

88

LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY
OF THE
METROPOLITAN MUSEUM OF ART
NEW YORK

Don. in
fidei
foli
ci

37

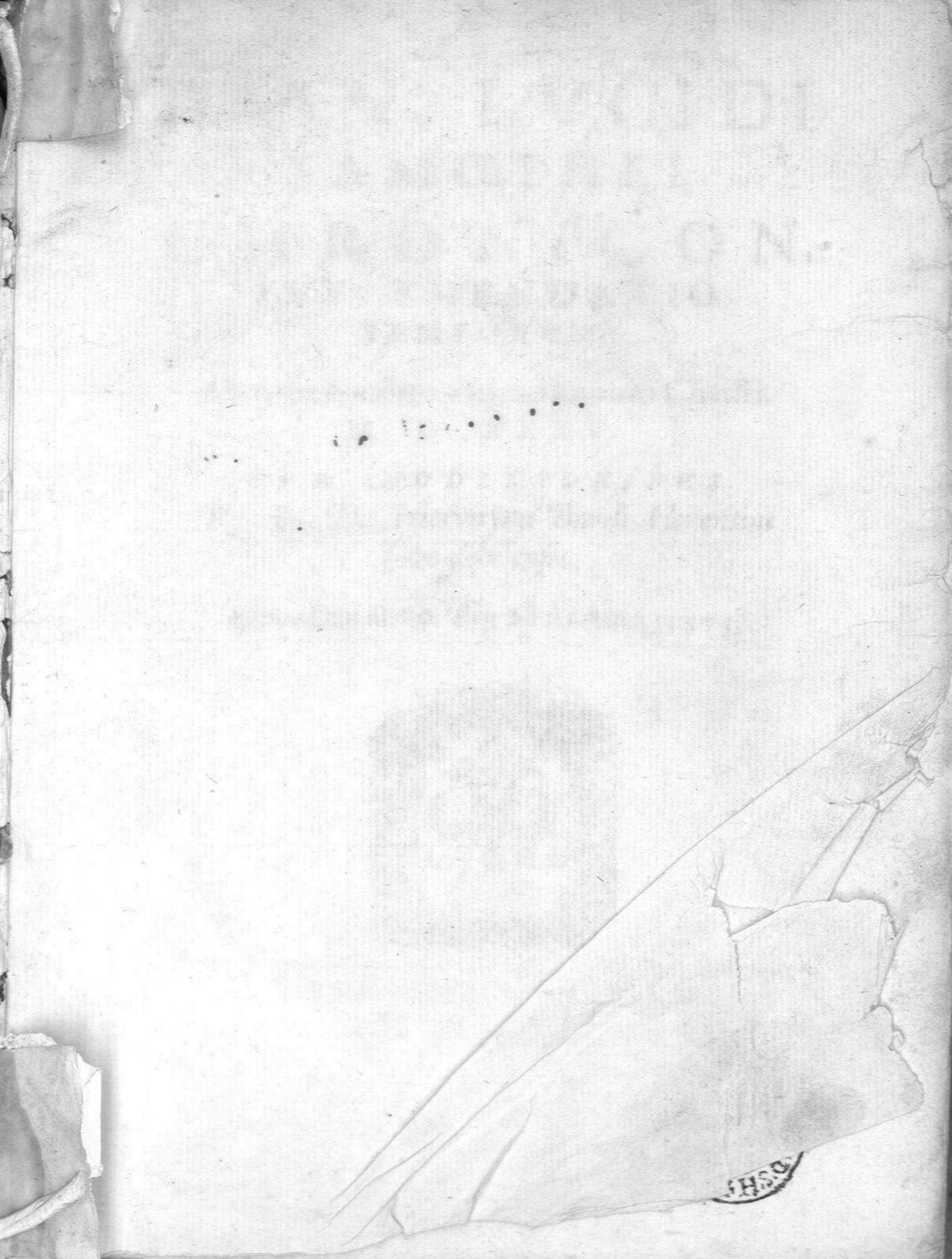
Aut 88

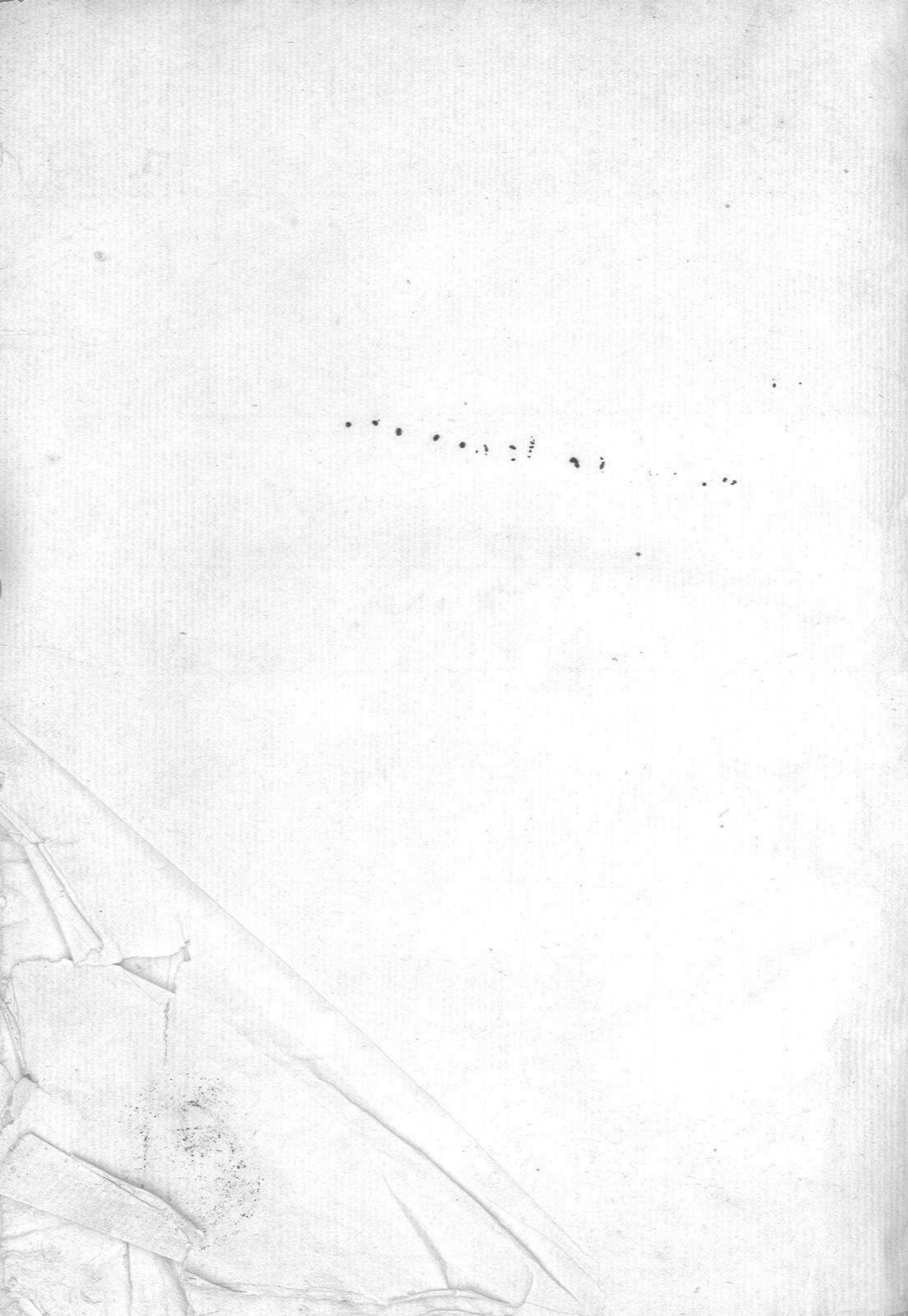
N^o - 37

R. 20

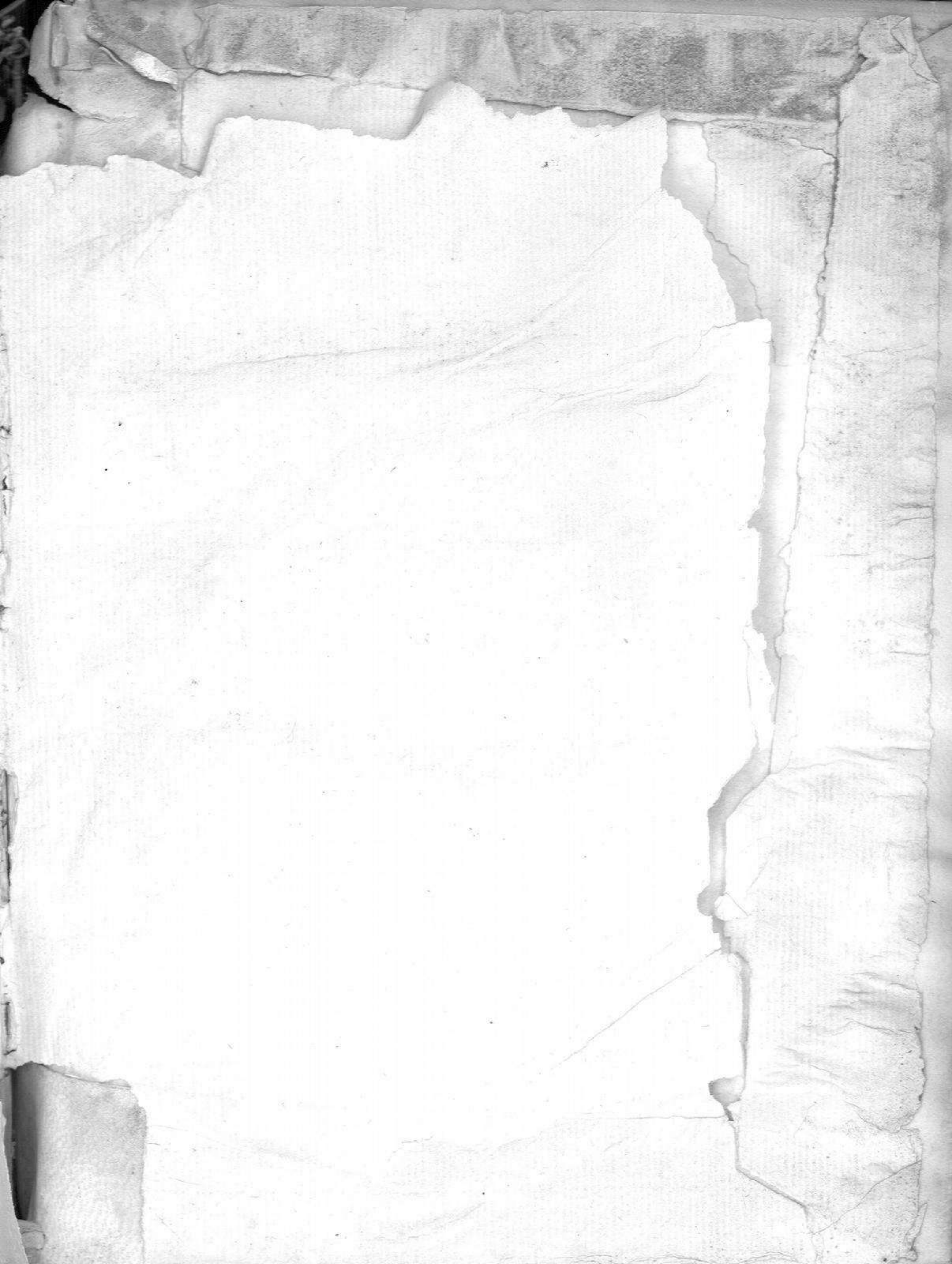
3/15

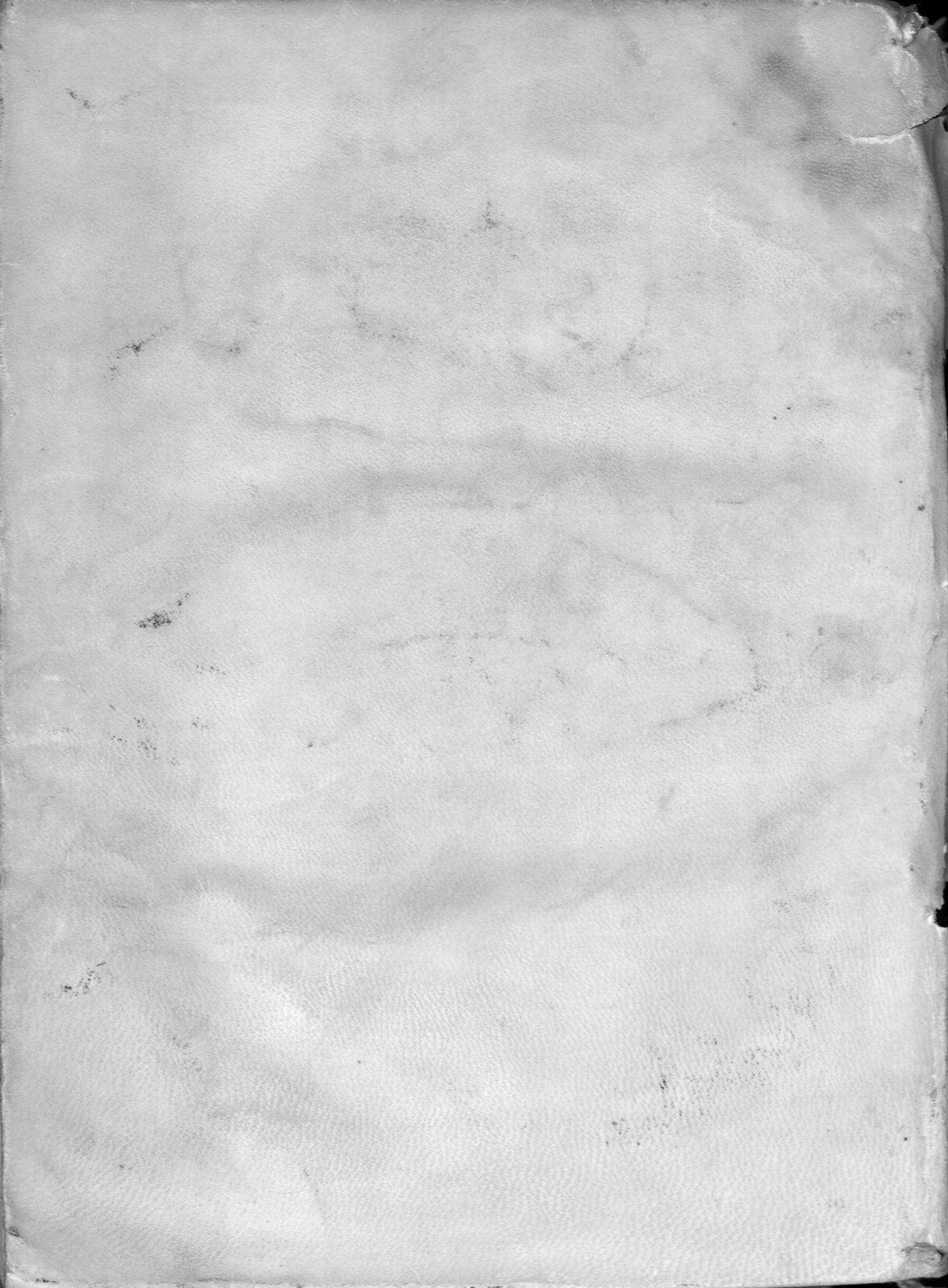
D. 27
C. 4

289069182

REGLA ALUMINUM 19 18 17 16 15 14 13 12

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

DAN. LVCIDI
SAMOTHEI
HRONICON,
SEV EMENDATIO
TEMPORVM.

Ab orbe condito vsq; ad annum Christi.
M D XXXV.

CVM ADDITIONIBVS
R. P. D. Hieronymi Bardi Florentini
Camaldulensis.

Ab eodem anno vsq; ad Annum 1575.

VENETIIS, Apud Funtas.
M D LXXV.

IOAN. LVCIDI
SAMOTHEI
CHRONICON,
SEV EMENDATIO
TEMPORVM.

Ab orbe condito vsq; ad annum Christi.
M D XXXV.

*CVM ADDITIONIBVS
R. P. D. Hieronymi Bardi Florentini
Camaldulensis.*

Ab eodem anno vsq; ad Annum 1575.

VENETIIS, *Apud Junta.*
M D LXXV.

IOANN. LVCIDI
SAMOTHEI
CHRISTON.
SEU EMBENDATIO
TEMPORVM.

INDEX
OMNIUM TRACTATVVM
EXISTENTIVM.

In hoc volumine.

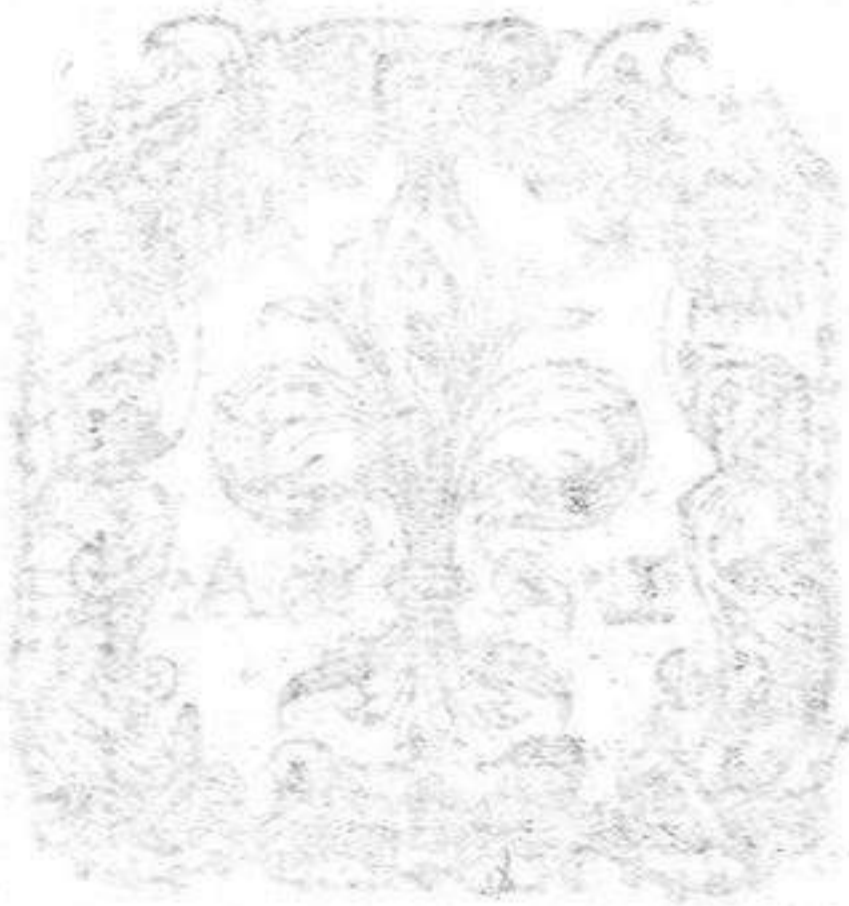
Emendationes temporum.

Tabulæ Annales.

Canones in Tabulam perpetuam.

De vero Die Passionis Christi.

Epitomæ emendationis Calendarij Romani cum alijs va-
rijs additionibus.

AMPLISSIMIS PATRIBVS

D. PETRO BALNECABALLENSI,

CAMALDVLENSIS ORDINIS.

REVERENDISSIMO GENERALI.

A C

D. BARTHOLOMEO BALNECABALLENSI

SANCTÆ MARIÆ A CARCERIBVS

ABBATI DIGNISSIMO.

F. HIERONYMVS FLORENTINVS

MONACHVS CAMALDVLENSIS. S. P. D.

V M Sæpius Amplissimi Patres mecum cogitauerim, cui vestrum (dum Venetijs summa ope nitor, ut Chronologia nostra in lucem exeat,) hos meos labores, in Ioannis Lucidi Samothei Temporum emendationem peractos dedicarem; nec ob beneficiorum ab uno quoque vestrum receptorum multitudinem id unquam discernere potuerim; tandem post multas cogitationes utriusque dedicandos statui; Quoniam sicuti utrisque est patria communis, & utriusque summos in nostra Religione magistratus geritis; nec non beneficia ab utrisque in me collata sunt equalia; sic unius eiusdemque operis tutores, ac patroni sitis. Non solum autem, ut dixi, patria vobis eadem est, verum etiam probitatem, Doctrinam, pietatem; aliasque virtutes ita communes, habetis uti quis uestrum in vlla earum alteram superet, à nullo diiudicari possit. Quis enim est, qui nesciat quam merito tu Reuerendissime ac Prudentissime PETRE Generalatus officio fungaris, At tu Optime ac Amantissime BARTHOLOMÆE patris locum in Abbatia S. Mariæ à Carceribus non indignè obtineas. Verum, cum aliud tempus requiratur ad prædicandas eximias

vestras laudes. his supersedendum esse in presentiarum existimo.
Id unum dico, quod, cum viderem vos adniti, ne vita n ducatis
inertem. praestetq; vestri aliqua ad posteros memoria, vestro me
exemplo esse incitatus, ut post varios casus: post tot discrimina re-
rum; ad ingenij egregie facta me conferrem; quo Vita nostra bre-
uitas, Animi virtute recompensaretur, & Immortalitatem pare-
ret, virtute enim excepta, utpote: quae sola immortalis est, & ho-
mines claros reddit, omnia caduca sunt, tenuiq; pendentia filo,
Rogo igitur vos, ut hasce meas in Ioannem Lucidum lucubratio-
nes, tam hilari, ac serena fronte recipiatis, quam eas vobis de-
dico, spero, enim eam Lectionem vobis non iniucundam fore, In
his enim temporum emendationibus, praclariorumq; gestorum
ab orbe condito ad annum Natiuitatis Christi M D XXXV.
elucidationibus, multum laboris, & cura insumpsit, Ioannes Lu-
cidus, & ego non minimum, dum eadem breuitate haec ei iungere
nisus sum, quae deinde sequuntur ab annum M D LXXV.
Hunc autem Lucidum eò libentius augendum, corrigendum su-
scepi, ne talis, tantusq; temporum scriptor, quò nullus Christia-
norum uerius, ratiussue scripsit, interiret, verum mea cura, &
opera, reuiuisceret: praferens in fronte tutelaria vestra no-
mina, ut meus erga vos gratus animus cunctis elucesceret, hos
meos labores si lata mente receperitis, Lectoresq; equi boniq; con-
sulerint, calcar mihi erit ad quos vis alios praclariores aucthores
uestris auspicijs aggrediendi. Valete.

Venetijs: ex Aedibus Lauretanis XIII. Kal. Decembris.

M D LXXV.

INDEX VNIVERSALIS

OMNIVM MATERIARVM.

IN VNO QVOQVE LIBRO

EXISTENTIIVM.

Liber primus de annorum & temporum ratione ac priscorum generatione. pag. 3.

De primo die seculi : de mense & anno : capite 1. pag. 3

De mense & anni tempore, quo creatus est mundus. cap. 2. pag. 4

De temporum & ætatum seculi distinctione. cap. 3. pag. 6

De procera Gigantum statura in priscis ætatibus. cap. 4. pag. 7

De uita proluxa priscorum patrum. cap. 5. pag. 8

De differenti annorum computatione inter scriptores. cap. 6. pag. 10

De annorum uera computatione secundum Hebræos. cap. 7. pag. 11

De annorum computatione per Olympiades. cap. 8. pag. 12

De computatione Romanorum per annos ab urbe condita. cap. 9. pag. 13

De annorum Domini computatione. cap. 10. pag. 13

Liber secundus Hebræorum temporum ab Adam ad Christum. pag. 14

Prima seculi ætas ab Adam ad diluuium. cap. 1. pag. 15

De Noe & ipsius uxore ac filijs post diluuium. cap. 2. pag. 16

De posteritate Sem. cap. 3. pag. 81

De progenie Iaphet. cap. 4. pag. 19

De progenitis ex Cham. cap. 5. pag. 20

Secunda ætas a diluuiio ad Abraham. cap. 6. pag. 21

Tertia ætas ab Abraham ad legem Moysi. cap. 2. pag. 22

Quarta ætas a tabernaculo & lege data ad inchoatum templum Salomonis. cap. 8. pag. 23

Quinta ætas a Salomonis tēplo inchoato ad eius desolationē. c. 9 pa. 24

Sexta ætas a templi desolatione usque ad Christum. cap. 10. pag. 25

De tempore captiuitatis Babylonicæ. cap. 11. pag. 26

De tempore a primo anno Cyri usque ad magnum Alexandrum ex he-

bræis libris. cap. 12. pag. 26

De tempore ab Alexandro magno ad Iudam Machabæum. c. 13. pag. 28

De tempore a Iuda Machabæo usque ad Christum. cap. 14. pag. 29

Liber tertius de Italorum temporum descriptione. pag. 29

<i>De aureo seculo cap. 1.</i>	pag. 30
<i>De argenteo seculo. cap. 2.</i>	pag. 30
<i>De æneo seculo cap. 3.</i>	pag. 31
<i>De stanneo seculo. cap. 4.</i>	pag. 33
<i>De ferreo seculo. cap. 5.</i>	pag. 33
<i>De plumbeo seculo. cap. 6.</i>	pag. 34

Liber quartus de Caldæorum chronographia: in quo agitur de quatuor monarchijs. pag. 34

<i>De monarchia Caldæorum & regibus Babyloniæ. cap. 1.</i>	pag. 34
<i>De monarchia Medorum & Persarum. cap. 2.</i>	pag. 37
<i>De monarchia Alexandri magni & regibus post eum sequentibus in Asia & Syria. cap. 3.</i>	pag. 38
<i>De initio monarchiæ Romanorum. cap. 4.</i>	pag. 39

Liber quintus de Aegyptiorum temporibus. pag. 40.

<i>De initio regni Aegyptiorum & eorum Dynastijs. cap. 1.</i>	pag. 40
<i>De 16. & 17. Dynastia. cap. 2.</i>	pag. 40
<i>De Dynastia 18. Diapolitanorum. cap. 3.</i>	pag. 41
<i>De Dynastia 19. Larthum. cap. 4.</i>	pag. 41
<i>De Dynastijs a 20. ad completam 25. cap. 5.</i>	pag. 42
<i>De Dynastijs a 26. ad 30. & paulo ulterius. cap. 6.</i>	pag. 42
<i>De regibus Aegypti, qui regnauerunt in Alexandria. cap. 7.</i>	pag. 43

Liber sextus de quorundam regnorum exordijs. pag. 43

<i>De origine regni Hispanorum. cap. 1.</i>	pag. 43
<i>De initio regni Gallorum siue Francorum. cap. 2.</i>	pag. 44
<i>De exordio regni Germanorum uel Theutonicorum. cap. 3.</i>	pag. 44
<i>De principio regni Sicyoniorum: & eius fine. cap. 4.</i>	pag. 45
<i>De origine regni Argiuorum & Mycenarum. cap. 5.</i>	pag. 45
<i>De initio & fine regni Atheniensium. cap. 6.</i>	pag. 45
<i>De initio & fine regni Troianorum. cap. 7.</i>	pag. 46
<i>De regibus Hetruriæ, & Italiæ post Mezentium. cap. 8.</i>	pag. 47
<i>De principio & fine regni Lacedæmoniorum. cap. 9.</i>	pag. 47

<i>De regno Corinthiorum. cap. 10.</i>	<i>pag. 47</i>
<i>De initio & fine regum Israel. cap. 11.</i>	<i>pag. 48</i>
<i>De Macedonum regno. cap. 12.</i>	<i>pag. 48</i>
<i>De regno Lidorum. cap. 13.</i>	<i>pag. 49</i>
<i>Liber septimus de uita Christi.</i>	<i>pag. 49</i>
<i>Genealogia Christi. cap. 1.</i>	<i>pag. 50</i>
<i>De tempore uitæ Christi. cap. 2.</i>	<i>pag. 52</i>
<i>De impletione hebdomadum Danielis. cap. 3.</i>	<i>pag. 55</i>
<i>Liber octauus de Romanis Pontificibus.</i>	<i>pag. 58.</i>
<i>Liber nonus de Imperatoribus Romanis.</i>	<i>pag. 64</i>
<i>Liber decimus de gestis præcipuis post Christum.</i>	<i>pag. 70</i>
<i>De episcopis Hierosolymæ. cap. 1.</i>	<i>pag. 70</i>
<i>De episcopis Antiochiæ. cap. 2.</i>	<i>pag. 71</i>
<i>De episcopis Alexandriæ. cap. 3.</i>	<i>pag. 71</i>
<i>De persecutionibus ecclesiæ. cap. 4.</i>	<i>pag. 72</i>
<i>De hæreticis & schismaticis. cap. 5.</i>	<i>pag. 73</i>
<i>De Concilijs generalibus. cap. 6.</i>	<i>pag. 72</i>
<i>De ordinibus religionum. cap. 7.</i>	<i>pag. 74</i>
<i>De Regibus Francorum. cap. 8.</i>	<i>pag. 75</i>
<i>De Imperatoribus orientalibus Græcorum in Constantinopoli post transf-</i>	
<i>latum imperium in Franciam & Alemaniam. cap. 9.</i>	<i>pag. 46</i>
<i>De regibus Hispaniæ, Hungariæ, Boemiæ, & quorundam aliorum re-</i>	
<i>gnorum sub compendio. cap. 10.</i>	<i>pag. 77</i>
<i>De regno Antichristi, & nouissimis temporibus. cap. 11.</i>	<i>pag. 77</i>
<i>De regno Christi perpetuo. cap. 12.</i>	<i>pag. 78</i>
<i>Tabulæ annales temporum inde sequuntur.</i>	<i>pag. 78</i>
<i>Tabula Alphabetica ad omnes sequentes libros de temporibus.</i>	<i>pag. 80</i>

De littera A

Abraham pater multarum gentium : lib. 2. capite. 7. *pag. 22.*

<i>Aegyptiorum regnum per totum. lib. 5.</i>	pag. 40
<i>Aeneum seculum lib. 3. cap. 3.</i>	31
<i>Aetas prima seculi lib. 2. cap. 1.</i>	15
<i>Aetas secunda lib. 2. cap. 6.</i>	22
<i>Aetas tertia lib. 2. cap. 7.</i>	22
<i>Aetas quarta lib. 2. cap. 8.</i>	23
<i>Aetas quinta lib. 2. cap. 9.</i>	24
<i>Aetas sexta lib. 2. cap. 10.</i>	29
<i>Aetas septima lib. 7. 8. 9. 10.</i>	49
<i>Aetates mundi septem lib. 1. cap. 3.</i>	6
<i>Alexandri magni regnum lib. 4. cap. 3.</i>	38
<i>Annus quot diebus constet lib. 1. cap. 1.</i>	3
<i>Anni principium apud diuersas nationes lib. 1. cap. 2.</i>	4
<i>Annus quot modis dicatur lib. 1. cap. 5.</i>	8
<i>Annorum computatio diuersa lib. 1. cap. 6.</i>	10
<i>Annorum uera computatio secundum Hebraeos lib. 1. cap. 7.</i>	11
<i>Annorum computatio ab urbe condita lib. 1. cap. 9.</i>	13
<i>Annorum Domini computatio ab eius natiuitate lib. 1. cap. 10.</i>	13
<i>Antichristi regnum lib. 10. cap. 11.</i>	71
<i>Antipodes lib. 2. cap. 4.</i>	19
<i>Argenteum seculum lib. 3. cap. 2.</i>	30
<i>Argiuorum regnum lib. 6. cap. 5.</i>	47
<i>Assyriorum regnum lib. 4. per totum.</i>	34
<i>Astrologium docuit Abraham Aegyptios & Phænices lib. 2. ca. 7.</i>	27
<i>Astrologia ab Enoch est inuenta : ibidem.</i>	
<i>Atheniensium regnum lib. 6. cap. 6.</i>	45
<i>Aureum seculum lib. 3. cap. 1.</i>	30
De littera B	
<i>Babylonica captiuitas lib. 2. cap. 11.</i>	26
<i>Babyloniae regnum lib. 4. cap. 1.</i>	34
<i>Boemiae reges lib. 10. cap. 10.</i>	77
De littera C	
<i>Caldæorum chronographia lib. 4.</i>	34
<i>Cham pessimus homo lib. 2. cap. 5.</i>	20
<i>Conflagratio Italiae in tribus locis lib. 4. cap. 1.</i>	34

<i>Concilia generalia lib. 10. cap. 6.</i>	pag. 72
<i>Corinthiorum regnum lib. 6. cap. 10.</i>	47
<i>Christi regnum perpetuum lib. 4. cap. 12.</i>	28

De littera **D**

<i>Decretum David de regni successoribus lib. 2. cap. 9.</i>	24
<i>Dies naturalis & artificialis lib. 1. cap. 1.</i>	3
<i>Dies denominati a planetis lib. 1. cap. 1.</i>	3
<i>Diei diuersa initia lib. 1. cap. 1.</i>	4
<i>Diluij Noatici tempus lib. 1. cap. 5.</i>	9
<i>Diluij præcognitio lib. 2. cap. 1.</i>	8
<i>Diluium secundum lib. 9. cap. 2.</i>	40
<i>Diluium tertium lib. 5. cap. 2.</i>	41
<i>Diluium quartum lib. 5. cap. 3.</i>	41
<i>Diluium quintum lib. 5. cap. 4.</i>	
<i>Dinastiæ Aegyptiorum lib. 5. per totum.</i>	40

De littera **E**

<i>Episcopi Hierusalem lib. 10. cap. 1.</i>	20
<i>Episcopi Antiochiæ lib. 10. cap. 2.</i>	71
<i>Episcopi Alexandriæ Aegypti lib. 10. cap. 3.</i>	71
<i>Ethruriæ reges lib. 6. cap. 8.</i>	47

De littera **F**

<i>Ferreum seculum lib. 3. cap. 5.</i>	33
<i>Francorum regnum lib. 6. cap. 2.</i>	44
<i>Francorum reges lib. 10. cap. 8.</i>	75

De littera **G**

<i>Gallorum regnum lib. 6. cap. 2.</i>	44
<i>Genealogia Christi lib. 7. cap. 1.</i>	50
<i>Germanorum regnum lib. 6. cap. 3.</i>	44
<i>Gigantes proceræ celsitudinis lib. 1. cap. 4.</i>	7
<i>Græcorum Imperatores orientales lib. 10. cap. 9.</i>	76

De littera H

<i>Hebdomades Danielis lib. 7. cap. 3.</i>	pag. 55
<i>Hebræi ab Heber dicti sunt lib. 2. cap. 6</i>	21
<i>Hebræorum temporum supputatio per totum lib. 2.</i>	14
<i>Hæretici & Scismatici lib. 10. cap. 5.</i>	73
<i>Herodes regnum tyrannicum accepit lib. 2. cap. 14.</i>	29
<i>Hispanorum regnum lib. 6. cap. 1.</i>	43
<i>Hispaniæ reges lib. 10. cap. 10.</i>	77
<i>Horæ diei æquales & inæquales lib. 1. cap. 1.</i>	4
<i>Hungariæ reges lib. 10. cap. 10.</i>	77
<i>Hur est terra Caldæorum lib. 2. cap. 7.</i>	22

De littera I

<i>Iaphet progenies lib. 2. cap. 3.</i>	18
<i>Imperatores Romani per totum. lib. 9.</i>	64
<i>Incendium Phaetontis lib. 4. cap. 1.</i>	34
<i>Inditiones Romanorum. 15. annorum. lib. 1. cap. 8.</i>	12
<i>Israel regnum lib. 6. cap. 11.</i>	48
<i>Italus Atlas qui & kitim lib. 2. cap. 4.</i>	19
<i>Italia similis insulæ : ibidem.</i>	19
<i>Italiæ imperium lib. 3. cap. 3.</i>	31
<i>Italorum temporum supputatio lib. 3. per totum.</i>	34
<i>Italia tribus in locis arsit lib. 4. cap. 1.</i>	34

De littera L

<i>Larthes in Aegypto lib. 5. cap. 4.</i>	41
<i>Lacedæmoniorum regnum lib. 6. cap. 9.</i>	47
<i>Lunatio integra secundum medium motum lib. 1. cap. 1.</i>	4
<i>Lydorum regnum lib. 6. cap. 13.</i>	20

De littera M

<i>Macedonum regnum lib. 6. cap. 12.</i>	48
<i>Mensis lunaris, & solaris lib. 1. cap. 1.</i>	3
<i>Monarchia Caldæorum lib. 4. cap. 1.</i>	34

<i>Monarchia Medorum & Persarum lib. 4. cap. 2.</i>	pag. 37
<i>Monarchia Alexandri magni lib. 4. cap. 3.</i>	38
<i>Monarchia Romanorum lib. 4. cap. 4.</i>	39
<i>Mundi creatio quo anni tempore fuerit lib. 1. cap. 2.</i>	4
<i>Mycenarum regnum lib. 6. cap. 5.</i>	45

De littera N

<i>Noe pluribus nominibus cognominabatur lib. 2. cap. 2.</i>	16
--	----

De littera O

<i>Olympiades quatuor annorum lib. 1. cap. 8.</i>	12
<i>Ordines religionum lib. 10. cap. 7.</i>	74

De littera P

<i>Persarum & Medorum monarchia lib. 4. cap. 2.</i>	37
<i>Persecutiones ecclesie lib. 10. cap. 4.</i>	72
<i>Plumbeum seculum lib. 3. cap. 6.</i>	34
<i>Pontifices Romani lib. 8. per totum.</i>	58

De littera R

<i>Religionum ordines lib. 10. cap. 7.</i>	74
<i>Roma quo tempore condita sit lib. 1. cap. 9.</i>	13
<i>Romae prima origo lib. 3. cap. 2.</i>	30
<i>Romanorum monarchia lib. 4. cap. 4.</i>	39
<i>Romuli regnum lib. 3. cap. 5.</i>	33

De littera S

<i>Samothei lib. 6. cap. 2.</i>	43
<i>Seculum aureum lib. 3. cap. 1.</i>	30
<i>Seculum argenteum lib. 3. cap. 2.</i>	30
<i>Seculum æneum lib. 3. cap. 3.</i>	31
<i>Seculum stanneum lib. 3. cap. 4.</i>	33
<i>Seculum ferreum lib. 3. cap. 5.</i>	33

<i>Seculum plumbeum lib. 3. cap. 6.</i>	pag. 34
<i>Septuaginta annorum captivitas lib. 2. cap. 11.</i>	26
<i>Sem ipse est Melchisedech. lib. 2. cap. 3.</i>	18
<i>Sicyoniorum regnum lib. 6. cap. 4.</i>	45
<i>Schismatici & heretici lib. 10. cap. 5.</i>	73

De littera T

<i>Tempus quid sit lib. 1. cap. 1.</i>	3
<i>Traianorum regnum lib. 6. cap. 7.</i>	46

De littera V

<i>Vernum tempus aptum init ijs lib. 1. cap. 2.</i>	4
<i>Vita prolixa priscorum patrum lib. 1. cap. 5.</i>	8
<i>Vita Christi lib. 7. cap. 2.</i>	52

TABVLA NOMINVM ROMANORVM PON-
TIFICVM. PER ALPHABETVM. SECVNDVM
ORDINEM NVMERI. A PAGINA LVIII.
VSQVE AD LXI.

Pontifices Romani in libro octavo.

<i>Adeodatus numero</i>	79	<i>Alexander quartus</i>	187
<i>Adrianus primus</i>	97	<i>Alexander quintus</i>	212
<i>Adrianus secundus</i>	108	<i>Alexander sextus</i>	222
<i>Adrianus tertius</i>	111	<i>Anacletus</i>	5
<i>Adrianus quartus</i>	175	<i>Anastasius primus</i>	41
<i>Adrianus quintus</i>	192	<i>Anastasius secundus</i>	52
<i>Adrianus sextus</i>	226	<i>Anastasius tertius</i>	123
<i>Agapitus primus</i>	59	<i>Anastasius quartus</i>	174
<i>Agapitus secundus</i>	132	<i>Anicetus</i>	12
<i>Agatho</i>	81	<i>Antherus</i>	20
<i>Alexander primus</i>	7	<i>Benedictus primus</i>	64
<i>Alexander secundus</i>	162	<i>Benedictus secundus</i>	83
<i>Alexander tertius</i>	176	<i>Benedictus tertius</i>	106

<i>Benedictus quartus</i>	119	<i>Damasus secundus</i>	156
<i>Benedictus quintus</i>	134	<i>Deusdedit</i>	70
<i>Benedictus sextus</i>	137	<i>Dionysius</i>	26
<i>Benedictus septimus</i>	140	<i>Donus primus</i>	80
<i>Benedictus octauus</i>	150	<i>Donus secundus</i>	138
<i>Benedictus nonus</i>	152	<i>Eleuterius</i>	14
<i>Benedictus decimus</i>	160	<i>Fuaristus</i>	6
<i>Benedictus undecimus</i>	200	<i>Eugenius primus</i>	77
<i>Benedictus duodecimus</i>	203	<i>Eugenius secundus</i>	101
<i>Bonifacius primus</i>	44	<i>Eugenius tertius</i>	173
<i>Bonifacius secundus</i>	57	<i>Eugenius quartus</i>	215
<i>Bonifacius tertius</i>	68	<i>Eusebius</i>	23
<i>Bonifacius quartus</i>	69	<i>Euthichianus</i>	28
<i>Bonifacius quintus</i>	71	<i>Fabianus</i>	21
<i>Bonifacius sextus</i>	114	<i>Felix primus</i>	27
<i>Bonifacius septimus</i>	139	<i>Felix secundus</i>	38
<i>Bonifacius octauus</i>	199	<i>Felix tertius</i>	59
<i>Bonifacius nonus</i>	209	<i>Felix quartus</i>	56
<i>Calistus primus</i>	17	<i>Formosus</i>	113
<i>Calistus secundus</i>	168	<i>Gaius</i>	29
<i>Calistus tertius</i>	217	<i>Gelasius primus</i>	51
<i>Clemens primus</i>	4	<i>Gelasius secundus</i>	167
<i>Clemens secundus</i>	155	<i>Gregorius primus</i>	66
<i>Clemens tertius</i>	180	<i>Gregorius secundus</i>	91
<i>Clemens quartus</i>	189	<i>Gregorius tertius</i>	92
<i>Clemens quintus</i>	201	<i>Gregorius quartus</i>	103
<i>Clemens sextus</i>	204	<i>Gregorius quintus</i>	144
<i>Clemens septimus</i>	227	<i>Gregorius sextus</i>	154
<i>Cletus</i>	3	<i>Gregorius septimus</i>	163
<i>Cælestinus primus</i>	45	<i>Gregorius octauus</i>	179
<i>Cælestinus secundus</i>	171	<i>Gregorius nonus</i>	184
<i>Cælestinus tertius</i>	181	<i>Gregorius decimus</i>	190
<i>Cælestinus quartus</i>	185	<i>Gregorius undecimus</i>	207
<i>Cælestinus quintus</i>	198	<i>Gregorius duodecimus</i>	211
<i>Conon</i>	85	<i>Gregorius decimus tertius</i>	234
<i>Constantinus</i>	90	<i>Hilarius</i>	48
<i>Cornelius</i>	22	<i>Honorius primus</i>	72
<i>Christoforus</i>	121	<i>Honorius secundus</i>	169
<i>Damasus primus</i>	39	<i>Honorius tertius</i>	183

<i>Honorius quartus</i>	196	<i>Leo secundus</i>	82
<i>Hormisda</i>	54	<i>Leo tertius</i>	98
<i>Iginus</i>	10	<i>Leo quartus</i>	105
<i>Innocentius primus</i>	42	<i>Leo quintus</i>	120
<i>Innocentius secundus</i>	170	<i>Leo sextus</i>	126
<i>Innocentius tertius</i>	182	<i>Leo septimus</i>	129
<i>Innocentius quartus</i>	186	<i>Leo octauus</i>	135
<i>Innocentius quintus</i>	191	<i>Leo nonus</i>	157
<i>Innocentius sextus</i>	205	<i>Leo decimus</i>	225
<i>Innocentius octauus</i>	221	<i>Liberius</i>	37
<i>Ioannes primus</i>	55	<i>Linus</i>	2
<i>Ioannes secundus</i>	58	<i>Lucius primus</i>	23
<i>Ioannes tertius</i>	63	<i>Lucius secundus</i>	172
<i>Ioannes quartus</i>	74	<i>Lucius tertius</i>	177
<i>Ioannes quintus</i>	84	<i>Marcellinus</i>	30
<i>Ioannes sextus</i>	87	<i>Marcellus primus</i>	31
<i>Ioannes septimus</i>	108	<i>Marcellus secundus</i>	230
<i>Ioannes octauus</i>	119	<i>Marcus</i>	35
<i>Ioannes nonus</i>	128	<i>Martinus primus</i>	76
<i>Ioannes decimus</i>	135	<i>Martinus secundus</i>	110
<i>Ioannes 11.</i>	128	<i>Martinus tertius</i>	131
<i>Ioannes 12.</i>	133	<i>Martinus quartus</i>	195
<i>Ioannes 13.</i>	136	<i>Martinus quintus</i>	214
<i>Ioannes 14.</i>	141	<i>Melchiades</i>	33
<i>Ioannes 15.</i>	142	<i>Nicolaus primus</i>	107
<i>Ioannes 16.</i>	134	<i>Nicolaus secundus</i>	161
<i>Ioannes 17.</i>	145	<i>Nicolaus tertius</i>	194
<i>Ioannes 18.</i>	147	<i>Nicolaus quartus</i>	197
<i>Ioannes 19.</i>	148	<i>Nicolaus quintus</i>	216
<i>Ioannes 20.</i>	151	<i>Paulus primus</i>	95
<i>Ioannes 21.</i>	193	<i>Paulus secundus</i>	219
<i>Ioannes 22.</i>	202	<i>Paulus tertius</i>	228
<i>Ioannes 23.</i>	213	<i>Paulus quartus</i>	231
<i>Ioannes fœmina post.</i>	105	<i>Paschalis primus</i>	100
<i>Iulius primus</i>	36	<i>Paschalis secundus</i>	166
<i>Iulius secundus</i>	224	<i>Pelagius primus</i>	62
<i>Iulius tertius</i>	229	<i>Pelagius secundus</i>	65
<i>Lando</i>	124	<i>Petrus Apostolus</i>	1
<i>Leo primus</i>	47	<i>Pius primus</i>	11

<i>Pius secundus</i>	218	<i>Sylvester primus</i>	34
<i>Pius tertius</i>	223	<i>Sylvester secundus</i>	146
<i>Pius quartus</i>	232	<i>Sylvester tertius</i>	153
<i>Pius quintus</i>	233	<i>Telesphorus</i>	9
<i>Pontianus</i>	19	<i>Theodorus primus</i>	75
<i>Romanus</i>	116	<i>Theodorus secundus</i>	117
<i>Sabinianus</i>	67	<i>Valentinus</i>	102
<i>Sergius primus</i>	86	<i>Victor primus</i>	15
<i>Sergius secundus</i>	104	<i>Victor secundus</i>	158
<i>Sergius tertius</i>	122	<i>Victor tertius</i>	164
<i>Sergius quartus</i>	149	<i>Vigilius</i>	61
<i>Seuerinus</i>	73	<i>Vitalianus</i>	78
<i>Simplicius</i>	49	<i>Urbanus primus</i>	18
<i>Sircius</i>	40	<i>Urbanus secundus</i>	165
<i>Sisinius</i>	89	<i>Urbanus tertius</i>	178
<i>Soter</i>	13	<i>Urbanus quartus</i>	188
<i>Stephanus primus</i>	24	<i>Urbanus quintus</i>	206
<i>Stephanus secundus</i>	94	<i>Urbanus sextus</i>	208
<i>Stephanus tertius</i>	96	<i>Xistus primus</i>	8
<i>Stephanus quartus</i>	99	<i>Xistus secundus</i>	25
<i>Stephanus quintus</i>	112	<i>Xistus tertius</i>	46
<i>Stephanus sextus</i>	115	<i>Xistus quartus</i>	20
<i>Stephanus septimus</i>	127	<i>Zacharias</i>	93
<i>Stephanus octavus</i>	130	<i>Zepherinus</i>	16
<i>Stephanus nonus</i>	159	<i>Zosimus</i>	43
<i>Syluerius</i>	60		

FINIS.

TABVLA NOMINVM IMPERATORVM RO-
MANORVM. PER ALPHABETVM. SECVNDVM
ORDINEM NVMERI. A PAGINA LX.
V S Q V E A D L X X .

*Imperatores Romani in libro 9. per Alphabetum secundum
ordinem numeri.*

<i>Adrianus</i>	15	<i>Constantinus magnus</i>	44
<i>Albertus primus</i>	108	<i>Constantinus secundus Constan-</i>	
<i>Albertus secundus</i>	115	<i>tius & Constans</i>	54
<i>Alexander Mameæ</i>	26	<i>Constantinus tertius</i>	67
<i>Anastasius primus</i>	59	<i>Constantinus quartus</i>	70
<i>Anastasius secundus</i>	75	<i>Constantinus quintus</i>	78
<i>Annius Antoninus</i>	18	<i>Constantinus sextus</i>	80
<i>Antoninus Caracalla</i>	23	<i>Constans</i>	69
<i>Antoninus Pius</i>	16	<i>Decius</i>	31
<i>Archadius</i>	53	<i>Didius</i>	21
<i>Augustus Octavianus</i>	2	<i>Diocletianus</i>	42
<i>Aurelius Antoninus</i>	25	<i>Domitianus</i>	12
<i>Aurelianus</i>	37	<i>Elius pertinax</i>	20
<i>Astaulphus</i>	107	<i>Emilianus</i>	33
<i>Arnulphus</i>	87	<i>Florianus</i>	39
<i>Balbinus & Puppienus</i>	28	<i>Focas</i>	65
<i>Caius Iulius Cæsar</i>	1	<i>Fredericus primus</i>	101
<i>Caius Calicula</i>	4	<i>Fredericus secundus</i>	105
<i>Carus cum Carino</i>	41	<i>Fredericus tertius</i>	116
<i>Carolus Magnus</i>	81	<i>Ferdinandus primus</i>	119
<i>Carolus secundus</i>	85	<i>Galba</i>	7
<i>Carolus tertius</i>	86	<i>Galerius</i>	43
<i>Carolus quartus</i>	111	<i>Galienus cum Valeriano</i>	34
<i>Carolus quintus</i>	118	<i>Gallus & Volusianus</i>	32
<i>Claudius primus</i>	5	<i>Gordianus</i>	29
<i>Claudius secundus</i>	35	<i>Gratianus</i>	50
<i>Commodus</i>	19	<i>Henricus primus</i>	90
<i>Conradus primus</i>	89	<i>Henricus secundus</i>	94
<i>Conradus secundus</i>	95	<i>Henricus tertius</i>	96
<i>Conradus tertius</i>	100	<i>Henricus quartus</i>	97

Hen-

<i>Henricus quintus</i>	98	<i>Otho Silvius</i>	8
<i>Henricus sextus</i>	102	<i>Otho primus</i>	91
<i>Henricus septimus</i>	109	<i>Otho secundus</i>	92
<i>Heraclius</i>	66	<i>Otho tertius</i>	93
<i>Heracleonas</i>	68	<i>Otho quartus</i>	104
<i>Honorius cum Theodosio</i>	54	<i>Philippus primus</i>	30
<i>Ioninianus</i>	47	<i>Philippus secundus</i>	103
<i>Iulianus apostata</i>	46	<i>Philippicus</i>	74
<i>Iulius Cæsar</i>	1	<i>Probus</i>	40
<i>Iustinus Senior</i>	60	<i>Puppienus & Balbinus</i>	28
<i>Iustinus iunior</i>	62	<i>Quintilius</i>	36
<i>Iustinianus primus</i>	61	<i>Robertus Bauarus</i>	113
<i>Iustinianus secundus</i>	71	<i>Rodolphus</i>	106
<i>Leo primus</i>	57	<i>Seuerus</i>	22
<i>Leo secundus</i>	72	<i>Sigismundus</i>	114
<i>Leo tertius</i>	77	<i>Tacitus</i>	38
<i>Leo quartus</i>	79	<i>Theodosius primus cum Arch. & Hon.</i>	52
<i>Lotharius primus</i>	83	<i>Theodosius secundus</i>	55
<i>Lotharius secundus</i>	99	<i>Theodosius tertius</i>	76
<i>Lodouicus primus</i>	82	<i>Tiberius primus</i>	3
<i>Lodouicus secundus</i>	84	<i>Tiberius 2. Constantinus</i>	63
<i>Lodouicus tertius</i>	88	<i>Tiberius tertius</i>	73
<i>Lodouicus quartus</i>	110	<i>Titus</i>	11
<i>Macrinus</i>	24	<i>Traianus</i>	14
<i>Marcus Antonius Verus</i>	17	<i>Valens</i>	49
<i>Martianus</i>	56	<i>Valerianus & Galienus</i>	34
<i>Mauritius</i>	64	<i>Valentinianus primus</i>	48
<i>Maximinus</i>	27	<i>Valentinianus 2. cum Teod.</i>	51
<i>Maximianus</i>	42	<i>Venceslaus</i>	112
<i>Maximilianus</i>	117	<i>Vespasianus</i>	10
<i>Maximilianus secundus</i>	120	<i>Vitellius</i>	9
<i>Nero</i>	6	<i>Volusianus & Gallus</i>	32
<i>Nerua</i>	13	<i>Zeno</i>	58
<i>Numerianus cum Caro.</i>	41		
<i>Octavianus Augustus</i>	2		

REVERENDISSIMO D. D. NICOLAO ALE-
mano sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Capuano, tituli
Sancti Xysti ex ordine prædicatorio assumpto:
F. Ioannes Maria de Tholosanis ex colle val-
lis Elfæ eiusdem ordinis. S. P. D.

Ortalia gesta præclara, quæ sunt memoria digna
Reuerendissime Pater in scriptis redigere, nõ minus
necessariũ cõleo, q̃ scientias rationales, & phycas
atq; mathematicas codicibus tradere: quoniã eius
modi scientias quilibet homo ingenio præditus
per seipsũ rationis discursu adinuenire potest: sed historias præte-
riti & longi tẽporis cognoscere nemo ualet: nisi qui eas olim de-
scriptas legerit. Nec sufficit rerũ nudas historias texere: sed neces-
se est, quo tẽpore fuerint ipfas enarrare: vt certiorẽ ex eis notitiã
capiamus. Vnde & ipfas historias, Chronicas, idest tẽporales me-
rito nuncupamus. Quapropter excellentissimus historiographo-
rũ omnium Moyfes, & cæteri diuinorum librorũ, qui canonici vo-
cantur, authores in suis narrationibus iuxta hebraicam verita-
tem, tempora fidelissime conscripserunt. Hos imitati sunt non-
nulli Ethnicorum: qui publica & probata fide annalium suorum
gesta scripsere: sicuti Berofus Caldæus, Metasthenes Persa, Ma-
nethon Aegyptius, Philo Hebræus, & alij quamplures imitatione
digni. Nonnulli tamen scriptores, historiarum tempora negle-
xerunt. Alij autem ipsa tempora non absque manifestis men-
dacijs, suis voluminibus inseruerunt. Quidam vero sequentes
priuatas opiniones posuerunt tempora, quæ putauerunt uera,
cum tamen falsa comprobentur ex probatis authoribus publicæ
fidei: & ex hebraica veritate in scriptura diuina recte intellecta,
in qua falsum non inuenitur. In plurimis etiam codicibus repe-
riuntur tempora falsò annotata vitio scriptorum longi tempo-
ris processu, nec non, & negligentia chalcographorum impri-
mentium libros. Hinc est quòd Philo hebræus in libro, quem
prænotauit Breuiarium temporum, emendauit ipsa tempora iu-
xta hebraicam veritatem ab orbe condito ad ultimam euerfio-
nem Hierusalem. Temporibus autem nostris Ioannes Annius
Viterbiensis, emendauit ipsa tempora a mundi creatione ad ad-
uentum Domini secutus in omnibus canonicam scripturæ sacræ

veritatem ac Philonem Hebræum. Porrò Ioannem Anniū imi-
tatus est Bartholomæus Fontius presbyter in suo breui opuscu-
lo. Sed in hoc parumper erravit, quia supra ueram computa-
tionē hebraicā ab exordio mundi ad Christi resurrectionem pro-
prio sensu, septem addidit annos: ut. s. plene compleret quartum
annorum millenarium. Post hæc Ioannes Nauclerus in suis
Chronicis iam in Alemania impresis, licet annos enumeret iu-
xta communem Græcorum computationem: hebraicam tamen
non intermittit secundum quam adiungit ante Christum tantū-
modo duos annos supra ueram supputationem. Tandem emen-
dationes temporum uerissima computatione descripsit dominus
Ioānes Lucidus natione Gallus ac professione sacerdos eruditif-
simus, qui ab orbe condito ad ætatem nostram, tempora iuxta
ueritatem hebraicam ita elucidauit, ut merito Lucidus cognomi-
nari debeat, Cum autem opus suum, uberius ac perfectius redde-
re cuperet: ex meo breuiloquio temporum in quo & collegeram
fideliter emendata tempora, me sibi consensum præbente plura
excerpsit, & operi suo inseruit. Nam & ego arbitratus sum maio-
ris authoritatis esse opus si sub nomine Ioannis Lucidi quàm si
sub meo nomine prodiret in lucem. Idcirco spōte assensum præ-
bui, ut mei labores sibi ascriberentur, sicut & fecit Pamphilus
martyr, qui suas lucubrationes Eusebio. Cæsariensi episcopo in
suo libro de temporibus condonauit: ut opus maioris esset æsti-
mationis tam ipsius Eusebii præcellenti authoritate: quàm ipsius
Pamphili solerti ac diligenti computatione. Lucidus ergo tan-
dem hoc opus certe arduum & summa commendatione dignum
ob communem omnium utilitatem ad perfectum duxit: quoni-
am non solum seculares historias quo ad ipsa tempora, quibus
mensurantur, ad ueritatem conuertit: sed & gesta quæ in diuinis
eloquiis diuino spiritu traduntur per ipsa emendata tempora
clarius enitescere fecit, dum eorum obscura, plano ac breui elo-
quio in lucem pandit. Quis enim absq; hoc libro ad plenum co-
gnoscere potest ipsum tempus, quo filius Dei carne assumpta
mundum redemit? Patriarcha nanq; Iacob ipsum tempus sub
ænigmate prædixit in libri Geneseos calce dicens. Non aufer-
retur sceptrum de Iuda, nec dux de femore eius, donec ueniat
qui mittendus est. Hoc siquidem tempus iamdiu completum
Iudæi adhuc futurum falsò præstolantur, dum temporum igno-

rātia laborāt. Quis etiā absque hac tēporū emēdatione hebdoma-
des Danielis enucleare ualet? Scimus enim quanto labore diuus
Hieronymus, earum exordium, medium, ac terminum inquisie-
rit, plures ac diuersas authorum opiniones adducens in commē-
tarijs suis super Daniele prophetam. Citat enim Africanum in
quinto temporum uolumine. Eusebium quoque Pamphili in
octauo libro. Insuper & Hippolytum, Apollinarem, Laodicenū,
Clementem Alexandrinæ ecclesiæ presbyterum, Origenem ac
Tertullianum in libro contra Iudæos: tamen indecisam hanc in-
quisitionem reliquit. Ait nanque idem Hieronymus ibidem.
Scio de hac quæstione ab eruditissimis uiris uarie disputatum:
& unumquemq; pro captu ingenii sui dixisse quod senserat. Quia
igitur periculosum est de magistrorum ecclesiæ iudicare senten-
tias: & alterum præferre alteri, dicam quod unusquisque senserit
lectoris arbitrio derelinquens, cuius expositionem sequi debeat.
hæc ille. Lucidus autem luce clarius hanc quæstionem facilem
emendata temporum ratione dissoluit. Quid dicam de tempo-
re uitæ Christi, scilicet quo anno conceptus, natus, & passus,
quot quæstiones emergunt? quæ in hoc libro aperte soluentur.
Quapropter idem author ad euidentiores sensum, edidit cano-
nes in tabulam perpetuam temporum: & aliud opusculum de ue-
ro die passionis Christi: ac tempore totius uitæ ipsius. Adiun-
xit & epitoma emendationis Romani calendarii iam collapsi.
Ne igitur opera eius incognita lateant post authoris decessum:
statui pro communi utilitate prædicta opuscula in unum codicē
redigere: & ipsa calchographi impressioni tradere, sicut aliàs
per litteras meas dominationi tuæ notum feci. Ut autem hoc
opus adhuc maius authoritatis robur obtineat, consilio ab ami-
cis accepto, decreui id Reuerendissimæ dominationi tuæ dedi-
care ex antiqua inter nos mutua beneuolentia: & præcipue cum
ex ordine nostro prædicatorio olim assumptus fueris ad archie-
piscopatum Capuanum: & nunc denuo ad apicem Cardinalatus
Romanæ ecclesiæ: non pecunia & muneribus: sed uirtutibus, in-
genio, solertia, atque doctrina. Accipe igitur hoc munus ab au-
thore & ab eius coadiutore plurimo labore confectum: & me con-
tinue ama: sicut ego te semper diligo. Valeat Reuerendissima.
D. T. Datum Florentiæ die 15. Octobris Anno Domini.
M. D. XXXV.

Versus in laudem voluminis.

Marcus Casalis Geminianensis ad lectorem.

Tempora lapsa diu, multosq; ignota per annos,

Et fuerant multis iam uariata modis.

Sæpe fides hinc historia est, quod nulla uidetur

Nulla, nefas, scriptis hinc & habenda sacris.

Ast modo tam paruo redduntur clara libello,

Notaq; sunt cunctis quàm sua nota domus.

Augustini Margacti Geminianensis epigramma.

Tèpore quo Babylõ, quo Mèphis, Grecia, Roma

Creuerit, & Regum prælia & arma ducum,

Lucidus hoc libro, quo non præstantior alter

Explicat, & uera consulit historia.

Non fictas res lector habes, quas Grecia mendax

Prosequitur: non hic grandia monstra leges:

Eruta sed certis annalibus, ordine certo

Gesta uirum, hac uero, uerius ipse notat.

*Matthæus Gambacurta præbyter
Senensis a librum.*

*Docte liber propere dominam te confer in urbem,
Et pia Clementis basia da pedibus:
Dicq; requirenti quid paruo corpore gestes,
Temporibus reddo nomina clara suis.*

Idem ad Lectorem.

*Reges, Pontifices, virosq; claros,
Et qui sydere a fruuntur aula,
Vis recto ordine scire quo fuere
Omnes tempore? perlege hunc libellum,
Quo lecto peream, nisi esse lucem
Dices in tenebris micantiozem
Quàm Phœbum medio die nitentem:
Qui tanto est tibi gratior futurus,
Quàm quæ sunt reliquis notata chartis,
Quanto sunt meliora vera falsis.*

Idem ad librum.

Curtas intrepidus licet libelle

Quò mittit genitor tuus, nec ullos
Ronchos pertimeas: statim placebis,
Et semper meliora nemo legit
Te: nec posteritas leget. quis alter
Eduxit tenebris libellus omnes?
Paruo est corpore, veritas fidelis.
Quam magnis dubia fide anteponunt
Docti codicibus. Legeris ergo
Soluti delitiarum peritiorum,
Dum cælum innumeris micabit astris.

Hercules Burghesius nobilis Senen-
sis ad Lectorem.

Nobilitas, studiumq; authoris perdit a, Clemens
Septimus è cælo ni cecidisset, erat.
Cuius more fouet cunctos clementia. flores
Carpsit apis: dat herus commoda: mella fluunt.

Quo mittit genitor tuus, nec collos
Ranchos pertimes: Ast in placida
Et semper meliora mens legit
Te: nec posteritas leget, quis alter
Eduxit teneros libellus omnes?
Parvo est corpore, cetera fidelis.
Quam magnis dubia fide contempnent
Dosti codicibus. Legeris ergo
Solas deliciae peritiorum,
Dum celum immensus micabit astra.

Hercules Binghamus nobilis Senensis
In ad Lectorem.

Nobilitas, fastidium; auctoritas, perditia, Clementis
Septimus e celo mi accidisset, erat.
Cuius more fons cunctos clementia, flos
Carpsit apis: dat heres comasoda: mella flumit.

EMENDATIONES TEMPORVM

in duas partes diuisæ. In prima parte, quæ Canonica dicitur, continentur temporum canones libris decem ab orbe condito ad ætatem nostram.

iuxta rectam Chronographiam ex antiquis, & probatis authoribus,

per Ioannem Lucidum
Samotheum.

Proœmium Authoris.

Temporum Canones ad rerum gestarum integram notitiã adeo pernecessarii sunt: ut absq; ipsorum cognitione si quis historiarum scientiã sibi voluerit arrogare, semetipsum deludit, cum omnia quæ motui subiecta sunt, metiri tempore oportere nulli dubium sit: & id quod mensura dirigitur, absq; metiente ad plenum cognosci non possit. Quapropter chronographi & historici, qui neglecta temporum ratione hominum gesta describunt, merito reprehendi possunt. Qui uero eadem gesta plena fide proprijs temporibus exprimunt, summa proculdubio cõmendatione digni sunt. Talis profectò fuit Moyles præclarissimus prophetarum in omni Aegiptiorum scientia eruditus: antiquus origine: genere nobilis: Deo proximus miraculis ac sanctitate insignis: ac dux Hebraici populi. Qui res gestas ab orbe cõdito tâta ueritate conscripsit, ut nullus inter ethnicos historicos ei ullo modo cõparari possit. Suo nãq; Pætate uero, hoc è quinq; sacris uoluminibus, non solum præsentia quæ ipse oculis conspexit, quo tempore acta sint, hebræo sermone digessit: sed & præterita cæteris mortalibus penitus ignota de mûdi creatione diuino spiritu afflatus in lucem edidit: & futura quæ iam adimpleta conspiciamus eodem spiritu manifeste prædixit, ut merito cæteris præponendus esse cõseatur. Hûc imitati sunt authores illi, qui fidelinarratione scripserunt ea quæ subsequuta sunt tempora, quorùm libros tanquam spiritu Dei editos, Ecclesia catholica inter canonicos recipit. Sacræ igitur historiæ quæ uera sunt cõtinēt: & nihil falsû reperitur in eis nisi forte scriptorum vitio: quod tamen facile ab Eruditis emendari potest. In cæteris uero scriptoribus quandoq; uera & interdû falsa: & in quibusdã aperta mendacia ex industria scripta reperiuntur: quæ quidẽ tanquam erronea cõuinci possunt ex eis qui uera scripserunt. Quare

Io. Lucidus

A

cauendū est à nonnullis authoribus Græcis qui multa mendacia ueris historiis inferuerūt, teste Iuuenale Aquinate qui ait in Satyra, Et quicquid Græcia mēdax audet in historia. Metasthenes quoq; Persa in libro de Iudicio temporum, & annalium Persarum idem attestatur dicēs. Qui de temporibus scribere parant, necesse est illos nō solum auditu & opinione chrenographiam scribere: ne cum per opiniones scribunt uti Græci, cum ipsis pariter & se, alios decipiant, & per omnē uitam aberrant. Hinc est etiam q̄ quidā latini scriptores qui Græcos imitati sunt, multa falsa quæ tamen putauerunt esse uera, scripserunt. Veraces ergo tantummodo sunt requirēdi. Illi uero authores magis ueridici censendi sunt, siue sint ethnici, siue fideles: qui uel tempore: uel loco: uel officio uera scripsisse comprobantur. In antiquis enim historijs, authoribus tempore prioribus magis creditur: quoniā tanquam propinquiore de rebus ipsis gestis certiozem habuere notitiam. Ita etiam in gestis loci alicuius, ibidē habitantibus & ex uisu ea describētibus, maior adhibetur fides quā aliis absentibus, & ea solum narrātibus ex auditu. Præcipue uero authores illi recipiēdi sunt qui ex officio publico, & fide probata scripserunt. Dicit enim idem Metasthenes in eodem libro. Neq; tamen omnes recipiendi sunt qui de regibus scribunt: sed solū sacerdotes illius regni penes quos est publica & probata fides annalium suorū qualis est Berofus. Nam is Chaldæus omne tempus Assyriorum digessit, ex antiquorū annalibus. Hęc ille. Ex his probari potest neminem de antiquis temporibus ante Christi ortū recipiendū esse nisi annalibus quatuor Monarchiarum conueniat. Et in Monarchia quidem Assyriorū quia publica fide scripsit Berofus, præcipue in eius descriptione recipitur, & Persæ eum secuti: ex quibus est Metasthenes: & Græci ex quibus sunt Xenophon in æquiocis, & Arcilocus, & Eusebius. Reijciuntur à temporibus huius Monarchiæ Assyriorum qui priuatas opiniones contra publicam probatamq; fidem scribunt, ut ex Græcis Herodotus, Hellanicus, Agysilaus, & ex Latinis. Iustinus, Gellius, & Orosius. In secunda uero Monarchia Persarū, & Medorū author publicæ fidei fuit Metasthenes Persa: & Ecthefias Guidus ut in. 3. libro Diodorus affirmat. Reijciuntur in ea Iosephus ex Hebræis: & Clemēs, Tatianus, Africanius, & Eusebius ex Græcis, quia priuatas opiniones secuti contra publicam fidē ponūt reges & tēpora quæ in bibliothecis, & annalibus non reperiuntur. Nā & contra omnem publicā fidem scribunt Cyrum ante dedisse licentiam Hebræis in Babylone captiuis: & ipsum etiam mortuum quam

Babylonia Darius eius auūculus potiretur. Proinde idem Eusebius quoniam in tertia Monarchia Græcorum, & in quarta Romanorum publicam annalium fidem sequitur, in utraq; recipitur. Similiter & Philo Hebræus uerax in omnibus comprobatur: quia nec in uno quidē mense discrepat, quin fidelissime ad unguē omnia & singula tempora describat. Reiciuntur in his, Iosephus & Thalmudistæ, qui in multis tēporibus de publico mēdacio conuincuntur. Licet enim Iosephus ut plurimum historiæ ueritatē sequatur: in temporibus tamen sæpe fallitur, & cæteris, ac sibi ipsi quo ad ipsa tempora sæpissime inuenitur contrarius, ut patet in libris antiquitatis Iudaiæ, & in aliis: quamuis aliqua in libris eius inuēta, uitio scriptorū ascribi possint. Alia uero a Talmuditis putamus esse deprauata. Ad emendationē igitur temporum oportet nos in primis diuina eloquia sectari: deinde ipsos qui sacras historias profecuti sunt. Et quoniam, ut dictū est, apud Hebræos Philo, apud Chaldæos Berosus, apud Persas Metasthenes, apud Græcos Eusebius excepta Monarchia Medorū, & Persarum, & apud Latinos Hieronymus præbyter scripturis diuinis una cōueniunt, ideo maximā authoritatē inter antiquos chronographos obtinent. Præfatos igitur omnes, & nos imitantes diuino prius auxilio implorato, adhibita etiam Astronomica cōputatione, quæ huic negotio plurimum confert emendationes temporū destructis quorundam scriptorum erroribus graui labore, ac sudore ad cōmunem utilitatem descripsimus, exordium sumentes a prima hominum origine ac mūdi constitutione, ad ætatem nostram. Intermissis igitur protensis historiis, breui narratione digessimus canones temporum ex diuersis regnis, & ex illis præcipue quorum sermo diuinus meminit. Omnium uero annorum numeros in duo diuisimus tempora, uidelicet in præcedentia, & subsequētia Christi saluatoris aduentū. Quæ omnia simul decem libris explicauimus. in primo nāq; disputauimus de annorum & temporum ratione. In succedentibus uero quattuor libris, ueram annorum computationem ostendimus ex collatis inter se temporum regnorum quattuor uidelicet Hebræorum, Italorum, Chaldæorum, & Aegyptiorum. In sexto annotauimus quorundam Regnorum exordia ante Christi natiuitatem. In septimo, eiusdem Christi uitam subiunximus. In octauo catalogum Romanorum pontificum. In nono Imperatorum Romanorum tempora. In decimo demum gesta quædam a Christi resurrectione ad tempora nostra collegimus. Sicut autem nos hos temporum canones emendatos fideliter scripsimus, ita & a scriptoribus inde fidelif-

P R O E M I V M

sime transcribantur. Dicit enim Hieronymus in præfatione in Es-
dram. Nihil proderit emendasse librum, nisi emendatio, librario-
rum diligentia conseruetur. Sed quoniam in annorum numeris fa-
cile contingere potest scriptoris error: ideo ubi fieri potuit eundem
annorum numerum duobus modis annotauimus, uidelicet in con-
textu uerborum latino sermone: atque in margine characteribus ari-
thmeticis, ut si contingat numerum aliquem uitiari, alter ex altero
emendari possit. Ex ipsis etiam numeris exterius annotatis, anno-
rum collectionem in calce descripsimus ut computatio ipse facilli-
me fiat. Erit igitur opusculum hoc perutile non modo illis
qui seculares, & humanas litteras discunt: sed ipsis præci-
pue qui litteralem sensum in scripturis diuinis quæ-
runt: quoniam absque ratione temporum mul-
ta in eis latent: quæ ipsorum temporum
uera supputatione manifesta red-
duntur. Prolixas etiam histo-
rias in aliis authoribus
quicumque legerit:
ex hoc tempo-
rum
opusculo, singula eorum tempora re-
periet: & inuentis diuersis ac
uariis authorum sen-
tentijs inter se
dissidenti-
bus,
eorundem temporum disso-
nantiam absq; mul-
to labore pote-
rit emen-
dare.

INCIPIT PRIMA PARS ANNALI³
VM QVAE CANONICA DICITVR IN
LIBROS DECEM DISTINCTA.

Liber primus de annorum, & temporum
ratione, ac priscorum generatione.

PROLOGVS.

Mundum vnà cum tempore a summo Deo conditum esse fide tenemus ex verbis Moyfi: qui diuino spiritu afflatus in libro Geneseos, omnia in principio, hoc est in exordio temporis ex nihilo creata esse affirmat. Quapropter ante omnia in hoc primo libro describemus annorum & temporum rationem, ac priscorum generationem: quoniam à mundi constitutione gesta, quæ tempore metiuntur a nobis digerenda sunt. Vnde ab ipso tempore sumemus initium.

De primo die seculi, de mense & anno.

Cap. I.

Tempus in dies, menses, & annos distinguitur. Est autem tempus numerus motus secundum prius, & posterius, ut affirmat Aristoteles. 4. physicorum libro. Tempus quidem iuxta sanctum Thomam Aquinatem, motum cæli sequitur. Vnde Macrobius libro Saturnaliorum cap. 6. dicit. Tempus est certa dimensio: quæ ex cæli conuersione colligitur. Est ergo tempus numerus motus supremi corporis cælestis, quod primum mobile dicimus. Huius motu sol rapitur ab oriente in occidentem & iterum in orientem integro circuitu quo dies naturalis concluditur: dies tamen artificialis ab ortu solis ad eius occasum metitur. Dies autem naturalis quatuor & viginti continet horas æquinoctiales, quas æquales dicimus: dies vero artificialis, duodecim complectitur horas temporales quas inæquales appellamus: de quibus dominus ait Io. ii. capite. Nōne duodecim sunt horæ diei: Similiter & nox à solis occasu ad eius ortum duodecim habet horas temporales, id est inæquales. His horis temporalibus utebantur olim Palæstini, Iudæi, Phœnices, Syri, Caldæi, Babilonij, & aliæ nationes. Nec hodie ipsarum cognitio abiicenda est. Nam eorum

scientia in pluribus diuinæ scripturæ dictis nobis aperit intellectū. Ut enim Mathæi. 20. capite dicitur, pater familias cōduxit operarios uineæ mane hora prima, tertia, sexta, nōa, & undecima, & cap. 27. scribitur. A sexta autē hora tenebræ factæ sunt super omnē terrā usq; ad horā nonam. De his horis inæqualibus lege Orosiū lib. 7. cap. 3. Dionisiū Areopagitā in epistola ad Apolliphanē, Macrobiū lib. 2. de Somnio Scipionis: & Ioannē de monte Regio in suo calendario. Planetæ uero ultra motū diurnum ex raptu primi mobilis causatū: habent proprios motus in oppositū ab occidente in orientē in circulo obliquo Zodiaci propter inferiorū rerum generationē iuxta sententiam Aristotelis: & sunt ipsi planetæ numero septē, uidelicet superior Saturnus: deinde Iupiter: tertio Mars: quarto in medio Sol: quinto Venus: sexto Mercurius: septimo & ultimo Luna. Quapropter dierū circuitus septenario cōpletur numero nō prædicto ordine planetarum, sed iuxta ipsorū dominiū in hæc nostra inferiora elemēta, & elemētis cōposita. Nam, ut ait Hermes Trismegistus, ueteres horatū temporaliū præcipui obseruatores fuerunt Babylonii, qui dominiū planetarum per horas cognitū tanquam quoddam secretum paucis ostendebāt. Diem enim quēcunq; in. 12. horas, & noctem in totidē diuiserunt: quas planetarū horas appellabāt: & eorum gubernationi dicauerūt: ac dies denominabant à planeta qui prima hora diei dominium habebat. Inter omnes autē planetas Sol excellētissimus est omnium maximus: & inter tres superiores ac tres inferiores positus tanquam rex in medio regni sui, lumē & uirtutem cæteris effundit. Ideoq; tēpus primo die lucē p̄duxit, hoc est Solis corpus lucidū, ut author est Dionysius Areopagita. 4. ca. de diuinis nominibus. Tunc enim Soli data est lux in distinctionē dierum, & ad uirtutē quandā cōmunē. Quarto uero die indita est ei specialis ac determinata uirtus ad singulariū effectū productionē, ut sanctus Thomas optime declarat. Fuit ergo primus dies Solis: & prima hora illius diei ab eius ortu ipse Sol dominium sumpsit. Secūda hora eiusdē diei dñiū accepit inde sequēs inferior planeta, uidelicet Venus: hora tertia Mercurius: quarta hora Luna: quinta Saturnus iuxta circulum planetarum: sexta Iupiter: septima Mars: octaua rursus Sol & deinceps eodem ordine: itaq; Soli cōpetit & hora tertia noctis & decima. Hora uero noctis ūdecima regnat Venus: ac duodecima scilicet ante aliū Solis ortum regnat Mercurius distributis ut dictum est semper duodecim horis diei: & duodecim nocti. Quod quidē Moyfes exprimit dum terminū diei artificialis ac terminū noctis ponit cum dicit, &

factum est vespere, & mane dies unus, uidelicet naturalis artificialē diem cum ipsa nocte cōplectens. Nam uespere cōpleto die artificiali & sequēti mane cōpleta nocte integer naturalis dies perficitur: qui mensuratur ab vno Solis ortu ad alterum: & tunc cōpleta nocte ipso mane rursus oritur Sol: & incipit altera dies: cuius hora prima regnat ipsa Luna quæ post Mercurium sequitur: qui præcedēti. 12. hora noctis regnauerat. Ideoq; secūsus dies à Luna denominatur & Lunæ dies dicitur: & sic deinceps tertius dies à Marte nomē accipit: 4. à Mercurio quintus à Ioue: sextus à Venere: septimus à Saturno. Secūsus vero Hebræos numero tantū modo distinguūtur dies hebdomadæ: & septimus sabbatū, i. requies dicitur eo q̄ Deus sex diebus cūcta creauit: Et septimo quieuit ab omni opere quod patrarat. Cū ergo septē tantū modo sint dies hebdomadæ: & inde post sabbatum quæ est dies septima fiat reuersio ad primā diem Solis quæ nūc Dñica dicitur ob Christi resurrectionē: manifestū est mūdū Dñica die creatū fuisse in ortu Solis, qñ eiusdem diei Sol dominium habet. Sic ergo secūsus ordinē creationis, dies à Solis ortu sumunt initiū: & dies artificiales p̄cedūt noctes. Sed Hebræi post datā legē à Moyse a uespera usq; ad uesperā enumerāt dies, & celebrāt sabbata sua, ut dicitur Leuit. 23. & apud eos noctes præcedunt dies. Quem ordinē seruāt Itali: qui ab occasu Solis ad sequentem uesperā, diem horologio. 24. horarū numero metiuntur. Astrologi uero dies computāt a meridie, eo q̄ certiore notitiā accipiant de motu Solis circulo meridiano ob rectitudinem: quā orizonte tam orientali, q̄ occidentali propter obliquitatē. Eadem etiā ratione mediam noctem obseruāt in cursu syderum. Hunc morem sequūtur Galli qui diem naturalem duodecim horis æqualibus bis reuolutis metiētes sēper habent horam duodecimam completam media nocte: nec non & meridie. Romani uero antiquitus diei sumebant initium à media nocte. Et quælibet natio ab libitum, diei habet exordium. Dicit enim Macrobius lib. primo Saturnaliorum, cap. 2. Populum Romanū, Marcus Varro dixit dies singulos annumerare à media nocte, ad mediā proximam. Athenienses uero à Solis occasu ad Solem iterū occidentem omne id medium tempus unum diem esse dicere. Babylonis porrò aliter. A Sole enim exortu, ad exortum eiusdem incipientem: id spatium unius diei nomine uocere. Umbros uero unum & eundem diē esse dicere à meridie ad insequentem meridiem. Hæc ille. Ex diebus igitur multiplicatis iuxta numerum Planetarum hebdomada constituitur. Ex diebus insuper collectis iuxta motum Lunæ ab uno eius

congressu cum sole ad alium cōcluditur mensis lunaris: qui constat ex diebus. 29. horis. 12. ac minutis. 44. iuxta mediū ipsius motum. Hinc necesse est, ut una lunatio sit. 30. dierum: & altera. 29. alternatim. Fiuntq; quoddecim menses lunares numero dierum. 354. Menses autē solares fiunt paulo maiores: quorum alibi sunt. 30. dierum: aliqui triginta unius, ut patet in Calēdario Romano. Ex tribus mensibus constituuntur singula quatuor tempora scilicet ueris, estatis autumnii, ac hyemis iuxta duo equinoctia quoq; solstitia. Ex cursu vero solis, annus confurgit: qui continet dies 365. & terē sex horas: ex quibus in quatuor annis conflatur dies intercalaris: qui & bissextilis dicitur: additis videlicet ad duodecim menses lunares diebus vndecim; & prædicto quadrante diei, ut fiat integer solaris annus. Hæc omnia Moyses tanquam peritissimus Astronomus, ac Theologus insinuat dicens. Dixit autem dominus. Fiant luminaria in firmamento cœli: & diuidant diem, ac noctem: & sint in signa, & tempora, & dies, & annos. Die artificiali ac nocte simul concluditur dies naturalis. Signo cōprehenditur mensis, eo quod sol quolibet mēsis vnum duodecim signorum pertranseat. Tempus vero tribus mensibus, ut dictum est, clauditur: necnon & duodecim mensibus integro solis cursu annus impletur.

De mense, & anni tempore quo creatus est mundus. Cap. 2.

Vo autē mense quo' ue anni tēpore conditus fuerit orbis non est nobis aperte manifestū ex diuinis eloquijs sed hoc sub diuersa opinione versatur. Nam licet omnes authores vnā cōueniant dicentes mundū in æquinoctio creatum: inter se tamen differunt: quoniam aliqui dicunt ipsum conditum in æquinoctio autūni: alij vero in æquinoctio veris. Qui ponunt mundi principiū in æquinoctis autumnali has rationes adducunt. Prima eorum ratio hæc est quam ponit Bachon. Tūc enim fuit principium sæculi cum incipit annus apud antiquissimos: qui fuerunt propinquiore creationi orbis: quoniam mox creato mundo incepit primus annus sæculi. Sed antiquissimi scilicet Iudæ: Aegyptij: Persæ Greci: & oēs orientales nationes annum incipiunt ab æquinoctio autūni. Ergo tunc fuit mundi principium. Quod autem Iudæ incipiant annum ab autumno, ex hoc patet, quoniā tunc est anni principium, quādo est anni finis, cū annus sit reuolutio solaris motus ab vno puncto ad eūdem in Zodiaco, ut affirmat Ptolemæus in Almagesto: & Albategin libro de motibus.

stellarum. Finis autem anni apud Hebræos est in autumno, ut plurimum in mense Septembri, quando celebratur apud eos festum tabernaculorum. Nam dicitur Exo. 23. Solennitatem quoque facies in exitu anni, quando congregaueris omnes fruges tuas de agro. Et similiter Aegyptii, Persæ, Græci, & omnes orientales ab æquinoctio autumnali iuxta tabulas Alphonsinas accipiunt anni principium. Secunda eorum ratio talis est. Tunc fuit mundi principium quando fructus & fruges in agro colliguntur: quoniam fructus tunc suam perfectionem habent: & dei perfecta sunt opera, ut dicitur Deutero. 32. Vnde homo mox creatus uetitum pomum comedit: quod tunc cum alijs fructibus fuerat creatum. Sed ipsi fructus in autumno colliguntur, ergo tunc fuit mundi principium. Tertia uero ab ipsis hæc ratio infertur. Mensis Nisan qui est in æquinoctio uernali per Moysen Exod. 12. decernit primus in mensibus anni non in memoriam creationis mundi: sed liberationis ab Aegyptiaca seruitute quæ fuit in uerno æquinoctio. Nam prius Iudei in Aegypto incipiebant annum ab æquinoctio autumnali iuxta morem Aegyptiorum, ut dicit Iosephus in primo antiquitatum capite. 5. & ob ipsum beneficium liberationis ab ægypto mutatum est anni principium cum dicatur. Exod. 12. Mensis iste uobis principium mensium primus erit in mensibus anni. hanc opinionem tenuit Rabi Eliezer, & quidam Hebræi sequentes eum: nec non & Bachon & nonnulli catholici. Qui uero ponunt mundi principium in uerno æquinoctio prædictas rationes facile soluentes alijs rationibus innituntur. Primo quidem dicunt non esse ualidum argumentum cum dicitur tunc incepisse mundum, quando est anni principium apud antiquas nationes: quoniam anni exordium ad placitum hominum est, cum diuersis anni temporibus apud uarias nationes initium anni sumatur. Nam apud Arabes anni principium est media æstate Sole existente in Leone, ut dicit Julius Firmicus lib. 3. & Macrobius in libro de somnio Scipionis. Apud Aegyptios in æquinoctio autumnali, ut placet Alphonso: quoniam ipsi enumerant annos à Naticio dilunio quæ dicunt incepisse autumnali tempore. Apud Alexandrinos. 4. calendas Septembris, id est die. 29. Augusti, ut refert Paulus episcopus Forosempronienensis lib. 8. primæ partis suæ Paulinæ. Apud Romanos tempore Cæsaris post hyemale solstitium calendis Ianuarii: ac prius tempore Romuli in Martio iuxta æquinoctium uernum erat anni principium. Apud Hebræos autem erat anni duplex exordium, ut Paulus episcopus Burgensis ex diuinis eloquiis probat. Primum quidem sumebatur ab æquinoctio uerno dicente domino Exod. 12. Mensis iste scilicet Nisan, iuxta uernum æqui-

noctium uobis principium mensium primus erit in mēsis anni. A quo primo mense tanquā ab exordio solennitates cōputabuntur, quia in mense tertio cōputato à primo mēse fiebat festū hebdomadarum, idest pentecostes; & in mēse septimo erat festum tubarū &c. Similiter ab hoc principio cōputabantur gesta principū, ut patet de templi ædificatione per Salomonē; de qua dicitur. 3. Reg. 6. Factum est quadringētesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de terra Aegypti & c. ædificare cœpit Salomō domū domino. Secundum uero anni exordiū erat septimo mense qñ redeunte anni tempore cuncta cōduntur, ut patet Exodi. 34. Ab hoc initio cōputabantur anni qui pertinebāt ad sabbatū, idest requiem terræ; de quibus dicitur Leuit. 25. Sex annis seres agrū tuum &c. Septimo autē anno sabbatum erit terræ requietionis domini. A quo etiā principio computabatur annus iubileus: qui post septē hebdomadas annorū celebratur, ut ibidē scribitur. Nō ergo ab initio anni accipitur efficax argumentū ad probandum orbis exordiū: sed à ratione conuenienti principio rerum: quā sequitur Ptolemæus, & oēs antiqui Astronomi orientales; qui licet anni principū habuerint autumno: tamen motuū cœlestium corporum initium sumunt ab æquinoctio uerno ex ipsa conuenienti ratione principij. Nam Ptolemæus in Quadrupartito hoc initium sumit à primo gradu Arietis: quod est signum masculinum, igneum, orientale, in uernali æquinoctio situm. Tunc enim est principium ueris: quod est tempus innouationis, germinationis, & generationis. Dicit nāq; Alchabitius. Vocatur illa quarta pars circuli quæ est ab initio Arietis usq; in finem geminorū. quarta calida, humida, uernalis puerilis sanguine. Et Albategni in libro de locis motuum stellarū 2. capita dicit. Primi antecessores nostri punctū uernalem plus cæteris aptum initius intellexerūt. In hoc enim tempore post æqualitatem, dies augmentum ineunt, sol ascensionis initiū uersus mediū cœli septētrionalis ingreditur caloris uires administrantur. Huius etiam natura temporis humiditati cōcordans, caloriq; declinaus initio crescendi, & rerū existētiæ assimilatur. Ab eo ergo principium assūperunt. Hæc ille. Secundum dicunt tempus ueris esse tempus perfectionis. Dicit enim Linconiesis. Decuit quidem mundū tempore uernalis æquinoctij incipere quia est temperatissimum temporum: & tempus generationis; & perfectionis. Dies autem æquinoctialis autūnalis est in tempore corruptionis. Ex hoc soluitur prædicta secunda præcedentis opinionis ratio de pfectione fructum. Quam etiam soluit Ioānes in sua summa Anglicana pri-

ma parte, distinctione prima, capite primo dicēs. In æquinoctio autūnali fructus nō sunt in sua maxima perfectione, quia tūc perfectū est in diminitione. Et non obstante q̄ tunc arbores fructus habeant maturos & ceteræ plantæ: eorum tamen perfectio cito deficit eo q̄ ad tēpus illud appropinquat hyems quæ corruptionis occasio est rerū inferiorū. Sed in æquinoctio uernali omnia tēdunt ad suā perfectionē, & ad incrementū: nec ex tunc ex maiori parte anni hyemalis tempestas nocebit. Vnde ex simili causa dicunt omnes Astrologi domos sequētes angulos: maioris esse perfectionis, & fortioris domibus cadentibus ab angulis, eo q̄ sequentes sunt in acquirendo suas perfectiones, cadētes uero in deperdēdo. Sic & ista inferiora in uernali æquinoctio acquirunt suas perfectiones: & in autumnali deperdunt eas, Cuius signum est quia statim post æquinoctiū autumnale folia cadunt de arboribus, & omnia uirētia marcescunt. Itē in quibusdā terris, & regionibus fructus sunt maturi, in æquinoctio autūnali. & in quibusdam diu ante: & in aliis diu post: & ideo non procedit nec urget illud argumentū. Hæc ille. Vnde in principio mūdi Deus etiā ueris tēpore creauit fructus maturos, & præcipue in paradiso uoluptatis loco amœnissimo, ubi sunt omni tempore cōtinui fructus, & ibi Adam uetitum pomum comedit. Patet etiam nauigantibus sub circulo æquinoctiali q̄ in illis insulis bis in anno colligūtur fructus Tertio dicūt Moysen anni principium instituisse, ex ordinatione diuina tempore ueris non solū ex beneficio liberationis ex Aegypto, sed etiam quia tunc creatus fuerat orbis, ut Rabi Iosue Hebræus, & qui sequuntur eū probare conantur. Dicunt enim q̄ Hebræi ante ingressum eorū in Aegyptum annū incipiebāt ab æquinoctio uernali ex antiqua patrū cōsuetudine: qui nouerā mundum creatum tēpore ueris: & huic cōuenit Glossa quæ dicit super illud Gen. 35. Egressus autē inde Iacob uenit uerno tēpore, quo scilicet factus est mūdus. sed quoniā diu māserunt in Aegypto: ideo tūc secuti sunt consuetudinē Aegyptiorū qui ab autūno annū exordiebātur. Vnde bene dicit Iosephus. Hi scilicet Hebræi in Aegypto annū constituerunt. Non. n. erat necesse cōstituire annū in Aegypto nisi prius aliter annū inciperēt, antequā ingrederētur Aegyptū. Quapp̄ Deus eduxit populū suū de Aegypto eo tpe, quo creatus est mūdus, ut reduceret anni principium sicut erat ab exordio mūdi: & ut diuerteret populū suū ab Aegyptiorum cōsuetudine. Secundū Iosephū Aegyptij incipiebant annū ab autūno qñ fuit diluuiū Noe: qđ incepit, ut ipse Iosephus testatur, mense secūdo ab æquinoctio autūnali: quāuis aliqui exponāt illud

Gen. 7. Anno sexcētesimo uitæ Non mēse secūdo incepisse diluuiū: ut referatur secū dus mēsis ad ætatem Noe, hoc est quod innūdate cepit diluuiū mēse secūdo post sexcētesimū annū ipsius Noe. nō mēse secūdo siue ueris, siue autūno, utari exponunt. Permisit tñ Moyses in sabbato requitiōis terræ, & Iubilei ut ab autūno Iudei etiā aliquo modo sumerēt āni exordiū ob fructuū collectionē. Nec tamē in scripturis diuinis ille mensis fructuū dicitur primus sed septimus, quoniā apud Hebræos principale annorū initium erat in uere: secūdarium ueræ ex accidenti erat in atūno. Quarto dicūt Christum ideo passū esse uerno tēpore, feria sexta, hora sexta, ut satisfaceret p̄ peccato hominis perpetrato in exordio mūdi, qñ creatus est homo ipse feria sexta, qui & hora sexta peccauerat, quod mystica & probabili ratione inferri potest. Hanc secundā opinionem tanquā efficacius probatam sequūtur plures antiqui, & grauisimi doctores, uidelicet Hieronymus, Ambrosius, Basilius in examerō, Ioānes Damascenus, Beda, Rabanus super Exodū. 12. capite: & magister historiarum ibidē, Isidorus lib. etym. ca. de tēporibus, Ioānes de Sacrobusto ca. de regulari solari, Seruius in primū Georg. Liconiēsis, Gualterius monachus in libro de ætate mūdi, Elpacus in libro de Astrologia, Paulus ep̄s Forosempromēsis & plures alii. Ioannes uero in sūma Anglica sic dicit. Hanc quæstionē an mūdos fuerit creatus in æquinoctio uernali uel autūnali determinare non audeo. Sed si auderē, non sufficerē, Rationes aut(ut mihi uidetur) plures & fortiores sunt pro illa parte, scilicet quod mūdos sit creatus in æquinoctio uernali. Hæc ille. Nos ergo ualidioribus uicti ractiōibus opināur, licet nobis certū nō sit, qđ mūdos uerno tpe creatus fuerit: & hāc opinionē sequimur in annorū cōputationibus, sicut librorū Regum author sequitur in enumeratione annorum ab egressu filiorum Israel de Aegypto.

De temporum, & ætatum sæculi distinctione. Cap. 3.

DE cursu tēporū ab initio sæculi ad eius finē diuersis modis distinguitur. Cōmuni quidā ac generali modo in tria præcipue tēpora secatur iuxta triplicē Dei legē, uidelicet in tēpus legis naturæ: in tēpus legis scriptæ per Moysē & intēpus legis gratiæ per Christū. Speciali uero modo secūdū doctores catholicos in septē partes distinguitur iuxta septē ætates hūanæ uitæ, quæ diuiditur secūdū ipsius hominis mutatiōes per totū tps humanæ uitæ, uidelicet infantia pueritiam,

pueritiam, adoleſcentiã, iuuentutem, uirilitem, ſenectutẽ, ac decre-
 pitam. Et licet quidã doctores deſcribant fuiſſe quinque ætates ante
 Chriſti aduentũ: & ipſum Chriſtum in ſexta cõſtituant: animasq; de-
 cedentiũ in ſeptima ponant; nõ cõſiderantes qd ætates cõpetunt ho-
 minibus uiuẽtibus in præſenti ſæculo non animabus à corpore ſeiũ-
 ctis: quæ a tpe ipſo remotæ non potiũtur uita humana cũ anima nõ
 fit homo: ſed cõiunctum ex anima, & corpore: potius tñ ſecundũ ſcri-
 pturas canonicas & Philonẽ Hebræũ atq; Ioannẽ Damascenũ ſex
 ætates ante Chriſtum annumerãdæ ſunt: & ipſum Chriſtum qui cir-
 ca finem ſæculorum carnem aſſumpſit in ſeptima fuiſſe cenſendum
 eſt, cum ſæculi ætates diſtinguãtur ex aliqua excellenti mutatione fa-
 cta circa homines uiuẽtes in hoc ſæculo, quæ ſepties in ſcripturis le-
 1 gitur. Prima igitur mũdi ætas eſt orbe cõdito ad uniuerſale aqua-
 rum diluuium, quo ipſe mũdus aqua ſummersis prauis hominibus
 2 in melius innovatus eſt. Secũda ab ipſo diluuiõ usq; ad Abrahã pa-
 tre multarum gentium à Deo conſtitutum: cui data eſt lex circũci-
 3 ſionis: & eidẽ ſpecialis promiſſio de Chriſto facta eſt. Tertia ab ip-
 ſo Abraham usq; ad legẽ latã per Moysen cũ populus in tabulis lapi-
 4 deis præcepta diuina recepit. Quarta à lege Moyſi, & inchoato fœde-
 tis tabernaculo ligneo ac mobili usq; ad regẽ Dauid: cui rursus fac-
 ta eſt repromiſſio de Chriſto: uel usq; ad inchoatũ Salomonis tẽplũ
 lapideũ ac ſtabile. Vnde ſatis miramur cur quidã omittant ætatem
 factã ex mutatione per legẽ Moſaicã, quæ præcellens eſt & cõſidera-
 tione digna: atq; tertiã cũ quarta eandẽ eſſe affirmant ætatẽ, à ſepte-
 nario numero unã detrahẽtes. ita ut abſq; cõgrua ratione coacti ſint
 addere ſeptimã animarum ſeparatarũ ætatem quæ ad ſæculi uitam
 non pertinet, ut iã diximus: & eo magis miramur cur tempore legis
 late per Moysen nõ diſtinguant ætatẽ, cum tũc fuerit ipſa diſtinctio
 5 trium principalium temporũ de quibus dictũ eſt. Quinta uero ætas
 6 inde ſubſequitur a Dauid, uel a templo Salomonis inchoato usq; ad
 7 ipſius tẽpli deſolationem in captiuitate Babylonica. Sexta a templi de-
 ſolationẽ usq; ad Chriſti natiuitatẽ. Septima demũ ab ortu Saluato-
 ris, & deinceps usq; in ſæculi finẽ. Has etiã ſeptẽ ætates eodẽ modo
 diſtinguit Ioannes Damascenus in 2. lib. dicens. Dicũtur ſeptẽ ſæcu-
 la mundi huius a cœli & terræ uidelicet creatione uſque ad cõmunẽ
 hominum conſumationem, & reſuſcitationem. Octauum autẽ ſæcu-
 lum eſt quod futurum eſt. Hæc ille. Eadem ſeptẽ ſæcula ita digeriſi-
 cut & nos, cõmentator eius Iudocus Clictoueus ut in eius cõmenta-
 rijs apparet. Iuxta uero ethnicoſ Italos ſex diſtinguũtur ſæcula ſecũ

dum genera metallorum, ita quòd primum sit sæculum aureum, secundum argenteum, tertium æneum, quartum stanneum, quintum ferreum, sextum plumbeum, ut uberius dicemus in sequentibus.

De procera gigantum statura in priscis ætatibus. Cap 4.

N prædictis mundi ætatibus, a prima, ad ultimã corpora humana plurimum decreuerunt. Nã si cõparemus corpora hominũ ætatis nostræ ultimæ, ad corpora eorum qui prioribus ætatibus floruerunt, cognoscemus nostra minima esse, qm̄ ipsi gigantes fuere procerae celsitudinis, ut uix a nostri tẽporis hominibus credi possint. Quòd aut̄ tunc fuerint gigantes, diuina scriptura cõmemorat eos & præcessisse diluuium, & postea etiam subsecutos diuersis tẽporibus. Nã Gen. 6. cap. dicitur. Gigantes enim erant super terrã in diebus illis, hoc est ante diluuiũ. De ipsis uero qui post diluuiũ fuerunt dicitur Deute. 2. Non pugnes cõtra Moabitas. Emim primi fuerunt habitatores eius, populus magnus, & ualidus, & tã excelsus, ut de Enachim stirpe quæ si gigãtes crederẽtur, & essent similes filiorũ Enachim. Deniq; Moabites uocant eos emim. Et infra. Terra filiorũ Amon, terra gigantũ reputata est, & in ipsa olim habitauerunt gigantes, quos Amonitæ uocant Zomim, populus magnus, & multus, & procerae longitudinis sicut Enachim. Dicebantur enim Enachim gigantes ex Enochia ciuitate quã ædificauit Enoch filius Cayn denominans eam Enoch, a nomine suo, unde dicti sunt gigãtes Enachim, uel potius Enochim. Nõ est ergo putandum fabulosum quod narratur de magnitudine gigantum. Nam Augu. in 15. de ciui. Dei cap. 9. dicit. Nobilissimus poeta, scilicet Virgilius in 12. Aeneidos de ingenti lapide quẽ in agrorũ limite infixũ uir fortissimus illorum temporum pugnãs, & rapuit, & cucurrit: & intorsit, & immisit. Vix illi lecti bis sex ceruice subirent, Qualia non hominum producit corpora tellus, significans maiora tunc corpora producere solere tellurẽ. Quãto magis igitur tẽporib. recẽtiorib. mũdi ante illud notabile, diffamatũq; diluuiũ. Sed de corporũ magitudine plerũq; incredulos nudata p̄ uetustatẽ siue p̄ uim fluminũ, uariosq; casus sepulchra cõuincũt, ubi apparuerũt uel unde ceciderũt incredibilis magnitudinis ossa mortuorum. Vidi ipse nõ solus sed aliqui mecum in Vticensi littore, molarem hominis dentem tam ingentem, ut si in nostrorum dentium modulos minutatim conscinderetur, centum nobis uideretur facere potuisse. Sed illũ gi-

gantis alicuius fuisse crediderimus. Hæc Aug. Solinus etiã in libro de mirabilibus mûdi ca. 5. ait. Scripta quoq; quæ ex antiquitate memorias accersunt in fide ueri, quibus receptû est, q̄ bello Cretico cû elata flumina plusquã ui amnica terras rupissent post discessum fluminû inter plura humi dissidia humatû corpus repertum cubitû trium atq; triginta: cuius spectandi cupidine Lucium Flaccum legatû Metellum etiã ipsum impedio captos miraculi qđ auditu refutaerant, oculis potitos. Hæc ille. Nec audiēdi sunt ille qui dicunt gigantes ex Dæmonibus incubis natos fuisse, ex eo q̄ dicitur Gē. 6. c. Post q̄ ingressi sunt filij dei ad filias hominû: illæq; genuerūt: isti sunt potētes à seculo uiri famosi. Nō .n. filij dei, hoc est angeli lucis concubunt cû mulieribus sicut quãdoq; faciūt incubi dæmones ut nōnulli affirmāt nō sanè intelligētes diuina eloquia. Nã per filios Dei intelligūtur filij descēdētes ex linea Seth: qui dicebātur filij Dei propter uerû Dei cultû qui in eis uigebat: quorû plures ante diluuiû cōtra p̄cepta partû suorû acceperunt in uxores filias ex Cayn descendētes, cuius prōgeniti dicebātur filii hominû, quia terrena & humana sapiētes a Deo discesserāt. Gigātes aut nō nisi ex gigātib. gigni possunt: quia secundû naturã unūquodq; animal generat sibi simile uel æquale, nisi forte accidat uirtutis debilitas: uel abūdātia ingenerāte. Nã homo magnus magnû: & paruus paruû sibi similē ut plurimû generat. Si tñ deficiat in generante uirtus in magnus paruû gignit qđ facile potest accidere: & si abundat uirtus in paruo, magnû qñq; generat: sed nō excessiua quātitate maximû. Nō enim in paruo homine pōtēsse tanta uirtus ut gignat gigāte tãte magnitudinis ut in decuplo excedat generātis quātitatē uel multo amplius: sicut nō est possibile ut canis gñret catulû: qui crescat & perueniat ad elephantis magnitudinē. Gigantes aut cæteros homines maxima quātitate superabāt ut exploratores Iudæorû qui ad cōspiciendã terrã Canaã missi fuerant, testati sunt dicētes, ut scribitur numeri. 13. ca. Populus quem aspeximus proceræ staturæ est. Ibi uidimus monstra quædã filiorum Enach de gñere giganteo: quibus cōparauī quasi locustæ uidebamur. Quia ergo gigātes etiã fuerunt post diluuiû cum omnes ex Noe & filiis eius & uxoribus origine traxerint, oportet fateri ipsû Noe & filios, atq; uxores fuisse gigātes: quod & affirmat Berofus in libro antiquitatû. Dicit et idem Berofus ante diluuiû circa Libanû fuisse Enos siue Enoch urbem maximã gigantû qđ & rationi consentaneû est: qm̄ si Noe & filii eius fuerunt gigātes oportet dicere etiã Adam ex quo illi & cæteri gigātes orti sunt, fuisse gigantē

& inter omnes maximū. Quod & affirmat Methodius episcopus: qui dicit Adam genuisse filium Seth gigantem secundū multitudinem suam Idē probari potest divina scriptura. Scribit enim Iosue. 15. ca. Nomen Hebron antea uocabatur Chariatarbe. Adam maximus ibi inter Enachim situs est. Vbi describitur sepulchrū protoplasti Adā, ut ait Hieronymus in lib. de locis hebraicis. Adam ergo gigantum maximus inter gigantes qui dicuntur Enachim, conditus est. Cū. n. scriptura ibi loquatur de gigantibus, & de sepulchro corporis Adā, ac dicat Adam maximū, patet, quòd non loquitur de dignitate originis nec de magnitudine uirtutis animæ, sed de proceritate corporis eius quod ibi sepultum erat. Sepulchrū namq; non animæ nec cuiuscunq; dignitatis, sed tantūmodo corporis locus est. Oportebat autem ipsum esse maximū corpore cum primus fuerit a quo cæteri gigantes originem duxerunt. Processu autem temporis deficiente uirtute naturali paulatim homines statura decreuerunt: sicut & modo tempore nostro videmus. Vnde Plinius Secundus doctissimus homo, ut ait Aug. in. 15. de ciuitate Dei cap. 9. Quanto magis magisq; præterit sæculi excursus minora corpora naturam ferre testatur. Quod etiam Homerum commemorat sæpe carmine fuisse conquestum non hæc uelut poetica figmenta deridens: sed ita historicā fidem tanquam miraculorum naturalium scriptor assumens. Ab initio autem sæculi fuerunt corpora maiora robustiora, & perfectiora: nunc autem sunt parua, imbecillis, & imperfectioris uirtutis. Et licet corpus Christi fuerit perfectissimum: non tamen necesse fuit ut haberet corpus quantitate gigantis procerum: sed oportuit illud esse simile corporibus aliorum qui in ea ultima sæculi ætate uiuebant. Vnde & crucificus est media ætate iuxta cursum humanæ uitæ, qua homines eiusdem ætatis uiuere solebant, eo quòd, ut Apostolus dicit ad Hebræ. 2. debuit per omnia similis fratribus fieri.

De uita prolixa priscorum patrum.

Cap. 5.

Priscorum patrum ante diluuium in prima ætate, & postea in secunda prolixam uitam describit Moyses in libro Geneseos. Numerus autem annorum patrum qui in prima ætate fuerunt Gene. 5. ita digeritur iuxta Hebraicam ueritatem.

1	Adam uixit annos nongentos triginta.	930
2	Seth nongentos duodecim.	912
3	Enos nongentos quinq;	905

4	Caynam nongentos decem .	910
5	Malaleel octingentos nonagintaquinq; .	895
6	Iareth nongentos sexagintaduos	962
7	Enoc trecentos sexagintaquinq; .	365
8	Mathusalem nongentos sexagintanouem .	969
9	Lamech septingentos septuagintaseptem :	777
10	Noe annos nongentos quinquaginta , ut dicitur Geñ. 9.	950

Numerus uero annorum patrum, qui fuerunt in secunda ætate post diluuium, Geñ. 11. ita describitur.

1	Sem uixit annos sexcentos .	600
2	Arphaxat trecentostriginta & octo, uel secundū Hebræos. 438	338
3	Sale quadringentos trigintatres.	433
4	Heber quadringentos sexagintaquatuor .	465
5	Phalech ducentostrigintanouem .	239
6	Rehu ducentostrigintanouem.	239
7	Saruch ducentostriginta .	230
8	Nachor centumquadraginta octo .	148
9	Thare annos ducentosquinq; .	205

Sicut in hac secunda ætate à prima numerus annorū decreuit, & paucioribus annis uixerunt: ita & in tertia minorem duxerunt uitam.

Abraham enim uixit annos centū septuagintaquinq; . Geñ. 25.	175
Isaac annos centum octoginta. Geñ. 35.	180
Iacob centum quadragintaseptem. Geñ. 47.	147
Ioseph centum & decem. Geñ. 59.	110

Dubium autem oriri potest, qualiter prædicti anni antiquorum hominum accipiantur, cum multis modis apud diuersos annos dicatur, Dicit enim Xenophon in libro de æquiuocis. Annus diuersus est. Etenim ipsi Aegyptii utuntur anno quandoque menstruo, sæpe bimestri: non raro trimestri: sæpe quadrimestri: nonnunquam solari. Quæ uarietas etiam ex nostris, qui ab eis litteras habuerunt, sapientes eoegit aberrare. Iberis annis quadrimestris ut plurimum est, rarissime solaris. Contra Chaldæi cum in antiquitate disciplinarum suarum utantur menstruo: in cæteris semper solarem se intelligere fatentur. hæc ille. Sed proprie duæ sunt annorum rationes a diuersis nationibus & gentibus usu habitæ, uidelicet solarium, & duodecim lunationum, ut dicit Paulus episcopus Forosempronienensis parte prima suę Paulinæ libro. 2. Nam Persæ, Chaldei, Aegyptii, & Alexandrini solares annos semper obseruarunt, licet intercallatione diei ex quadrātibus resultātis dissenserint. Sed Prisci Romani & Græci Lunares annos custodie

runt, quos tamen per embolismos ad Solis cursum reducere solent. Juniores uero Romani per Iulium Cæsarem aq Alexandrinis edocti, solares annos receperunt. Arabes Lunares annos puros & immistos obseruant. Sed Hebræi mediam quandam misturam ex anno solari, atque lunari confectam in usu habent, quoniã annos lunares per mensem embolismum anno tertio, uel quandoq; secundo supradicti ad Solis cursum reducunt. In scripturis diuinis usus Hebræorũ feruatur sicut & ordinauit Noe Qui, ut ait Berosus in 3. antiquitatum, docuit suos astrorum cursus, & distinxit annum ad cursum Solis, & duodecim menses ad motum Lunæ. Prædictos autem annos priscorum patrum, quos describit Moyse, non fuisse menstruos, ut quidã olim falso putauerunt, sed annos quidẽ solares continentes lunares menses duodecim & 11. dies manifeste probatur ex uerbis Moyse, qui in eodẽ libro Geneseos, ubi ponit præfatũ annorũ numerũ, affirmat Noe cum filiis & uxoribus tempore quo factũ est diluuiũ, in arca mansisse per integrum annũ solarẽ, ut etiã ex eius uerbis cõputat Aug. in 15. de ciuitate dei. Nam Gen. ca. 7. principiũ diluuii fuisse describitur anno sexcentesimo uitæ Noe, & sequenti capite dicitur ipsum cõpletum esse anno sexcentesimo primo eiusdem: atq; a principio ad finem interesse duodecim lunares menses ac decem dies, quæ cõficiunt annũ solare minus uno die. Vt enim ibi dicitur, anno sexcentesimo uitæ Noe mense secundo, septimo & decimo die mensis rupti sunt omnes fontes, abysse, magnæ, & cataractę cœli apertæ sunt, & facta est pluuia super terram. 40. diebus & 40. noctibus, obtinueruntq; aquæ terram centum quinquaginta diebus, hoc est mensibus lunaribus quinque. Requieuitq; arca mense septimo 27. die mensis super montes Armeniæ. At uero aquæ ibant & decresebãt usque ad decimũ mensem. Decimo enim mense prima die mensis apparuerunt cacumina môtium. Ex quo patet uniuersam terrã aquis opertam fuisse nouem mēsis, quod etiã confirmat Xenophon in libro de æquiuocis affirmans diluuium illud primũ fuisse nouimestre. Deinde cũ trãsissent. 40. dies, emisit semel coruũ: postea bis colubã spacio triũ hebdomadũ. Tãdẽ ita ibi cõcluditur. Igitur sexcētesimo primo anno uitæ Noe primo mēse, prima die mensis imminutæ sunt aquæ sup terram. Et infra mense secundo septimo & uigesimo die mēsis arefacta est terra. Tunc ad iussu dñi omnes de arca exierunt. Cũ ergo intrauerint arcã sexcentesimo annouitæ Noe, secundo mense die. 17. eiusdem, & postea transactis 12. mensibus lunaribus, ac diebus decẽ, eodem. s. secũdo mense die. 27. eiusdem inde exierint, anno sexcentesimo primo uitæ Noe

patet Moysen ibi & etiam alibi locutū fuisse de anno solari. Nam, ut ait Augu. ibidē, si tale menses erant, tales profecto & anni erant, quales nunc habemus: ac per hoc tam magnos annos uixerunt illi antiqui usq; amplius quā nongentos, quantos postea uixit Abrahā centū septuagintaquinq; : & post eū filius eius Isaac centū octoginta: & iacob centū quadraginta septē : & quātos etiā nunc uiuunt homines. 70. uel. 80. uel non multo amplius: de quibus etiam in psalmo. 89. dictū est. Dies annorum nostrorū in ipsis. 70. anni. Si autem in potentatibus, idest in potentioribus & robustioribus. 80 anni: & amplius eorum labor & dolor. Hæc ille. Ex dictis certi sumus Moysen locutū fuisse de annis solaribus. Nec solus Moyses retulit uitam priscorum tam diu durasse: sed etiam de his longeuis conscribunt omnes, qui antiquitates apud Græcos & Barbaros descripserunt: ut Manethon qui Aegyptiorum historiam texuit: & Berofus qui Chaldaicā deflorauit: & Mocus: & Est huius: adhuc & hieronymus Aegyptius: & Maseas qui Fœnicā descripserūt. Hesiodus quoq; & Hecatheus: & Hellanicus: & Agisilaus & Ephorus in historiis suis memoriā faciunt antiquorum tandiu uiuētium, ut refert Iosephus in primo antiquitatū. Nec mirum si tunc in ætate floridissima homines tanto tempore uixerunt: quia, ut iam probatum est, ipsi erant robustissimi, ac gigantes proceræ staturæ: & secūdū robur corporis & staturæ celsitudinem erat & longitudo uitæ. Tūc etiā eis magis propitium fuit ipsum cœlum à Deo perfecta dispositione creatū: tunc terra eis erat fertilior præcipue ante aquarum inundationem. Victus eis continens erat: qui sanitatem conseruat, & uitā producit in longū. Oportuit autem eos Deo disponente tanto tempore uitam agere, ut citius multiplicaretur genus humanū: & terra coloniis repletur: ut facilius adinuenirēt artes: & scientias plenius per seipso discerent proprio enim ingenio (ut de cæteris taceam) nullus potest plene Astronomiam capere nisi ultra octingentos uel nongentos annos uixerit. propter morum accessus & recessus, quem dicunt trepidationis: qui proprius est octauæ spheræ, quo cæteri planetæ inferius regulantur, & tandiu suo cursu impletur.

De differenti annorum computatione inter scriptores. Cap. 6

Annorū numerus primæ & secundæ ætatis non idē ab omnibus scriptoribus ponitur: sed inter se ipsi authores magna discrepantia differunt. Nam qui sequuntur hebræos codices, & latinos ex hebræo sermone à beato Hieronimo

ratatos, pauciores annos colligunt. Qui uero sequuntur Græcos iuxta
 septuaginta interpretes & latinos ante Hieronymum è Græco tra-
 ductos, multo plures annos in eisdem duabus ætatibus computant.
 De quorum dissonantia copiose disputat Augu. in. 15. lib. de ci. Dei:
 ex cuius uerbis quid sequendum sit, accipere possumus. Prius tamen
 inquirenda est tantæ diuersitatis causæ: & postea huius rei ueritas re-
 cto iudicio decernēda est. Huius differentiæ descriptio uaria originē
 habuit non ex annorum integro numero totius uitæ priscorū hominū
 in quo tam codices hebræi quam græci conueniunt: sed ex tēpore quo
 singuli quiq; filios genuerunt. Si quidem ipse homo primus Adam
 antequā gigneret filium, quem appellauit Seth, in hebræis codicibus
 centumtriginta uixisse annos reperitur; in Græcis uero ducentos tri-
 ginta perhibetur, supradditis uidelicet annis centum. Sed postea quā
 eum genuit, septingentos uixisse annos legitur in Græcis, octingen-
 tos uero in Hebræis: atq; ita in utrisq; uniuersitatis summa cōcordat.
 Sed ante generationem unde cōputatio temporum sumitur, centum
 annorum differentia reperitur. Quod autem in prima generatione,
 hoc in secunda, tertia, quarta, quinta & septima inuenitur: cum in qua-
 libet ante generationem centum anni addiciantur in græcis codici-
 bus, qui & postea in eisdem subtrahuntur. In sexta autem generatio-
 ne nusquā utriq; codices discrepant. Octaua generatio habet quidē
 nonnullam diuersitatem, sed minorē, ac dissimilem cæteris. Mathu-
 salē quippe antequā gigneret Lamech secundū Hebræos nō centū mi-
 nus, uiginti amplius uixit annos, qui rursus apud Græcos posteaquā
 eū genuit, reperiuntur additi. In generatione nona antequā Lamech gi-
 gneret Noe, in hebræis sex anni minus sunt quā in græcis. In decima
 uero generationes nihil dissonum inuenitur. Hiuc est q̄ secundū He-
 5656 bræos ab Adam ad diluuium cōputantur anni mille sexcēti quinquā-
 2242 ginta sex. Secundum uero septuaginta interpretes cōputantur multo
 plures, uidelicet anni duo millia ducenti quadraginta duo. Nā addi-
 tis supra computationem hebraicam sexcentis annis, prædicatū sex
 586 generationum: & sex annis generationis bonæ, detractisq; uiginti ge-
 nerationis octauæ, qui simul sunt anni quingenti octaginta sex, red-
 ditur numerus annorum duorum millium ducentorum quadraginta
 duorū secundū Græcos ante diluuium. Similiter in generationibus
 nouē secundæ ætatis, ferè eadē diuersitas annorū reperitur, sicut ante
 diluuium. In prima tamen & nona generarioue utriq; conueniunt,
 In secunda, tertia, quarta, quinta, sexta, & septima, in qualibet earum
 ante genitum filium centum anni in codicibus græcis iuxta septua-

ginta interpretes adiiciuntur & in octaua quinquaginta. Qui oēs collecti fiunt anni sexcenti quinquaginta. Secundum autē Hebræos à diluuiō ad Abraham fuerun anni ducenti nonagintaduo: quibus si addatur sexcenti quinquaginta scđm Græcos, fiunt anni scđm ipsos à diluuiō ad Abrahā nōgēti quadragintaduo. Aug. autē in. 16. de ciu. Dei ca. 10. inter Arphaxat & Sale ponit Caynā: & dicit ipsum Caynā genuisse Sale cū esset centū triginta annorū scđm codices è græco traductos, quibus tunc utebatur Aug. Sed hoc tantū in Græcis superadditū est, cū in genealogia ipsius Sem post diluuiū nullus inueniatur nomine Caynā nō solū secundū codices hebræos: sed scđm Berosum: qui eandem genealogiam Sem fideliter describit, & nullum nominat Caynā. Vnde patet eū à Græcis ibidem superflue adiectum. Dicunt autē aliqui inter quos est Hertmānus Schedel: & Ioannes Nauclerus in suis historiis, qđ Sale cognomine dicebatur Caynā: & idem est Sale & Caynā post diluuium. Aliqui ergo putantes eos duos viros cū in quibusdā codicibus inueniantur duo nomina diuersa, descripserunt in eis duplicē generationem eiusdem tū numeri annorū. scđm centū triginta cuiuslibet ipsorū: & sic error inoleuit in codicib. quos legit Aug. qui ad nos vsq; peruenerunt. In genealogia etiam Christi, quæ scribitur Luce. 3. in codicibus Græcis, idem Caynā supadditus est. Ideoq; vbi dicitur ibidem. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale. Qui fuit Caynam, sic fieri debet emandatio. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale, qui & Caynā. scđm alio nomine cognominabitur: & ubi scriptū est verbum fuit, scribatur copula &, ut discernātur ea esse duo eiusdem uiri nomina. Sic enim æstimamus Lucam euangelistam scripsisse. Non est ergo necesse addere centum triginta annos, qui ipsi Caynam superfine attribuuntur à Grecis. Si igitur comparemus utramq; computationem: reperiemus ipsam computationem secundum codices græcos, superare, supputationem hebraicam in duabus prædictis ætatibus annis uidelicet mille ducentis triginta sex. Nam superabundantibus annis 1236 quingentis octoginta sex ante diluuiū, & annis sexcentis quinquaginta post ipsum diluuium simul iunctis, prædictus annorum numerus confurget. Ex hac magna differentia inter græcos codices & hebræos dissensio non modica inter scriptores orta est, ad quam se dandam inquirendum est quæ harum computationum uera comprobatur.

De annorum uera computatione secundum Hebræos. Cap. 7.

EX his duabus cōputationibus veram solā esse hebraicam & consequenter græcam falsam his rationibus manifeste mōstramus.

Illa enim tēporū descriptio uera probatur, q̄ conuenit cæteris autho-
 ribus qui publica fide regum tpa descripserunt: quia uerū uero conso-
 nat: & teste Iosepho de antiquitate Iudaica, ueritatis historiæ signū il-
 lud est, ut de eisdē rebus eadē oēs conscribāt. Sed Moyfis descriptio
 hebraico sermone cōuenit in tpibus post diluuiū Beroso . qui Chal-
 dæorū diligētissime tpa descripsit: & eis q̄ Aegyptiorū primas Dyna-
 stias fideliter scripsere: nocnō & illis q̄ ethurscā & Italicā chronogra-
 phiam lris tradiderūt, ut in sequētibus libris quatuor manifestū erit
 ergo hebraica coputatio est uera: & græca iuxta septuaginta interpre-
 tes cū à cōcordi ueritate dissonet falsa cōuincit. Non tñ dicimus mē-
 daces eosdē septuaginta interpretes merito celebratos uiros: quos re-
 cte secundū hebraicā ueritatē scripturas trāstulisse putamus, quos &
 sūmopere ueneramur: sed eum siue ægyptiū siue græcū dānamus qui
 primus eorū interpretationē deprauare, lris sacris aliqua p̄prio sēsu
 addere ausus est. Eosq; iuste reprehendimus, q̄ non recto iudicio hūc
 errorē sequētes, putāt Hebræos in hoc potius errare potuisse q̄ Græ-
 cos. Ait. n. Aug. in 15. de ciu. Dei. ca. 13. Si quærā qd̄ sit credibilius,
 Iudæorū gentē tā longe lateq; diffusam in hoc cōscribēdū meadaciū
 uno cōsilio conspirare potuisse: & dū aliis inuident autoritatē, sibi
 abstulisse ueritatē: an septuaginta homines, q̄ ēt ipsi Iudæi erāt, uno in
 loco positos: qm̄ rex Aegypti Ptolomæus eos ad hoc opus ascuerat
 ipsam ueritatē gentibus alienigenis inuidisse, & cōmunicato istorū
 tunc fecisse cōsilio: quis nō uideat qd̄ procliuius faciliusq; credatur
 Sed absit ut prudēs q̄spiā uel Iudæos cuiusq; p̄uersitatis atq; malitiæ
 tm̄ potuisse credat in codicibus tā multis, & tā longe lateq; dispersis:
 uel septuaginta illos memorabiles uiros hoc de inuidēda gētibus ue-
 ritate unū cōmunicasse cōsiliū. Credibilius ergo q̄s dixerit, cū primū
 de bibliotheca Ptolemæi describi ista cœperūt, tūc aliqd̄ tale fieri po-
 tuisse in codice uno. s. primitus inde descripto, unde iam latius ema-
 naret: ubi potuit qd̄ accidere etiā scriptoris error. Hęc Augu. ibidē.
 Causa autē additionis centū annorū pluribus eorū generationibus
 ante filiorū procreationē ex industria cuiuspiā hęc putatur: ex eo q̄
 Aegyptij qnq; utuntur annis mēstruis breuissimus, ut dictū est. Ne er-
 go putareē impossibilis ac p̄ hoc incredibilis maximus ānorū solariū
 numerus, sicut scriptū est in hebræis uoluminibus & ne dicereē absur-
 dum q̄ q̄s in puerili ætate generationi filiorū aptus fuerit, ubi nō ui-
 debat sufficiens ætas ad gignendū: facta est, additio cētū annorū ante
 generationis tempus. Sed in. ut dictū est, ubi adduūt anni prius ante
 filios genitos, postea subtrahunt, ut annorū summa conueniat. Et ex

hoc uidetur habere quandā si dici potest, error ipse constātia: nec casum redolet, sed industriā, ut Aug. ibidē dicit. qui & addit. Vbi uero nō est ista de centū annis prius additis, & postea detractis per tot generationes cōtinuata parilitas, scriptoris errori tribuēdū est: cū etiam nūc ubi numeri nō faciūt intentū ad aliquid, quod facile possit intelligi: uel quid appareat utiliter disci, & negligenter describātur. & negligētius emēdētur. Hebraica ueritas ex hoc etiā cōprobatur, quia rerū gestarū fides ab ea lingua repetēda est, ex qua interpretarū est qđ habemus. Quod & affirmat idē Aug. in. 15. de ci. Dei. c. 13. dicēs quomodo libet istud accipiat, siue credat ita esse factū, siue nō credat: siue postremo ita, siue nō ita sit: recte fieri nullo mō dubitauerim, ut cū diuersum aliquid in utrisq; codicibus inuenit: qñquidē ad fidē rerū gestarū utrūq; esse nō potest uerū: ei linguæ potius credatur, unde est in aliā p̄ interpretes facta tralatio. Hinc & uenerabilis Beda doctor Anglorū in libro, quē scripsit de temporibus in epilogo eiusdē opusculi dicit. Hæc de cursu præteriti seculi ex hebraica ueritate, p̄ potui mus, elucubrare curauimus, æquū rati q̄ sicut Græci septuaginta trāslatorū editione utētes, de ea sibi suisq; tēporū libros condidere: ita & nos, qui p̄ beati interpretis Hieronymi industriā puro hebraicæ ueritatis fonte potamur, tēporū quoq; rōnem uix hanc scire queamus. Hæc Beda. Sunt etiā magis emēdata exēplaria hebræa quā græca: qm̄ ipsi Hebræi maxima diligētia custodiunt libros diuinos, ne deprauētur, quos summopere uenerātur super oēs alias rationes. Græci uero codices sibi inuicē non cōueniunt. Falsam etiā cōputationem Græcorū secūdn̄ septuaginta interpretes à scriptoribus uitiatā ex hoc ostendere possumus: qm̄ ueritati sacre doctrinæ opponitur. Vero enim nō nisi falsum cōtrariatur. Secundum nāq; diuina eloquia uniuersali diluuiō deleta est omnis caro sup̄ terrā i. oē uiuēs in carne exceptis illis octo, qui saluati sunt p̄ arcā. Sed secūdn̄ Græcos codices iuxta septuaginta interpretes Mathusalē, qui nō fuit in arca, uixisset post diluuiū annis. 14. ut egregie supputat Aug. in. 15. deci. Dei. ca. 11. quod est cōtra ueritatē sacri eloquij. Et si hoc ascribitur uitio scriptorū, ut iam diximus, ad hebræos codices emendatiores, unde Græci tralati sunt, recurrendū est. Ait enim Aug. ibidem. Certum est nō uixisse Mathusalem post diluuium, sed eodem anno fuisse defunctum: siue uerū est quod de numero annorum in hebræis codicibus inuenitur. Idem dicit Hieronymus in libro Hebraicarum quæstionum super Genesim ubi ostendit in codicibus Græcis errorem esse in numero: & ueritatem esse in Hebræis & Samaritanorum libris. Ex prædictis rationibus

patet solam hebraicam cōputationem esse ueram, græcanicā uero falsam. Sed qm̄ diminutæ sunt ueritates a filijs hominū, qui non diligenti indagatione hæc quæsierunt: ideo multi falsam opinionē inconsulte sequuntur. Inter quos est Iosephus postquā se litteris græcis tradidit. Eusebius & ipse græcus, & Latini eū sequētes uidelicet Isidorus, Prosper, & alii plurimi, quos enumerare longum esset. Nec tñ mirū si plures authores latini, græcos codices secūdū septuaginta interpretes imitantur tum ob excellentē authoritatē ipsorū interpretū: tū ēt ex eo, q̄ potius græcos eius uicinitate proximos, quā hebraicos libros lōge a latinitate remotos legerint. Et Aug. in 15. de ciui Dei. c. 14. dicat q̄ in plurimis, quæ diueria dicere uidētur septuaginta interpretes, ex hebræis codicibus emendare ausus est nemo: hoc tñ idem Aug. dixit, quia tunc utebatur traductione ex lingua græca, & nondū peruenerat ad manus eius trāslatio Hieronymi ex hebraica ueritate: qui ausus est corrigere per hebræam linguam, quæ falsa cōtinentur in græca. Quāuis aut̄ Aug. inter utrāq; opinionē quasi ambiguus uideatur: tñ, ut ex uerbis suis apparet, magis hebraicæ ueritati adhæsit. Simili modo licet B. Antoninus archiep̄s Florētinus in suis chronicis utrāq; describat: magis tñ hebraicæ tanq̄ ueræ consentit. Nam græcā dicit magis cōem: hebraicā uero magis ueritati consonā. Cōputationem autē hebraicam absolute describit Moyses legislator, Berosus Chaldæus, Metasthenes Persa, Menethon Aegyptius, Philo Hebræus, Hieronymus psbyter, uenerabilis Beda, Vincentius Beluacensis, Ioannes Antius de Viterbio, Bartholomæus Fontius: & quidam alii temporibus nostris. Sed & Fontius supra ueram computationem, quam probamus septem annos adiicit ante Christum. Ioannes uero Nauclerus licet annos enumeret iuxta cōem Græcorum supputationem: tñ hebraicam etiam annotat, supra quā ante Christum duos tantum annos adiecit. Et licet parum a ueritate distet, inquirenda est tñ rei plena ueritas: quam in sequentibus quattuor libris inuestigabimus.

De annorum computatione per Olympiades.

Cap. 8.

Quoniam Græci supputant tempora per Olympiades, dicendum est unde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quando sumpserunt initium prædictæ Olympiades: & quo tempore ipsarum anni exordiantur. Sicut ait Eusebius & Isidorus in 5. etym. Olympia ludi erant, qui in honorem Iouis Olympii apud Pisam & Elidē Græciæ oppida celebrabantur, hoc est hymnicum certamen, quod quinto quoq; anno fieri solebat. Sed

quoniã, ut ait Eusebius, in gymnico certamine uictore primo existente Chorebo Elinense; Elij agunt quinquẽnale certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes annui constituebãtur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis, siue Hemonis primus instituit Olympiadẽ ex quattuor tantũ annis ad ordinẽ tẽporũ digerendum. Vnde Olympias dicta apud Græcos quattuorannorũ continet spatium, ut etiam Phlegon, Eusebius, Africanus, Solinus, Dionysius Halicarnaseus & alii plures affirmant. Et ex inde Græci tempora per Olympiades computare cœperunt ita numerantes. Olympiadis primæ, aut secundæ, aut centesimæ anno primo, uel secundo uel tertio siue quarto. Constat sanè, ut ait Eusebius, Aeschili, Atheniensium Iudicis secundo anno primã Olympiadẽ actam simul cũ gymnico certamine. Quẽ incepit annis. octingentis octo ante Christi passionẽ dimidio anno minus: qm̄ passus est Christus anno quarto ducentesimẽ secundæ Olympiadis: ut Eusebius annotat. Anni autem Olympiadum apud Græcos incipiũt, quoniã apud eos est anni principiũ, uidelicet in æquinoctio autũnali, ut Alphonsus in tabulis annotat: & Rogerius Bachon in epistolas ad Clemẽtẽ. 5. scribit. Nã in fine æstatis fiebat gymniciũ certamẽ: & incipiẽte autumno erat initium anni simul & Olympiadũ. Dicit enim Titus Liuius in. 7. lib. tertix decadis. Olympiæ ludicrũ ea æstate futurum erat quod maximo cœtu Græciæ celebraretur. Cum autẽ dicit ea æstate nõ de principio & medio: sed de fine æstatis loquitur. Idẽ affirmat Censorinus in libro de die natali capite de annis Romanis. Eodẽ tẽpore incipiunt anni indictionũ Romani imperii: quæ indictio tribus lustris hoc est quindecim añis expletur. Indictionibus uero initiũ añi est octauo calẽdas Octobris, hoc est die. 24. Septẽbris: & earũ prima origo fuit anno tertio ante Christi ortũ. Anni uero indictionũ põtificis Romani in die natiuitatis domini sumũt initiũ, & differũt ab imperialibus tribus tantũmodo mensibus. Propter historias Græcorũ & aliarũ nationũ necessaria est non solũ indictionũ, sed Olympiadũ cognitio. Dicit. n. Africanus in. 3. anna. lib. Vſq; ad Olympiades nihil exploratũ in historia Græcorũ inuenitur: sed omnia cõfufis conscripta tẽporibus sunt. Post Olympiades uero, quoniã quadriẽnio diligẽtissime omnia notabãtur: nulla penitus cõfusio tẽporũ fit. Hæc ille. Idẽ etiã affirmat Eusebius in libro de tẽporibus.

De computatione Romanorum per annos ab urbe condita. Cap. 9.

Romani uero numerum annorũ sumunt ab urbe condita. Idcirco exordiũ Romanæ urbis nunc describendũ est. Tempus quo

Romana urbs condita est, describitur ab Eutropio qui ait Romulus cū inter pastores latrocina retur, decē & octo annos natus, urbē exiguā in Palatino mōte cōstituit. 12. calēdas Maias Olympiadis sextæ. Idē affirmat Orosius. Currebat quidē tunc quartus annus sextæ. Olympiadis. Dionysius autē Halicarnaseus describit eā conditā anno primo septimæ Olympiadis: & similiter Solinus. Nec tñ Dionysius, & Solinus plurimū differūt ab Eutropio, & Orosio: sed simul aliquo modo cōueniūt: quia idē primus annus cōditæ urbis fere dimidius fuit in fine sextæ: & penē dimidius in principio septimæ Olympiadis: quoniā Roma cōdita est medio uere die. 20. Aprililis: Olympiadū uero anni inciipiūt iuxta autūni æquinoctiū. Itaq; pars anni illius fuit in fine præcedentis Olympiadis & in principio subsequēntis. Romani uero quos Orosius & Eutropius imitātur, ex publica fide annaliū Romanorum incipiūt primū annū cōditæ urbis à 4. anno sextæ Olympiadis. Quod

248 probatur ex hoc, q̄ imperātibus Romæ duobus Philippis patre, uidelicet & filio anno dñi ducētesimo quadregesimooctauo, millesimus annus Romanæ urbis fuit: & tūc, ut ait Pōponius Lætus, eorū anno secūdo ingēti pōpa, magnoq; sumptu & apparatu, seculares ludi anno uidelicet millesimo ab urbe cōdita. 12. calēdas Maii celebrati sunt Ab anno autē. 4. sextæ Olympiadis, usq; ad annū. 3. Olympiadis. 256. cū erat annus secūdus p̄dictorū imperatorū sunt Olympiades. 250. quæ continēt annos mille. Et ab urbe cōdita usq; ad Christi natiuitatē, ut

752 ait Paulus Orosius, fuerūt anni. 752. quos si iunxeris annis dñi. 248. quo tēpore fuit annus millesimus urbis: similiter cōficiēs millenariū annorū numerū. Idē confirmatur ex uerbis Censorini: qui authorē Varronē imitatus ait in libro de die natali, capite de annis Romanis. Hic annus, ni fallor, cuius uelut index & titulus quidā est Vlp̄ii & Pōrtianī

1014 cōsulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartusdecimus ex diebus dūtaxat æstiuis, quibus agō olympiacus celebratur. A Roma

991 autē condita nongētesimus nonagesimus primus & quidē ex Palilibus, unde urbis anni numerātur. Hęc ille. Si ergo ab annis. 1014. ex prima Olympiade collectis minuas annos uigintitres, hoc est Olympiades sex uno anno minus ante urbē conditā, residui erunt anni cōditæ urbis 991. ut recte cōputat Censorinus ab anno scilicet. 4. sextæ Olympiadis. Et ideo potius tenēdū est Romā cōditā p̄pe finē sextæ Olympiadis quā in principio septimæ: ideo ibi primus annus cōditæ urbis annotādus est. Omnes autē aliæ opiniones cōtrariæ falsæ cēsēdæ sunt.

In cōputandis annis dñi, quo ad eorū initiū plures authores inter

se differunt. Quidā .n. sumunt eos ab ipsius incarnatione: quidā à natiuitate: quidā à calendis Ianuarij octauo die suæ natiuitatis; & quidam à passione ac morte. qui oēs modi comprobari possunt seruata cōuenienti supputatione. Sed inter oēs conuenientissimus modus est, ut sumatur initium annorum dñi ab eius natiuitate: qm̄ anni uitæ humanæ sumuntur non à conceptione, sed à natiuitate. Hunc modū seruat ecclesia Romana. Nā eo tempore per ecclesiā acciditur principiū annorum dñi, quo & singulis annis per eā annus mutatur. Sed per eā fit anni mutatio in natiuitate dñi: ideo tūc per eā accipitur initiū annorū dñi. Quod aut̄ annus dñi mutetur in ortu saluatoris pater p̄ cōsuetudinē Romanæ curiæ & per acta cōciliorum: in quibus tunc annis mutatur. Sed tñ olim in bullis pontificalibus nō annotabatur annus dñi, sed annis pōtifices pro tpe p̄sidētis. At recētiore in bullis tātū modo pōtificalibus inceperūt annotare annos ab incarnatione: in ceteris uero sequunt̄ aniquū Romanæ curiæ morē annos describētes à natiuitate dñi. Dicit .n. dñi Paulus ep̄s Forosempronienſis lib. 13. secundæ partis Paulinæ suæ q̄ p̄sidente Eugenio .4. adhortāte Blōdo Forliuensi pōtificii collegij à secretis notario in bullis atq; rescriptis pōtificalibus annorū hæc à Christi incarnatione supputatio scribi primū cœpit. Et infra. Sed notarii annos à natiuitate cōputare cōsueuerunt. Hæc ille. In hoc deceptus est Blōdus imitans Dionysiu Romanū Abbatē: qui suā supputationē olim fecerat à primo anno incarnationis dñicæ in sua tabula. Sed idē Dionysius in annis dñicæ incarnationis errauit, ut dicit Sigebertus in chronica & Rhenerius egregius supputator. Non est ergo mirū, si Blondus in cōputationibus annorū ab incarnatione defecerit, q̄a ducē erroneū secutus est. Causā aut̄ eius erroris ad uitandā p̄plexitatē hic nō ponimus, qm̄ alibi eā descripsimus. Quidā uero recte cōputant annos ab incarnatione dñi addētes annis à natiuitate ipsius recte cōputatis per ecclesiā. s. nouem mēses, quibus fuit in utero Virginis, ut bene cōputant Pisani, qui anno dñi. 1525 à natiuitate post vigesimā quartā diē Martij sunt in anno ab incarnatione dñi. 1526. & sic annotāt in suis l̄ris & codicibus. Sed in hoc errant Florētini atq; Senenses tēpestate n̄ra, qui annos ab incarnatione postponūt annis à natiuitate, incipiētes enumerare annos dñi cōpleto primo anno à conceptione iā nato Christo q̄ tres mēses. Romani uero annos dñi à calendis Ianuarij octauo die Christi natiuitate incipiunt, cū eo die sit anni principiū in calēdario Cæsaris, & cōueniunt cū ecclesia Rom. excepta prima hebdomada natiuitatis eius: quē et̄ modū tenent recētiore Astrologi. Dicit .n. Paulus ep̄s lib. 4. secundæ

partis Paulinæ suæ. Astrologi nostri tēporis qui Romanorum more annorū supputationē reduxerunt ad Ianuariū, & radices motuū statuerūt ad initium Ianuarij primi anni natiuitatis Christi, incipiunt primū natiuitatis annum ab octauo die natiuitatis eiusdē, non cōputantes sepe illos dies à natali dñi vsq; ad Ianuarium interceptos, qđ ex hoc manifeste patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Christi inuenire uolunt: retrocedūt per dies septē à radicibus Planetarū in tabulis annotatis. Et hunc cōputandi modū obseruāt non solum Astrologi, sed etiam Theologi in christiana religione probati Petrus de Aliaco, Nicolaus Cusanus, Rogerius Bachon, & generaliter oēs qui loca planetarum in hora natiuitatis Christi indagarūt. Hæc ille. Paucissimi autem doctores antiqui, ut Hieronymus & Isidorus, & quidā alij, qui antiquitus scribebāt annos dñi in cereis paschalibus, enumerant annos à passione dñi includentes annū trigessimū tertiū suæ passionis, ac relinquentes p̄cedentes .32. annos ante passionē, & ita conueniunt cū cæteris. Nos aut̄ in supputatione nostra imitantes consuetudinē diu approbatā Romanæ ecclesiæ, enumeramus annos à natiuitate dñi. Astronomi uero habent suas temporū eras, à quibus cōputant syderū motus iuxta tabulas suas, & licet quāq; in annis non conueniant chronographis quo da rem gestā: sibi ipsis tñ satisfaciunt dum p̄fixum tēpus statuunt, à quo deducunt supputationes suas recto tramite: q̄a possunt sibi p̄figere terminum quo tpe uoluerint dummodo ab eo non diuertant in cōputandis stellarum motibus.

Liber secundus hebræorum temporum ab Adam ad Christum.

P R O L O G V S.

3960

AB orbe condito ad Christi natiuitatem iuxta hebraicā ueritatem cōputantur anni tria millia nongenti sexaginta, quemadmodum in hoc libro secundo demonstrabimus per Hebræorum tēpora ex diuinis eloquiis per Moysen descriptis & per Hieronymū ex hebraica ueritate in latinā linguam traductis: necnō & ex Philone hebræo: qui inter alia eius opera egregium opusculum dedit, quod breuiariū tēporum appellauit: in quo breuibus & absolutis uerbis emēdauit omnia tpa ad suā rectitudinē & integram ueritatem a protoplasto Adā usq; ad suā ætatem decrepitam: hoc est usq; ad euerсионē Hierusalem per Vespesianum & Titum. Distinguemus autem hæc tempora per ætates, sicut ea etiam ipse partitur.

Ab Adam usque ad diluuium (ut Philo hebræus testatur in Breuiario temporum) fluxerunt anni millesexcentiquingintafex. Hic annorum numerus comprobatur diuina scriptura per Moysen Gen. 5. qui studuit per singulos duces tempora digerere. Tunc autem erant loco iudicium primogeniti successores, per quos, tanquã per capita originum digerebantur tempora qui decem fuerunt ante diluuium . Vt enim ibidem scribitur.

1656

1	Adam cum genuit Seth, erat annorum centumtriginta .	130
2	Seth cum genuit Enos, erat annorum centumquinque .	105
3	Enos cum genuit Caynam, erat annorum nonaginta .	90
4	Caynam cum genuit Malaleel, erat annorum septuaginta .	70
5	Malael cum genuit Iareth, erat annorum sexagintaquinque .	65
6	Iareth cū genuit Enoc, erat annorum centū sexagintaduorum .	162
7	Enoc cum genuit Mathusalem, annorum sexagintaquinque .	65
8	Mathusalē cū genuit Lamech, erat annorū centū octoginta septē .	187
9	Lamech cū genuit Noe, erat annorū centum octogintaduorum .	182
10	Noe uero tempore diluuii erat annorum sexcentorum .	600.

Ex his confurgit numerus prædictus annorum millesexcentorum quinquagintafex . In hac prima ætate sacra eloquia describunt duas hominū generationes; unam iustorum, de qua in psal. dicitur Hæc est generatio quærentium dominū. alteram iniquorum, de qua Moyses ait in cantico Deute. 32. generatio enim peruersa est & infideles filii . Iustorum generatione ante diluuium fuit illa, quæ descēdit ad Adā per filium Seth, cuius nunc genealogiã descripsimus; & eius geniti dicuntur filii Dei eo quod Deo per pietatem inhærebāt. Impiorum autē generatio fuit quæ descendit per Cayn primogenitum ipsius Adā, qui terrenus agricola inuidia motus interfecit germanum suum Abel innocentem ouium pastorē. Descendentes ex Cayn dicuntur filii hominum: qui humana & terrena sapientes peccatis inuoluti a Deo recedebant . Ipse Cayn primus ædificauit ciuitatem quam uocauit Enoch uel Enos ex nomine primogeniti sui : & ex eo geniti adinuenerunt artes mechanicas ; & creuit in terra ipsorum malitia . Hanc generationem prauā, sicuti Moyses hebræus descripsit : ita & Berosus Chaldæus qui ait in primo antiquitatum libro . Ante aquarum cladem famosam, qua uniuersus periit orbis multa præterierunt sæcula, quæ à nostris Chaldæis fideliter fuerunt seruata, Scribunt illis tēporibus circa Libanum fuisse Enos urbem maximam gigantium; qui uniuerso orbi

1656

dominabantur ab occasu Solis ad ortum . Hi uastitate corporis ac robore confisi inuētis armis omnes opprimebant libidiniq; inserviētes inuenerunt papiliones, & instrumenta musica & omnes delicias . Mā ducabant homines, & procurabant aborsus, in eduliūq; præparabant . Et commiscebantur matribus, filiabus, sororibus masculis, & brutis : & nihil erat sceleris, quod non admitterent, contēptores religionis & deorū . hęc Berofus . Quæ omnia cōueniunt eis, quæ dicit Moyfes de ciuitate primo ædificata, de artium industria, & morū malitia filiorum Cayn; de quorū nequitia dicitur Geñ . 6 . Corrupta est terra corā domino & repleta est iniquitate . Hęc hominū malitia incepit ab ipso Cayn fratricida, & creuit in septima generatione ab Adā, ut scribit Moyfes Geñ . 4 quoniā Iachel, Tubal, & Tubalcayn fuerunt sexti à progenitore suo Cayn, & septimi ab ipso Adā . Quorū primus inuenit delicias in arte pastoralis papiliones & tentoria . Secundus fistulam, citharam, lyram, & organū cum uoce & modulatione musica . Tertius uero arma & omne genus ferri, ut ibidem Moyfes exprimit . Huc usq; impia septima generatio ab Adā excreuit per uniuersum orbē . Sed in hac septima impia generatio: quæ prius erat separata à iustis hominibus: cœpit iusta posteritas Adæ participare cum impiis in coniugis & uitiis eorum, quia teste Moyse Geñ . 6 . Filii dei idest qui deū tanquā patrem prius imitabātur scilicet iusti descendentes à Seth, uidentes filias hominū scilicet descendētes à Cayn, quod essēt pulchræ: acceperunt sibi uxores ex omnibus, quas elegerāt . Quòd uero septima etiā generatione iustorum ab Adā cœperint ipsi iusti effici participes scelerum impiorū, argumento est quod Enoch iustus septimus ab Adā translatus fuit ne malitia immutaret cor eius, ut scribitur Sapi . 4 . De horū etiam hominum malitia fere eadē scribit Methodius ep̄us . Demum consummata est illorum hominum nequitia anno quingentesimo : & multo magis anno sexcentesimo uitæ Noæ: quando ad eorū punitionem factum est diluuium in uniuersa terra . Quod tamen diluuium antea prædictum fuerat . Vnde & Berofus narrata malitia hominum subiungit . Tunc multi prædicebant & uaticinabantur, & lapidibus excidebāt de ea quæ uentura erat orbis perditione . Sed enim illi assueti corridebant omnia cœlestium illos ita atq; ultione perurgente pro impietate atq; sceleribus . hęc ille . Vt enim patet Geñ . 5 . Sanctus propheta Enoch natus ante inundationem terrarum anno trigesimo quarto supra millesimum teste iuda apostolo cognominato Thadeo in sua canonica epistola, prophetauit de Iudicio futuro tam aquarum diluuii quam ultimæ conflagrationis : & suum uaticinium authore Io .

sepho in primo antiquitatum libro inscripsit duabus columnis altera lapidea, altera lateritia. Prænuñciauit etiam dilunium ipse Noe ex diuina reuelatione, licet Berofus, qui, hoc mysterium ignorauit, putauerit hoc Noe ex astris præsciuisse. Dicit enim, Vnus inter gigantes erat, qui deorum ueneratior & prudētior cunctis reliquis ex probis erat in Syria. Huic nomen erat Noa cum tribus filiis Samo, Iapeto, Chem: & uxoribus Tithea magna, Pandora, Noela, Noegla, Is timens quam ex astris futuram prospectabat cladem anno septuagesimo octauo ante inundationem, nauim instar arcæ coopertam fabricare cœpit, Anno septuagesimo octauo ab inchoata naui, ex impro-
 uiso innundauit oceanus, & omnia maria mediterranea fluminaq; ac
 fontes ab imo ebullientes inundauerunt supra omnes montes: accedentibus atq; impetuosisime & supra naturam è cœli copiosissimis imbribus multis diebus corruentibus. Ita omne humanum genus aquis suffocatum excepto Noa cum familia sua quæ naui erepta est. Nā eleuata ab aquis in Gordiei mōris uertici quieuit. Cuius adhuc dicitur aliqua pars esse & homines ex illa bitumen tollere: quo maxime utuntur ad expiationem. hæc ille. Sed oritur dubitatio ex uerbis Berosi dicentis ipsum Noe arcam fabricare cœpisse ante inundationem anno .78. cum Gene. ca. 6. supputet Moyses annos centum uiginti. Dicendum est q̄ q̄ fabricanda arca mandatum accepit Noe à Deo ante inundationem annis centum uiginti, ut Moyses dicit: & tūc ipse Noe erat annorum quadrigentorum octoginta. Quadraginta uero & duobus annis præparauit ligna ob immensitatem operis faciendi: & ita anno sequente qui erat septuagesimus octauus ante inundationem cœpit opificium ingentis arcæ, ut supputat Berofus: qui nihil nouit de secreto mādato Dei ad Noe: sed tantum sciuit quæ exterius executioni mandauit. Quare dicit. Anno .78. ab inchoata naui, non à mandato Dei: ex improuiso innundauit Oceanus & c. Quod autem dicit ex improuiso accidisse diluuium non refertur ad Noe & eos qui hoc nouerunt, sed ad derisores, qui id non credebant, nec expectabant futurum. Excessit autem aqua in diluuiio omnes altissimos orbis montes quindecim cubitis, ut testatur Moyses: & deleta est omnis caro sub cœlo excepto Noe cum sua familia. Ex quo patet error Talmudistarum, qui cōtra diuinas litteras dicunt illud diluuium nō attigisse montem Sion argumento utentes, quia inuentum est ibi post diluuiū semen gigantū, non attendētes q̄ Noe & eius filii fuerunt gigantes cum uxoribus, & Titanes geniti ex Tithea genuerunt gigantes, ut ait Berofus. Qui Titanes authore Moysse ædificauit

runt urbem Titanum in Aegypto, quam uocat Thanim dempta prima syllaba, ut patet Numeri. 13. De hoc diluuiio ex gentilibus uon solum scripsit Berofus Chaldæus, sed & Hieronymus Aegyptius: qui antiquitatem phœnicam noscitur scripsisse, nec non & Maseas, qui & Nicolaus Damascenus in 96. historiarum libro, ut ait Iosephus in primo antiquitatum. & in libro contra Appionem grammaticum. Abidenus etiam historicus de hoc diluuiio nonnulla scripsit, ut testatur Eusebius libro. 9. cap. 3 de præparatione euangelica.

De Noe & ipsius uxore ac filiis post diluuium Cap. 2.

Ntequam secundæ ætatis annos digeramus, quoniam post diluuium à Noe & tribus filiis eius Sem, Cham, & Iaphet disseminatum & omne genus hominum super terram. idcirco prius de ipsis dicendum est, ut plenius intelligantur quæ scribenda sunt in sequentibus. Primo autem à Noe & ipsius uxore Tithea ac filiis eorum genitis post diluuium incipiendum est. Fabrefactor igitur arcæ nomine proprio dicebatur Noe i. requies. sed habebat alia plura cognomina. Nam cognominabatur Ogyges uide licet Priscus, Ianus, Oenotrius, Proteus etiam priscus idest Vertumnus uel Vadimon, Cœlum, Sol, Chaos, Semen mundi, & pater omnium. De Ogyge dicit Berofus in ii. antiquitatum. Primum itaq; dixerunt scilicet Chaldæi & Scytæ Ogygisan Sagam idest illustrem sacrorum pontificem Noan Dysir. Hæc ille. De Ogyge igitur & illustri Noa & Dysir, idest illice ut interpretatur Hieronymus, considerandum est quod ait Petrus Cômestor Gen. 13. ca. & Iosephus in primo antiquitatum habitauit, inquit, Abraham circa Hebron iuxta illicem, quæ uocatur Ogygi: & dicitur, ut aiunt, ciuitas quatuor patriarcharum quia habitauerunt ibi, & sepulti sunt ibidem Adam, Abraham, Isaac, & Iacob. Et ita Ogygi ante diluuium & postea fuit patria iustorum etiã & ipsius Noe: quia patria Ogygisan, idest illustris sacer cognomento dictus est, Vnde omnes illum cognominant priscum Ogygē: uti Xenophon in libro de æquiuocis, & Metasthenes: quem præfuisse prisco diluuiio dicunt. Et ex latinis etiam Solinus idem dicit. Sub ilice autem manebant iusti: quia arbores pro templis & numinibus antiquis erant: ut etiam consentit Plinius in 12. naturalis historiæ. primo cap. Cognominabatur etiam Ianus, uel Oenotrius, quia primus plantauit uineam & uinum reperit. Dicit enim Berofus in. 3. lib. Ob beneficium inuenta uitis & uini dignatus est cognomento Iano, quod Arameis sonat

uitifer

uitifer & uinifer. Ergo Aramee Ianus dicitur: & Græce Oenotrius: & Latine uinifer tam interpretatione nominis, quã inuēti uini munere. Dicitur est & Protheus, idest Vertūnus uel Vadimon: quæ tria nomina idem significant. Nam & Samuel Talmudista dicit, quòd apud Arameos idem est uado & apud ueteres Aegyptios Protho: & apud Latinos uerto. Quia ergo antiqui existimabant ipsum conuersum in animam cœli motricem: ideo, ut dicit Berofus in 5. antiquitatum, dicebant eum monarcham mundi penes quem solum sit ius uertendi cœlestium & terrestrium cardines: & ideo eum nominabant Vertumnum: uel etiam Cœlum. Dicit etiam idem Berofus in 2. lib. Scythæ recte dicunt, & appellant Noam omnium deorum maiorum & minorum patrem: & humanæ gentis authorem: & Chaos & semen mundi eo quòd ab eo omne hominum genus in terris seminatum est. Dicunt uero Titheam Aretiam, idest terram, in quam semen Chaos posuit: & ex qua tanquã ex terra cuncti prodierunt. Hæc ille. De multiplicatione autem hominum ait idem Berofus in 3. Quo pacto exinanitus orbis fuerit coloniis & hominibus oppletus dicendum est. Exsiccata humo & torrefacta terra, Noa cum familia de monte Gordieo, ut par erat, descendit in subiacentem planiciem plenam cadauerum: quam usque ad hanc ætatem appellant Miriadam, idest euisceratorum hominum. Et inscripsit in lapide in monumentum rem gestam: & uocant incolæ locum egressorum Noe. Congressi uero coniugibus perpetuo geminos edebant marem & foeminam. Qui adulti & coniuges effecti: & ipsi binos partu liberos semper edebant. Neque enim unquã Deus, uel natura defuit rerum necessitati, quæ ad uniuersi orbis spectat opulentiã. Eo pacto breui in immensum adaucto humano genere, omniq; Armenia cõpleta, opus erat eos inde recedere, atque nouas sibi sedes conquirere. Tunc senisimus omnium pater Noa iam antea doctos Theologiam & sacros ritus: cœpit etiam eos erudire humanã sapientiam. Et quidem multa naturalium rerũ secreta mandauit literis, quæ solis sacerdotibus Scythæ Armeni cõmendant. Neque enim fas est illa ulli inspicere aut legere uel docere quã solis sacerdotibus: & inter sacerdotes duntaxat põtifici sicut & quos rituales libros reliquit: ex quibus illis primũ Saga nomen fuit inditum, idest sacerdos & sacrificolus & pontifex. Docuit item illos astrorũ cursus: & distinxit annum ad cursum Solis: & duodecim menses ad motum Lunæ. Qua scientia prædicebat illis ab initio quid in anno: & cardinibus eius futurum cõtingeret. Ob quæ illum existimauerunt diuinæ nature esse participẽ: ac propterea illum Olibama & Arsa, idest Cœlum & Solem cognouit.

minauerunt: & illi plures ciuitates dedicauerunt. Nam & ad hæc tempora Scythæ Armeni urbes habent. Olibama & Arsa Ratha & eiuscemodi. Cumq; iuisset ad regedum Kithin, quam nunc Italiam nominant, desiderium suum reliquit Armenis: ac propterea post mortem illum arbitrari sunt in animam cœlestium corporum translatum: & illi diuinos honores impenderunt. & ob id solum hæc duo regna Armenum quidem, quia ibi cœpit: Italum uero, quia ibi finiuit, & docuit, & regnauit naturaliumq; atq; diuinorū, quæ eos erudiuit libros plenissime illis conscriptos reliquit: illum uenerantur simulq; cognominant Cœlum, Solem, Chaos, Semen mundi, Patremq; deorū maiorum & minorum: animam mundi mouentem cœlos & mista uergetabilia q; & animalia & hominem, Deum pacis, Iustitię, sanctimonię, expellentem noxia: & custodientem bona. Et ob hoc illum utraq; gētes signant in scriptis cursu Solis & motu Lunæ, & sceptro domini quomalos & noxios expellebat à cœtu hominum, & castimonia corporis & sanctimonia animi duabus clauibus religionis & felicitatis. Neq; minus Titheam, quæ mater omnium erat, Aretiam, idest terram uocabant: & Hestam, idest ignem post mortem cognominauerunt. quæ ipsa regina sacrorū fuerat, & puellas docuerat sempiternum ignem sacrorū inextinctum seruare. Cæterum Noa anteq̃ discederet ab Armenia docuit illos simplicem agriculturam magis curans religionem & mores q̃ opulentiam & delitias, quæ ad illicita & libidines prouocant, & cœlestium iram nuper induxerant. Primus tamen omnium inuenit uites atq; plantauit, & uinum conficere docuit. Hęc Berofus in .3. Sed & in .4. adiungit. Multiplicatum est in immensum genus humanum, & ad comparandas nouas sedes necessitas compellebat. Tunc Ianus pater adhortatus est homines principes ad quærendas nouas sedes, cōmunem cœtum inter homines agendum & edificandas urbes. Designauit itaq; illas tres partes orbis Asiam, Aphricam & Europam, ut ante diluuium uiderat. Singulis autē his principibus, singulas partes, ad quas irent, partitus, ipse per totū orbem colonias se traditurū pollicitus est. Hęc ille. Vt autem aiunt Hebræi & alij catholici authores, Sem præfecit Asię, Cham Aegypto & Aphricæ, Iaphet Europæ & insulis maris, licet illi quādoq; mutauerint locorum sedes sicut eis opportunū erat. Ipse uero Noe toti orbi præfuit. Sicut autē dicit Berofus in .2. lib. præter tres primores filios Noe post diluuium gigantes pluresq; filios genuit. Eius autē Filij post diluuium ab eodem Beroso enumerantur .30. uz. 17. Titanes dicti à matre Tithæa uxore Noe, & .13. alij ex eadem uxore, quorum præcipuus fuit

Thuiscongigas Germanorum & Sarmatum pater: cuius describuntur undecim successores posteritatis eius: in quo præcellunt Germani & Sarmatæ, qui nunc dicuntur Thuischi a Latinis & Gallis. Sarmatæ autem populi sunt Poloni, Gothi, Russi, Prusiani, Daci, atque huiusce modi. Diodorus uero Siculus in 4. libro refert ex historia Sythica, & Aphricana, Cælum, idest Noe genuisse. 45 filios, quoniam addit undecim successores posteritatis Thuisconis, quos Noe sibi adoptauerat in filios uidelicet Mannum, Ingæon, Isteuon, Herminon, Marsum, Gambriuum, Sueuum, Vandalum, Theutanem, Herculem, & Hunnum: qui undecim simul iuncti prædictis triginta cum tribus, quos genuit ante diluuium sunt. 44. quibus ille alium addidit. Putauit autem Diodorum Noe plures habuisse uxores: sed deceptus est in pluralitate synonyma. Nam eadem uxor Iani, idest Noe dicebatur Tithea, Terra, & Vesta magna. Quod autem Noe post diluuium habuerit alios filios etiam ex scriptura implicite habetur. Nam dum offerret Noe post diluuium sacrificium Deo: præceptum est ei & filiis eius ab ipso domino dicente. Crescite multiplicamini & replete terram. Neq; tamen dicendum est, quod Noe neglexerit hoc præceptum: aut quod illi tempus defuerit: aut quod illud præceptum non obligaret omnes, terra iam repleta hominibus: quod erat intentum legislatoris Dei expressum: quia Noe uir iustus erat perfectus, ut Moyse testatur, & uixit post diluuium annis. 350. ut Moyse & Berolus scribunt: & terra penitus desolata etiam ipsa lege naturæ obligabatur ad generationis actum. Quod si Moyse non omnes posuit, hoc fecit quia ad originem hebræam festinabat: non solum tot ponere uoluit, quod linguarum genera septuagintaduo discreuerant. Titanum nomina specialia à Beroso non ponuntur, sed aliorum tredecim, quorum hæc sunt nomina. Macrus, Iapetus iunior, Prometheus Priscus, Thuiscongigas, Grana, Granus, Granaus, Araxa prisca, quæ genuit Scitam Priscum, à quo Napus & Prutus. Post Araxam, Regina, Pandora iunior, Thetys, Oceanus, Thipheus. Porro Thuiscon tam Beroso quam Cornelio Tacito testibus fuit author Germaniæ.

De posteritate Sem.

Cap. 3.

Rant autem sibi Noe, qui egressi sunt de arca Sem, Cham, & Iaphet, ut dicitur Gene. 9. cap. Licet Cham secundus in ordine describatur, tamen fuit duobus cæteris iunior. Nam dicitur Gene. Euigilans autem Noe ex uino cum didi-

cisset quæ fecerat ei filius suus iunior scilicet Cham, maledixit Chanaan, qui ex eo postea natus est. Sem uero primogenitus & senior fuit. Dicitur enim Gene. 10. De Sem quoque nati sunt patres omnium filiorum Heber fratre Iaphet maiore: hoc est nati sunt de ipso Sem fratre maiore ipsius Iaphet, qui fuit medius. Vnde & Berosus secundum ordinem temporis eorum nomina ordinate describit, dum nominat ipsum Noacum tribus filiis Samo, Iapeto, Chem. Quod autem Sem fuerit maior ex eo etiam patet, quod erat sacerdos, à quo descendit Abraham. Dicit enim Hiero. in epistola ad Euagrium, Tradunt Hebræi Melchisedech regem salem, qui protulit panem & uinum (erat autem sacerdos Dei excelsi) esse Sem primogenitum filium Noe. Simulque & hoc tradunt quod usque ad sacerdotium Aaron omnes primogeniti ex stirpe Noe, cuius series & ordo describitur, fuerunt sacerdotes: & ideo uictimas immolarunt: & hæc esse primogenita, quæ Esau fratri suo uendiderit Jacob. Hæc ille. Igitur Sem cognomento dictus est Melchisedech, quia fuit rex iustus & pacificus. Interpretatur enim rex iustitiæ. & fuit rex salem, id est pacis, ut dicit Apostolus Ad Heb. 7. Vnde & cognomine dictus est iustus à uitæ sanctitate atque pacificus à loco ubi pacifice dominabatur. De Salem ubi præsidebat dicit Hieronimus in supra dicta epistola. Salem autem non, ut Iosephus & nostri omnes arbitrantur esse Hierusalem nomen ex græco hebræoque compositum: quod absurdum esse peregrinæ linguæ mistura demonstrat: sed oppidum iuxta Scithopolim, quod usque hodie appellatur Salem. & ostenditur ibi palatium Melchisedech ex magnitudine ruinarum ueteris operis ostendens magnificentiam: de quo in posteriore quoque parte Geneleos scriptum est. Venit Iacob in Sochet, id est tabernacula, & fecit sibi ibi domos atque tectoria, & transiit in Salem ciuitatem regionis Sichem, quæ est in terra Chanaan. Considerandum quoque est quod Abraham à cæde hostiam reuertenti, quos persecutus est usque Dan: quæ hodie Paneas appellatur, non de uia Hierusalém, sed de oppido metropoleos Sichem in itinere fuerit: de quo in Euangelio quoque legimus. Erat autem Ioannes baptizans in Ennon iuxta Salim, quia aquæ multæ erant ibi. Nec refert utrum salem an Salim nominetur, cum uocalibus in medio literarum perraro utatur Hebræi: & pro uoluntate lectorum atque uarietate regionum eadem uerba diuersis sonis atque accētibus proferantur. Hæc ab eruditissimus gentis illius dicimus. Huc usque Hieronymus. Glossa etiam ordinaria super illud Io. 3. Erat autem & Ioannes baptizans in Ennon iuxta Salim, dicit Salim oppidum est iuxta Iordanem situm, ubi olim Melchisedech regnauit, Isidorus tamē in. 5.

etymo, dicit Salem esse Hierusalem, quam ædificauit Melchisedech. Ad huius diuersitatis declarationē dicūt aliqui quod Melchisedech ædificauit duo oppida sacerdotalia pro hostiis Pacificis, quæ uocauit eodem nomine. Primum oppidum Salem sacerdotale erat iuxta Iordanem, ubi erant aquæ multæ ad lauandum, quia expiatio per aquas erat de iure gentium sacramentale quid præparans ab baptismum Christi quod est sacramentum. Secundum uero oppidum Salem sacerdotale erat, ubi nunc est Hierusalem. & prius dicebatur Salem. Sed postquam Abraham duxit illuc filium suum Isaac ad immolandum, accepit nomen Hierusalem, quæ interpretatur uisio pacis. Nam, ut dicitur Gen. 22. Abraham appellauit nomen loci illius, dominus uidet uel uidetur, iuxta aliam translationē, Vnde usq; hodie dicitur. In monte dominus uidebit uel uidebitur. Hæc diximus, quia Melchisedech est ipse Sem: quem Berofus siue ipsius interpres uocat Samum. Describit autem Moyses Gen. 10. ex ipso Sem uiginti quinque duces linguarum. Berofus uero plures, quia descripsit ipse Berofus Chaldæus tot duces quot regnorum & gentium conditores. Moyses uero descripsit eos, quibus fuit lingua diuersa, Propterea dicit Gen. 10. Isti sunt filii Sē secundū cognationes & linguas regionis in gentibus suis. Berofus etiā profert horū nomina alia prolatione scilicet Chaldæa, quæ linguæ latinæ interpretē coaptata sunt. Moyses uero lingua hebraica: quæ tamen in latinis nostris codicibus ut plurimū corrupta sunt: quæ emēdata hic ponimus. Filii Sem. Elam, Assur, Arphaxat, Lud, Aram. A Berofso autē uel ab interprete Elam dicitur Elameus. Assur, Assyrius: Arphaxat, Arphaxeus, Lud, Lugdus: Aram, Arameus. Sequit̃ Moyses. At uero Arphaxat genuit Sale, de quo ortus est Heber, Ipsi Heber nati sunt duo filii scilicet Phalech: & Ictam Berofus eadē nomina ponit relinquens Phalech. Sequitur Moyses. Ictam genuit Almodat, Afarmanet, Salep, Iadar, Aduram, Azal, Dicla, Obal, Abimael, aoba, Epir, Obula, Iobab. A Berofso uero pro Almodat ponitur Dlmadam: pro Afarmanet, Sarmates. pro Salep, Saladeus. pro Iadar Iader: pro Aduram Adulas: pro Azal Azalus: pro Dicla Diclas: pro Obal Obalus: pro Abimael Albanaes; pro Saba Saus: pro Epir Epirus: pro Obulo Obulas, pro Iobab Thiobū. Sequitur Moyses. Filii autē Aram Hus, Hul, Geter, & Mes. Sed à Berofso ponitur pro Hus Auson, pro VI Vol siue VI, similiter: pro Geter Getul: pro Mes Mesa: & alius additur à Berofso scilicet Alam. Adiungitur etiam ab eo posteritas Mese filii Aramei: quem dicit genuisse quinque duces uidelicet Getum, Dacum, Bannonem, Brigum, & Thinum.

Iaphet a patre suo Noe benedictionem accepit, ut Gen. 9. dicitur. Dilatet Deus Iaphet, & habitet in tabernaculis Sem. Quod exponens Hiero. in lib. Hebraicarum quaestionum dicit. De Sem Hebraei de Iaphet populus gentium nascitur. Quia igitur lata est multitudo credentium à latitudine quæ Iaphet dicitur, latitudo nomen accepit. Quod autem ait, & habitet in tabernaculis Sem, de nobis prophetatur, qui in eruditione & sciētia scripturarū eiecto Isaele uersamur. Hæc ille. Duces ex Iaphet describuntur à Moyse. 14. hoc est septem eius filii & nepotes etiam septem ex quibus dilatatus est in Asia in tabernaculis Sem, & in Europa in locis propriis. Vnde dicit Hierony. ibidem. De Iaphet filio Noe nati sunt septem filii qui possederunt terram in Asia ab Amono & Tauro Syriæ Celes & Ciliciæ montibus usq; ad fluium Tanai. In Europa uero usq; ad Gadir nomina locis & gētibus relinquentes, è quibus postea immutata sunt plurima, cætera permanent, ut fuerūt. Filii ergo Iaphet Gomer, Magog, Madai, Iauan, Tubal, Mosoch, & Thiras. Sunt autem Gomer Galatæ: Magog Scythæ, Madai Medi, Iauan Iones qui & Græci, unde & mare Ionicū, Tubal Iberi qui & Hispani, à quibus Celtiberi, Mosoch Cappadoces, unde & urbs hodie apud eos Mazeta dicitur. Porrò. 70. interpretes Captorim Cappadoces arbitrantur, Thyras Thraces: quorū non satis immutatū est uocabulum. Hæ itaq; gentes de stirpe Iaphet ad aquilonis partem habitant. Hæc Hieronymus. Septem etiā ponuntur nepotes Iaphet, uidelicet tres filii Gomer. s. Ascanes, Riphath, Togorma, & quatuor filii Iauan scilicet Helisa, Tharsis, Kithin & dodonim. Hieronymus autē ibidem dicit. Ascanes Græci Rheginos uocant, Riphath Paphlagonas: Togorma Phtygas, Helisa de Iauan, hoc est de Ionibus, idest Græcis nascuntur Helisei qui uocantur Aeolides, Vnde & quinta lingua Græcie Aeolis appellat. Tharsis Iosephus Cilicia arbitrat, unde & metropolis eorū ciuitas Tharsis appellat Paulo apostu. gloriosa. Cethim Cithii, à quibus hodie quoq; urbs Cypri Titium nominat. Dodonim Rodii. Ita enim. 70. interpretes trāstulerunt. Ab his diuisa sunt insule nationum in terris suis. Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Siniæ Capitonis & Græcū Flegonta, cæterosq; etuditissimos uiros, & uidebimus penè oēs insulas & totius orbis littora, terrasq; mari uicinas Græcis accolis occupatas: qui, ut supra diximus, ab Amono & Tauro mōtibus omnia maritima loca usq; ad Oceanū possedere Britani

cum. Hæc Hyero. Ex his tollitur admiratio eorū, qui nesciunt à quo filio Noe descēderunt homines remotissimi ab habitationib. nostris: qui tempestate nostra in insulis nobis oppositis reperti sunt à Rege Hispaniæ & à Rege Portugalliæ. Qui utiq; progeniti sunt à descendentibus ex Iaphet, à quibus, ut dicit Moyses, diuisæ sunt insulæ gentium: uel etiam ab aliis in eas partes nauigantibus. Illi ergo sunt nobis Antipodes habitantes in Hemisphærio opposito habitationi nostræ ut patet experiētia eorum, qui illuc missi sunt à p̄dictis regibus: quorum nōnulli incolumes reuersi, id testificati sunt & uerbis & scriptis, ita ut sit mō notissimū hoc apud omnes atq; certissimū: quod erat dubiū tempore Augustini, qui negauit Antipodes, ut patet in 16. de ci. Dei. c. 9. & similiter Lactantius Firmianus, putabantq; hoc tanq̄ fabulosum ab antiquis authoribus descriptū, quod tñ uerū est & nō fictum, ut iā diximus experiētia cōprobatum esse. Hic Iaphet, ex quo isti descenderunt, uocatus est Atlas Maurus à Diodoro Siculo in. 4. lib. eo q̄ in Mauritania obierit. Berofus aut uocat eū Iapetum: cuius ponit octo filios, quorū unus intermittitur à Moysē. s. Samotes, qui & Dis, quia nō habuit linguā distinctā. Hæc nomnia, ut superius patet, p̄ Moysē describuntur lingua hebraica, & à Beroso more Chaldæo, uel ab eius interprete secūdū linguā Latinā, & ideo in aliquibus literis differunt. Pro Gomer à Beroso ponit Comerus Gallus, pro Magog Magogus. Hic primus Celesiriā coluit, ubi à suo nomine urbē uocauit Magogibi, id est patria Magog, de qua Plinius in. 5. natu. hist. ca. 24. inquit Celesiria habet Bambicē quæ alio nomine Hirapolis dicitur, sed à Syris Magogibi prodigiosa. Ad hanc urbē loquitur Ezech. propheta ca. 38 & 39. Ecce inquit ego ad te Gog & Magog principem capitis Mosoch & Tubal. Pro Madai à Beroso ponitur Medus, pro Iauon Ion, pro Tubal Iubal, uel similiter Tubal, pro Mosoch Moschus Tyras non mutant, pro Aschanez filio Gomer ponit Ascanius, pro Riphath Ripheus, pro Togorma Tagusforma, Helisa filius Iauon eodē nomine scribitur Helisa filius Ion, pro Tharsis, Tharsus pro Dodonim Dodoneus, pro Cethim Kitim, qui & Italus cognomento Atalus siue Atlas. Ab isto Kitim Atlante affirmat Berosu Italiam dictam esse Kitim. Et idcirco dicendum est, q̄ uitio scriptorū Gene. 10. scribitur Cethim cū iuxta linguam hebraicam ibi scriptū sit Kithim, à quo dicta est Italia, quia Kitim est Atlas Italus focer Choriti & pater Electræ, & fuit nepos Iaphet, qui dictus est primus Atlas maurus. Hic Atlas Italus fuit frater Hesperii regis Hispaniæ, quam teste Igino & Beroso ab Hispania pepulit in Italiam, & non fuit Atlas

Græcus Atlas ergo Italus Kitin, ut ait Fabius Pictor, in Auentino colle confedit: ad cuius radices iuxta Tyberim Capenam oppidulū condidit: & Hespero fratre rebus humanis exempto ipse Italus accepto imperio prouinciæ eam Italiam dixit. Differunt autem Cethim & Kitim. Nā Cethim est urbs Macedonia adhuc dicta terra Cethim: de qua, i. Macha. i. dicitur. Alexandre Philippi Macedo, qui primus regnauit in Græcia egressus de terra Cethim, procussit Darium regē Persarum & Medorum. Kithim autem, ut dictum est, Italia est à Kithim Italo dicta. De ipsa Italia prius dicta Kitim scribitur Numeri. 14. & Hesa. 23. & ulti ca. & Hiere. 2. & Ezech. 27. licet codices mendosi impressi habent Cethim pro Kithim. In his locis. 70. interpretes Kithim interpretantur Italiam. Hieronymus uero quandoq; interpretatur Italiam, quandoq; proprium nomen Itali in sua lingua relinquit: ut est illud Hiere. 2. Transite ad insulas Kithim, & uidete si mutauit gens deos suos: Populus uero meus mutauit gloriam suam in idolum. Vbi. 70. interpretes ita transtulerunt: Ite ad insulam Italiam: quia gens non motauit deos suos. Appellat autem Hiremias Italiam insulam, quia, ut uidemus, & T. Lilius in. 5. ab urbe condita dicit Italia instar insulæ cingitur supero & infero mari. Non mutauit autē deos suos. s. in Ethrusia tantum: quia teste Mirfilo & Dinnyfio Hali-carnaseo, soli Ethrusci non mutauerunt deos suos uetustissimos. Subiungit etiam Berofus posteritatem Samotis: quā omitti Moyfes, & dicit. Samotes cognomine Dis: cuius filius Magus: cuius filius Sarron: cuius filius Namnes: cuius filius Driiudes: cuius filius Bardus: cuius filius Longo: cuius filius Bardus iunior: cuius filius Celtes.

*De progenitis ex Cham.**Cap. 5.*

Ham iunior filius Noe, quia à Beroso dicitur Chem cognomento Camefes fuit pessimus homo: qui & partem suam derisit, ut patet Gene. 9. ubi dicitur. Cœpitq; Noe uir agricola exercere terram, & plātauit uineam: bibensq; uinum inebriatus est, & nudatus iacuit in tabernaculo suo. Quod cum uidisset Cham pater Chan aam, uerēda scilicet patris sui esse nudata: nuntiauit duobus fratribus suis fora. Propterea recepit maledictionem à patre. Berofus etiam in tertio libro antiquitatum ipsum Chem uitiosum ostendit dicēs. Primus omnium Noa inuenit uites atq; plantauit, & uinum conficere docuit, cuius uim inexpertus ex uapore ebrius effectus, minus pudice in terrā cedit. Erat autem illi filius ex tribus primus adolescentior Chem, qui semper magicæ ac ue

neficæ studens Zoroastris nomen cōsecutus est. Is patrem Noã odit
 habebat; quia alios ultimo genitos ardentius amabat: se uero despici
 uidebat. Potissime uero idem infēsus erat patri ob uitia. Et infra eius
 uitam uitiosam ita describit. At uero Chem cum publice corruppe-
 ret mortale genus asserens & re ipsa exequens congregiēdum esse, ut
 ante inundationem cum matribus, sororibus, filiabus, masculis, bru-
 tis, & quo uis alio genere, ob hoc eiectus à Iano piissimo & castimo-
 nia atque pudicitia refertissimo, fortitus est cognomentum Chem
 esenua, idest Chem iufamis & impudicus, incubus propagator. Est
 enim Esen apud Scythas Arameos infamis & impudicus, enua uero
 tum impudicus, tum propagator. Eum inter homines huius dogma-
 tis secuti fuerunt Aegyptii, qui sibi illum suum Saturnum inter deos
 adolescentiorum fecerunt, & ciuitatem illi posuerunt dictam Chem-
 min, à qua ad hãc ætatem omnes ciues illius appellamus Chemme-
 nitas. Verum posterius hoc uitiosum dogma neglexerūt retento quod
 fuit primi moris, ut inter fratres & sorores coniugiū iniri posset. Hęc
 Berofus, Ex dictis patet Chem dictum esse Camesem, Zoroastrem,
 & Saturnum. Moyses autem Gene. 10. ponit ex ipso Cam progeni-
 tos unum & triginta duces linguarum, Berofus uero plures describit
 ratione, iam dicta. Ponit ergo Moyses quatuor alios Cam dicens. Fi-
 llii Cam Chus, & Mezraim, & Phut & Canaam. A Berofus uero po-
 nuntur quinque; mutatione facta in nomine, uel in aliqua literarum no-
 minis. Nam pro Cus à Berofus ponitur Cur: pro Mezrim Osiris:
 pro Phut Pheron qui & Pheriton: pro Canaam Cana cognomine
 Fenix: & subiungitur à Berofus Ochus: qui à Moyse intermittitur.
 Describuntur inde à Moyse filii Chus, Saba, Euila, & Sabata, & Reg-
 ma, & Sabataca, & Nemroth: qui postea ædificauit turrim Babel. A
 Berofus uero pro Saba ponitur Arabs, alii uero sic ab eo nominantur.
 Saubecres, Saba Thurifer, Sabatius Saga, Nimbrotus pater Beli pri-
 sci. A Moyse duo filii Regma ponuntur scilicet Saba & Dadan, quo-
 rum non meminit Berofus. De filiis Mezraim à Moyse dicitur. At
 uero Mezraim genuit Ludim, & Anamim, & Laabim, & Neptuin, &
 Phetrusim, & Celluim. A Berofus uero dicuntur filii Osiridis: à quo
 pro Ludim ponitur Lidus priscus, pro Anamin Anameō siue Meon:
 pro Laabim Libyus cognomine Hercoles, pro Neptuin Neptūnus,
 pater Lestrigonis, pro Phetrusim Petreus à quo Palæstini, pro Cel-
 luim Cassius à quo Syri, & Cappadoces. Quibus additur unus à Be-
 rofo scilicet Orus. Posteritas Cane siue Phœnicis in paucis à Berofus
 describitur. Nam à Cana Phœnice ab eo ponitur Sydon, Arcadius,

Aemathius, & Synius. Moyses uero plures enumerat, quia illi impleuerunt Phœnicæ partem: quam occupaturi erant Hebræi: quam ipsi uocant terram Chanaam. Dicit enim Moyses. Chanaam autem genuit Sydonem primogenitum suum, Etheum, Iebuseum, Amorreum, Gerseum, Eueum, Aracheum, Cyneum, Aradium, Samaritem & Amatheum, & per hoc disseminati sunt populi Cananæorum. Amatheus est Aemathius apud Berosum: Aradius est Arcadius, & Cyneus est Synius. A Moyle intermittantur filii Phut, idest Phaetontis, quos ponit Berosus dicens. Pheriton siue Phaeton, a quo Lygur, a quo Cydumus, a quo Eridanus, a quo Ventus, a quo Venetus, a quo Thila. Describit etiam Berosus. 57. duces ex Hercules Libyo: qui ortus est ex Osiride, & inter hos duces ponitur Atho genitus ex Hercule & ex Omphale, cuius filius ponitur Tussus siue Tuscus, a quo Altheus, a quo Blason, a quo Dardanus, Eriethonius, Tros, Ilus, Laumedon, Priamus. Inter filios autem Cur fuerunt duo scilicet Saba Thurifer, & Sabatius Saga, quorum posteritates ponit Berosus dicens. Saba Thurifer posteros sex dedit, qui sunt Gogus pater Gangis, & Indi, Triton, a quo Amon, a quo Dionysius Libycus, & Hiarba. a quo Deabus cognomine Geta, a quo Lomnini, qui & Geryones. De posteritate uero Sabatii Sage dicit. Sabatios Saga genuit hos Curetes, qui sunt Sabus pater Sabelli, Curitus, Curitis pater Antini, Antinus, a quo Aruntius, a quo Ferentius.

Secunda ætas a diluuiio ad Abraham. Cap. 6.

Noe igitur genus Sem primogenitum suū. Ne Sem quoq; ut dicitur Gene. 10. nati sunt patres omnium filiorum Heber, à quo dicti sunt Hebræi, ut etiam Hieronymus affirmat. Quoniam ergo de Sem nati sunt Hebræi per ipsum

Heber, ideo ex hac generatione Sem, sumitur annorum numerus à diluuiio usq; ad Abraham. Dicit enim Philo in breuiario temporum.

292 A diluuiio ad Abraham fluxerunt anni duo & nonaginta supra ducentos hoc autem ostenditur ex Moyse Gene. 11. ubi dicitur. Hæ sunt generatione Sem. Erat Sem centum annorum, quando genuit Arphaxat biennio post diluuium &c. Et sic ibi textitur ordo nomen generationum in annis eorum uidelicet.

- 1 Natus est ex Sem Ahpaxat post diluuium anno secundo. 2
- 2 Arphaxat. cum genuit Sale, erat annorum .35. 35
- 3 Sale, cum genuit Heber, erat annorum criginta. 30

- 4 Heber, cum genuit Phalech, erat annorum. 34. 34
 5 Phalech, cum genuit Rehu, erat annorum. 30. 30
 6 Rehu, cum genuit Saruch, erat annorum. 32. 32
 Vitio scriptorum in latinis bibliis impressis male scribitur eum fuisse. 35. annorum frustra superadditis annis tribus.
 7 Saruch, cum genuit Nachor, erat annorum. 30. 30
 8 Nachor, cum genuit Thare, erat annorum. 29. 29
 9 Thare, cum genuit Araham, erat annorum. 70. 70
 Colliguntur ergo à diluuiò ab Abrahāam anni. 292. 292
 Tempore igitur Abrahæ uiuebat adhuc Noe, quia: ut dicitur Gen. ca.
 350 9. Vixit Noe post diluuium trecentis quinquaginta annis. Ex quo pa-
 58 tet quod quādo Noe obiit, Abraham erat annorum quinquaginta &
 octo. Si enim hic numerus addatur annis inter diluuium & natiuitatem
 Abrahæ, confurget numerus annorū. 350. quos uixit Noe post
 diluuium. Multo Magis tempore Abrahæ uiuebat Sem, qui dictus
 est Melchisedech, ut supra dictum est: cum dicatus Gen: 11. Vixit Sē
 500 postquam genuit Arphaxat, quingentis annis: & superuixit Sem ip-
 35 si Abrahæ annos trigintaquinq;. A natiuitate enim Sem usq; ad ortū
 390 Abrahæ fuerunt anni trecenti nonaginta, cum Sem ipse esset tem-
 98 pore diluui annorum nonaginta & octo. Nam biennio post diluuium
 100 erat centum annorum cum genuit Arphaxat: & à diluuiò ad natiui-
 292 tatem Abrahæ fuerunt anni ducenti nonaginta duo. Abraham autem
 175 uixit annos centum septuagintaquinq;: qui iuncti prædictis annis
 390 trecentis nonaginta fiunt quingentis sexagintaquinq;: & tot anno-
 565 rum erat Sem, quando mortuus est Abraham. Cumq; Sem uixisset
 600 annos sexcentos, patet eum superuixisse Abrahæ annis trigintaquin-
 35 que, ut etiam computat Hieronymus in epistola ad Euagrium.

Tertia ætas ab Abraham ad legem Moysi. cap. 7.

229 **A**braham pater multarum gentium filius Tharæ de stirpe Sem fuit natione Chaldæus natus in ciuitate Hur Chaldæorum. Nam prouincia Semnaar Chaldæa est pars prouinciæ Babylonis: quam Græci & Latini uocant Mesopotamiam: Hebræi uero Aram fluuiorū, quia iacet media inter Tygrim & Eufratem. In ea regione natus est Abraham ducentesimo nonagesimo secundo anno post diluuium, ut superius dictū est: anno uz. 43. Nini regis Assyriorum ferè desinēte. Ortus est autem in ciuitate Hur Choa. i. Chaldæa. quā enim Latini & Græci dicūt Hur Chaldæorum?

eandem Aramei Hur Cua nominant: & Hebræi Hus Casdi. Vnde Ptolemæus in Geographia uocat eam Hur Coa. & moyfes Hur Chal-
 deorum dicens Gen. 11. Thare genuit Abraham & Aram. Mortuo sçq;
 est Aram ante Thare patrē suum in terra natiuitatis suæ in Hur Chal-
 dæorum. Tulit itaq; Thare Abraham filium suum & Loth & Sarai, &
 eduxit eos de Hur Chaldæorum, idest de terra natiuitatis eius. Qui
 autem dicunt Hur ibi accipi pro igne, & sine certo authore & ratione
 affirmant Abraham fuisse proiectum in ignem; hi profecto scripturæ
 sacræ non conueniunt, quia uocat Hur terram natiuitatis eius: & ideo
 eorum dictum eadem facilitate contemnitur qua profertur. Ipsius
 Abræ uita late describitur à Moyse: cui quosdam ex Etnicis histo-
 ricos attestari Iosephus his uerbis ait in primo antiquitatum libro
 cap. 15. Meminit patris nostri Abraham Berofus non quidem nomi-
 nans eum, sed ita dicens. Post diluuium decima generatione apud
 Chaldæos fuit quidam uir iustus magnus, in cœlestibus rebus exper-
 tus. Echatheus autē ultra memoriam eius plus aliquid fecit. Librum
 enim de eo conficiens dereliquit. Nicolaus uero Damascenus in .4.
 histo. sic ait. Abrahā regnauit in Damasco ueniens aduena cum exer-
 citu de terra quæ super Babylonem dicitur Chaldæorum. Igitur post
 non multum tempus exurgens etiā de hac regione cum populo suo
 terram quæ tunc Chananæa, nunc uero Iudæa dicitur, habitauit. Abra-
 ham nunc usq; in Damascena ciuitate nomen habetur in gloria: & ui-
 cus ostenditur qui ab eo habitatio dicitur Abrahā. Fame uero poste-
 ris temporibus apprehēdente Chanenæam: Abraham ad Aegyptios
 proficiscitur. Eratq; ibi in admiratione cūctorū tāqua uir sapiēs atq;
 paratus non solum ad intelligendū, sed ad satisfaciēdum, & loquen-
 dum quæcūq; docere niteretur. Arithmeticā eis quoq; cōtulit: & quæ
 de Astrologia sunt ipse quoq; contradidit. Nam ante aduētum Abra-
 ham in Aegyptum hæc Aegyptii penitus ignorabant. A Chaldæis
 enim hæc plantata noscuntur in Aegypto: Vnde etiam peruenisse no-
 scuntur ad Græcos. Hæc Iosephus. Eusebius quoq; in lib. 9. ca. 4. de
 præparatione euangelica etiam ad hoc alios citat dicens. Alexander
 autē historicus, qui multarū rerum peritiam habuit, in uolumine de
 Iudaica historia Eupolemon ait hæc de Iudæis scripsisse. Ciuitas, in-
 quit Babylon ab iis condita primum fuerat, qui à diluio euaserunt,
 quos omnes gigantes fuisse constat sparsosque uniuersam terram
 postquam turris, quam ædificabant, diuinitus concussa decidit.
 Decima uero generatione in Camirine Babylonæ urbe, quam alii
 Hurien dicunt (quod nomen latine Chaldæopolim significat) natus

est Abraham: qui sapientia omnibus excelluit: à quo Astrologia fuit apud Chaldæos inuenta. Is iustitia pietateq; sua sic Deo gratus fuit, ut diuino precepto in Phœnicē uenerit, ibiq; habitauerit: & rationē Solaris motus atq; Lunaris aliaq; Astrologia Phœnices docuerit. Vnde Phœnicum Regi gratisimus fuit, Et post pauca subiūgit. Annonē autem caritate oppressus in Aegyptum migravit:&habitauit in Heliopoli cum sacerdotibus, à quo Astrologiā ipsi sacerdotes didicerant. qui tñ non inuenisse, sed ab Enoch per successionē sibi traditā fatebatur. Et subiungēs ait. Græci autē Atlantē aiunt Astrologiā inuenisse. Sed Atlantem & Enoch eundem asserit fuisse. Porrò Enoch, inquit, genuit Mathusalem: qui ab angelis Dei multa cognouit, & cæteros docuit. Arthapanus uero historicus Hermuit Iudæos dicit appellatos fuisse, & Hebræos ab Abraamo dictos: quē ait ad Pharetatem Aegyptiorū regē migrasse: & Astrologiā illi tradidisse: ac post uiginti annos in loca Syriæ rursus rediisse. Melo autem in libris, quos aduersus Iudæos conscripsit, asserit Abraham sapiētissimum fuisse, duasq; uxores duxisse. alteram Aegyptiam ancillam, alteram indigenā coniugem. Hæc ex Eusebio. Ab ipso autē Abraham usq; ad legem datam Mosi fuerunt anni quingentiquinq;. Dicit enim Philo in Breuiario temporum. Ab Abraham ad Moysen fluxerunt anni quinq; & uiginti & quadringenti A Moysē ad exitū de Aegypto & inchoatum templū ligneum anni octoginta. ex quibus resultant anni quingenquinq;. Hic autem numerus annorum ex diuinis scripturis ita cōprobatur.

Abraham, cum genuit Isaac, erat annorū centum ex Geñ. 21.	100
Isaac, cum genuit Esau & Iacob, annorum sexaginta Geñ. 25.	60
Iacob, cum gennit Ioseph, annorum nonaginta & unius ex Eusebio & ex Geñ. 73. 41. & 47.	91
Ioseph autem uixit annos centum & decem ex Geñ. 50.	110
Et secuta est inde seruitus in Aegypto annis sexagintaquatuor.	64
Deinde natus est Moyses, qui stetit coram Pharaone, & eduxit populum de Aegypto atq; accepit à Deo legem cum esset annorum octoginta, ut patet Exodi. 7.	80
Ex his confurgunt anni simul quingentiquinq;.	505.

Qui cōputantur ab Abraham ad legem datā Moysi. A quibus si subtrahas ætatis Abrahæ annos septuagintaquinq;, qñ ipse accepit repromissionē à Deo: & egressus est de terra sua: accepit peregrinari, cū dicatur Geñ. 12. Septuagintaquinq; annorum erat Abrahā cum egrederetur de Aram: utiq; consequēs erit, ut anno trigesimo & quadringentesimo post repromissionem data sit lex Mosaica. Et hoc est, quod

Apostolus ad Gal. 3. dicit. Abrahæ dictæ sunt repromissiones & semini eius, qui est Christus. Quæ uero post quadringētos & triginta ānos facta est lex. non irritat & euacuat repromissionē & c. Eundē annorū numerū Moyses exponit Exo. 12. dicēs. Habitatio filio. Israel, qua habitauerūt in Aegypto: subaudi ab eo tēpore, quo Abrahā primo descēdit in Aegyptū cū esset annorū. 75. fuit annorū quadringentorūtriginta. Sed à tēpore, quo Iacob cū familia sua ingressus est Aegyptum cū tunc esset annorū centū triginta, ut scribit Geñ. 47. & tūc Ioseph

91 esset annorū trigintanouē, quoniā anno patris nonagesimoprime genitus fuerat. cōsequēs est q̄ filii Israel habitauerint in Aegypto ānis

215 ducētis quindecim iuxta p̄dictam annorū cōputationē. Sed Apostolus & Moyses non de hac, sed de prima locuti sunt. De Moyse aliqua scribit Strabo lib. 16. in dimidio eiusdem libri. Ibi ea legere poteris.

Quarta ætas à tabernaculo & lege data ad inchoatū tēplū Salomonis. Cap. 8

Vmerus annorum à lege data Moyse qñ factum est tabernaculum fœderis: ad inchoatum Salomonis templum describitur à Philone in breuiario temporum, ubi dicitur. Ab exitu Agypto & inchoato templo ligneo ad inchoatum lapideum anno quarto regni Salomonis: & executioni mandatum decretum

480 David de successoribus regni anni colliguntur octoginta & quadringenti. hæc ille. Idē numerus annorum describitur. 3. Reg. 6. ubi dicitur. Factum est ergo quadringentesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de terra Aegypti in anno quarto regni Salomonis super Israel ædificare cœpit domum domino. Hæc annorū summa digeritur ab ipso Moyse usq; ad Salomonem non per capita originum: sed p̄ ipsos duces Hebræorū. quorum primus fuit Moyses, qui octogesimo anno ætatis suæ eduxit populum de Aegypto, ut dicitur Exo. ca. 7. & 47. annis præfuit in deserto, ut patet Deuter. 29. Vixit autē Moyses annis centumviginti, ut scribitur in calce Deuteronomii. Digerūt ergo dicti anni. 480 per duces hoc modo secundū Hebræos.

Moyse præfuit annis quadraginta Deut. 29.	40
Iosue annis decem & septem ex conuenienti computatione.	17
Othoniel annis quadraginta Iudicum. 3.	40
Aioth annis octoginta Iudicum. 3.	80
Delbora & Barach annis quadraginta Iudicum. 5.	40
Gedeon annis quadraginta Iudicum. 8.	40
Abimelech filius eius annis tribus Iudicum. 9.	3
Thola annis uiginti tribus Iudicum. 19	23

Iahir annis vigintiduobus Iudicum 10.	22
Iepte annis sex Iudicum. 12.	6
Abessam annis septem Iudicum. 12.	7
Ahialon annis decem Iudicum. 12.	10
Abdon annis octo Iudicum. 12.	8
Sampson annis viginti Iudicum. 16.	20
Hely annis quadriginta. 1. Reg. 4.	40
Samuel & Saul annis quadraginta Actuum. 13.	40
David Rex quadraginta. 3. Reg. 2.	40
Salamon rex inchoavit templū anno. 4. regni sui. 3. Reg. 6.	4
Ex omnib. his cōsurgit numerus ānorū q̄dringētorū octoginta. 480	
Regnavit autē Salomon annis .40. ut patet. 3. Reg. 11. & regni eius quartus annus fuit quadringētesimus octogesimus ab egressu filiorū Israel de Aegypto, vt iā supputauimus iuxta hebraicā veritatē. In codicibus insup latinis secundū Hebræos in libro Iudiciū. 12. ca. ponit inter Abessan & Abdon intermedius iudex. s. Ahialon, q̄ in gr̄cis voluminibus intermittit̄. Hinc est q̄ Eusebius, quia secutus est codices gr̄cos iuxta. 70. interpretes, q̄ non ponunt ipsam Ahialon, p̄termisso eodē coactus fuit addere annos decē ipsi Iosue dicēs eū p̄fuisse annis. 27. Si uero interponat̄ p̄dictus Ahialon, sicut uere interponēdus est, qm ipse iudicauit Israel decē annis, vt patet Iudicium. 12. remouendi quidem sunt decem anni à Iosue ex. 27. quos ei attribuit Eusebius; & remanent ei anni decem & septem, vt nos annotauimus. Non enim ponunt̄ in scriptura sacra anni determinati, q̄bus idē Iosue p̄fuit hebr̄is; sed ex cōuenienti cōputatione tot anni p̄dicti cōproban̄ ei. Anni seruitutū hebr̄eorum cōputatis cū annis sequentiū Iudicū vt asserunt hebr̄i. Quod ē cōfirmat Eusebius lib. de t̄pi- bus; & Nicolaus de Lyra in librū iudicū ca. 3. & ibidē ē Hugo Carrēsis. Seruitus r̄n ante. Iepte annorū. 18. includitur in p̄cedentibus.	

Quinta etas à Salomonis templo inchoato ad eius desolationem. Cap. 9.

Salomonis tēplo inchoato usq; ad eius desolationē fluxerunt anni quadringenti quadraginta, ut cōputat Philo in Breuiario temporum dicens. A quarto anno Salomonis usq; ad finē posteritatis eius & primū successorem Ahiasa rim cognomine Ioas supputantur anni octo & triginta supra centum A Ioas vero usq; ad spontaneam trāsmigrationem Ioakin anni sunt ducentinonaginta & unus cōnumeratis decē annis, quibus regnavit Amon captiuo patre Her, qui & Manasses. Porrò à transmigratiōne

440
248
291

11 ad desolationem anni sunt undecim. Hæc ille. Si ergo simul prædicti
 440 anni colligantur, resultant anni quadringentiquadraginta. Hic au-
 tem annorum numerus comprobatur per tempora regum Iuda, qui-
 bus regnauerunt ex 3. & 4. libro Regum & 2. Paral. hoc modo.

1	David Rex postq̄ regn. annis 40. & inde q̄atuor annis filius eius vz.	
2	Salomon a. 4. anno deinceps regnauit annis triginta sex.	36
3	Roboam annis decem & septem. 3. Reg. 14.	17
4	Abias annis tribus. 4. Reg. 15.	3
5	Afa annis quadraginta & uno. 3. Reg. 15.	41
6	Io saphat annis uiginti quinque. 3. Reg. 22.	25
7	Ioram annis octo. 4. Reg. 8.	8
8	Ochozias anno uno. 2. Paral. 22. & 4. Reg. 8.	1
9	Athalia annis septem. 4. Reg. 11.	7
10	Ioas annis quadraginta. 4. Reg. 12.	40
11	Amasias annis uigintinouem. 4. Reg. 14.	29
12	Azarias, qui & Ozias annis quinquagintaduobus. 4. Reg. 15.	52
13	Ioathan annis sexdecim. 4. Reg. 15.	16
14	Achaz annis sexdecim. 4. Reg. 16.	16
15	Ezechias annis uigintinouem. 4. Reg. 18.	29
16	Manasses annis quinquagintaquinque. 4. Reg. 21.	55
17	Amon cōnumeratis annis. 10. absente patre an. 12. 4. Reg. 21.	12
18	Iosias annis triginta & uno. 4. Reg. 22.	22
19	Ioachaz mensibus tribus. 4. Reg. 23.	
20	Ioachim prius dictus Heliachim annis undecim. 4. Reg. 23.	11
21	Ioachim, qui & Helih, Neri, uel Ieconias mēsis. 3. & quarto mense
ultro in Babyloniam transmigravit anno. 8. Nabuchodonosor, ut pa-
tet. 4. Reg. 24 pro quo:	
22	Sedechias regnauit annis undecim. 4. Reg. 24.	11
- Et tunc facta est desolatio templi anno. 19. regni Nabuchodonosor,
 ut scribitur Hier. 52. & 4. Reg. 25.

Ex quibus omnibus colliguntur anni quadringentiquadraginta. 440
 Annos autem illos decem, quos. 70. interpretes & Philo annume-
 rant ipsi Amon absente patre: Nicolaus de Lyra adiungit ipsi Afa: ex
 eo q̄. 2. Paral. 16. dicitur. Anno. 36. regni Afa ascēdit Baasa rex Israel
 in Iudam: quod uerum esse non posset, nisi eidem Afa prædicti de-
 cem anni adderentur. Sed mendosus est textus. 2. Para. 16. quoniam
 ubi scribitur anno. 36. scribi debet anno 26. Quod probatur ex hoc
 q̄. 3. Reg. 15. dicitur. Anno 3. Afa regis Iuda regnauit Baasa filius
 Ahie super omnē Israel in Tersa uiginti quatuor annis. Si ergo Baa-
 sa regnauit

fa regnavit. 24. annis, & incepit regnare anno. 3. regis Afa, hoc est cō-
 pleto secundo anno & inchoato tertio, non potuit peruenire ad an-
 num. 36. regni Afa: sed ad. 26. quo etiam anno obiit, ut dicitur. 3.
 Reg. 16. ubi sic scribitur. Anno. 26. Afa regis Iuda regnavit Hela fi-
 lius Baafa. Insuper ibidem scribitur. Anno trigesimoprimo Afa regis
 Iuda regnavit Amri super Israel. 12. annis. Ergo anno. 36. regni Afa
 regnabat Amri rex Israel, & decem annis antea obierat Baafa. & ideo
 textus. 2. Paral. 16. mendosus comprobatur. Potius ergo adhæren-
 dum est. sententiæ septuaginta interpretum & Philonis: quam etiam
 sequitur Eusebius; & nos eandem sententiam imitamur. Ex prædictis
 regibus descendētibus ex David natus est postea Christus, qui factus
 est ex semine David secundū carnē, ut dicitur Roma. 1. cap. quia idē
 Christus descendit secundū carnē ab ipso David nō quidē per lineā
 Salamonis: ut multi falsò putauerunt: quoniam eiusdem Salamo-
 nis linea defecit interfecto ab Hieu Ochozia, ut patet. 2. Paral. 22. &
 hoc fuit propter peccata eius. Vnde dicit beata Birgitta de Suetia li-
 bro. 3. cap. 19. suarum reuelationum. Salomon cui tam mirifica da-
 ta & promissa sunt: excessit à bonitate: & non est completa in eo pro-
 missio propter ingratitude eius. Hæc illa. Sed ipse Christus pro-
 cessit ex David per lineam Nathan filii sui naturalis germani Salo-
 monis. Nam ut dicitur. 1. Paral. 3. David ex Bersabee quatuor filios 682
 habuit, scilicet Symma, Sobab, Nathan, & Salomonem. Nam defi-
 ciente linea Salomonis interfecto Ochozia & cæsa Athalia successit 782
 in regnum Ioas, ut patet. 4. Reg. 11. Qui descēdit ex linea Nathan.
 In hoc plures authores decepti sunt describentes non recte Christi
 genealogiam: quoniam ad eorum manus non peruenit Philonis bre-
 uiarium de temporibus: qui ad plenum prædicta in eodem libro de-
 clarat dicens. Siquidem orta lite inter filios David, quos ex Bersabee
 genuerat, quis regno præcederet: David edicto statuit à iunioribus
 inchoari: & ut alter alteri succederet ubi posteritas naturalis defice-
 ret. Itaq; à Salomone minimo cœptum est: & à Nathan illi natu pro-
 ximior filio dicto Ahiasar & Mathat & posterius eius Ahiasarim atq;
 Mathatim, id est, ut omnes dicerentur & essent fratres principis & do-
 nati tempore ad succedendum. Hinc usq; ad Iosaphat & Ochoziam
 posteritas Nathan semper dicta est Ahiasarim. Nam quos occidit Io-
 ram posteros Nathan, quos pater in tribu Iuda præter decretum ho-
 norauerat filii Iosaphat, fratres Ioram dicti sunt. Similiter infantes
 eorum, quos Ioram liberos quidem, sed redditu uacuos in tribu Iu-
 da reliquerat: dicti sunt fratres & filii Ochoziæ: cum tamen Ocho-

zias unicus solus ex Iorā & Salomone superstes esset. Quo perempto omnem stirpem regiā Ahiasarim Athalia conata est delere: nisi providentia Iosabet sororis Ochoziæ salvatus fuisset minimus ex Ahiasarim infans Helih, & qui Heliachim. Nā synonyma sunt Syris & Aegyptijs Helih, Heliachim, & Ioachim. Cognominatus autem infans Helih, fuit Ioas primus ex domo David & posteritate Nathan. Pro quo Mizmor, id est psalmus a dextro & lævo choro decantatus fuit: qui a 70. senioribus septuagesimus quartus positus est; & sub Ioiada institutus ne disperderet Deus funditus domū David: ubi finierat proles Salomonis. Ab isto Ioas atq; deinceps in rememorationem, reges semper binomii & trinomii fuerunt. Nā iste primus dictus est Helih, Ioas, Symeon. Item Her, Manasses & Ezechias, Iesus & eiusmodi. Huc usq; Philo Hebræus. Hæc uerba Philonis conueniunt dictis diuinæ scripturæ in libris Regum & Paralipomenon: ut eleganter exponit Ioannes Annius in suis commentariis super Philonem. Siquis ea uidere cupit, prædicta eius in Philonem commentaria legat.

Sexta ætas à templi desolatione usque ad Christum. Cap. 10.

586 **A** Defolatione templi usque ad Christi conceptionē fuerunt
 587 anni quingenti octoginta sex. Et facta additione nouē mē-
 sium quibus in uentre matris usq; ad natiuitatē eius man-
 sit, fuerunt anni quingenti octoginta septem: minus tribus
 mensibus. Ad hoc probandum distinguemus hæc intermedia tempo-
 ra in quatuor partes imitantes Philonem hebræum. Et primo a tem-
 pli desolatione usque ad liberationem a Babylonica seruitute in prin-
 cipio Monarchiæ Persarum & Medorum regnante Cyro. Secundo a
 liberatione & eadem Monarchia usq; ad principiū Monarchiæ Græ-
 corum regnante Alexandro magno. Tertio ab Alexandro magno us-
 que ad Iudam Machabæum: qui ab ipso Philone dicitur Asmonai, id
 est pugnax latine: & uulgo Palladinus ab armata Pallade: Græce ue-
 ro Machabæus. Quarto a Iuda Machabæo usque ad Christum. Inci-
 piamus ergo primo ab ipsa templi desolatione.

De tempore captiuitatis Babylonicæ. Cap. 11.

Tempus Babylonicæ captiuitatis a desolatione templi usq; ad populi liberationem, fuit annorum. 70. quod sic ostenditur ex Philone & ex diuinis eloquiis. Nam dicit Philo in breuiario temporum. Et a desolatione ad carceres Ioa-

20 chm sunt anni viginti, & ab eius transmigratione triginta & uno. Sex
 annis sequentibus tunc editus est Mizmor octogesimo septimus. In
 7 fine autem septimi anni Euilmerodach eductum Ioachin de carcere in
 honore habuit; eumque populus Neri cognominavit, eo quod lucer
 na David, quae timebatur extincta illuxerit: & Mizmor octogimus
 octauus editus est ad gratiarum actionem atque conseruationem gen
 tis: & celerem missionem messiae. Mox liberato Neri, datus est a Deo
 filius Mesezebeel cognomento Salathiel, qui anno. 17. ante solutio
 nem captiuitatis genuit Barachiam: qui anno. 17. soluta, captiuita
 te dux populi fuit, & ab eo ducatu dictus est Zorobabel anno a trans
 migratione octogesimo primo, & a desolatione septuagesimo. Hæc
 Philo. Ex quo patet quod a liberatione Neri a carceribus usque ad soluta
 43 captiuitatem fluxerunt anni quadragintatres, qui adiuncti prædictis
 70 vigintiseptem constituunt annos septuaginta. Ponderanda sunt au
 tem uerba Philonis, quoniam distinguit annos transmigrationis spō
 tanæ a desolatione & captiuitate uolēta totius regni: & de utriusque
 distinctione atque gestis scribitur in fine quarti libri Regum, & in ulti
 mo. 2. Paralip. De utraque etiam est uaticinium Hieremias prophetae,
 capite. 34. Vbi in fine contra Sedechiam locutus est ipse propheta:
 & solitudinem atque desolationem uocat dicens. Reducam Chaldaeos
 in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduersus eam, & capient eam, &
 incendunt igni, & ciuitates Iuda dabo in solitudinem, eo quod non
 sit habitator. Qualiter autem hoc sit adimpletum scribitur in eodem li
 bro Hieremias a capite. 36. usque ad. 40. & in fine. 4. Regum & in cal
 ce. 2. Paralip. eiusdem desolationis uaticinium, & quantum tempo
 ris duratura esset desolatio exprimitur Hieremias. 25. capite hoc mo
 do. Hæc dicit dominus exercituum. Pro eo quod non audistis uerba
 mea, ecce ego mittam & assumam uniuersas cognationes Aquilo
 nis, & Nabuchodonosor Regem Babylonis seruum meum, & addu
 cam eos super terram istam, & super habitatores eius, & super omnes
 nationes, quæ in circuitu illius sunt, & interficiam eos. & ponam eos
 in stuporem & in sibilum & in solitudines sempiternas. Et erit uni
 uersa terra eius in solitudinem & in stuporem, & seruient omnes gen
 tes istæ regi Babylonis septuaginta annis. Cumque impleti fuerint se
 ptuaginta anni, uisitabo super Regem Babylonis, & super gentem il
 lam dicit dominus, iniquitatem eorum: & super terram Chaldaeo
 rum, & ponam illam in solitudines sempiternas. Ex quo sequitur
 Philonem recte dixisse septuaginta annos desolationis & solitudinis
 non transmigrationis, ut quidam incaute scribunt. Prius namque fue

rat transmigratio undecim annis: Et ideo Philo affirmat annos octoginta & unum a transmigratioe & 70 ab ipsa desolatione. Hos etiã annos desolationis & non transmigratiois uocat sapientissimus Daniel propheta 9. ca. dicens In anno primo Darii filii Aseueri de semine Medorum, qui imperauit super regnum Chaldæorum anno uno regni eius: ego Daniel intellexi in libris numerum annorum de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, ut compleretur desolationis Hierusalem. 70. anni Fuerunt ergo anni 70. a desolatione ad liberationem. Considerandum est etiam, quod carceres Ioachin in iusti fuerunt, quia sub fide publica se se cum suis potestati magni Nabuchodonosor permisit: & post lapsum temporis annorum. scilicet. triginta unius illum in uincla coniecit. Et idcirco illum tanquam iniuste ibi positum filius eius cognomine Euilmerodach & nomine Amilinus eduxit, & honorauit, ut scribitur 4 Reg. 25. & Hieremiæ ultimo. Sicut autem Philo uocat Ioachin Neri, quod interpretatur lucens mihi, uel lucerna mea: similiter etiam Lucas euangelista 3. c. uocat eum Neri ex ipsius cognomine: & dicit eum patrem Salathielis, cui nomen proprium fuit Mesezebeel. Hinc fuit Barachias filius: qui a principatu cognominatus est Zorobabel, idest princeps captiuitatis Babel. Porro Zorobabel genuit Rhesa cognomento Misciolam. Lucas etiam eum uocat Rhesa. & 1. Para. 3. dicitur Misciollam. Breuibus autem uerbis ponitur genealogia hæc Neemiæ 3. ubi dicitur. Et iuxta eum edificauit Misciollam filius Barachia filia Mesezebeel.

*De tempore a primo anno Cyri usque ad Magnum Alexandrum
ex hebraeis libris. Cap. 12.*

191

Primo anno Monarchiæ Cyri & Darii quando facta est liberatio a captiuitate Babylonica: usque ad magnum Alexandrum digesserunt anni centumnonaginta & unus. Quod ostendit Philo per sacerdotes ex tribu Leui, & per duces ex domo Dauid dicens. Præfuerunt autem populo duces ex domo dauid & sacerdotes ex Leui seorsum usque ad tempora Asmonai. Et prius describit ex ordine sacerdotes, deinde duces. De sacerdotibus ergo dicit. Et de his 70. seniores sic in scriptis reliquerunt. Iesus filius Iosedech magnus pontifex cum Barachia Zorobabele filio Mesezebeelis filii Neri ipse est Ioachin anno primo Cyri uenit Hierosolyman: & secundo anno dum iacerent fundamenta prophetantibus Agai & Zacharia ob mortem Larii Histaspis impeditum est opus, nec adiri potuit Cyrus, qui bello Themirico erat impeditus, Suc-

cessit interfecto Cyro, Assuerus Priscus Artaxerxes: qui bellum para-
 bat contra Artaxat factionis Thamaricæ fautorē: qui & ad defeſtio-
 nem compulerat Assyrios, Medosq; ac Persas: & Assuerus intra Ba-
 byloniam sese continebat. Ad eum Iesus pontifex quia duces Syriæ
 contra Hebræos scripserat: se contulit relicto pontificatu anno. 12.
 Assueri, filio suo Ioachin qui & Helih. Ergo q̄a eo anno erat Assue-
 rus occupatus bello, non est auditus Iesus. Victor cum sequente an-
 no missum à se Holofernem à Iudeis truncatum audisset, edicto pu-
 blico vetuit templum erigi. Successerunt duo filii eius, qui de impe-
 rio contendentes Dario Longimano, qui uotum relaxandi edictum
 patris emiserat, septimo mense uictoria cessit. Anno eius primo re-
 uersus Iesus hortantibus iisdem prophetis, ædificare templum anni-
 xus. est. Gessit ergo Iesus pontificatum primum usq; ad duodecimū
 annum Assueri Prisci, anni sex & triginta, Ioachin filius in eius absen- 36
 tia annis octo. Is & Iudith gesta conscripsit: & anniuersariam libera- 8
 tionis memoriam, quotannis agendam instituit. Idem Iesus reuer-
 sus profecutus est pontificatum annis viginti usque ad uigesimum 20
 annum Longimani natus annos triginta & centum. Et successit Ioa- 8
 chin item secundo pontifex annis quadraginta & octo usq; ad duo- 48
 decimū annum magni Artaxerxis Assueri: qui gesta Hester scripsit: &
 memoriā Phurim instituit hortāte illū per litteras Mardocheo, qui
 decem & octo annis ætatem Isaac superauit. Tertius pontifex succes- 21
 sit Eliasib annis uno & uiginti usque ad trigessimū tertium annum
 magni Artaxerxis. Hic primus posuit Hierosolymis portam gregis. 24
 Quartus pontifex Ioiada gessit pontificatum annis uigintiquatuor: 24
 & totidem Ionathan usque ad finem Ochi Artaxerxis. Vltimus sub Ar 10
 sis fuit sextus pontifex Iaddus annis decem, Hęc ille. Ex horum pon-
 tificum temporibus colliguntur anni centum nonaginta & unus. Hos 191
 etiam sex pontifex Neemias enumerat. 12. ca. dicens. Iesus autem
 genuit Ioachin, & Ioachin genuit Eliasib: & Eliasib genuit Ioiada:
 & Ioiada genuit Ionathan, & Ionathan genuit Iedda. De bello aut
 Thamarico Philo sequitur ueram historiam Persarum & Metasthe-
 nis Persæ chonographi: & asserit post mortem Darii interfectum
 Cyrum & non ante, ut inconsulte describunt Herodotus & Eusebius.
 Et hoc est, quod significat Esdras cap 3. & 4. quod licet Darius &
 Cyrus adepta Monarchia soluerint captiuitatem Babyloniam, quā
 ibi inuenerunt: & dederint licentiam reædificandi templum, tamen
 opus impeditum fuit à uicinis ducibus Cyri omnibus annis eiusdem
 Cyri. Et post eum secutus Artaxerxes publico edicto prohibuit hoc

addensque semper ciuitas illa rebellauerat cōtra reges: quia scilicet interfecerat fœmina Holofernem principem militiæ suæ existente pontifice Ioachin suffecto à patre Iesu, ut Philo scribit, & in libro Iudith commemoratur. Et non te perturbet q̄ iste Assuerus uocetur Nabuchdonosor in libro Iudith: quin, ut ibi dicitur, & Philo scribit, Artaxat inuaserat Monarchiã renabatq̄; Assyrios, Medos, & Persas: & hic Assuerus solam Babyloniã, ubi rex cōmuni apellatione dignitatis uocatur: Nabuchodonosor, sicut in Aegypto Pharao. Quod uero Philo scribit Mardocheum superasse Isaac annis decem & octo, significat eundem Mardocheum uixisse annis centum nonaginta octo: quia Isaac uixit annis centum octoginta, ut scribitur Gen. 35. Deinde Philo describit duces ex domo Dauid: & incipit à Regibus domo Nathan descendentes ante captiuitatem: & postea ponit duces inde sequentes. Subiungit igitur dicens. Principes uero ex domo Nathan primus Symeon qui & Ioas. Rursus Leui qui & Amasias. Item Iesus qui & Ezechias, Her quoq; qui & Manasses. Hi ante captiuitatem. Porrò in captiuitatis solutione Zorobabel primus præfuit annis octo & quinquaginta. Rhesa Misicollam sex & sexaginta. Ioannaben Rhesa tribus & quinquaginta. Iudas primus cognomine Hyrcanus quatuordecim. Hæc ille. Ex annis ergo horum ducum confurgunt similiter centum nonaginta & unus. 191

De tempore ab Alexandro magno ad Iudam Machabæum. Cap. 13.

164 **A**lexandro magno usque ad Iudam Machabæum fluxerunt anni centum sexagintaquattuor. Quod etiam ostendit Philo prius per pontifices Leuitici generis: deinde per duces Dauidicos. Dicit ergo. Ab Alexandro uero ad Asmonaim pontifices usque ad Iudam.

Onyas Priscus annis uigintiseptem.	27
Simon Priscus uigintribus.	23
Eleazarus Antiochi Theos inimicus uiginti.	20
Manasses Seleuco Gallinico amicus uigintiseptem.	27
Simon iustus honoratus a magno Antiocho uigintiocto.	28
Onias huius filius a Seleuco spoliatus templo trigintanouem:	39

Hunc sequitur Iudas Asmonai. hæc Philo.

Ex prædictis redduntur anni centum sexagintaquattuor. 164

Deinde Philo eosdem annos cōputat per duces ipsos, dū subiungit. Duces uero ex domo Dauid fuere.

Iosephus primus annis septem.	7
Abner Semei undecim.	11
Helith Matathias duodecim.	12
Afar Maat nouem.	9
Magit Artaxat decem.	10
Agai Helli octo.	8
Massor Naum septem.	7
Amos Scirach quatuordecim.	14
Matathias Siloa decem.	10
Iosephus iunior Arses honoratus à Ptolemæo sexaginta.	60
Ianneus secundus Hyrcanus præfuit annis sex & decem.	16
Hæc Philo. Ex his ducibus colligunt̃ ani ceterū sexagintaquatuor.	164
De Regibus autem ex Nathan ante captiuitatis liberationem, & de ducibus post ipsam liberationem quo ad eorum nomina siue cognomina usque ad Iudam Machabæum conueniunt Lucas euangelista & Philo, & in multis etiam Iosephus.	

De tempore a Iuda Machabæo usq; ad Christum. Cap. 14.

A Iuda Machabæo usq; ad Chisti cōceptionem fluxerunt anni centum sexaginta & unus. Hoc autem probatur ex uerbis Philonis in breuiario temporum. In quo tempus a Iuda Machabæo ad tyrannidem Herodis & ab ea ad legitimum eius principatum: à quo usq; ad suam ætatem idem Philo describit dicens: Mox secuti Asmonai simul cum pontificatu etiam ducatum à domo David subriperunt. Vnde orta est inimicitia & similitas. Iudas Asmonai correptis armis contra Antiochum illustrem & filium eius Eupatorem atq; Demetrium præfuit annis quinque. Ionathas eius frater decem & nouem. Simon ab Antiocho Sidete immunitate donatus præfuit annis octo. Ioandes Hyrcanus Priscus ex Asmonaim annis uiginti sex. Aristobolus uno. Ianneus Alexander uiginti septem. Eius uxor Alexandra nouem. Vltimus Hyrcanus trigintaquatuor. Qui captus à Parthis relicta uxore ac filia eius fratris Aristobolo: Mox Herodes iubente senatu Romano: inuitis Hebræis regnum tyrannicum iniit sumpta sibi uxore filia Hyrcani capti à Parthis: & declarato filio eiusdē Hyrcani Aristobolo pontifice, ut Iudæorum animos ad se inclinaret, Sustulit autem ex filia Hyrcani

sibi uxore filios duos. Sed cum anno uigesimo sexto tyrannici regni
 sui Herodes reuersum focerum Hircanum aduerteret more prisco re-
 gis saluari ab Hebræis, illum sibi focerum, focrumq; atq; filiam sibi
 uxorem & duos ex ea susceptos liberos & Aristobolum interemit.
 Biennioq; post Hebræos multis calamitatibus afflixit. Anno uero tri-
 gesimo principatus sui tyrannici Zanedrim ex domo Dauid deleuit,
 & Annaleum quendam atq; Zanedrim ex Profelitis sussecit, qui ni-
 mium in lege uidebantur eruditi. Tum & Salome sororem suam: &
 uirum eius de tribu Iuda, itemq; proprium filium quem ex uxore eius-
 dem tribus susceperat, interfecit, quod diceretur iam in lege promif-
 sus Christus natus. Fessi tandem Hebræi, ultro ipsi ac eius posteris re-
 gnum obtulerunt, iurantes in fide ipsius ac posterorum sese permanfu-
 ros. Regnauit hic primus Herodes Ascalonita tyrannico principatu
 31 ānis trigintauno, & legitimo sex. Et filius eius Archelaus annis nouē.
 Herodes autem tetrarcha annis uigintiquatuor, cuius uigesimo primo
 anno legatus à nostris Iudæis ab Alexādria missus adolescēs erā. Secu-
 tus est hunc Agrippa Priscus annis septem. Agrippa iunior annis sep-
 tem & uiginti. Et Agrippinus, qui & Agrippa ultimus annis triginta
 129 ulq; ad hunc ultimam annum ætatis mæ decrepitæ. Hic est finis bre-
 uiarum tēporū prædicti Philonis. Sūt ergo anni à Iuda Machabæo usq;
 ad tyrannicum principatum Herodis centumuigintinouem, ut hic
 Philo enumerat. A quo discrepat Iosephus, qui affirmat an-
 nis duobus minus regnasse Asmonai idest annis. 127. ideo hi
 creiicitur Iosephus, & in multis aliis temporibus. Nam libri
 Machabeorum, qui olim absque temporibus scripti erant, &
 gesta & sub quibus regibus acta erant apud ueteres habebantur,
 Iosephus in eis tempora adiiciens, eos apocryphos reddidit, quia
 ponit Antiochum illustrem regnasse anno centesimo trigesimo septi-
 mo regni Græcorum, scilicet ab Alexandro magno, ut. i. Machab.
 primo cap. scribitur, qui tamen regnauit anno centesimo quinquā-
 gesimotertio, ut patet in annalibus Græcorum per singulos reges
 Asiæ & Sirizæ post Alexandrum: quos Eusebius in libro de tempori-
 bus erudite annotauit. Porrò Herodes, ut dictum est, regnauit tyran-
 nico principatu annis trigintauno & legitimo. 5. atque simul in to-
 tum regnauit annis. 37. ut omnes concedunt. Cœpit autem legitimus
 principatus Herodis regni sui anno. 32. incipiente, qui erat etiam
 incipiens annus quadragesimus secundus Octauiani Augusti, ut pa-
 tet per Olympiades, & per Eusebium in libro de temporibus. Quo
 tempore Christus de Virgine conceptus est, & impleta est tunc pro-

phetia Iacob dicentis Gene. 49. Non auferetur sceptrum de Iuda & dux de femore eius, donec ueniat qui mittendus est, idest Christus uerus messias. Nondum autem erat ablatum regnum & ducatus Iuda in tempore tyrannici regni, sed cum cœpit regnare legitimo principatu, quando conceptus est Christus. Si ergo annis prædictis centum uigintinouem à Iuda Machabæo ad initium regni tyrannici Herodis, adantur. 32. anni Herodis, quando scilicet conceptus est Christus, consurget numerus annorum centum sexaginta unius à Iuda Machabæo ad Christi conceptionem. Quia uero, ut dicit Philo, susceptus principatus fuit causa simultatum: Nam duces Dauidici depressi equidem iure irascebantur: & ideo ipse Philo non ponit, qui successerint ex domo David: quia studuit tempora perduces notiores exprimere, qui sumpserant principatum. Quidam uero Iudæi in primitiua ecclesia fingentes se Christianos, ut obscurarent genealogiã Christi, quam Lucas & Mathæus aperte describunt: potissime Lucas, qui ait Ianneo: successisse Melchii: & Melchii successisse Leui patrem Mathan & auum Helich siue Ioachin, transmutatis nominibus dixerunt Panter pro Melchi: & Barpanter pro Leui & quòd Helith quasi alter à Ioachin fuerit pater Ioseph legalis per suscitationem fraterni seminis. cõtra quos Hieronymus de ortu beatæ Mariæ uirginis scribēs. Quid, inquit, Pãteris & Barpanteris & fraterni seminis suscitatione opus fuit ad genealogiam Mariæ quæ clara est, nisi quia falsi fratres sub specie angeli lucis ad eludẽdũ euãgelia quasi illa exposituri hæc finxerunt: ubi euangelista Lucas & sanctorũ traditio Syrorũ, sicut Philo & Lucas clarissime descripserunt. Quin etiam & ubi Lucas tempora non colligit, & Philo definit ipsi ea clarissime inferunt dicentes. Vixit autem Melchi filius Iãnei annis quinque & uiginti, & genuit Leui: qui quadragenarius genuit Mathan, Hic agens annum trigessimum sextum genuit Ioachin, qui Helich patrem quidem naturalem Mariæ & legalem Ioseph. Anno autem quadagesimo sexto ipse Ioachin natura sterelis genuit Mariam. Quæ & ipsa quartodecimo ætatis anno genuit Saluatorem. Hæc Hieronymus. Si ergo enumerentur anni à Melchi usq; ad quartumdecimum annum beatæ Mariæ uirginis consurgent anni centum sexaginta & unus: & totidem à Iuda Machabæo ad trigessimum secundum annum Herodis. Quare primus annus, quo legitime sceptrum de tribu Iuda sustulit Herodes, idem fuit & primus concepti Saluatoris. Colligamus ergo simul annos à desolatione tẽpli, ad Christi incarnationem ex prædictis quatuor distinctionibus sextæ

129

32

161

25

40

36

44

16

161

ætatis: & inueniemus eos esse qui ingentos octoginta sex.

Nam à desolatione usq; ad liberationem fuerunt anni. 70

A liberatione usq; ad Alexandrum magnum anni. 191

Ab Alexandro usq; Iudam Machabæum anni. 164

A Iuda Machabæo usq; ad Christi conceptionem anni. 161

Ergo à desolatione usq; ad Christum conceptum fuerunt anni. 586

EPILOGVS.

Similiter colligendi sunt simul omnes anni à mundi creatiōe usque ad Christum ex distinctionibus prædictarum sex ætatum.

Nam ab Adam usq; ad diluuium fuerunt anni. 1656

A diluuiōe usq; ad Abraham fuerunt anni. 292

Ab Abraham usq; ad legem datam Moyfi fuerunt anni. 505

A lege Moyfi usq; ad inchoatum templum Salomonis anni. 480

Ab inchoatione templi de eius desolationem anni. 440

A desolatione usq; ad Christi conceptionem anni. 586

Ergo à creatione mundi ad Christum conceptum sunt anni. 3959

Quibus addendi sunt nouem menses quibus Christus in utero matris mansit antequam nasceretur. Itaque a creatione mundi usq; ad

3960 Christi natiuitatem colliguntur anni tria millia nongenri sexaginta minus tribus mensibus. A cuius natiuitate iuxta morem communem ecclesiæ Romanæ, deinceps enumerantur anni domini Saluatoris. Hæc sufficere possunt ad comprobandam ueritatem temporum ab exordio mundi ad Christum. Sed ad Maiorem euidentiā ex aliis re-
gnis eadem tempora in tribus sequentibus libris adhuc uberrime de-
monstrabimus.

Liber tertius de Italorum tem- porum descriptione.

PROLOGVS

DE tēporibus ante diluuium in libris Etnicorū nihil inuenire potuimus, nisi quod scribitur à Beroso Chaldæo, qui primo antiquitatum libro ita dicit. Anteaquarum cladem famosam, qua uniuersus periit orbis, multa præ-

terierunt secula, quæ à nostri Caldæis fideliter fuerunt seruata. Cum ergo singula tempora non expresserit ante diluuium, & ad nos non peruenerint annalia Chaldæorum, non possumus ex eorum scriptis comprobare eadem tempora: nisi ex Moyse & ex Hebræis codicibus & Philone, qui dicunt à mundi creatione ad diluuium fluxisse annos millesexcentos quinquagintasex, ut superiori libro descripsi-
mus. Post diluuium uero ipsi Etnici singula tempora & annos descri-
bunt, quasi fuerit post ipsum diluuium prima hominum origo & in
iisdem annorum numeris conueniunt Moyse, Hebræis & Philoni:
quod ostendemus in hoc. 3. libro, in quo agendum est Italiae imperio
iuxta diuersa seculorum tempora, metallorum uaria specie designat.

De aureo seculo. Cap. 1.

Vemadmodum ait Marcus Cato Portius in fragmen-
tis. Italiae splendidissima origo fuit, tum tempore, tum
originæ gentis, Cœpit enim aureo seculo sub principi-
bus diis Iano, Camese, Saturno, gente Phœnica & Sa-
ga: que post inundationem terrarum per orbem prima
colonias misit. Et de mundi quidem origine authores non paria sen-
tiunt. Nam Chaldæi sibi sempiternitatem persuadent. Phœnici-
bus uero ac Sagis magis placet origo. Inter utrosq; conuenit ante
Ninum circiter annis quinquaginta & ducentis, quibus durauit
aureum seculum, terras fuisse inundatas, & in Scythia Saga renatum
mortale genus. Hæc ille. Eidem conuenit Archilocus in libro de tem-
poribus. qui Maseam Phœnicem Damascenum citat dicens, Ma-
seas Phœnix Damascenus libro nonagesimo septimo historiarum af-
ferit ante Ninum fermè ducentis quinquaginta annis fuisse inun-
dationem terrarum: & quendam, cui testimonium perhibet Mo-
seus antiquissimus historicus, liberatum circa fluuium Araxim ad
montes Caspios: tumq; recenti cœlo & rudi humano genere uixisse
auream uitam: in qua nullo ferente legem natura ipsa uiuebatur:
quousque Ninus & Semiramis arma populis inferentes primi uitam
uitiare cœperunt humanam. Hæc ille. Quintus Fabius Pictor præ-
dictis duobus etiam conuenit in libro de aureo seculo, & de origine
urbis Romæ dicens Italiae imperium penes duos populos principes
extitit: Posterius Romani: principio Thufci sub Iano cœperunt
in aureo seculo. Aurea ætas primo ortu generis humani fuit sic
dicta, quòd posterioribus seculis comparata, æque ut aurum in-

ter metalla effulfit. Eam cœpisse sub Ogige ante Ninum annis circi-
 ter ducentis, & quinquaginta Xenophon atq; maiores prodiderunt.
 Is Ianus sub initium aurei seculi, leuam latus Tyberis in Etruria
 tenuit. Camefes uero ac Saturnus circa finem eiusdem ætatis dex-
 trum incoluerunt, Hæc ille. Aurea ætas non durauit integris annis
 249 ducentis quinquaginta: sed ferè uno minus: ideo prædicti authores
 eidem numero ducentesimo quinquagesimo addiderunt fermè uel
 249 circiter, Nam & Berofus, ex quo authores præfati hæc hauserunt,
 enumerat annos ætatis aureæ ducentos quadragintanouem Xeno-
 phon etiam in libro de æquiuocis idem tempus describit à publi-
 ca fide colunæ in Babylonia excisæ à Semiramide. Enumerat enim
 131 ab inundatione ad Saturnum patrem Belli annos trigintaunum su-
 56 pra centum: & à Saturno ad Belum filium annos sex & quinqu-
 62 ginta: & à Belo ad Ninum annos sexagintaduos. Itaq; ab inunda-
 249 tione ad Ninum primum monarcham fuerant anni ducentiqua-
 dragintanouem. quos ostendimus tribus regibus Italiæ a diluuiio ad
 Ninum & Camefem.

Solitudo Italiæ annis centum & octo. 108

Ianus primum adueniens annis trigintatribus. 33

Comerus Gallus annis quinquaginta octo. 58

Ochus Veius annis quinquaginta. 50

Ex quibus confurgunt anni ducentiquadragintanouem. 249.

Hos tres reges nominat Berofus author publicæ fidei: qui dicit anno
 decimo Saturni patris Beli Ianū misisse colonias Vhulcas, duce Co-
 mero Gallo: cui filius fuit Ochus Veius.

De argenteo seculo.

Cap. 2.

Post aureum seculum secuta est argentea proles: de qua
 dicit Fabius Pictor. Circa finem aurei seculi primus
 omnium Ninus Rex Assyriorum hos aureos mores no-
 ua regnandi cupiditate mutauit. Et primus limites
 trāsgressus bella finitimis mouit: & totius Asiæ popu-
 los perdomuit: sub quo Camefes præfectus fuit Aboriginibus. Et
 paulo post frementibus undiq; contra se armis: toto prius Perrerato
 orbe Saturnus ad Ianus se contulit. Eum comuni hospicio Ianus Re-
 ceptum Latio & Aboriginibus perfecit. Et more quamuis tunc
 finientis aurei seculi, intra fines suos sese quisque continuit: Ia-
 nus in Ethruria: & Saturnus in Latio: Tyberimq; fines imperi esse

instituit. Intra enim suam cuiq; patriam tunc de more regnum finiebatur. Limes igitur erat inter eos Tyberis, aræ vero limitum erant Ianiculum & Saturnia Capitolina. Ethruriam à Ianiculo Ianus, Latium à Saturno Saturnus cognominavit. Ad radices enim capitolij Saturnus condiderat, ut Ianus Ianiculum. Hæc igitur fuit prima Romæ origo ad radices Capitolii: ubi tunc pascua bobus erat. Hæc ille. Cui & conuenit Cato in fragmentis, qui, ut in. 2. libro Dionysius dicit, Fabium Pictorem secutus est dicens. Roma principio sui pascua bobus erat.

A Cameſe autem ad Atlantem Italum, à quo Italia dicta est, fluxerunt anni quadringentitriginta sub his regibus.

Cameſes regnavit annis decem & nouem.	430
Iani ſecundus aduentus annis octogintaduobus.	19
Cranus Razenuus annis quinquagintaquattuor.	82
Aruns annis quadragintatribus.	54
Tages annis quadragintaduobus.	43
Sicanus annis triginta.	42
Enachii Lukii annis triginta.	30
Apis annis decem.	30
Leſtrigon annis quadragintaquinque.	10
Hercules annis triginta.	45
Thuſcus annis uigintifeptem.	30
Altheus annis ſeptem.	27
Hesperus annis undecim.	7
Ex his conſurgunt anni quadringenti triginta.	11
	430

Hæc tempora fidem publicam habent a Beroſo in 5. antiquitatum. Qui per Reges Aſſyriorum a Cameſe, qui rexit primo anno Nini colonias Italas, uſque ad Italum ſupputat totidem annos, & Laerthes quot assignauimus. Insuper Cameſis Saturni: Iani meminit Iginus, Plutarchus, Macrobius in primo Saturnaliorum, & nonnulli Poetæ. Ciana Razenui meminerunt loca Volturnæ ita dicta: & Mirſilus de origine Italia; & Dionysius in primo libro dicens Thuſcos ſe appellare a duce Razenuos. Aruntis primi, quem Beroſus Arunum nominat, memoriam ſeruant eius coloniæ Thuſcæ: Aruntini ueteres: Aruntini Rullienſes: Aruntini Fidentiores. Tagetem fuiſſe, qui primus Thuſcos aruſpicinam docuerit omnes cum Beroſo conſitentur. Sicani prædia in agro Vetuloniæ manent: quæ dicimus uallem ſicaniam: ſicut Enakios omnes Katherakios, ideſt congregationes gigantum; quos expugnauit Apis: & filius eius Hercules Aegyptius.

Vnde & uallem gigantum etiam circa Thuscanellam incolæ uocant & campum Cymeum iuxta ket enakia: ubi Ioui iusto Api affuerunt Itali contra gigantes, ut asserit Diodorus in sexto libro. Aliquod annis præfuisse Italiæ Apim & eius nepotem, quem Græci Anthropophagum Ethrusci Churchium: Latini & Berofus Lestrygonem uocant. Itemq; & Herculem, Tuscum, Alcheum, & Hesperum cuncta supradicta monumenta cum Beroso confirmant. Et ideo à Chamefe usq; ad Hesperum amplam Fidem temporum & hominum Berofus & historici & eorum monumetra præbent.

De Aeneo seculo.

Cap. 3.

Seculum Aeneum incepit ab Atlante Italo, à quo Italia nomen accepit. & usq; ad Troianum excidium. Dicit enim Fabius Pictor in secunda parte libelli primi de origine urbis Romæ, Prima igitur origo Romæ fuit collis Capitolinus ante Saturnia dictus. Sequens hunc Auentinus fuit habitatus ab Atlante Italo è Sicilia aduecto eo contra fratrem suum Hesperum: in cuius tutela erat Aethrurix imperium adhuc Iano puero & immaturo ad munera regia & regni. Porrò Italus dimicare à Iano & Aethruscis prohibitus in Auentino confedit: ad cuius radices iuxta Tyberim ope atq; consilio Iani Capenam oppidulum condidit, & regionem eius permissu Italiam dixit. Mox Hespero fratre rebus humanis exempto Italus in tutelam Ianum & Ethruriam suscipiens, omnem circa Tyberim regionem extinctis ultro citroq; aliis cognominibus à se Italiam nuncupauit. Hæc ille. Teste Iginio, cui concordat Berofus Atlanti Italo, à quo Italia dicta est, frater fuit Hesperus Rex Hispaniæ, inter quos bello orto ob regnandi cupiditatem superior fuit Atlas Italus, qui pulso Hespero in Italiam regnauit in Hispania, atq; Sicilia. Hesperus in Italia ad Thuscos se conferens regni tutor factus est Iano tunc infante, ut Fabius innuit. Sed considera unum fuisse Ianum Priscum, plures uero posteriores: quorum hic fuit unus, cui nomen Camboblascon: & cognomen fuit Coritus gener Atlantis Itali. ut quinto antiquitatum Berofus prodit. Ab hoc Hespero Italia & Hispania Hesperæ dictæ sunt, quia utrobique regnauit, ut Iginus scribit & Seruius super Aeneida refert. Non autem dicunt ab hespero sydere, ut Græci mentiuntur: quia eò nauigant ab Italia in Hispaniam: quia sic & Gallia esset Hesperia, quia eodem sydere nauigant ab Italia in Gallias, uel quia sola stella Polari fiat nauigatio. sed

at dictum est ab Hespero, qui in Hispania & in Italia regnum tenuit. Verum paulo ante obitum Hesperii Italus in Hispania in Siciliam: & a Sicilia in Italiam contra fratrem dimicaturus concessit in Latium; ubi Etrusci cum Iano puero obuiantes prohibuerunt Italum cum fratre arma conferre. Permiserunt tamen, & opem consilio adiecerunt, ut è regione Saturniæ collem Auentinum teneret: & condito oppido Capena etiam agrum eius a se Italiam diceret. Mox ergo mortuo Hespero tutor Iani, qui & Coriti successit Italus in Vetulonia, ut in 5. antiquitatum Berosus tradit. Subiungit autem Fabius Pictor post prædicta dicens. Suscepto igitur Italus Italiæ imperio tum filiam suam Romam nomine Siculis & Aboriginibus in Latio præfecit, quæ relicta Capena medium Palatinum tenuit: & in uertice ubi hæret Exquilino, Romam oppidulum condidit, quod Valentiam sonat. hæc ille. Huius ergo ærei seculi tempora demonstrabimus prius per Reges, Laertes Italiæ in Vetulonia: deinde per subregulos, qui regnaverunt in Latio: unde Latini duxerunt originem: ex quibus etiam subsecuti sunt qui Romani denominantur. Ab Italo ergo usque ad excidium Troiæ fluxerunt anni. 448. quod ostenditur ex temporibus ab Italo usque ad decimum octauum annum Mezentii, quo anno Troia euersa est. Italus ego Atlas regnavit annis decem & nouem. 19
 Morges anni uiginti. 20
 Coritus annis trigintatribus. 33
 Iasius annis quinquaginta. 50
 Corybantus annis quinquaginta & uno. 51
 Turrhenus annis quinquaginta & uno. 51
 Tarcon Priscus annis uigintitribus. 23
 Abas annis quindecim. 15
 Olanus annis uiginti uno. 21
 Veibennus annis quadragintaduobus. 42
 Ofcus annis trigintaquatuor. 34
 Tarcon secundus annis quadraginta quattuor. 44
 Tyberinus annis triginta. 30
 Mezentius annis uigintiduobus. 22
 Ex quibus confurgunt anni quadringentiquinquagintaduo. 452
 A quibus si subtrahas annis quattuor, quibus regnavit Mezentius post excidium Troiæ, remanent anni quadringentiquadraginta octo ab Italo ad Troiæ incendium. 448
 De his regibus Latini historici non tacuerunt, & eorum monumenta adhuc extant. De Italo & filio eius Morgete atque Itali genero Co-

tito & eius filio Iasio: necnō & de Turrheno Meone & eius filio Darconte Prisco pleni sunt codices. De Bante vero, quam Berofus Corybantem vocat, id est hastatum Bantem inscriptio Grauisca memoriā facit. Abas à quo Abantes in Thuscia populi ad caput Abium maritimi: perpetuum argumentum habet regionem ipsam vnde Lucumo nomine Toruus classis maritimæ pro Aenea princeps fuit, ut author est Virgilius in 10. Aeneidos denominans ipsum Toruum Abantem. Olanum ducem Thusciae fuisse, qui primus Mediolanus fundauerit, testis est Cat. in fragmento. 7. originum. Veibenum cognomine Massum conseruant monumenta & urbs in Thuscia Massæ: & Coelius Veribenus à familia, ut memorat Varro in Primo de lingua Latina. De Osco sunt coloniæ Osca, quæ & Capua. Nam Osci sunt Capuenses, ut ait Seruius super Aeneida: & Volosca, i. antiqua Osca, & per syncopam Volca. & Volsci populi De Tarconte secundo qui Cacum coniecit in Labyrinthum. Solinus etiam loquitur in Collectaneis. Tyberini patris Oeni ex fatidica Manto à quo Albulia Tyberis dictus est, meminit Virgilius in 8. & 10. Aeneidos: & alii authores De Mezentio uero memoriam faciunt Liuius in primo ab vrbe condita: Dionysius item Halicarnaseus in 2. libro Macrobius in primo Saturnaliorum: & Virgilius in 8. & 11. Aeneidos & deinceps. Eadem tempora supputantur per subregulos Latii ex Beroso & Manethone. Licet Manethon aliqua emendatione indigeat, ubi non consulte locutus est: uel ubi uitio scriptorum est deprauatus.

Roma filia Itali in Latio regnavit	quadraginta sex.	46	
Romanessus eius filius annis	septuaginta & uno.	71	
Picus Priscus annis	quingenta septem.	57	
Faunus Priscus annis	triginta.	30	
Annus Faunigena qui teste Sillio locauit.	Agillam filiam Trasimæno filio Thurreni annis	quingenta quatuor.	54
Vulcanus annis	triginta sex.	36	
Mars cognomine Ianus annis	uiginti tribus.	23	
Ceculus cognomine Saturnus annis	triginta sex.	36	
Picus iunior annis	triginta quatuor.	34	
Faunus iunior annis	uiginti quatuor.	24	
Latinus Aeneæ postea focer annis	triginta nouem.	39	
Ex quibus confurgunt	quadringenti quingenta.	450	
A quibus si demas duos annos, quibus regnavit Latinus post excidiū Troiæ, remanent anni	quadringenti quadraginta octo:	448	
à Roma sub regula Latii ad uersam Troiam.			

AB euerfa Troia usq; ad Romulum Romæ cōditorem stan-
neum seculum nuncupari potest. quod supputatur an-
nis quadragentis uiginti septem: ut placet Orosio Omif-
fis igitur Italiæ regibus: quoniã aliqua incerta de ipsorū
annis traduntur: uerum annorum numerum ostendemus tantum ex
Latinorum Regibus. Post euerfionem Troiæ ipsis Latinis, qui po-
stea Romani nuncupati sunt, primus regnauit Aeneas. Dicit enim
Manethon. Anno tertio ab euerfione Troiæ Aeneas uenit in Italiã
ad Latinum & Euandrū & Thurrenos. hoc est anno tertio inchoato
non completo. Constat autem Aeneam profugum domo uenisse ad
Latinum Aboriginum Regem: à quo primum Aborigines Latini
dicit cœperūt: à Latinoq; comuni hospicio exceptus Aeneas ēt Lati-
ni filiã cōiugio accepit: unde ortū est bellū inter Troiugenas Abori-
gines, & Rutulos. Nã teste Liuiο in primo ab urbe cōd. Turnus Rex
Rutulorum, cui pacta Lauinia ante aduentum Aeneæ fuerat: præla-
tum sibi aduenã ægre ferens: simul Aeneæ Latinoq; bellum intule-
rat. Neutra acies ex eo certamine leta abiit. Victi Rutuli: victores
Aborigines, Troianiq; ducem Latinum amisere. Cui Latino suc-
cessit in Regnū Aeneas. q̄ secundū Manethonē regnauit ānos tres:
& à Troiæ excidio ab obitū Aeneæ fuerunt sex anni, & paulo plus.
Nam inchoato septimo anno accepit regnum Ascanius: & ille an-
nus eidem attribuitur.

Post igitur euerfam Troiã tertio anno completo periit Latinus.

1	Aeneas regnauit annos tres.	3
2	Ascanius annos triginta octo.	38
3	Siluius posthumus frater Ascanij annos uigintinouem	29
4	Aeneas Siluius annos triginta & unum.	31
5	Latinus Siluius iunior annos quinquaginta.	50
6	Alba Siluius annos trigintanouem.	39
7	Athus uel Epithus Siluius annos uiginti quatuor:	24
8	Capis Siluius annos uigintiocto.	28
9	Capetus Siluius annos tredecim.	13
10	Tyberinus Siluius annos octo.	8
11	Agrippa Siluius annos quadraginta.	40
12	Remulus siue Aremulus Siluius annos decem & nouem.	19
13	Auentinus Siluius annos triginta septem.	37
14	Procas Siluius annos uigintitres.	23

15 Amulius Siluius annos quadragintaduos. 42

Ex quibus confurgunt anni quadringentiuigintiseptem. 427

In omnibus prædictis secuti sumus Eusebiũ excepto ultimo Amulio, cui Eusebius attribuit annos quadragintaquatuor: Nos autem in hoc imitantes Dionysium Halicarnasem, qui eius annos describit. 42. eundem annorum numerum annotauimus, sicut etiam computat Orosius, ex quorum computatione, ut dictum est, confurgit numerus annorũ 427. licet secundũ Eusebiũ & Eutropium confurgant anni. 429. quorum duo supersunt anni: quos amputauimus

De ferreo seculo.

Cap. 5.

240 **S**eculum ferreum dicimus tempus, quo regnauerunt Romani Reges ab ipso primo Rege Romanorum Romulo usq; ad pulsos Reges, quo tempore ab Eusebio enumerantur anni ducenti quadraginta. Post Reges nanq; Latinorum, exordium sumpserunt Romanorum Reges, Romulo primũ arripiente regnum ui ferrea occiso. s. Amulio, Numitore, ac Remulo. Sicut enim dicit Eusebius & Eutropius, Numitor Procæ Siluii penultimi Regis Latinorũ filius maior, à frater Amulio regno pulsus, in agro suo uixit, Filia eius adimendæ spei partus gratia, uirgo Vestalis lecta, quæcum septimo patruui sui anno geminos edidisset infantes, iuxta legem in terra uiua defossa est. Verum paruolos propè ripam Tyberis expositos Faustulus regii pastor armenti ad Accam Laurentiam suam detulit. quæ propter pulchritudinem & rapacitatem corporis sui quæstuosi Lupa à uicinis appellabatur. Unde ad nostram usq; memoriam, meretricum cellulæ lupanaria dicuntur. Pueri cum adoleuissent collecta pastorum & latronum manu interfecto apud Albam Amulio, auum Numitorem in regnum restitunt. Quo auo perempto, & fratre Remulo interfecto, Romulus solus Romæ regnare cœpit ædificata iã urbe. Nam cœpit ædificare eã anno. 4. sextæ Olympiadis: & anni regni eius computari incipiunt anno primo septimæ Olympiadis postq̃. s. interfecerat Amulium, Numitorem, & Remulum, ut refert Dionysius Halicarnasens.

1 Romulus ergo regnauit annos trigintaseptem. 37

Vacat regnum anno uno, quod tempus interregnũ appellatum est. 1

2 Numa Pompilius annos quadraginta & unum. 41

3 Tullus Hostilius annos trigintaduos. 32

4 Ancus Martius annos uigintitres. 23

5 Tarquinius Priscus annos trigintaseptem. 37

- 6 Seruius Tullius annos trigintaquatuor. 34
 7 Tarquinius superbus annos trigintaquinq; 35
 Ex quibus consurgunt anni ducenti quadraginta. 240
 quibus regnauerunt prædicti septem Romanorum Reges, ut Eusebio placet. Cui cōuenit Solinus in toto nūo annorū 240. simul, sed separatim aliter distribuit annos. s. Numæ. 43. Anco Martio. 24. Seruio Tullio 42. & Tarquinio superbo. 25. In reliquis conuenit excepto anno uno interregni post Romuli obitum, quem Numæ attribuit: ac tandem idem numerus annorum 240. resultat. Quidam tamen cum Dionysio Halicarnaseo dicunt Reges eosdem regnasse annos 244. contra ueritatem publicæ fidei. Nos autem sequimur in hac probata computatione ipsum Eusebium, qui publicam fidē annualium Romanorum imitatur. Qui superaddūt quatuor annos fortasse computant annos Romuleos decem scilicet mensium, quos tamen eius successor Numa Pompilius emendauit, & annum ex duodecim mensibus lunaribus instituit. Viginti enim anni duodecim mensium continent menses ducentos quadraginta, ex quibus fiunt anni 24. decem mensium. Non est ergo mirum si quidam authores quatuor annos addunt eo q̄ annos tunc decē mensiū cōputauerint.

*De plumbeo seculo.**Cap. 6*

Plumbeum seculum uocamus tempus Consulū Romanorum ob eorum grauitatem in regimine urbis: annorū spatio quadringentorum sexagintaquatuor. Dicit enim Eusebius in libro de temporibus Romæ post exactos Reges, primum Consules duo a Bruto esse cœperunt, deinde Tribuni plebis ac Dictatores, & rursus Consules rem P. obtinuerunt per annos fermè quadringentos sexagintaquatuor usq; ad Iulium Cæsarem, qui primus singulare arripuit imperium Olympiadis centesimæ octogesimæ tertie. Idem confirmat Hieronymus in prologo super explanationes in Aggeum prophetam. Post plumbeum seculum rursus innouatum est aureum tēpore Iulii Cæsaris, uel potius tempore Octauiani Augusti, quando cœpit monarchia Romanorum. Arripuit autem imperiū Iulius Cæsar anno primo centesimæ octogesimæ tertie olympiadis propè eiusdē anni finē, & imperauit tribus annis & septē mēsis secundū Iosephū lib. i. Iudaici belli. Deinde non integris duobus annis uacauit imperiū: quod postea assumpsit Octauianus Augustus, cuius anno 40. secundæ fermè cōpleto natus est Chrs. Cōsulū ergo anni fuerūt quadringētis sexagintaquatuor, &

ab imperio Cæsaris ad annum quadragesimum secundum Augusti fuerunt anni quadraginta. Qui simul iuncti sunt anni quingenti decem. Tunc itaque natus est Christus, quo innouata sunt omnia tempora.

EPILOGVS.

Vnc ergo colligēdi sunt anni singuli & uniuersi a mūdi creatione ad Christi natiuitatem ex prædictis seculis.

Seculū Ethnicis ignotū ante diluuiū cōtinet an. 1656

Aureum seculū annos. 249

Argenteum seculum annos. 430

Æneum seculum annos. 448

Stanneum seculum annos. 427

Ferreum seculum annos. 240

Plumbeum seculum cum additione prædicta annos. 510

Ex quibus consurgunt anni triamillia nongentissexaginta. 3960

a condito uidelicet orbe ad Christi natiuitatem,

Liber quartus de Caldæorū chronographia, in quo agitur de quatuor Monarchiis.

PROLOGVS.

Væ in præcedentibus duobus libris descripta sunt tēpora, eadem etiam Caldæorum chronographia comprobari possunt ad maius ueritatis robur. Quod in hoc quoq; libro quarto faciemus, ex quatuor Monarchiis præcipuis sibi inuicem succedētibus, uidelicet ex Monarchia Caldæorum, ex Monarchia Persarum ac Medorū, ex Monarchia Alexandri magni, & ex initio Monarchiæ Romanorum.

De Monarchia Caldæorum & Regibus Babiloniæ. Cap. I.

Egnum Caldæorū siue Assyriorū quod dicitur Babilonicū, initiū sumpsit ab ædificatione turris Babel, ut dicit Berofus Caldæus anno ab uniuersali aquarū inundatione cētesimo trigessimoprmo, & hi fuerūt eius reges, ut ipse scribit in quinto antiquitatū libro, & post eū Metasthenes Persa, & Manethō Aegyptius in supplementis ad ip

sum Berofum.

Anno ab uniuersali diluuiio centesimo trigessimoprimo.

- 1 Nimbrotus, qui & Saturnus filius Chus & nepos Cham regnavit inde ānos quinquagintafex Hic, ut author est Berofus in. 4. antiquitatum libro: in campo Semnaar designauit urbem; & fundauit maximam turrim: & deduxit eam ad altitudiuem & magnitudinem montium: sed non compleuit, nec designatam urbem fundauit. F31
56
- 2 Belus qui & Iupiter eius filius regnavit annos sexagintaduos. Hic ut ait Berofus, Fundamēta designata Babylonix oppidi magis quā urbis erexit. 62
- 3 Ninus eius filius regnavit annos quinquagintaduos. Hic primus monarchiam cœpit teste Beroso: & omnibus suis uiribus sumptis armis patris sui Iouis Beli. omnibus bellum intulit nulli parcens. Hic omnium primus Babylonicum Regum propagauit: & omnium primus templum Belo patri, & matri Iunoni; & Rheæ auix, & statuas in medio oppidi Babylonix erexit. Hæc ille. Anno eius. 43. natus est Abraham, ut affirmat Eusebius. 52
- 4 Semiramis Ascalonita uxor Nini annos quadragintaduos regnavit. Hæc, ut ait Berofus antecessit militia, triumphis, diuitiis, uictoriis, & imperio omnes mortales. Ipsa hanc urbem maximam ex oppido fecit, ut magis dici possit illā ædificasse quā ampliassse. Nemo unquā huic fœminæ comparandus est uirorum, tanta in eius uita dicuntur & scribuntur. cum ad uituperationē, tum maxime ad collaudationē magnifica. Hæc ille. Pro sacris autē literis hæc notāda uidētur quod Diodorus in. 3. scribit Semiramidē natam ex dea Ascalonita, quam Dirceten, id est semipiscem uocant, eamq; dictā Semiramidē quod Semiramis lingua Syra dicantur aues, à quibus nutrita sit & potissime columba: in quam moriens, ut fabulantur, conuersa est postquam uixit annos duos & sexaginta, ut Cthesias Gnidius scribit cum quadragintaduobus regnasset. Docent autem sacræ litteræ hæc duo. Primum deam Ascalonitarum esse Dagon lingua hebræa dictam: quam iidem Hebræi piscem interpretantur. Hieronymus uero melius piscem mœroris dici asserit. Hoc propinquius congruit Diodoro: qui scribit eē deā cum adulterino cōcubitu peperisset Semiramidē, pudore atq; mœrore ductā sese in stagnum demersisse: quæ in piscē cōuersa, ut putabatur, pro numine fuit à Palæstinis habita. Alterum est quod Semiramidē. i. auē & eo colubā Babylonii non solū pro cōditrice urbis Babylonix habebāt, uerum etiā uti Romani Romulum, deā uenerabātur. Vñ & Hiero. 15. Rex Babylonix à cōditrice colūba

- uocabat̄ cū dī. Facta est terra eorū in desolationē à facie iræ colum
 5 be Zameis Ninias filius Semiramidis annos triginta octo regnauit.
 In regno Babylonico hic parum resplenduit, ut ait Berofus. Orna-
 uit tamen templa deorum, & Chaldaeos ampliavit.
- 6 Arius regnauit annos triginta: qui adiecit imperio oēs Bactrianos.
- 7 Aralius regnauit annos 40. Hic, ut ait Berofus, claruit in genio & stu-
 dio militari; & primus adauxit pōpas: & gēmas, & muliebres deli-
 tias anno eius penultimo, hoc est, 39. Phaeton cū filius suis classe ue-
 nit in italiā ad Maloth Thagetem Ianigenum Razenuū: & donatus
 fuit parte occidentali: posseditq; cū sua posteritate mōtes & totū Eri-
 danū: quo tēpore Italia tribus locis arsit multis diebus circa Istrōs:
 Cymeos; & Vesunios, uocataq; sunt à Ianigenis illa loca Palensana,
 id est regio cōflagrata. Sicut. n. ait Moyses & Berofus in genealogiis
 post diluuiū, Cur filius Camesis Saturni Aegyptii genuit Phaeton-
 tem, quē prolatione hebræa Moyses Phut, Aramei Phet, Latini Phae-
 ton pronunciant. Ab hoc prodiit Lygur, unde & dicti sunt Lygures.
 Phaeton tē autem. s. Priscū primū posuisse colonias in Aegypto & Li-
 bya nomē est argumēto quia Liby ante Libyū Aegyptium Herculé
 dicebātur à duce Phutei siue Phaetonte. ut Hiero asserit sup Gene-
 10. cap, Ptolemæus quoq; cōmemorat in Aethiopia Aegypti urbem
 Phut lur: & in Marmarica phut enuti, & in Libya Phut fluuiū. Dein-
 de, ut ait Berofus, Phaeton anno penultimo Aralii uenit in Italiam,
 quo anno ibi fuit prædicta cōflagratio: de qua dicit Plato in Timæo
 Illa q̄ uobis quoq; cōperta est Phaetonē Solis filium quondā Solis
 cursus ascēdisse luciteros illosq; exorbitasse ac incēdisse terrena, fa-
 bula quidē putat̄. sed est uera historia. Fit. n. cœlestiū lōgo circuitio-
 nis tēpore orbiū exorbitatio: quā. uastitas cōflagrationis sequat̄ ne-
 cesse est. Hoc loco Plato cœlestiū exorbitationē dicit fieri ex motu
 accessus & recessus. quē aliqui uocant motū trepidationis. Nos autē
 p̄supposita hac emendatione tēporum cōputauimus retro cedēdo
 p̄ tabulas Astronomicas Ioannis Lucilii & Arabæ Zachuti ad illud
 tēpus: & inuenimus hanc conflagrationem accidisse ex cōiunctione
 ferē omniū planetarū in signo igneo in locis sulphureis, ubi facile ex
 calore accenditur ignis. Eo nāq; anno in Fine Iulii & principio Au-
 gusti, Sol, Saturnus, Mars, Mercurius, & Venus, fuerunt simul
 in Leone signo igneo. Solus Iupiter tunc fuit in Tauro signo terreo.
- 8 Balaus cognomento Xerxes regnauit annos triginta. Hunc, ut ait
 Berofus, appellauerūt Xersem, id est uictorē & triumphatorem quod
 imperauerit duplo plus gentibus quam Aralius. Erat enim militia

ferox & fortunatus propagauit regnum usq; propè Indos. Huius Balei Xerxis temporibus apud Lygures Phaeton relicto filio Ligure regressus est in Athiopiam.

Armatries regnauit annos triginta & octo. qui ut ait Berofus, magis ad uoluptates, & delicias conuersus, ea quæ ad libidinem spectant, tum maxime inuenta ampliavit.

Belochus Priscus regnauit annos trigintaquinq; qui idcirco à Belo sumpsit cognomen, ut ait Berofus, quia cum imperium uoluit exercere maximum pōtificem Beli Iouis, & maxime circa auspicia & diuinationis occupatus fuit eius animus. Belochus enim apud Chaldaeos Beli amator dicitur apud Latinos. Nouissimis annis Belochi tumuit mare Atticum, & ebulliens inundauit Atticam.

Baleus regnauit annos 52. Hic, ut ait Berofus, post Semiramidem supra ceteros enituit fama, splenduit imperio usq; intra Indiam.

Althades regnauit annos trigintaduos.

Mamitus regnauit annos triginta.

Manchaluus regnauit annos triginta.

Spherus regnauit annos 20. cuius anno 19. Moyfes natus est,

Mamelus regnauit annos triginta.

Sparetus regnauit annos 40. Eius anno 4. ut ait Berofus. Athenien-

ses regnū Exorsi sunt. Anno quoq; eius 34. & 35. in Thessalia dilu-

uium fuit: & in alia eorū parte post terræ motū secutū est incēdiū sub

quodā illorū rege Phaetonte. s. Græco q̄ fuit alius à Phaetōte Prisco

Afcathades regnauit annos quadraginta, qui, ut ait Berofus, fundi-

tus omnem Syrima ditionis suæ fecit. Anno eius 8. Chencres Rex

Aegypti uictus Hebræorum magica periit in mari. Berofus putauit

Moyfen arte magica signa fecisse, cum eius miracula scripturæ sacræ

uirtuti diuinæ attribuunt. Sed ei uenia danda est tanq̄ ethnico qui

diuina mysteria ignorauit. Peius errauit Iustinus qui in 36. epitho-

matum dixit Ioseph magum, & affirmat Moyfen eius fuisse filium:

eundemq; Moyfen cum Hebræis uliginem & scabiē passis ab Aegy-

ptiis pulsum sacra Aegyptiorum furto abstulisse, Aegyptios uero il-

la armis repetere pergentes maximis imbribus domum redire com-

pulsus. Sed hoc mendacium uerbis Berofi euertitur. qui dicit Pha-

raonem Chencrem non reuersum domum, sed in mari perisse. Non

potuit etiam esse Moyfes filius Ioseph, quoniā anteq̄ Moyfes nascere-

tur sexaginta quinq; annis transactis obierat Ioseph. Moyfes etiā de

alia tribu. s. Leui descendit, non de tribu Ioseph, ut scriptura sacra te-

statut. Recte autē scripsit de ipso Strabo lib. 6. Geographiæ dicens.

Moses unus ex Aegyptiis sacerdotibus, cum partem quandam regionis haberet: ac moleste ferret eorū instituta: hinc eo cōmigravit. Discessere cum eo multi, quibus divina curæ erant. Docebat enim ille quomodo Aegyptii nō recte sentirent: qui ferarum ac pecorum imagines deo tribuerent: nec Græci, qui deos hominum figuris insignirent; & q̄ id solū Deus esset, quod: nos cōtineret. & terram ac mare, quod cœlum & mundum & rerum omnium naturam appellamus: cuius profecto imaginem nemo sanę mentis nostræ similem audeat effingere oportere & c. Anno autē ultimo Ascatadis, ut ait Berofus Atho donavit Dardanū parte agri Meonici: & ita regnū Troianū, incepit. hucusq; ex Beroso. Reliquos uero Reges, qui sequuntur, ex Manethone Aegypto & ex Metasthne Persa transumpsimus.

19	Amyntas regnavit annos quadragintaquinq;.	45
20	Belochus innior. s. secundus regnavit annos uigintiquinq;.	25
21	Bellopares regnavit annos triginta.	30
22	Lamprides regnavit annos trigintaduos.	32
23	Sofares regnavit annos uiginti.	20
24	Lampares regnavit annos triginta.	30
25	Panias regnavit annos quadraginta quinq;.	45
26	Sofarmus regnavit annos decem & nouem.	19
27	Mitreus regnavit annos uigintiseptem.	27
28	Tautannes regnavit annos trigintaduos.	32
29	Teuteus regnavit annos quadraginta.	40
30	Timæus regnavit annos triginta.	30
31	Dercilus regnavit annos quadraginta.	40
32	Eupales regnavit annos triginta & octo.	38
	Hucusq; Manethon: reliquos subiungit Metasthenes.	
33	Laothenes regnavit annos quadragintaquinq;.	45
34	Pyrrithidas regnavit annos triginta.	30
35	Ofratheus regnavit annos uiginti.	20
36	Ofratheus regnavit annos quinquaginta.	50
37	Ascrazapes regnavit annos quadragintaduos:	42
38	Tonosconcoleros regnavit annos quindecim.	15
	Hunc Græci Sardanapalum vocant, ut ait Metasthenes. Quoniam uero Eusebius eosdem reges & tempora Assyriorū sequitur à Nino usq; ad Sardanapalum recipiendus est exceptis quinq; vltimis annis. Dicit enim regnasse Sardanapalum annos. 20. cum, annales Assyriorum scribant eum regnasse tantum. 15. annos, ut etiam Metasthenes ex annalibus Persarum affirmat. A diluio ergo ad finem Sardana-	

pali colliguntur. anni 1483. Nam à diluuiò ad Ninum fuerunt anni. 1483
 ni. 249. A Nino uero primo Monarcha ad Sardanapali mortem fue 249
 runt anni mille ducenti triginta quatuor: quibus cõpleta est monar 1234
 chia Assyriorum, ut patet ex annis collectis ipsorum Regum. 1483

De Monarchia Medorum & Persarum.

Cap. 2.

Ost Sardanapalum cœpit Medorum & Persarum monar-
 chia bipartita inter Medos & Babylonios. Deinde reunita
 fuit sub primis Cyro & Dario. Cœpit autẽ prædicta Me-
 dorum monarchia bipartita hoc modo. Nam Belochus
 tertius princeps militiæ Sardanapali prodito domino suo Sardana-
 palo partitus est cū Medis monarchiam, ut Metasthenes enarrat di-
 cens. In publica Sufiana bibliotheca annales Persarum ferunt fuisse
 Belochum tertium Sardanapali clandestinum hostem, qui eius mili-
 tiæ præfectus erat. Is cum Arbace tunc Medorum principe partitus
 est monarchia mea lege, ut Belochus Babiloniam. Arbaces Medos
 atq; Persas regeret. Et subiungit idẽ Metasthenes describens annos
 bipartitæ monarchiæ sic dicẽs. Itaq; interfecto & ex se ipso flammis
 iniecto Sardanapalo, monarchia bipartita fuit. Apud Medos nãq; in
 ea hi regnauerunt annis quatuor & trecentis uidelicet.

- 1 Arbaces vigintiocto annis regnauit. 28
- 2 Mandanes quinquaginta. 50
- 3 Sofarmon triginta. 30
- 4 Arthicarmin quinquaginta. 50
- 5 Arbianes duobus & viginti. 22
- 6 Arceus quadraginta. 40
- 7 Arthiene vigintiduobus. 22
- 8 Astibarus cum Apanda filio viginti. 20
- 9 Apanda solus triginta. Hunc Græci uocant Astia gem, ut ait Diodo-
 rus Siculus. 30.
- 10 Hoc deuicto Cyrus & Carius regnauerunt annis tiginta sex. Nã an-
 te reunitã monarchiã regnauerũt in Perside annis sex. Inde aliis sex
 Persico regno resignato Cambisi: sexennale bellum Thamiri Re-
 ginæ Scytharum intulerunt: sexto anno à Babyloniis euocati: atq;
 Balthasare interfecto, reunitam monarchiam in Persas trãstulerunt.
 Hæc ille. Si ergo sex anni bis enumerati hoc est duodecim addantur 12
 annis prædictorum Regum, colligẽtur simul anni trẽcenti quatuor 304
 quibus regnauerunt. Subiungit eiam Metasthenes dicens. Totidem
 annis in bipartita monarchia regnatum est apud Babylonis vz.

1	Phul Belochus regnavit annis quadraginta octo.	48
2	Phul Assar, qui & Tegal Phul Assar viginti quinque;	25
3	Salman Assar decem & septem.	17
4	Sennacherib qui & Sargon decem.	10
5	Assar Adon septem.	7
6	Merodach duobus & quinquaginta.	52
7	Ben Merodach uno & viginti.	21
8	Nabuchodonosor primus triginta quinque;	35
9	Nabuchodonosor magnus quinque & quadraginta.	45
10	Amilinus cognomento Euilmerodach triginta.	30
11	Filius huius primus Reg Assar tribus.	3
12	Secundus filius germanus precedentis Lab Assardach sex.	6
13	Tertius filius etiam frater duorum precedentium Balthasar, quinque;	5

Ex his consurgunt anni quatuor & trecenti sicut in precedentibus. 304

De Belocho & Arbace atque Sardanapalo Diodorus in 3. lib. copiosissime historiam tradit; & ostendit quomodo Cthesias Gnidius in temporibus monarchie Assyriorum deficiat, non digerendo Reges & eorum nomina & tempora quibus quisque regnaverit. Sed in monarchia Medorum laudat eundem Cthesiam, qui ex publica fide atque bibliotheca Persarum annales in Graciam retulit, & eadem refert: quae hic Metasthenes. Et ideo Graecus Cthesias recipitur in temporibus Persarum, & repellitur a temporibus Assyriorum, sicut econtra Eusebius recipitur de temporibus Assyriorum & excluditur funditus a temporibus Persarum, & quia secutus est Herodotum & conterraneos fabulatores Graecos; & corruptam publicam & probatam fidem, quam incorrupte referunt Diodorus, Cthesias, & Metasthenes. Philo hebraeus eadem profert, quae & hoc loco Metasthenes. Divina quoque litera in 4. lib. Reg. & in 2. Paral. horum Regum Babyloniam reminiscunt; quoniam assidue bellum gesserunt cum hebraea gente. Nam de Belocho cognomine Phul ita scribitur. 4. Reg. 15. Venit Phul Rex Assyriorum contra Manahem regem Samariae. Non te moueat, quod scriptura sacra uocet eum regem Assyriorum; quia divina litera omnes reges Babyloniam uocant reges Assyriorum. De Phul Assar cognomine Tegalat eodem ca. ita scribitur. Venit Tegalat Phul Assar contra Facee regem Samariae & transtulit in Assyrios Galileam & uniuersam terram Neptalim. Et 4. Reg. 16. dicitur. Misit Achaz nuntios ad Tegalat Phul Assar regem Assyriorum & c. De Salman Assar ita scribitur. 4. Reg. 17. Contra Osee filium Hela Regem Israel ascendit Salman, Assar, rex Assyriorum. & 4. Reg. 18. dicitur Anno 4. regis Ezechiae quae erat annus septimus Osee filii Hela regis Israel, ascendit Salmanassar rex Assyriorum Samariam, & oppu-

gnauit eam, & recepit. Nā post annos tres anno. s. sexto Ezechie. & 9. anno. Osee regis Israel cepit Samariam rex Assyriorū, & traſtulit Israel in Assyrios. De Sennacherib ibidē dicit. Anno 14. regis Ezechiae aſcēdit Sennacherib rex Assyriorū ad uniuerſas ciuitates Iuda munitas, & cepit eas. Idē Sennacherib dictus eſt & Sargon, ut ſcribitur Eſa. 20. ca. Nā ſcđm Hiero. ſeptē noībus uocat, ut ibi Gloſſa refert. Cōſiderādū q̄ in textu Metaſthenis ſcribit. Sēnacherib regnaſſe annos 7. Aſſaradō filius eius decē; qui annorū numeri uitio ſcriptorū cōmutati ſunt ex uno in alterū. Nam ſi regnaſſet Sennacherib annis. 7. ut in mēdoſo textu ſcribit, nō perueniſſet ad 14. annū Ezechiae. ſed annis 2. antea mortuus fuiſſet: quod eſt cōtra ſcripturas ſacras. Ideo ut nos emēdauiſſimus, Sennacherib regnauit annis nō ſeptē, ſed decē; & filius eius Aſſaradon regnauit annis nō decē; ſed ſeptē; & ſic nō confunditur annorū numerus. De Aſſaradon dicitur. 4. Reg. 19. Sennacherib cū adoraiſſet in tēplo Neſrach deū ſuū, Adramalech & Sarafar filii eius percuiſerunt eū gladio: fugerūtq; in terra Armeniorū: & regnauit Aſſaradō filius eius pro eo. 1. e. Merodach dī. 4. Reg. 20. Miſit Merodach rex Babylonis lras & mūnera ad Ezechiam, De eius filio Bē Merodach nomē nō ponit in diuinis literis: ſed ſolum q̄ eius tpe Manaiſſes ductus eſt in captiuitatē, & carceri mācipatus eſt, ut habetur. 2. Paral. 33. De primo Nabuchodonosor, qui huic ſucceſſit. agitur. 4. Reg. 24. De magno uero Nabuchodonosor, qui cōbuſſit Hieruſalē & tēplū, & duxit Hebræos captiuos in Babylonē: & de Euilmerodach eius filio agitur in fine. 4. Reg. in fine. 3. Paral. De tribus uero huius filiis dicit aliquid magiſter in hiſt. ſchol. adducēs authoritatē Metaſthenis, de quibus ēt Iosephus ſcribit in 10. antiq. lib. Fuerūt ergo hi tres nepotes magni Nabuchodonosor: & ob germanitatē ab aliquibus quaſi pro uno rege cōputātur, licet diſtinctis tpebus regnauerint. Dicit. n. Hiero. 27. Seruiēt Regi Nabuchodonosor oēs gētes & filio eius & filio filii eius: hoc eſt filiis tribus filii eius ſuis nepotibus, q̄ ſimul ſucceſſerūt poſt patrem, licet unus poſt aliū regnauerit. Poſt hos Reges v2 Balthaſare interfecto reunita eſt monarchia & traſſata in Perſas, ut ſcribitur Dañ. 5. ca. Itaq; Metaſthenes expoſitis annalibus monarchiæ bipartitæ Medorū, & Perſarū, mox reunitæ publicos annales uſq; ad Alexandrū magnū refert ſic dicens Balthaſare interfecto regnauerunt ſimul Cyrus & Darius annis duobus. 2. Inde ſolus Cyrus duobus & uiginti. 22. Filius Darii priſcus Artaxerſes Aſſuerus annis uiginti, ultione interea ſumpta de factione Thamirica: quæ per dolum patruū tra

diderat Thamire. Huius duo filii Cyrus Arthabanes & Darius lōgi manus septem mensibus pro imperio dimicarunt & septimo mēse.

13 Longimano uictoria cessit: regnavitq; annis septem & triginta. 37

14 Eius filius Darius nothus annis decem & nouem. 19

15 Magnus Artaxerxes Darius Menon, qui dictus est Assuerus in libro Hester annis quinquagintaquinq; . 55

16 Artaxerxes Ochus sex & uiginti. 26

17 Arses annis quattuor. 4

18 Darius ultimus sex. 6

Magnus Alexander inde transtulit imperium in Græcos. hæc ille.

191 Ex his patet reunitam monarchiam durasse annis uno & nonaginta supra centum. A principio uero hoc est ab Arbace usque ad magnū Alexandrum perseueravit annis quadringentis nonagintaquinque.

304 Nam ex annis trecentis quattuor monarchiæ bipartitæ & ex annis

191 centum nonaginta & uno eiusdem reunitæ consurgunt anni. 495

495 De Monarchia Alexandri magni, & Regibus post eum sequenti-

bus in Asia & Syria. Cap. 3.

Voniā in annalibus monarchiæ Græcorū post Alexādrū magnum in regibus Syriæ & Babylonix & Asiæ a Seleuco usq; ad Philippū ultimū Eusebius sequit publicā fidē Asiæ ac Syriæ per ipsius digesta tpa & reges & in Romana monarchia latinā fidē publicā tenet: idcirco excepta monarchia Medorū & Persarū ab Arbace usq; ad magnū Alexadrū, in omnibus sequentibus tpiibus Græcorū & Romanorum ipsum Eusebium sequimur. Quia ergo idem Eusebius in monarchia Medorum & Persarum non est secutus publicā fidem annalium eorū: idcirco non posuit Alexandrū conuenienti tempore. Nā dicit eum regnasse anno primo centesimæ undecimæ Olympiadis: qui tamē secūdū probatā fidē cœpit regnare anno primo ceterimæ duodecimæ Olympiadis, ut nos annotauimus. s. post primum annū Darii ultimi Regis Persarū. monarchia igitur Græcorū cœpit regante Alexandro magno Macedone Philippi regis filio anno regni eius sexto mox extincto Dario. Sicut autem dicitur. i. Macha. i. regnavit Alexāder annis. i 2. Idē affirmat Metasthenes dicēs. Magnus Alexāder qui transtulit imperiū in Græcos: regnavit annis. i 2. Post duodecimū annū regni sui, ut ēt dicit Eusebius, Alexander trigesimo secundo ætatis suæ anno moritur in Babylone. Post quem translato in multos imperio diuersi regnauerunt. Nam diuisum est regnū eius in quatuor partes, ut Daniel propheta prius uaticinio p̄dixerat sub fi-

gura hirci caprarum, de quo dicitur Dan. 8. Cumq; creuisse fractū est cornu magnum; & orta sunt quatuor cornua subter illud, id est quatuor regna, ut Hieronymus in Daniele exponit, uidelicet Regnum Macedonum, Aegypti, Asiae, & Syriae. In Macedonia successit ei frater eius Philippus, qui & Arrideus, & qui eū secuti sunt Reges ut scribemus in sexto libro. De Regno uero Aegypti dicemus in sequenti quinto libro. Hic autem solum describemus regnum Asiae & Syriae, quod paucis annis simul unitum est. In Asia enim duobus annis post mortem Alexandri magni regnare coepit Antigonus, & regnauit annis. 18. Post Antigonum regnauit in Asia Demetrius annis. 17. In Syria uero & Babylonia transfactis octo annis post mortē Alexandri magni primus regnauit Seleucus Nicanor anno primo Olympiadis 117. ut assignat Eusebius: & regnauit annis. 32. Anno autem eius. 28. Demetrius Rex Asiae, cum iam regnasset annis. 17. semetipsum Seleuco tradidit: & factum est unum Regnum Asiae & Syriae ac Babyloniae, ut affirmat Eusebius. Itaq; post Alexandrum digeremus tempora Regum Asiae, Syriae, ac Babyloniae à Seleuco primo ad ultimum Philippum. Igitur ab Alexandri magni monarchia usq; ad finem ultimi Philippi & destructionem regni eius, fluxerunt anni ducentitrigintaquinque.

1	Nā Alexander magnus post adeptā monarchiā regnauit ānis septē 7.	235
	Regnum Syriae fuit sine Rege annis octo.	8
2	Seleucus Nicanor regnauit annis trigintaduobus.	32
3	Antiochus Sother annis decem & nouem.	19
4	Antiochus Theos annis quindecim.	15
5	Seleucus Gallinicus annis uiginti.	20
6	Seleucus Ceraunos annis tribus.	3
7	Antiochus magnus annis triginta sex.	36
8	Seleucus, qui & Philopator, annis duodecim.	12
9	Antiochus Epiphanes. i. illustris annis undecim.	11
10	Antiochus Eupater annis duobus.	2
11	Demetrius Sother annis duodecim.	12
12	Alexander annis decem.	10
13	Demetrius annis tribus.	3
14	Antiochus Sidetes annis nouem.	9
15	Demetrius iterum annis quatuor.	4
16	Antiochus Grippus annis duodecim.	12
17	Antiochus Cizicenus annis decem & octo.	18
18	Philippus annis duobus.	2

Hos annos ex Eusebio accepimus qui & concludit dicens. Hucusq;
Syria possessa per Reges in Romanam ditionem cessit.

235. Ex omnibus simul iunctis cōsurgūt āni ducēt trigintaquinq; Finis.
autē regni Syriæ fuit āno. 4. 171. Olympiadis, ut Eusebius annotat.

De initio monarchiæ Romanorum. Cap. 4.

Initium monarchiæ Romanorum aliqui putant fuisse an
no primo centesimæ septuagesimæ secundæ Olympiadis
postquā Romani cœperunt possidere Syriā scilicet post
Philippum ultimum Syriæ Regem Nam tūc defecit mo
narchia, quę inceperat ab Alexandro magno: & ibi dicunt conue
nienter incepisse Romanorum monarchiā, ubi iam præcedens defe
cerat. Alii uero ponunt eius initium anno primo penè cōpleto cen
tesimæ octuagesimæ tertiæ Olympiadis, quando C. Iulius Cæsar
primus apud Romanos singulare obtinuit imperium: à quo Roma
norum principes appellati sunt Cæsares. Alii autem exordium ip
sius monarchiæ Romanorum sumunt ab Octauiano Augusto post
subiugatam Aegyptū. Nā tunc plene defecit in Aegypto Regnum
ab Alexandro magno deductum. Nos autem omnia prædicta con
firmantes dicimus monarchiā Romanorum leuiter incepisse, quasi
ex quadam præuia dispositione post possessam Syriam Deinde quo
ad computationem annorum Romani imperii à Iulio Cæsare dici
mus incepisse q̄ primus singulare imperium obtinuerit. Demum
in Octauiano Augusto post deuictum Antonium & Cleopatram
affirmamus eam auctam fuisse. A' Syria autem possessa à Romanis
45 usq; ad imperiū Iulii Cæsaris fluxerūt anni ferè quadragintaquinq;
quia intermediæ fuerunt undecim plenę olympiades cū anno uno.
quæ continent prædictos annos. A' Iulio uero Cæsare ad Christum
46 fuerunt anni quadraginta sex, hoc est undecim olympiades cum di
midia: quoniam Christus natus est anno quarto inchoato centesi
mæ nonagesimæ quartæ olympiadis. Si ergo prædicti āni. 45. &. 46.
91 simul colligātut, fiunt anni nonaginta & unus, à Syria uidelicet pos
sessa à Romanis usq; ad Christi natiuitatem.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

Ab initio seculi ad diluuium fuerunt anni. 1656

A diluuiio ad Ninum monarcham fuerunt anni. 219

A Nino ad Sardanapali finem fuerunt anni. 1234

Ab Arbace ad Alexandrum magnum fuerunt anni. 495

Ab Alexandro magno ad finem Regni Syriae anni.	235
A Syria possessa per Romanos ad Christum anni.	91
Ergo à creatione mundi ad Christum fuerunt anni.	3960

Liber quintus de Aegyptiorum temporibus.

PROLOGVS.

Omperta uera annorum computatione ante Christum ex collatione regnorū Hebræorū, Itolorū, & Assyriorū: nunc restat, ut eandem comprobemus ex Aegyptiorum tēporibus, qđ breuissime faciemus in hoc .5. uolumine.

De initio Regni Aegyptiorum & eorum Dynastiis. Cap. I.

Aegyptiorum regnum eo tempore cœpit, quo & Regnum Caldæorum hoc est anno centesimo trigesimoprimo à Noatico diluuiō, ut ex Beroso accepimus Aegyptus autem ab Aegypto Rege ultimum nomen accepit. ut ait Manethon sacerdos Aegyptius in supplemento temporum. Prius enim Oceana & Nilea teste Diodoro Siculo in primo libro. Postea uero Aeria dicebatur, ut ait Eusebius in libro de temporibus. Quin etiam ab Osiris nomine & cognomine Osiriana ab Aegyptiis: & Mizreia ab Hebræis authore Moyse dicta fuit. Ultimo autem uocata est Aegyptus, ut dictū est ab Aegypto fratre Danai, qui dicebatur Rameffes. Aegypti autem Reges dicebantur cōmuni nomine Pharaones, id est feroces, ut interpretatur Hieronymus. Manethon etiā dicit. Pharaones pro dignitate dicebantur. exponēte Eusebio, sicut & apud nos Imperatores Augusti appellātur. Habebat tamen quilibet Pharaō propriū nomen. Sicut autem dicit Eusebius apud Aegyptios potestas erat, quā uocant Dynastiā. i. potentatū alicuius determinati tēporis. Vnde & Reges Aegypti describuntur secundū Dynastias diuersis tēporibus distinctas Aegyptiorū Dynastiæ prime à cētesimo trigesimoprimo anno post. diluuiū. quo cœperunt usq; ad pene completū quadragesimum tertium annum Nini Regis Assyriorum, fuerunt quindecim, ut Eusebius in libro de temporibus pandit. Prima omnium iuxta Berosum fuit Camefis, quem inter primos deos, id est principes, iuniorem Saturnum appellauerunt, ut dicit idem Berosus, durabatq; singula septem annis sub duo-

131 decim principibus primis maioribus Aegyptiorum hoc pacto Ant-
 no à diluio centesimo trigessimoprimo authore Beroso Chemesen
 primus tenuit Dynastiam primā Aegypti septem annis. Cui Chē-
 min urbem dedicauerūt. Huic successit Oceanus cum Thetide: qui
 colonias posuit iuxta Nilum: à quo & Nilus antea dictus fuit Ocea-
 nus. Postquam uero septem annis Dynastia penes Nilum fuit, cessit
 Oceanus tertio principi: & hoc ordine duodecim principes regna-
 uerunt singuli in suis urbibus septem annis: qui summam annorum
 84 efficiunt octogintaquatuor. Tres uero ex principibus minoribus se-
 cuti cœperunt augere tempus: Quorum primus principatum te-
 14 nuit annis quatordecim. Secundus anni vigintifex. Postremus an-
 26 nis trigintaseptem, qui simul sumpti efficiunt annos septuagintase-
 37 ptem. Adiectiq; superioribus Dynastijs, reddunt annos centū sexa-
 292 ginta & unum. Quos si adiunxeris illis annis, 131. quia à diluio ad
 primam sub Camefē Dynastiam interfluxerent: erunt anni ducenti
 nonaginta duo. Quo tempore ortus est Abraham anno. 43. Nini, ut
 Eusebius de tēporibus & Moyfes in Genesi cōprobant Quę etiā cō-
 putatio annorum facta est in .2. lib. superius hebreorum temporum.

De .16. & .17. Dynastia. Cap. 2.

SExtadecima Dynastia sub Osiride cœpta est, mox nato
 Abraham anno uidelicet Nini. 43. desinente. Concessit
 autem Osirides Dynastiam hanc Thebeis, qui præfue-
 runt annis centum nonaginta, ut Aegyptii, & Eusebius
 103 supputant. Subsecuta est .17. Dynastia: quo tempore regnauerunt
 pastores annis tribus supra centum, ut iidem scribunt. Anno uigesi-
 mo septimo huius Dynastiæ: qui fuit annus uigesimus octauus Ar-
 matritis Regis Caldæorum: fuit diluuium secundum Niliacum
 sub Aegyptiis Hercule, ac Prometheo. Si ergo anni. 190 Dynastiæ.
 16. & anni. 103. Dynastiæ. 17. simul iungant: confurgūt anni ducēti
 293 nonagintatres. In hac .17. Dynastia primus rex dictus est Pharao
 Zoes. i. ferox Zoes à quo Pharos ciuitas: & postea Reges dicti Pha-
 raones. In huius Dynastiæ centum tribus annis fuerūt in Aegypto
 reges decem & septem, quorum nomina non ponit Berosus ex-
 cepto Thiphone. qui fratrem suum Osiridem interemit: & tyran-
 nicum Regnum in Aegypto assumpsit circa finem huius Dynastiæ
 tempore Balei undecimi Regis Babilonici. Dicit enim idem Bero-
 sus. Thyphon Aegyptius omnibus orbis gigantibus consciis fratrem
 suum

suum Osiridem Iouem iustum Aegyptium peremit, & ipse in Aegypto assumpsit tyrannidem. Cui conuenit Diodorus qui, in primo libro sic ait. Ex uetusti sacerdotum archius, qui Osiridis tempore fuerunt, compertum est Osiridem Aegypto iuste regnantē Typhone fratre impio atq; nefario interemptum. quē ille in sex ac uiginti partes dissectum cuiilibet eorum, qui secum tanti sceleris participes fuerant, partem dedit; ueluti tanti facinoris conscij: & ut simul ipsos defēsores custodesq; regni fidos haberet. At uero Isis eiusdē sui fratris simul & uiri necem auxilio fili (Oros ei nomen erat.) uicta, Typhone, simul & qui cedis conscij fuerant, interemptis Aegypti Regnum restituit. hęc ille. Sic ergo finem accepit Aegyptiorum Dynastia. 17. quā dicunt pastorum, ut aliqui coniiciunt: propter Ioseph & fratres eius, q; fuerunt pastores exaltati in Aegypto. Nā anno. 91. huius Dynastiæ Ioseph exaltatur à Pharaone: & Iacob cum filiis ingreditur Aegyptum anno eiusdem Dynastiæ centesimo, ut patet ex recta annorum computatione. Et ideo si à pastoribus hebræis dicta est, oportet dicere ipsum nō ab eius exordio sed à fine denominatā. Sed hoc nobis certū nō est. Anno huius Dynastiæ septuagesimo primo factū est diluuium tertiū sub Ogyge Attico: & fuit annus penultimus Belochi decimi Regis Assyriorum, ut scribit Berofus.

De Dynastia. 18. Diapolitanorum. Cap. 3.

- D**ynastia. 18. Diapolitanorum fuit annorum trecentorum quadraginta & octo, ut ipse Aegyptii cōputant. In ea fuerunt. 16. Reges, ut ponit Eusebius.
- 1 Amasis regnauit annis uigniti quinque. 25.
 - 2 Chebron annis tresdecim. 13.
 - 3 Amenophis primus annis uno & uiginti. 21.
 - 4 Mephres annis duodecim. 12.
 - 5 Misphar Mutosi annis uigintifex. 26.
 - 6 Thutemosis annis nouem. 9.
 - 7 Amenophis secundus annis triginta & uno. 31.
- Hic est Pharao Amenophis: qui anno regni eius. 26. iussit mares Hebræorum interfici: & tunc natus est Mpyfes.
- 8 Orus regnauit annis triginta & octo. 38.
 - 9 Acenchre annis duodecim. 12.
 - 10 Achoris primus annis nouem. 9.
 - 11 Chencres annis sexdecim. 16.

Anno eius primo & secundo fuit diluuium quartū in Thessalia sub Deucalione authore Beroso. & in alia eorum parte post terræ motū secutum est incendium sub quodam illorum Rege Phaetonte altero à Prisco Phaetonte, sub quo aliud incendium prius fuerat, ut narrat Berosus. Hic est Pharao Chencres, qui, ut ait Eusebius, cōtraxit per Moysen Deo atq; mari rubro obrutus est anno regni sui. 16. De quo etiam dicit Berosus in quinto Chencres cum Hebræis de magica pugnavit: & ab eis summersus fuit. Pugnavit contra magos Pharaonis: & superavit eos non arte magica, sed uirtute diuina: qua ipsi magi se uictos esse fatentur dicentes. Digitus dei est hic: ut patet Exo. 8.

- 12 Acherres regnavit annis octo. 8.
 13 Cherres annis quindecim. 15.
 14 Armeus qui & Danaus annis quinque. 5.
 15 Rameses cognomento Aegyptus annis sexaginta octo. 68.
 Ab hoc Aegypto fratre Danaï nomē accepit Aegyptus, ut affirmat Manethon. Regnum Troianum cœpit anno tertio Aegypti: qui fuit annus ultimus Ascathadis regis Caldæorum, ut dicit Berosus.
 60 Menophis regnavit annis quadraginta. 40.
 Ex quibus omnibus resultant anni trecenti quadraginta octo. 348.

De Dynastia. 19. Larthum Cap. 4.

Post Menophim cœpta est .19. Dynastia Larthum sicut erat in Italia: quæ Dynastia duravit annis solaribus centum nonaginta quatuor, ut dicit Manethon. Hoc nomen Larthum non proprium est: sed cōmune dignitatis uocabulum, sicut Augustus & Pharao. Erāt enim in Dynastia siue potentatus Ethrurię duodecim Lucumones in Vetulonia residentes. 12. reges: quibus unus præerat, ut Seruius author est sup. 8. Aeneidos Hic supremus Larth uocabulo Ethrusco, id est regum maximus dicebatur: non solū quia cæteris præerat, ut uerum etiam quia annuierarie, cæteris duodecim reuocatis ipse per uitā totam perseuerabat. Hoc pacto potentatus & Dynastia plurium regum in Aegypto cœpit, ut in Italia. De horum Larthum Aegyptiorum temporibus, paria sentiunt Manethon & Eusebius. Nam.

- 1 Zetus regnavit annis quinquaginta quinque. 55.
 Hic Zetus Aegyptius, non fuit ille Zetus, qui pepulit Cadmū quia ille fuit Græcus: hic autem Aegyptius.
 2 Rampes regnavit annis sexaginta sex. 66.

- 3 Amenophis tertius regnavit annis quadraginta. 40.
- 4 Ammenephus regnavit annis uigintifex, 26
 Iuxta finem regni huius fuit quintum diluuium Pharonicum, id est Alexandrinū Aegypti. Vbi enim nunc est Alexādria à magno Alexādro condita, olim erat insula Pharon habitata à coloniis Pharaonicis: ubi inundatio fuit tempore uatis Protei sacerdotis: ad quem Paris rapta Helena primum adnauigauit, ut dicit Xenophon in libro de æquiuocis. Et Herodotus scribit in. 2. historiarum. De hoc diluuiō ait Lucanus ultimo libro.
 Tunc claustrum pelagi cœpit Pharon insula quondam.
 In medio stetit illa mari sub tempore uatis.
 Proteos. at nunc est pelleis proxima muris.
 Thuoris fuit ultimus Larthes Aegyptius: qui ab Homero dicitur Polybus, & regnavit annis septem. 7.
- 5 Ex quibus omnibus cōsurgūt anni cētum nonagintaquatuor. 194.
 Huius Thuoris anno ultimo iuxta Eusebium Troia euersa est. Manethon uero dicit eam euersam anno sequenti: quia eius euersio fuit in fine anni præcedentis iuxta principium anni subsequēntis.

De Dynastiis à uigesima ad completam. 25. Cap. 5.

Terum in Diapolitanos. 20. Dynastia regressa est, q̄ dicta est sine Larthibus, ut Manethon & Eusebius dicunt: & durauit annis centumseptuaginta & octo, 178.

- ¶ Dynastia. 21. durauit annis centūtriginta. Nam in ea
 Sinensis, qui & Sesach, regnavit annis uigintifex. 26.
 Pleulennes annis quadraginta & uno. 41.
 Nephercheres annis quatuor. 4.
 Amenophis quartus annis nouem. 9.
 Osochor annis sex. 6.
 Spinaces annis nouem. 9.
 Pfulennes annis trigintaquinq;. 35.
 Ex quibus omnibus consurgunt anni centum triginta. 130.
 ¶ Dynastia. 22. fuit annorum quadragintanouem.
 Sestoris regnavit annis uiginti & uno, 21.
 Oforthon primus annis quindecim. 15.
 Thachelotis annis tredecim. 13.
 Ex quibus consurgunt anni quadragintanouem. 49.
 ¶ Dynastia. 23. fuit annorum quadragintaquatuor.
 Petubastis regnavit annis uigintiquinq;. 25.

Oforthon secundus annis nouem. 9.
 Psammus annis decem. 10.
 Ex quibus consurgunt anni quadragintaquatuor. 44.
C In Dynastia. 24. solus regnauit Bochorus annis. 44. 44.
 Huius anno uigesimoquinto Roma condita est.
C Dynastia. 25. fuit annorum quadragintaquatuor.
 Sabachon athiops Bocho uicit Aegyptoq; regnauit ānis. 12. 12.
 Sebicus annis duodecim. 12.
 Tharachus Aethiops annis uiginti. 20.
 Ex quibus consurgunt anni quadragintaquatuor. 44.
 Si colligamus annos prædictarum sex Dynastiarum consurgent an
 ni quadringenti octogintanouem. 489.

De Dynastiis à. 26. ad. 30. & paulo ulterius. Cap. 6.

Dynastia. 26. fuit annorum centum sexaginta octo.
 Meres Aethiops regnauit annis duodecim. 12.
 Stephinatis annis septem. 7.
 Nechepfus annis sex. 6.
 Nechao primus annis octo. 8.
 Psalmeticus annis quadragintaquatuor. 44.
 Nechao secundus qui & Nechepfus annis sex. 6.
 Psammites, qui & Sammeticus. 2. annis duodecim. 12.
 Vaphres annis triginta. 30.
 Anamasis annis quadragintatribus. 43.
 Ex quibus omnibus cōsurgūt anni centū sexaginta & octo. 168.
C Dynastia. 27. in qua Persatū rex Cambises obtinuit Aegyptum,
 ut dicit Eusebius: cui præfuerunt reges Persarum annis centum un-
 decim. Aegyptus post hæc à Persis recessit. 111.
C Dynastia. 28. breuissima fuit. Nam in ea solus regnauit Amar-
 theus Saites annis sex. 6.
C Dynastia. 29. fuit annorum quadraginta.
 Nophericus primus regnauit annis sex. 6.
 Achoris secundus annis duodecim. 12.
 Psammites tertius anno uno. 1.
 Nopherites secundus mensibus quatuor, Sed ex mensibus superfluis
 præcedentis Regis & subsequētis cōputatur ānus unus ab Eusebio. 1.
 Nectenebis annis decem & octo. 18.
 Theo annis duobus. 2.
 Ex quibus consurgunt anni quadraginta. 40.

In Dynastia. 30. regnauit Nectabanus annis decē & octo. 18.
 Et sicut ait Eusebius Ochus Artaxerxes Rex Persarum, Aegyptum
 tenuit Nectabano in Ethiopiam pulso, & ipsam Aegyptum suo iūxit
 imperio, & præfuit annis nouem. 9.
 Arses uero deinde annis quatuor. 4.
 Darius demum annis sex. 6.
 Ex quibus confurgunt anni decem & nouem. 19.
 Alexander magnus septem annis ab initio monarchiæ. 7.
 Si colligantur anni prædictarum quinque Dynastiarum cū prædictis
 adiunctis confurgunt anni trecenti sexagintanouem. 369.

De Regibus Aegypti qui regnauerunt in Alexandria. Cap. 7.

Ostquam Alexander magnus cepit Aegyptum ab eo
 Alexandria ibidem condita est: in qua plures Ptole-
 mei post eius obitum regnauerunt. Ptolemæus Lagi
 filius regnauit annis triginta sex. 36. Eusebius tamen
 dicit eum regnasse annis. 40. superaddens quatuor an-
 nos quibus gubernauit regnum Aegypti uiuente Alexandro magno
 ut quidam asserunt.

- 1 Ptolomæus Philadelphus annis triginta & octo. 38.
- Hic Iudæos qui in Aegypto erant, liberos esse permisit; & uasa Elea-
 zaro pontifici Hierosolymarū uotiuā transmittens diuinas scriptu-
 ras in uocem græcam ex hebræa lingua per septuagintaduos inter-
 pretes transferri curauit: quas in Alexandrina bibliotheca habuit:
 quam sibi ex omni genere literaturæ comparauerat. ut ait Eusebius
- 2 Ptolemæus Evergetes primus regnauit annis uiginti sex. 26.
- 3 Ptolemæus Philopator annis decem & septem. 17.
- 4 Ptolemæus Epiphanes annis uiginti quatuor. 24.
- 5 Ptolemæus Philometor annis triginta quinque. 35.
- 6 Ptolemæus Evergetes secundus uiginti nouem. 29.
- 7 Ptolemæus Philcon, qui Soter, annis decem & septem. 17.
- 8 Ptolemæus Alexander annis decem. 10.
- 9 Ptolemæus, qui matre fuerat electus annis octo. 8.
- 10 Ptolemæus Dionysius annis triginta. 30.
- 11 Cleopatra mulier annis uiginti & mensibus quinque. 20.
- 12 Cleopatra & Antonius semel interficiunt; & Aegyptus fit Romana
 prouincia. Usq; ad mortem Cleopatrar, Ptolemæi, qui uocabantur
 Lagide, in Aegypto regnauerunt post Alexandrum annis ducentis

290

nonaginta, ut patet ex computatione annorum prædictorum principum. Eusebius autem addit duos annos Cleopatæ: & dicit eam regnasse annos .22. cum tamen secundū probatam fidem, sicut alij scribunt, regnauerit annos. 20. Nam & Tertullianus in libro contra Iudæos, dicit eam regnasse annos. 20. & menses .5. Ab anno autem. 13. Cæsaris Augusti, quo Cleopatra periit usq; ad penè completum eius. 42. annum, quando natus est Christus: fuerunt Anni uigintio-
 29 uem: qui adiuncti prædictis ducentis nonaginta reddunt annos trecentos decem & nouem. 319.

EP I LOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

A creatione mundi ad diluuium fuerunt anni.	1656.
Ab eodem ad completam. 14. Dynastiam anni.	292.
In. 16. & .17. Dynastia fuerunt anni.	293.
In. 18 Dynastia fuerunt anni.	348.
In. 19 Dynastia fuerunt anni.	194.
In sequentibus sex Dynastiis fuerunt anni.	489.
A. 26 Dynastia usq; ad obitum Alexandri anni.	369.
A morte Alexandri ad Christum fuerunt anni.	319.
Ergo ab exordio mundi ad Christum fuerunt anni.	3960.

Liber sextus de quorū dā Regnorū exordiis.

PROLOGVS

Ostquam tempora à mundi cōstitutione ad Christum quadruplici præcipuorum Regnorum ordine digessimus: non restat ut quorundam aliorum Regnorum initia ante Christi aduentum in hoc sexto uolumine quambreuissime recenseamus.

De origine Regni Hispanorum. Cap. I.

Ispanos condidit Iubal filius Iapeti: qui à Moyse dicitur Tubal filius Iaph et. Nam Berofus in. 5. Antiquitatem dicit. Anno duodecimo Nimbroti Saturni primi Regis Babylonie Iubal condidit Celtiberos, id est Hispanos. Et anno quarto Nini tertii Regis Babylonie: idem Iubal Celtiberos legibus format. hæc ille. Vnde prima Hi-

spaniæ urbs Tubal à conditore nomen habet, quamuis corrupta prima litera scriptores posuerunt Dubal in Pomponio Mela in descriptione Bericæ mutata litera. t. in. d. Hunc eundem Tubal quidam cognominauerunt Tharacon: à quo urbs Taracona. Ei enim præcipue studium fuit greges & armenta & iumēta inducere. Huiuscemodi studium Aramei Taracoā uocant, id est pastorū congregationē. Nam à Hieronymo interpretatur Thara pascens uel pastor. Choa uero congregatio Ergo Tharachoa est congregatio pastorum. Hi ergo fuerunt prisca Reges Hispaniæ: quos ponit Berofus.

1	Tubal.	14	Sicorus.
2	Iberus, à quo Iberi dicti.	15	Sicanus.
3	Iubelda.	16	Siceleus.
4	Brigus.	17	Lusus.
5	Tagus Orma.		Qui sequuntur ex Manethone.
6	Bethus, à quo Betica Hispania	18	Siculus.
7	Geryon Afer: qui & Deabus.	19	Testa Libyus Triton.
8	Trigeminus Geryon.	20	Romus.
9	Hispalus, à quo hispalis ciuitas.	21	Palatuus.
10	Hispanus à quo Hispania.	22	Cacus.
11	Hesperus, à quo Hesperia.	23	Erytrus.
12	Hercules Libyus.	24	Mellicola siue Gargoris.
13	Atlas Italus kitin.		Alios reperire nō potuimus.

De initio Regni Gallorum siue Francorum. Cap. 2.

Eltas siue Gallos uel Frācigenas condidit Samothes frater Tubalis ex Iapeto patre. Dicit enim Berofus in 5. libro. Paulo postquam Iubal condidit Celtiberos, id est post duodecimum annum Nimbroti, Samotes, qui & Dis, Celtas colonias fundauit id est Gallos siue Frācos. Neq; quiscquam illa atate isto sapientior fuit: ac propterea Samotes dictus est hæc ille. Samotes fuit frater Comeri, & Tubalis ex Iapeto patre: à quo primum Britones: inde Galli Samothei dicti fuerunt, id est sapientes Et inferius Berofus addit dicens. Anno quarto Nini Samotes Celtis leges dedit. Sepe autem uariatum est Celtarum nomen. Nam à principio Samothei dicebantur: Inde à Celto Celte: post à Galathe Galatii: hinc à Beligio Belge: post à Romanis Galli: postremo Francigenæ à Francorum Rege. Et sicut dicit Berofus libro quinto. Filius Herculis Galathes Priscus: qui apud illos regnauit

atate Althadis duodecimi Regis Assyriorum nomen etiam Gallis dedit. Hi ergo fuerunt primi Reges eorum quos ponit Berofus.

1	Samothès, qui & Dis	13	Beligius, à quo Belgæ.
2	Magus.	14	Iafius.
3	Sarton.	15	Allobrox.
4	Dryius.	Omnes prædicti ex Berofis.	
5	Bardus Priscus.	16	Romus.
6	Longo.	17	Paris.
7	Bardus iunior.	18	Lemanus.
8	Lucus.	19	Olbius.
9	Celtes, à quo Celtæ dicti.	20	Galathès iunior.
10	Galathès, à quo Galli.	21	Namnes.
11	Narbon, à quo Narbona.	22	Francus, à quo Francia:
12	Lugdus à quo Lugdunum.	Septē prædicti ex Manethone.	

De exordio Regni Germanorum, uel Theutonicorum. Cap. 3.

Ermanos, siue Theutonicos, & Sarmatas condidit Thuiscon gigas filius Noe natus ei post diluuium. Dicit enim Berofus in quinto libro Anno Nimbroti uigesimo quinto, Thuiscon Sarmatas maximos populos Fundauit. & inferius ait. Anno quarto Nini Thuiscon gigas Sarmatas legibus format apud Renū. Germanorum quoq; nomen saepe à ducibus uariatum fuit. Nam ab exordio, & fermè in toto Thuiscones dicebantur à Thuiscone primo eorum conditore. In parte uero Gambriui à Gambriui; ante uero Inghæones à Inghæuone: postea Isteuones ab Isteuone. Hinc Sueui à Sueuo: Post Vandali à Vandalo. Inde Alemani ab Hercule Alemanno: deinde Theutanes & Theutones à Theutane. Postremo à Romanis, ut Tacitus ait, Germani dicti sunt. Eorum reges primos describit Berofus in secundo & in quinto libro: qui sunt sequentes uidelicet.

1	Thuiscon, à quo Thuisconi.	8	Sueuus, à quo Sueui.
2	Mannus.	9	Vandalus, à quo Vandali.
3	Inghæuon à quo Inghæones:	10	Theutanes, à quo Theutonicis:
4	Isteuon à quo Isteuones.	11	Hercules Alemannus à quo
5	Herminon.	Alemanni.	
6	Marsus.	12	Hunnus, à quo hunni.
7	Gambriuius, à quo Gambriuii		

Regnum Sicyoniorum in Græcia iuxta Eusebium de temporibus ortum habuit ante natiuitatem Abrahamæ annis septuagintatribus, uidelicet anno. 32. Beli: & durauit

73

annis nongentis sexaginta & uuo. In codicibus autem Eu-

32

sebbii impressis in fine regni Sicyoniorum mendose uitio impresso rum colliguntur anni. 862. quia ibi deficiunt anni. 99 ut patet ex cõ-

961

putatis annis in lineis annorum per Eusebium distinctis, quibus or-

dinate Reges Sicyoniorum regnauerunt, ut patet in sequentibus.

- 1 Egialeus, à quo Egialea nuncupata est: quæ nunc Polepõnesus uocatur, regnauit annis quinquagintaduobus.
- 2 Europs annis quadragintaquinque.
- 3 Stelchin annis uiginti.
- 4 Apis annis uiginti quinque.
- 5 Thelasion annis quinquagintaduobus.
- 6 Egidius annis trigintaquatuor.
- 7 Thurimacus annis quadragintaquinque.
- 8 Leucippus annis quinquagintatribus.
- 9 Mesappus annis quadraginta sedtem.
- 10 Eratus annis quadraginta sex.
- 11 Plemmeus annis quadraginta octo.
- 12 Orthopolis annis sexagintatribus.
- 13 Maratus primus annis triginta.
- 14 Maratus secundus annis uiginti.
- 15 Echireus annis quinquagintaquinque.
- 16 Chorax annis triginta.
- 17 Epopeus annis trigintaquinque.
- 18 Laumedon annis quadraginta.
- 19 Sicyon à quo Sicyonii annis quadragintaquinque.
- 20 Polybus annis quadraginta.
- 21 Inachus annis quadragintaduobus.
- 22 Phestus annis octo.
- 23 Adrastus annis quator.
- 24 Polyphides annis triginta & uno.
- 25 Pelasgus annis uiginti.
- 26 Zeusippus annis triginta & uno.

Ex quibus omnibus resultant anni nōgenti sexaginta & unus. uidelicet usq; ad annum. 28. completum Heli sacerdotis Hebræorū & tunc finem accepit hoc regnum.

- Ox orto Esau & Iacob anno secundo Balei Xerxis octauū Regis Assyriorū, initiū habuit regnū Argiuorū, ut computat Euseb. quorū Reges & tēpora ab ipso ita describūtur.
- 1 Inacus regnauit annis quinquaginta. 50.
 - 2 Phoroneus annis sexaginta. 60.
 - 3 Apis annis trigintaquinq;. 35.
 - 4 Argus annis septuaginta. 70.
 - 5 Grassus annis quinquagintaquatuor. 54.
 - 6 Phorbas annis trigintaquinq;. 35.
 - 7 Troïphas annis quadraginta sex. 46.
 - 8 Crothopus annis uiginti & uno. 21.
 - 9 Stelenus annis undecim. 11.
 - 10 Danaus annis quinquaginta. 50.
 - 11 Lynceus annis quadraginta & uno. 41.
 - 12 Abas annis uigintitribus. 23.
 - 13 Proeteus annis decem & septem. 17.
 - 14 Acrisius annis triginta & uno. 31.

Prædicti omnes simul regnauerunt annis quingentis quadragintaquatuor, ut ex annis collectis patet. Et defecit regnū Argiuorū anno. 16. Lamparis uigesimi quarti Regis Assyriorum; & anno. 8. Rampsis regis Aegypti. Post Acrisiū Regnū Argiuorū in Myccenas transfertur: quorū Reges decem ab Eusebio describuntur uidelicet.

1 Perseus.	6 Aegyptus.
2 Stenelus.	7 Orestes.
3 Eurystheus.	8 Thisamenus.
4 Atreus & Thyestes fratres.	9 Pentilus.
5 Agamemnon.	10 Cometes.

- Atheniensium Regnum, ut ait Berofus in. 5. libro, coepit anno. 4. Spareti. 17. Regis Assyriorum: qui fuit annus primus Iasii Regis Ethruriæ: & 30. Ori regis Aegypti. quorū Reges quot annis regnauerunt Euseb. ita scribit.
- 1 Cecrops, qui Delphinus, regnauit annis quinquaginta. 50.
Eius anno. 30. fuit diluuium in Thessalia sub Deucalione. Ante hoc diluuium duobus annis Cecrops ædificauit in Eubœa Athenas, ut ait Eusebius.
 - 2 Granaus regnanit annis nouem. 9.

1	Amphitryon annis decem.	10.
2	Eriethonius annis quinquaginta.	50.
3	Pandion primus annis quadraginta.	40.
4	Erietheus anni quinquaginta.	50.
5	Cecrops secundus annis quadraginta.	40.
6	Pandion secundus annis uigintiquinque.	25.
7	Egeus annis quadraginta octo.	48.
8	Theseus annis triginta.	30.
9	Menestheus, qui & Peteo, annis uiginti quatuor.	24.
10	Demophon annis triginta tribus.	33.
11	Oxintes annis duodecim.	12.
12	Aphidas anno uno.	1.
13	Thimoetes annis octo.	8.
14	Melanthus annis triginta septem.	37.
15	Codrus annis uiginti & uno.	21.
16	Post prædictos reges, ut ait Eusebius, principes siue Iudices uel magistratus quoad uixerunt, regnauerunt; qui sequuntur.	
17	Medon iudicauit annis uiginti.	20.
1	Agastus annis triginta sex.	36.
2	Archippus annis decem & nouem.	18.
3	Theusippus annis quadraginta & uno.	41.
4	Pherbas annis triginta & uno.	31.
5	Mezades annis triginta.	30.
6	Diogenetus annis uiginti octo.	28.
7	Pheredus annis decem & nouem.	19.
8	Ariphron annis uiginti.	20.
9	Thespheus annis uiginti quinque.	25.
10	Agamnelter annis uiginti.	20.
11	Aeschylus annis uiginti tribus.	23.
12	Alchamenon annis duobus.	2.
13	Carops annis decem.	10.
14	Aesimedes annis decem.	10.
15	Elidicus annis decem.	10.
16	Hippomenes annis decem.	10.
17	Leocrates annis decem.	10.
18	Abfander annis decem.	10.
19	Erixias annis decem.	10.
20	Inde Athenis principes annui constituti sunt cessantibus regibus: nouē scilicet principes ex nobilibus urbis electi Atheniensibus præ-	

872 fuerunt. A primo autem Cecrope usq; ad ultimum Erixam fuerunt
 anni octingenti septuagintaduobus, ut patet ex prædictis annis collectis
 in unum: & tunc defecit Regnum Atheniense uidelicet. Olympiade
 vigesima quarta anno primo completo, ut annotat Eusebius.

De initio & fine Regni Troianorum. Cap. 7.

828

Regnum Troianum, ut ait Berofus in .5. libro, cepit anno ultimo
 Ascathadis decimi octavi regis Assyriorum: cum Atho donauit
 Dardanum parte agri Mæonici: & hic fuit annus octingentesimus
 uigésimus octauus post diluuium ante mortem Moyfi decem
 annis. Hoc idem confirmat Archilochus ex authoritate Maseæ
 Phœnicis Damasceni. Dicit. n. in suo epitheto. A prima inunda-
 tione nouimestri ad Troiam colligit Maseas annos non minus octo
 & uiginti supra octingentos. hæc ille. Tunc fuit annus tertius
 Ramessis regis Aegypti: qui & Aegyptus dictus est. à quo
 Aegyptus nomen accepit. Quot autem annis durauerit Regnum
 Troianum Idem Archilochus ita ostendit. Regnatum fuit Troiæ
 regibus sex.

- 1 Sub Dardano quidem uno & triginta annis. 31.
- 2 Sub Driohonio quinq; & septuaginta. 75.
- 3 Sub Troe sexaginta. 60.
- 4 Sub Ilo quinq; & quinquaginta. 55.
- 5 Sub Laumedonte sex triginta. 36.
- 6 Sub Primo quadraginta tribus, 43.

Omnes ergo prædicti Reges regnauerunt annis trecentis. 300.
 In libris Archilochi impressis mendose scriptum est Priamum
 regnasse annis quadraginta, quia ulterius tribus annis regnauit
 ut patet in codicibus emendatis: ut etiam Ioannes Annius computat
 cum loquitur de .23. Rege Hispaniæ, licet superaddat annum unum
 propter eos, qui dicunt regnum Troianorum defecisse anno primo
 uigésime Dynastiæ Aegyptiorum, ut ponit Manethon. Anno tamen
 præcedenti Troia cremata est ut recte ponit Eusebius Potest tamen
 dici quod hoc fuit anno ultimo Thuoris Regis Aegypti desinente
 .19. Dynastiæ: & incipiente primo anno uigésime Dynastiæ. Non
 autem eius euerfionem ponimus anno præcedente uigésimam
 Dynastiæ: qui fuit annus .26. Tautannis uigésimo octauo Regis
 Assyriorum. A Dardano autem primum condita & dicta est Dardania.
 A Troe denominata est Troia: & ab Ilo Ilium.

Vperius in tertio libro descripsimus Reges Ethrurię & Italiae usq; ad Mezentium, quia eorũ tēpora certa reperimus. Reliquorũ uero sequentiũ Ethrurię Larthum tēpora tanquã incerta reliquimus. Nunc uero eorum tantum nomina describemus absq; temporibus.

1	Tarcon tertius.	18	Rhetus.
2	Ocnus Bianor.	19	Hiellus.
3	Pipinus.	20	Porfenna Clusinus.
4	Nicius.	21	Tolumnius Veiens.
5	Piseus.	22	Eques Thuscus.
6	Thuscus iunior.	23	Linus Fidenas.
7	Amnus.	24	Elbius Thuscus.
8	Felsinus.	25	Thurrenus.
9	Bonus.	26	Titus.
10	Atrius.	27	Volturrenus.
11	Marsias.	28	Cecinna.
12	Etalus.	29	Menippus.
13	Cœlius.	30	Menodorus.
14	Galeritus Lucumo.	31	Mœcenas.
15	Lukius Thuscus.	32	Seianus.
16	Cibitius.	33	Sceninus.
17	Lucumo Clusinus.	34	Otho Ferentinus.

Post hunc defecerunt.

Anno autem Mœcenatis quadragesimo secundo Christus natus est : eo quod Mœcenás acceperit Regnum eodem anno, quo & Cæsar Augustus. quod sic probatur. Nam Ortho tribus mēsis regnavit : & apud Vitriacum propria manu occubuit anno à natiuitate domini septuagesimo primo : anno uidelicet secundo olympiadis ducentesimæ duodecimæ, antequam imperium Vespasianus assumeret. Mœcenas autem regnavit annis quinquaginta sex. Seianus uiginti tribus. Secundus trigintatribus. Post quem ultimo anno, quo defecit Regnum, Otho regnavit. qui simul anni sunt centum tresdecim. A quibus si subtrahantur anni septuaginta & unus à Christi natiuitate ad mortem Othonis restant anni quadragintaduo : qui præcesserunt Christi natiuitatem. Ergo anno quadragesimo secundo Mœcenatis natus est dominus.

Egnū Lacedæmoniorū incepit secundū Eusebiū anno quarto Dercili trigesimiprimi Regis Assyriorū. Ali qui tamē dicunt id cepisse prius annis duobus : quod magis conuenit computationi nostræ. Dicimus enim nos hoc regnū cœpisse anno. 2. eiusdē Dercili. Tūc enim erat septuagesimusoctauus annus uigesimæ Dynastię Aegyptiorū: & sextus annus Aenę Syluii Regis Latinorū: necnon & duodecimus annus Saulis Regis Hebræorum. Hi ergo fuerunt Reges Lacedæmoniorum secundum Eusebium.

1	Eurystheus regnauit annis quadragintaduobus.	42.
2	Agis regnauit anno uno.	1.
3	Archestratus annis trigintaquinq;.	35.
4	Labotes annis trigintaseptem.	37.
5	Doristus annis uigintinouem.	29.
6	Egifulaus annis quadragintaquatuor.	44.
7	Archelatus annis sexaginta.	60.
8	Thelecus annis quadraginta.	40.
9	Alcamenes annis trigintaseptem.	37.
	Ex his omnibus confurgunt anni trecenti uigintiquinq;.	325.
	& peruenierunt usq; ad primam Olympiadem.	

De Regno Corinthiorum.

Cap. 10.

Odem tempore incepit regnum Corinthiorum quo & regnum Lacedæmoniorum iuxta Eusebium. Et hi fuerunt Reges Corinthiorum numero duodecim.

1	Athletes regnauit annis trigintaquinq;.	35.
2	Trion annis triginta septem.	37.
3	Agilaus annis trigintaseptem.	37.
4	Priminas annis trigintaquinq;.	35.
5	Bacis annis trigintaquinq;.	35.
6	Agelas annis triginta.	30.
7	Audemus annis uigintiquinq;.	25.
8	Aristemedes annis trigintaquinq;.	35.
9	Agemnon anni sexdecim.	16.
10	Alexander annis uigintiquinq;.	25.
11	Phelesteus annis duodecim.	12.
12	Authomenes anno uno.	1.
	Ex his omnibus confurgunt anni trecenti uigintitres.	323.
	& defecerunt prædicti reges ante primam olympiadem annis duo	

bus Inde non fuerunt Corinthiis Reges, sed anni principes consti-
tuti, ut ait Eusebius.

De initio & fine Regum Israel. Cap. 11.

Iuisa ac separatae sunt decem tribus Israel a domo Da-
uid post mortem Salomonis regnate Roboam filio eius
propter duritiam eius, ut patet. 3. Reg. 12. & etiam in puni-
tionem peccatorum Salomonis patris eius. Et regnavit
super easdem decem tribus Israel Hieroboam filius Na-

bath Euphrateus de Sareda: qui prius fuerat seruus Salomonis, &
ab eo rebellauerat: & fugerat in Aegyptum, ne ab illo occideretur. Tan-
dem mortuo Salomone regnante Roboam super Iudam factus est
ipse Hieroboam Rex super Israel. Regum igitur israel tempora ita
ordinantur ex. 3. & 4. libris Regum.

1	Hieroboam regnavit annis uigintiduobus. 3. Reg. 14.	22.
2	Nadab filius eius annis duobus. 3. Reg. 15.	2.
3	Baasa filius Ahia annis uigintiquatuor. 3. Reg. 15.	24.
4	Hela filius eius annis duobus. 3. Reg. 16.	2.
5	Zambri septem diebus. 3. Reg. 16.	
6	Amri annis duodecim. 3. Reg. 16.	12.
7	Achab filius eius annis uigintiduobus. 3. Reg. 16.	22.
8	Ochozias annis duobus. 3. Reg. 22.	2.
9	Ioram annis duodecim. 4. Reg. 3.	12.
10	Hieu annis uigintiocto. 4. Reg. 10.	28.
11	Ioacham annis decem & septem. 4. Reg. 13.	17.
12	Ioas annis sexdecim. 4. Reg. 13.	16.
13	Hieroboam secundus annis quadraginta & uno. 4. Reg. 14. &	41.
14	Zacharias mensibus sex. 4. Reg. 15.	
15	Sellum mense uno. 4. Reg. 15.	
16	Manahem annis decem. 4. Reg. 15.	10.
17	Phaceia annis duobus. 4. Reg. 15.	2.
18	Phacee filius Romeliae annis viginti. 4. Reg. 15.	20.
19	Osee filius Hela annis nouem. 4. Reg. 17.	9.
- Ex quibus omnibus consurgunt anni duceti quadraginta & uno. 241.
& menses septem: qui menses consumuntur anno ultimo Osee, qui
non fuit integer. Defecerunt Reges Israel, quando Salman Assar Rex
Assyriorum transtulit Israel in Assyrios anno nono huius Osee filij
Hela, ut patet. 4. Reg. 17. & 18. & tunc incipiebat annus sextus.

Ezechie regis Iuda, ut ibidem scribitur. Numerus autem omnium annorum regnum Israel non cōuenit cum annorum numero regum Iuda, qui eo tempore regnauerunt. Nam si computētur anni Regū Iuea post mortem Salomonis, quando incepit Regnum Israel: & digerantur à Roboam filio Salomonis usq; ad annum sextum Ezechia, quo anno defecit Regnum Israel, reperiuntur in regibus Iuda
 261 anni ducenti sexaginta & unus: non computatis decem annis. quos quidam inconsulte addunt ipsi Afa Regi Iuda: quos tamen conuenientis Philo & septuaginta interpretes posterius addūt ipsi Amon regi Iuda absente patre; quod fuit post destructionem regni Israel. Si uero computantur anni Regum Israel à Hieroboam ad nonum
 241 & ultimum Osee: reperiuntur anni ducēti quadraginta & unus: qui minus sunt annis uiginti ab annis prædictorum regum Iuda. Unde oportet fateri, uel quòd sit error in numero annorū regum Israel uitio scriptorum: uel quòd quandoq; uacauerit Regnum Israel, & fuit sine Rege: uel quia quandoq; in eis computantur anni, quibus aliquis Rex simul cum patre regnauit: quandoq; omittuntur: uel quoniam aliquando per synecdochē à parte totus annus nominatur: uel quia interdum distribuuntur anni tantum, quibus aliquis Rex bene uixit: quos uarietatis modos ponit Hugo Cardinalis, & Nicolaus de Lira eum imitatus super. 3. Reg. 15. c. Idcirco hæc nos omitimus. Nam & Hieronimus in epistola ad Vitalem presbyterū dicit. Relege omnes & ueteris & noui testamenti libros: & tantā annorum reperis dissonantiam & numerum inter Iudam & Israel, id est inter regnum utranq; cōfusedum, ut huiuscemodi hæere euæctionibus non tam studiosi quā ociosi hominis uideatur. hæc ille, Siquis tamen cupit hanc temporum consonantiam aliquo modo cognoscere, legat opusculum Ricardi de sancto Victore de concordia temporū regū Iuda & Israel in secunda operū parte paulo post principiū.

De Macedonum Regno. Cap. 12.

Macedonia prius dicta est Aemathia ab Aemathio filio Camefis, de qua Lucanus dicit.
 Bella per Aemathios plusquam ciuilia campos.
 Ea postea Macedonia dicta est à Macedone filio Osiridis, ut Diodorus author est in primo libro. Idem dicit Berofus in 5. antiquitatum libro. ubi ait Regnante decimo Assyriorum Rege Belocoh: Prisco: cœpit apud Aemathios regnare Macedon filius Osiridis:

ridis:& quo nunc nomē retinēt prouincia.hæc ille.Cæpit ergo hoc
Regnum anno primo Belochi:qui fuit annus.38, decimæseptimæ
Dynastiæ paſtorum in Aegypto,Post annos uero nongentos ſeptua
gintaſeptem anno ſcilicet.13. Oziæ Regis Iuda:&.9. Procæ Regis
Latinorum:&.13. Petubaſti in.23. Dynaſtia Aegyptiorum: hos
reges ex Eufebius accepimus.

1	Granaus regnauit annis uiginii & octo.	28.
2	Coenus annis duodecim.	12.
3	Tirimas annis triginta & octo.	38.
4	Perdicas primo annis quinquaginta & uno.	51.
5	Argeus primus annis triginta & octo.	38.
6	Phlippus annis triginta & octo.	38.
7	Europus annis uigintifex.	26.
8	Alcetas annis uigintinouem.	29.
9	Amyntas primus annis quinquaginta.	50.
10	Alexander primus annis quadragintatribus.	43.
11	Perdicas ſecundus annis uiginti & octo.	28.
12	Archelaus primus annis uiginti quatuor.	24.
13	Oreſtes annis tribus.	3.
14	Archelaus ſecundus annis quatuor.	4.
15	Amyntas ſecundus anno uno.	1.
16	Pauſanias anno uno.	1.
17	Amyntas tertius annis ſex.	6.
18	Argeus ſecundus annis duobus.	2.
19	Amyntas quartus annis decem & octo.	18.
20	Alexander ſecundus anno uno.	1.
21	Ptolemæus primus annis quatuor.	4.
22	Perdicas tertius annis ſex.	6.
23	Phlippus ſecundus annis uigintifex.	26.
24	Alexander magnus annis duodecim:	12.
25	Arideus, qui & Philippus tertius annis ſeptem.	7.
26	Caffander annis decem & nouem.	19.
27	Antigonus primus & Alexander annis quatuor.	4.
28	Demerius primus annis ſex.	6.
29	Pyrrhus menſibus ſex & cum ſequentibus cõputatur pro anno.	1.
30	Lyſimachus annis quinq;.	5.
31	Ptolemæus ſecundus anno uno.	1.
32	Meleagros menſibus duobus.	2.
33	Antipater diebus quadragintaquinq;.	45.

34	Softenes annis duobus,	2
35	Antigonus secundus annis trigintafex.	36
36	Demetrius secundus annis decem	10
37	Antigonus tertius annis quindecim.	15
38	Philippus quartus annis quadragintaduobus.	42
39	Perfes annis decem.	10
	Omnes prædicti simul regnauerunt annis sexcentis qua-	647
	dragintafepem. Macedonum Regnū defecit post Persem anno se-	
	cundo centesimæ quinquagesimæ quartæ olimpiadis : Licet Euse-	
	bius pauloante id defecisse dicat.	

De Regno Lydorum. Cap. 13.

	R egnum Lydorum iuxta Eusebium mox incēpit post finē regni Corinthiorum: hoc est annis duobus ante primam olympiadem. quorum Reges enumerat idem Eusebius.	
1	Ardifus regnauit annis trigintafex.	36
2	Aliaftes primus annis quatuordecim.	14
3	Meles annis duodecim.	12
4	Candaules annis decem & septem.	17
5	Giges annis trigintafex.	36
6	Ardis annis trigintafepem.	37
7	Sadiates annis quindecim.	15
8	Aliaftes secundus annis quadragintanouem.	49
9	Cræsus annis quindecim.	15
	Omnes prædicti Reges simul regnauerunt annis ducentis.	231
	triginta & uno iuxta computationem Eusebii.	

Liber septimus de uita Christi.

PROLOGVS.

Postquam descripsimus tempora ante Christi ortum ab orbe condito: nunc oportet nos ab ortu & natiuitate Christi ad ætatem nostram tēpora describere per annos uite ipsius Christi: & per annos Romanorum pontificum & imperatorum: quibus aliorum tempora metiuntur. Nunc igitur in hoc septimo libro de uita Saluatoris & Domini nostri breuissime differemus.

Christi genealogiã duo Euãgeliste descripserũt, uidelicet Matthæus: qui ab Abraham, cui facta est repromissio de Christo per successionem generationũ usq; ad eius natiuitatem descēdit. & Lucas: qui ab ipso Christo usq; ad protoplastũ Adã à Deo creatum ascendit ordine retrogrado. Hęc autē Christi genealogia ex diuinis libris: & ex breuiario Philonis hebræi cõprobari potest, sicuti descripsimus in secundo libro superius. Sed quoniam à Iacob usq; ad Regem David Christi generationes omisimus, quia tempora in eis certa non inuenimus: sed per duces hebræorum, quorum tēpora certiora comperimus; annonũ ordinem descripsimus: idcirco, ut eius genealogia ad plenum cognosci possit, sub epilogo eã nunc breuissime describemus: & quæ hic omitimus, in eodẽ. 2. libro. requirenda sunt. Prius ergo secũdũ Lucã solũ ab Adam usq; ad Abraham, singulas generationes describemus, in quibus nulla, uel parua difficultas inuenitur.

Deus creauit Adam. Gen. 1.

- 1 Adam genuit Seth.
- 2 Seth genuit Enos.
- 3 Enos genuit Chaynam.
- 4 Chaynam genuit Malaleel.
- 5 Malaleel genuit Iared.
- 6 Iared genuit Enoch.
- 7 Enoc genuit Mathusalem.
- 8 Mathusalem genuit Lamech.
- 9 Lamech genuit Noe.
- 10 Noe genuit Sem.

Gen. 5. & 1. Paralip. 1.

- 11 Sem genuit Arphaxat Gen. 11. & 1. Paralip. 1.
- 12 Arphaxat genuit Sale, qui cognomine dictus est Chaynam, ut in primo libro capite. 6. insinuauimus.

- 14 Sale genuit Heber.
- 15 Heber genuit Phalech.
- 16 Phalech genuit Rheu uel Ragau.
- 17 Rheu genuit Saruch.
- 18 Saruch genuit Nachor.
- 19 Nachor genuit Thare.
- Thare genuit Abraham.

Gen. 11. & 1. Paral. 1.

Secundum Lucam & Matthæum simul sequentes generationes usq;

LIBER VII:

ad David inclusive nullam dissonantiam prætendunt.

20	Abraham genuit Isaac.	Gen. 21.
21	Isaac genuit Jacob.	Gen. 25.
22	Jacob genuit Iudam.	Gene. 26.
23	Iudas genuit Phares.	Gene. 38.
24	Phares genuit Efron.	} Ruth 4. & 1. Para 1. 2.
25	Efron genuit Aram.	
26	Aram genuit Aminadab.	
27	Aminadab. genuit Naafon.	
28	Naafon genuit Salmon.	
29	Salmon genuit Booz.	
30	Booz genuit Obeth.	
31	Obeth genuit Iesse,	
32	Iesse uel Isai genuit David.	
33	David rex genuit Natham & Salomonem ex Bersabee utrunq;	

Sequitur Lucas Lineã Nathã: & Matthæus lineã Salomonis.

Regni successores.

34	Nathã. 2. Re. 15. & 1. paral. 3.	} ex Luca & ex Philone.
35	Mathat, q & Ahiasar, 3. Re. 4.	
36	Menna.	
37	Melcha.	
38	Heliachin.	
39	Jonas.	
40	Ioseph.	
41	Iudas.	

Reges Iuda.

Salomon. 2. Reg. 12.	} & 1. paral. 3.
Roboani. 3. Reg. 14.	
Abias. 3. Reg. 15.	
Afa. 3. Reg. 15.	
Iosaphat. 3. Reg. 22.	
Ioram. 4. Reg. 8.	
Ochozias qui & Ioachaz.	
2. paral. 22. In Hoc defe-	
cit linea Salomonis	

Reges ex successione.

42	Symeon, qui & Ioas & Helih. 4. Re. 11. & ideo Matthæus ad lineam	} ex Luca & ex Philone. & Matthæo.
43	Leui, qui & Amasias. 4. Reg. 14. Nathan diuertit cum Luca	
44	Mathat, q Azarias & Ozias. 4. R. 15. relinquēs tres reges uidelicet.	
45	Iorim, q & ioathan. 4. Reg. 15. Ochoziam, Ioas, & Amasiam.	
46	Heliezer, qui & Achaz. 4. Reg. 16.	
47	Iesus, qui & Ezechias. 4. Reg. 18.	
48	Her, qui & Manasses. 4. Reg. 21	
49	Helmadã, q & Amon. 4. Reg. 21.	
50	Thosam, qui Iosias. & 4. Reg. 22.	
51	Addi & Ioakaz. 4. Reg. 23.	
52	Melchiqui ioakim, uel Eliachim. 4. Reg. 23.	
53	Neri, qui & Ioachin, Ieconias, & Helih. 4. Reg. 24.	
54	Salathiel, qui & Mesezebeel. 1. Paral. 3. & Neem. 3.	

35 Zorobabel, q & Barachias genuit Rhesa & Abiud fratres uidelicet Misciolam & Ananiam 1. Par. 3. & Neemiae. 3.

Sequitur Lucas lineam Rhesa.

Sequitur Matth. lineam Abiud.

56 Rhesa qui & Misciollā. 1. Par. 3

Abiud q & Ananias. 1. par. 3.

57 Ioanna ben Rhesa.

Eliachin.

58 Iudas cognomine Hyrcanus.

Azor.

59 Ioseph uel Iosephus.

Sadoch.

60 Semei, qui & Abner.

Achim.

61 Mathathias, qui & Helith.

Eliud.

62 Maat, qui & Asar.

Eleazar.

63 Nage uel Nagit, qui & Artaxat.

Mathan.

64 Helli, qui & Agai.

Iacob.

65 Naum, qui & Massoth.

Ioseph uir Marię.

66 Amos, qui & Scirach.

de qua Iesus natus est.

67 Mathathias qui & Syloa.

68 Ioseph uel Iose. iunior, q & Arses.

69 Iāne uel Iāneus q & 1. Hyrcanus.

70 Melchi.

71 Leui.

72 Mathat.

73 Helith, q & Ioachin pater Marię

74 Maria mater Christi.

75 Iesus filius eius.

ex Luca & Philone

ex Mathæo euāgelist

Ex Luca: & Syrorum libris.

Lucas ego euangelista prosequitur generationes omnes iuxta naturam procedentes directe secundum lineam Nathan. Et incepit à patre beatæ Marię uirginis, qui dictus est Helith uel Ioachin: quia fuit binomius. Nam Rabbi Haccados hebræus in responsione ad petitionem tertiam Antonini consulis urbis Rome: affirmat ex reuelatione sibi facta ab Helia parentem matris Messię duplex habiturū nomen: unum Helit; alterum Ioachin. Et post modum Rabbi Haccanas ait. Erat quædam puella in Betleem Iudæ nomine Maria filia Ioachin, Helith de genere Zorobabelis filii Salathielis ex tribu Iuda hæc ille. Maria ergo fuit filia naturalis Helih siue Ioachin. Ioseph autem uir Marię fuit eiusdē Ioachin gener: & ex cōsequēti fuit eius, filius legalis ex affinitate. Nam sicut Maria erat in primo gradu consanguinitatis ad patrem suum: sic & Ioseph erat in primo gradu affinitatis ad locerum: cum fuerit uerum matrimonium inter Ioseph & Mariam. Id circo Lucas dicit quòd Christus putabatur filius Ioseph, qui fuit Helih scilicet filius legalis, & loco Marię ponit uirum

suum secundum consuetudinem scripturarum. Matthæus uero de-
 scribit primo generationes secundum lineam Salomonis regis usq;
 ad eius extinctionem: qua deficiente postea coactus est diuertere ad
 lineam Nathan: quia ex eo geniti erant regni successores, ut supe-
 rius diximus libro secundo capite nono. Et Matthæus cum Luca cō-
 uenit usq; ad Zorobabel. Sed quoniam ipse Zorobabel qui & Bara-
 chias filius Salathiel genuit duos filios, uidelicet Rhesa, qui dictus
 est Misciollam; & Abiud, qui dictus est Ananias: ideo Lucas prose-
 quitur lineam Nathan per filium eius Rhesa usq; ad patrem Mariæ
 Virginis: & Matthæus eandem lineam prosequitur per filium eius
 Abiud usq; ad patrē Ioseph coniugis Mariæ Virginis. Itaque uterq;
 natus est ex semine David per lineam Natham, sed per unum ramū
 scilicet per ipsum Rhesa nata est Maria: & per alterum ramum scili-
 cet per ipsum Abiud natus est Ioseph. Hæc nobis ostendit Philo he-
 bræus & ea uberrime declarat Ioannes Annius in commentariis su-
 per breuiarium eiusdem Philonis. Hanc genealogiam etiam descri-
 bit Petrus Galatinus libro septimo capite duodecimo contra Iudæ-
 os. Sed in hoc defecit, quòd contra ueritatem putauit duos fuisse Sa-
 lathieles, & duos Zorobabeles, quod non probat, sed in hoc ipse faci-
 le improbari potest: quoniam linea Salomonis septima generatione
 defecit. & in eius generatione nullus Salathiel, neq; Zorobabel repe-
 ritur. Neq; Ioseph potuit ex linea Salomonis descendere, quia per
 multos annos antea defecerat: sed ortus est ex linea Nathan per ip-
 sum Abiud, sicut ex esdem linea Nathan orta est Maria, sed per ip-
 sum Rhesa, uti iam diximus. Salathiel ergo: qui à Matthæo dicitur
 filius Ieconia, idem est cum Salathiele, qui à Luca dicitur filius Ne-
 ri, quia idem uir dictus est Ieconias, Neri, Ioachin, & Helih, ut Phi-
 lo testatur. Nam Ieconias, qui & Neri cognominatus est, in ipsa ca-
 ptiuitate genuit Salathiel, ex quo natus est Zorobabel, qui fuit dux
 populi mox soluta captiuitate, hoc est post septuaginta annos deso-
 lationis templi. Cum ergo Matthæus dicit, & post transmigratiōē
 Babylonis Ieconias genuit Salathiel, non est intelligendum quòd
 soluta captiuitate genuerit eum, sed facta transmigratiōe in ipso
 captiuitatis tempore. Nec urget etiam argumentum Galatini di-
 centis plures generationes esse iuxta Lucā, & pauciores iuxta Mat-
 thæum quoniam descendentes ex Rhesa citius genuerunt: & geniti
 ex Abiud tardius eis concessum est generare, ideo illi plures, isti pau-
 ciores numero fuerunt. Hanc rationem assignat Augustinus in sex-
 todecimo libro de ciuitate dei, capite. I I. circa alias generationes

dicēs. Non enim quia Heber sextus est à Noe, Nembrot autem quartus, ideo non potuerunt ad idem tempus conuenire uiuendo. Hoc enim contigit cum plus uiuerent ubi pauciores sunt generationes, minus ubi plures: aut serius nati essent ubi pauciores, maturius ubi plures. Si Petrus Galatinus totum breuiarium Philonis, & commentaria Ioannis Annii in eundem plene legisset: non utiq; in hunc incidisset errorem. Cætera uero, quæ ad hanc genealogiam pertinent, idē Galatinus recte declarat. Nulla argo dissonantia reperitur inter Matthæū & Lucā: sed uterq; uerā Christi genealogiā rite descripsit.

*De tempore uitæ Christi.**Cap. 2.*

Iesus Christus ex Maria Virgine nascitur anno ab orbe condito fere completo ter millesimo nongentesimo sexagesimo.

A diluuiio anno bis millesimo trecentesimo quarto. 3960

Ab Abraham anno bis millesimo duodecimo. 2304

A lege Moyfi anno millesimo quingentesimo septimo. 2012

A templo Salomonis inchoato anno millesimo uigesimo septimo. 1507

Ab urbe Roma condita anno septingentesimo quinquagesimo secundo: cui anno deficiebant quatuor ferè menses. 1027

A desolatione templi anno quingentesimo octogesimo septimo. 752

Hebdomada iuxta Danielis prophetiam sexagesima quinta: anno eius sexto ferè completo. 587

Olympiade uero centesima nonagesima quarta anno eius quartò inchoato per tres menses: hoc est à primo anno primæ olympiadis tractis annis. 775. & tribus mensibus. Ex quo patet error scriptoris in Martyrologio tã de hebdomada quàm de Olympiade in die natiuitatis domini: qui corrigendus esset, quoniam ponit in eis alium numerum à prædicto secundum publicam fidem probato. 775

Romæ imperante Cæsare Augusto anno imperii eius quadagesimo secundo, ut affirmat Eusebius, quod etiam confirmat Orosius, qui libro. 7 ait. Augusti Cæsaris postea quàm imperare cœpit emenso pro-

pemodum anno. 42. natus est Christus. 24

Herode regnante in Iudæa anno regni eius. 32. qui fuit primus annus legitimi principatus eius, cum prius triginta & uno tyrannice regnasset, ut Philo testatur. Tunc ergo ablatum erat Regnum & Ducatus de Iuda iuxta patriarchæ Iacob prophetiam. Inchoauerat Maria uitæ suæ annum quintumdecimum, quando peperit Christum in hyemali solstitio: octauo calendas Ianuarii hoc est die. 25. De-

32

cembri: media uidelicet nocte præcedente ortum Solis diei Domi-
 nicæ. Nam anno quo Christus conceptus & natus est: litera domi-
 nicalis. B. currebat: quæ in calendario Romano, quo utimur, annota-
 tur die 25. Decembris. Antea uero nouem mensibus cum ageret Ma-
 ria quartumdecimum annum, ex ea de spiritu sancto conceptus fue-
 rat Christus octauo calendas Aprilis, hoc est die 25. Martii feria se-
 xta, quoniam in calendario eo die annotatur litera. G. quæ tunc fuit
 feria sexta, quoniam. G. est sexta a litera. B. Conceptio autem Chri-
 sti facta est anno tertio olympiadis. 194. in dimidio eiusdem tertij
 anni. Natiuitas uero eius fuit anno quarto eiusdẽ olympiadis in-
 choato per tres menses propè finem anni quadragesimisecondi Au-
 gusti Cæsaris, ut supra dictum est. A natiuitate autem domini an-
 ni uitæ ipsius enumerandi sunt. Et primus annus domini annota-
 ri debet anno quarto dictæ olympiadis cum anno 53. Cæsaris Au-
 gusti sibi concurrente. Octauo autem die a natiuitate domini, sci-
 licet calendis Ianuarij mutata est litera dominicalis, & fuit. A. quæ
 deseruit anno primo uitæ Christi: & eo in die dominica circumcisus
 est puer Iesus. Et quamuis ecclesia Romana incipiat enumerare an-
 nos domini ab eius natiuitate: tamen Romani ciues transacta heb-
 domada a natiuitate eius annum incipiunt calendis Ianuarij, eo
 quò Iulius Cæsar tunc anni exordium fecerit: quod est tempus pro-
 pinquum natiuitati Christi. Die uero sexta eiusdem mensis, & tertia
 decima ab eius ortu, quæ tunc fuit feria sexta, a Magis dominus
 adoratur. Die autem quadragesimo ab eius natiuitate, quæ fuit quar-
 to nonas, hoc est die secunda Februarii feria quinta cum ibi signe-
 tur litera. E. quæ est quinta a litera. A. quæ illo anno fuit litera domi-
 nicalis: impleto tempore purgationis secundum legem Moyfi, Ma-
 ria filium præsentauit in templo. Deinde Ioseph admonitus in som-
 nis ab angelo nocte consurgens accepit puerum & matrem eius, &
 fecesit in Aegyptum: & erat ibi usque ab obitum Herodis: qui de-
 cesit anno trigesimoseptimo regni sui: & tunc currebat annus quin-
 tus domini. Quinq; igitur integris annis mansit in Aegypto domi-
 nus: & sexto anno domini inchoato regnante Archelao Herodis fi-
 lio: reductus est puer ex Aegypto in terram Israel.

Anno secundo iam inchoato a natiuitate domini Herodes uidens
 quoniam illusus esset a Magis, qui per aliam uiam redierant in re-
 gionem suam, iratus ualde, uniuersos in Betleem paruulos a bima-
 tu & infra iussit interfici. Tunc autem Christus in Aegypto existens
 non potuit cum aliis pueris occidi. Inter alios infantes iussit Hero-

des etiam interfici filium proprium ex uxore sua de tribu Iuda, quod diceretur iam in lege promissus Christus natus, ut Philo affirmat. Dicit etiam Macrobius in secundo Saturnaliorum. Augustus cum audisset inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Iudæorum intra bimatum iussit interfici, filium quoque eius occisum ait. Melius est Herodis porcum esse quam filium. hæc ille. Hoc autem dixit, quoniam Iudæi porcinam carnem non comedunt. Putavit autem Augustas feliciorum porcum Herodis non occisum quam filium eius morti traditum. Herodes igitur, cum regnasset annos triginta septem morbo intercutis, atque scatenibus toto corpore uermibus miserabiliter & digne moritur. In cuius locum filius Archelaus ab Augusto substituitur: & tetrarchæ fiunt quattuor fratres eius, Herodes, Antipater, Lysias, & Philippus.

Anno duodecimo uitæ suæ currente, dominus Iesus ascendit cum parentibus in Hierusalem ad celebrandum pascha; & completis diebus festiuitatis remansit puer Iesus in templo in medio doctorum audiens illos & interrogans: & post triduum a parentibus eum querentibus repertus est. Eo anno luna quintadecima primi mensis, in qua celebratur pascha Iudæorum, fuit die uigesimo sexto Martij in sabbato: quoniam ille annus fuit bissextilis in literis. C. B. & die uigesimo sexto Martij signatur. A. litera, quæ est septima a dominicali. B. litera secunda, quæ post literam C. peracto bissexto subsequitur in reliquis eiusdem anni mensibus. Archelaus anno regni sui nono in Viennam urbem Galliæ relegatur: & tunc Iudæorum principatum tenet Herodes tetrarcha annis uiginti quatuor, cuius primus annus annotatur cum anno domini quintodecimo.

Anno ab urbe condita septingentesimo sexagesimo septimo, Augustus moritur: & Tiberius imperium recepit: cuius primus annus annotatur cum anno domini sextodecimo uidelicet anno tertio olympiadis. 193. In codicibus Eusebij de temporibus uitio scriptorū (ut puto) non recte annotatur mors Augusti, & initium imperij Tiberii Cæsaris: quod nos emendauimus ex eodē Eusebio, qui dicit Christum passum anno Tiberii decimo octauo Ianno. uidelicet quarto olympiadis. 202. Si ergo retrocesseris per annos Tiberii, reperiēs primum annum eius debere annotari anno sextodecimo Christi: ut etiam sanctus Antoninus affirmat in chronicis suis, Eclipsis etiam, quæ annotatur in codicibus Eusebii prope mortem Augusti, describenda erat anno secundo Tiberii. Considerandum est etiam, quod Eusebius in libro suo nō signauit annos domini: sed ex annis olym-

- piadum intelligi possunt. Qui autem librum eius primum impressioni dedit, adiūxit ibi annos domini incipiens ab āno tertio olympiadis. 94. cum incipere debuisset ab anno quarto .s. à natiuitate domini, unde sumuntur anni uitæ Christi. Hinc est quòd in prædictis libris impressis, āni domini, deinceps per ānos plures uno āno antecedunt: quos in nostro hco opere nos emēdatos descripsimus.
- 27 Anno dñi. 27. Pontius Pilatus pcurator Iudææ à Tiberio mittitur.
- 30 Anni. 15. imperii Tiberii Cæsaris cum Iesu inciperet trigessimum annum, à Ioanne in Iordanis flumine baptizatur. 8. Idus Ianuarii hoc est die. 6. eiusdem. & quoniam eo anno currebat litera dominicalis. A. patet Christum baptizatum fuisse feria sexta, sicut eadē die Veneris fuerat infantia à Magis adoratus. Tunc ipse Iesus, ut dicitur Lucæ. 3. erat incipiēs quasi annorum. 30. quia impleuerat annum. 29. die. 25. precedentis Decembris & ipse inde baptizatus est die. 6. Ianuarii proxime sequētes, ut Romana celebrat ecclesia. Itaq; iam inceperat annum trigessimum spatio dierū. 13. Post baptismū ductus est in desertum, ubi ieiunauit. 40. diebus ac noctibus. & inde cepit prædicationem suam. quam prolongauit confirmās eam stupendis miraculis tribus annis & totidem mensibus. Anno. 30. Christi iuxta computationē domini Pauli episcopi Forosenpronien̄sis in 7 libro secundæ partis: apud Iudæos paschalis mēsis oppositio, quā quintādecimam lunam uocant secundum mediū cursum, quo Hebræi utūtur ad ciuitatem sanctā Hierusalem, fuit die. 6. Aprilis in Iouis die, eo quòd eo āno litera dominicalis. fuerit. A. quæ signatur in calēdario die. 2. Aprilis. Ergo die. 6. ubi signatur litera. E. fuit. 5.
- 31 Anno domini. 31. luna. 15. paschalis mensis fuit die. 26. Martii & litera dominicalis G. quæ tunc fuit dies Lunæ.
- 32 Anno autem domini 31. luna. 15. paschalis mensis fuit die 13. Aprilis in dñica. qm̄ fuit annus bissextilis in literis. F. E. cū eodē die 13. signatur in calendario lra. E. quæ fuit pro eo tempore dñicalis.
- 33 Anno uero. 33. uitæ suæ inchoato per tres mēses & paulo amplius, dominus Iesus in cruce passus est uidelicet āno quarto olympiadis 202. Tunc quoq; currebat annus 18. Tiberi Cæsaris, authoribus; Eusebio. Hieronymo, Augustino, Eutropio, & Beda. Reprobātur in hoc Africanus & Tertullianus, qui dicunt Christum passum anno 15. Tiberi: quod est penitus falsum, & contra euangelicam ueritatem, cum Lucas dicat Christum baptizatum anno. 15. Tiberii & inde tribus annis & totidem mensibus, ut dictum est, prædicauerit. Quidam autem Græci putant Christum passum ulterius per annum

scilicet anno uitę suę. 34. inchoato per tres menses decimo calendas Aprilis, hoc est die. 23. Martii, quia tunc fuit luna. 15. primi mensis. Nonnulli uero Latinorum partim secuti sunt Gręcos putantes eum. 34. anno uitę suę passum, partim ab eis dissentiunt dicentes eum passum. 8. calendas Aprilis, hoc est die. 25. Martii. Sed hi omnes proculdubio errauerunt, non solum contradicentes historiographis, ut recte nos per ipsos computauimus, sed etiã ueritatẽ euangelicam destruẽtes. Nam iuxta euangelium Christus nõ uenit legem soluere, sed adimplere. Secuudum ergo legem quę præcipit Exod. 12. ut comedatur agnus paschalis luna. 14. primi mensis ad uesperam: Christus eadem. 14. luna, pascha cum discipulis suis comedit iuxta legis edictum. Nam dicitur Lucę. 22. Venit autem dies azimorum, inqua necesse erat occidi pascha &c. Tunc autem luna. 14. fuit feria quinta. Die uero sequenti scilicet luna. 15. Christus in cruce passus est feria sexta, cum dicatur Marci. 15. Erat autẽ parasceue, quod est ante sabbatũ scilicet quando crucifixus est Duo ergo secundum ueritatẽ euãgelicã firmiter tenenda sunt, uidelicet quõd Christus passus est luna. 15. & quõd tunc erat feria sexta, ut etiã sancta Romana ecclesia celebrat Christi passionẽ die Veneris. Anno autem. 34. uitę Christi quamuis luna. 15. primi mensis fuerit die. 23. Martii, ut Gręci computant: non tamen tunc fuit feria sexta: sed feria tertia, ut patet per tabulam literarum dominicalium quam absoluto hoc opere domino concedente scribemus, & in tabulis sequentibus annotabimus. Sic ergo Græci errauerunt considerantes tantum lunam & non feriam. Similiter defecerunt quidã ex Latinis prædictis, quoniam eo anno. 34. Christi non solum luna 15. nõ fuit. 25. dię Martii, quæ tunc fuit luna. 17. sed nec tunc fuit feria sexta, sed feria. 5. & ideo manifestus est eorũ error cõtra sanctũ euangelium. Ut ergo saluemus euãgelicã ueritatẽ dicimus Christũ passum anno. 33. uitę suę inchoato, quia tunc fuit simul luna. 15. & feria. 6. Nã eo anno. 33. luna prima primi mēsis fuit die. 20. Martii & luna paschalis. 15. fuit die. 3. Aprilis Sole existente in. 10. gradu Arietis, & luna ei opposita in. 10. gradu Librę iuxta uera cõputationẽ secũdũ mediũ motũ, quo utunt̃ Hebræi. Ego igit̃ die fuit feria 6. qm̃ eo anno fuit littera dñicalis. D. & die. 3. Aprilis assignat̃ littera B. quę tunc fuit feria. 6. Sed euangelistę non nominant diem tertiũ Aprilis, quia discipuli Christi non utebantur calendario Romano stabili & fixo sicut modo nos utimur, sed sequebantur menses lunares mobiles iuxta Hebræos, qui nominant dies mensis ab

ætate Lunæ. Et ideo passionis Christi diem secundum Lunam descri-
 pserunt. Quare iuxta menses Iudæorum lunares & mobiles Chri-
 stus passus est die. 15. primi mensis, qui ab Hebræis dicitur Nisan.
 Hic autem primus mensis iuxta æquinoctium uernale, apud nos di-
 citur Martius, ut Romulus decreuit. Nam ipse est primus à Septē-
 bri: Octobri & cæteris. Vnde illa fuit lunatio Martii: quæ partim
 fuit in Martio: partim in Aprili. Hinc orta est communis omnium
 opinio, quod Christus in Martio passus est: quia in lunatione Mar-
 tii crucifixus est quæ est prima lunatio æquinoctii uernalis; licet in-
 grediatur mensem Aprilis. Propterea celebrat ecclesia pascha resurre-
 ctionis dominicæ iuxta ordinem seruatum à Christo, scilicet quan-
 doq; in Martio: quandoq; in Aprili iuxta lunæ motum, uidelicet in
 dominica sequente post quartadecimam Lunam primi mensis: & præ-
 cedenti feria sexta celebrat Christi passionem. Cōmunis etiam opi-
 nio fideiū est iuxta sētētiā Cyrilli, quod Christus eo die passus est,
 quo & cōceptus. Quæ uera est si referatur ad diē hebdomada dis: quia
 sicut feria sexta conceptus est: ita & eadem feria sexta passus est. Sed
 non est uera si referatur ad diem mensis: quia die 25. Martii conce-
 ptus: & die. 3. Aprilis passus est. Eo autem die, quo passus est domi-
 nus, Sol contra cursum naturæ eclipsim passus est, ut euangelia testā-
 tur à sexta uidelicet hora usq; ad nonam. Hanc mirabilem eclipsim
 uidit Dyonisius Areopagita in Aegypto existens ante suam conuer-
 sionem, ut ipse testatur in epistola ad Polycarpū. De qua eclipsi scri-
 psit etiam Phlegon olympiadarum egregius supputator in. 14. lib.
 ita dicens. Quarto autē anno ducentessimæ secundæ olympiadis ma-
 gna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio So-
 lis est facta, Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem uersus, ut stel-
 læ cœlo uisæ sint, hæc ille. Tertia uero die à sua passione, hoc est die
 dominica quinta de Aprilis Christus à mortuis resurrexit. Itaq; fe-
 stum Sabbati seruatum prius apud Hebræos: postea cōmutatum est
 insequentem diem, Dominicam apud Christi fideles propter domi-
 nicæ resurrectionis gloriam. Deinde. 40. die à sua resurrectione ascē-
 dit in cœlum feria. 5. die 14 Maii. Demum. 24. die eiusdem mensis
 misit paracletum spiritum in discipulos in die pentecostes, quæ fuit
 quinquagesima dies à gloriosa eius resurrectione, & fuit dies Domi-
 nica, Vixit autem Christus annos trigintaduos menses tres: & dies
 decem, & uitam temporalem compleuit anno. 33. uitæ suæ. Ab in-
 carnatione uero sua usq; ad mortē fluxerunt anni pleni trigintatres
 & dies decem, ut ex præcedenti computatione manifestum est.

X annorum uera computatione, quam in secundo libro descripsimus facile cognoscere possumus mysterium hebdomadū Danielis. c. 9. impletum esse in Christo. Multi laborauerunt, ut hoc arduum mysteriū cognoscerent: & inter se discrepātes uaria & diuersa scripserunt, ut testatur Hieronymus in Danielis explanatione: pluresq; inter eos non potuerunt inuenire determinatum tēpus tam exordii quā terminum earundē hebdomadum: quoniam secuti sunt uitiatas & corruptas chronographias. Nos autē secundū prāfatā emendatā rationē temporum has hebdomades facillime sic declaramus. Hebdomadem in diuinis literis duobus modis tantum accipi nouimus. Primo quidem pro numero septem dierum, ut scribitur Leuit. 23. Numerabis septē hebdomadas plenas usq; ad alteram diē expletionis hebdomadæ septimæ, id est quinquaginta dies. Et Danielis. 10. Ego Daniel iugebam triū hebdomadarum diebus. Secundo pro numero septem annorum Leuit. 25. Numerabis quoq; tibi septem hebdomadas annorum, id est septies septē, quæ simul faciunt quadragintanouē & c. Non describit Daniel. 70. hebdomades dierum, quoniam diebus quadringentis nonaginta uaticinium eius adimpletum esset: quod nullo authore probatur: sed enumerat. 70. hebdomadis annorum: quæ continent annos solares quadringentos nonaginta: ut ferè omnes approbant. Ad inquirendum autem quo tempore incipiant prædictæ hebdomades, consideranda sunt tria tempora. Primum tempus est, quando hoc mysterium Danieli reuelatum est: quod mox fuisse dicimus extincta monarchia Babyloniorum interfecto eorum Rege Balthasare: & inchoata monarchia Persarum & Medorum anno primo Darii filii Assueri, ut scribitur Dan. 9. capite. Secundum tempus est, quando Iudæis concessa est licentia solū ædificandi tēplum: ante constructionem ciuitatis Hierusalem: quod affirmamus fuisse anno primo Cyri Regis Persarum post Darii mortem, ut patet. 1. Esdræ. 1. & anno secundo fundatum est tēplum, ut scribitur 1. Esdræ. 3. Completum est autē ædificium ipsius templi anno sexto Darii Longimani filii Prisci Artaxerxis Assueri, ut scribitur. 1. Esdræ. 26. Hic Darius Longimanus dictus est etiam cōmuni appellatione Artaxerxes: sicut imperatores Romani dicebantur Cæsares. Ab anno autem primo Darii & Cyri simul regantium, quando soluta est captiuitas usq; ad annum. 6. Darii Longimani fuerunt an

2 ni quinquaginta: Nam Darius & Cyrus simul regnauerunt duobus
 22 annis. Cyrus inde solus uigintidubus. Priscus Artaxerxes Assuerus
 20 uiginti. Anno uero sexto Darii Longimani completum est templū.
 6 Ex quibus colliguntur simul anni. 50. A quibus si dematur quatuor
 50 anni, hoc est duo Darii cum Cyro regnatis, & duo Cyri solius im-
 perantis, cum eiusdē Cyri anno secundo iacta sint fundamenta tem-
 pli, ut dictum est: inde restant anni quadraginta sex; Quo tempore
 intermedio fabricatum est templum: Quare Iudæi dixerunt Io. 2.
 Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc. Aliqui ta-
 men putant duobus annis prius inceptum fuisse templum: sed id
 reprobatur falsum ex eo quod iacta sunt fundamenta templi anno
 secundo Cyri, non Darii, ut patet. 1. Esdræ. 3. Tertium tempus est,
 quando data est licentia Iudæis ædificandi ciuitatem: quod fuisse
 dicimus post reædificatum templum annis tredecim penitus transa-
 ctis, anno scilicet uigesimo incipiente prædicti Darii Longimani.
 Tunc enim concessa est ab eo licentia Neemiæ reædificandi ciuita-
 tem Hierusalem, ut scriptum est Neemiæ secundo. Ex illo igitur tem-
 pore computandæ sunt septuaginta hebdomades prædictæ, ut ma-
 nifeste Danielis. 9. c. eidem ab angelo exprimitur dum ait. Scito er-
 go, & animaduerte ab exitu sermonis, id est à cōcessa licentia sermo-
 ne Regis, ut iterum ædificetur Hierusalem usq; ad Christū ducē &c.
 Non enim dicit, ab exitu sermonis tibi à Deo reuelati: nec ab exitu
 sermonis, ut iterum ædificetur templum: sed ab exitu sermonis, ut
 iterum ædificetur Hierusalem ciuitas, quæ post templum reædifica-
 ta est. Et ideo non à reuelatione facta Danieli: nec à tēpli reædifica-
 tione: sed à licentia data ex ore Regis ad ædificandum iterum Hie-
 rusalem. prædictæ hebdomades numerandæ sunt: sicut recte enume-
 rat sanctus Antonius in prima parte Chronicæ suæ titu. 3. cap. 8.
 Africanus autem (quem secutus est Beda) recte incipit enumerare
 ipsas hebdomades: sed non uerum terminum eis posuit: tū ob men-
 dosas chronicas, quibus usus est; tum etiam quia distinxit annos
 duodecim lunationum, cum solares annos accipere debuisset. He-
 bræi enim utuntur annis solaribus. quia licet habeant annos lunares
 duodecim scilicet lunationum: tertio tamen anno habent tredecim
 lunationes: & sic per embolismum reducuntur ad annos solares duo
 præcedentes lunares. Nicolaus uero de Lyra in prima sua expositio-
 ne super Daniele recte incepit & compleuit. Sed post aliquod tē-
 pus, quia usus est falsis chronicis, aliam expositionem non secundū
 ueritatem composuit, Sux autem retractationis non habuit suffic iē.

tes rationes, non solum propter ætatem Mardochæi, quam non putavi ita longævam, ut pervenisset usq; ad annum duodecimum magni Artaxerxis: Assueri: quādo ab eo exaltatus est, ut patet Hester. 3. sed etiā propter mendosas chronicas, quas imitatus est. Facile autem eius rationes solvuntur. Nam de ætate Mardochæi fidelissime ita loquitur Philo hebræus in breuiario temporum. Mardochæus decem & octo annis ætatem Isaac sepravit. Isaac autē uixit annis centum octoginta, ut scribitur Gene. 35. Ergo Philo affirmat Mardochæum uixisse annos centum nonaginta octo. Sicut autem dicitur Hester. 2. c. Mardochæus cum Ieconia in Babylone translatus est. Ieconia autem transmigratio facta est anno octauo magni Nabuchodonosor, ut scribitur. 4. Reg. 24. Tunc ferè impletus erat annus primus Olympiadis. 45. iuxta emendatam chronographiam Ioannis Annij & nostram. Ab anno autem primo ferè exacto prædictæ. 45. olympiadis usq; ad annum duodecimū. Assuri magni Artaxerxis, qui fuit anno secūdo Olympiadis. 93. fluxerunt olympiades. 48. & annus, unus, ex quibus consurgunt anni. 193. Mardochæus uero uixit annos. 198. ut dictum est. Ergo excessit numerum prædictum annorum. 193. annis quinque. In ipsa igitur transmigratione Mardochæus poterat esse infans annorum quatuor uel trium uel duorum: uel etiam unius: quoniam ducti sunt in Babylonem parentes cum filii tam adultis quam etiam infantibus. Si autem ductus fuisset in captiuitatem Babyloniae anno. 19. Nabuchodonosor, quando facta est desolatio: tunc potuisset esse annorum. 15. Si uero translatus fuisset anno eiusdem Nabuchodonosor. 23. quando Nabuzardan princeps militiæ ipsius, transtulit animas Iudeorū septingentas quadraginta quinque, ut scribitur Hieremiæ ultimo: tunc potuisset esse annorum. 19. Sed quomocūq; hoc accipiatur, patet Mardochæum adhuc uiuentem esse anno. 12. Assueri. Et sic soluta est ratio de ætate Mardochæi, quæ inualida est, nec erat necesse, ut tunc esset annorum. 259. ut ex dictis patet. Mendosæ insuper chronographiæ fefellerunt. Nicolaū de Lyra, ideo in secūda sua expositione, non recte initium hebdomadam Danielis statuit anno quarto Sedechiæ Regis: quando Hieremiæ reuelatum est captiuitatem Babylonicam duraturam annis. 70. ut scribitur Hierem. 28. & 29. Nam ab anno quarto exclusiue Ieconia: qui erat annus primus ferè completus olympiadis. 46. usq; ad natiuitatem Christi: quæ fuit completo anno tertio olympiadis. 194. fluxerunt olympiades. 148. & ulterius anni duo: ex quibus resultant anni quingenti nona-

gintaquatuor: qui superant numerum annorum .490. qui continentur in .70. hebdomadibus: & excedunt annis centum quatuor. Igitur si .70. hebdomades cōputandæ essent ab anno quarto Sedechiæ utiq; completæ fuissent annis centum quatuor ante Christi natiuitatem: quod non conuenit computationi suæ, cum dicat in Christi passione ipsas hebdomades terminum & finem habere. Prima ergo eius expositio magis ueritati consonat. Similiter deceptus est dominus Paulus Burgensis: qui secundam expositionem Nicolai de Lyra, & Raimundi & Martini sequitur quantum ad exordium harum hebdomadum: adiungēs rationibus Nicolai de Lyra rationem aliā facile solubilem. Dicit enim initium harum hebdomadū non posse rationabiliter assignari in aliquo tēpore sequente tēpus, quādo hæc reuelatio facta est Danieli .s. anno primo Darij, eo q̄ ipse Daniel nullam certitudinem habuisset de tempore, quo ea quæ petebat, impleri debuerant. Sed hoc facile soluitur, si cōsideretur tā reuelatio facta Hieremiæ de temporali solutione captiuitatis Babylonicę cōpletis annis .70. quā reuelatio facta Danieli de spūali liberatione ac redēptione humani generis per Christum in dimidio septuagesimæ & ultimæ hebdomadis annorum. Nam quarto anno Sedechiæ ipsi Hieremiæ reuelatum est tempus captiuitatis annorū .70. in Babyloniā: nō tamen tunc uel antea incepit hoc tempus: sed postea septem annis, uidelicet undecimo anno Sedechiæ. & .19. Nabuchodonosor, quando facta est desolatio templi. Tunc enim fuit horum annorum, initium ut idem Hieremias Pandit Hierem .25. & .34. ut supra libro .2. c. 11. diximus. & Daniel id etiam exponit. qui Dan. 9. c. ait. Ego Daniel intellexi in libris numerum annorū de quo factus est sermo domini ad Hieremiam prophetam, ut complerentur desolationis .70. anni. Non uocat eos annos transmigrationis: nec annos reuelati uerbi Hieremiæ: sed annos desolationis, idest à desolatione incipientes: qui completi sunt eo tempore quo destructa est monarchia Caldæorum per Darium & Cyrū. Similiter completis annis .70. captiuitatis Babylonicę, Danieli reuelatum est tempus hebdomadum .70. quarum initium non fuit quando ei hoc reuelatum est: nec antea quādo Hieremiæ alia & diuersa reuelatio facta est de captiuitate Babylonica: sed post annos sexagintatres anno .s. 20. inchoato Darij Longimani, quando licentiam dedit ædificandi ciuitatem Hierusalem: Nam sicut initium annorum .70. reuelatum est Hieremiæ incipiendum postea à templi desolatione: ita & initiū hebdomadum .70. reuelatum est Danieli incipiēdum postmodum

ab eo

ab eo tempore, quo uerbo Regis egressura erat licentia ædificandi ciuitatem. Quod tēpus futurum pro earum initio Angelus expresse ac manifeste insinuauit, cum dixit, ut scribitur Dan. 9. Scito & animaduerte ab exitu sermoni, ut iterum ædificetur Hierusalem &c. Quod ergo fuit Danieli futurū, hoc nobis iam impletum cernitur. Nec erat necesse, ut Daniel usq; ad illud tempus ædificationis templi uiueret, quoniam angelus ita certum id initium futurum reuelauit, ac si tunc uita præsens existeret. Non enim semper prophetæ futura quæ prædicant uident impleta, dum uiuunt: sed aliis uidenda describunt; licet etiam aliqua ab eis prædicta quandoq; impleta cernunt, dum ipsi uitam ducunt. Nunc reuertamur ad ueram expositionem. Ab initio igitur nigesimi anni Darii Longimani dicti Artaxerxis numerus annorum prædictarum hebdomadam sumēdus est usq; ad Christi passionem & completam humani generis redemptionē. Dicit ergo Angelus Danieli decisas & determinatas esse à Deo septuaginta hebdomades; quas in tres partes distinguit. scilicet in septem & in sexaginta duas: quæ simul iunctæ fiunt. 69. atq; adiungit in calce ultimam: ex quibus omnibus cōsurgunt. 70. hebdomades. Hanc autem ultimam hebdomadem diuidit per medium, dum ait quòd in medio huius ultimæ hebdomadis, deficiet hostia & sacrificium. Primæ igitur septem hebdomades, hoc est anni. 49. tempus continent, quo ciuitas Hierusalem ædificata & ampliata est: & liberatus est Iudæorum populos à periculo mortis: & exaltatus per Hester Mardocheum; hoc est à principio ultimi anni pontificis Iesus filii Iosedech, qui mortuus est in fine illius anni, quo iam fundata erat ciuitas. s. anno. 20. iam completo Darii Longimani usq; ad reliquos. 48. annos, quibus secundo fuit pontifex filius eius Ioachin: quo tempore Regina Hester ad Regnum exaltata populum suum à mortis periculo liberauit, ut in libro Hester scribitur. In hoc tempore impletæ fuerunt septem hebdomades, hoc est anni. 49. ut ex dictis manifestum est. Deinde sexagintaduæ hebdomades post septē prædictas complentur in baptismo domini: quando apertum est cœlū, & descēdit spiritus sanctus super eū: & uxor patris intonuit. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Tunc enim manifestatus est filius dei & dux populi uerus Christus à Deo inunctus. Unde & Danieli ab Angelo dicitur. Usq; ad Christum ducē, hebdomades septem & hebdomades sexagintaduæ erunt, quæ simul iunctæ fiunt. 69. hoc est anni quadringentioctoginta tres. Si ergo computaueris annos ab eo tempore quo mortuo Ioachin pontifice, ac-

cepit pontificatum Eliasib usq; ad Christi baptismū completo anno domini. 29. reperies intertuisse sexagintaduas hebdomades, hoc est annos. 434. Nam ab Eliasib pontifice ad Alexandrum magnū fuerunt anni. 79. Ab Alexandro ad Iudam Machabæum. 164. A Iuda ad Christi natiuitatem. 162. ut superius ex lib. 2. patet. Quibus adduntur anni. 29. uitæ Christi usq; ad eius baptismum. Omnes igitur simul collecti fiūt anni. 434. Denique ultima hebdomas usq; ad eius dimidium spectat ad Christi prædicationem: & salutis humanæ redemptionem, quæ completa sunt per ipsum Christum dimidio hebdomadis, hoc est annis tribus cum dimidio. Quo tempore dominus Iesus prædicauit, miracula fecit, passus est, resurrexit, ascendit in cælum, & spiritum paracletum in filios adoptionis effudit. Itaq; in dimidio huius hebdomadis ultimæ defecit hostia & sacrificium ueteris legis per Christi mortem, dum ipse obtulit se Deo hostiam & sacrificium in ara crucis, in qua consumata sunt omnia, cum ipse in cruce dixerit. Consumatum est, scilicet mysterium humanæ redemptionis in lege prædictum & præfiguratum. Sed & plenissime defecit hostia ueteris legis in die pentecostes, cū Apostoli induti sunt uirtute ex alto, uisibili missione spiritus sancti: quod fuit in dimidio huius hebdomadis, uidelicet anno Christi trigesimalotertio in dimidio currente. Residuum uero huius ultimæ hebdomadis pertinet ad prædicationē Apostolorum in ipsa Iudæa antequā per totum orbem diffunderentur: quæ impleta est tribus annis & dimidio hoc est usq; ad. 36. annum domini penitus completum. qui erat uigesimus primus annus Tiberii Cæsaris: & uigesimus secundus Herodis Tetrarchæ: qui Iacobum fratrem Ioannis, gladio interfecit. Si ergo computaueris annos ab ædificatione Hierusalem: cuius fundamenta iacta sunt in principio anni secundi olympiadis. 81. qui erat annus. 20. Darii Longimani: & computationem deduxeris usq; ad annum domini. 36. qui completus est anno. 3. desinente olympiadis. 203. reperies intercessisse olympiades centum uigintiduas & dimidiam: ex quibus confurgunt anni. 490. hoc est hebdomades integræ septuaginta. Siquis autem per has hebdomades uoluerit Iudæos conuincere ex traditione Talmudistarū: quæ ab eis recipitur licet falsum in annorum computatione contineat: poterit has hebdomades inchoare à quarto anno Sedechiæ, sicut Petrus Galatinus computat contra eos libro. 4. c. 15. & 16. non quidem ad rei ueritatem comprobendam: sed ad eorum proteruiam refellendam. Vnde iuxta eam traditionem, quam ipsi ueram

putant, ille ostēdit has hebdomades in Christi morte completas. Qui vero per approbatas chronographias de his hebdomadibus ueram inuenire cupit rationem, oportet ut earum annos enumeret ab initio uigesimi anni Darii Longimani usq; ad completam per Christum humani generis redemptionē: sicut & facit. idem Petrus Galatinus in eodem. 4. libro capite. 16. qui computat. 69. hebdomades cum dimidia, hoc est annos. 486 & dimidium ab eo tempore ad Christi passionem. Licet autem præfatus Galatinus totā summam annorum simul integram uere complectatur; in hoc tamen defecit, quòd proprios annos singularum regum Persarum: & regum Alexandriae Aegypti non exprimit iuxta probatam ueritatem: sed uni Regi plures, alteri pauciores annos ad libitum tribuit: summam tamen annorum, ut diximus, recte concludit. Si enim legisset Metasthenem Persam publice fidei auctorē & Ioannis Annii emēdatam chronographiam: unicuiq; proculdubio Regi Persarum: & Alexandro magno, ac cæteris Regibus Aegypti, attribuisset proprios annos: quos nos collegimus superius libro. 4. c. 2. Ee quibus patet quòd ab initio uigesimi anni Darii Longimani ad Alexandrum fuerunt anni. 128. Ab Alexandro ad mortem Cleopatraz anni 128. Inde uero usq; ad Christi passionem anni sexaginta & unus & ferè dimidium. Ex quibus consurgunt anni. 486. & dimidium qui continentur in hebdomadibus. 69. & dimidia in qua defecit hostia & sacrificium per Christi mortem.

128

297

61

486

Liber octauus de Romanis Pontificibus.

PROLOGVS

Christus assistens pontifex futurorum bonorum, reliquit suum primum uicarium in terris pontificem maximum Petrum Apostolum: Post quem plures alii successerunt: de quibus in hoc octauo libro dicendum est. In hac tamen descriptione Romanorum pontificum non sequimur Eusebium eo quòd intermittat duos pontifices martyres de catalogo pontificum scilicet Cletum, & Marcellum. Nam loco Cleti annotat Anacletum ante Clementem; cum tamen Cle-

rus Romanus immediate præcesserit Clementē : & Anacletus Græ-
 cus mox post Clementem successerit: ut manifeste apparet ex ponti-
 ficali Damasi Papæ : qui sequitur publicam & probatam fidem anna-
 lium Romanę ecclesię , cui præsidebat. Sic etiam in canone Missę
 ordinatę Lini Cleti Clementis memoria recolitur. Omittit etiam
 Eusebius Marcellum pontificem martyrem: qui Marcellino imme-
 diate successit, ut patet in eodem pontificali Damasi. Non est mirū
 Eusebium in hoc defecisse eo quòd suo tempore nõdum erat editus
 prædictus Damasi pontificalis. Postea enim Hieronymus presbyter,
 qui transtulerat Eusebium de temporibus : & hunc eius errorem re-
 pererat: rogauit eundem Damasum per literas, ut ederet librum pon-
 tificum Romanorum: quod & fecit. Itaq; propterea circa ordinem
 & numerum pontificum non Eusebium, sed Damasum sequimur.
 Considerandum est etiam quòd inter duos pontifices martyres .f.
 Felicem primum: & Euthicianum quidam scriptores ponunt Marcū
 confessorem non martyrem. & dicunt eum sedisse annos .8. menses
 duos, dies decem, & sepultum esse Romę in ecclesia, ubi fuerat pre-
 sbyter ordinatus. Sed hoc est contra authorem publicę fidei .f. Da-
 masum, qui illus non meminit in catalogo pontificum. Magis enim
 creditur, quãtum ad hoc, Damaso pontifici, qui de archiuis ecclesię
 Romanę id accepit. q̃ cæteris scriptoribus qui per opiniones ad li-
 bitum scripserunt. Nec obstat quòd aliqui dicunt hunc Marcum in-
 termissum ex eo quòd non fuerit martyr. quoniam in eodem ponti-
 ficali Damasi describuntur non solum pontifices martyres, sed etiã
 alii confessores. ut patet de Syluestro & Marco, qui ei successit & de
 aliis pluribus. Ex eo etiam quod dicunt illum sedisse annos octo, pa-
 tet hoc tempus esse confictum, quoniam Felix & Euthicianus fede-
 runt tempore Aureliani imperatoris, ut scribit Damasus. Aurelia-
 nus autem imperauit annis quinque & mēsis sex, ut dicit Eusebius
 & Eutropius. Impossibile est ergo, ut inter Felicem & Euthicianum
 fuerit pontifex, qui sederit annis .8. Vnde nos putamus ipsum fuisse
 presbyterum: uel si fuit pontifex, possumus dicere ipsum fuisse ponti-
 ficem .i. episcopum alterius diocesis, & Romę defunctum iacere. Li-
 cet autem in pontificali Damasi recte describatur ordo & numerus
 Romanorum pontificum, tamen uitio scriptorum, numeri anno-
 rum, mensium, & dierum deprauati sunt. Ab aliis etiam authoribus
 post Damasum, uidelicet ab Anastasio bibliothecario, à Martino,
 Vincentio, Antonino, Matthæo Palmerio, Platina, & Cartusienfi
 in fasciculo temporum tanta inter se diuersitate & dissonãtia descri-

buntur eorundem pontificum tempora, ut uix ex eis ueritas cognosci possit. Nos autem ad emendationem ipsorum temporum collegimus ea sigillatim in annis mēribus & diebus ex Martyrologio & aliis authoribus & libris antiquis emendatis simul collatis ad ipsum, ingenti ac maximo labore atq; sudore, ita ut quandoq; noctes fere duceremus insomnes ad inuestigandum non solum annorum & mensium, sed etiam dierum singula tempora.

Sequuntur ipsi pontifices Romani.

- P**etrus apostolorū princeps natione Galilæus post Christi resurrectionem ab eo institutus est uicarius ipsius, & summus ecclesiæ pastor pontifex, cum ei tunc à domino dictum sit, pascere oues meas. Mansit primo Petrus in Iudæa, deinde fundauit ecclesias Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ, ut ex eius prima epistola canonica manifeste apparet, quousq; impleretur quintus annus à resurrectione domini. Deinde Antiochenam fundauit ecclesiam anno domini. 38, Ibiq; cathedrā adeptus sedit annos septem. Deniq; Romam ueniens anno domini 45. ibidem sedit annos .25. menses duos & dies tres, tu scribitur in pontificali Damasi. Si autem computemus totum tempus sui pontificatus à Christi resurrectione, quæ ut libro. 7. dictum est, fuit die. 5. Aprilis usque ad ipsius martyrium: quod fuit die. 29. Iunii. inuenimus omnes pontificatus eius esse annos triginta septem: menses duos, & dies uiginti quatuor, cum à prædicto die. 5. Aprilis usque ad diem. 29. Iunii intermedii sint præfati dies. 24. & menses duo supra. 37. annos. peruenit autem usque ad annum domini septuagesimum: ut ex dicta computatione probatur.
- 1 Linus Tuscius ex Volaterra ciuitate Tusciæ, ut Raphael Volaterranus affirmat: patre Herculano è domo Maurorum: sedit annos undecim, menses duos: dies uiginti quatuor usque ad diem. 23. Septembris anno domini octogesimo primo.
 - 2 Cletus Romanus sedit annos undecim: menses septem: dies tres usq; ad diem. 26. Aprilis anno domini. 93. Vacat sedes diebus. 20
 - 3 Clemens primus Romanus sedit annos nouem, menses sex, dies septem, usque ad diem. 23. Nouembris anno do. 102. Vacat sedes d. 21
 - 4 Anacletus Grecus Atheniensis sedit annos nouem, menses sex, dies 29. usque ad diem. 13. Iulii anno domini. 112. Vacat sedes. d. 13
 - 5 Euaristus Grecus ex patre Iudæo nomine Iuda, de ciuitate Betleë, sedit annos nouem, menses tres, diem unum usque ad diem. 26. Octo-

- bris anno domini .121. Vacat sedes diebus .19.
- 7 Alexander primus Romanus, fedit annos septē menses, quinq; dies
19 usque ad diē 3. Maij anno domini. 129. Vacat sedes diebus. 25.
 - 8 Xystus primus Romanus fedit annos nouem: menses decem, dies. 9.
usque ad. d. 6. Aprilis anno domini. 139. Vacat sedes. d. 2.
 - 9 Thelesphorus Græcus ex Anacorita fedit annos decem, menses. 8. d.
27. usque ad d. 5. Ianuarii an. do. 150. Vacat sedes d. 7.
 - 10 Iginus Græcus Atheniensis ex philosopho fedit annos quatuor. di
em. 1. usq; ad d. 11. Ianuarii an. d. 154. Vacat sedes d. 3.
 - 11 Pius primus Italus de ciuitate Aquileia fedit annos nouem. menses
5. d. 27. usq; ad d. 11. Iulii an. do. 163. Vacat sedes d. 17.
 - 12 Anicetus Syrus fedit annos. 9. men. 8. d. 19 usque ad diē. 16. Aprilis
anno domini . 173. Vacat sedes diebus. 17.
 - 13 Soter Campanus è Fundis fedit annos 9. d. 20. usque ad diem . 23.
Maii an. do. 182. Vacat sedes d. 21.
 - 14 Eleuterius Græcus de oppido Nicopoli fedit an. 14. menses . 11. d.
8. usque ad diem. 25. Maii an do. 197. Vacat. se. d. 5.
 - 15 Victor primus Afer fedit annos .9. men. 10. & d. 21. usque ad d. 20.
Aprilis anno domini . 207. Vacat sedes d. 12.
 - 16 Zepherinus Romanus fedit an. 7. d. 17. usque ad d. 26. Augusti an. do-
mini. 214. Vacat sedes d. 6.
 - 17 Calistus primus Romanus fedit an. 6. men. unum. d. 13. usque ad diē
14. Octobris anno d. 220. Vacat sedes d. 6.
 - 18 Urbanus primus Romanus fedit an. 4. men. 7. d. 5. usque ad d. 25.
Maii anno domini. 225. Vacat. sedes d. 30.
 - 19 Pontianus Romanus fedit an. 9. men. 4. d. 26. usque ad d. 20. Nouem
bris an. d. 234. Vacat sedes d. 10.
 - 20 Antherus Grecus fedit an. 5. men. 1. d. 3. usque ad d. 3. Ianuarii anno
d. 239. Vacat sedes d. 13.
 - 21 Fabianus Romanus fedit an. 13. d. 4. usque ad diem. 20. Ianuarii āno
domini. 252. Vacat sedes d. 7.
 - 22 Cornelius Romanus fedit an. 2. m. 7. di. 18. usque ad d. 14. Setembris
an. do. 254. Vacat sedes d. 35.
 - 23 Lucius primus Romanus fedit annos. 2. m. 10. d. 6. usque ad diem. 25.
Augusti anno domini . 257. Vacat sedes d. 35.
 - 24 Stephanus primus Romanus. fedit an. 7. m. 10. d. unum: usq; ad diem
2. Augusti anno d. 265. Vacat sedes d. 22.
 - 15 Xystus. 2. Græcus & philosophus fedit an. unum. m. 11. d. 13. usque ad
diem. 6. Augusti anno d . 267. Vacat sedes d. 35.

- 26 Dionysius monachus sedit an. 6. m. 3. d. 17. usq; ad diem. 26. Decembris an. d. 273. completo. Vacat sedes d. 5.
- 27 Felix primus Romanus sedit annos. 2. mē. 4. d. 30. usq; ad d. 30 Maii an. d. 275. Vacat se. d. 5.
- 28 Euthicianus Thuscus de ciuitate Lunæ sedit an. unum mē. 6. d. 4. usq; ad. d. 8. Decembris an. d. 276. Vacat se. d. 8.
- 29 Gaius Dalmatinus ex genere Diocletiani imperatoris se. an. 10. m. 4. d. 7. usq; ad d. 22. Aprilis an. d. 287. Vacat se. d. 11.
- 30 Marcellinus Romanus sedit an. 6. m. 11. d. 23. usq; ad d. 26. Aprilis an. d. 294 ex persecutione maxima Diocletiani. Vacat sedes an. 7. m. 6. d. 25. usq; ad d. 20. Nouembris anno domini trecentesimo primo.
- 31 Marcellus Romanus sedit an. 5. m. unum. dies. 27. usq; ad d. 16. Ianuarii, anno domini. 307. Vacat sedes d. 20.
- 32 Eusebius Græcus sedit an. 3. men. 7. d. 27. usq; ad d. 2. Octobris anno d. 310. Vacat se. d. 7.
- 33 Melchiades Afer sedit an. 4. men. 2. dies duos usq; ad d. 11. Decembris an. d. 314. Vacat se. d. 16. usq; ad diem. 27. Decembris incipiente anno domini. 315. Omnes præfati. 33. pontifices martyrio coronati sunt.
- 34 Syluester primus Romanus sedit annos. 23. d. 4. usq; ad d. 31. Decembris, anno d. 338. Vacat se. dies. 15.
Eius tempore anno dñi. 322. congregatum est conciliū Nicenum.
- 35 Marcus Romanus sedit an. 2. men. 8. d. 23. usq; ad diem. 7. Octobris anno domini. 340. Vacat sedes. d. 20.
- 36 Iulius primus Romanus sedit an. 15. men. 5. di. 16. usq; ad di. 12. Aprilis anno d. 356. Vacat se. d. 25.
- 37 Liberius Romanus sedit prius canonice annos 6. men. 3. d. 4. usq; ad annum domini. 362. & missus est in exilium à Constantio : & anno postmodum tertio reuocatus est in pontificatum.
- 38 Felix secundus interim sedit annum unum. m. 3. d. 2. usq; ad an. do. 364. qui & martyrio coronatur die. 29. Iulii.
Liberius inde: qui à quibusdam dictus est Leo, hæresi Arrianæ consentiens sedit annos sex usq; ad annum domini. 369.
Hactenus ex pontificali Damasi: hinc ex Anastasio bibliothecario. & Prospero pontifices describemus.
- 33 Damasus primus Hispanus sedit an. 18. m. 3. d. 11. usq; ad d. 11. Decembris anno d. 387. Vacat sedes d. 21. Sedit autem regnantibus Valentiniano & Valente imperatoribus : licet aliqui uelint

- Damasum sub Iuliano papam factum: tamen id ex supputatione annorum destruitur, cum Damasus usq; ad Theodosii peruenierit tempora. Nā p̄sente Damaso & Theodosio Constantinopolitanum Conciliū cōtra Macedoniū indictū est, ut Ioannes Nauclerus affirmat.
- 40 Siricius Romanus sedit an. 14. men. 3. d. 23. usq; ad d. 24. Aprilis anno domini. 401. Vacat sedes d. 2.
- 41 Anastasius primus Romanus sedit an. 3. diem unum usq; ad d. 27. Aprilis anno dñi. 404. Vacat sedes d. 21.
- 42 Innocentius primus Albanus sedit an. 15. m. 2. d. 11. usq; ad di. 28. Iulii anno dñi. 419. Vacat sedes d. 22.
- 43 Zosimus Græcus sedit an. 2. m. 6. d. 4. usq; ad d. 23. Februarii anno dñi. 422. Vacat sedes d. 11.
- 44 Bonifacius primus Romanus sedit an. 3. m. 7. usq; ad d. 25. Octobris anno domini. 425. Vacat sedes d. 9.
- 45 Cœlestinus primus Campanus sedit an. 8. men. 5. d. 3. usq; ad d. 6. Aprilis anno dñi. 434. Vacat sedes d. 21.
- 46 Xystus. 3. Romanus sedit an. 9. d. 19. usq; ad d. 16. Maii anno dñi. 443. Vacat sedes d. 20.
- 47 Leo primus Thuscus sedit annos. 20. men. 10. d. 6. usq; ad d. 11. Aprilis anno dñi. 464. Vacat sedes d. 7.
- 48 Hilarius Sardus sedit an. 6. m. 10. d. 3. usq; ad d. 21. Februarii anno domini. 471. Vacat sedes d. 10.
- 49 Simplicius Tiburtinus sedit an. 15. usq; ad d. 3. Martii anno dñi. 485. Vacat sedes d. 6.
- 50 Felix. 3. Romanus sedis an. 6. m. 11. d. 12. usq; ad d. 21. Februarii anno dñi. 494. Vacat sedes d. 5.
- 51 Gelasius primus Afer sedit an. 6. m. 10. d. 24. usq; ad d. 22. Ianuarii anno dñi. 499. Vacat sedes d. 7.
- 52 Anastasius. 2. Romanus sedit annum unum m. 9. d. 21. usq; ad d. 19. Nouembris anno dñi. 501. Vacat sedes d. 4.
- 53 Simacus Sardus sedit an. 15. m. 7. d. 26. usq; ad d. 19. Iulii anno dñi. 517. Vacat sedes d. 7. Schisma fuit inter ipsum & Laurentiū, Sed præualuit Simacus primo à maiori parte electus.
- 54 Hormisda Campanus sedit an. 9. d. 11. usq; ad d. 6. Augusti anno domini. 526. Vacat sedes d. 8.
- 55 Ioannes primus Thuscus sedit an. 2. m. 9. d. 14. usq; ad d. 28. Maii anno dñi. 529. Vacat sedes men. 2. d. 28.
- 56 Felix. 4. Samnius sedit an. 4. m. 1. d. 17. usq; ad d. 12. Octobris anno dñi. 533. Vacat sedes d. 3.

- 57 Bonifacius. 2. Romanus sedit annum unum. m. 11. diē unū usq; ad d. 16. Septembris anno dñi. 535. Vacat sedes m. 2. d. 15.
- 58 Ioannes. 2. Romanus sedit annum unum; m. 5. d. 26. usq; ad d. 27. Maii anno domini. 537. Vacat sedes d. 6.
- 59 Agapitus primus Romanus sedit annum unum; m. 3. d. 15. usq; ad d. 17. Septembris anno dñi. 538. Vacat sedes. m. 1. d. 28.
- 60 Siluerius Campanus ex patre Hormisda episcopo Romano sedit an. 1. m. 7. d. 3. usq; ad d. 20 Iunii an. do. 540. Vacat se. d. 6.
- 61 Virgilius Romanus sedit an. 16. men. 6. d. 26. usq; ad d. 22. Ianuarii anno d. 557. Vacat sedes. men. 3. d. 5.
- 62 Pelagius primus Romanus sedit an. 4. m. 10. d. 18. usq; ad d. 15. Martii anno d. 562. Vacat sedes men. 3. d. 26.
- 63 Ioannes. 3. Romanus sedit an. 12. men. 11. d. 26. usq; ad d. 5. Iulii anno d. 575. Vacat sedes men. 10. d. 3.
Sedis uacatio peruenit ad annum dñi. 576.
- 64 Benedictus primus Romanus sedit an. 4. men. 2. d. 12. usq; ad d. 20. Iulii anno d. 580. Vacat sedes d. 10.
- 65 Pelagius. 2. Romanus sedit an. 11. m. 2. d. 10. usq; ad d. 2. Septembris anno d. 591. Anno eius. 10 aquarum maxima inundatio fuit: & sequenti anno pestis ingens qua percussus Pelagius obiit.
- 66 Gregorius. 1. Romanus sanctissimus & toti ecclesiæ notissimus sedit an. 13. m. 6. d. 10. usq; ad d. 12. Martii an. d. 604. V. s. m. 5. d. 18.
- 67 Sabinianus Thuscus sedit annum unum men. 4. d. 23. usq; ad d. 22. Februarii anno d. 606. Vacat sedes men. 11. d. 26.
- 68 Bonifacius. 3. Romanus sedit men. 8. d. 20. usq; ad d. 12. Nouembris anno dñi. 607. Vacat sedes m. 1. d. 6.
- 69 Bonifacius. 4. Marfus sedit an. 6. men. 5. d. 7. usq; ad d. 25. Maii anno d. 614. Vacat sedes m. 4. d. 22.
- 70 Deus dedit Romanus sedit an. 3. d. 23. usq; ad d. 8. Nouembris anno d. 617. Vacat sedes men. 1. d. 16.
- 71 Bonifacius. 5. Neapolitanus sedit an. 4. men. 10. diem unum usq; ad diem. 25. Octobris anno d. 622. Vacat sedes d. 16.
- 72 Honorius. 1. Cāpanus sedit an. 11. m. 11. d. 3. usq; ad d. 13. Octobris an. d. 635. Vacat se. āno uno men. 7. d. 18. usq; ad an d. 637.
- 73 Seuerinus Romanus sedit annū unum m. 2. d. 4. usq; ad d. 4. Augusti anno dñi 638. Vacat sedes men. 4. d. 29.
- 74 Ioannes. 4. Dalmata sedit annum unum men. 9. d. 10. usq; ad d. 12. Octobris anno dñi. 640. Vacat sedes men. 1. d. 13.
- 75 Theodorus primus Græcus ex patre Theodoro epif. ex ciuitate Hie

- rosolima sedit an. 6. m. 5. d. 19. usq; ad d. 14. Maii anno domi. 647.
Vacat sedes mense uno d. 22.
- 76 Martinus primus Tudertinus sedit annos. 6. men. 4. d. 4. usq; ad d. 10
Nouembris anno d. 653. Ignorata morte eius in exilio uacauit se-
des an. uno: men. 2. usq; ad an. d. 654.
- 77 Eugenius primus Romanus sedit an. 2. men. 6. d. 15. usq; ad d. 2. Iu-
nii anno d. 657. Vacat sedes m. 1. d. 4.
- 78 Vitalianus Campanus sedit an. 14. m. 6. d. 2. usq; ad d. 27. Ianuarii an-
no d. 672. Vacat sedes men. 2. d. 13.
- 79 Adeodatus Romanus sedit an. 4. m. 2. d. 17. usq; ad d. 26. Iunii anno
d. 676. Vacat sedes men. 4. d. 15.
- 80 Donus primus Romanus sedit an. 2. men. 5. usq; ad d. 10. Aprilis an-
no d. 679. Vacat sedes men. 2. d. 15.
- 81 Agatho Siculus sedit an. 2. m. 6. d. 15. usq; ad d. 10. Ianuarii anno d.
682 Vacat se. 6. an. uno: m. 7. d. 5. ad an. d. 683.
- 82 Leo. 2. Siculus sedit men. 10. d. 18. usq; ad d. 3. Iulii an. do. 684.
Vacat sedes m. 11. d. 22. usq; ad an. d. 685.
- 83 Benedictus. 1. Romanus sedit m. 10. d. 13 usq; ad d. 8. Maii anno do.
686. Vacat sedes m. 2. d. 15.
- 84 Ioannes. 5. Antiochenus sedit annum unum d. 10. usq; ad d. 2. Augu-
sti anno d. 687. Vacat sedes. m. 2. d. 18.
- 85 Conon Tracianus sedit men. 11. d. 3. usq; ad d. 22. Septembris anno
d. 688. Vacat sedes m. 2. d. 23.
- 86 Sergius primus Syrus ex ciuitate Antiochia sedit an. 12. men. 8. d.
22. usq; ad d. 9. Septembris anno d. 701. Va. se. m. 1. d. 20.
- 87 Ioannes. 6. Græcus sedit an. 2. m. 2. d. 12. usq; ad d. 9. Ianuarii anno
domini. 704. Vacat sedes m. 1. d. 18.
- 88 Ioannes. 7. Græcus sedit an. 2. m. 7. d. 19. usq; ad d. 18. Octobris anno
domini. 706.
- 89 Sifinius uel Sofimus Syrus sedit dies. 20. usq; ad diem. 6. Nouembris.
Vacat sedes men. uno. d. 28.
- 90 Constantinus Syrus sedit an. 7. m. 1. d. 7. usq; ad die. 10. Februarii ano
d. 714. Vacat sedes m. 1. d. 10.
- 91 Gregorius. 2. Romanus sedit an. 15. m. 10. d. 22. usq; ad diē. 11. Febru-
arii anno dñi. 730. Vacat sedes m. 1. d. 5.
- 92 Gregorius. 3. Syrus sedit an. 10. m. 8. d. 27. usq; ad d. 28. Nouembris
anno d. 740. Vacat sedes d. 8.
- 93 Zacharias Græcus sedit an. 10. m. 3. d. 9. usq; ad d. 15. Martii anno do-
mini. 751. Vacat sedes d. 12.

- 94 Stephanus. 2. Romanus sedit an. 5. d. 29. usque ad d. 26. Aprilis anno d. 756. Vacat sedes. d. 22.
- 95 Paulus primus Romano sedit an. 10. m. 1. usque ad d. 18. Iunii anno do. 766. Ex Constantino intruso. Vacat sedes anno. 1. m. 1. usque ad diem. 18. Iulii. anno domini. 767.
- 96 Stephanus. 3. Siculus sedit an. 3. m. 5. d. 27. usque ad d. 14. Ianuarii anno d. 771. Vacat sedes d. 9.
- 97 Adrianus primus Romanus sedit an. 23. m. 11. d. 3. usque ad d. 26. Decembris anno domini. 795. Vacat sedes d. 17. hucusq; ex pontificali Romana Sequentes uero ex Matthæo Palmerio & Platina iuxta emendationem.
- 98 Leo. 3. Romanus sedit an. 20. men. 5. usque ad diem. 12. Iunii anno domini octingentesimo quintodecimo.
- 99 Stephanus. 4. Romanus sedit m. 7. usque ad diem. 22. Ianuarii anno domini octingentesimo sextodecimo.
- 100 Paschalis. 1. Romanus sedit an. 7. m. 3. d. 16. usque ad an. do. 823.
- 101 Eugenius. 2. Romanus sedit an. 3. usque ad an. d. 826:
- 102 Valentinus Romanus sedit dies. 40.
- 103 Gregorius. 4. Romanus sedit an. 16. usque ad an. d. 842.
- 104 Sergius. 2. Romanus sedit an. 3. Vacat sedes men. 2. d. 15. usque ad annum domini. 845.
- 105 Leo. 4. Romanus sedit an. 8. m. 3. d. 6. usque. ad d. 17. Iulii anno do. 853. Vacat sedes m. 2. d. 15.
- Ioannes Anglicus scæmina sedit an. 2. m. 1. d. 4. Non ponitur in catalogo pontificû, & ideo tunc sedes fuit vacans usq; ad an. d. 855.
- 106 Benedictus. 3. Romanus sedit an. 3. m. 6. d. 9. usque ad annum domini. 858.
- 107 Nicolaus. 1. Romanus. sedit an. 9. m. 9. d. 3. usq; ad an. d. 868.
- 108 Adrianus. 2. Romanus. sedit an. 5. m. 9. d. 12. usq; ad an. d. 873.
- 109 Ioannes. 8. Romanus sedit an. 10. d. 2. usq; ad an. d. 883.
- 110 Martinus. 2. Gallus sedit an. 1. m. 5. usq; ad an. d. 885.
- 111 Adrianus. 3. Romanus sedit an. 1. m. 2. usq; ad an. d. 886.
- 112 Stephanus. 5. Romanus sedit an. 6. d. 11. usq; ad an. d. 892.
- 113 Formosus sedit an. 5. m. 9. usq; ad annum domini. 898.
- 114 Bonifacius. 6. Tuscius sedit dies uigintifex.
- 115 Stephanus. 6. Romanus sedit an. 1. m. 3. usq; ad an. d. 899.
- 116 Romanus patria Romanus sedit m. 3. d. 22.
- 117 Theodorus. 2. Romanus sedit dies uiginti.
- 118 Ioannes. 9. Romanus sedit an. 2. d. 5. usq; ad an. d. 902.

119	Benedictus. 4. Romanus sedit an. 3. m. 4. usque ad an. d.	905
120	Leo. 5. sedit dies quadraginta.	
121	Christophorus sedit menses septem.	
122	Sergius. 3. Romanus sedit an. 7. m. 4. d. 16. usq; ad an. d.	913
123	Anastafius. 3. Romanus sedit an. 2. m. 2 usque ad an. d.	915
124	Lando Romanus sedit men. 6. usque ad an. d.	916
125	Ioannes. 10. Romanus sedit an. 13. m. 2. d. 3. usque ad an. d.	929
126	Leo. 6. Romanus sedit m. 7. d. 15. usq; ad an. d.	930
127	Stephanus. 7. Romanus sedit an. 2. m. 1. d. 12. usq; ad an. d.	932
128	Ioannes. 11. Romanus sedit an. 4. m. 10. d. 15. usq; ad an. d.	937
129	Leo. 7. Romanus sedit an. 3. m. 6. d. 10. usq; ad an. d.	940
130	Stephanus. 8. Germanus sedit an. 3. m. 4. d. 12. usq; ad an. d.	943
131	Martinus. 3. Romanus sedit an. 3. m. 6. d. 10. usq; ad an. d.	946
132	Agapitus. 2. Romanus sedit an. 7. m. 4. d. 10. usq; ad an. d.	953
133	Ioannes. 12. Romanus sedit an. 8. m. 3. d. 5. usq; ad an. d.	962
134	Benedictus. 5. Romanus sedit men. 6. d. 5.	
135	Leo. 8. Romanus sedit an. 1. m. 4. usque ad an. d.	964
136	Ioannes. 13. Romanus sedit an. 7. m. 11. d. 15. usq; ad an. d.	972
137	Benedictus. 6. Romanus sedit an. 1. m. 6. d. 10. usq; ad an. d.	974
138	Donus. 2. Romanus sedit an. 1. usque annum domini	975
139	Bonifacius. 7. sedit men. 7. d. 5. Vacat sedes. d. 20.	
140	Benedictus. 7. Romanus sedit an. 8. m. 6. usque ad an. d.	983
141	Ioannes. 14. sedit men. 8. usque ad annum domini.	984
142	Ioannes. 15. Romanus sedit menses quatuor.	
143	Ioannes. 16. Romanus sedit an. 10. m. 6. d. 10. usque. ad an. d.	994
144	Gregorius. 5. natione Saxo sedit an. 2. m. 5. usque ad an. d.	996
145	Ioannes. 17. Grecus sedit m. 10. usque ad annum domini.	997
146	Silvester. 2. Gallus sedit an. 4. m. 1. d. 10. ad an. d.	1001
147	Ioannes. 18. ignobilis sedit men. 4. d. 10.	
148	Ioannes. 19. Romanus sedit an. 4. m. 4 usque ad an. d.	1006
149	Sergius. 4. Romanus sedit an. 2. m. 7. usque ad an. d.	1009
150	Benedictus. 8. Tusculanus sedit an. 11. m. 1. d. 13. ad an. d.	1020
	Vacat sedes anno uno usque ad annum domini.	1021
151	Ioannes. 20. Romanus sedit an. 11. d. 9. usque ad an. d.	1032
152	Benedictus. 9. Tuecalanus sedit an. 13. m. 3. usque ad an. d.	1045
153	Sylvester. 3. Romanus sedit menses iduos.	1047
154	Gregorius. 6. sedit an. 2. m. 3. usque ad an. domini.	1047
155	Clemens. 2. sedit men. 9. usque ad an. domini.	1048.
156	Damasus. 2. Bauarus. sedit. d. 23. Vacat. sedes. d. 11.	

ROMANORVM PONTIFICVM

63

157	Leo. 6. Alemānus sedit an. 5. m. 2. d. 6. usq; ad an. d.	1053
158	Victor. 2. Alemānus. sedit an. 2. m. 8. usq; ad an. d.	1056
159	Stephanus. 9. Lothringus sedit m. 9. d. 28. usq; ad an. d.	1057
160	Benedictus. 10. Campanus sedit m. 9. d. 20. usq; ad an. d.	1058
161	Nicolaus. 2. Sabaudiensis epus Florentinus Gerardus ante dictus sedit an. 2 m. 6. d. 76. usq; ad an. d.	1061
162	Alexander. 2. Mediolanensis sedit an. 11. m. 6. d. 25. ad an. d.	1073
163	Gregorius. 7. Saonensis sedit an. 12. m. 1. d. 3. usq; ad an. d.	1085
164	Victor. 3. Abbas Cassinensis. sedit an. 1. m. 4. usq; ad an. d. Vacat sedes. men. 5.	1087.
165	Vrbanus. 2. sedit an. 12. m. 4. d. 19. usq; ad an. d.	1099
166	Paschalis. 2. Flāmineus sedit an. 18. m. 6. d. 7. usq; ad an. d.	1117
167	Gelasius. 2. Caietanus sedit an. 1. d. 5 usq; ad an. d.	1118
168	Calistus. 2. Burgundus sedit an. 5. m. 10. d. 6. usq; ad an. d.	1124
169	Honorius. 2. Imolensis sedit an. 5. m. 2. d. 3. usq; ad an. d.	1126
170	Innocentius. 2. Romanus sedit an 13. m. 8. usq; ad an. d.	1143
171	Cœlestinus. 2. Tuscus sedit m. 5. d. 14.	
172	Lucius. 2. Bononiensis sed m. 11. d. 4. usq; ad an. d.	1144
173	Eugenius. 3. Pisanus sedit an. 8. m. 7. d. 20. usq; ad an. d.	1153
174	Anastafius. 4. Romanus sedit an. 1. m. 4. usq; ad an. d.	1154
175	Adrianus. 4. Anglicus sed an. 4. m. 10. usq; ad an. d.	1159
176	Alexander. 3. Senensis sedit an. 21. m. 11. d. 19. usq; ad an. d.	1181
177	Lucius. 3. Thuscus ex Luca urbe sedit an. 4. m. 2. d. 18. usq;.	1185
178	Vrbanus. 3. Mediolanēsis sedit an. 1. m. 10. d. 25. usq; ad an. d.	1187
179	Gregorius. 8. Beneuētanus sedit m. 1. d. 27. Vacat sedes. d. 20.	
180	Clemenus. 3. Romanus sed an. 3. m. 5. d. 16. ad an. d.	1190
181	Cœlestinus. 3. Romanus sedit an. 6. m. 8. d. 11. usq; ad an. d.	1197
182	Innocētius. 3. Anagninus sedit an. 18. m. 4. d. 23. usq; ad an. d.	1215
183	Honorius. 3. Romanus sedit an. 10. m. 7. d. 13. ad an. d.	1226
184	Gregorius. 9. Anagninus sedit an. 14. m. 3. usq; ad an. d.	1240
185	Cœlestinus. 4. Mediolan. sedit. d. 18. Va. se. an. 1. m. 9. ad. an. d.	1242
186	Innocentius. 4. Ianuensis sedit an. 11. m. 6. d. 12. ad an. d. Vacat sedes annis duobus usq; an annum domini.	1253 1255
187	Alexander. 4. Anagninus sedit an. 6. m. 6. usq; ad an. d.	1262
188	Vrbanus. 4. Gallicus sedit an. 3. m. 1. d. 4. usq; ad an. d. Vacat sedes m. 5.	1265
189	Clemēs. 4. Narbonēsis sedit an. 3. m. 9. d. 11. usq; ad an. d. Vacat sedes annis duobus m. 2. d. 10. usq; ad na. d.	1269. 1271
190	Gregorius. 10. Placentinus sedit an. 4. m. 2. d. 10. usq; ad an. d.	1275

- 191 Innocentius. 5. Burgundus or. p̄di. sedit m. 6. usq; ad an. d. 1276.
- 192 Adrianus. 5. Ianuensis sedit m. 1. d. 9. Vacat sedes d. 28.
- 193 Ioānes. 21. Hisp. sedit m. 8. d. 1. usq; ad an. d. 1277. v. f. m. 6. d. 7. 1277
- 194 Nicolaus. 3. Rom. sedit an. 3. m. 8. d. 15. ad an. d. 1281. u. f. m. 5. 1281
- 195 Martinus. 4. Turonensis sedit an. 4. m. 2. usq; ad an. d. 1285
- 196 Honorius. 4. Romanus sedit an. 1. d. 11. usq; ad an. d. 1286
- Vacat sedes mensibus. 10. usq; ad annum domini. 1287
- 197 Nicolaus. 4. Esculanus or. mi. sedit an. 4. m. 1. d. 8. ad an. d. 1291
- Vacat sedes annis duobus, men. 3. d. 18. usq; ad an. d. 1293
- 198 Cœlestinus. 5. Efernensis sedit m. 6. d. 4. cessit papatui. 1294
- 199 Bonifacius. 8. Anagninus. sedit an. 8. m. 9. d. 17. ad an. d. 1303
- 200 Benedictus. 11. Taruisinus or. p̄di. sedit m. 8. d. 15. ad an. d. 1304
- Vacat sedes anno uno: men. 1. usq; ad an. d. 1305
- 201 Clemens. 5. Vasco sedit an. 8. m. 10. d. 15. ad an. d. 1314
- Vacat sedes an. 2. m. 3. d. 17. usq; ad an. d. 1316
- 202 Ioannes. 22. Caturcensis sedit an. 18. m. 4. usq; ad an. d. 1334
- 203 Benedictus 12. Tolosanus. sedit an. 7. m. 3. d. 17. ad an. d. 1341
- 204 Clemens. 6. Lemouicensis sedit an. 10. m. 6. d. 20. ad an. d. 1352
- 205 Innocentius. 6. Lemouicensis sedit an. 9. m. 8. d. 6. ad an. d. 1362
- 206 Urbanus. 5. Lemouicensis sedit an. 8. m. 4. usq; ad an. d. 1370
- 207 Gregorius. 11. Lemouicensis sedit. an. 7. m. 5. usq; ad an. d. 1378
- 208 Urbanus. 7. Neapolitanus sedit an. 11. m. 8. usq; ad an. d. 1390
- post electionem Urbani. 6. anno domini. 1378. ortum est schisma. Nam. Cardinales Gallici in ciuitate Fundorum elegerunt alium: quem dixerunt Clementem. 7. qui sedit annos 15. 1404
- 209 Bonifacius. 9. Neapolitan. sedit an. 14. m. 9. usq; ad an. d. 1404
- Mortuo Clemente. 7. Cardinalis Gallici elegerunt alium quem dixerunt Benedictum. 13. qui sedit an. 24.
- 210 Innocentius. 7. Sulmonensis sedit an. 2. usq; ad an. d. 1406
- 211 Gregorius. 12. Venetus sedit an. 2. m. 7. usq; ad an. d. 1409
- Quo tēpore per Conciliū Pisanū depositus est non solum Gregorius. 12. sed & Benedictus. 13. & electus est Alexander. 5.
- 212 Alexander. 5. Cretensis or. mi. sedit. m. 11. usq; ad an. d. 1410
- 213 Ioannes. 23: Neapolitanus sedit an. 4. m. 10. & pontificatu se abdicauit in Concilio Constantiensi anno. d. 1415. Vacat sedes annis. 2. & mensibus sex dū ageretur Conciliū. Quo tēpore Gregorius, q̄ ante Pisanū Cōciliū fuerat pōtifex Cōstatiā misit p̄curatōrē p̄ quē pontificatu abdicauit. Benedictus uero quōdā in Gallia pontifex se pertinaciter pōtificem asseuerās auctoritate Concilii

- rursus improbatus dānatur: & sedatum est schisma electo Marti-
no. 5. an. do. 1417. undecima die Nouēb. in festo. s. Martini. 1417
- 214 Martinus. 5. Romanus sedit an. 13. m. 3. usq; ad an. d. 1431
- 215 Eugenius 4. Venetus sedit an. 16. usq; ad an. d. 1446
Concilium Basileæ congregatur primo authoritate Eugenii. 4.
anno dñi. 1438. Sequenti uero anno idē pontifex prædictū cōci-
liū reuocauit. In quo tñ Cōcilio depositus est Eugenius & electus
est Felix. 5. Vnde ortum est schisma usq; ad annum dñi. 1448
- 216 Nicolaus. 5. Serezanus sedit an. 8. usq; ad annum dñi. 1455.
Felix autem Nicolao cesit an. d. 1448. & sedatum est schisma.
- 217 Calistus 3. Hispanus sedit an. 3. m. 3. d. 16. ad an. d. 1458
- 218 Pius 2. Senensis sedit an. 6. usq; ad an. d. 1464.
- 219 Paulus 2. Venetus sedit an. 6. m. 10. usque ad an. d. 1471.
- 220 Xystus 4. Saonensis or. mi. sedit an. 13. usq; ad an. d. 1484.
- 221 Innocentius 8. Ianuensis sedit an. 7. m. 11. ad an. d. 1492.
- 222 Alexander 6. Hispanus sedit an. 11. usq; ad an. domini. 1503.
- 223 Pius 3. Senensis sedit dies 17.
- 224 Iulius 2. Saonensis sedit an. 10. usq; ad an. domini. 1513.
- 225 Leo. 10. Florentinus sedit an. 8. m. 8. d. 20. usque ad diem. 30. Nouē-
bris anno domini. 1521. Vacat sedes m. 1. d. 11. usq; ad diem
11. Ianuarii anno domini. 1522.
- 226 Adrianus 6. Traiectensis sedit an. 1. m. 8. d. 3. usque ad diem 14. Se-
ptembris anno domini 1523. Vacat sedes mē. 2. d. 4. usque ad
diem 18. Nouembris. 1523
- 227 Clemens. 7. Florentinus sedit annos 10. menses. 10. dies 7. usque ad
diem 25. Septembris anno dñi. 1534. Vacat sedes dies 17. 1534
usque ad diem 12. Octobris fere transactam.

ADDITIO HIERONYMI DE BARDIS FLORENTINI

Monaci Camaldulensis In Librum de Pontificibus Ioan-
nis Lucidi Samothei Ordinis Prædicatorum.

- 228 Paulus 3. Farnesius Romanus sedit annos 15. & dies 28. usque ad
diem 9. Nouembris 1549. Postquem sedes uacat mensibus duo-
bus, & dies 29. usque ad 7. diem Februarii.
- 229 Iulius 3. de Monte S. Sabini Diocæsis Arretinæ. sedit annos 5. men-
sem 1. & dies 16. usq; ad diem 23. Martii 1555. postquam sedes ua-
cat dies 17. usque ad diem 9. Aprilis. 1555.
- 230 Marcellus 2. Ceruinus Politianus sedit dies 21. usque ad primum

- diem Maii 1555. postquem sedes uacat dies 22. usque ad diem 23. Maii 1555.
- 231 Paulus 4. Caraffa Neapolitanus sedit annos 4. menses 2. & dies 27. usque ad diem 18. Augusti 1559. Postquem sedes uacat mens. 4. & dies 7. usque ad diem 26. Decembris. 1559.
- 232 Pius 4. Medices Mediolanensis sedit annos 5. menses 11. & dies 15. usque ad diem 10. Decembris 1565. Postquem sedes uacat dies 29. usque ad diem 6. Ianuarii 1566.
- 233 Pius 5. Gislierius Alexandrinus ex oppido Buschi ordinis Prædicatorum sedit annos 6. menses 2. usque ad diem 25. Aprilis 1572. Postquem sedes uacat dies 17. usque ad diem 13. Maii 1572.
- 234 Gregorius 13. Bomcompagnus Bononiensis creatus anno domini 1572. Tertio Idus Maii adhuc uiuit.

Lib. ix de Imperatoribus Romanis,

PROLOGVS

Eductis temporibus à Christo ad ætatem nostrã per Romanos pontifices nunc eadem tempora per imperatores Romanos digerenda sunt ex C. Suetonio Trãquillo; Dionysio, Cassio, Niceo, Iosepho, Eusebio, Hieronymo, Prospero, Orofio, Eutropio, Paulo diacono, Pomponio Lato, Matthæo Palmerio, Vicentino, Martino, Antonino, Ioanne baptista Egnatio, Hermanno, Marco Antonio Sabellico; & Ioanne Nauclero emendatis annis ad rei ueritatem quantum ex multorum simul collatione fieri potuit. Et licet aliqua dicta sint in præcedentibus de C. Iulio Cæsare, de Octauiano Augusto, atque Tiberio ad uitæ Christi elucidationem; in hoc tamen libro de ipsis aliqua repetam ad ordinem digerendum reliquorum imperatorum; ut eorum numerus certius innotescat, dum eorum tempora plenius describuntur.

Sequuntur ipsi Imperatorès Romani.

Caius Iulius Cæsar dictator, ipsam dictaturã iniit; & unã singulare arripuit imperium anno ab urbe condita septingentesimo sexto: qui erat annus primus propè finem olympiadis. 183. ut Eusebius annotat. Et triennio septemq; mensibus tenuit principatum, ut ait

Iose-

Iosephus primo libro de bello Iudaico. c. 10. & Egesippus lib. primo. c. 27. Authore autem Suetonio : ipse Iulius Cæsar conspiratione Bruti & Cassii Idibus Martii hoc est die. 15. eiusdem mensis gladiis confossus interiit sexto & quinquagesimo ætatis anno. Et Eutropius scribit Iulium Cæsarem interemptum anno ab urbe condita septingentesimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta finem anni septingentesiminoni occisus est: ex quo anno deficiebat mēsis unus & dies quinq; . s. quantum est a die 15. Martii, quando cæsus interiit usque ad diem 20. Aprilis proxime sequenti, quando sumitur initium annorum ab urbe condita. Ante cædem ipsius anno uno & mensibus duobus ac diebus 15. cum iam adeptus esset pontificatum: emendauit calendarium adnitente M. Flauio scriba, ut Macrobio placet: & Sosigenæ astrologicæ scientiæ perito adhibito, ut Plinius attestatur: ipsumque calendarium edicto publicauit, ut ait Macrobius primo Saturnaliorum libro. Correxerit autem ipsum calendarium anno 45. ante Christi ortum: quoniam ipse annotauit in suo calendario unitatem cycli decēnouēnalis, id est aurei numeri calendis Ianuari: & tunc fuit Luna prima eo anno: ut ex computatione astronomica cōprobatur, sicut affirmat dñs Paulus ep̄s Forolensempronensis in sua Paulina: & Ioannes Stofflerinus in suo calendario. Anno autem. 44. ante Christi natiuitatem, ipsa præcedentis anni emendatio per publicum edictum omnibus innotuit, & obseruari cœpit. Ab hoc Cæsare sequentes imperatores dicti sunt Cæsares. In honorem autem huius Iulii, quintilis mensis, ut ait Macrobius, legem ferente M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appellatus, quòd hoc mense ad quartum Idus quintilis procreatus sit. Post mortem eius ferè duobus annis uacauit imperium quos annos Eusebius uel scriptores libri eius attribuunt Cæsari, licet tunc fuerit interregni tempus.

- 2 Octavianus Augustus anno ab urbe condita septingentesimodecimo ferè completo uidelicet anno. 2. Olympiadis 184. iam inchoato, accepit imperium. Et imperauit a primo Consulatu eius calendis Ianuarij, annos 56. mens. 7. d. 19. quoniam ipse obiit, ut ait Suetonius 14. calendas Septembris, hoc est die 19. Augusti septuagesimo & sexto ætatis anno: & peruenit usque ad annum domini. 15. iam currentem per octo ferè menses. Suetonius autem dicit ipsum imperasse annos 56. quoniam initium imperii accepit ab ipsius triumuiratu. Natus est autem Octavianus, ut Suetonio placet. 9. calendas Octobris, hoc est die. 23. Septembris M. Tul-

- lio Cicerone & Antonio consulibus: atque completo anno. 12. sub iugata Aegypto calendis Sextilis mensis, ab aucta rep. dictus est Augustus: & mensis ille cognomine ipsius appellatus est etiam Augustus, ut Macrobius dicit primo Saturnaliorum libro. Mortuus est autem anno secundo olympiadis. 198. Qui erat annus ab urbe condita. 767. Dicit enim Eutropius lib. 7. Anno ab urbe condita. 767. ipse Augustus remp. beatissimam Tiberio successoris reliquit. qui priuignus ei, mox gener, postremo adoptiuus filius fuerat. Idē attestatur Orosius lib. 7. & tūc, ut diximus, erat an. d. 45.
- 3 Tiberius tanquam hæres Augusti successit: unde & anni eius imperij à morte Augusti enumerantur, licet aliquandiu distulerit exequi reip. gubernatione. Obiit autem, ut Suetonius affirmat, octavo & septuagesimo ætatis anno: tertio & uigesimo imperij. 17. calendis Aprilis, hoc est die. 16. Martii Fueruntq; anni imperij eius 22. & menses fere .7. peruenit autem usque ad annum domini. 38. ferè tribus mensibus inchoatum. Anno autem. 2. imperij eius defectio Solis facta est die. 15. Februarii hora ferè meridiana anno scilicet domini. 17. de qua nihil dicit Eusebius. Sed ante mortem Cæsaris dicit defectionem Solis factam, cum tamen fuerit post Cæsaris cædem authore Virgilio, Plutarcho, Plinio, Appiano. Ex quo patet Eusebii error in annotatione prædictæ ecclipsis. Eodem anno Mathematici urbe pellunt, ut annotat Hermanus cōtractus.
- 4 Caius Caligula authore Suetonio imperauit triennio, & decem mensibus, diebusq; octo, & interfectus est 9. calendis Februariis, hoc est die. 24. Ianuarii. Vixit autem annos. 28. & peruenit usque ad annum domini. 42. uno iam menses inchoatum. Quare patet Suetonium enumerasse annos imperij eius à morte Tiberij: qui eum præcessit, à cuius obitu ad Caligulæ cædem fuerunt anni tres menses decem: & dies octo, ut ex ipsa computatione patet.
- 5 Claudius imperauit annos. 13. men 8 d. 19. à morte scilicet sui prædecessoris. Dicit enim Suetonius de ipsius morte ex ueneno sumpto. Excessit Claudius. 3. idus Octobris, hoc est die. 13. eiusdem. 64. etatis: imperij. 14. anno: & peruenit usque ad annum domini quinquagesimum quintum nondum completum.
- 6 Nero imperauit paulominus. 14. annis. ut Suetonius affirmat. & peruenit usque ad annum domini. 69. progenies Cæsarem in Nerone defecit. ut ait idem Suetonius.
- 7 Galba Neroni successit nullo gradu contingens Cæsarium domum: sed haud dubie nobilissimus: magnaq; & uetere profapia teste Sue

- tonio. Perit tertio & septuagesimo ætatis anno; imperii mense septimo.
- 8 Ocho Syluius pugione se ipsum transfixit authore Suetonio trigesimo & octauo ætatis anno: & nonagesimo & quinto Imperii die, hoc est post tertium imperii mensem.
- 9 Vitellius, octo menses ac dies quinque potitus imperio teste Iosepho in calce quinti libri de bello Iudaico: in media urbe iugulatur die 3. Mensis Octobris. Perit cum fratre & filio, ut ait Suetonius anno vitæ septimo & quinquagesimo. Præfati tres imperauerunt anno uno: mensibus. 6. d. 10. usque ad annum domini. 70: & diem tertium Octobris.
- 10 Vespasianus imperauit annos. 9. men. 11. d. 22. iuxta Eusebium; hoc est annos ferè. 10. usque ad annum domini. 80. Vt autem ait Suetonius aluo repente usque ad defectionem soluto inter manus subleuantium extinctus est. 8. calendas Iulii hoc est die. 24. Iunii, annum ætatis agens sexagesimum ac nonum, superque mensem ac diem septimum. Secundo autem anno principatus Vespasiani, ut ait Iosephus lib. 7. de bello Iudaico per Titum filium eius Hirofolyma capta est Septembris mensis octauo die. Ab edificatione templi à Salamone fuerunt anni mille. nonagintanouem. Nam ab edificatione templi per Salomonem, ad eius destructionem per Nabuchodonosor fuerunt anni quadringentiquadragesima. & à prima eius destructione, ad hanc ultimam euerfionem fuerunt anni sexcenti quinquagintanouem, qui simul collecti constituunt annos. 1099.
- 11 Titus Vespasiani filius, ut ait Suetonius, excessit idibus Septembris post biennium, ac menses duos, diesque uiginti quam successerat patri altero & quadagesimo ætatis anno. Nam à die 24 Iunii, qua obiit pater usque ad diem. 13. Septembris, qua excessit eius filius Titus, colliguntur anni. 2. men. 2. & dies. 20. peruenit autem usque ad annum domini. 82
- 12 Domitianus Titi frater iunior occisus est, ut Suetoni placet. 14. calē das octobris hoc est die. 18. Septembris anno ætatis 45. imperii. 15. imperauit enim annos. 15. d. 5. ad an. d. 97
- 13 Nerva, ut ait Eutropius, accepit imperium anno octingentesimo quinquagesimo ab urbe condita Vetere Valente consulibus: ac teste Dionysio Cassio imperauit anno uno & mensibus quatuor ac diebus nouem Vixit autem annos quinque; & sexaginta menses. decē, & dies totidem: & peruenit usque ad diem. 27. Ianuarii inchoato

- iam anno domini. 99. uno mense diebus. 3.
- 14 Traianus accepit imperium iuxta finem mensis Ianuarii inchoato iam anno domini. 99. & ut ait Dionysius Cassius, extintus est, cum imperasset annos undeviginti, hoc est. 19. & menses. 6. ac dies. 15. peruenit autem usq; ad an. d. & diem. 11. Augusti. 118
- 15 Adrianus vixit annos duos & sexaginta: menses. 5. & dies. 6. imperavit annos. 20. menses. 11. ut affirmat Dionysius Cassius, peruenit autem usq; ad an. d. & obiit mense Iulio, 129
- 16 Antonius Pius imperavit an. 23. ut placet Eusebio & Eutropio: usq; ad annum domini. 162
- 17 M. Antonius Verus cum L. Annio Antonio undecim annis imperium tenuit secundum Eutropium usq; ad annum domini, 173
- 18 Annius Antonius solus ultra predictos. 11. annos imperavit. 7. & in totum annos. 18. iuxta Eutropium usq; ad annum domini. 180
- 19 Commodus, ut ait Eutropius, imperavit an. 12. m. 8. usq; ad an. d. 193
- 20 Aelius Pertinax imperavit mē. 2. d. 25. authore Iulio Capitolino. 200
- 21 Didius Iulianus imperavit men. 2. d. 5. ut ait Aelius Spartianus, Sed Eutropius dicit eum imperasse mē. 7. usq; ad an. d. 194
- 22 Severus imperavit an. 18. iuxta Eusebium usq; ad an. d. 212
- 23 Antonius Caracalla iuxta Eutropium imperavit an. 6. mē. 2. ad an. d. 218
- 24 Macrinus imperavit an. 1. & mē. 2. ut ait Eutropius ad an. d. 219
- 25 Aurelius Antoninus, ut scribit Eusebius, imperavit an. 4. ad an. d. 223
- 26 Alexander Mamee imperavit an. 13. & d. 8. ut affirmat Eutropius usq; ad annum domini. 236
- 27 Maximinus iuxta Eutropium imperavit an. 3. usq; ad an. dñi 239
- 28 Balbinus & Puppienus, ut dicit Ioannes Baptista Egnatius, cum parum inter se concordiam animo reip. regerent, à militibus uterq; interficitur: & perueniunt ad annum domini. 240
- 29 Gordianus imperavit annos. 6. Eusebio & Sexto Aurelio authoribus & peruenit, ad annum domini. 246
- 30 Philippus cum filio Philippo imperavit an. 5. ut Sextus Aurelius, Eutropius, Platina, & Ioannes Baptista Egnatius affirmant. Eusebius vero superflue duos ei annos adiungit. Hic primus imperatorum cum filio Baptismum accepit, & peruenit ad an. d. 251
- 31 Decius cum filio biennio imperavit iuxta Eutropium ad an. d. 253
- 32 Gallus & Volusianus filius eius, ut ait Eutrobius interfecti sunt non completo biennio. 254
- 33 Aemilianus, ut idem Eutropius dicit, tertio mense extinctus est, & peruenit ad annum domini. 255

- 34 Valerianus & eius filius Gallienus imperauerunt annos. 15. ut Terebellius Pollio asserit .s. usque ad annum domini. 270
 Quidam putant Laurentium, Xystum, 2. pontificem & Hippolytum martyres interemptus fuisse à Decio Imperatore, qui successit duobus Philippis. Sed proculdubio falluntur: quoniam nondum eo tempore Xystus erat pontifex: nec Laurentius eius erat diaconus. Sed tempore Gallieni ipso bellum exterius agente presentati sunt Decio non imperatori: sed Cæsari, hoc est collegæ imperatoris qui erat nepos Valeriani senioris imperatoris patris Gallieni: qui Valerianus senior tunc captiuus tenebatur à Sapore Rege Persarum. Vnde Valerius Rex Cadusiorum pro liberatione Valeriani senioris inter alia sic scripsit Saponi Regi Persarum. Valerianus & filium imperatorem habet & nepotem Cæsarem. Per filium intelligit Gallienum, qui tunc imperabat, per nepotem Cæsarem intelligit Decium collegam eius. Nam eo tempore fuerunt duo Decii consules, ut affirmat Terebellius Pollio: quorum unus erat Valeriani senioris nepos: qui auxilium & fauorem ei præbuit ad imperium assumendum, cui prædicti martyres presentati sunt: necnon pœnas & mortem passi sunt à Valeriano iuniore præfecto Romanæ urbis, qui erat frater Gallieni imperatoris ex patre Valeriano seniore captiuo tunc Regis Persarum. Nam, ut dicit Terebellius Pollio. Valerianus senior alia quàm Gallienus matre genitus est. Hæc eadem confirmat. S. Antoninus in prima parte chronica titulo. 7. c. 8. §. 8. Et uenerabilis Beda dicit Xistum pontificem sub Gallieno passum esse. Non est mirum prædictos martyres non fuisse presentatos imperatori Gallieno: quoniam a Romana urbe discesserat: & paulo post apud Mediolanum fuit interemptus Videlinus anno domini 270. Imperauit Valerianus senior an. 6. & Gallienus an. 9. qui simul collecti fiunt anni 15.
- 35 Claudius 2. intra biennium morbo periit authore Eutropio: & peruenit usque ad annum domini. 272
- 36 Quintilius iuxta Eutropium septimodecimo imperii die occisus est.
- 37 Aurelianus imperauit an. 5. m. 6. ut tradit Eutropius, scilicet usq; ad annum domini. 278
- 38 Tacitus imperauit men. 6. iuxta Eusebium & Eutropium.
- 39 Florianus imperauit men. 2. d. 20. ut ait Eutropius, ad an. d. 279
- 40 Probus imperauit an. 6. men. 4. iuxta Eusebium & Eutropium ad annum domini. 285
- 41 Carus cum Carino & Numeriano imperauit ann. 2. ut scribunt Eu-

- febius, Eutropius, & Beda usq; ad an. domini. 287.
- 42 Diocletianus & Herculius Maximianus teste Eusebio imperarunt an. 20. usq; ad an. d. 307. Astrologi autem computantes annos æb imperio Diocletiani incipiunt eos antea triennio, uidelicet anno ultimo Probi: hoc est anno domini. 285
- 43 Galerius solus biennio Augustus imperium tenuit ad an. domini.
- 44 Constantinus magnus imperauit an. 30. & m. 10. usq; ad annum domini 340. ut Hieronymus post Eusebium annotat. Idem Cōstantinus relicta Roma Byzantium se transtulit, & ciuitatem adaugens Constantinopolim appellauit anno domini .334. ut Eusebius annotat. Sic itaque occidentale imperium Romanum transiit ad regionem orientalem. Quapropter nos inde prosequamur imperatores orientales.
- 45 Constantinus. 2. Constantius & Constans imperauerunt an. 24. m. 5. d. 12. ut dicit Hieronymus usque ad annum domini. 364.
- 46 Iulianus apostata, ut annotat Hieronymus imperauit annum unum m. 7. usque annum domini. 366. Eutropius tamen. qui ut ipse testatur, interfuit expeditioni, cum Iulianus Parthis intulit bellum, dicit illum interfectum fuisse .6. calendas Iulij. in perij anno. 7. ætatis altero & trigesimo. Sed ipse annorum numerum sumit à tempore, quo Iulianus Constantio adhuc uiuente consensu militum Cæsar appellatus est, Hieronymus uero describit annos imperij sui post Constantii mortem cum solus tenuit imperium. Hoc idem confirmat Pomponius Letus, qui ait. Iulianus imperauit solus anno uno & mensibus septem. Ab eo quòd Cæsar fuit, annis septē. & idem dicitur in historia tripartita lib. 6. c. 47.
- 47 Iouinianus, ut dicit Eutropius, decessit imperij mense septimo, scilicet transacto. & 20. diebus à morte Iuliani. Obiit autem, ut idem Eutropius asserit. 14. calendas Martij, hoc est die 16. Februarii anno urbis conditæ. 1119. usque ad an. d. 367. inchoatum.
- 48 Valentinianus, ut dicit Paulus diaconus, cum anno tertio imperij cum Valente fratre ageret: Gratianū filium necdum bene puberem hortatu focrus & uxoris Augustum creauit, & anno imperij sui undecimo subita effusione sanguinis expirauit: peruenit ad annum domini. 378.
- 49 Valens solus imperium orientis quatuor annis fratre Valentiniano mortuo tenuit: Gratiano Valentiniani filio in occidentali parte regnante: qui sibi Valentinianum fratrem paruulum admodum focium creauit imperij, ut ait Paulus diaconus. Peruenit Valens usq;

- ad annum domini 381
- 50 Cratianus post mortem Valentis sex annis imperium tenuit, ut dicit Prosper & Paulus diaconus usq; ad annū domini. 387. & cum eo imperauerunt Valentinianus iunior & Theodosius.
- 51 Valentinianus cum Theodosio regnauit annos septem authore Prospero usque ad annum domini. 394.
- 52 Theodosius cum Arcadio & Honorio filijs, ut ait Prosper. imperauit an. 3. cum antea imperasset annos. 13. uidelicet. 6. cum Gratiano & 7. cum Valentiniano; & peruenit ad annum domini. 397
- 53 Arcadius Augustus in oriente creatus; Honorius fratre eius in occidente commune imperium diuersis tantum sedibus tenere cœperunt. Vixitq; Arcadius post patris excessum annis. 13. ut ait Prosper & Paulus diaconus. & peruenit ad annum domini. 410
- 54 Honorius cum Theodosio iunior Arcadii fratris filio imperauit annos. 16. ut scribit Prosper: usque ad annum domini. 416. Capta est Roma à Gottis duce Alarico, ut dicit Paulus diaconus anno ab urbe condita. 1164 hoc est anno domini. 412. Honorij anno. 2. &, ut Beda testatur, hoc fuit. 9. calendas Septembris.
- 55 Theodosius iunior. s. 2. imperauit cum filio Valentiniano annos sex & uiginti: & apud Constantinopolim morbo consumptus obiit authore Paulo diacono: & peruenit ad annum domini. 452
- 56 Martianus, ut ait Paulus diaconus, cum apud Constantinopolim septem annis regnum administrasset facta suorum conspiratione peremptus est: & peruenit ad annum domini. 459
- 57 Leo primus imperauit an. 16. ut inquit Matthæus Palmerius: & peruenit ad annum domini. 475
- 58 Zeno imperauit an. 17 iuxta Paulum d. & Matthæum Palmerium usq; ad annum domini. 492
- 59 Anastasius primus in hæresim Euticetis lapsus: & obstinato animo in ea hæresi perseuerans postq̄ imperauerat an. 26. ictu fulminis percussus interiit anno dñi. 518. ut annotat Matthæus Palmerius.
- 60 Iustinus senior catholicus imperauit annos 9. usque ad an. do. 527
- 61 Iustinianus primus sororis Iustini filius imperauit annos .38. usque ad annum domini. 565
- 62 Iustinus iunior auaritiæ deditus amens effectus cum imperasset annos. 11. amentiam cum uita finiuit anno domini. 576
- 63 Tiberius Constantinus eleemosynis abūdans septem annos imperauit usque ad annum domini. 583
- 64 Mauritius Tiberii gener, cū imperasset an. 20. à Foca occidit an. do.

- 65 Focas cum imperasset an. 8. occisus est ab Heraclio patritio an. d. 611
- 69 Heraclius cum Constantino filio suo imperavit an. 29. ad an. d. 640.
- 67 Constantinus. 3. Heraclii: solus imperavit m. 4. à Martina nouercaue-
neno peremptus.
- 68 Heracleonas cum Martina matre imperavit an. 2. ad an. d. 642
- 69 Constans Constantini Heraclii filii filius, misso in exiliū Heracleo-
na cum matre sua Martina imperavit an. 27. usq; ad an. d. 669
& tunc non longe à Siraculis in balneo a suis occisus est.
- 70 Constantinus. 4. Constantis superioris filius interfecto Mezentio à
militibus uocato imperatore, absq; orientalis exercitus uoluntate
assumpsit imperium: & imperavit an. 17. usq; ad an. d. 686
- 71 Iustinianus. 2. Constantini. 4. minor filius imperavit annos decem
usq; ad annum domini. 696.
- 72 Leo. 2. misso in exilium Iustiniano. 2. in Pontū imperavit annos tres
usq; ad annum domini. 699
- 73 Tiberius. 3. imperavit an. 7. usq. ad annum domini. 706
Iustinianus. 2. iterum assumpsit imperium: & cum Tiberio filio impe-
rauit annos sex usq; ad annum domini. 712
- 74 Philippicus hæreticus interfecto Iustiniano & filio eius Tiberio impe-
rauit annos duos usq; ad annum domini. 714
- 75 Anastasius. 2. expulso Philippico, & oculis privato imperavit catho-
licus existens annos tres usq; ad annum domini. 717
- 76 Theodosius. 3. deuicto Anastasio imperavit anno uno: 718
- 77 Leo. 3. imperavit annos. 24. usq; ad annum domini. 742
Hic apud Constantinopolim incendit sanctorum imagines.
- 78 Constantinus. 5. Leonis. 3. filius omni scelere plenus, magnus, ac fa-
cilegus imperavit an. 35. usq; ad annum domini. 777
- 79 Leo. 4. Constantini. 5. filius imperavit an. 5. usq; ad an. d. 782
- 80 Constantinus. 6. Leonis. 4. filius cum Hirene matre imperavit annos.
10. Deinde matre expulsa solus imperavit annos. 5. Demum illa fi-
lium captis oculis imperio priuat, & sola imperavit annos quattu-
or scilicet usq; ad annum domini, 801
- T**ransfertur imperium ad Francos & Gallos per Leonem. 3. pon-
tificem. Nam, ut ait Matthæus Palmerius: anno domini. 801.
Leone. 3. pontifice à Romanis per iniuriam eiecto, Carolus ma-
gnus, qui Gallis imperabat in Italiam rediit: ipsumq; in urbem di-
gnitatemq; restituit. Et idem Carolus à Leone pontifice Augu-
stus imperator est appellatus. Carolus ergo recepto imperatorio
nomine, cum in Galliam reuerteretur per Ethruriam transiens in

memoriam acceptæ dignitatis Florentiam urbem magna ex parte defolatam reparauit: urbanamq; nobilitatem uarie per uicina oppida diffusam reduxit. & noua insuper circunducere mœnia maiore ambitu procurauit calendis Aprilis an. d. 801

81 Carolus ergo magnus, q̄ prius regnauerat Gallis annos. 33. inde imperiũ affecutus imperauit annos quatuordecim, usq; ad annum domini. 815

82 Ludouicus primus cum Lothario filio imp̄crauit an. 25. ad annum domini. 840. Sicut ait Matthæus Palmerius anno domini 840 Ludouicus imperator diem obiit tres filios relinquens Lotharium scilicet & Carolum, & Ludouicum: qui ob imperii atq; regni paterni diuisionem inter se debellantes, uariis præliis multa hominum millia perdiderunt. Ob quam causam eorum diminutis uiribus tandem conueniunt, ut diuiso imperio regnoq; paterno, Lotharius imperium obtineret: Carolus in Gallia, & Ludouicus in Germania regnaret.

83 Lotharius primus imperauit in totum annos. 15. uidelicet solus annos. 10. & mox cum Ludouico filio an. 5. ad annum do. 855

84 Ludouicus. 2. imperauit an. 21. usq; ad annum domini. 876

85 Carolus. 2. patruus eius cognomento Caluus imperauit annos duos iuxta Sigebertum usq; ad annum domini. 878

86 Carolus. 3. filius Ludouici Germanorum Regis cognomento Grossus imperauit annos. 12. ut scribit Sigebertus ad an. d. 890. Licet autem Ioannes. 8. pontifex Ludouicum Balbum Francorum Regem in imperatorem delegerit; Romani tamen Carolum cognomento Grossum imperatorem eligunt iu custodia tenentes Ioannem pontificem eo quòd Carolo non fauebat: simulq; ambo imperatoris nomen biennio tenuerunt: donec assumpto ueneno Ludouico Rege Francorum, solus Carolus Grossus Germanorum Rex inde tenuit imperium. Itaq; imperium cœpit flecti ad Germanos.

87 Arnulphus Germaniæ Rex imperauit annos. 12. s. usq; ad annum domini. 902. secundum Sigebertum, licet Matthæus Palmerius dicat eum imperasse usq; ad annum domini. 906, quia initium imperii eius annotat posterius quatuor annis. Post Arnulphum imperium cõfunditur dolentibus Romanis atq; uniuersis Italię populis quòd in Germaniam translatum eslet, ut inquit Matthæus Palmetius. Quamobrem nec à Romanis: pontificeq; insigniti sunt transalpini imperatores usq; ad Othonem primum.

88 Ludouicus .3. filius Arnulphi imperauit annos. 6. secundum Mat-

thæum Palme. f. usq; ad an. do. 912. Sigebertus autem dicit eum imperasse annos. 10. quoniam initium imperii eius ponit antea quatuor annis. In fine tamen imperii eius ambo conueniunt.

89 Conradus primus imperauit annos. 7. usq; ad an. do. 919.

90 Henricus primus filius Othonis Saxonum ducis imperauit annos. 18. usq; ad annum domini. 937.

91 Ortho. 1. filius Henrici impauit an. 36. ut dicit Sigebertus : & obiit an. domini. 973. Sed Matthæus Palmerius dicit ipsum regnasse annos. 30. quoniam anno. 31. imperii eius Otho filius eius à Ioanne. 13. papa in imperatorem benedicitur & simul imperarunt. Sed potius imperium attribuendum est patri usq; ad eius obitum. Hic primus Otho ut dicit Matthæus Palmerius anno imperii eius 18. qui erat annus secundus Ioannis duodecimi pôtificis, & annus domini. 955. Romam profectus coronâ imperii suscepit ab eodẽ pontifice. Ioanne. 12. & fuit primus qui post translatum in Germaniam imperium titulos imperiales rite susciperet.

Quod pôtea obseruatum est usq; in præsens tempus.

92 Otho. 2. imperauit annos decem secundum Sigebertum usq; ad annum domini. 983.

93 Otho. 3. imperauit an. 19. usq; ad an. dñi. 1002.

94 Henricus. 2. imperauit. an. 22. secundum Sigebertum. f. usq; ad an. do. 1024. Apud Germanos, ut scribit Matthæus Palmerius, Henrico. 2. per electionẽ ad imperiũ assumpto: primum institutum fuit: ut in futurum non per sanguinis successionem duceretur imperium: sed proceres quidam in Germania principes unâ cum quibusdam Pannoniæ principibus potestatem haberent imperatoris deligendi: quod usque in præsentem diem obseruatur. Electores autem imperii specialiter ita distinguuntur ab Hermano uidelicet Maguntinus, Treuerensis, & Coloniensis, Archiepiscopi & Marchio Brandenburgensis, Palatinus comes. Dux Saxonie, Rex Boemiæ Hunc Regem Boemiæ his additum ferunt ad tollendas electorum discordias. Hos autem electores asserit Hermanus paulo prius fuisse institutos per Gregorium. 5. Matthæus uero Palmerius, ulterius per Ioannem. 19. Et hoc magis uero consonat, cum Henricus acceperit imperium tempore prædicti Ioan. 19. pontificis: cuius causa facta est prædicta electionis institutio. Duobus autem ultimis annis Henrici. 2. Matthæus Palmerius dicit uacasse imperium, quia falsò putauit ipsum biennio antea dececisse. Obiit enim an. 1024. non, 1022. ut ille scribit. Et eo anno quo mor

tuus est ipse paulo ante mortem suam consulentibus principibus su-
per substitutione regni designauit Conradum uirum egregii gene-
ris, & egregiæ libertatis.

95 Conradus. 2. imperauit an. 15. usq; ad annum dñi. 1039.

96 Henricus. 3. imperauit an: 19 iuxta Sigebertum. s. usq; ad an domini.
1056. Matthæus uero Palmerius ei super addit annum.

97 Henricus. 4. imperauit an. 50. usq; ad annum domin. 1106.

98 Henricus 5. imperauit an. 20. usq; ad annum domini. 1126.

99 Lotharius. 2. imperauit an. 11. usq; ad annum domini. 1137

100 Conradus. 3. imperauit an. 15. usq; ad annum domini. 1152

101 Fredericus primus imperauit an. 37. usq; ad annum domini 1189

102 Henricus. 6. imperauit an. 10. usq; ad annum domini. 1199

103 Philippus Henrici frater imperauit an. 9. usq; ad annū domi. 1208

104 Otho. 4. imperauit annos. 3. usq; ad annum domini. 1211

105 Fredericus 2. imperauit an. 33. usq; ad annum domini. 1244

Sicut scribit Matthæus Palmerius. Federicus. 2. diu pontifices per-
secutus, cum Romanam sedem maximis calamitatibus affecisset,
tandem anno domi. 1244 ab Innocentio. 4. in Lugdunensi conci-
lio damnatus est, & imperatoria potestate depositus.

Post depositionem eius uacauit imperium annis. 28. ad annum do-
mini. 1272.

106 Rodulphus imperauit an. 16. usq; ad annum domini. 1291

Vacat imperium anno uno usq; ad annum domini. 1292

107 Astaulpus imperauit an. 6. usq; ad annum domini. 1298

108 Albertus primus imperauit an. 10. usq; ad annum domini. 1308

109 Henricus. 7. imperauit an. 4. m. 9. usq; ad an. d. 2313

Vacat imperium anno uno usq; ad annum domini. 1314

110 Ludouicus. 4. cognomento Bauarus imperauit an. 32. ad annum do-
mini. 1346

111 Carolus. 4. imperauit an. 32. usq; ad annum domini. 1378.

112 Venceslaus cum iam imperasset cum Carolo patre annis. 8. ut ait
Matthæus Palmerius, imperauit inde solus annis. 22. usq; ad an. do.
2400. & tunc propter seignitiem atq; lasciuiam ab electoribus est
ab imperio depositus. Vnde quidam hoc anno imperium uacasse
scribunt: liceat Robertus mox fuerit ad imperium electus, sed non
pariter ab omnibus & ubiq; receptus.

113 Robertus Bauarus imperauit an. 10. usq; ad annum domi. 1410

114 Sigismundus imperauit annos. 27. usq; ad annum domini. 1437

115 Albertus. 2. imperauit annos. 2. usq; ad annum domini. 1439

- 116 Federicus 3. imperauit an. 47. usque ad annum domini. 1486
 117 Maximilianus imperauit an. 33. usq; ad annum domini. 1519

ADDITIO HIERONYMI DE BARDIS FLORENTINI
 Monaci Camaldulensis In librum de Imperatoribus Ioan-
 nis Lucidi Samothei Ordinis Prædicatorum.

- 118 CAROLVS Quintus Austrianus Imperator Augustus. electus an-
 no domini 1519. 4. Kalendas Iulii. Imperauit ann. 38. men. 8. &
 dies 14. Franciscum Gallorum Regem superauit apud Ticinum
 Urbem diripuit. Bononiæ Coronatus Corona Imperiali a Cle-
 mente 7. Medicæo Florentino. Tunetum in Africa expugnauit, In
 Germania Lutheranos superauit captis eorum ducibus. Solima-
 num Turcarum Regem a Vienna expugnauit; ac postremo Impe-
 rio ac Regnis se abdicauit.
- 119 FERDINANDVS primus Austriacus electus anno domini 1558.
 Imperauit annos 6. menses 4. & dies 13.
- 120 MAXIMILIANVS secundus Imperator electus anno domini.
 1564. adhuc uiuit. *obijt anno 1576.*

Liber. x. de gestis præcipuis post Christum.

PROLOGVS.

Ostquam digessimus tempora nouæ legis per annos
 Romanorum pontificum & imperatorum: nunc quæ-
 dam insignia, quæ eisdem temporibus gesta sunt, in
 hoc decimo & ultimo lib. breuissima narratione sub-
 iungemus ex Eusebio, Hieronymo, Prospero, Sige-
 berto, & Matthæo Palmerio.

De Episcopis Hierosolymæ. Cap. 1.

Iacobus cognomento iustus frater domini consobri-
 nus & filius Alphei: primus episcopus ecclesiæ Hie-
 rosolymorum ab Apostolis ordinatur anno domini.
 33. ut annotat Eusebius: & præfuit annis. 30 uideli-
 cet usque ad annum domini. 63. Quo anno calendis
 Maii de pinna templi præcipitatus, ac fullonis fuste in capite per-

cussus lapidibus opprimitur. Symeon qui & Simon filius Cleophæ successit Iacob o. Hic etiam erat consobrinus Christi. Dicit enim Eusebius libro tertio ecclesiasticæ historiæ c.9. Consobrinus is secundum carnem Salvatoris fuisse dicebatur: quia Cleophem fratrem fuisse Ioseph Egessippus testatus est. Præfuit autem annis quadraginta septem usque ad annum domini centum & decem. Nam cum esset centum & uiginti annorum sub Traiano Cæsare apud Atticum Cōsularem crucifigitur, ut testatur idem Eusebius lib. 3. cap. 26. Ecclesiasticæ historiæ. & subiungit ibidem. Quod autē Symeon unus fuerit ex ipsis auditoribus domini: uel longæuitas eius inditio est: uel euangelorum fides: ubi etiam mater eius Maria Cleophe uxor refertur. Cæteri autem episcopi Hierosolymorum, qui ex circumcisione præfuerunt, describuntur absque temporum annotatione ab Eusebio lib. 4. ecclesiasticæ historiæ usque ad tempora Romani principis Adriani, sub quo Iudæi excidium passi sunt: & fuerunt numero 15. uidelicet prædicti duo. Tertius Iustus: quartus Zacheus quintus Thobias: sextus Benjamin. 7. Ioannes. 8. Mathias. 9. Philippus. 10. Seneca 11. Iustus. 12. Leui. 13. Ephrem. 14. Ioseph 15. Iudas. Hi omnes hebræi antiquæ originis extiterunt: scientiam Christi fideliter receperunt. Præfuerunt autem usque ad ann. do. 137. igitur per idem tempus assumere episcopos ex circumcisione cessatum est.

Marcus primus ex gentibus constituitur episcopus Hierosolymis anno domini. 138. ut annotat Eusebius in libro de temporibus Marcus igitur fuit episcopus. 16. Inde Casianos. 17. Publius. 18. Maximus 19. Iulianus. 20. Gaianus 21. Symmacus. 22. Caius 23. Iulianus 24. Capito. 25. prædicti decem præfuerunt usque ad annum domini. 186. ut ait Eusebius. Deinde Maximus fuit 26. Antoninus 27. Valens 28. Dulchianus 29. Narcissus 30. Helius 31. Germanus 32. Gordius 33. Narcissus 34. Alexander 35. adhuc uiuente Narcisso cum eo pariter ecclesiam regit annis quadraginta: Hymenæus. 36. Labdas 37. Thermon 38. Macharius 39. Maximus. 40. usque ad annum domini 351. Post mortem Maximi ecclesiam Hierosolymitanam Arriani inuadunt, ut Hieronymus affirmat.

De Episcopis Antiochia. Cap. 2.

Petrus Apostolus Antiochenam fundauit ecclesiam: ibiq; cathedram adeptum anno d. 38. die. 22. Februarii sedit annos septē

- usque ad annum domini 44. 44
- 1 Enodius post fundatam Antiochenam ecclesiam a beato Petro apostolo ipso Romam profecto primus Antiochiæ ordinatur episcopus an. d. 45. & sedit annos 27. usq; ad annum domini. 71
 - 2 Ignatius sedit annos 40. usq; ad an. d. 111. calendis Febr. 111
 - 3 Eron sedit annos 20. usque ad annum domini. 131
 - 4 Cornelius sedit annos 12. usque ad annum domini. 143
 - 5 Heros sedit annos 28. usque ad annum domini. 171
 - 6 Theophilus, cuius plurima ingenii opa extant, sedit an. 8. ad an. d. 179
 - 7 Maximinus sedit annos.
 - 8 Sequens episcopus. s. 8. non inuenitur in Eusebio. peruenit ad an. do. 213
 - 9 Asclepiades sedit annos. 7. usq; ad annum domini. 220
 - 10 Philethus sedit annos. 10. usq; ad annum domini. 230
 - 11 Zebennus.
 - 12 Babila usq; ad annum domini. 254
 - 13 Mazabanus & Fabius usq; ad annum domini. 255
 - 14 Demetrianus sedit annos. 7. usq; ad annum domini. 262
 - 15 Paulus Samosatenus, qui Arremonis hæresim suscitauit sedit annos. 7. usq; ad annum domini. 269
 - 16 Dominus sedit annos quatuor usq; ad annum domini. 273
 - 17 Thineus sedit annos. 9. usq; ad annum domini. 282
 - 18 Cyrillus sedit annos. 20. usq; ad annum domini. 302
 - 19 Tyrannus sedit annos. 29. usq; ad annum domini. 331
- Haftenus ex Eusebio, hinc ex Hieronymo.
- 20 Vitalis.
 - 21 Philogonus.
 - 22 Paulinus.
 - 23 Eustachius. quo in exilium ob fidem truso, ut inquit Hieronymus, usq; in presentem diem Arriani ecclesiam occupauerunt. quorum idcirco tempora non digessi eo quod hostes Potius Christi quam episcopos iudicem. Hæc ille.
- De Episcopis Alexandriæ Aegypti. Cap. 3.*

- Arcus euangelista interpretis apostoli Petri, ut annotat Eusebius: anno dñi. 44. Aegypto & Alexandria Christum annunciat & ibi sedem tenet annos. 20. usq; ad annum domini. 64
- 1 Anianus post eum Alexandrinæ ecclesiæ primus ordinatur episcopus: qui præfuit annos. 22. usq; ad annum domini. 86

2	Albilius præfuit annos. 13. usq; ad annum domini.	99
3	Cerdo præfuit annos. 10. usq; ad annum domini.	109
4	Primus præfuit annos. 12. usq; ad annum domini.	121
5	Iustus præfuit annos. 11. usq; ad an. domini.	132
6	Eumenes præfuit annos 12. usq; ad an. domini.	144
7	Marcus præfuit annos. 8. usq; ad an. domini.	152
8	Celadion præfuit annos. 17. usq; ad an. domini.	169
9	Agrippinus præfuit annos. 13. usq; ad an. domini.	182
10	Iulianus præfuit annos. 9. usq; ad an. domini.	191
11	Demetrius præfuit annos. 41. usq; ad an. domini.	232
12	Heracleas præfuit annos. 18. usq; ad an. domini.	250
13	Dionysius præfuit annos. 16. usq; ad an. domini.	266
14	Maximus præfuit annos. 19. usq; ad an. domini.	285
15	Theonas præfuit annos. 18. usq; ad ad domini.	303
16	Petrus præfuit annos. 12. usq; ad an. domini.	315
17	Achillas præfuit annos. 7. usq; ad an. domini.	322
18	Alexander ordinatus ep̄s: mox Arrium presbyterum de ecclesia eiecit tanquam hæreticum. qui eiectus multos suæ impietati sociat. Ad quã perfidiam coarguendam concilium Nicenũ congregatum est. Præfuit Alexander annos. 10. usq; ad an. domini.	332
19	Athanasius qui ab Arrianis persecutionem passus ad Constantinum refugit, ut ait Hieronymus, & Georgio per seditionem populi incenso, qui in locum Athanasii ab Arrianis fuerat ordinatus, Athanasius Alexandriam reuertitur anno domini. 365. A tempore autem ordinationis suæ usq; ad obitum eius fluxerunt anni. 45. scilicet usq; ad annum domini.	377
20	Petrus ordinatur ep̄s anno dñi. 377. qui post Valentis interitum tam facilis in recipiendis hæreticis fuit: ut nonnullis suspensionem acceptę pecuniæ intulerit.	

De persecutionibus ecclesiæ. Cap. 4.

Persecutiones plurimas ecclesia passa est, & ultra persecutionem per Iudæos comotã, de qua Eusebius loquitur lib. 2. c. 1. historię ecclesiasticę, plures alias persecutiones ibi legimus excitatas per imperatores Romanos.

Prima fuit sub Nerone, ut patet lib. 2. c. 24. ecclesiasticę historiæ.

Secunda sub Domitiano lib. 3. c. 12.

Tertia sub Traiano lib. 3. c. 26. & 27.

Quarta sub Antonino uero lib. 4. c. 13. 14. 15. 17. & li. 5. c. 1. 2. 3.

Quinta sub Seuero lib. 6. d. 1.
 Sexta sub Maximino lib. 6. c. 19.
 Septima sub Decio lib. 6. c. 28.
 Octaua sub Gallo & Valeriano lib. 7. c. 9. 10. 11. 12.
 Nona sub Aureliano lib. 7. c. 25.
 Decima sub Diocletiano lib. 8. c. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
 Plures aliæ persecutiones contra ecclesiam dei fuerunt: quas hic breuitatis causa omittimus.

De Hæreticis & Schismaticis. Cap. 5.

Hæreticus, ut inquit. Augustinus. est qui alicuius tēporalis cōmodi uel maxime uanæ glorię principatusq; sui gratia falsas ac nouas opiniones uel gignit uel sequit̄ Plurimi fuerūt hæretici in ecclesia, quos enumerare longū esset. Siquis autē eos noscere cupit, legat librū beati Augustini de hæresibus, ad quod uult deū. Quos etiā collegit Isidorus. 8. lib. Etymo. c. 5. & recitantur in decretis. 24. q. 3. c. Quidā autē hæretici. Differentiā autem inter Schismam & hæresim Hieronymus in epistolam ad Gal. assignat dicens. Inter hæresim & schisma hoc interesse arbitror, q̄ hæresis peruersū dogma habeat Schisma post episcopalem discessionem ab ecclesia pariter separatur: quod equidem in principio aliqua ex parte intelligi potest diuersum. Cæterum nullum schisma est, nisi aliquam hæresim cōtingat ut recte ab ecclesia recessisse uideatur.

De Conciliis generalibus. Cap. 6.

Concilia generalium conciliorum, ut Isidorus ait lib. 6. Etym. cap. 16. à temporibus Constantini cœperunt. In præcedentibus namq; annis persecutione feruente concendarum plebium minime dabatur facultas. Inde christianitas in diuersas hæreses scissa est: quia non erat episcopis licentia conueniendi in unum nisi tempore suprascripti imperatoris. Ipse enim dedit facultatem christianis libere congregari. hæc ille. Quatuor autem sunt antiqua & præcipua generalia concilia: quibus alia quatuor adiecta sunt, & demum alia sunt subsequuta, ut scribitur in decretis d. 15. ca. Sicut sancti, Sicut sancti Euangelii quatuor libros, sic quatuor concilia suscipere, & uenerari me fateor, Nicenum scilicet Constantinopolitanum: Ephesinum primum, & Chalcedonense. De alii quattuor superadditis

tis dicitur. d. 16. c. Sancta octo, Sancta octo uniuersalia concilia,
 primum Nicenum; secundum Constantinopolitanum; tertium Ephe-
 sinum; Calcedonense quartum & quintum item Constantinopolitanum: sextum
 item scilicet Constantinopolitanum, item Nicenum septimum: Octa-
 uum quoque Constantinopolitanum; usque ad unum apicem immucila-
 ra seruare; & pari honore & ueneratione digna habere. & quæ præ-
 dicauerunt & statuerunt, modis omnibus sequi & prædicare; & quæ-
 cunq; condemnauerunt, ore & corde condènare profiteor. hæc ibi.
 Primum ergo conciliū Nicenū congregatum est contra Arriū. 318.
 patrum tempore Syluestri Papæ & Constantini magni anno domi-
 ni. 322. Quòd autem in libro Bedæ de temporibus scribitur hoc
 concilium celebratum esse tempore Iulii Papæ, error scriptoris est,
 quoniam completo imperio Constantini Iulius pontificatum acce-
 pit eo anno, quo tres Constantini filii acceperunt imperium patre
 defuncto, uidelicet anno domini. 341.
 Secundum concilium congregatum est in Constantinopoli. 150.
 patrum cōtra Macedonium episcopum Constantinopolitanum: qui
 negabat spiritum sanctum esse deum. & contra Eudoxium idem sen-
 tientem, temporibus Damasi Papæ, & Gratiani principis anno do-
 mini. 383. ut annotat Prosper.
 Tertium concilium congregatum est in Epheso. 300. patrum contra
 Nestorium Augustæ urbis episcopū sub Theodosio iuniore & Cœ-
 lestino Papa anno dñi. 433. ut annotat Prosper & Sigebertus: non
 sub Theodosio magno principe, ut falsò additum est in libro Be-
 dæ, quia tunc non erat Cœlestinus Papa.
 Quartum concilium congregatum est in Calcedone. 630. patrum cō-
 tra Euthicen Constantinopolitanum abbatem sub Leone primo Pa-
 pa temporibus Martiani principis anno domini. 455. ut scribit
 Matthæus Pam. licet Sigebertus annotet illud anno d. 452.
 Quintum concilium congregatum est in Constantinopoli contra
 Theodorum Mofochenum & omnes hæreticos temporibus Vigilii
 Papæ sub Iustiniano principe anno domini. 551. ut annotat Sige-
 bertus. Ex quo patet error scriptoris in libro Bedæ de temporibus
 ut scribitur celebratum esse hoc concilium temporibus Iulii Papæ
 quia tunc non fuit Papa Iulius, sed Vigilius. hos autē errores eius.
 non ascribimus Bedæ, sed scriptoribus, uel impressoribus librorum
 Sextum concilium congregatum est Constantinopoli temporibus
 Papæ Agothonis & Constantini. 4. principis anno domini. 681
 ut scribit Sigebertus. In quo Macarius Antiochenus, & cuncti

duas uoluntates & operationes in unam Christi personam negantes anathematizantur. Et Georgius Constantinopolitanus episcopus ab errore Monochelitarum reuocatur.

Septimum Concilium fuit Nicenum secundum. In quo sancitum est spiritum sanctum à patre filioq; procedere, & sanctorum imagines non esse delendas anno domini. 790. ut scribit Matthæus Palmerius imperante Constantino. 6. cum Hirene matre eius sub Adriano primo, summo pontifice.

Octauum Concilium. 300. patrum Constantinopoli celebratum est. In quo schisma de depositione Ignatii & ordinatione Focii ortum patres congregati extirparunt Focium anathematizantes; & Ignatium restituentes.

Alia etiam Concilia celebrata sunt: de quibus scribitur d. 16. c. prima annotatio, & ibi describuntur. 24. synodus.

Demum postea nonnulla concilia subsecuta sunt uidelicet.

Concilium Vercellense, in quo Berengarius Turonensis ecclesiastici cuiusdã noui author erroris damnatus est anno domini. 1052 ut dicit Matthæus Palmerius. Et post duos annos synodus Florentiæ celebratur: in qua multi episcopi propter simoniam fornicationemue damnantur.

Concilium Florentiæ celebratur ep̄orum. 340. anno domini. 1105 ut Matthæus Palmerius annotat.

Concilium Lateranense Hierosolymæ recuperandæ gratia celebratur ep̄orum. 130. in quo libri quidam Abbatis Ioachin reprobantur anno dñi. ut Matthæus Palmerius insinuat. 1215

Concilium Viennense, ut scribit Matthæus Palmerius incepit anno dñi & biennio completur. 1311

Concilium Pisis celebratur anno dñi. 1409. secundũ Matthæũ Palme. In quo accusati de collusionem pontifices ambo priuantur, & Alexander Cretensis ad pontificatum assumitur.

Concilium Constantiense celebrari cœpit anno dñi. 1414. die. 5.

Nouembris, ut patet in actis eiusdem Concilii, & durauit annis tribus, usq; ad annum dñi. 1418. inchoatum.

Concilium Basileæ congregatur anno do. 1438

Concilium Florentiæ celebratur per Eugenium. 4. dissoluto per eum Concilio Basiliensi anno do. 1436. sed inceptum fuerat Ferrariæ anno præcedenti.

Concilium Lateranense indicitur à Iulio. 2. & sumit initium anno domini. 1512. die. 19. mensis Aprilis: & perdurauit per plures an-

nos etiam tempore Leonis. 10. qui dictum consiliū pro secutus est usq; ad inchoatum annum domini. 1517. die. 16. Martii.

Concilium Tridentinum indicitur a Paulo 3. & summit initium anno domini 1541. & perduravit usq; ad annum 1562. usq; ad tēpora.

Pii 4. qui dictum Concilium profecutus est.

De Ordinibus Religionum. Cap. 7.

Ordines religionum plures in ecclesia dei sunt instituti: quorum aliquos insigniores ordinate subiungemus.

Ordo communis clericorum p̄ beato Petro & aliis apostolis institutus est.

Ordo monachorum in eremis Aegypti & Nitriæ tempore sancti Antonii abbatis instituitur, & roboratur diuersis tñ constitutionibus.

Ordo monachorum. S. Basilii: quibus ipse Basilus Cæsariensis ep̄s Cappadociæ reglam tribuit; ab eo originem habuit.

Ordo canonicorum regularium à beato Augustino episcopo instituitur: Quibus regulam dedit; sub qua plures ordines reguntur.

Refloruit hic ordo anno domini. 1080. sub Iuone: & postmodum etiam anno domini. 1380 reformatus est.

Ordo monachorum nigrorum sancti Benedicti ab ipso instituitur, quibus regulam scripsit: sub qua etiam plures ordines monachorum in Christo militant.

Ordo Gluniacensis sub Obdone sumpsit initium anno domini. 913 ut refert Vincentius in Speculo histo. li. 25. & S. Antoninus in secūda parte chronici titulo. 15. c. 165. r.

Ordo Canaldulensis à Beato Romualdo initium sumpsit in eremo Camaldulensi anno domini. 1012

Ordo uallis Vmarosæ à beato Ioanne Gualberti Florentino accepit exordiū anno domini. 1070. Sub quo sunt Syluestrini. eodem habitu à quodam Syluestro dicti qui eum ordinem inchoauit in monte Fano propè Fabriam in Marchia Anconitana.

Ordo Grandimontensis sub Stephano incepit anno domini. 1076

Ordo Carthusiensium initium habuit à Brunone an. domini. 1086

Ordo Cistertiensis & primum eius cœnobium fundatur an. d. 1098

Ordo templaris militiæ. S. Ioannis Hirofolymitani cœpit anno domini. 1120

Ordo præmonstratensium cœpit anno do. 1120

Ordo humiliatorū licet inceperit anno do. 1017. tamen cum firmationem accepit ab Innocentio. 3. anno do. 1200. ut affirmat san-

- S. Antonius in secunda parte chronica tit. 15. c. 23.
 Ordo prædicatorum à beato Dominico inchoatur in partibus Tho-
 losanis anno domini. 1203. sub Innocentio. 3. Sed postea confirma-
 tur per Honorium. 3. anno domini. 1216. mense Decembri die se-
 quente festum Thomæ apostoli. Moritur inde beatus Dominicus
 Bononiæ anno domini. 1321. octauo idus Augusti, hoc est die. 6.
 eiusdem mensis feria. 6. Festum tamen eius die præcedente hoc est
 die. 5. celebratur ex institutione Gregorii papæ. 9. ut patet in bulla
 canonizationis eius ubi dicitur. Statuentes firmiter ac uniuersitati
 uestræ præsentibus iniungentes, ut nouis Augusti ante diem, quo
 posita carnis sarcina diues meritis penetravit in sancta similis san-
 ctorum factus in gloria: eius natalitia celebretis.
- Ordo minorum à beato Francisco inchoatur post annum do. 1206.
 scilicet post suam conuersionem sub Innocentio. 3. Sed postea con-
 firmatur per Honorium. 3. anno domini. 1223. mense Nouembri in
 uigilia. S. Andreæ apostoli. Inde obiit beatus Franciscus. 4. nonas
 Octobris. die dominica anno domini. 1226.
- Ordo Cruciferorum. licet quidam dicant quòd initium habuerit à
 Cyriaco episcopo Hierosolymitano: qui prius Iudas dicebatur: &
 ostendit Helenæ locum ubi crux iacebat, & postea martyrio coro-
 natus est tamen confirmatur secundum quosdam per Innocentium.
 4. post annum domini. 1243.
- Ordo eremitarum. S. Augustini confirmatur per Alexandrum. 4. post
 annum domini. 1256.
- Ordo Carmelitarum reformatur per Honorium. 4. an. domini. 1287.
- Ordo Seruorum beatæ Mariæ à beato Philippo ad formam redigi-
 tur, & confirmatur post confirmationem Carmelitarum.
- Ordo Cœlestinorum sic à Cœlestino. 5. dictus confirmatur anno do-
 mini. 1297. per Bonifacium. 8.
- Ordo sanctæ Birgittæ uirorum & mulierum ab eadem instituitur, &
 approbatur per Urbanum. 5. anno domini. 1370. eodem anno ince-
 pit societas Iesuatorum sub Ioanne Columbino Senensi.
- Ordo montis Oliuarum instituitur eodem anno dñi. 1370.
- Ordo mendicantium. S. Hieronymi instituitur anno dñi. 1407.
- Ordo Canonorum habitus cœlestini. 5. Georgii de Alga per Lau-
 retium Iustinianum instituitur eodem anno.
- Ordo Scopetinarum siue. S. Saluatoris cœpit anno dñi. 1410.
- Ordo Minorū sancti Francisci de Paula confirmator per Xystum. 4.
- Alios autem ordines patrum nominatos omittimus.

Vces olim regebant Francos usq; ad initium anni domini. 420. Sed, ut ait Sigebertus, Simone & Marcomiro Francorum ducibus defunctis, Franci in commune deliberant, ut & ipsi, sicut alia gentes, regnum habeant. & filium Marcomiri ducis, Pharamundum sibi Regem constituunt anno domini.

- 1 Pharamundus regnavit annis. 11. usque ad annum domini. 420
Cuius anno. 3. Franci uti ceperunt legibus & legem Salicam dictaverunt per quatuor gentis suae proceres electos ex pluribus, ut scribit Sigebertus. 430
- 2 Clodius filius eius regnavit an. 18. usq; ad an. do. 448
- 3 Meroveus filius eius regnavit an. 10. usq; ad annum domini. 458
à quo Franci cognominati sunt Merovingi, ut ait Sigebertus.
- 4 Hildericus primus filius eius regnavit an. 26. usq; ad an. do. 484
hunc insolenter & luxuriose se agentem Franci regno deturbant. Qui data aurei medietate amico suo Vuidiomaro quòd esset signum reuocationis suae, si quando intercederet reconciliatio apud Bassinum regem Turingorum, latuit annis 8. Franci vero Egidium ducem Romanorum Regem sibi praeficiunt, ut ait sigebertus. & anno domini. 469. Egidius cum Francos opprimeret grauius iusto, pendens Vuidiomarus Francos poenitere super eiecto Hilderico: reuocat eum clam misso diuisi aurei signo, egitq; ut eiecto Egidio, ille restitueretur in Regnum.
- 5 Clodoueus primus, filius eius regnavit an. 30. usq; ad an. do. 514
Hic duxit uxorem Clotildem filiam Chilperici regis Burgundionum: quae orthodoxa Clodoueam Regem virum suum à gentilitatis errore auocare conabatur. Tandem anno domini. 499. ut refert Sigebertus, Clodoueus rex Alemannis bello concreditur: ibiq; laborante exercitu: uoto suscipiendi Christianismum se obligare cogitur: Sicq; perempto Alemannorum Rege. & Alemannia sub tributo redacta: baptizatus à sancto Remigio Remorum epò, exemplo & edicto suo perduxit ad fidem Christi populum Francorum.
- 6 Lotharius primus, filius eius post mortem patris còpartito regno cù fratribus suis Theoderico, Clodomire, & Hildeberto, regnavit an. 50. usq; ad annum domini. 564
- 7 Chilperius primus, filius eius compartito regno cum fratribus suis Heriberto, Gutranno, & Sigeberto, regnavit an. 23. usq; ad annum

- dñi. 587. quo anno iussu uxoris Fredegundis occiditur. 587
- 8 Lotharius. 2. filius eius infans quatuor mensium in regno sublimatus regnavit an. 44. usq; ad an. do. 631
- 9 Dagobertus filius eius regnavit an. 17. ad. an. do. 645
- 10 Clodoveus. 2. filius eius regnavit an. 47. ad an. do. 662
Hic anno regni sui. 15. corpus, sancti Dionysii Parisiis disco operiens minus religiose, licet cupide, os brachii eius fregit & rapuit: moxq; in amentiam perpetuam incidit, ut ait Sigebertus.
- 11 Lotharius. 3. filius eius regnavit an. 4. ad an. domini. 666
- 12 Theodericus primus, frater eius regnavit an. 1. ad an. do. 667
Hic nanq; propter insolentiam Ebroini maioris domus à Francis repudiatur, & frater eius Hildericus, qui in Austria regnabat à cunctis ad regnandum euocatur. Porrò Theodericus & Ebroinus tonsorantur, & Theodericus Parisiis in cœnobio, S. Dionysii, Ebroinus in Luxouio relegantur.
- 13 Hildericus. 2. frater eius regnavit an. 12. ad annum domini. 679
Theodericus interfecto Hilderico à Bodilo Franco à Francis regno restituitur, & regnavit an. 14. ad an. do. 693
- 14 Clodoveus. 3. filius eius regnavit an. 4. ad an. d. 697
- 15 Hildebertus frater eius regnavit an. 18. usq; ad an. do. 715
- 16 Clodoveus. 4. filius eius regnavit an. 4. usq; ad an. do. 719
- 17 Lotharius. 4. regnavit an. 2. usq; ad annum domini. 721
- 18 Chilpericus. 2. regnavit an. 5. usq; ad annum domini. 726
- 19 Theodericus. 2. regnavit an. 15. usq; ad annum domini. 741
- 20 Hildericus. 3. regnavit an. 9. usq; ad annum domini. 750
Et inde in monachum tonsoratur. Pipinus uero princeps auctoritate apostolica & Francorum electione à sancto Bonifacio Maguntiaë archiepiscopo in Regem ungitur & consecratur.
- 21 Pipinus ergo regnavit an. 18. usq; ad annum domini. 768
- 22 Carolus filius eius Magnus nuncupatus ob felicitatis magnitudinē compartito cum fratre suo Carolomanno regno, regnavit an. 47. usq; ad annum domini. 815
Anno. 3. regni eius Carolomannus Regis Caroli frater obiit. Post annos uero. 33. regni eius, accepit Carolus imperiū Romanorum anno d. 801. & tunc simul inde concurrunt imperium Romanorum & regnum Francorum usq; ad Carolum sequentem.
- 23 Ludouicus primus cū Lothario filio imperavit an. 25. ad. an. d. 840
- 24 Lotharius. 5. imperium ufurpans imperavit an. 15. & postquam imperasset annos. 4. ut Sigeberto placet, Carolus frater eius Regnum

Francia adeptus est anno imperii ipsius Lotharii quinto inchoato. & inde distinguuntur Reges Francia ab imperatoribus Romanis.

- 25 Carolus ergo primus regnavit in Francia an 34. scilicet usq; ad an. do. 878. ut ait Sigebertus, cuius ordinem etiam in sequentibus Regibus Francia imitatur. 878
- 26 Ludovicus secundus Balbus regnavit in Francia annos duos ad annum domini. 880
- 27 Ludovicus tertius & Carolomannus regnauerunt annos quinque ad annum domini. 885
- 28 Carolus. 2. regnavit an. 5. usq; ad annum domini. 890
- 29 Oddo filius Roberti regnavit an. 9 ad an. do. 899
- 30 Carolus. 3. cognomento Simplex regno Francorum toto recepto regnavit an. 27. usq; ad annum domini. 926
- 31 Rodolphus regnavit an. 2. usq; ad annum domini. 928
- 32 Ludovicus 4. Caroli Simplicis filius regnavit an. 27. ad an. d. 955
- 33 Lotharius. 6 filius eius regnavit an. 31. ad an. domini. 986
- 34 Ludovicus quintus filius eius regnavit an. 1. ad annu domini. 987
- 35 Hugo cognomento Caputius siue Clapeth regnum usurpans regnavit an. 9. usq; ad annum domini 996. Dicit enim Sigebertus: Ludovico Francorum Rege mortuo, Francis regnum transferre uolentibus ad Carolum ducem fratrem Lotharii Regis: dum ille rem ad consilium defert: Regnum Francorum usurpat Hugo filius Hugonis Parisiensis ex Auuide sorore primi Othonis imperatoris, & regnavit an. 9. Carolus uero dux certans cum Hugone: quarto tandem anno moritur: & finem habuerunt Reges ex genere Caroli magni.
- 36 Robertus Hugonis filius regnavit an. 34. ad an. do. 1030
- 37 Henricus filius eius regnavit an. 30. ad annum domini. 1060
- 38 Philippus primus filius regnavit an. 49. ad an. domini. 1109
- 39 Ludovicus. 6. filius eius regnavit an. 28. usq; ad an do. 1137
- 40 Ludovicus. 7. filius eius regnavit an. 44. usq; ad an. do. 1181
- 41 Philippus. 2. eius filius regnavit an. 42. usq; ad an. do. 1223
- 42 Ludovicus. 8. filius eius, ut ait Matthæus Palmerius regnavit an. 4. usq; ad annum domini. 1227
- 43 Ludovicus. 9. filius eius regnavit an. 43. ad an. do. 1270
Hic sanctorum catalogo ascriptus est.
- 44 Ludovicus decimus filius eius regnavit annos quindecim usq; ad annum domini. 1285

45	Philippus. 3. dictus Pulcher filius eius regnavit an. 29. ad an. do. 1314	
46	Ludovicus. 1. eius filios regnavit an. 2. usque ad an. d.	1316
47	Ioannes primus filius eius puer regnavit diebus. 20.	
48	Philippus. 4. Lodovici frater regnavit an. 5. usque ad an. d.	1321
49	Carolus 4. eius frater regnavit an. 6. usque ad an. do.	1327
50	Philippus. 5. regnavit an. 23. usque ad annum domini.	1350
51	Ioannes. 2. eius filius regnavit an. 14. usque ad an. do.	1364
52	Carolus 5. sapiens dictus regnavit an. 16. usque ad an. do.	1380
53	Carolus. 6. beneamatus regnavit an. 42. ad an. do.	1422
54	Carolus. 7. uictoriosus regnavit an. 39. ad annum do.	1461
55	Lodovicus. 12. regnavit an. 23. usque ad annum domini.	1484
56	Carolus. 8. regnavit an. 14. usque ad annum domini.	1498
57	Ludovicus. 13. regnavit an. 16. usque ad annum domini.	1514

ADDITIO HERONYMI DE BARDIS FLORENTINI
 Monaci Camaldulensis, In Librum de Regibus Francorum.
 Ioannis Lucidi Samothei Ordinis Predicatorum.

58	Franciscus Valesius Rex Francorum. electus anno domini 1514. regnavit annos 32. usque ad annum	1547
59	Henricus secundus Rex Francorum electus anno domini 1547. regnavit annos 13. usque ad annum domini.	1560
60	Franciscus secundus Rex Francorum electus anno domini 1560. regnavit annum 1. usque ad annum domini.	1561
61	Carolus nonus. Rex Gallorum electus anno domini 1561. regnavit annos 13. usque ad annum domini.	1574
62	Henricus tertius Rex Francorum electus anno dñi 1574. adhuc uiuit.	

De Imperatoribus orientalibus Græcorum in Constantinopoli post translatum imperium in Franciam & Alemanniam. Cap. 9.

Nicephorus Hirenem imperio depositam exilio relegavit, & ipse anno domini. 802. assumpto imperio cum Stauratio filio suo in Constantinopoli imperavit ann. 8. usque ad annum domini. 809. ut annotat Sigebertus: & Mathæus Palmerius.

Stauratius solus imperavit anno uno.

Michael primus an. 2.

Leo primus Armeniacus an. 8.

Michael 2. Traulus ann. 11.

Theophilus an. 15.

- Michael 3. & Theodorus ann. 11.
 Michael solus an. 13.
 Basilius Macedo an. 17.
 Leo 2. & Alexander an. 18.
 Constantinus cum Alexandro patre suo an. 2.
 Constantinus solus an. 39.
 Constantinus alter cum Romano filio suo an. 16.
 Nicephorus. 2. an. 10.
 Ioannes an. 7. usque ad annum domini. 976
 eos uero qui sequuntur ex Ioanne Nauclero accepimus, & ex Mat-
 thæo Palmerio.
 Constantinus cum Alexio & Manuele.
 Andronicus : Isacius : Basilius ; Alexius, Nicolaus, Mortulphus, Blā-
 donius, Henricus, Petrus, & deinde Robertus, quorum discernere
 tempora non potui.
 Michael. 4. usque ad annum domini. 1043. quo anno Constantinus
 monachus imperat.
 Heliopontanus, cuius auxilio reedificata est ecclesia resurrectionis
 Dominicæ in Hierusalem anno domini. 1048
 Constantinus sequitur anno domini. 1049
 Michael 5. & filii sui anno domini. 1070
 Nicephorus 3. anno domini. 1080
 Alexius anno domini. 1090. Constantinopolis capitur. 1090
 Calo Ioannes filius eius anno domini. 1115
 Emanuel anno domini. 1138
 Alexius filius anno domini. 1180
 Andronicus tutor.
 Isacius. hic pellitur anno domini. 1190
 Alexius frater eiusdem interfecto ipse.
 Alexius filius Isacii.
 Murcillus, cuius tempore capta est Constantinopolis, res ad Gal-
 los translata
 Balduinus Flandrensis comes : anno domini.
 Henricus frater illius.
 Petrus comes Antifidiorensis.
 Robertus filius.
 Balduinus 2.
 Io. Brennus subrogatur.
 Balduinus resumitur, Constantinopolis perditur.

Paleologus fraude ac parricidio inualor anno domini. 1266

Andronicus filius.

Calo Ioannes anno domini.

1380

Andronicus.

Ioannes.

Constantinus. hic fuit ultimus, sub quo & Constantinopolis est capta: & in Mahumetti Turcarum imperatoris potestatem redacta anno domini 1453. quarto calendas Iunii. Ipseque Constantinus dum fugeret obtruncatus est. Itaque in Constantino magno imperium Constantinopolitanum accepit initium: & in hoc Constantino in glorio finem habuit: ac penitus defecit.

De Regibus Hispaniæ, Hungariæ, Boemiæ, & quorundam aliorum Regnorum sub compendio. Cap. 10.

DE regibus Hispaniæ scribit Ioannes Nauclerus in Generatione. 19. post Christum libri primum impressi folio 84. ibidem requiratur, De Regibus uero Hungariæ idem scribit in Generatione. 34. post Christum: libri folio: 149. De Regibus autem Boemiæ idem agit in Generatione. 39. pagina 193. Sigebertus etiam loquitur de Regnis & Regibus Persarum Britannorum Vuandalorum, Gotorum Longobardorum, Hunnorum Anglorum, Bulgarorum. Sarracenorum: Hierosolymorum, & Sicularum. In eiusdem Sigeberti libro de temporibus legantur.

De Regno Antichristi & nouissimis temporibus. Cap. 11.

IN nouissimis temporibus iuxta finem seculi, sex expectamus secundum fidem catholicam futura: quorum tempus ignoramus. Primum erit regnum Antichristi: cuius persecutio contra ecclesiam sæuissima durabit annis tribus & dimidio: ut scripturæ tam ueteris quam noui testamēti manifeste testantur: per Daniele propheta & Ioannem in Apocalypsi. Secundum erit conuersio Iudæorum. Nam iuxta urbe David in plas. 58. Iudæi conuertentur ad uesperam: hoc est in fine seculi, quando erit mundi uespera, Sed modo famem patiuntur, ut canes: quo-

usque in uespera efficiantur filii dei. Tertium erit ostensio signorum in cœlo & in terra, quæ præcedent iudicium. Nam, ut dicitur Lucæ 21. Tunc erant signa in Sole & Luna & stellis & in terris pressura gentium. Quartum erit purgatio & innouatio elementorum mundi per ignem. Nam ut in psal. 96. dicitur. Ignis ante ipsum præcedit: hoc est ante aduentum Christi ad iudicium. Quintum erit resurrectio humanorum corporum, ut scribitur. 1. Cor. 15. Omnes quidem resurgemus. Sextum erit uniuersale iudicium in ipso ultimo die seculi: quo impij separabuntur à iustis: & ibunt reprobi in ignem æternum: iusti autem in uitam æternam.

De regno Christi perpetuo. Cap. 12.

OMnia regna mundi deficientia sunt: solum Regnum Christi perpetuum & est æternum. Defecit neque regnum Iudæorum: destructum est Regnum Caldæorum: periit regnum Medorum & Persarum: extinctum est regnum Alexandri & Græcorum: con fractum est regnum Aegypti. Deficiet regnum Romanorum: & omnia regna terræ collidentur & extinguentur. Solum Christi regnum est indeficiens & æternum: sicut angelus Mariæ matri eius prædixit dicens Lucæ. 1. c. Regnabit in domo Iacob in æternum: & regni eius non erit finis. & Danielis. 1. dicitur. In diebus autem regnorum illorum suscitabit deus cœli regnum: quod in æternum non dissipabitur. & regnum eius alteri populo non tardatur. & c. 7. idem confirmatur dum ibi dicitur. Regnum autem & potestas & magnitudo regni, quæ est subter omne cœlum detur populo sanctorum altissimi: cuius regnum, regnum sempiternum est. & Apocalypsis. 22. dicitur Regnabunt in secula seculorum.

FINIS.

SECUNDA PARS ANNALIVM, QVAE TABV-
LARIS DICITVR, IN QVA CONTINENTVR
TEMPORA ANNALES TABVLAE AB
ORBE CONDITO.

P R O L O G V S

Ostquam descripsimus emendatos temporum cano-
nes. congruum duximus cuncta ex eis decisa tempo-
ra rursus repetere alio tamen ordine, sicut & fecisse
nouissimus Eusebium, Hieronymum, Prosperum, Sige-
bertum & Matthæum Palmerium : qui tabulis ex an-
nalibus lineis, ipsorum temporum successus diligentissime digesse-
runt. Et hoc quidē non erit inutile, sed necessario quæ dicēda sunt
p̄fatis annectent̄, ut uidelicet tēporū conuentus ex collatis inuicē an-
nis diuersorum principum euidentius appareat; & ut antecedentia
ex annalibus tabulis sequentibus comprobantur: ac si uitiari conti-
gerint: ex annorum ordine in istis annotato, corrigi & emendari ua-
leant. Hæ sane tabulæ annales præexigunt antedictos canones in
prima parte decisos: nec tamen erit necesse omnia ex eis repetere:
sed tantum eo quæ præfixum tempus ordinate sibi decernunt, ut
per indices tabulas certius patent; nec etiam omnia regnare pentē
da sunt, sed illa tantum quæ sacris eloquiis conferre noscuntur:
Nos igitur ueritatem hebraicam sicut & in prima parte, ita & in
hac secunda imitantes descripsimus in tabulis ordinem temporū,
quibus continentur ortus & obitus uirorum illustrium, nec non &
pontificum atq; Regum ingressum & exitum, & quædam hominum
præcipua gesta, quæ digna sunt memoria, quo anno à creatione
mundi, uel a natiuitate domini contingerint, ut quod inquiritur de
rectis lineis reperiri possit. Ut autem apertius ac certius ordo tem-
porum cognoscatur annum post annum successiue descripsimus
præterquam ante diluuium, & postea centum annorum spatio. Nam
eo quòd pauca tunc multis intercedentibus annis occurrunt scri-
benda. ne frustra plurimo loca uacua redentur, per decennia eorum
tempora distinximus. Et ubi contigit aliquid scribendū infra decē-
nale tempus. annum itlum solum simpliciter annotauimus. Caput
autem uersum positum inter duas lineas euestigio annorum mun-
di uel natiuitatis domini & totum quod ad id sequitur, etiā si pul-

ribus versibus inferius extendatur, ad eiusdem capitis annum spectare dignoscitur. Sed quoniam non semper annus integer alicuius Regis uel pontificis coincidente anno alterius inter easdem lineas præcise annotari potuit: in præcedenti uel subsequenti loco proximo aliqua pars initii uel finis eiusdem anni solertia lectorum inquirenda relinquimus: Sicut Abraham natus est anno 43. Nini desinente: & Christus anno Cæsaris Augusti 42. ferè completo: quorum primus annus a subsequenti enumerari debet. Idem dicimus, sed uersa uice, si contigerit maior anni pars prius esse, ab eodem anno priori annumerandi sumatur initium. Si uero æqualis anni portio prius & posterius esse contingat, ex utraque integer annus denominari potest, Adiunximus etiam anno ante Christum ordine retrogrado: ante diluuium quidem Noaticum per decennia: ac deinceps per lustra, hoc est per quinquennia. Ab anno uero tertio Iulii Cæsaris & inde annotauimus literas dominicales: & ab anno Augusti quadragesimo, inditiones Romanas adiecimus.

140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

TABVLAE

An.añ.	Chřm Anni mundi		An.añ.	Chřm Anni mundi.
3960	1	Adam & Eua sexto	3611	350
3951	10	seculi die creantur.	3601	360
3941	20		3591	370
3931	30		3581	380
3921	40		3571	390
3911	50		3566	395 Malaleel oriť.
3901	60		3561	400
3891	70		3551	410
3881	80		3541	420
3871	90		3531	430
3861	100		3521	440
3851	110		3511	450
3841	120		3501	460
3831	130	Seth oritur.	3491	470
3821	140		3481	480
3811	150		3471	490
3801	160		3461	500
3791	170		3451	510
3781	180		3441	520
3771	190		3431	530
3761	200		3421	540
3751	210		3411	550
3741	220		3401	560
3731	230		3391	570
3726	235	Enos oritur.	3381	580
3721	240		3371	590
3711	250		3361	600
3701	260		3351	610
3691	270		3341	620
3681	280		3339	622 Enoch oritur.
3671	290		3331	630
3661	300		3321	640
3651	310		3311	650
3641	320		3301	660
3636	325	Caynam oritur.	3291	670
3631	330		3281	680
3621	340		3274	687 Mathusalē oriť.

A.an	Chřm	Anni mundi.	An.añ.	Chřm.	Anni mundi
	3271	690		2921	1040
	3261	700		2919	1042 Seth obiit
	3251	710		2911	1050
	3241	720		2905	1056 Noe oritur.
	3231	730		2901	1060
	3221	740		2891	1070
	3211	750		2881	1080
	3201	760		2871	1090
	3191	770		2861	1100
	3181	780		2851	1110
	3171	790		2841	1120
	3161	800		2831	1130
	3151	810		2821	1140 Enos obiit.
	3141	820		2811	1150
	3131	830		2801	1160
	3121	840		2791	1170
	3111	859		2781	1180
	3101	860		2771	1190
	3091	870		2761	1200
	3087	874	Lamech oritur.	2751	1210
	3081	880		2741	1220
	3071	894		2731	1230
	3061	600		2726	1235 Caynam obiit.
	3051	910		2721	1240
	3041	920		2711	1250
	3031	930	Adam obiit.	2701	1260
	3021	940		2691	1270
	3011	950		2681	1280
	3001	960		2671	1290 Malaleel obiit.
	2991	970		2661	1300
	2981	980		2651	1310
	2674	987	Enoch transfert.	2641	1320
	2971	990		2631	1330
	2961	1000		2621	1340
	2951	1010		2611	1350
	2941	1020		2601	1460
	2913	1030		2591	1370

An. añ. Chřm. Anni mundi.

An. añ. Christum. Anni mundi.

2581	1380		2421	1540	
2571	1390		2411	1550	
2561	1400		2403	1558	Sem nascitur.
2551	1410		2401	1560	
2541	1420		2391	1570	
2539	1422	Iareht obiit.	2381	1580	
2531	1430		2371	1590	
2521	1440		2361	1600	
2511	1450		2351	1610	
2501	1460		2341	1620	
2491	1470		2331	1630	
2481	1480		2321	1640	
2471	1490		2311	1650	
2461	1500		2310	1651	Lamech obiit.
2451	1510		2305	1656	Mathusalem
2441	1520				obiit post cuius mortem fuit
2431	1530				uniuersale diluuium.

An. añ. Anni Chřm. Gñatio Sem Italiae so-
 mundi, a quo hebræi litudo
 Assyriorum Aegyptiorũ so-
 litudo litudo.

2304	1657	originẽ hñt	1	1	1
2303	1658	Arphaxat	2	2	2
2302	1659	oritur ex	3	3	3
2301	1660	ipso Sem	4	4	4
2291	1670		14	14	14
2281	1680		24	24	24
2271	1690		34	34	34
2268	1693	Sale oritur	37	37	37
2261	1700		44	44	44
2251	1710		54	54	54
2241	1720		64	64	64
2238	1723	Heber oritur	67	67	67
2231	1730	a quo hebræi	74	74	74
2221	1740	denominatur.	84	84	84
2211	1750		94	94	94

Hinc annus post annum in sequẽtibz describitur.

2204	1757	Phalech orit.	101	101	101
	1758		102	102	102

An. añ. Anni Chřm mundi.	Italiae so- licitudo	Assyriorum solitudo	Aegyptiorũ solitudo.
1759	103	103	103
1760	104	104	104
2200 1761	105	105	105
1762	106	106	106
1763	107	107	107
1764	108	108	108
1765	1 Ianus pri-	109	109 Italiae regnũ
2195 1766	2 mum adue-	110	110 incipit.
1767	3 niēs regna	111	111
1768	4 uit in Ita	112	112
1769	5 lia an. 33.	113	113
1770	6	114	114
1771	7	115	115
2190 1772	8	116	116
1773	9	117	117
1774	10	118	118
1775	11	119	119
1776	12	120	120
2185 1777	13	121	121
1778	14	122	122
1779	15	123	123
1780	16	124	124
1781	17	125	125
2180 1782	18	126	126
1783	19	127	127
1784	20	128	128
1785	21	129	129
1786	22	130	130
2175 1787	Rehu na-	131	131
1788	scitur. 23	1 Nimbrot:	1 prima Dynastia
1789	24	2 primus rex	2
1790	25	3 Babyloniae	3
1791	26	4 regnavit	4
1792	27	5 an. 56.	5
2170 1793	28	6 & turrim	6
1794	29	7 funpauit	7
1795	30	8	1 scda Dynastia

An. & n.	Chrm. mundi regnum	Ann. Hebræorú	Italiae regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum regnum	Dynastia
2165	1796		32	9	2	
	1797		33	10	3	
	1798		13	Comerus II	4	
	1799		2	Gallus	12	
	1800		3	an. 58.	13	
2160	1801		4		14	
	1802		5		15	
	1803		6		16	
	1804		7		17	
	1805		8		18	
2155	1806		9		19	
	1807		10		20	
	1808		11		21	
	1809		12		22	
	1810		13		23	
2150	1811		14		24	
	1812		15		25	
	1813		16		26	
	1814		17		27	
	1815		18		28	
2145	1816		19		29	
	1817		20		30	
	1818		21		31	
	1819	Saruch	22		32	
	1820	oritur	23		33	
2140	1821		24		34	
	1822		25		35	
	1823		26		36	
	1824		27		37	
	1825		28		38	
2135	1826		29		39	
	1827		30		40	
	1828		31		41	
	1829		32		42	
	1830		33		43	
2130	1831		34		44	
	1832		35		45	

Inceperunt Celtiberi. i. Hispani & Celte. i. Galli. 3. Dynastia.

4. Dynastia.

Thuiscon Sarmatas fundavit

5. Dynastia.

6. Dynastia

7. Dynastia

An. aſ. Chſm. mudi regnum
 Hebręorũ regnum
 Italiae regnum
 Affyriorũ regnum
 Aegyptiorũ Dynaſtia

	1833	36	46	4	
	1834	37	47	5	
	1835	38	48	6	
3125	1836	39	49	7	
	1837	40	50	1	8. Dynaſtia
	1838	41	51	2	
	1839	42	52	3	
	1840	43	53	4	
3120	1841	44	54	5	
	1842	45	55	6	
	1843	46	56	7	
	1844	47	1 Belus	1	9. Dynaſtia
	1845	48	2 an. 62.	2	
3115	1846	49	3	3	
	1847	50	4	4	
	1848	51	5	5	
	1849	Nachor	6	6	
	1850	oritur	7	7	
2110	1851	54	8	1	10. Dynaſtia.
	1852	55	9	2	
	1853	56	10	3	
	1854	57	11	4	
	1855	58	12	5	
2105	1856	1 Ochus	13	6	
	1857	2 Veius	14	7	
	1858	3 an. 50.	15	1	11. Dynaſtia.
	1859	4	16	2	
	1860	5	17	3	
2100	1861	6	18	4	
	1862	7	19	5	
	1863	8	20	6	
	1864	9	21	7	
	1865	10	22	1	12. Dynaſtia
2095	1866	11	23	2	
	1867	12	24	3	
	1868	13	25	4	
	1869	14	26	5	

T A B V L A E .

An. añ.	Anni Chīm. mūdi regnum	Hebræorū regnum	Italiae regnū	Afflyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia
	1870		15	27	6
2090	1871		16	28	7
	1872		17	29	1 13. Dynastia
	1873		18	30	2 annorum. 14.
	1874		19	31	3
	1875		20	32	4
2085	1876		21	33	5
	1877	Thare ori	22	34	6
	1878	tur	23	35	7
	1879		24	36	8
	1880		25	37	9
2080	1881		26	38	10
	1882		27	39	11
	1883		28	40	12
	1884		29	41	13
	1885		30	42	14
2075	1886		31	43	15 14. Dynastia
	1887		32	44	1 annorum. 26.
	1888		33	45	2
	1889		34	46	3
	1890		35	47	4
2070	1891		36	48	5
	1892		37	49	6
	1893		38	50	7
	1894		39	51	8
	1895		40	52	9
2065	1896		41	53	10
	1897		42	54	11
	1898		43	55	12
	1899		44	56	13
	1900		45	57	14
2060	1901		46	58	15
	1902		47	59	16
	1903		48	60	17
	1904		49	61	18
	1905		50	62	19
2055	1906		1 Cameses	1 Ninus.	20
			an. 19.	an. 52.	

An.añ.	Chrm.múdi.	Anni Hebræorú regnum	Italia regnum	Assyriorú regnum	Aegyptorum Dynastia
		1907	2	2	22
		1908	3	3	23
		1909	4	4	24 Legibus infomanē
		1910	5	5	25 Sarmatæ Celti-
2050		1911	6	6	26 beri & Celte.
		1912	7	7	1 15. Dynastia
		1913	8	8	2 annorum 37.
		1914	9	9	3
		1915	10	10	4
2045		1916	11	11	5
		1917	12	12	6
		1918	13	13	7
		1919	14	14	8
		1920	15	15	9
2040		1921	16	16	10
		1922	17	17	11
		1923	18	18	12
		1924	19	19	13
		1925	1 Iani secū 20	20	14
2035		1926	2 dus aduē 21	21	15
		1927	3 tus an. 8 2 22	22	16 Ianus in Tuscia an-
		1928	4	23	17 no. 2 2. Nini Ianicu
		1929	5	24	18 lum quod ætate Ca
		1930	6	25	19 mesenui condidit
2030		1931	7	26	20 sedem sibi perpetu
		1932	8	27	21 am statuit usq; Ar-
		1933	9	28	22 num ubi colonias
		1934	10	29	23 positas vocauit A-
		1935	11	30	24 rim Ianas, id est
2025		1936	12	31	25 à Iano exaltatas, ut
		1937	13	32	26 Berofus ait in. 5.
		1938	14	33	27 libro.
		1939	15	34	28
		1940	16	35	29
2020		1941	17	36	30
		1942	18	37	31
		1943	19	38	32

INVENTARIVM

An a ⁿ .	Anni Hebræorum	Italiae	Affyriorum	Aegyptioru ^m Dynastia.
Ch ^r m.	m ^u di regnum	regnum	regnum	
	1944	20	39	33
	1945	21	40	34
2015	1946	22	41	35
	1947	23	42	36
	1948	Abraã oritur	43	37
	1949	eius an. I	44	I 16. Dynastia
	1950	2	45	2 Theborum an. 190
2010	1951	3	46	3
	1952	4	47	4
	1953	5	48	5
	1954	6	49	6
	1955	7	50	7
2005	1956	8	51	8
	1957	9	52	9
	1958	10	1 Semira-	10
	1959	11	2 mis an. 42	11
	1960	12	3	12
2000	1961	13	4	13
	1962	14	5	14
	1963	15	6	15
	1964	16	7	16
	1965	17	8	17
1995	1966	18	9	18
	1967	19	10	19
	1968	20	11	20
	1969	21	12	21
	1970	22	13	22
1990	1971	23	14	23
	1972	24	15	24
	1973	25	16	25
	1974	26	17	26
	1975	27	18	27
1985	1976	28	19	28
	1977	29	20	29
	1978	30	21	30
	1979	31	22	31
	1980	32	23	32

An.añ.	Annus Chřm. mundi	Hebræorū regnum	Italiae regnū	Afflyriorū regnū	Aegyptiorum Dynastiæ		
	1980	1981	33	57	24	33	
		1982	34	58	25	34	
		1983	35	59	26	35	
		1984	36	60	27	36	
		1985	37	61	28	37	
1975	1986	38	62	29	38		
	1987	39	63	30	39		
	1988	40	64	31	40		
	1989	41	65	32	41		
	1990	42	66	33	42		
1970	1991	43	67	34	43		
	1992	44	68	35	44		
	1993	45	69	36	45		
	1994	46	70	37	46		
	1995	47	71	38	47		
1965	1996	Arphaxat	48	72 & Phalech	39	moriuntur	48
	1997	Nachor	49	73	40	49	
	1998	obiit	50	74	41	50	
	1999		51	75	42	51	
	2000		52	76	1	Zameis	52
1960	2001		53	77	2	Ninias	53
	2002		54	78	3	an.38.	54
	2003		55	79	4		55
	2004		56	80	5		56
	2005		57	81	6		57
1955	2006	Noe obiit	58	82	7		58
	2007		59	1	Cranus	8	59
	2008		60	2	Razenus	9	60
	2009		61	3	an.54.	10	61
	2010		62	4		11	62
1950	2011		63	5		12	63
	2012		64	6		13	64
	2013		65	7		14	65
	2014		66	8		15	66
	2015		67	9		16	67
1945	2016		68	10		17	68
	2017		69	11		18	69

		T A B V L A E			
An. añ.	Annus	Italia	Assyriorum	Aegyptiorum	Dynastia
Cřhm.	mũdi regnum	regnum	regnum		
	2018	70	-	19	70
	2019	71	13	20	71
	2020	72	14	21	72
1940	2021	73	15	22	73
	2022	74	16	23	74
	2023	75	17	24	75 Abanno. 75.
	2024	1 Anni 76	18 repromif	25 fionis	76 Abrahæ qñ
	2025	2	77	19	77 facta est re-
1935	2026	3 Rheu	78	20	78 promissio ad
	2027	4 obiit	79	21	79 legem datã
	2028	5	80	22	80 supputantũr.
	2029	6	81	23	81 anni. 430.
	2030	7	82	24	82
1930	2031	8	83	25	83
	2032	9	84	26	84
	2033	10	85	27	85
	2034	11 Isma	86	28	86
	2035	12 elori	87	29	87
1925	2036	13	88	30	88
	2037	14	89	31	89
	2038	15	90	32	1 Arius 90
	2039	16	91	33	2 an. 30. 91
	2040	17	92	34	3 92
1920	2041	18	93	35	4 93
	2042	19	94	36	5 94
	2043	20	95	37	6 95
	2044	21	96	38	7 96
	2045	22	97	39	8 97
1915	2046	23	98	40	9 98
	2047	24	99	41	10 99
	2048	25 Isaac	100	42	11 oritur 100
	2049	26 Sa	101	43	12 ruch mo ritur 101
	2050	27	102	44	13 102
1910	2051	28	103	45	14 103
	2052	29	104	46	15 104
	2053	30	105	47	16 105
	2054	31	106	48	17 106

An. añ	Anni.	Hebraeorum	Italiae	regnū	Affyriorum	Aegyptiorum
Chrm	mundi.	regnum			regnum	Dynastia.
	2055	32	107	49	18	107
1905	2056	33	108	50	19	108
	2057	34	109	51	20	109
	2058	35	110	52	21	110
	2059	36	111	53	22	111
	2060	37	112	54	23	112
1900	2061	38	113	1 Arunus	24	113
	2062	39	114	2 an.43.	25	114
	2063	40	115	3	26	115
	2064	41	116	4	27	116
	2065	42	117	5	28	117
1895	2066	43	118	6	29	118
	2067	44	119	7	30	119
	2068	45	120	8	1 Aralius	120
	2069	46	121	9	2 an.43	121
	2070	47	122	10	3	122
1890	2071	48	123	11	4	123
	2072	49	124	12	5	124
	2073	50	125	13	6	125
	2074	51	126	14	7	126
	2075	52	127	15	8	127
1885	2076	53	128	16	9	128
	2077	54	129	17	10	129
	2078	55	130	18	11	130
	2079	56	131	19	12	131
	2080	57	132	20	13	132
1880	2081	58	133	21	14	133
	2082	59	134	22	15	134
	2083	60 Thare	135	23	16	135
	2084	61 morit.	136	24	17	136
	2085	62	137	25	18	137
1875	2086	63	138	26	19	138
	2087	64	139	27	20	139
	2088	65	140	28	21	140
	2089	66	141	29	22	141
	2090	67	142	30	23	142
1870	2091	68	143	31	24	143

T A B U L A E

An. aũ. Christi	Anni mundi	Hebræorum regnum	Italiae regnum	Assyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynastia	
	2092	69	144	32	25	144
	2093	70	145	33	26	145
	2094	71	146	34	27	146
	2095	72	147	35	28	147
1865	2096	73	148	36	29	148
	2097	74	149	37	30	149
	2098	75	150	38	31	150
	2099	76	151	39	32	151
	2100	77	152	40	33	152
1860	2101	78	153	41	34	153
	2102	79	154	42	35	154
	2103	80	155	43	36	155
	2104	81	156	1	Tages	156
	2105	82	157	2	an. 42.	157
1185	2106	83	158	3		158 Phaetõ
	2107	84	159	4		159 tis pri-
	2108	85	Efau &	5	1	Baleus 160 sci incẽ
	2109	86	Iacob	6	2	Xerxes 161 diũ in I
	2110	87	oriũtur	7	3	an. 30. 162 talia I-
1850	2111	88	simul	8	4	163 nitiũ re
	2112	89		9	5	164 gni Ar-
	2113	90		10	6	165 giuorũ.
	2114	91		11	7	166
	2115	92		12	8	167
1845	2116	93		13	9	168
	2117	94		14	10	169
	2118	95		15	11	170
	2119	96		16	12	171
	2120	97		17	13	172
1840	2121	98		18	14	173
	2122	99		19	15	174
	2123	100	Abra-	20	16	175
	2124	101	hã obiit	21	17	176
	2125	102		22	18	177
1835	2126	103	Salẽ obiit	23	19	178
	2127	104		24	20	179
	2128	105		25	21	180

An.añ. Anni Chřm. mřdi	Hebraorř regnum	Italiae regnum	Assyriorř regnum	Aegyptiorř	Dynastia
	2129	106	26	22	181
	2130	107	27	23	182
1830	2131	108	28	24	183
	2132	109	29	25	184
	2133	110	30	26	185
	2134	111	31	27	186
	2135	112	32	28	187
1825	2136	113	33	29	188
	2137	114	34	30	189
	2138	115	35	1	Armatrı 190
	2139	116	36	2	tres an. 38. 1 17. Dynastia
	2140	117	37	3	pastorř a. 103.
1820	2141	118	38	4	3
	2142	119	39	5	4
	2143	120	40	6	5
	2144	121	41	7	6
	2145	122	42	8	7
1815	2146	123	1	Sicanus 9	8
	2147	124	2	an. 30. 10	9
	2148	125	3	11	10
	2149	126	4	12	11
	2150	127	5	13	12
1810	2151	128	6	14	13
	2152	129	7	15	14
	2153	130	8	16	15
	2154	131	9	17	16
	2155	132	10	18	17
1805	2156	133	11	19	18
	2157	134	12	20	19
	2158	135	Sem 13	21	20
	2159	136	obiit 14	22	21
	2160	137	15	23	22
1800	2161	138	16	24	23
	2162	139	17	25	24
	2163	140	18	26	25
	2164	141	19	27	26
	2165	142	20	28	27

Niliacum sub Aegyptiis Hercule & Prometheo.

T A B V L A E

An. añ. Chm.	Anni mudi	Hebreorū regnum	Italiae regnum	Assyriorū regnum	Aegyptiorū Dynastia.	
	1795	2166	143	21	29	28
		2167	144	22	30	29
		2168	145	23	31	30
		2169	146	24	32	31
		2170	147	25	33	32
1790	2171	148	26	34	33	33
	2172	149	27	35	34	34
	2173	150	28	36	35	35
	2174	151	29	37	36	36
	2175	152	30	38	37	37
1785	2176	153	1 Enakii	1 Belochus	38 Apud Aema	
	2177	154	2 Luchii	2 an. 35.	39 thios ccepit	
	2178	155	3 an. 30.	3	40 regnare Ma	
	2179	156	4	4	41 cedon, a quo	
	2180	157	5	5	42 nunc Mace-	
1780	2181	158	6	6	43 donia dici-	
	2182	159	7	7	44 tur, ut ait Be	
	2183	160	8	8	45 rofus lib. 5.	
	2184	161	9	9	46	
	2185	162	10	10	47	
1775	2186	163	11	11	48	
	2187	164	12	12	49	
	2188	165	13	13	50	
	2189	166	14	14	51	
	2190	167	15	15	52	
1770	2191	168	16	16	53	
	2192	169	17	17	54	
	2193	170	18	18	55	
	2194	171	19	19	56	
	2195	172	20	20	57	
1765	2196	173	21	21	58	
	2197	174	22	22	59	
	2198	175	23	23	60	
	2199	176	24	24	61	
	2200	177	25	25	62	
1760	2201	178	26	26	63	
	2202	179	27	27	64	

An.añ.	Anni Hebræorum	Italia regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia
	Chim. mundi regnum			
	2203	180	28	28 65
	2204	181	29	29 66
	2205	182	30	30 67
1755	2206	183	1 Apis	31 68
	2207	184	2 an.10.	32 69
	2208	185	3	33 70
	2209	186	4	34 71 Diluuium.3
	2210	187	5	35 72 sub ogyge Ar
1750	2211	188	6	1 Baleus 73 tico ut ait Be
	2212	189	7	2 an.52. 74 rofus
	2213	190	8	3 75
	2214	191	9	4 76
	2215	192	10	5 77
1745	2216	193	1 Leftrygon	6 78
	2217	194	2 an.45.	7 79
	2218	195	3	8 80
	2219	196	4	9 81
	2220	197	5	10 82
1740	2221	198	6	11 83
	2222	199	7	12 84
	2223	200	8	13 85
	2224	201	9	14 86
	2225	202	10	15 87
1735	2226	203	11	16 88
	2227	204	12	17 89
	2228	205	13 moritur.	18 90
	2229	206	14 exaltatur	19 à Pharao 91 ne in Aegy-
	2230	207	15	20 92 pto.
1730	2231	208	16	21 93
	2232	209	17	22 94
	2233	210	18	23 95
	2234	211	19	24 96
	2235	212	20	25 97
1725	2236	213	21	26 98
	2237	214	22	27 99
	2238	215	23 greditur	28 Aegyptū 100 cū omni fa-
	2239	216	24	29 101 milia.

An. añ. Anni Hebræorū Italia regnum Assyriorum Aegyptiorū Dynastia
Chřm. mundi regnum regnum

	2240	217	25		30	102
1720	2241	218	26		31	103
	2242	219	27		32	104
	2243	220	28		33	105
	2244	221	29		34	106
	2245	222	30		35	107
1715	2246	223	31		36	108. Dynastia
	2247	224	32		37	2 Diapolitanorū
	2248	225	33		38	3 aunorum. 348.
	2249	226	34		39	4 Quorū primus
	2250	227	35		40	5 Amasis regna-
1710	2251	228	36		41	6 uit an. 25.
	2252	229	37		42	7
	2253	230	38		43	8
	2254	231	39		44	9
	2255	232	40	Jacob	45	10
1705	2256	233	41	morit	46	11
	2257	234	42		47	12
	2258	235	43		48	13
	2259	236	44		49	14
	2260	237	45		50	15
1700	2261	238	1	Hercules	51	16
	2262	239	2	an. 30.	52	17
	2263	240	3		1	an. 32.
	2264	241	4		2	18
	2265	242	5		3	19
1695	2266	243	6		4	20
	2267	244	7		5	21 Chebron
	2268	245	8		6	2 an. 13.
	2269	246	9		7	3
	2270	247	10		8	4
1690	2271	248	11		9	5
	2272	249	12		10	6
	2273	250	13		11	7
	2274	251	14		12	8
	2275	252	15		13	9
1685	2276	253	16		14	10

An.añ. Anni Chrm. mudi	Hebraorú regnum	Italiae re- gnum	Assyriorú regnum	Aegyptiorum Dynastia
	2277	254	17	11
	2278	255	18	12
	2279	256	19	13
	2280	257	20	1 Amenophis
1680	2281	258	21	2 primus an. 21.
	2282	259	22	3
	2283	260	23	4
	2284	261	24	5
	2285	262	25	6
1675	2286	263	26	7
	2287	264	27	8
	2288	265	28	9
	2289	266	29	10
	2290	267	30	11
1670	2291	268	1 Thuscus	12
	2292	269	2 an. 27.	13
	2293	270	3	14
	2294	271	4	15
	2295	272	5	1 Mamitus
1665	2296	273	6	2 an. 30.
	2297	274	7	3
	2298	275	8	4
	2299	276	9	5
	2300	277	10	6
1660	2301	278	11	7
	2302	279	12	8
	2303	280	13	9
	2304	281	14	10
	2305	282	15	11
1655	2306	283	16	12
	2307	284	17	13
	2308	285	18	14
	2309	286 Ioseph	19	15
	2310	287 obiit	20	16
1650	2311	288	21	17
	2312	289	22	18
	2313	290	23	19
				1 Mipharmuto fis an. 16.

An. añ. Anni Chrm. mudi	Hebraeoru regnum	Italia regnum	re Latii reguli	Assyrioru regnum	Aegyptioru Dynastia
	2314	2911	24	20	2
	2315	2921	25	21	3
1645	2316	2931	26	22	4
	2317	2941	27	23	5
	2318	2951	1 Altheus	24	6
	2319	2961	2 an. 7.	25	7
	2320	2971	3	26	8
1640	2321	2981	4	27	9
	2322	2991	5	28	10
	2323	3001	6	29	11
	2324	3011	7	30	12
	2325	3021	1 Hesperus	1 Mancha	13
1635	2326	3031	2 an. 11.	2 leus. an. 30	14
	2327	3041	3	3	15
	2328	3051	4	4	16
	2329	3061	5	5	17
	2330	3071	6	6	18
1630	2331	3081	7	7	19
	2332	3091	8	8	20
	2333	3101	9	9	21
	2334	3111	10	10	22
	2335	3121	11	11	23
1625	2336	3131	1 Italus.	1	12
	2337	3141	2 Atlas.	2	13
	2338	3151	3 an. 19.	3	14
	2339	3161	4	4	15
	2340	3171	5	5	16
1620	2341	3181	6	6	17
	2342	3191	7	7	18
	2343	3201	8	8	19
	2344	3211	9	6	20
	2345	3221	10	10	21
1615	2346	3231	11	11	22
	2347	3241	12	12	23
	2348	3251	13	13	24
	2349	3261	14	14	25
	2350	3271	15	15	26

iussit nascentes mares Hebraeoru interfici.

Thutemo
fis an. 9.

Ameno-
phis a. 31
Hic est rex, q

An añ. anni	Hebræorum regnum	Italię regnum	Latii sub reguli	Affyrriorũ regnum	Aegyptiorum Dynastia.	
1610	2351	328	16	16	27	4
	2352	329	17	17	28	5
	2353	330	18	18	29	6
	2354	331	19	19	30	7
	2355	332	1 Morges	20	1 Spherus	8
1605	2356	333	2 an.20.	21	2 an.20.	9
	2357	334	3	22	3	10
	3358	335	4	23	4	11
	2359	336	5	24	5	12
	2360	337	6	25	6	13
1600	3361	338	7	26	7	14
	2362	339	8	27	8	15
	2363	340	9	28	9	16
	2364	341	10	29	10	17
	2365	342	11	30	11	18
1595	2366	343	12	31	12	19
	2367	344	13	32	13	20
	2368	345	14	33	14	21
	2369	346	15	34	15	22
	2370	347	16	35	16	23
1590	2371	348	17	36	17	24
	2372	349	Moyfes	37	18	25
	2373	350	orit.	38	19	26
	2374	351	20	39	20	27
	2375	352	1 Coritus	40	1 Mamel-	28
1585	2376	353	2 an.33.	41	2 lus. an.	29
	2377	354	3	42	3 30.	30
	2378	355	4	43	4	31
	2379	356	5	44	5	1 Orus.
	2380	357	6	45	6	2 an.38
1580	2381	358	7	46	7	3
	2382	359	8	1 Róanef.	8	4
	2383	360	9	2 fus an.	9	5
	2384	361	10	3 71.	10	6
	2385	362	11	4	11	7
1575	2386	363	12	5	12	8
	2387	364	13	6	13	9

T A B V L A E

An.añ. Chrm. mudi	Anni Hebræorū regnum	Italix regnum	Latii sub reguli	Affyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastiæ	
	2388	365	14	7	14	10
	2389	366	15	8	15	11
	2390	367	16	9	16	12
1570	2391	368	17	10	17	13
	2392	369	18	11	18	14
	2393	370	19	12	19	15
	2394	371	20	13	20	16
	2395	372	21	14	21	17
1565	2396	373	22	15	22	18
	2397	374	23	16	23	19
	2398	375	24	17	24	20
	2399	376	25	18	25	21
	2400	377	26	19	26	22
1560	2401	378	27	10	27	23
	2402	379	28	21	28	24
	2403	380	29	22	29	25
	2404	381	30	23	30	26
	2405	382	31	24	1 Spare-	27
1555	2406	383	32	25	2 tus an.	28
	2407	384	33	26	3 40.	29
	2408	385	1 Iafius	27	4	30 Initiū re
	2409	386	2 an. 50.	28	5	31 igni Athe
	2410	387	3	29	6	32 niēfiū an
	2411	388	4	30	7	33 4. Spare
1550	2412	389	5	31	8	34 ti ut ait
	2413	390	6	32	9	35 Berofus.
	2414	391	7	33	10	36
	2415	392	8	34	11	37
	2416	393	9	35	12	38
1545	2417	394	10	36	13	1 Acēres
	2418	395	11	37	14	2 an. 12.
	2419	396	12	38	15	3
	2420	397	13	39	16	4
	2421	398	14	40	17	5
1540	2422	399	15	41	18	6
	2423	400	16	42	19	7
	2724	401	17	43	20	8

An. añ.	Chrm. múdi	regnum	Italiae regnum	Latii sub reguli	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia
	2425	402	18	44	21	9
1535	2426	403	19	45	22	10
	2427	404	20	46	23	11
	2428	405	21	47	24	12
	2429	406	22	48	25	1 Achoris. r.
	2430	407	23	49	26	2 an. 9.
1530	2431	408	24	50	27	3
	2432	409	25	51	28	4
	2433	410	26	52	29	5
	2434	411	27	53	30	6
	2435	412	28	54	31	7
1525	2436	413	29	55	32	8
	2437	414	30	56	33	9
	2438	415	31	57	34	1 Chécres Diluui
	2439	416	32	58	35	2 an. 16. um. 4.
	2440	417	33	59	36	3 in Thes
1520	2441	418	34	60	37	4 ut ait
	2442	419	35	61	38	5 Berof.
	2443	420	36	62	39	6 & Euf.
	2444	421	37	63	40	7
	2445	422	38	64	1 Ascatha	8
1515	2446	423	39	65	2 des a. 40. 9	
	2447	424	40	66	3	10
	2448	425	41	67	4	11
	2449	426	42	68	5	12
	2450	427	43	69	6	13
1510	2451	428	44	70	7	14
	2452	429	45	71	8	15
	2453	430	46	1 Picus	9	16 Chécres in ma
	2454	1 Exitus	47	2 Priscus	10	1 Achetres ri sub
	2455	2 Israel de	48	3 an. 57.	11	2 an. 8. mergi
1505	2456	3 Aegy-	49	4	12	3 tur.
	2457	4 pto, &	50	5	13	4
	2458	5 Moyses i	Corybã	6	14	5
	2459	6 pfuit po	tus ann.	7	15	6
	2460	7 pulo an. 3	48.	8	16	7
1500	2461	8 40.	4	9	17	8

T A B V L A E

An. añ.	Anni	Hebræorū	Italiae	re	Latii sub	Affyriorum	Aegyptiorū
Chīm.	mundi	regnum	gnum		reguli	regnum	Dynastiæ
	2462	9	5		10	18	1
	2463	10	6		11	19	2
	2464	11	7		12	20	3
	2465	12	8		13	21	4
1495	2466	13	9		14	22	5
	2467	14	10		15	23	6
	2468	15	11		16	24	7
	2469	16	12		17	25	8
	2470	17	13		18	26	9
1490	2471	18	14		19	27	10
	2472	19	15		20	28	11
	2473	20	16		21	29	12
	2474	21	17		22	30	13
	2475	22	18		23	31	14
1485	2476	23	19		24	32	15
	2477	24	20		25	33	1 Armeus
	2478	25	21		26	34	2 Danaus
	2479	26	22		27	35	3 an. 5.
	2480	27	23		28	36	4
1480	2481	28	24		29	37	5
	2482	29	25		30	38	1 Rameffes
	2483	30	26		31	39	2 ægyptus
	2484	31	27		32	40	3 an. 68. Re
	2485	32	28		33	1 Amyntas	4 gnum tro
1475	2486	33	29		34	2 an. 45	5 anno vlti
	2487	34	30		35	3	6 mo Afca
	2488	35	31		36	4	7 thadis, ut
	2489	36	32		37	5	8 ait Bero.
	2490	37	33		38	6	9 in. 5. anti
1470	2491	38	34		39	7	10 qui
	2492	39	35		40	8	11
	2493	40	36		41	9	12
	2494	1	Iofue		42	10	13
	2495	2	Præfuit		43	11	14
1465	2496	3	an. 17.		44	12	15
	2497	4			45	13	16
	2498	5			46	14	17

An. añ. Anni	Hebraeorū regnum	Italiae regnum	re Latii sub reguli	Assyriorū regnum	Aegyptiorū Dynastia
	2499	6	42	47	18
	2500	7	43	48	19
	2501	8	44	49	20
1460	2502	9	45	50	21
	2503	10	46	51	22
	2504	11	47	52	23
	2505	12	48	53	24
	2506	13	1 Thurre-	54	25
1455	2507	14	2 nus an.	55	26
	2508	15	3 51.	56	27
	2509	16	4	57	28
	2510	17	5	1 Faunus	26
	2511	1 Otho-	6	2 Priscus	27
1450	2512	2 nielan.	7	3 an. 30.	28
	2513	3 40.	8	4	29
	2514	4	9	5	30
	2515	5	10	6	31
	2516	6	11	7	32
1445	2517	7	12	8	33
	2518	8	13	9	34
	2519	9	14	10	35
	2520	10	15	11	36
	2521	11	16	12	37
1440	2522	12	17	13	38
	2523	13	18	14	39
	2524	14	19	15	40
	2525	15	20	16	41
	2526	16	21	17	42
1435	2527	17	22	18	43
	2528	18	23	19	44
	2529	19	24	20	45
	2530	20	25	21	1 Belo-
	2531	21	26	22	2 chusan
1430	2532	22	27	23	25.
	2533	23	28	24	51
	2534	24	29	25	52
	2535	25	30	26	53
					54

TABVLE

An. añ.	Anni Hebræorū	Italiz regnū	Larij sub	Assyriorū	Aegyptorum	
Chřm. mūdi.	regnum		reguli	regnum	Dynastiæ.	
1425	2536	26	31	27	7	55
	2537	27	32	28	8	56
	2538	28	33	29	9	57
	2539	29	34	30	10	58
	2540	30	35	1 Amnus	11	59
1420	2541	31	36	2 Faunige	12	60
	2542	32	37	3 na ā. 54.	13	61
	2543	33	38	4	14	62
	2544	34	39	5	15	63
	2545	35	40	6	16	64
1415	2546	36	41	7	17	65
	2547	37	42	8	18	66
	2548	38	43	9	19	67
	2549	39	44	10	20	68
	2550	40	45	11	21	1 Meno-
1410	2551	1 Aioth	46	12	22	2 phis an.
	2552	2 an. 80.	47	13	23	3 40.
	2553	3	48	14	24	4
	2554	4	49	15	25	5
	2555	5	50	16	1 Bello	6
1405	2556	6	51	17	2 pares	7
	2557	7	1 Tarcon	18	3 an. 30	8
	2558	8	2 Priscus	19	4	9
	2559	9	3 an. 23.	20	5	10
	2560	10	4	21	6	11
1400	2561	11	5	22	7	12
	2562	12	6	23	8	13
	2563	13	7	24	9	14
	2564	14	8	25	10	15
	2565	15	9	26	11	16
1395	2566	16	10	27	12	17
	2567	17	11	28	13	18
	2568	18	12	29	14	19
	2569	19	13	30	15	20
	2570	20	14	31	16	21
1390	2571	21	15	32	17	22
	2572	22	16	33	18	23

An.añ.	Anni Chřm. mūdi	Hebræorum regnum	Italiae regnū	Latij sub reguli	Affyriorū regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2573	23	17	34	19	24
	2574	24	18	35	20	25
	2575	25	19	36	21	26
1385	2576	26	20	37	22	27
	2577	27	21	38	23	28
	2578	28	22	39	24	29
	2579	29	23	40	25	30
	2580	30	1 Abas	41	26	31
1380	2581	31	2 an.15.	42	27	32
	2582	32	3	43	28	33
	2583	33	4	44	29	34
	2584	34	5	45	30	35
	2585	35	6	46	1 Lāpri	36
1375	2586	36	7	47	2 des	37
	2587	37	8	48	3 an.32	38
	2588	38	9	49	4	39
	2589	39	10	50	5	40
	2590	40	11	51	6	1 Zetus an 55
1370	2591	41	12	52	7	2 Dynastai.19
	2592	42	13	53	8	3 Larthū anno
	2593	43	14	54	9	4 rum.194.
	2594	44	15	1 Vulca	10	5
	2595	45	1 Olanus	2 nus an.11	11	6
1365	2596	46	2 an.21.	3 36.	12	7
	2597	47	3	4	13	8
	2598	48	4	5	14	9
	2599	49	5	6	15	10
	2600	50	6	7	16	11
1360	2601	51	7	8	17	12
	2602	52	8	9	18	13
	2603	53	9	10	19	14
	2604	54	10	11	20	15
	2605	55	11	12	21	16
1355	2606	56	12	13	22	17
	2607	57	13	14	23	18
	2608	58	14	15	24	19
	2609	59	15	16	25	20

An. añ.	Anni Chím. múdi	Hebræorum regnum	Italiae regnū	Latii sub reguli	Assyriotū regnum	Aegyptiorum Dynastia
	2610	60	16	17	26	21
1350	2611	61	17	18	27	22
	2612	62	18	19	28	23
	2613	63	19	20	29	24
	2614	64	20	21	30	25
	2615	65	21	22	31	26
1345	2616	66	1 Veibe-	23	32	27
	2617	67	2 nus an.	24	1 Sofares	28
	2618	68	3 42.	25	2 an. 20.	29
	2619	69	4	26	3	30
	2620	70	5	27	4	31
1340	2621	71	6	28	5	32
	2622	72	7	29	6	33
	2623	73	8	30	7	34
	2624	74	9	31	8	35
	2625	75	10	32	9	36
1335	2626	76	11	33	10	37
	2627	77	12	34	11	38
	2628	78	13	35	12	39
	2629	79	14	36	13	40
	2630	80	15	1 Mars q	14	41
1330	2631	1 Barach	16	2 & Ianus	15	42
	2632	2 & Delbo	17	3 an. 23.	16	43
	2633	3 ra. 40.	18	4	17	44
	2634	4	19	5	18	45
	2635	5	20	6	19	46
1325	2636	6	21	7	20	47
	2637	7	22	8	1 Lampa-	48
	2638	8	23	9	2 res an.	49
	2639	9	24	10	3 30.	50
	2640	10	25	11	4	51
1320	2641	11	26	12	5	52
	2642	12	27	13	6	53
	2643	13	28	14	7	54
	2644	14	29	15	8	55
	2645	15	30	16	9	1 Rampfes
1315	2646	16	31	17	10	2 an. 66.

An. añ. Anni Hebræorum Italiae Latii sub Assyriorum Aegyptiorum
Chim mundi. regnum regnum reguli regnum Dynastia.

	2647	17	31	32	18	11	3
	2648	18	32	33	19	12	4
	2649	19	33	34	20	13	5
	2650	20	34	35	21	14	6
1310	2651	21	35	36	22	15	7
	2752	22	36	37	23	16	8 Argiuorum
	2653	23	37	38	1 Cæculus	17	9 reges defece
	2654	24	38	39	2 Satur-	18	10 runt, qui re-
	2655	25	39	40	3 nus an.	19	11 gnauerunt
1305	2656	26	40	41	4 36.	20	12 an. 544.
	2657	27	41	42	5	21	13 authore
	2638	28	1	Oscus	6	22	14 Eusebio.
	2659	29	2	an. 34.	7	23	15
	2660	30	3	8	24	16	16
1300	2661	31	4	9	25	17	17
	2662	32	5	10	26	18	18
	2663	33	6	11	27	19	19
	2664	34	7	12	28	20	20
	2665	35	8	13	29	21	21
1295	2666	36	9	14	30	22	22
	2667	37	10	15	1 Pānias	23	23
	2668	38	11	16	2 an. 45.	24	24
	2669	39	12	17	3	25	25
	2670	40	13	18	4	26	26
1290	2671	1	Gedeō	14	19	5	27
	2672	2	an. 40.	15	20	6	28
	2673	3	16	21	7	29	29
	2674	4	17	22	8	30	30
	2675	5	18	23	9	31	31
1285	2676	6	19	24	10	32	32
	2677	7	20	25	11	33	33
	2678	8	21	26	12	34	34
	2679	9	22	27	13	35	35
	2680	10	23	28	14	36	36
1280	2681	11	24	29	15	37	37
	2682	12	25	30	16	38	38
	2683	13	26	31	17	39	39

T A B V L A E

An. añ.	Ann. Hebræorum	Italiae	Latii sub	Assyriorum	Aegyptiorum	
Cřhm. mudi	regnum	regnum	reguli	regnum	Dynastiæ	
	2684	14	27	32	18	40
	2685	15	28	33	19	41
1275	2686	16	29	34	20	42
	2687	17	30	35	21	43
	2688	18	31	36	22	44
	2689	19	32	1 Picns	23	45
	2690	20	33	2 iunior	24	46
1270	2691	21	34	3 an. 34.	25	47
	2692	22	1 Tarcō	2.4	26	48
	2693	23	2 an. 44.	5	27	49
	2694	24	3	6	28	50
	2695	25	4	7	29	51
1265	2696	26	5	8	30	52
	2697	27	6	9	31	53
	2698	28	7	10	32	54
	2699	29	8	11	33	55
	2700	30	9	12	34	56
1260	2701	31	10	13	35	57
	2702	32	11	14	36	58
	2703	33	12	15	37	59
	2704	34	13	16	38	60
	2705	35	14	17	39	61
1255	2706	36	15	18	40	62
	2707	37	16	19	41	63
	2708	38	17	20	42	64
	2709	39	18	21	43	65
	2710	40	19	22	44	66
1250	2711	1 Abi-	20	23	45	1 Amenophis
	2712	2 melech	21	24	1 Sofar-	2 tertius a. 40.
	2713	3 an. 3.	22	25	2 musan.	3
	2714	1 Thola	23	26	3 19.	4
	2715	2 an. 23.	24	27	4	5
	2716	3	25	28	5	6
	2717	4	26	29	6	7
	2718	5	27	30	7	8
1245	2719	6	28	31	8	9
	2720	7	29	32	9	10

An. añ.	Chřm. mŭdi.	Ann̄i Hebræorŭ regnum	Italiae regnum	Latii sub regi	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ.
1240	2721	8	30	33	10	11
	2722	9	31	34	11	12
	2723	10	32	1 Faunus	12	13
	2724	11	33	2 iunior	13	14
	2725	12	34	3 an. 24.	14	15
1235	2726	13	35	4	15	16
	2727	14	36	5	16	17
	2728	15	37	6	17	18
	2729	16	38	7	18	19
	2730	17	39	8	19	20
1230	2731	18	40	9	1 Mitreus	21
	2732	19	41	10	2 an 27.	22
	2733	20	42	11	3	23
	2734	21	43	12	4	24
	2735	22	44	13	5	25
1225	2736	23	1 Tyberi-	14	6	26
	2737	1 Iahir	2 nus an.	15	7	27
	2738	2 an. 22.	3 30.	16	8	28
	2739	3	4	17	9	29
	2740	4	5	18	10	30
1220	2741	5	6	19	11	31
	2742	6	7	20	12	32
	2743	7	8	21	13	33
	2744	8	9	22	14	34
	2745	9	10	23	15	35
1215	2746	10	11	24	16	36
	2747	11	12	1 Latinus	17	37
	2748	12	13	2 an. 39.	18	38
	2749	13	14	3	19	39
	2750	14	15	4	20	40
1210	2751	15	16	5	21	1 Amenephus
	2752	16	17	6	22	2 an. 26,
	2753	17	18	7	23	3
	2754	18	19	8	24	4
	2755	19	20	9	25	5
1205	2756	20	21	10	26	6
	2757	21	22	11	27	7

Υ Α Ε V Λ Α Ε

Annus Chriſti mūdi	Annus regnum	Italiae re- gnum	Latii sub reguli	Affyrriorum regnum	Aegyptiorū Dynastia
	2758 22	123	12	1 Tautānes	8
	2759 1	Ieptel 124	13	2 an. 32.	9
	2760 2	an. 6. 125	14	3	10
1200	2761 3	126	15	4	11
	2762 4	127	16	5	12
	2763 5	128	17	6	13
	2764 6	129	18	7	14
	2765 1	Abefſā 130	19	8	15
1195	2766 2	an. 7. 131	Mezētī 20	9	16
	2767 3	132	an. 22. 21	10	17
	2768 4	133	22	11	18
	2769 5	134	23	12	19
	2770 6	135	24	13	20
1190	2771 7	136	25	14	21
	2772 1	Ahialō 137	26	15	22
	2773 2	an. 10. 138	27	16	23
	2774 3	139	28	17	24
	2775 4	140	29	18	25
1185	2776 5	141	30	19	26
	2777 6	142	31	20	1 Thuoris
	2778 7	143	32	21	2 an. 7.
	2779 8	144	33	22	3
	2780 9	145	34	23	4
1180	2781 10	146	35	24	5
	2782 1	Abdon 147	36	25	6
	2783 2	an. 8. 148	37	26	7 Troiae
	2784 3	149	38	27	1 uerſio. Dy
	2785 4	150	39	28	2 naſtia. 20.
1175	2786 5	151	1 Aeneās 29	29	3 ruruſus Dia
	2787 6	152	2 Latinis 30	30	4 politanorū
	2788 7	153	3 ipat an. 31	31	5 ſine Lar-
	2789 8	154	1 3. Aſca- 32	32	6 thibus an
	2790 1	Sampſon an. 20.	2 niuſ an. 1	Teuteuſ 7	norū. 178
1170	2791 3	155	3 38. 1	2 an. 40.	8
	2792 2	156	4	3	9
	2793 4	157	5	4	10
	2794 5	158	6	5	11

An. añ.	Anni.	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Assyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2795	6	7	6	12
1165	2796	7	8	7	13
	2797	8	9	8	14
	2798	6	10	9	15
	2799	10	11	10	16
	1800	11	12	11	17
1160	2801	12	13	12	18
	2802	13	14	13	19
	2803	14	15	14	20
	2804	15	16	15	21
	2805	16	17	16	22
1155	2806	17	18	17	23
	2807	18	19	18	24
	2808	19	20	23	25
	2809	20	21	24	26
	2810	1 Heli	22	19	27
1150	2811	2 an.40.	23	20	28
	2812	3	24	21	29
	2813	4	25	22	30
	2814	5	26	25	31
	2815	6	27	26	32
1145	2816	7	28	27	33
	2817	8	29	28	35
	2818	9	30	29	43
	2819	10	31	30	36
	2810	11	32	31	37
1140	2821	12	33	32	38
	2822	13	34	33	39
	2823	14	35	34	40
	2824	15	36	35	41
	2825	16	37	36	42
1135	2826	17	38	37	43
	2827	18	1 Siluius	38	44
	8828	19	2 Postbumus	39	45
	2829	20	3 an.29.	40	46
	2830	21	4	1 Timæus	47
1130	2831	22	5	2 an.30.	48

IN TABVLAE IANNA

An.añ. Chm.	Anni mundi	Hebræorū regnum	Latinorum regnum	Affyrriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia
	2832	23	6	3	49
	2833	24	7	4	50
	2834	25	8	5	51
	2835	26	9	6	52
II25	2836	27	10	7	53
	2837	28	11	8	54 Hucusq; re
	2838	29	12	9	55 gnū Sicyo-
	2839	30	13	10	56 niorum
	2840	31	14	11	57
II20	2841	32	15	12	58
	2842	33	16	13	59
	2843	34	17	14	60
	2844	35	18	15	61
	2845	36	19	16	62
III5	2846	37	20	17	63
	2847	38	21	18	64
	2848	39	22	19	65
	2849	40	23	20	66
	2850	1 Samuel &	24	21	67
III0	2851	2 Saul ā.40.	25	22	68
	2852	3	26	23	69
	2853	4	27	24	70
	2854	5	28	25	71
	2855	6	29	26	72
II05	2856	7	1 Aeneas	27	73
	2857	8	2 Siluius	28	74
	2858	9	3 an.31.	29	75
	2859	10	4	30	76
	2860	11	5	1 Dercilus	77
II00	2861	12	6	2 an.40.	78 Regna Lace
	2862	13	7	3	79 dæmoniorū
	2863	14	8	4	80 & Corinthio
	2864	15	9	5	81 rum incept-
	2865	16	10	6	82 runt eodem
1095	2866	17	11	7	83 tempore
	2867	18	12	8	84
	2868	19	13	9	85

An. añ. Ch̄m.	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2869	120	714	010	86
	2870	121	815	111	87
1090	2871	122	916	212	88
	2872	123	0117	313	89
	2873	124	1118	414	90
	2874	125	2119	515	91
	2875	126	3120	616	92
1085	2876	127	4121	717	93
	2877	128	5122	818	94
	2878	129	6123	919	95
	2879	130	7124	020	96
	2880	131	8125	121	97
1080	2881	132	9126	222	98
	2882	133	0227	323	99
	2883	134	1228	424	100
	2884	135	2229	525	101
	2885	136	3230	626	102
1075	2886	137	4231	727	103
	2887	138	5231	828	104
	2888	139	6232	929	105
	2889	140	7233	030	106
	2890	11	8234	131	107
1070	2891	12	9235	232	108
	2892	13	0236	333	109
	2893	14	1237	434	110
	2894	15	2238	535	111
	2895	16	3239	636	112
1065	2896	17	4240	737	113
	2897	18	5241	838	114
	2898	19	6242	939	115
	2899	10	7243	040	116
	2900	11	8244	141	117
1060	2901	12	9245	242	118
	2902	13	0246	343	119
	2903	14	1247	444	120
	2904	15	2248	545	121
	2905	16	3249	646	122

Latinus
Siluius
an. 50.

Dauid
an. 40.

Eupales
an. 38.

TABVLAE

An. añ.	Anni	Hebræorum	Latinorum	Affyriorum	Aegyptiorum
Chřm. mundi	regnum	regnum	regnum	Dynastia	
1054	2906	17	20	17	123
	2907	18	21	18	124
	2908	19	22	19	125
	2909	20	23	10	126
	2910	21	24	11	127
1050	2911	22	25	12	128
	2912	23	26	13	129
	2913	24	27	14	130
	2914	25	28	15	131
	2915	26	29	16	132
1045	2916	27	30	17	133
	2917	28	31	18	134
	2918	29	32	19	135
	2919	30	33	20	136
	2920	31	34	21	137
1040	2921	32	35	22	138
	2922	33	36	23	139
	2923	34	37	24	140
	2924	35	38	25	141
	2925	36	39	26	142
1003	2926	37	40	27	143
	2927	38	41	28	144
	2928	39	42	29	145
	2929	40	43	30	146
	2930	1 Salomon	44	31	147
1030	2931	2 an. 40.	45	32	148
	2932	3	46	33	149
	2933	4	47	34	150 Salomon
	2934	5	48	35	151 téplū ĩ Hie
	2945	6	49	36	152 rofolimis
1025	2936	7	50	37	153 edificare
	2937	8	1 Alba	38	154 cœpit.
	2938	9	2 an. 39.	39	155 Laothenes
	2939	10	3	40 an. 45.	156
	2940	11	4	3	157
1020	2941	12	5	4	158
	2942	13	6	5	159

An, añ Ghím múdi	Anni regnum	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastię
	2943	14	7	6	160
	2944	15	8	7	161
	2945	16	9	8	162
1015	2946	17	10	9	163
	2947	18	11	10	164
	2948	19	12	11	165
	2949	20	13	12	166
	2950	21	14	13	167
1010	2951	22	15	14	168
	2952	23	16	15	169
	2953	24	17	16	170
	2954	25	18	17	171
	2955	26	19	18	172
1005	2956	27	20	19	173
	2957	28	21	20	174
	2958	29	22	21	175
	2959	30	23	22	176
	2960	31	24	23	177
1000	2961	32	25	24	178
	2962	33	26	25	1 Smēdis Dyna
	2963	34	27	26	2 uel Se- stia
	2964	35	28	27	3 sach an. 21 an.
	2965	36	29	28	4 26. 130
995	2966	37	30	29	5
	2967	38	31	30	6
	2968	39	32	31	7
	2969	40	33	32	8
	2970	1 Roboam	34	Initium	9 Israel in Iero-
990	2971	2 an.17.	35	33 regum	10 boam
	2972	3	36	34	11
	2973	4	37	35	12
	2974	5	38	36	13
	2975	6	39	37	14
985	2976	7	1 Athis vel	38	15
	2977	8	2 Aegyptus	39	16
	2978	9	3 an.24.	40	17
	2979	10	4	41	18
				42	

T A B V L A E

An.añ. Chřm. mūdi	Anni Hebræorū regū Iuda	Latinorum regnum	Affyriorum regnum	Aegyptiorum Dynastiæ
	2980	11	5	43 19
980	2981	12	6	44 20
	2982	13	7	45 21
	2983	14	8	1 Pirithidias 22
	2984	15	9	2 an.30. 23
	2985	16	10	3 24
975	2986	17	11	4 25
	2987	1 Abias	12	5 26
	2988	2 an.3.	13	6 1 Pseusennes
	2989	3	14	7 2 an.41.
	2990	1 Afa an.41.	15	8 3
970	2991	2	16	9 4
	2992	3	17	10 5
	2993	4	18	11 6
	2994	5	19	12 7
	2995	6	20	13 8
965	2996	7	21	14 9
	2997	8	22	15 10
	2998	9	23	16 11
	2999	10	24	17 12
	3000	11	1 Capis ā.28.	18 13
960	3001	12	2	19 14
	3002	13	3	20 15
	3003	14	4	21 16
	3004	15	5	22 17
	3005	16	6	23 18
955	3006	17	7	24 19
	3007	18	8	25 20
	3008	19	9	26 21
	3009	20	10	27 22
	3010	21	11	28 23
950	3011	22	12	29 24
	3012	23	13	30 25
	3013	24	14	1 Ofrateus 26
	3014	25	15	2 an.20. 27
	3015	26	16	3 28
945	3016	27	17	4 29

Ana. Chm.	Anni Hebræorum mundi regum	Latinorum regnū	Affyrriorum regnum	Aegyptiorum Dynastia	
	3017	28	18	5	30
	3018	29	19	6	31
	3019	30	20	7	32
	3020	31	21	8	33
940	3021	32	22	9	34
	3022	33	23	10	35
	3023	34	24	11	36
	3024	35	25	12	37
	3025	36	26	13	38
935	3026	37	27	14	39
	3027	38	28	15	40
	3028	39	1 Capetus	16	41
	3029	40	1 an. 13.	17	1 Nefercheres
	3030	41	3	18	2 an. 4.
930	3031	1 Iofaphat	4	19	3
	3032	2 an. 25.	5	20	4
	3033	3	6	1 Ofragane	1 Amenophis
	3034	4	7	2 us. an. 50. 2	quartus an. 9.
	3035	5	8	3	3
925	3036	6	9	4	4
	3037	7	10	5	5
	3038	8	11	6	6
	3039	9	12	7	7
	3040	10	13	8	8
920	3041	11	1 Tyberinus	9	9
	3042	12	2 an. 8.	10	1 Ofochor a. 6.
	3043	13	3	11	2
	3044	14	4	12	3
	3045	15	5	13	4
915	3046	16	6	14	5
	3047	17	7	15	6
	3048	18	8	16	1 Spinaces. a. 9.
	3049	19	1 Agrippa	17	2
	3050	20	2 an. 40.	18	3
910	3051	21	3	19	4
	3052	22	4	20	5
	3053	23	5	21	6

TABVLAE

An. añ	Anni Hebraorū	Latinorum	Affyriorum	Aegyptiorum	
Ch̄m. mūdi	regū Iuda	regnum	regnum	Dynastiæ	
	3054	24	6	22	7
	3055	25	7	23	8
	3056	1 Iorā.an. 8.	8	24	9
905	3057	2	9	25	1 Pufennes
	3058	3	10	26	2 ann. 35.
	3059	4	11	27	3
	3060	5	12	28	4
	3061	6	13	29	5
900	3062	7	14	30	6
	3063	8	15	31	7
	3064	1 Ochozias	16	32	8
	3065	1 Athalia	17	33	9
	3066	2 ann. 9.	18	34	10
895	3067	3	19	35	11
	3068	4	20	36	12
	3069	5	21	37	13
	3070	6	22	38	14
	3071	7	23	39	15
890	3072	1 Ioas ā.40.	24	40	16
	3073	2	25	41	17
	3074	3	26	42	18
	3075	4	27	43	19
	3076	5	28	44	20
885	3077	6	29	45	21
	3078	7	30	46	22
	3079	8	31	47	23
	3080	9	32	48	24
	3081	10	33	49	25
880	3082	11	34	50 Ascraza-	26
	3083	12	35	1 pes an.42.	27
	3084	13	36	2	28
	3085	14	37	3	29
	3086	15	38	4	30
875	3087	16	39	5	31
	3088	17	40	6	32
	3089	18	1 Remus an.7	7	33
	3090	19	2 19.	8	34

An.añ.	Anni	Hebræorū	Latinorum	Assyriorum	Ægyptiorum
Chīm.mūdi	regū Iuda	regnum	regnum	Dynastiæ	
870	3091	20	3	9	35
	3092	21	4	10	1 Sestoris Dynastia
	3093	22	5	11	2 an. 21. 22.an.
	3094	23	6	12	3 49.
	3095	24	7	13	4
865	3096	25	8	14	5
	3097	26	9	15	6
	3098	27	10	16	7
	3099	28	11	17	8
	3100	29	12	18	9
860	3101	30	13	19	10
	3102	31	14	20	11
	3103	32	15	21	12
	3104	33	16	22	13
	3105	34	17	23	14
855	3106	35	18	24	15
	3107	36	19	25	16
	3108	37	1 Auētinus	26	17
	3109	38	2 an 37.	27	18
	3110	39	3	28	19
850	3111	40	4	29	20
	3112	1 Amafias	5	30	21
	3113	2 an. 29.	6	31	1 Oforthon, 1. an. 15.
	3114	3	7	32	2
	3115	4	8	33	3
845	3116	5	9	34	4
	3117	6	10	35	5
	3118	7	11	36	6
	3119	8	12	37	7
	3120	9	13	38	8
840	3121	10	14	39	9
	3122	11	15	40	10
	3123	12	16	41	11
	3124	13	17	42	12
	3125	14	18	1 Sardana	13
835	3126	15	19	2 palus	14
	3127	16	20	3 an. 15	15

TABVLAE

An. añ	Annī Hebræorū	Latinorum	Assyriorū	Medorum	Aegyptiorū	
Chrm. mūdi	regū Iuda	regnum	reges	reges	Dynastia	
	3128	17	21	4	1 Tachelo	
	3129	18	22	5	2 tis an. 13.	
	3130	19	23	6	3	
830	3131	20	24	7	4	
	3132	21	25	8	5	
	3133	22	26	9	6	
	3134	23	27	10	7	
	3135	24	28	11	8	
825	3136	25	29	12	9	
	3137	26	30	13	10	
	3138	27	31	14	11	
	3139	28	32	15	12	
	3140	29	33	1 Phul Ber Arbar	3	
820	3141	1 Azarias q	34	2 lochus 2 ces	1 Putaba-	Dyna
	3142	2 & Ozias	35	3 an. 28. 3 ann. 2	ftis an.	ftia.
	3143	3 an. 52.	36	4 28. 4 28. 3	25.	23. an
	3144	4	37	5	4	41.
	3145	5	1 Procas	6	5	
815	3146	6	2 pn. 23.	7	6	
	3147	7	3	8	7	
	3148	8	4	9	8	
	3149	9	5	10	9	
	3150	10	6	11	10	
810	3151	11	7	12	11	
	3152	12	8	13	12	
	3153	13	9	14	13	Macedo-
	3154	14	10	15	14	num rex
	3155	15	11	16	15	Gramma
805	3156	16	12	17	16	us regna
	3157	17	13	18	17	re cœpit,
	3158	18	14	19	18	& inde
	3159	19	15	20	19	galij seqn
	3160	20	16	21	20	tes.
800	3161	21	17	22	21	
	3162	22	18	23	22	
	3163	23	19	24	23	
	3164	24	20	25	24	

An. añ	Chřm. mudi	Ann̄i Hebræorū	Latinorū reges	Assyriorū reges	Medorū reges	Aegyptio um Dynastia
		3165	25	21	26	25
795		3166	26	22	27	1 Oforton. 2.
		3167	27	23	28	2 an. 9.
		3168	28	1 Amulius	29	1 Mādanes
		3169	29	2 an. 42.	30	2 an. 50.
		3170	30	3	31	3
790		3171	31	4	32	4
		3172	32	5	33	5
		3173	33	6	34	6
		3174	34	7	35	7
		3175	35	8	36	8
785		3176	36	9	37	9
		3177	37	10	38	10
		3178	38	11	39	11
		3179	39	12	40	12
		3180	40	13	41	13
780		3181	41	14	42	14
		3182	42	15	43	15
		3183	43	16	44	16
		3184	44	Lidorū 17 regnū	45	17 pit
		3185	45	18	46	18

Defecit regnum Lacedæmoniorum Dynastia. 24.

Ab euersa Troia usque ad primam Olympiadem exclusiue inter medij fuerunt anni. 402.

Prima Olympias non incepit temporibus Ioathan regis Iuda, ut Africanus affirmat. Sed anno .46 Oziæ regis Iuda patris ipsius Ioathã, & an. 19. Amulii regis Latinorū, necnō & an. 47. Phul Belochi regis Assyriorū, atq; ã. 19. Mādanis regis Medorū ãnoq; .2. Bochori regis Aegypti: inchoata iam p̄cedenti ãno Dynastia. 24 & erat secundus annus Aeschyli Atheniensium Iudicis.

Olympias prima.

775	3186	46	19	47	19	12
	3187	47	20	48	20	3
	3188	48	21	1 Phul Assar	21	4
	3189	49	22	2 ann. 25.	22	5
	3190	50	23	3	23	6

TABVLAE

An. añ.	Chrm. mudi	regu Iuda	Latinoru	Assyrioru	reges	Medoru	reges	Aegyptiorum	Dynastia
770	3191	51	24		4	24	7		
	3192	52 (16.	25		5	25	8		
	3193	.1 Ioathã.ã.	26		6	26	9		
	Olympias		3.						
	3194	2	27		7	27	10		
	3165	3	28		8	28	11		
765	3196	4	29		9	29	12		
	3167	5	30		10	30	13		
	Olympias.		4						
	3198	6	31		11	31	14		
	3199	7	32		12	32	15		
	3200	8	33		13	33	16		
760	3201	9	34		14	34	17		
	Olympias.		5.						
	3202	10	35		15	35	18		
	3203	11	36		16	36	19		
	3204	12	37		17	37	20		
	3205	13	38		18	38	21		
	Olympias.		6.						
755	3206	14	39		19	39	22		
	3207	15	40		20	40	23		
	3208	16 (16.	41		21	41	24		
	3209	1 Achaz ã.	42		22	42	25	Roma	cõditur.
	1 Olympias.		7.						
	2	3210	2	1 Romulus	23	43	26		
750	3	3211	3	2 an.37.	24	44	27		
	4	3212	4	3	25	45	28		
	5	3213	5	4	1 Salmã	46	29	1	29
	Olympias.		8.		1 Affar an.	47		2	30
	6	3214	6	5	17.	48		3	30 secundum
	7	3215	7	6	3	49		4	31 Astronomos
745	8	3216	8	7	4	50		5	32 sumuntur
	9	3217	9	8	5			6	33 ab an.1. Sal
	Olympias.		9					7	manassar.
	10	3218	10	9	6			8	1 Sofar 34.
	11	3219	11	10	7			9	2 mó ã. 35
	12	3220	12	11	8			10	3 30. 36

ANNALES TEMPORVM.

101

An. añ.	An. Ann.	Hebræorū	Romanorū	Assyriorū	Medorū	Aegyptiorū	
Ch̄m urb.	mūdi regū	Iuda reges	reges	reges	reges	Dynastiæ	
740	13	3221	13	12	9	4	37
	Olympias.		10.				
	14	3222	14	13	10	5	38
	15	3223	15	14	11	6	39
	16	3224	16	15	12	7	40
	17	3225	1 Ezechias	16	13	8	41
	Olympias.	11. an. 29.					
735	18	3226	2	17	14	9	42
	19	3227	3	18	15	10	43
	20	3228	4	19	16	11	44
	21	3229	5	20	17	12	1 Sabchō
	Olympias.	12.	Finis regū Israel				an. 12.
	22	3230	6	21	1 Senna.	13	2
730	23	3231	7	22	2 cherib	14	3
	24	3232	8	23	3 an. 10.	15	4
	25	3233	9	24	4	16	5
	Olympias.	13.					
	26	3234	10	25	5	17	6
	27	3235	11	26	6	18	7
725	28	3236	12	27	7	19	8
	29	3237	13	28	8	20	9
	Olympias.	14.					
	30	3238	14	29	9	21	10
	31	3239	15	30	10	22	11
	32	3240	16	31	1 Affar	23	12
730	33	3241	17	32	2 Adon	24	1 Sebicu
	Olympias.	15.			an. 7.		an. 12.
	34	3242	18	33	3	25	2
	35	3243	19	34	4	26	3
	36	3244	20	35	5	27	4
	37	3245	21	36	6	28	5
	Olympias.	16					
615	38	3246	22	37	7	29	6
	39	3247	23	1 uacat ip̄	1 Mero-	30	7
	40	3248	24	1 Numa	2 dach.	1 Arthi	8
	41	3249	25	2 an. 41.	3 an. 52.	2 carmi	9
	Olympias.	17.				an. 50.	

Dyna-
stia 25.
an. 44.

An. añ	An. Anni	Hebraorū	Romanorū	Affyrriorū	Medorū	Aegyptiorum	
Chīm	vrb. mūdi	regū Iuda	reges	reges	reges	Dynastia	
	42	3250	26	3	4	3	10
710	43	3251	27	4	5	4	11
	44	3252	28	5	6	5	12
	45	3253	29	6	7	6	1 Tarachus
	Olympias.		18.				an. 20.
	46	3254	1 Manaf-	7	8	7	2
	47	3255	2 fes an.	8	9	8	3
705	48	3256	3 55.	9	10	9	4
	49	3257	4	10	11	10	5
	Olympias.		19				
	50	3258	5	11	12	11	6
	51	3259	6	12	13	12	7
	52	3260	7	13	14	13	8
700	53	3261	8	14	15	14	9
	Olympias.		20				
	54	3262	9	15	16	15	10
	55	3263	10	16	17	16	11
	56	3264	11	17	18	17	12
	57	3265	12	18	19	18	13
	Olympias.		21				
695	58	3266	13	19	20	19	14
	59	3267	14	20	21	20	15
	60	3268	15	21	22	21	16
	61	3269	16	22	23	22	17
	Olympias.		22				
	62	3270	17	23	24	23	18
690	63	3271	18	24	25	24	19
	64	3272	19	25	26	25	20
	65	3273	20	26	27	26	1 Merres an.
	Olympias.		23				Dynastia. 26. an. 168.
	66	3274	21	27	28	27	2
	67	3275	22	28	29	28	3
685	68	3276	23	29	30	29	4
	69	3277	24	30	31	30	5
	Olympias.		24				
	70	3278	25	31	32	31	6
	71	3279	26	32	33	32	7

An añ.	An.	Anni Hebræorū	Romanorū	Assyriorū	Medorū	Aegyptiorū
Chřm.	urb.	mūdi regū Iuda	reges	reges	reges	Dynastiæ.
	72	3280	27	33	34	33 8
680	73	3281	28	34	35	34 9
	Olympias.		25			
	74	3282	29	35	36	35 10
	75	3283	30	36	37	36 11
	76	3284	31	37	38	37 12
	77	3285	32	38	39	38 1 Stefinatis
	Olympias.		26			an.7.
675	78	3286	33	39	40	39 2
	79	3287	34	40	41	40 3
	80	3288	35	41	42	41 4
	81	3289	36	1 Tullus	43	42 5
	Olympias		27	host ann.		
	82	3290	37	2 32.	44	43 6
670	83	3291	38	3	45	44 7
	84	3292	39	4	46	45 1 Nechepsus
	85	3293	40	5	47	46 2 an.6.
	Olympias.		28			
	86	3294	41	6	48	47 3
	87	3295	42	7	49	48 4
665	88	3296	43	8	50	49 5
	89	3297	44	9	51	50 6
	Olympias.		29			
	90	3298	45	10	52	1 Arbia 1 Nechoar
	91	3299	46	11	1 Bē Me 2 nes	2 primus
	92	3300	47	12	2 rodach 3 an. 2 2 3	an.8.
660	93	3301	48	13	3 an. 2 1 4	4
	Olympias.		30			
	94	3302	49	14	4	5 5
	95	3303	50	15	5	6 6
	96	3304	51	16	6	7 7
	97	3305	52	17	7	8 8
	Olympias.		31			
655	98	3306	53	18	8	9 1 Pfāmericus
	99	3307	54	19	9	10 2 an. 44.
	100	3308	55	20	10	11 3
	101	3309	1 Amon	21	11	12 4
			an. 12.			

TABVLAE

An. añ. an. Anni Hebræorū Romanorū Assyriorū Medorū Aegyptiorū
Chrm. urb. mudi regū luda reges reges reges Dynastia

		Olympias.		32.						
	102	3310	2	22	12	13				5
650	103	3311	3	23	13	14				6
	104	3312	4	24	14	15				7
	105	3313	5	25	15	16				8
		Olympias		33.						
	106	3314	6	26	16	17				9
	107	3315	7	27	17	18				10
645	108	3316	8	28	18	19				11
	109	3317	9	29	19	20				12
		Olympias.		34.						
	110	3318	10	30	20	21				13
	111	3319	11	31	21	22				14
	112	3320	12	(31 32	1 Nabu	1 Arceus				15
640	113	3321	1	Iofias ā.	1 Ancus	2 chodo	2 an	40		16
		Olympias.		35.	Martius nosor primus					
	114	3322	2	2 an.	25.3	3 ā.	35.			17
	115	3323	3	3	4	4				18
	116	3324	4	4	5	5				19
	117	3325	5	5	6	6				20
		Olympias.		36.						
635	118	3326	6	6	7	7				21
	119	3327	7	7	8	8				22
	120	3328	8	8	9	9				23
	121	3329	9	9	10	10				24
		Olympias.		37.						
	122	3330	10	10	11	11				25
630	123	3331	11	11	12	12				26
	124	3332	12	12	13	13				27
	125	3333	13	13	14	14				28
		Olympias.		38.						
	126	3334	14	14	15	15				29
	127	3335	15	15	16	16				30
625	128	3336	16	16	17	17				31
	129	3337	17	17	18	18				32
		Olympias.		39.						
	130	3338	18	18	19	19				33

An.añ. An. Anni Hebreorū Romano Assyrio Medorū Aegyptiorū
Chřm. urb. mūdi regū Iuda rū reges rū reges reges Dynastiā

	131	3339	19	19	20	20	34
	132	3340	20	20	21	21	35
620	133	3341	21	21	22	22	36
	Olympias.		40				
	134	3342	22	22	23	23	37
	135	3343	23	23	24	24	38
	136	3344	24	1 Tarqnus	25	25	39
	137	3345	25	2 Priscus	26	26	40
	Olympias.		41.	an.37.			
615	138	3346	26	3	27	27	41
	139	3347	27	4	28	28	42
	140	3348	28	5	29	29	43
	141	3349	29	6	30	30	44
	Olympias.		42.				
	142	3350	30 (m 3. 7		31	31	1 Necha
610	143	3351	31 Ioachās		32	32	2 or. 2. an.
	144	3352	1 Ioakim 9		33	33	3 6.
	145	3353	2 an. 11. 10		34	34	4
	Olympias.		43.				
	146	3354	3	11	35	35	5
	147	3355	4	12	1 Nabu-	36	6
605	148	3356	5	13	2 chodo-	37	1 Pfāmites
	149	3357	6	14	3 nofor	38	2 an. 12.
	Olympias.		44.		magnus an.45.		
	150	3358	7	15	4	39	3
	151	3359	8	16	5	40	4
	152	3360	9	17	6	1 Arti-	5
600	153	3361	10	18	7	2 nes an.	6
	Olympias.		45. (m.3.			22.	
	154	3362	11 Ioakhin 19		8	3	7 Transmi
	155	3363	1 Sedechi 20		9	4	8 gratio Io
	156	3364	2 an. 11. 21		10	5	9 kin in Ba
	157	3365	3	22	11	6	10 bylonē.
	Olympias.		46.				
595	158	3366	4	23	12	7	11
	159	3367	5	24	13	8	12
	160	3368	6	25	14	9	1 Vaphres. an. 30.

An. añ. An. Anni Hebræorū Romano Assyrio Medorū Aegyptiorū
 Chrm.urb.mundi captiuitas rú reges rú reges reges Dynastiæ

	161	3369	7	26	15	10	3
	Olympias		47.				
	162	3370	8	27	16	11	3
590	163	3371	9	28	17	12	4
	164	3372	10	29	18	13	5
	165	3373	11	30	19	14	6
	Olympias.		48.	Desolatio tēpli & Hierusalē post inchoatā			
	166	3374	1	Desolatio	20	15	7 tēpli adī
	167	3375	2	tionis	21	16	8 ficationē
585	168	3376	3	ā.70.	22	17	9 à Salomo
	169	3377	4	34	23	18	10 ne an.
	Olympias,		49.				an.440.
	170	3378	5	35	24	19	11
	171	3379	6	36	25	20	12
	172	3380	7	37	26	21	13
580	173	3381	8	1 Seruius	27	22	14
	Olympias.		50.	Tullius.an.34.			
	174	3382	9	2	28	1	Astiba 15
	175	3383	10	3	29	2	rus cū A 16
	176	3384	11	4	30	3	pāda filio 17
	177	3385	12	5	31	4	an.20. 18
	Olympias.		51				
575	178	3386	13	6	32	5	19
	179	3387	14	7	33	6	20
	180	3388	15	8	34	7	21
	181	3389	16	9	35	8	22
	Olympias.		52.				
	182	3390	17	10	36	9	23
570	183	3391	18	11	37	10	24
	184	3392	19	12	38	11	25
	185	3393	20	13	39	12	26
	Olympias.		53.				
	186	3394	21	14	40	13	27
	187	3395	22	15	41	14	28
565	188	3396	23	16	42	15	29
	189	3397	24	17	43	16	30
	Olympias.		54.				

An. añ	An. Anni	Hebræorū	Romano	Assyrio	Medorū	Aegyptiorum	
Chīm.urb.mūdi	captiuitas	rū reges	rū reges	reges	Dynastia		
	190	3398	25	18	44	17	1 Anamafis
	191	3399	26	19	45	18	2 an. 43.
	192	3400	27	20	1 Euilme	19	3
560	193	3401	28	21	2 rodach	20	4
	Olympias.		55.		an. 30.		
	194	3402	29	22	3	1 Apāda	5
	195	3403	30	23	4	2 folus	6
	196	3404	31	24	5	3 ā. 30.	7
	197	3405	32	25	6	4	8
	Olympias.		56.				
555	198	3406	33	26	7	5	9
	199	3407	34	27	8	6	10
	200	3408	35	28	9	7	11
	201	3409	36	29	10	8	12
	Olympias.		57.				
	202	3410	37	30	11	9	13
550	203	3411	38	31	12	10	14
	204	3412	39	32	13	11	15
	205	3413	40	33	14	12	16
	Olympias.		58.				
	206	3414	41	34	15	13	17 Defecit
	207	3415	42	1 Tarqn.	16	14	18 regnū Ly
545	208	3416	43	2 supbus	17	15	19 dorum.
	209	3417	44	3 an. 35.	18	16	20
	Olympias.		59.				
	210	3418	45	4	19	17	21
	211	3419	46	5	20	18	22
	212	3420	47	6	21	19	23
540	213	3421	48	7	22	20	24
	Olympias.		60.				
	214	3422	49	8	23	21	25
	215	3423	50	9	24	22	26
	216	3424	51	10	25	23	27
	217	3425	52	11	26	24	28
535	Olympias.		61.				
	218	3426	53	12	27	25	29
	219	3427	54	13	28	26	30

TABVLAE

An. a. n.	Anni Iudæorū	Pōt. Roma.	Assyriorū	Perfarū	Aegyptiorum
Chm vrb.	mūdi duces & eorū	cōsules	reges	reges	Dynastia
220	3428	55	14	29	27 31
221	3429	56	15	30	28 32
	Olympias.	62.			
222	3430	57	16	1 Reg Assar 29	33
530 223	3431	58	17	2 an. 3.	30 34
224	3432	59	18	3	1 Cyrus 35
225	3433	60	19	1 Lab Af 2 & Dari ²	36
	Olympias.	63		far an. 6. simul ante reunitam	
226	3434	61	20	2	3 37 Monarchiam
227	3435	62	21	3	4 38 an. 12.
525 228	3436	63	22	4	5 39
229	3437	64	23	5	6 40
	Olympias.	64			
230	3438	65	24	6	7 41
231	3439	66	25	1 Baltha	8 42
232	3440	67	26	2 far an. 5. 9	43
520 233	3441	68	27	3	10 1 Dinastia. 27. in
	Olympias.	65			q̄ Perfarū rex
234	3442	69	28	4	11 2 Cambises obti
235	3443	70	29	5	12 3 nuit Aegyptū:
236	3444	1 Zoroba bel dux	30	Balthasar interi	Cyr ² & 4 cui p̄fuerunt
237	3445	2 an 58	31	fecto defecit	2 Darius 5 reges Perfarū
	Olympias.	66		regnū Assyrio-	si an 2 an. 111.
515 238	3446	31	3	32 rum trāslatum	1 Cyrus 6
239	3447	4	4	33 in Perfas	2 solus 7 Tēpli funda-
240	3448	5	5	34	3 an. 22. 8 mēta iacta
241	3449	6	6	35	4 9 sunt.
	Olympias.	67		Cōsules ānis. 464.	paulo plus p̄fuerūt post
242	3450	7	7	1	5 10 quam defe-
510 243	3451	8	8	2	6 11 cerunt Ro-
244	3452	9	9	3	7 12 manorum
245	3453	10	10	4	8 13 reges
	Olympias.	68			
246	3454	11	11	5	9 14
247	3455	12	12	6	10 15
505 248	3456	13	13	7	11 16
249	3457	14	14	8	12 17

An.añ.An.Anni Iudeorū Pontifices Romanorū Perforū Aegyptiorum
Chřm. urb.mūdi duces eorum consules reges Dynastia

	Olympias.								
	69								
	250	3458	15	15	9	13	18		
	251	3459	16	16	10	14	19		
	252	3460	17	17	11	15	20		
500	253	3461	18	18	12	16	21		
	70								
	254	3462	19	19	13	17	22		
	255	3463	20	20	14	18	23		
	256	3464	21	21	15	19	24		
	257	3465	22	22	16	20	25		
	71								
595	258	3466	23	23	17	21	26		
	259	3467	24	24	18	22	27		
	260	3468	25	25	19	1	Arta- 28		
	261	3469	26	26	20	2	xerxes 29		
	72								
	262	3470	27	27	21	3	30		
490	263	3471	28	28	22	4	31		
	264	3472	29	29	23	5	32		
	265	3473	30	30	24	6	33		
	73								
	266	3474	31	31	25	7	34		
	267	3475	32	32	26	8	35		
485	268	3476	33	33	27	9	36		
	269	3477	34	34	28	10	37		
	74								
	270	3478	35	35	29	11	38		
	271	3479	36	36	30	12	39		
	272	3480	37	1	Ioakin.	31	40		
480	273	3481	38	2	ian.8.	32	41		
	75								
	274	3482	39	3		33	42		
	275	3483	40	4		34	43		
	276	3484	41	5		35	44		
	277	3485	42	6		36	45		
	76								
475	278	3486	43	7		37	46		

. M V S T A B V L A E . I A N N A .

An. añ An. Anni Iudæorū Pōtifi. Romanorū Persarū Aegyptiorū
Chřm. vrb. mūdi duces eorū cōsules reges Dynastiæ

Chřm.	vrb.	mūdi	duces	eorū	cōsules	reges	Dynastiæ
	279	3487	44	8	38	20	47
	280	3488	45	1	Iesus	39	1 Dari ⁹ 48.
	281	3489	46	2	reuerf ⁹	40	2 Longi 49
	Olympias.		77.	an. 20.		manus an. 37.	
	282	3490	47	3	41	3	50
470	283	3491	48	4	42	4	51
	284	3492	49	5	43	5	52
	285	3493	50	6	44	6	53 Completū est tēplū dñi.
	Olympias.		78.				
	286	3494	51	7	45	7	54
	287	3495	52	8	46	8	55
	288	3496	53	9	47	9	56
465	289	3497	54	10	48	10	57
	Olympias.		79.				
	290	3498	55	11	49	11	58
	291	3499	56	12	50	12	59
	292	3500	57	13	51	13	60
460	293	3501	58	14	52	14	61
	Olympias.		80.				
	294	3502	1 Rhesa	15	53	15	62
	295	3503	2 ā. 66.	16	54	16	63
	296	3504	3	17	55	17	64
	297	3505	4	18	56	18	65
	Olympias.		81.				
455	298	3506	5	19	57	19	66
	299	3507	6	20	58	20	67 Licētia dat Iudæ
	300	3508	7	1 Ioakī	59	21	68 is à Dario reardi
	301	3509	8	2 pōt.	60	22	69 ficādi Hierusalē:
	Olympias.			an. 48.			à quo tēpore iclu
	302	3510	9	3	61	23	70 siue enumerātur
450	303	3511	10	4	62	24	71 āni hebdomadū
	304	3512	11	5	63	25	72 Danielis.
	305	3513	12	6	64	26	73
	Olympias.		83.				
	306	3514	13	7	65	27	74
	307	3515	14	8	66	28	75

An añ. An. Anni Iudæorꝝ Pōrifices Romanoꝝ Perfarū Aegyptiorū
Chřm. vrb. mūdi duces eorum cōsules reges Dynastiæ

445	308	3516	15	9	67	29	76
	309	3517	16	10	68	30	77
	Olympias.		84				
	310	3518	17	11	69	31	78
	311	3519	18	12	70	32	79
	312	3520	19	13	71	33	80
440	313	3521	20	14	72	34	81
	Olympias.		85.				
	314	3522	21	15	73	35	82
	315	3523	22	16	74	36	83
	316	3524	23	17	75	37	84
	317	3525	24	18	76	1 Darius	85
	Olympias.		86.			Nothos an. 19.	
435	318	3526	25	19	77	2	86
	319	3527	26	20	78	3	87
	320	3528	27	21	79	4	88
	321	3529	28	22	80	5	89
	Olympias.		87.				
	322	3530	29	23	81	6	90
430	323	3531	30	24	82	7	91
	324	3532	31	25	83	8	92
	325	3533	32	26	84	9	93
	Olimpias		88.				
	326	3534	33	27	85	10	94
	327	3535	34	28	86	11	95
425	328	3536	35	29	87	12	96
	329	3537	36	30	88	13	97
	Olympias.		89.				
	330	3538	37	31	89	14	98
	331	3539	38	32	90	15	99
	332	3540	39	33	91	16	100
420	333	3541	40	34	92	17	101
	Olympias.		90.				
	334	3542	41	35	93	18	102
	335	3543	42	36	94	19	103
	336	3544	43	37	95	1 Magnus	104
	337	3545	44	38	96	2 Artaxer-	105

xes Meneon; qui & Assuerus in lib. Hester an. 55. O ii

T A B V L A B

An añ.	An. Anni	Chím.urb.mundi	Iudæorū duces	Pōtifi. eorū	Romano rú cōsules	Perfarū reges	Aegyptiorum Dynastia
		Olympias.	91				
415	338	3546	45	39	97	3	106
	339	3547	46	40	98	4	107
	340	3548	47	41	99	5	810
	341	3549	48	42	100	6	109
		Olympias	92				
	342	3550	49	43	101	7	110
410	343	3551	50	44	102	8	111 Aegyptus
	344	3552	51	45	103	9	1 Amatheus Dyna
	345	3553	52	46	104	10	2 an.6. stia.
		Olympias.	93				28.
	346	3554	53	47	105	11	3
	347	3555	54	48	106	12	4
405	348	3556	55	1 Eliafib	107	13	5
	349	3557	56	2 an.21.	108	14	6
		Olympias.	94				
	350	3558	57	3	109	15	1 Neferites.1. Dyna-
	351	3559	58	4	110	16	2 an.6. stia.29
	352	3560	59	5	111	17	3 annorū
400	353	3561	60	6	112	18	4 fere 40
		Olympias.	95				
	354	3562	61	7	113	19	5
	355	3563	62	8	114	20	6
	356	3564	63	9	115	21	1 Achoris.2.
	357	3565	64	10	116	22	2 an.12.
		Olympias.	96				
395	358	3566	65	11	117	23	3
	359	3567	66	12	118	24	4
	360	3568	1 Ioāna	13	119	25	5
	361	3569	2 an.53	14	120	26	6
		Olympias.	97				
	362	3570	3	15	121	27	7
390	363	3571	4	16	122	28	8
	364	3572	5	17	123	29	9
	365	3573	6	18	124	30	10
		Olympias.	98				
	366	3574	7	19	125	31	11

à Perſis receſſit

Aegyptus
Dynaſtia.
28.

Neferites.1.
Dynaſtia.29
annorū
fere 40

An. añ An. Anni Iudæorū Pótifices Romanorū Persarū Aegyptiorum
Chřm. urb. mūdi duces eorum consules reges Dynastiæ

	367	3575	8	20	126	32	12
385	368	3576	9	21	127	33	1 Pšāmites. 3. an. 1
	369	3577	10	1 Ioiada	128	34	1 Neferites. 2. m 4.
	Olympias.		99	an. 24.			
	370	3578	11	2	129	35	1 Nečtenebis
	371	3579	12	3	130	36	2 an. 18.
	372	3580	13	4	131	37	3
380	373	3581	14	5	132	38	4
	Olympias. m		100				
	374	3582	15	6	133	39	5
	375	3583	16	7	134	40	6
	376	3584	17	8	135	41	7
	377	3585	18	9	136	42	8
	Olympias.		101				
375	378	3586	19	10	137	43	9
	379	3587	20	11	138	44	10
	380	3588	21	12	139	45	11
	381	3589	22	13	140	46	12
	Olympias.		102				
	382	3590	23	14	141	47	13
370	383	3591	24	15	142	48	14
	384	3592	25	16	143	49	15
	385	3593	26	17	144	50	16
	Olympias.		103				
	386	3594	27	18	145	51	17
	387	3595	28	19	146	52	18
365	388	3596	29	20	147	53	1 Theo. an. 2.
	389	3597	30	21	148	54	2
	Olympias.		104				
	390	3598	31	22	149	55	1 Nečtaba Dyna
	391	3599	32	23	150	56	1 Artax2 nus an. 18 stia.
	392	3600	33	24	151	57	2 erxes 3 30.
360	393	3601	34	1 Ioathā	152	58	3 Och ² 4
	Olympias.		105	an. 24.		an. 26.	
	394	3602	35	2	153	59	5
	395	3603	36	3	154	60	6
	396	3604	37	4	155	61	7

T A B V L A E

An. añ. An.	Chrm. urb.	Anni mundi	Iudæorū duces	Pōtifi.	Romanorū consules	Perfarū reges	Aegyptiorum Dynastiæ	
		397	3605	38	5	156	7	8
		Olympias.		106				
355	398	3606	39	6	157	8	9	
	399	3607	40	7	158	9	10	
	400	3608	41	8	159	10	11	
	401	3609	42	9	160	11	12	
		Olympias.		107				
	402	3610	43	10	161	12	13	
350	403	3611	44	11	162	13	14	
	404	3612	45	12	163	14	15	
	405	3613	46	13	164	15	16	
		Olympias.		108				
	406	3614	47	14	165	16	17	
	407	3615	48	15	166	17	18	
345	408	3616	49	16	167	18	Ochus rex Perfarū	
	409	3617	50	17	168	19	Aegyptū obtinens	
		Olympias.		109			suo iunxit imperio	
	410	3618	51	18	169	20	Nectabano in Ae-	
	411	3619	52	19	170	21	thiopiā pulso. Fuit	
	412	3620	53	20	171	22	Aegyptus sub Per-	
340	413	3621	1 Iudas 2 I	Hyrcanus an. 14.	172	23	sis quousque Ale-	
		Olympias.		110			xander magnus	
	414	3622	2	22	173	24	Darium superaret.	
	415	3623	3	23	174	25		
	416	3624	4	24	175	26		
	417	3625	5	1 Iadus	176	1	Artes an. 4.	
		Olympias.		111	an. 10.			
335	418	3626	6	2	177	2		
	419	3627	7	3	178	3		
	420	3628	8	4	179	4		
	421	3629	9	5	180	1	Darius an. 6.	
		Olympias.		112			Secūdū rei ueritatē	
	422	3630	10	6	181	2	1 aliq hic ponunt ini	
330	423	3631	11	7	182	3	2 tiū regni Alexātri	
	424	3632	12	8	183	4	3 magni. f. anno. 1.	
	425	3633	13	9	184	5	4 Olymp. 1 12. & re	
		Olympias.		113			gnauit an. 12.	

An.añ An.	Anni Iudeorū	Potifices	Romanorū	Syriæ	Alexandriæ			
Chřm.vrb.	mūdi	duces eorum	cōsules	reges	Aegypti reges			
	426	3634	14	10	185	6	5	
	427	3635	1	Iosephus	1 Onias	186	6	Alexander ma-
325	428	3636	2	phus 1.	2 Priscus	187	7	gnus fit monar-
	429	3637	3	ann.7.	3 an.27.	188	8	ca ā.6. regni sui.
		Olympias.	114					Anni Aleanādri
	430	3638	4	4	189		9	secundum Astro
	431	3639	5	5	190		10	nomos sumunt
	432	3640	6	6	191		11	initium ann. 1.
320	433	3641	7	7	192		12	Olympia, 114.
		Olympias.	115					Alexādriæ reges in Aegypto
	434	3642	1	Abner	8	193	1	Ptolemæus Lagi
	435	3643	2	Semei	9	194	2	filius an.36. post
	436	3644	3	an.11.	10	195	3	Alexādri mortē.
	437	3645	4	11	196		4	
		Olympias.	116					
315	438	3646	5	12	197		5	
	439	3647	6	13	198		6	
	440	3648	7	14	199		7	
	441	3649	8	15	200		8	Syriæ
		Olympias.	117					reges
	442	3650	9	16	201		9	Seleu 9 Albategni hic
310	443	3651	10	17	202		10	cus Ni 10 enumerat ānos
	444	3652	11	18	203		11	3 canor 11 à morte Ale-
	445	3653	1	Heli	19	204	4	an.32.12 xandri.
		Olympias.	118	Mathatias an 12				
	446	3654	2	20	205		5	13
	447	3655	3	21	206		6	14
305	448	3656	4	22	207		7	15
	449	3657	5	23	208		8	16
		Olympias.	119					
	450	3658	6	24	209		9	17
	451	3659	8	25	210		10	18
	452	3660	8	26	211		11	19
300	453	3661	9	27	212		12	20
		Olympias.	120					
	454	3662	10	1 Simō	213		13	21
	455	3663	11	2 Priscus	214		14	22
				an.23.				

TABVLAE

An.añ.An.	Anni	Iudæorū	Pontifi-	Romanorū	Syriæ	Alexandriæ	
Chřm.vrb.	mūdi	duces	ces eorū	consules	reges	Aegypti reges	
	456	3664	12	3	215	15	23
	457	3665	1 Asar ma	4	216	16	24
	Olympias. 121. at an. 9.						
295	458	3666	2	5	217	17	25
	459	3667	3	6	218	18	26
	460	3668	4	7	219	19	27
	461	3669	5	8	220	20	28
	Olympias. 122.						
	462	3670	6	9	221	21	29
290	463	3671	7	10	222	22	30
	464	3672	8	11	223	23	31
	465	3673	9	12	224	24	32
	Olympias. 123.						
	466	3674	1 Nagith	13	225	25	33
	467	3675	2 an. 10.	14	226	26	34
285	468	3676	3	15	227	27	35
	469	3677	4	16	228	28	36
	Olympias. 124.						
	470	3678	5	17	229	29	1 Ptol. Phila
	371	3679	6	18	230	30	2 delphus
	472	3680	7	19	231	31	3 an. 38.
280	473	3681	8	20	232	32	4
	Olympias. 125.						
	474	3682	9	21	233	1 Antio-	5
	475	3683	10	22	234	2 chus So	6
	476	3684	1 Agai hel	23	235	3 ter.ã. 19.	7
	477	3685	2 liãn. 8.	1 Eleaza	236	4	8
	Olympias. 126. rus an. 20.						
275	478	3686	3	2	237	5	9
	479	3687	4	3	238	6	10
	480	3688	5	4	239	7	11
	481	3689	6	5	240	8	12
	Olympias. 127.						
270	482	3690	7	6	241	9	13
	483	3691	8	7	242	10	14
	484	3692	1 Maffoth	8	243	11	15
	Nauman. 7.						

An. añ.	An. Anni.	Iudæorꝝ	Pótifices	Romanorꝝ	Syriæ	Alexandriæ	
Chřm.vrb.	múdi	duces	eorum	consules	reges	Aegypti reges	
	485	3693	2	9	244	12	16
	Olympias.	128.					
	486	3694	3	10	245	13	17
	487	3695	4	11	246	14	18
265	488	3696	5	12	247	15	19
	489	3697	6	13	248	16	20
	Olympias.	129.					
	490	3698	7	14	249	17	21
	491	3699	1	Amos 15	250	18	22
	492	3700	2	Scirach 16	251	19	23
260	493	3701	3	an. 14. 17	252	1	Antioch ² 24
	Olympias.	130.				Theos an. 15.	
	494	3702	4	18	253	2	25
	495	3703	5	19	254	3	26
	496	3704	6	20	255	4	27
	497	3705	7	1	Manaf-256	5	28
	Olympias.	131.		fes an. 27.			
255	498	3706	8	2	257	6	29
	499	3707	9	3	258	7	30
	500	3708	10	4	259	8	31
	501	3709	11	5	260	9	32
	Olympias.	132.					
	502	3710	12	6	261	10	33
250	503	3711	13	7	262	11	34
	504	3712	14	8	263	12	35
	505	3713	1	Matha-9	264	13	36
	Olympias.	133.		tias an. 10.			
	506	3714	2	10	265	14	37
	607	3715	3	11	266	15	38
245	508	3716	4	12	267	1	Seleuc ² 1 Ptol. Euer-
	509	3717	5	13	268	2	Gallini- 2 getes. 1.
	Olympias.	134.				cus an. 20.	an. 26.
	510	3718	6	14	269	3	3
	511	3719	7	15	270	4	4
	512	3720	8	16	271	5	5
240	513	3721	9	17	272	6	6
	Olympias.	135.					

An.añ.An. Anni Iudæorū Pontifi- Romanorū Syriae Alexandriae Ae
Chrm.vrb. mūdi duces ces eorū consules reges gypti reges.

An.añ.	An.	Anni Iudæorū Pontifi- Chrm.vrb. mūdi duces	Romanorū ces eorū	Syriae consules	Alexandriae reges	Aegypti reges.
	514	3722	10	18	273	7
	515	3723	1 Ioseph.	19	274	8
	516	3724	12 iunior.	20	275	9
	517	3725	13 an.60.	21	276	10
		Olympias.	136.			
	518	3726	14	22	277	11
235	519	3727	5	23	278	12
	520	3728	6	24	279	13
	521	3729	7	25	280	14
		Olympias.	137.			
	522	3730	8	26	281	15
230	523	3731	9	27	282	16
	524	3732	10	1 Simō	283	17
	525	3733	11	2 iustus	284	18
		Olympias.	138.	an. 28.		
	526	3734	12	3	285	19
	527	3735	13	4	286	20
225	528	3736	14	5	287	1 Seleuc.
	529	3737	15	6	288	2 Cerau- nos an.3.
		Olympias.	139.			
	530	3738	16	7	289	3
	531	3739	17	8	290	1 Antio
	532	3740	18	9	291	2 chus ma
220	533	3741	19	10	292	3 gnus
		Olympias.	140.			an.36.
	534	3742	20	11	293	4
	535	3743	21	12	294	1 Prol.phi
	536	3744	22	13	295	2 lopator
	537	3745	23	14	296	3 an. 17.
		Olympias.	141.			
215	538	3746	24	15	297	4
	539	3747	25	16	298	5
	540	3748	26	17	299	6
	541	3749	27	18	300	7
		Olympias.	142.			8
	542	3750	28	19	301	9
219	543	3751	29	20	302	10

An. añ.	An. Anni	Iudæorū	Pontifi-	Romanorū	Syriæ	Alexandriæ	
Chřm.	vrb. mūdi	duces	ces eorū	confules	reges	Aegypti reges	
	544	3752	30	21	303	14	11
	545	3753	31	22	304	15	12
	Olympias.		143.				
	546	3754	32	23	305	16	13
	547	3755	33	24	306	17	14
205	548	3756	34	25	307	18	15
	549	3757	35	26	308	19	16
	Olympias.		144.				
	550	3758	36	27	309	20	17
	551	3759	37	28	310	21	1 Ptol. Epi
	552	3760	38	1 Onias	311	22	2 phanes
200	553	3761	39	2 an 39.	312	23	3 an. 24.
	Olympias.		145.				
	554	3762	40	3	313	24	4
	555	3763	41	4	314	25	5
	556	3764	42	5	315	26	6
	557	3765	43	6	316	27	7
	Olympias.		146.				
195	558	3766	44	7	317	28	8
	559	3767	45	8	318	29	9
	560	3768	46	9	319	30	10
	561	3769	47	10	320	31	11
	Olympias.		147.				
	562	3770	48	11	321	32	12
190	563	3771	49	12	322	33	13
	564	3772	50	13	323	34	14
	565	3773	51	14	324	35	15
	Olympias.		148.				
	566	3774	52	15	325	36	16
	567	3775	53	16	326	1 Seleucus	17
185	568	3776	54	17	327	2 Philopa	18
	569	3777	55	18	328	3 tor ā. 12.	19
	Olympias.		149.				
	570	3778	56	19	329	4	20
	571	3779	57	20	330	5	21
180	572	3780	58	21	331	6	22
	573	3781	59	22	332	7	23

TABVLAE

An. añ	An. Anni	Iudæorū	Pontifices	Romanorū	Syriæ	Alexandriæ		
Chrm	urb. mudi	duces	eorum	reges	reges	Aegypti reges		
	Olympias.	150						
	574	3782	60	23	333	8	24	
	575	3783	1	Iāneus 2	24	334	9	1 Ptol. phi
	576	3784	2	Hyrca ²	25	335	10	2 Iometor
	577	3785	3	ann. 16.	26	336	11	3 an. 35.
	Olympias.	151						
175	578	3786	4		27	337	12	4
	579	3787	5		28	338	1	Antio- 5
	580	3788	6		29	339	2	chus Epi 6
	581	3789	7		30	340	3	phanes 7
	Olympias.	152						illustris annos. 11.
	582	3790	8		31	341	4	8
170	583	3791	9		32	342	5	9
	584	3792	10		33	343	6	10
	585	3793	11		34	344	7	11
	Olympias.	153						
	586	3794	12		35	345	8	12
	587	3795	13		36	346	9	13
165	588	3796	14		37	347	10	14
	589	3797	15		38	348	11	15
	Olympias.	154						
	590	3798	16		39	349	2	Antiochus. 16 2 eupator ā. 2
	591	3799		annus ferè ua-		350	1	Deme- 17 Macedo-
	592	3800	1	cat Iudas Ma-		351	2	atrius So- 18 num re-
560	593	3801	2	chabeus an. 5.		352	3	ter ā. 12. 19 gnū defe-
	Olympias.	155						cit.
	594	3802	3			353	4	20
	595	3803	4			354	5	21
	596	3804	5			355	6	22
	597	3805	1	Ionathas an. 19.		366	7	23
	Olympias.	156						
155	598	3806	2			357	8	24
	599	3807	3			358	9	25
	600	3808	4			359	10	26
	601	3809	5			360	11	27
	Olympias.	157						
	602	3810	6			361	12	28

An. añ	An.	Anni Iudæorū Chrm vrb. mūdi	duces & Pōt. rū cōsules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
150	603	3811	7	362	12 29
	604	3812	8	363	1 Alexāder 30
	605	3813	9	364	2 an. 10. 31
	Olympias.		158		
	606	3814	10	365	3 32
	607	3815	11	366	4 33 Scipio dele
145	608	3816	12	367	5 34 ta Carthagine
	609	3817	13	368	6 35 triumphauit.
	Olympias.		159		
	610	3818	14	369	7 1 Ptol. Euerge
	611	3819	15	370	8 2 tes. 2. an. 29.
	612	3820	16	371	9 3
140	613	3821	17	372	10 4
	Olympias.		160		
	614	3822	18	373	1 Demetrius 5
	615	3823	19	374	2 primus ā. 3. 6
	616	3824	1 Simō	375	3 7
	617	3825	2 an. 8.	376	1 Antiochus 8
	Olympias.		161		Sidetes an. 9.
135	618	3826	3	377	2 9
	619	3827	4	378	3 10
	620	3828	5	379	4 11
	621	3829	6	380	5 12
	Olympias.		162		
	622	3830	7	381	6 13
130	623	3831	8	382	7 14
	624	3832	1 Ioannes	383	8 15
	625	3833	2 Hyrca-	384	9 16
	Olympias.		163. nus		
	626	3834	3 an. 26.	385	1 Demetrius 17
	627	3835	4	386	2 2. an. 4. 18
125	628	3836	5	387	3 19
	629	3837	6	388	4 20
	Olympias.		164		
	630	3838	7	389	1 Anthiocus 21
	631	3839	8	390	2 Grippus 22
	632	3840	9	391	3 an. 12. 23

TABVLAE

An. añ. An.	Anni Iudæorū du	Romanorū	Syriæ	Alexandriæ Aegy-	
Chrm. vrb. mūdi	ces & pōti.	consules	reges	ptireges.	
120 633	3841	10	392	4	24
	Olympias.	165			
634	3842	11	393	5	25
635	3843	12	394	6	26
636	3844	13	395	7	27
637	3845	14	396	8	28
	Olympias.	166			
115 638	3846	15	397	9	29
639	3847	16	398	10	1 Ptol. Phiscon
640	3848	17	399	11	2 an. 17.
641	3849	18	400	12	3
	Olympias:	167			
642	3850	19	401	1 Antiochus	4
110 643	3851	20	402	2 Cizicenus	5
644	3852	21	403	3 an. 18.	6
645	3853	22	404	4	7
	Olympias.	168			
646	3854	23	405	5	8
647	3855	24	406	6	9
105 648	3856	25	407	7	10
649	3857	26	408	8	11
	Olympias.	169			
650	3858	1 Aristobol.	409	9	12
651	3859	1 Ianneus	410	10	13
652	3860	2 Alexāder	411	11	14
100 653	3861	3 an. 27.	412	12	15
	Olympias.	170			
654	3862	4	413	13	16
655	3863	5	414	14	17
656	3864	6	415	15	1 Ptol. Alexander
657	3865	7	416	16	2 an. 10.
	Olympias.	171			
95 658	3866	8	417	17	3
659	3867	9	418	18	4
660	3868	10	419	1 Philippus	5
661	3869	11	420	2 an. 2.	6
	Olympias.	172			
					Hucusque Syriæ reges :

An añ. An:	Anni	Iudeorũ du	Romanorũ	Alexandriæ	
Chřm.vrb.	mũdi	ces & pont.	confules	Aegypti reges	
	662	3870	12	421	7
90	663	3871	13	422	8
	664	3872	14	423	9
	665	3873	15	424	10
	Olympias.		173		
	666	3874	16	425	1 Ptolemæus
	667	3875	17	426	2 Cleopatraz
85	668	3876	18	427	3 filius an.8.
	669	3877	19	428	4
	Olympias.		174		
	670	3878	20	429	5
	671	3879	21	430	6
	672	3880	22	431	7
80	673	3881	23	432	8
	Olympias.		175		
	674	3882	24	433	1 Ptolemæus
	675	3883	25	434	2 Dionysius
	676	3884	26	435	3 an.30.
	677	3885	27	436	4
	Olympias.		176		
75	678	3886	1 Alexãdra	437	5
	679	3887	2 an.9.	438	6
	680	3888	3	439	7
	681	3889	4	440	8
	Olympias.		177		
	682	3890	5	441	9
70	683	3891	6	442	10
	684	3892	7	443	11
	685	3893	8	444	12
	Olympias.		178		
	686	3894	9	445	13
	687	3895	1 Hircanus	446	14
65	688	3896	2 an.34.	447	15
	689	3897	3	448	16
	Olympias.		179		
	690	3898	4	449	17
	691	3899	5	450	18

T A B V L A E

An. añ.	An Chm.	Anni mudi	Iudæorum duces & ponti.	Romanorū consules	Alexandriæ Aegypti reges
	692	3900	6	451	19
60	693	3901	7	452	20
	Olympias.		180.		
	694	3902	8	453	21
	695	3903	9	454	22
	696	3904	10	455	23
	697	3905	11	456	24
	Olympias.		181.		
55	698	3906	12	457	25
	699	3907	13	458	26
	700	3908	14	459	27
	701	3909	15	460	28
	Olympias.		182.		
	702	3910	16	461	29
50	703	3911	17	462	30
	704	3912	18	463	1 Cleopatra
	705	3913	19	464	2 an. 20. m. 5.
	Olympias.		183.		
	706	3914	20	1 Caius Iu	3 Anno. 3. Olympiadis. 183
	707	3915	21	2 lius Cæ-	4 Iulius Cæsar emēdavit ca
45	708	3916	22	B 3 far an. 3.	5 lédariū. & tūc calendis Ia
	709	3917	23	A 4 m. 7.	6 nuarii fuit luna prima in
	Olympias.		184.		sabbato: ideo lra dñicalis
	710	3918	24	G Vacat ip.	7 B, contigit eo anno.
	711	3919	25	F E 1 Octavian ⁹	8 Intercalatio facta est p sa
	712	3920	26	D 2 Augustus	9 cerdotes de triennio in
40	713	3921	27	C 3 ā. 26. m. 7.	10 triennium contra iussio
	Olympias.		185.		nem qui Cæsaris, iusserat
	714	3922	28	B A 4	11 eam quarto quolibet an
	715	3923	29	G 5	12 no fieri.
	716	3924	30	F 6	13
	717	3925	31	E D 7	14
	Olympias.		186.		
35	718	3926	32	C 8	15
	719	3927	33	B 9	16
	720	3928	34	A G 10	17
	721	3929	1 Herodes.	F 11	18

Ascalonita an. 37.

An. añ. An. Anni Iudeorũ du Imperatores Alexandriæ
Chřm. vrb. mũdi ces & pont. Romani Aegypti reges

415 Olympias. 187

722 3930 2 E 12 19

723 3931 3 DC 13 20

724 3932 4 B 14

725 3933 5 A 15

Olympias. 188

410 726 3934 6 G F 16

727 3935 7 E 17

728 3936 8 D 18

729 3937 9 C B 19

Olympias 189

730 3938 10 A 20

405 731 3939 11 G 21

732 3940 12 F E 22

733 3941 13 D 23

Olympias. 190

734 3942 14 C 24

735 3943 15 B A 25

400 736 3944 16 G 26

737 3945 17 F 27

Olympias. 191

738 3946 18 E D 28

739 3947 19 C 29

740 3948 20 B 30

741 3949 21 A G 31

395 Olympias. 192

742 3950 22 F 32

743 3951 23 E 33

744 3952 24 DC 34

745 3953 25 B 35

Olympias. 193

390 746 3954 26 A 36

747 3955 27 G 37

748 3956 28 F 38

749 3957 29 E 39

Olympias. 194

750 3958 30 D 40

Aegypti regnum, quod fuit in Alexandria destructum est. Tũc Monarchia Augusti cœpit apud Aegyptios & Græcos. Sed apud Romanos postea biennio & quinq; mensibus initium sumpsit. quando reuersus Octavianus Romam cum triumpho ingressus est & tunc appellatus est Augustus, Anno uidelicet ab urbe condita. 726.

Augustus iussit. 12. años sine intercalatione transigere ad emédationem temporum, quia tres intercalationes prius indite factę fuerant à sacerdotibus.

Inditiões Romanorum p tria lustra cœperunt

P

TABVLAE

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni múdi	Anno domi ni.	Iudæorum reges	Imperatores Romani	
2	751	3959		31	C	41
3	752	3960		32	B	42
4	753		primus	33	A	43
<p>Christus de spiritu sancto conceptus est. annus Nascitur ex Maria uirgine dominus Iesus. Christi Iesus Christus in ciuitate Nazaret concipi- pitur anno 3. in dimidio currente Olympias. 194. Deinde nouem men- sibus exactis nascitur in Bethleem Iudæ anno 4. prædictæ olympiadis inchoato tribus mensibus uidelicet. 8. calendas Ianuarii; & tunc incipit primus annus uitæ Christi : a quo tempore hic enumerantur anni dñi.</p>						
Olympias.				195.		
5	754	3961	2	34	G	44
6	755	3962	3	35	F	45
7	756	3963	4	36	E	46
8	757	3964	5	37	D	47
Olympias.				196.		
9	758	3965	6	38	Archelaus	C 48
10	759	3966	7	39	ann.9.	B 49
11	760	3967	8	40	A G	50
12	761	3968	9	41	F	51
Olympias.				197.		
13	762	3969	10	42	E	52
14	763	3970	11	43	D	53
15	764	3971	12	44	C B	54
1	765	3972	13	45	A	55
Olympias:				198.		
2	766	3973	14	46	G	56
3	767	3974	15	47	Herodes	F 57
4	768	3975	16	48	Tetrar	E D 1
5	769	3976	17	49	cha. 24.	C 2
Olympias.				199.		
6	770	3977	18	50	B	3
7	771	3978	19	51	A	4
8	772	3979	20	52	G F	5
9	773	3980	21	53	E	6
Olympias.				200.		
10	774	3981	22	54	D	7

Hucusque emen-
 datio Augusti.
 Relatio pueri Iesu
 ex Aegypto.
 Remansit puer Ie-
 sus in templo.
 Tiberius ann. 22. &
 ferè m. 7.
 Solis facta defectio
 mēse Februario, quo
 anno Mathematici a
 Tiberio urbe pellun-
 tur, ut annotat Her-
 manus contractus.

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Iudæorum reges	Imperatores Romani	
11	775	3982	23	9	C	8
12	776	3983	24	10	B	A 9
13	777	3984	25	11	G	10
	Olympias		201			
14	778	3985	26	12	F	11
15	779	3986	27	13	E	12
1	780	3987	28	14	D	C 13
2	781	3988	29	15	B	14
	Olympias		202			
3	782	3989	30	16	A	15 Baptismus
4	783	3990	31	17	G	16 Christi.
5	784	3991	32	18	F	E 17
6	785	3992	33	19	1 Petrus	D 18 Passio Chri- sti & resurrectio.
	Olympias		203		an. 37.	
Tunc Iacobus Alphei ordinatus episcopus Hierosoly- mis præfuit an. 30. Terminus & finis hebdomadam Danielis; completo anno domini 36.						
7	786	3993	34	20	2	C 19
8	787	3994	35	21	3	B 20
9	788	3995	36	22	4	A G 21
10	789	3996	37	23	5	F 2
	Olympias		204			
11	790	3997	38	24	6	E 1 Caius Calicu-
12	791	3998	39	1 Agrippa	7	D 2 la an. 3. m. 10.
13	792	3999	40	2 Priscus	8	C B 3 d. 8.
14	793	4000	41	3 an. 7.	9	A 4
	Olympias		20			
15	794	4001	42	4	10	G 1 Claudius an. 13
1	795	4002	43	5	11	F 2 m. 8. d. 19.
2	796	4003	44	6	12	E D 3
3	797	4004	45	7	13	C 4 Petrus Apосто- lus Romanam fundavit ecclesiam. Quo anno Marcus euangelista Aegypto & Alexandria Christum annuntiat: ibique sedem tenuit an. 20.
	Olympias		206			
4	798	4005	46	1 Agrippa	14	B 5
5	799	4006	47	2 iunior a	15	A 6

TABVLAE

Indi. riões	Anni vrbis	Anni mūdi	An. dñi	Iudæorū reges	Pontifices Romani	Imperatōres Romani
6	800	4007	48	3	27	16 G F 7
7	801	4008	49	4		17 E 8
				Olympias.	207.	
8	802	4009	50	5		18 D 9
9	803	4010	51	6		19 C 10
10	804	4011	52	7		20 B A 11
11	805	4012	53	8		21 G 12
				Olympias.	208.	
12	806	4013	54	9		22 F 13
13	807	4014	55	10		23 E 14
14	808	4015	56	11		24 D C 1 Nero an. 14.
15	809	4016	57	12		25 B 2
				Olympias.	209.	
1	810	4017	58	13		26 A 3
2	811	4018	59	14		27 G 4
3	812	4019	60	15		28 F E 5
4	813	4020	61	16		29 D 6
				Olympias.	210.	
5	814	4021	62	17		30 C 7
6	815	4022	63	18		31 B 8 Iacobus frater do mini occiditur. Simon qui & Symeon filius Cleophæ germani Ioseph episcopus ordinatus Hierosolymis præfuit añ 47. usq; ad an. dñi. 110.
7	816	4023	64	19		32 A G 9
8	817	4024	65	20		33 F 10
				Olympias.	211.	
9	818	4025	66	21		34 E 11
10	819	4026	67	22		35 D 12
11	820	4027	68	23		36 C B 13
12	821	4028	69	24		37 A 14
				Olympias.	212.	
13	822	4029	70	25		1 Lin ^o G 1 Galba Otho vitellius
14	823	4030	71	26		2 añ 11. F 1 Vespasian ^o añ. ferè. 10. Hierusalem, euersa est anno. 2. ferè completo. Vespasiani, 8. die Septembris, ut dicit Iosephus lib. 7. de bello Iudaico.
15	824	4031	72	27		3 E D 2
3	825	4032	73	Finis regni Iudæorum		4 C 3

Indi- tiões.	Anni vrb. múdi	Anni múdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatorès Romani	
		Olympias	213			
2	826	4032	74	51	B	4
3	827	4033	75	61	A	5
4	828	4034	76	70	G F	6
5	829	4035	77	80	E	7
		Olympias	214			
6	830	4036	78	90	D	8
7	831	4037	79	100	C	9
8	832	4038	80	110	B A	10
9	833	4039	81	117	Cletus	G 1 Titus an. 2. m. 3. d. 20.
		Olympias	215			
10	834	4040	82	2 m. 7.	F	2
11	835	4041	83	3	E	1 Domitianus an 15.
12	836	4042	84	4	D C	2
13	837	4043	85	5	B	3
		Olympias	216			
14	838	4044	86	6	A	4
15	839	4045	87	7	G	5
1	840	4046	88	8	F E	6
2	841	4047	89	9	D	7
		Olympias	217			
3	842	4048	90	10	C	8
4	843	4049	91	11	B	9
5	844	4050	92	12	A G	10
6	845	4051	93	11	Clemès 1. F	11
		Olympias	218			
7	846	4052	94	2	E	12
8	847	4053	95	3	D	13
9	848	4054	96	4	C B	14
10	849	4055	97	5	A	15
		Olympias	219			
11	850	4056	98	6	G	1 Nerua an. 1. m. 4.
12	851	4057	99	7	F	1 Traianus an. 19. m. 6.
13	852	4058	100	8	E D	2 Ioannes Euangelista cū esset an. 99. migravit ad Christum inchoato mox anno domini 100. die 27. Decembris.
14	853	4059	101	9	C	3

TABVLAE

Indi- tiões.	Anni urbis.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
	Olympias.		220		
15	854	4059	102	10 Anacle	B 4
1	855	4060	103	1 tus an.	A 5
2	856	4061	104	2 9.m.7. G	F 6
3	857	4062	105	3	E 7
	Olympias.		221		
4	858	4063	106	4	D 8
5	859	4064	107	5	C 9
6	860	4065	108	6	B A 10
7	861	4066	109	7	G 11
	Olympias.		222		
8	862	4067	110	8	F 12 Simon uel Symeon Cleophæ cum p̄fuisse Hierosolimis an .47. & esset an. 120. sub Traiano principe apud Atticū cōsularē crucifigitur, ut ait Euse. li. 3 c. 26. hist. eccle. Seq̄nti āno Ignatius ep̄s Antiochen ² martyrio coronatur.
9	863	4068	111	9	E 13
10	864	4069	112	10	D C 14
11	865	4070	113	1 Euaristus	B 15
	Olympias.		223	an. 9. m. 3.	
12	866	4071	114	2	A 16
13	867	4072	115	3	G 17
14	868	4073	116	4	F E 18
15	869	4074	117	5	D 19
	Olympias.		224		
1	870	4075	118	6	C 20
2	871	4076	119	7	B 1 Adrianus
3	872	4077	120	8	A G 2 Helius an.
4	873	4078	121	9	F 3 20. m. 11.
	Olympias.		225		
5	974	4079	122	1 Alexāder.	E 4
6	875	4080	123	2 1. an. 7. ā.	D 5
7	876	4081	124	3 9. m. 5.	C B 6
8	877	4082	125	4	A 7
	Olympias.		226		
9	878	4083	126	5	G 8
10	879	4084	127	6	F 9
11	880	4085	128	7	E D 10

Indi- tiões	Anni. vrbis	Anni mudi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
12	881	4086	129	1 Xystus. i. a. 9.	C 11
	Olympias.		227	m. 10.	
13	882	4087	130	2	B 12
14	883	4088	131	3	A 13
15	884	4089	132	4	GF 14 Prolemæus Alexãdri
1	885	4090	133	5	E 15 nus Astrologus floret.
	Olympias.		228		
2	886	4091	134	6	D 16
3	887	4092	135	7	C 17
4	888	4093	136	8	BA 18
5	889	4094	137	9	G 19 Hierusalem subuersa per Adrianum.
	Olympias.		229		
6	890	4095	138	10	F 20
7	891	4096	139	1 Theloflorus	E 21
8	892	4097	140	2 an. 10 m. 8.	D C 1 Antoninus Pius an. 23.
9	893	4098	141	3	B 2
	Olympias.		230		
10	894	4099	142	4	A 3 Solis computatio per
11	895	4100	143	5	G 4 Ptolemæum anno ter-
12	896	4101	144	6	F E 5 tio Antonini Pij secun-
13	897	4102	145	7	D 6 dum Albategni. c. 27.
	Olympias.		231		
14	898	4103	146	8	C 7
15	899	4104	147	9	B 8
1	900	4105	148	10	AG 9
2	901	4106	149	11	F 10
	Olympias.		232		
3	902	4107	150	1 Iginus an. 4. d. 5	E 11
4	903	4108	151	2	D 12
5	904	4109	152	3	CB 13
6	905	4110	153	4	A 14
	Olympias.		233		
7	906	4111	154	1 Pius. i. a. 9. m. 5	G 15
	Statuit Pius ut resurrectio domini die dominica celebretur: Quod à pluribus postea pontificibus confirmatum est.				
8	907	4112	155	2	F 16
9	908	4113	156	3	ED 17

Indi tiões	Anni urbis	Anni múdi	An. dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
10	909	4114	157	4	C 18
	Olympias.				234
11	910	4115	158	5	B 19
12	911	4116	159	6	A 20
13	912	4117	160	7	GF 21
14	913	4118	161	8	E 22
	Olympias.				235
15	914	4119	162	9	D 23
1	915	4120	163	1	Anicetus an. C 1 M. Antonius
2	916	4121	164	2	9. m. 8. B A 2 Verus an. 11.
3	917	4122	165	3	G 3
	Olympias.				236
4	918	4123	166	4	F 4
5	919	4124	167	5	E 5
6	920	4125	168	6	D C 6
7	921	4126	169	7	B 7
	Olympias.				237
8	922	4127	170	8	A 8
9	923	4128	171	9	G 9
10	924	4129	172	10	F E 10
11	925	4130	173	1	Soter an. 9. D 11
	Olympias.				238
12	926	4131	174	2	C 1 Annius Ingēs pe
13	927	4132	175	3	B 2 Antoni stiletia p
14	928	4133	176	4	A G 3 us an. 7. totū orbē
15	929	4134	177	5	F 4
	Olympias.				239
1	930	4135	178	6	E 5
2	931	4136	179	7	D 6
3	932	4137	180	8	C B 7
4	933	4138	181	9	A 1 Cōmodus an. 12.
	Olympias.				240
5	934	4139	182	1	Eleuterius an. G 2
6	935	4140	183	2	14. m. 11. F 3
7	936	4141	184	3	E D 4
8	937	4142	185	4	C 5
	Olympias.				241

Indi	Anni	Anni	Anni	Pótifices	Imperatores
tiões	urbis.	mūdi	dñi	Romani	Romani
9	938	4143	186	5	B 6
10	939	4144	187	6	A 7
11	940	4145	188	7	G F 8
12	941	4146	189	8	E 9
Olympias.				242	
13	942	4147	190	9	D 10
14	943	4148	191	10	C 11
15	944	4149	192	11	B A 12
1	945	4150	193	12	G 13
Olympias.				243	(Julianus
2	946	4151	194	13	F 1 Elius Pertinax Didius
3	947	4152	195	14	E 1 Seuerus an. 18
4	948	4153	196	15	D C 2
5	949	4154	197	1	Victor an. 10 B 3
Olympias.				244. m. 1.	
6	950	4155	198	2	A 4
7	951	4156	199	3	G 5
8	952	4157	200	4	F E 6
9	953	4158	201	5	D 7
Olympias.				245	
10	954	4159	202	6	C 8
11	955	4160	203	7	B 9
12	956	4161	204	8	A G 10
13	957	4162	205	9	F 11
Olympias.				246	
14	958	4163	206	10	E 12
15	959	4164	207	1	Zepherinus D 13
1	960	4165	208	2	an. 7. C B 14
2	961	4166	209	3	A 15
Olympias.				247	
3	962	4167	210	4	G 16
4	963	4168	211	5	F 17
5	964	4169	212	6	E D 18
6	965	4170	213	7	C 1 Antoninus Caracalla
Olympias.				248	an. 6. m. 2.
7	966	4171	214	1	Calistus an. 6. B 2
8	967	4172	215	2	m. 1. A 3

TABVLA

Indi- tiões.	Anni vrbs múdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
9	968	4173	216 3	G F 4
10	969	4174	217 4	E 5
	Olympias.		249.	
11	970	4175	218 5	D 6
12	971	4176	219 6	C 1
13	972	4177	220 1	B A 10
14	973	4178	221 2	G 2
	Olympias.		250.	
15	974	4179	222 3	F 3
1	975	4180	223 4	E 4
2	976	4181	224 5	D C 1
3	977	4182	225 1	B 2
	Olympias.		251. m. 2.	
4	978	4183	226 2	A 3
5	979	4184	227 3	G 4
6	980	4185	228 4	F E 5
7	981	4186	229 5	D 6
	Olympias.		252.	
8	982	4187	230 6	C 7
9	983	4188	231 7	B 8
10	984	4189	232 8	A G 9
11	985	4190	233 9	F 10
	Olympias.		253.	
12	986	4191	234 1	E 11
13	987	4192	235 2	D 12
14	988	4193	236 3	C B 13
15	989	4194	237 4	A 1
	Olympias.		254.	
1	990	4195	238 5	G 2
2	991	4196	239 1	F 3
3	992	4197	240 2	E D 1
4	993	4198	241 3	C 1
	Olympias		255.	
5	994	4199	242 4	B 2
6	995	4200	243 5	A 3
7	996	4201	244 6	G F 4
8	997	4202	245 7	E 5

1 Macrinus an. r. m. 2.
 10 Aurelius Antoninus
 21 an. 4.
 In Palæstina Ni
 1 Alexāder chopolis, q̄
 2 Mamee prius Ema
 an. 13. us diceba-
 tur urbs cō
 dita est.

11 Antherus
 an. 5. m. 3.

1 Fabianus
 an. 13.

1 Balbinus & Puppianus.
 1 Gordianus an. 6.

Indi- Anni Anni Anni Pontifices Imperatores
 tiões vrb. mudi. dñi Romani Romani

Olympias. 256.

9 998 4204 246 8 D 6
 10 999 4205 247 9 C 1 Philippus an. 5.

Hic primus omnium ex Romanis imperatoribus christianus fuit.
 Anno eius 2. millesimus annus Romanæ urbis expletus est.

11 1000 4206 248 10 B A 2

12 1001 4207 249 11 G 3

Olympias. 257.

13 1002 4208 250 12 F 5

14 1003 4209 251 13 E 6

15 1004 4210 252 1 Corneli^o D C 1 Decius

1 1005 4211 253 2 an. 2. B 2 an. 2.

Olympias. 258.

Pestilens morbus totius orbis multas prouincias occupauit.

2 1006 4212 254 1 Lucius a. 2. A 1 Gallus & Volusia-

3 1007 4213 255 2 m. 10. G 2 nus an. 2.

4 1008 4214 256 3 F E 1 Valeriananus cum

5 1009 4215 257 1 Stephanus D 2 Galieno an. 15.

Olympias. 259. a. 7. m. 10.

6 1010 4216 258 2 C 3

7 1011 4217 259 3 B 4

8 1012 4218 260 4 A G 5

9 1013 4219 261 5 F 6

Olympias. 260.

10 1014 4220 262 6 E 7

11 1015 4221 263 7 D 8

12 1016 4222 264 8 C B 9

13 1017 4223 265 1 Xystus. 2. A 10

Olympias. 261. a. 1. m. 11.

14 1018 4224 266 2 G 11

15 1019 4225 267 1 Dionysius F 12

1 1020 4226 268 2 a. 6. m. 3. E D 13

2 1021 4227 269 3 C 14

Olympias. 262.

3 1022 4228 270 4 B 15

4 1023 4229 271 5 A 1 Claudius an. 1. m. 8.

5 1024 4230 272 6 G F 2

6 1025 4231 273 1 Felix. 1. a. 2 E 1 Aurelianus. a. 5. m. 6.

m. 5.

Indi-Annus Pontifices Imperatores
 tiones vrbis mundi dñi Romani Romani

	Olympias.	263.	m.5.		
7	1026	4232	274	2	D 2
8	1027	4233	275	3	G 3
9	1028	4234	276	1	Euticianus BA 4
10	1029	4235	277	1	Gaius a 10. G 5
	Olympias.	264.	m.8.		
11	1030	4236	278	2	F 6 (nus m.2.
12	1031	4237	279	3	E 1 Tacitus m.6. Floria-
13	1032	4238	280	4	DC 1 Probus an.6. m.4.
14	1033	4239	281	5	B 2
	Olympias.	265.			
15	1034	4240	282	6	A 3
1	1035	4241	283	7	G 4
2	1036	4242	284	8	FE 5
3	1037	4243	285	9	D 6

Aera Diocletiani iuxta Astrologos ab año dñi 285. sumit initiũ.

	Olympias.	266.			
4	1038	4244	286	10	C 1 Charus an.2.
5	1039	4245	287	11	B 2
6	1040	4246	288	1	Marcellin ^o AG 1 Diocletianus
7	1041	4247	289	2	an.6.m.11. F 2 an.20.
	Olympias	267.			
8	1042	4248	290	3	E 3
9	1043	4249	291	4	D 4 Aegyptũ Achileus
10	1044	4250	292	5	CB 5 obtinuit. Quare Cõ
11	1045	4251	293	6	A 6 stantius & Galerius
	Olympias.	268.			Maximian ^o Cæsares
12	1046	4252	294	7	Vacat sedes G 7 assumũtur in regnũ.
13	1047	4253	295	1	an.7.m.6. F 8
14	1048	4254	296	2	ED 9
15	1049	4255	297	3	C 10
	Olympias.	269.			
1	1050	4256	298	4	B 11
2	1051	4257	299	5	A 12
3	1052	4257	300	6	GF 13
4	1053	4258	301	7	E 14

Olympias. 270.

Indi tiões	Anni vrbis	Anni mūdi	An. dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
5	1054	4259	302	A 1 Marcellus	D 15
6	1055	4260	303	O 2 an. 5. m. 1.	C 16
7	1056	4261	304	3	B A 17
8	1057	4262	305	4	G 18
	Olympias.		271.		
9	1058	4263	306	5	F 19
10	1059	4264	307	1 Eusebi ⁹ a.	E 20
11	1060	4265	308	2 3. m. 7.	D C 1 Galerius an. 2.
12	1061	4266	309	3	B 2
	Olympias.		272.		
13	1062	4267	310	4	A 1 Constātinus magnus
14	1063	4268	311	1 Melchiades	G 2 an. 30. m. 10.
15	1064	4269	312	2 a. 4. m. 2.	F E 3
1	1065	4270	313	3	D 4
	Olympias.		273.		
2	1066	4271	314	4	C 5
3	1067	4272	315	1 Siluester. 1.	B 6
4	1068	4273	316	2 an. 23.	A G 7
5	1069	4274	317	3	F 8
	Olympias.		274.		
6	1070	4275	318	4	E 9
7	1071	4276	319	5	D 10
8	1072	4277	320	6	C B 11
9	1073	4278	321	7	A 12
	Olympias.		275.		
10	1074	4279	322	8	G 13 Primum Concilium
11	1075	4280	323	9	F 14 Nicenium.
12	1076	4281	324	10	E D 15
13	1077	4282	325	11	C 16
	Olympias.		276.		
14	1078	4283	326	12	B 17
15	1079	4284	327	13	A 18
1	1080	4285	328	14	G F 19
2	1081	4286	329	15	E 20
	Olympias.		277.		
3	1082	4287	330	16	D 21
4	1083	4288	331	17	C 22

Indi- tiões.	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
5	1084	4289	332	18	B A 23
6	1085	4290	333	19	G 24
	Olympias.		278.		
7	1086	4291	334	20	F 25
8	1087	4292	335	21	E 26
9	1088	4293	336	22	D C 27
10	1089	4294	337	23	B 28
	Olympias.		279.		
11	1090	4295	338	1	Marcus an. A 29
12	1091	4296	339	2	2.m.8. G 30
13	1092	4297	340	3	F E 31
14	1093	4298	341	1	Julius. I. D 1 Constantinus se- cundus
	Olympias.		280. a. 15.m.5.		
	Constantius & Constans an. 24.m.5. d. 12.				
15	1094	4299	342	2	C 2
1	1095	4300	343	3	B 3 Anno 3. impe-
2	1096	4301	344	4	AG 4 rii Cōstantinus
3	1097	4302	345	5	F 5 secūsus occidiť
	Olympias.		281.		
4	1098	4303	346	6	E 6
5	1099	4304	347	7	D 7
6	1100	4305	348	8	C B 8
7	1101	4306	349	9	A 9
	Olympias.		282.		
8	1102	4307	350	10	G 10
9	1103	4308	351	11	F 11
10	1104	4309	352	12	E 12
11	1105	4310	353	13	D C 13 Anno. 13. impe-
	Olympias.		283.		
12	1106	4311	354	14	B 14 rii Constans oc-
13	1107	4312	355	15	A 15 ciditur.
14	1108	4313	356	16	G F 16
15	1109	4314	357	1	Liberius E 17
	Olympias		284. a. 6.m.2.		
1	1110	4315	358	2	D 18
2	1111	4316	359	3	C 19
3	1112	4317	360	4	B A 20

Indi Annis Pontifices Imperatores
 tiões urbis mūdi dñi Romani Romani

4	1113	4318	361	5	G 21	S. Antonius centesimo quinto ætatis anno in ere
Olympias. A 285						
5	1114	4319	362	6	(m. 3. F 22	mo moritur.
6	1115	4320	363	1	Felix a. 1. E 23	
7	1116	4321	364	7	Liberius DCM 24.	
8	1117	4322	365	8	iterū a. 6. B 1	Julianus an. 1. m. 7.
Olympias. F 286						
9	1118	4323	366	9	A 1	Iouinianus m. 7.
10	1119	4324	367	10	G 1	Valentinianus &
11	1120	4325	368	11	F E	Valens an. 10.
12	1121	4326	369	12	D 2	

Terramotum per totum orbem factum mare littus egreditur & Siciliæ
 multarumque insularum urbes & innumerabiles populos oppressit.

Olympias. H 287						
13	1122	4327	370	1	Damascus C 3	
14	1123	4328	371	2	an. 18. B 4	
15	1124	4329	372	3	A G 5	
1	1125	4330	373	4	F 6	
Olympias. G 288						
2	1126	4331	374	5	E 7	
3	1127	4332	375	6	D 8	
4	1128	4333	376	7	C B 19	
5	1129	4334	377	8	A 10	
Olympias. H 289						

Ambrosius Mediolani episcopus ordinatur.

6	1130	4335	378	9	G 1	Valens an. 4.
7	1131	4336	379	10	F 2	
8	1132	4337	380	11	E D 3	
9	1133	4338	381	12	C 4	
Olympias. F 290						
10	1134	4339	382	13	B 1	Gratia- Thodosius &
11	1135	4340	383	14	A 2	nus a. 6. Valentinianus.

Secundum Concilium Constantinopolitanum.

12	1136	4341	384	15	G F 3	
13	1137	4342	385	16	E 4	
Olympias. H 291						
14	1138	4343	386	17	D 5	

Indi	Anni	Anni	Anni	Pontifices	Imperatores
tiões	urbis	mūdi	dñi	Romani	Romani

15	1139	4344	387	18	C	6
1	1140	4345	388	1	Siricus B A	1
2	1141	4346	389	2	an. 14. m. 3	G 2

Corpora sanctorū martyrum Geruasii & Protasii
Mediolani ab Ambrosio reperta sunt.

2 Olympias. 292

3	1143	4347	390	3	F	3
4	1144	4348	391	4	E	4
5	1144	4349	392	5	D C	5
6	1145	4350	393	6	B	6

Olympias. 293

7	1146	4351	394	7	A	7
8	1147	4352	395	8	G	1
9	1148	4353	396	9	F E	2
10	1149	4354	397	10	D	3

Olympias. 294

11	1150	4355	398	11	C	1
12	1151	4356	399	12	B	2
13	1152	4357	400	13	A G	3

Sanctus Martinus ætatis an. 81. episcopatus uero. 26.
obiit ut ait Gregorius Turonensis.

14	1153	4358	401	14	F	4
----	------	------	-----	----	---	---

Olympias. 295

15	1154	4359	402	1	Anastasius E	5
1	1155	4360	403	2	I. D	6
2	1156	4361	404	3	C B	7
3	1157	4362	405	1	Innocēti. A	8

Olympias. 296 an. 65. m. 2

4	1158	4363	406	2	G	9
5	1159	4364	407	3	F	10

Radagasus Scytha cum ducentis millibus Gothorum Italiam inuadit, & multis urbibus uastatis cōclusus montibus Fesulanis cū omnibus suis interiit.

6	1160	4365	408	4	E D	11
7	1161	4366	409	5	C	12

Olympias. 297

8	1162	4367	410	6	B	13
9	1163	4368	411	7	A	1

S. Alexius obiit:
Honorius cum Theodosio ann. 16.

Indi- tiões	Anni. vrbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
10	1164	4369	412	8	GF 2 Roma capitur
11	1165	4370	413	9	E 3 a Gothis duce Alarico 9. ca-
	Olympias.			298	
12	1166	4371	414	10	D 4 lend. Septéb.
13	1167	4372	415	11	C 5
14	1168	4373	416	12	BA 9
15	1169	4374	417	13	G 7 Inuentio cor- poris sancti
	Olympias.			299	
1	1170	4375	418	14	F 8 Stephani pro
2	1171	4376	419	15	E 9 tomartyris.
3	1172	4377	420	1	Zosimus an. 2. DC 10
4	1173	4378	421	2	m. 6. B 11
	Olympias.			300	
5	1174	4379	422	3	A 12 S. Hierony-
6	1175	4380	423	1	Bonifacius 1. an. G 13 mus presby-
7	1176	4381	424	2	3. m. 7. FE 14 ter moritur.
8	1177	4382	425	3	D 15
	Olympias.			301	
9	1178	4383	426	1	Celestinus 1. an. 8. C 16
10	1179	4384	427	2	m. 5. B 1 Theodosius
11	1180	4385	428	3	AG 2 iunior cū Va
12	1181	4386	429	4	F 3 lentiniano fi- lio an. 26.
	Olympias.			302	
13	1182	4387	430	5	E 4
14	1183	4388	431	6	D 5
15	1184	4389	432	7	CB 6
1	1185	4390	433	8	A 7 Tertium Con- cilium Ephe-
	Olympias.			303	
2	1186	4391	434	1	Xystus 3. an. 9. G 8 sinum cele-
3	1187	4392	435	2	F 9. bratur.
4	1188	4393	436	3	ED 10
5	1189	4394	437	4	C 11
	Olympias.			304	
6	1190	4395	438	5	B 12
7	1191	4396	439	6	A 13
8	1192	4397	440	7	GF 14 Sanctus Au-
9	1193	4398	441	8	E 15 gustinusepis- copus moritur secundum Sigebertum.

TABVLAE

Indi	Annū	Annū	Annū	Pontifices	Imperatores
tiōs.	urbis	mūdi	dñi	Romani	Romani
	Olympias.			305.	
10	1194	4399	442	9	D 16
11	1195	4400	443	1	Leo I. an. 20. m. 10. C 17
12	1196	4401	444	2	BA 18
13	1197	4402	445	3	G 19
	Olympias.			306	
14	1198	4403	446	4	F 20
15	1199	4404	447	5	E 21
1	1200	4405	448	6	DC 22
2	1201	4406	449	7	B 23
	Olympias.			307	
3	1202	4407	450	8	A 24
4	1203	4408	451	9	G 25
5	1204	4409	452	10	FE 26
6	1205	4410	453	11	D 1 Martianus an. 7.
7	1206	4411	454	12	C 2 Attila Italiã aggressus omnes penè eius ciuitates inuasit. Sed Leone papa rogante inde discessit : atque anno sequenti sanguine de naribus in lecto suffocatus est.
8	1207	4412	455	13	B 3 quartum Cõ
9	1208	4413	456	14	AG 4 cilium Calce
10	1209	4414	457	15	F 5 donense.
	Olympias.			309	
11	1210	4415	458	16	E 6
12	1211	4416	459	17	D 7
13	1212	4417	460	18	CB 1 Leo I. an. 16
14	1213	4418	461	19	A 2
	Olympias.			310	
15	1214	4419	462	20	G 3
1	1215	4420	463	21	F 4
3	1216	4421	464	1	Hilarius an. 6. ED 5
3	1217	4422	465	2	m. 3. C 6
	Olympias.			311	
4	1218	4423	466	3	B 7
6	1219	4424	467	4	A 8
5	1220	4425	468	5	GF 9

Indi- tiões	Anni vrbs	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		
7	1221	4426	469	6		E	10
	Olympias			312			
8	1222	4427	470	1	Simplicius an.	D	11
9	1223	4428	471	2	14.m.6.	C	12
10	1224	4429	472	3		BA	13
11	1225	4430	473	4		G	14
	Olympias.			313			
12	1226	4431	474	5		F	15
13	1227	4432	476	6		E	16
14	1228	4433	476	7		DC	1 Zeno an.17
15	1229	4434	477	8		B	2
	Olympias.			314			
1	1230	4435	478	9		A	3
2	1231	4436	479	10		G	4
3	1232	4437	480	11		FE	5
4	1233	4438	481	12		D	6
	Olympias.			315			
5	1234	4439	482	13		C	7
6	1235	4440	483	14		B	8
7	1236	4441	484	15		AG	9
8	1237	4442	485	1	Felix 3.an.6.m.11.	F	10
	Olympias.			316			
9	1238	4443	486	2		E	11
10	1239	4444	487	3		D	12
11	1240	4445	488	4		CB	13
12	1241	4446	489	5		A	14
	Olympias.			317			
13	1242	4447	490	6		G	15
14	1243	4448	491	7		F	16
15	1244	4449	492	1	Gelasius an.6.	ED	17
1	1245	4450	493	2	m.10.	C	1 Anastasius an 26.
	Olympias.			318			
Inuentio cryptæ sancti Michaelis Archangeli in monte Gargano an.2.Gelasii. i. ut annotat Sigebertus.							
2	1246	4451	494	3		B	2
3	1247	4452	495	4		A	3
4	1248	4453	496	5		GF	4

T A B U L A R

Indi- tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani
5	1249	4454	497	6	E 5
6	1250	4455	498	7	D 6
7	1251	4456	499	1 Anaftafius an. 1.	C 7
8	1252	4457	500	2 m. 9.	B A 8
9	1253	4458	501	1 Simacus	G 9
10	1254	4459	502	2	F 10
11	1255	4460	503	3	E 11
12	1256	4461	504	4	D C 12
13	1257	4462	505	5	B 13
14	1258	4463	506	6	A 14
15	1259	4464	507	7	G 15
1	1260	4465	508	8	F E 16
2	1261	4466	509	9	D 17
3	1262	4467	510	10	C 18
4	1263	4468	511	11	B 19
5	1264	4469	512	12	A G 20
6	1265	4470	513	13	F 21
7	1266	4471	514	14	E 22
8	1267	4472	515	15	D 23
9	1268	4473	516	16	C B 24
10	1269	4474	517	1 Hormifda an 9.	A 25
11	1270	4475	518	2	G 26
12	1271	4476	519	3	F 1 Iuftinus. 1.
13	1272	4477	520	4	E D 2 an. 9.
14	1273	4478	521	5	C 3 Boetius Theo
dorici iufiu cum Simaco fenatore & aliis præftantibus uiris interficitur.					
15	1274	4479	522	6	B 4
1	1275	4480	523	7	A 5
2	1276	4481	524	8	G F 6
3	1277	4482	525	9	E 7
4	1278	4483	526	1 Ioannes. 1. an. 2.	D 8
5	1279	4484	527	2 m. 9.	C 9
6	1280	4485	528	3	B A 1 Iuftinianus 1
7	1281	4486	529	1 Felix 4 an. 4 m. 2.	G 2 an. 38.
8	1282	4487	530	2	F 3
9	1283	4488	531	3	E 4

Indi- tiões	Anni vrb.	Anni mūdi.	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
10	1284	4489	532	4	DC 5 Dionysius ab bas Romanus insignis computista floret: qui cyclum pascalem instituit ab æra Diocletiani anni. 248. ut ait Victor Vticen- sis episcopus: & a natiuitate domini annis. 532.	
11	1285	4490	533	1 Bonifacius 2.an.	B 6	
12	1286	4491	534	2 I.m. II.	A 7	328
13	1287	4492	535	1 Ioannes 2.ã. I.m. 5.	G 8	
14	1288	4493	536	2	FE 9	
15	1289	4494	537	1 Agapit ⁹ 1.ã. I.m. 3.	D 10	
1	1290	4495	538	1 Syluerius an. I.m. 7.	C 11	329
2	1291	4496	539	2	B 12 Fames per Italiam adeo ingens fuit, ut membra humana comederen- tur, ut scribit Datus mediolanensis præsul.	
3	1292	4497	540	1 Vigilius an. 16.	AG 13	
4	1293	4498	541	2 m. 6.	F 14	
5	1294	4499	542	3	E 15	330
6	1295	4500	543	4	D 16	
7	1296	4501	544	5	CB 17	
8	1297	4502	545	6	A 18	
9	1298	4503	546	7	G 19	331
10	1299	4504	547	8	F 20 Totila Go- thorum Rex ciuitates Italiae multis cladibus afflixit: cuius iussu Herculanus Perusinorum episcopus capite truncatur.	
11	1300	4505	548	9	ED 21	
12	1301	4506	549	10	C 22	
13	1302	4507	550	11	B 23	332
14	1303	4508	551	12 5. cōcilium Con	A 24	
15	1304	4509	552	13 stātinopolitanū	GF 25	
1	1305	4510	553	14	E 26	
2	1306	4511	554	15	D 27	333
3	1307	4512	555	16	C 28	
4	1308	4513	556	17	BA 29	
5	1309	4514	557	1 Pelagius. 1. an.	G 30	
6	1310	4515	558	2 m. 10.	F 31	334
7	1311	4516	559	3	E 32	
8	1312	4517	560	4	DC 33	
9	1313	4518	561	5	B 34	

T A B V L A E

Indi riões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym piades
10	1314	4519	562	1 Ioannes.3. an.12.	A 35	335
11	1315	4520	563	2 m.11.	G 39	
12	1316	4521	564	3	FE 37	
13	1317	4522	565	4	D 38	
14	1318	4523	566	5	C 1 Iustinus 2.	336
15	1319	4524	567	6	B 2 an.11.	
1	1320	4525	568	7	AG 3	
2	1321	4526	569	8	F 4	
3	1322	4527	570	9	E 5	337
4	1323	4528	571	10	D 6	
5	1324	4529	572	11	CB 7	
6	1325	4530	573	12	A 8	
7	1326	4531	574	13	G 9	338
8	1327	4532	575	1 Vacat sedes m.10.	F 10	
9	1328	4533	576	1 Benedictus.1.an.	ED 11	
10	1329	4534	577	2 4.m.2.	C 1 Tiberius 2.	
11	1330	4535	578	3	B 2 an 7.	339
12	1331	4536	579	4	A 3	
13	1332	4537	580	1 Pelagius an.11.	GF 4	
14	1333	4538	581	2	E 5	
15	1334	4539	582	3	D 6	340
1	1335	4540	583	4	C 7	
2	1336	4541	584	5	BA 1 Mauritius.	
3	1337	4542	585	6	G 2 an.20.	
4	1338	4543	586	7	F 3	341
5	1339	4544	587	8	E 4	
6	1340	4545	588	9	DC 5	
7	1341	4546	589	10	B 6	
8	1342	4547	590	11	A 7	342
9	1343	4548	591	1 Gregorius.1.an.	G 8	
10	1344	4549	592	2 13. m. 6. d. 10.	FE 9	
11	1345	4550	593	3	D 10	
12	1346	4551	594	4	C 11	343
13	1347	4552	595	5	B 12	
14	1348	4553	596	6	AG 13	
15	1349	4554	597	7	F 14	
1	1350	4555	598	8	E 15	344

Indi tibes	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi.	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym piades
2	1351	4556	599	9	D 16	
3	1352	4557	600	10	CB 17	Britania ad Christi fidem Gregorio pontifice procurante conuertitur.
4	1353	4558	601	11	A 18	
5	1354	4559	602	12	G 19	345
6	1355	4560	603	13	F 20	
7	1356	4561	604	14	ED 1	Focas an. 8.
8	1357	4562	605	1 Sabinian ⁹ a r. m. 5. C	2	
9	1358	4563	606	1 Vacat se. m. 11. d. 16. B	3	346
10	1359	4564	607	1 Bonifacius 3.	A 4	
11	1360	4565	608	1 Bonifacius. 4.	GF 5	
12	1361	4566	609	2 an. 6. m. 5.	E 6	
13	1362	4567	610	3	D 7	Pantheon de 347 dicatur in templum B. Mariæ & omnium martyrum.
14	1363	4568	611	4	C 8	
15	1364	4569	612	5	BA 1	Heraclius an.
1	1365	4570	613	6	G 2	29.
2	1366	4571	614	1 Deusdedit an. 3.	F 3	348
3	1367	4572	615	2	E 4	
4	1368	4573	616	3	DC 5	
5	1369	4574	617	1 Bonifacius. 5. an. 4.	B 6	
6	1370	4575	618	2 m. 10.	A 7	349
7	1371	4576	619	3	G 8	
8	1372	4577	620	4	FE 9	
9	1373	4578	621	5	D 10	Maumeth cō pleto anno domini 621. dedit legam : à quo tem- pore computantur anni Arabum.
10	1374	4579	622	1 Honorius. 1. an.	C 11	350
11	1375	4580	623	2 12 m. 11.	B 12	
12	1376	4581	624	3	AG 13	
13	1377	4582	625	4	F 14	
14	1378	4583	626	5	E 15	351
15	1379	4584	627	6	D 16	
1	1380	4585	628	7	CB 17	
2	1381	4586	629	8	A 18	
3	1382	4587	630	9	G 19	352
4	1383	4588	631	10	F 20	

TABVLAE

Indi- tiōes	Anni vr̄bis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatōres Romani	Olym- piades
5	1384	4589	632	11	E D 21	
6	1385	4590	633	12	C 22	
7	1386	4591	634	13	B 23	353
8	1387	4592	635	1 Vacat sedes an. 1.	A 24	
9	1388	4593	636	2 m. 7.	G F 25	
10	1389	4594	637	1 Seuerinus	E 26	
11	1390	4595	638	1 Ioannes. 4. an. 1.	D 27	354
12	1391	4596	639	2 m. 9.	C 28	(m. 4.
13	1392	4597	640	1 Theodorus. 1. an.	B A 29	Cōstātinus. 3
14	1393	4598	641	2 6. m. 5.	G 1	Heraclius. ā. 2.
15	1394	4599	642	3	F 2	355
1	1395	4600	643	4	E 1	Constans. 2.
2	1396	4601	644	5	D C 2	an. 27.
3	1397	4602	645	6	B 3	
4	1398	4603	646	7	A 4	356
5	1399	4604	647	1 Martinus. 1. an. 6.	G 5	
6	1400	4605	648	2 m. 2.	F E 6	
7	1401	4606	649	3	D 7	
8	1402	4607	650	4	C 8	357
9	1403	4608	951	5	B 9	
10	1404	4609	652	6	A G 10	
11	1405	4610	653	1 Vacat sedes. an. 1.	F 11	
12	1406	4611	654	1 Eugenius. 1. an. 2.	E 12	358
13	1407	4612	655	2 m. 6.	D 13	
14	1408	4613	656	3	C B 14	
15	1409	4614	657	1 Vitalianus. an. 14.	A 15	
1	1410	4615	658	2 m. 6.	G 16	359
2	1411	4616	659	3	F 17	
3	1412	4617	660	4	E D 18	
4	1413	4618	661	5	C 19	
5	1414	4619	662	6	B 20	360
6	1415	4620	663	7	A 21	
7	1416	4621	664	8	G F 22	
8	1417	4622	665	9	E 23	
9	1418	4623	666	10	D 24	361
10	1419	4624	667	11	C 25	
11	1420	4625	668	12	B A 26	

Indi- tiones	Anni urbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
12	1421	4626	669	13	G 27	
13	1422	4627	670	14	F 1	Constantinus 362
14	1423	4628	671	15	E 2	4.an.17.
15	1424	4629	672	1 Adeodatus an.	DC 3	
1	1425	4630	673	2 4 m. 2.	B 4	
2	1426	4631	674	3	A 5	363
3	1427	4632	675	4	G 6	
4	1428	4633	676	1 Donus. 1. an 2.	FE 7	
5	1429	4634	677	2 m. 5.	D 8	
6	1430	4635	678	3	C 9	364
7	1431	4636	679	1 Agatho an. 2. m. 6.	B 10	
8	1432	4637	680	2	AG 11	
9	1433	4638	681	3	F 12	Sextum Con
10	1434	4639	682	1 Vacat sedes an. 1.	E 13	cilium iteru 365
11	1435	4640	683	2 m. 7.	D 14	Constantino-
12	1436	4641	684	1 Leo. 2. m. 10.	CB 15	politianum.
13	1437	4642	685	1 Vacat s. m. 11. d. 22.	A 16	
14	1438	4643	686	1 Bndict. 2. m. 10. d. 13.	G 17	366
15	1439	4644	687	1 Ioannes. 5. an. 1.	F 1	Iustinus. 2.
1	1440	4645	688	1 Conon m. 11.	ED 2	an. 10.
2	1441	4646	689	1 Sergius an. 12. m. 8.	C 3	
3	1442	4647	690	2	B 4	367
4	1443	4648	691	3	A 5	
5	1444	4649	692	4	GF 6	
6	1445	4650	693	5	E 7	
7	1446	4651	694	6	D 8	368
8	1447	4652	695	7	C 9	
9	1448	4653	696	8	BA 10	
10	1449	4654	697	9	G 1	Leo. 2. an. 3.
11	1450	4655	698	10	F 2	369
12	1451	4656	699	11	E 3	
13	1452	4657	700	12	DC 1	Tiberiu s. 3.
14	1453	4658	701	13	B 2	an. 7.
15	1454	4659	702	1 Ioannes. 6. an. 2. m. 2.	A 3	370
1	1455	4660	703	2	G 4	
2	1456	4661	704	1 Ioannes. 7. an. 2	FE 5	
3	1457	4662	705	2 m. 7.	D 6	

Indi arões urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	O'ym piades
4	1458	4663	3 Sifinius.d. 20.	C 7	371
5	1459	4664	1 Constantinus an.7.	B 1 Iustinianus ite	
6	1460	4665	2 m.1.	A G 2 rum.2 an.6.	
7	1461	4666	3	F 3	
8	1462	4667	4	E 4	372
9	1463	4668	5	D 5	
10	1464	4669	6	C B 6	
11	1465	4670	7	A 1 Philippicus.	
12	1466	4671	1 Gregorius.2.an.15.	G 2 an 2.	373
13	1467	4672	2 m.10.	F 1 Anastasius. 2.	
14	1468	4673	3	E D 2 an.3.	
15	1469	4674	4	C 3	
1	1470	4675	5	B 1 Theodosiusā.1	374
2	1471	4676	6	A 1 Leo 3. an. 24.	
3	1472	4677	7	G F 2	
4	1473	4678	8	E 3	
5	1474	4679	9	D 4	375
6	1475	4680	10	C 5	
7	1476	4681	11	B A 6	
8	1477	4682	12	G 7	
9	1478	4683	13	F 8	376
10	1479	4684	14	E 9	
11	1480	4685	15	D C 10	
12	1481	4686	16	B 11	
13	1482	4687	1 Gregorius.3.an.10.	A 12	377
14	1483	4688	2 m.8.	G 13 Beda obiit.	
15	1484	4689	3	F E 14	
1	1485	4690	4	D 15	
2	1486	4691	5	C 16	378
3	1487	4692	6	B 17	
4	1488	4693	7	A G 18	
5	1489	4694	8	F 19	
6	1490	4695	9	E 20	379
7	1491	4696	10	D 21	
8	1492	4697	11	C B 22	
9	1493	4698	1 Zacharias ā.10. m.3.	A 23 Pestilētia in gens, in qua supra trecēta hominum millia Constantinopoli periere.	

Indi- tiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
10	1494	4699	742	2	G 24	380
11	1495	4700	743	3	F 1 Constantinus	
12	1496	4701	744	4	E D 2 5.an.35.	
13	1497	4702	745	5	C 3	
14	1498	4703	746	6	B 4	381
15	1499	4704	747	7	A 5	
1	1500	4705	748	8	GF 6	
2	1501	4706	749	9	E 7	
3	1502	4707	750	10	D 8	382
4	1503	4708	751	1 Stephanus.2.an.5.	C 9	
5	1504	4709	752	2	BA 10	
6	1505	4710	753	3	G 11	
7	1506	4711	754	4	F 12	383
8	1507	4712	755	5	E 13	
9	1508	4713	756	1 Paulus.1.an.10.	DC 14	
10	1509	4714	757	2 m.1.	B 15	
11	1510	4715	758	3	A 16	384
12	1511	4716	759	4	G 17	
13	1512	4717	760	5	FE 18	
14	1513	4718	761	6	D 19	
15	1514	4719	762	7	C 20	385
1	1515	4720	763	8	B 21	
2	1516	4721	764	9	AG 22	
3	1517	4722	765	10	F 23	
4	1518	4723	766	1 Vacat sedes	E 24	386
5	1519	4724	767	1 Stephanus.3.an.3.	D 25	
6	1520	4725	768	2 m.5.	CB 26	
7	1521	4726	769	3	A 27	
8	1522	4727	770	4	G 28	387
9	1523	4728	771	1 Adrianus.1.an.23.	F 29	
10	1524	4729	772	2 m.11.	ED 30	
11	1525	4730	773	3	C 31	
12	1526	4731	774	4	B 32	388
13	1527	4732	775	5	A 33	
14	1528	4733	776	6	GF 34	
15	1529	4734	777	7	E 35	
1	1530	4735	778	8	D 1 Leo.4.an.5.	389

TABVLAE

Indi- tiones	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
2	1531	4736	779	9	C	2
3	1532	4737	780	10	B A	3
4	1533	4738	781	11	G	4
5	1534	4739	782	12	F	5
6	1535	4740	783	13	E	1 Cōstantinus
7	1536	4741	784	14	D C	2 6. cum Hire-
8	1537	4742	785	15	B	3 ne an. 19.
9	1538	4743	786	16	A	4
10	1539	4744	787	17	G	5
11	1540	4745	788	18	F E	6
12	1541	4746	789	19	D	7
13	1542	4747	790	20	C	8 Septimū Con
14	1543	4748	791	21	B	9 cilium Nice
15	1544	4749	792	22	A G	10 num. 2.
1	1545	4750	793	23	F	11
2	1546	4751	794	24	E	12
3	1547	4752	795	1 Leo. 3. an. 20. m. 5.	D	13
4	1548	4753	796	2	C B	14
5	1549	4754	797	3	A	15
6	1550	4755	798	4	G	16
7	1551	4756	799	5	F	17
8	1552	4757	800	6	E D	18
9	1553	4758	801	7	C	19
10	1554	4759	802	8	B	1 Carolus ma-
11	1555	4760	803	9	A	2 gnus. an. 14.
12	1556	4761	804	10	G F	3 Trāslatio im-
13	1557	4762	805	11	E	4 perii ad Fran
14	1558	4763	806	12	D	5 cos.
15	1559	4764	807	13	C	6
1	1560	4765	808	14	B A	7
2	1561	4766	809	15	G	8
3	1562	4767	810	16	F	9
4	1563	4768	811	17	E	10
5	1564	4769	812	18	D C	11
6	1565	4770	813	19	B	12
7	1566	4771	814	20	A	13
8	1567	4772	815	1 Stephanus. m. 7.	G	14

390

391

392

393

394

395

396

397

398

Indi- tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
9	1568	4773	816	1 Paschalis an. 7.	FE 1 Ludouicus cū	
10	1569	4774	817	2 m. 3.	D 2 Lotario an. 25	
11	1570	4775	818	3	C 3	399
12	1571	4776	819	4	B 4	
13	1572	4777	820	5	AG 5	
14	1573	4778	821	6	F 6	
15	1574	4779	822	7	E 7	400
1	1575	4780	823	1 Eugenius 2. an. 3.	D 8	
2	1576	4781	824	2	CB 9	
3	1577	4782	825	3	A 10	
4	1578	4783	826	1 Valentinus d. 40.	G 11	401
5	1579	4784	827	1 Gregorius. 4. an. 16.	F 12	
6	1580	4785	828	2	ED 13	
7	1581	4786	829	3	C 14	
8	1582	4787	830	4	B 15	402
9	1583	4788	831	5	A 16	
10	1584	4789	832	6	GF 17	
11	1585	4790	833	7	E 18	
12	1586	4791	834	8	D 19	403
13	1587	4792	835	9	C 20	
14	1588	4793	836	10	BA 21	
15	1589	4794	837	11	G 22	
1	1590	4795	838	12	F 23	404
2	1591	4796	839	13	E 24	
3	1592	4797	840	14	DC 25	
4	1593	4798	841	15	B 1 Lotharius an.	
5	1594	4799	842	16	A 2 15.	405
6	1595	4800	843	1 Sergius. 2. an. 3.	G 3	
7	1596	4801	844	2	FE 4	
8	1597	4802	845	3	D 5	
9	1598	4803	846	1 Leo. 4. an. 8. m. 3.	C 6	406
10	1599	4804	847	2	B 7	
11	1600	4805	848	3	AG 8	
12	1601	4806	849	4	F 9	
13	1602	4807	850	5	E 10	407
14	1603	4808	851	6	D 11	
15	1604	4809	852	7	CB 12	

TABVLAE

Indi tiōes	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym piades
1	1605	4810	853	8	A 13	
2	1606	4811	854	1 Ioannes Anglicus	G 14	408
3	1607	4812	855	2 fœmina an. 2. m. 1.	F 15	His duobus annis possumus dicere sedem Romanam uacasse eo quod fœ mina non est capax ordinis neque pontificatus.
4	1608	4813	856	1 Benedictus. 3.	ED 1 Ludouicus. 2.	
5	1609	4814	857	2 an. 2. m. 6.	C 2 an. 21.	
6	1610	4815	858	3	B 3	409
7	1611	4816	859	1 Nicolaus. 1. an. 9.	A 4	
8	1612	4817	860	2 m. 9.	GF 5	
9	1613	4818	861	3	E 6	
10	1614	4819	862	4	D 7	410
11	1615	4820	863	5	C 8	
12	1616	4821	864	6	BA 9	
13	1617	4822	865	7	G 10	
14	1618	4823	866	8	F 11	411
15	1619	4824	867	9	E 12	
1	1620	4825	868	10	DC 13	
2	1621	4826	869	1 Adrianus. 2. an.	B 14	
3	1622	4827	870	2 5. m. 9.	A 15	412
4	1623	4828	871	3	G 16	
5	1624	4829	872	4	FE 17	
6	1625	4830	873	5	D 18	
7	1626	4831	874	1 Ioannes. 8. an. 10.	C 19	413
8	1627	4832	875	2	B 20	
9	1628	4833	876	3	AG 21	
10	1629	4834	877	4	F 1 Carolus. 2.	
11	1630	4835	878	5	E 2 an. 2.	414
12	1631	4836	879	6	D 1 Carolus. 3.	
13	1632	4837	880	7	CB 2 Grossus an.	
14	1633	4838	881	8	A 3 12.	
15	1634	4839	882	9	G 4	415
1	1635	4840	883	10	F 5	
2	1636	4841	884	1 Martinus. 2. an.	ED 6 Albategni cō	
3	1637	4842	885	2 1. m. 5.	C 7 putauit annū	

Solarum post Ptolemæum annis. 743. & reperit eum cōstare ex diebus.
365. & quarta diei minus centesima sexta parte ipsius diei : ut patet. c.
52. & 53. libri eius.

Indi- tiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
4	1638	4843	886	1 Adrianus.3.	B 8	416
5	1639	4844	887	1 Stephanus.5.	A 9	
6	1640	4845	888	2 an.6.	GF 10	
7	1641	4846	889	3	E 11	
8	1642	4847	890	4	D 12	417
9	1643	4848	891	5	C 1 Arnulphus	
10	1644	4849	892	6	BA 2 Germaniæ	
11	1645	4850	893	1 Formosus an.5.	G 3 rex an.12.	
12	1646	4851	894	2 m.6.	F 4	418
13	1647	4852	895	3	E 5	
14	1648	4853	896	4	DC 6	
15	1649	4854	897	5	B 7	
1	1650	4855	898	6 Bonifaci ⁹ .6.d.26.	A 8	419
2	1651	4856	899	1 Stepha 6.ã.1.m.3.	G 9	
3	1652	4857	900	1 Romanus m.4.	FE 10	
4	1653	4858	901	1 Theodor ⁹ .2.d.20.	D 11	
5	1654	4859	902	1 Ioānes.9.an.2.d.5.	C 12	420
6	1655	4860	903	1 Benedictus.4.an.	B 1 Ludouicus.	
7	1656	4861	904	2 3.m.4.	AG 2 3.an.10.	
8	1657	4862	905	3 Leo.5.d.40.	F 3	
9	1658	4863	906	1 Christoforus.m.7.	E 4	421
10	1659	4864	907	1 Sergius.3.an.7.m.4.	D 5	
11	1660	4865	908	2	CB 6	
12	1661	4866	909	3	A 7	
13	1662	4867	910	4	G 8	422
14	1663	4868	911	5	F 9	
15	1664	4869	912	6	ED 10	
1	1665	4870	913	7	C 1 Conradus.1.	
2	1666	4871	914	1 Anastasius.3.an.	B 2 an.7.	423
3	1667	4872	915	2 2.m.2.	A 3 Ordo Clunia	
4	1668	4873	916	1 Lando.m.6.	GF 4 cens inchoa	
5	1669	4874	917	1 Ioannes.10.an.	E 5 tur.	
6	1670	4875	918	2 13.m.2.	D 6	424
7	1671	4876	919	3	C 7	
8	1672	4877	920	4	BA 1 Henricus.1.	
9	1673	4878	921	5	G 2 an.18.	
10	1674	4879	922	6	F 3	425

T A B V L A E

Indi- tiones	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	
11	1675	4880	923	7	E	4
12	1676	4881	924	8	DC	5
13	1677	4882	925	9	B	6
14	1678	4883	926	10	A	7
15	1679	4884	927	11	G	8
1	1680	4885	928	12	FE	9
2	1681	4886	929	13	D	10
3	1682	4887	930	1 Leo.6.m.7.	C	11
4	1683	4888	931	1 Stephanus.7.an.	B	12
5	1684	4889	932	2 2.m.1.	AG	13
6	1685	4890	933	1 Ioannes.11.an.4.	F	14
7	1686	4891	934	2 m.10.	E	15
8	1687	4892	935	3	D	16
9	1688	4893	936	4	CB	17
10	1689	4894	937	5	A	18
11	1690	4895	938	1 Leo.7.an.2.m.6.	G	1 Otho primus
12	1691	4896	939	2	F	2 an.36.
13	1692	4897	940	3	ED	3
14	1693	4898	941	1 Stephanus 8 an.2.	C	4
5	1694	4899	942	2 m.4.	B	5
6	1695	4900	943	3	A	6
7	1696	4901	944	1 Martinus.3.an.3.	GF	7
8	1697	4902	945	2 m.6.	E	8
9	1698	4903	946	3	D	9
10	1699	4904	947	1 Agapitus.2.an.7.	C	10
11	1700	4905	948	2 m.4.	BA	11
12	1701	4906	949	3	G	12
13	1702	4907	950	4	F	13
14	1703	4908	951	5	E	14
15	1704	4909	952	6	DC	15
1	1705	4910	953	7	B	16
2	1706	4911	954	1 Ioannes.12.an.8.	A	17
3	1707	4912	955	2 m.3.	G	18 Transfertur
4	1708	4913	956	3	FE	19 imperiū ad
5	1709	4914	957	4	D	20 Germanos.
6	1710	4915	958	5	C	21
7	1711	4916	959	6	B	22

Indi- tiões	Anni urbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
3	1712	4917	960	7	AG 23	
4	1713	4918	961	8	F 24	
5	1714	4919	962	1 Benedictus.5.m.6.	E 25	435
6	1715	4920	963	1 Leo.8.an.1.m.4.	D 26	
7	1716	4921	964	2	CB 27	
8	1717	4922	965	1 Ioannes 13.an.7.	A 28	
9	1718	4923	966	2 m.11.	G 29	436
10	1719	4924	967	3	F 30	
11	1720	4925	968	4	ED 31	
12	1721	4926	969	5	C 32	
13	1722	4927	970	6	B 33	437
14	1723	4928	971	7	A 34	
15	1724	4929	972	8	GF 35	
1	1725	4930	973	1 Benedictus.6.an.1.	E 36	
2	1726	4931	974	2 m.6.	D 1 Othus 2.an.	438
3	1727	4932	975	1 Donus.2.an.1.	C 2 10.	
4	1728	4933	976	1 Bonifacius.7.m.7.BA	3	
5	1729	4934	977	2 Benedictus.7.an.8.	G 4	
6	1730	4935	978	3 m.6.	F 5	439
7	1731	4936	979	4	E 6	
8	1732	4937	980	5	DE 7	
9	1733	4938	981	6	B 8	
10	1734	4939	982	7	A 9	440
11	1735	4940	983	8 Ioannes.14.m.8.	G 10	
12	1736	4941	984	1 Ioannes.15.m.4.	FE 1 Otho 3.an.	
13	1737	4942	985	1 Ioannes.16,an.10.	D 2 19.	
14	1738	4943	986	2 m.6.	C 3	441
15	1739	4944	987	3	B 4	
1	1740	4945	988	4	AG 5	
2	1741	4946	989	5	F 6	
3	1742	4947	990	6	E 7	442
4	1743	4948	991	7	D 8	
5	1744	4949	992	8	CB 9	
6	1745	4950	993	9	A 10	
7	1746	4951	994	10	G 11	443
8	1747	4952	995	1 Gregorius.5,an.2.	F 12	
9	1748	4953	996	2 m.5.	ED 13	

TABVLAE

Indi- tiões	Anni urb.	Anni múdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
10	1749	4954	997	1 Ioan. 17. m. 10.	C 14	
11	1750	4955	998	1 Syluester. 2. an. 4.	B 15	444
12	1751	4956	999	2 m. 1.	A 16	
13	1752	4957	1000	3	GF 17	
14	1753	4958	1001	4 Ioan. 18. m. 4.	E 18	
15	1754	4959	1002	1 Ioannes. 19. an. 4.	D 19	445
1	1755	4960	1003	2 m. 4.	C 1 Henricus. 2.	
2	1756	4961	2004	3	BA 2 an. 22.	
3	1757	4962	1005	4	G 3	
4	1758	4963	1006	5	F 4	446
5	1759	4964	1007	1 Sergius. 4. an. 2.	E 5	
6	1760	4965	1008	2 m. 7.	DC 6	
7	1761	4966	1009	3	B 7	
8	1762	4967	1010	1 Benedictus. 8.	A 8	447
9	1763	4968	1011	2 an. 11. m. 1.	G 9	
10	1764	4969	1012	3	FE 10 Ordo Cama	
11	1765	4970	1013	4	D 11 dulensis in	
12	1766	4971	1014	5	C 12 choatur.	448
13	1767	4972	1015	6	B 13	
14	1768	4973	1016	7	AG 14	
15	1769	4974	1017	8	F 15	
1	1770	4975	1018	9	E 16	449
2	1771	4976	1019	10	D 17	
3	1772	4977	1020	11	CB 18	
4	1773	4978	1021	1 Vacat sedes	A 19	
5	1774	4979	1022	1 Ioannes. 10. an. 11.	G 20	450
6	1775	4980	1023	2	F 21	
7	1776	4981	1024	3	ED 22	
8	1777	4982	1025	4	C 1 Conradus. 2.	
9	1778	4983	1026	5	B 2 an. 15.	451
10	1779	4984	1027	6	A 3	
11	1780	4985	1028	7	GF 4	
12	1781	4986	1029	8	E 5	
13	1782	4987	1030	9	D 6	452
14	1783	4988	1031	10	C 7	
15	1784	4989	1032	11	BA 8	
1	1785	4990	1033	1 Benedictus. 9. an. 13. m. 3.	G 9	

Indi- tiões	Anni vrb.	Anni mūdi.	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym piades
2	1786	4991	1034	2	F 10	453
3	1787	4992	1035	3	E 11	
4	1788	4993	1036	4	DC 12	
5	1789	4994	1037	5	B 13	
6	1790	4995	1038	6	A 14	454
7	1791	4996	1039	7	G 15	
8	1792	4997	1040	8	FE 1 Henricus.3.	
9	1793	4998	1041	9	D 2 an.17.	
10	1794	4999	1042	10	G 3	455
11	1795	5000	1043	11	B 4	
12	1796	5001	1044	12	AG 5	
13	1797	5002	1045	13 Syluester.3.m.2.	F 6	
14	1798	5003	1046	1 Gregorius,6,	E 7	456
15	1799	5004	1047	2 an.2.m.3	D 8	
1	1800	5005	1048	1 Clemens.2.	CB 9	
2	1801	5006	1049	1 Damafus.2.	A 10	
3	1802	5007	1050	2 Leo.9.an.5.m.2.	G 11	457
4	1803	5008	1051	3	F 12	
5	1804	5009	1052	4	ED 13 Concilium	
6	1805	5010	1053	5	C 14 Vercelense	
7	1806	5011	1054	1 Victor.2.an.2.m.8.	B 15	458
8	1807	5012	1055	2	A 16	
9	1808	5013	1056	3	GF 17	
10	1809	5014	1057	1 Stephanus 9,m.10.	E 1 Henricus.4.	
11	1810	5015	1058	1 Benedictus.10.m.9	D 2 an.50.	459
12	1811	5016	1059	1 Nicolaus .2.an.2.	C 3	
13	1812	5017	1060	2 m.6.	BA 4	
14	1813	5018	1061	3	G 5	
15	1814	5019	1062	1 Alexander.3.an.	F 6	460
1	1815	5020	1063	2 m.11.m.6.	E 7	
2	1816	5021	1064	3	DC 8	
3	1817	5022	1065	4	B 9	
4	1818	5023	1066	5	A 10	461
5	1819	5024	1067	6	G 11	
6	1820	5025	1068	7	FE 12	
7	1821	5026	1069	8	D 13	
8	1822	5027	1070	9	C 14 Ordo uallis umbrosæ inchoatur.	462

TABVLAE

Indi- riones	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi.	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
9	1823	5028	1071	10	B 15	
10	1824	5029	1072	11	A G 16	
11	1825	5030	1073	12	F 17	463
12	1826	5031	1074	1 Gregorius. 7, an.	E 18	
13	1827	5032	1075	2 12. m. 1.	D 19	
14	1828	5033	1076	3	C B 20	Ordo Gran
15	1829	5034	1077	4	A 21	dimōrensis 464
1	1830	5035	1078	5	G 22	incipit.
2	1831	5036	1079	6	F 23	
3	1832	5037	1080	7	E D 24	
4	1833	5038	1081	8	C 25	465
5	1834	5039	1082	9	B 26	
6	1835	5040	1083	10	A 27	
7	1836	5041	1084	11	G F 28	
8	1837	5042	1085	12	E 29	466
9	1838	5043	1086	1 Victor 3. an. r. m. 4.	D 30	Ordo Cartu
10	1839	5044	1087	2 Vacat. m. 5.	C 31	siensium su
11	1840	5045	1088	1 Urbanns. 2. an. r. 2. BA	32	mit initiū.
12	1841	5046	1089	2 m. 4.	G 33	467
13	1842	5047	1090	3	F 34	
14	1843	5048	1091	4	E 35	
15	1844	5049	1092	5	DC 36	
1	1845	5050	1093	6	B 37	468
2	1846	5051	1094	7	A 38	
3	1847	5052	1095	8	G 39	
4	1848	5053	1096	9	F E 40	
5	1849	5054	1097	10	D 41	469
6	1850	5055	1098	11	C 42	
7	1851	5056	1099	12	B 43	Cistertiēsis
<p>ordo iuchoatus, & primum eius cœnobium fundatum: & anno se- quēti. s. 1099. Hierusalem capitur à Christianis duce Götifredo die 15. Iulii feria 6. Qui ibidem electus in regem, noluit auream ferre coronam: ubi Christus spineam tulisset.</p>						
8	1852	5057	1100	1 Paschalis. 2.	A G 44	470
9	1853	5058	1101	2 an. 18. m. 6.	F 45	
10	1854	5059	1102	3	E 46	
11	1855	5060	1103	4	D 47	

Indi- tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
12	1856	5061	1104	5	CB 48	
13	1857	5062	1105	6	A 49	
14	1858	5063	1106	7	G 50	471
15	1859	5064	1107	8	F 1	Henricus 5.
1	1860	5065	1108	9	ED 2	an.20.
2	1861	5066	1109	10	C 3	
3	1862	5067	1110	11	B 4	472
4	1863	5068	1111	12	A 5	
5	1864	5069	1112	13	GF 6	
6	1865	5070	1113	14	E 7	
7	1866	5071	1114	15	D 8	473
8	1867	5072	1115	16	C 9	
9	1868	5073	1116	17	BA 10	
10	1869	5074	1117	18	G 11	
11	1870	5075	1118	1	F 12	Gelasius 2.an.1.
12	1871	5076	1119	1	E 13	Calistus.2.an.5.
13	1872	5077	1120	2	DC 14	m.10.
14	1873	5078	1121	3	B 15	Ordo tēpla- ris militiæ;
15	1874	5079	1122	4	A 16	& ordo Præ- monstraten-
1	1875	5080	1123	5	G 17	sium in cepe-
2	1876	5081	1124	6	FE 18	runt.
3	1877	5082	1125	1	D 19	
4	1878	5083	1126	2	C 20	Lotarius.2.
5	1879	5084	1127	3	B 1	an.11.
6	1880	5085	1128	4	AG 2	
7	1881	5086	1129	5	F 3	
8	1882	5087	1130	1	E 4	Innocentius.2.an.
9	1883	5088	1131	2	D 5	13.m.8.
10	1884	5089	1132	3	CB 6	
11	1885	5090	1133	4	A 7	
12	1886	5091	1134	5	C 8	478
13	1887	5092	1135	6	F 9	
14	1888	5093	1136	7	ED 10	
15	1889	5094	1137	8	C 11	
1	1890	5095	1138	9	B 1	Conradus 3.
2	1891	5096	1139	10	A 2	an.15.
3	1892	5097	1140	11	GF 3	R iii

T A B U L A E

Indi- tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
4	1893	5098	1141	12	E 4	
5	1894	5099	1142	13	D 5	480
6	1895	5100	1143	14 Cœlestinus. 2. m. 5.	C 6	
7	1896	5101	1144	1 Lucius. 2. m. 11.	B A 7	
8	1897	5102	1145	1 Eugenius. 3. an. 8.	C 8	
9	1898	5103	1146	2 m. 7.	F 9	481
10	1899	5104	1147	3	E 10	
11	1900	5105	1148	4	D C 11	
12	1901	5106	1149	5	B 12	
13	1902	5107	1150	6	A 13	482
14	1903	5108	1151	7	G 14	
15	1904	5109	1152	8	F E 15	
1	1905	5110	1153	9	D 1	Fredericus. 1
2	1906	5111	1154	1 Anastasius 4. a. 1. m. 4.	C 2	an. 37. 483
3	1907	5112	1155	1 Adrianus. 4. an. 4.	B 3	
4	1908	4113	1156	2 m. 10.	A G 4	
5	1909	5114	1157	3	F 5	
6	1910	5115	1158	4	E 6	484
7	1911	5116	1159	5	D 7	
8	1912	5117	1160	1 Alexander 3. an.	C B 8	
9	1913	5118	1161	2 21. m. 11	A 9	
10	1914	5119	1162	3	G 10	485
11	1915	5120	1163	4	F 11	
12	1916	5121	1164	5	E D 12	
13	1917	5122	1165	6	C 13	
14	1918	5123	1166	7	B 14	486
15	1919	5124	1167	8	A 15	
1	1920	5125	1168	9	G F 16	
2	1921	5126	1169	10	E 17	
3	1922	5127	1170	11	D 18	487
4	1923	5128	1171	12	C 19	
5	1924	5129	1172	13	B A 20	
6	1925	5130	1173	14	G 21	
7	1926	5131	1174	15	F 22	488
8	1927	5132	1175	16	E 23	
9	1928	5133	1176	17	D C 24	
10	1929	5134	1177	18	B 25	

Indi- tiones	Anni. urbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- pices
11	1930	5135	1178	19	A 26	489
12	1931	5136	1179	20	G 27	
13	1932	5137	1180	21	FE 28	
14	1933	5138	1181	22	D 29	
15	1934	5139	1182	1 Lucius 3.an.4.m.2.	C 30	490
1	1935	5140	1183	2	B 31	
2	1936	5141	1184	3	AG 32	
3	1937	5142	1185	4	F 33	
4	1938	5143	1186	1 Urbanus 3. ã 1.m.10	E 34	491
5	1939	5144	1187	1 Gregorius 8.m.1.	D 35	Hierusalem capitur a Saladino die 2. Octobris feria 6.
6	1940	5145	1188	1 Clemens 3.an.3.	CB 36	
7	1941	5146	1189	2 m.5.	A 37	
8	1942	5147	1190	3	G 1	Henricus 6. 492
9	1943	5148	1191	1 Coelestinus 3.an.6.	F 2	an.10.
10	1944	5149	1192	2 m.8	ED 3	
11	1945	5150	1193	3	C 4	
12	1946	5151	1194	4	B 5	493
13	1947	5152	1195	5	A 6	
14	1948	5153	1196	6	GF 7	
15	1949	5154	1197	7	E 8	
1	1950	5155	1198	1 Innocentius 3.an.	D 9	494
2	1951	5156	1199	2 18.m.4.	C 10	
3	1952	5157	1200	3	BA 1	Philippus an.9
4	1953	5158	1201	4	G 2	Ordo humi
5	1954	5159	1202	5	F 3	liatorum cõ 495
6	1955	5160	1203	6	E 4	firmatur.
7	1956	5161	1204	7	DC 5	
8	1957	5162	1205	8	B 6	
9	1958	5163	1206	9	A 7	496
10	1959	5164	1207	10	G 8	
11	1960	5165	1208	11	FE 9	
12	1961	5166	1209	12	D 1	Otho 4.an.3.
13	1962	5167	1210	13	C 2	497
14	1963	5168	1211	14	B 3	
15	1964	5169	1212	15	AG 1	Fredericus 2.
1	1965	5170	1213	16	F 2	an.33.
					R	iiii

TABVLA

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni múdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
2	1966	5171	1214	17	E 3	498
3	1967	5172	1215	18	D 4	
Concilium Lateranense.						
Ordo prædicatorum confirmatur per Honorium 3.						
4	1968	5173	1216	1 Honorius 3. an.	C B 5	
5	1969	5174	1217	2 10.m.7	A 6	
6	1970	5175	1218	3	G 7	499
7	1971	5176	1219	4	F 8	
8	1972	5177	1220	5	ED 9	
9	1973	5178	1221	6	C 10	
10	1974	5179	1222	7	B 11	500
11	1975	5180	1223	8	A 12	Ordo mino- rum confir- matur.
12	1976	5181	1224	9	G F 13	
13	1977	5182	1225	10	E 14	
14	1978	5183	1226	11	D 15	501
15	1979	5184	1227	1 Gregorius 9. an.	C 16	
1	1980	5185	1228	2 14.m.3.	BA 17	
2	1981	5186	1229	3	G 18	
3	1982	5187	1230	4	F 19	502
4	1983	5188	1231	5	E 20	
5	1984	5189	1232	6	DC 21	
6	1985	5190	1233	7	B 22	
7	1986	5191	1234	8	A 23	503
8	1987	5192	1235	9	G 24	
9	1988	5193	1236	10	FE 25	
10	1989	5194	1237	11	D 26	
11	1990	5195	1238	12	C 27	504
12	1991	5196	1239	13	B 28	
13	1992	5197	1240	14	AG 29	
14	1993	5198	1241	1 Cælestinus 4. d. 18	F 30	
15	1994	5199	1242	1 Vacat se. an. 1. m. 9.	E 31	505
1	1995	5200	1243	1 Innocentius 4. an. 11. m. 9.	D 32	Ordo Cruci- ferorū cõfirmatur.
2	1996	5201	1244	2	CB 33	
3	1997	5202	1245	3	A 1	Vacat impe- rium an. 28. deposito Frederico 2.
4	1998	5203	1246	4	G 2	506

Indi- tioes vrbs	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
5	1999	5204	1247	5	
6	2000	5205	1248	6	
7	2001	5206	1249	7	
8	2002	5207	1250	8	
9	2003	5208	1251	9	Alphonfi æra 507
+ astrologis deseruiens incipit anno a natiuitate domini. 1251.					
10	2004	5209	1252	10	
11	2005	5210	1253	11	
12	2006	5211	1254	1	Vacat sedes an. 2.
13	2007	5212	1255	2	
14	2008	5213	1256	1	Alexander 4. an. 6. m. 6.
15	2009	5214	1257	2	
1	2010	5215	1258	3	
2	2011	5216	1259	4	
3	2012	5217	1260	5	
4	2013	5218	1261	6	
5	2014	5219	1262	7	
6	2015	5220	1263	1	Vrbanus 4. an. 3.
7	2016	5221	1264	2	2. m. 1.
8	2017	5222	1265	3	Vacat se. m. 5.
9	2018	5223	1266	1	Clemēs 4. an. 3. m. 9.
10	2919	5224	1267	2	
11	2020	5225	1268	3	
12	2021	5226	1269	4	
13	2022	5227	1270	1	Vacat se. an. 2. m. 2.
14	2023	5228	1271	2	
15	2024	5229	1272	1	Gregorius 10. an.
1	2025	5230	1273	2	4. m. 2.
2	2026	5231	1274	3	
3	2027	5232	1275	4	Innocētius 5. m. 6.
4	2028	5233	1276	1	Adrianus 5. m. 1.
5	2029	5234	1277	1	Ioannes 21. m. 8.
6	2030	5235	1278	1	Vacat se. m. 6.
7	2031	5236	1279	1	Nicolaus 3 an. 3.
8	2032	5237	1280	2	m. 8.
9	2033	5238	1281	3	Vacat se. m. 5.
10	2034	5239	1282	1	Martinus 4. a. 4. m. 2.

T A B U L A B T

Indi- tiones	Anni urb.	Anni múdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
11	2035	5240	1283	2	C 11	
12	2036	5241	1284	3	B A 12	
13	2037	5242	1285	4	G 13	
14	2038	5243	1286	1 Honorius. 4. an. 1.	F 14	516
15	2039	5244	1287	1 Vacat sedes. m. 10.	E 15 Ordo Carme-	
litarum reformatur: ac etiam ordo Seruorum per Honorium 4.						
1	2040	5245	1288	1 Nicolaus. 4. an. 4.	D C 16	
2	2041	5246	1289	2 m. 1.	B 17	
3	2042	5247	1290	3 Vacat sedes. m. 2.	A 18	517
4	2043	5248	1291	4	G 19 (rium an. 1.	
5	2044	5249	1292	1 Vacat sedes. an. 2.	F E 11 Vacat impe-	
6	2045	5250	1293	2 m. 3. m. 0.	D 11 Astaulphus	
7	2046	5251	1294	1 Coelestinus 5. m. 6.	C 12 an. 6.	518
8	2047	5252	1295	1 Bonifacius. 8. an.	B 13	
9	2048	5253	1296	2 8. m. 9.	A G 14	
10	2049	5254	1297	3	F 15 Ordo Coele-	
stinorum confirmatur.						
11	2050	5255	1298	4	E 16	519
12	2051	5256	1299	5	D 11 Albertus an.	
13	2052	5257	1300	6	C 12 an. 10.	
14	2053	5258	1301	7	A 13	
15	2054	5259	1302	8	G 14	520
1	2055	5260	1303	9	F 15	
2	2056	5261	1304	1 Benedictus. 11. m. 8.	E D 16	
3	2057	5262	1305	1 Vacat sedes. a. 7. m. 1.	C 17	
4	2058	5263	1306	1 Clemens. 5. an. 8.	B 18	521
5	2059	5264	1307	2 Gregorius. 10. m. 10.	A 19	
6	2060	5265	1308	3	G F 10	
7	2061	5266	1309	4	E 11 Henricus 7. m.	
8	2062	5267	1310	5	D 12 an. 4. m. 9.	522
9	2063	5268	1311	6	C 13 Conciliūm	
10	2064	5269	1312	7	B A 14 Viennense.	
11	2065	5270	1313	8	G 15 (rium an. 1.	
12	2066	5271	1314	9	F 11 Vacat impe-	523
13	2067	5272	1315	1 Vacat sedes. an. 2.	E 11 Ludouicus 4.	
14	2068	5273	1316	2	D C 12 Bauarus a. 3.	
15	2069	5274	1317	1 Joānes. 22. a. 18. m. 4.	B 13	524

ANNALES TEMPORVM

134

Indi- tiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Impératores Romani	Olym- piades
1	2070	5275	1318	2	A 4	524
2	2071	5276	1319	3	G 5	
3	2072	5277	1320	4	FE 6	
4	2073	5278	1321	5	D 7	
5	2074	5279	1322	6	C 8	525
6	2075	5280	1323	7	B 9	
7	2076	5281	1324	8	AG 10	
8	2077	5282	1325	9	F 11	
9	2078	5283	1326	10	E 12	526
10	2079	5284	1327	11	D 13	
11	2080	5285	1328	12	CB 14	
12	2081	5286	1329	13	A 15	
13	2082	5287	1330	14	G 16	527
14	2083	5288	1331	15	F 17	
15	2084	5289	1332	16	ED 18	
16	2085	5290	1333	17	C 19	
17	2086	5291	1334	18	B 20	528
18	2087	5292	1335	1 Benedictus. 12.	A 21	
19	2088	5293	1336	2 an. 7. m. 3.	GF 22	
20	2089	5294	1337	3	E 23	
21	2090	5295	1338	4	D 24	529
22	2091	5296	1339	5	C 25	
23	2092	5297	1340	6	BA 26	
24	2093	5298	1341	7	G 27	
25	2094	5299	1342	1 Clemens. 6. an. 10.	F 28	530
26	2095	5300	1343	2 m. 6.	E 29	
27	2096	5301	1344	3	DC 30	
28	2097	5302	1345	4	B 31	
29	2098	5303	1346	5	A 32	531
30	2099	5304	1347	6	G 1 Carolus 4.	
31	2100	5305	1348	7	FE 2 an. 32.	
32	2101	5306	1349	8	D 3 Pestis maxi-	
33	2102	5307	1350	9	C 4 maubique.	532
34	2103	5308	1351	10	B 5	
35	2104	5309	1352	11	AG 6	
36	2105	5310	1353	1 Innocentius. 6.	F 7	
37	2106	5311	1354	2 an. 9. m. 8.	E 8	533

Indi- cões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
8	2107	5312	1355	3	D 9	
9	2108	5313	1356	4	CB 10	
10	2109	5314	1357	5	A 11	
11	2110	5315	1358	6	G 12	534
12	2111	5316	1359	7	F 13	
13	2112	5317	1360	8	ED 14	
14	2113	5318	1361	9	C 15	
15	2114	5319	1362	10	B 16	535
1	2115	5320	1363	1 Urbanus. 5. an. 8.	A 17	
2	2116	5321	1364	2 m. 4.	GF 18	
3	2117	5322	1365	3	E 19	
4	2118	5323	1366	4	D 20	536
5	2119	5324	1367	5	C 21	
6	2120	5325	1368	6	BA 22	
7	2121	5326	1369	7	G 23	
8	2122	5327	1370	8	F 24	Ordo sanctæ 537
Brigida, & ordo montis oliuarum confirmantur.						
9	2123	5328	1371	1 Gregorius. 11.	E 25	
10	2124	5329	1372	2 an. 7. m. 5.	DC 26	
11	2125	5330	1373	3	B 27	
12	2126	5331	1374	4	A 28	538
13	2127	5332	1375	5	G 29	
14	2128	5333	1376	6	FE 30	
15	2129	5334	1377	7	D 31	
1	2130	5335	1378	8	C 32	539
2	2131	5336	1379	1 Urbanus. 6. an. 11,	B 1	Vinceslaus.
3	2132	5337	1380	2 m. 8.	AG 2	an. 22.
4	2133	5338	1381	3	F 3	
5	2134	5339	1382	4	E 4	540
6	2135	5340	1383	5	D 5	
7	2136	5341	1384	6	CB 6	
8	2137	5342	1385	7	A 7	
9	2138	5343	1386	8	G 8	541
10	2139	5344	1387	9	F 9	
11	2140	5345	1388	10	ED 10	
12	2141	5346	1389	11	C 11	
13	2142	5347	1390	12	B 12	542

Indi tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym piades
14	2143	5348	1391	1 Bonifacius.9.	A 13	
15	2144	5349	1392	2 an.14.m.9.	GF 14	
1	2145	5350	1393	3	E 15	
2	2146	5351	1394	4	D 16	543
3	2147	5352	1395	5	C 17	
4	2148	5353	1396	6	BA 18	
5	2149	5354	1397	7	G 19	
6	2150	5355	1398	8	F 20	544
7	2151	5356	1399	9	E 21	
8	2152	5357	1400	10	DC 22	
9	2153	5358	1401	11	B 1 Robertus Ba	
10	2154	5359	1402	12	A 2 uarus.an. 10.	545
11	2155	5360	1403	13	G 3	
12	2156	5361	1404	14	FE 4	
13	2157	5362	1405	1 Innocentius.7.an.2.	D 5	
14	2158	5363	1406	2	C 6	546
15	2159	5364	1407	1 Gregorius.12. an.2.m.7.	B 7 Ordo S.Hiero nymi institui	
1	2160	5365	1408	2	AG 8 tur.	
2	2161	5366	1409	3	F 9	
					Concilium Pisanum.	547
3	2162	5367	1410	1 Alexander.5 m.xi.	E 10	
					Ordo Scopetinorum incipit.	
4	2163	5368	1411	1 Ioannes.23.an.4.	D 1 Sigismundus	
5	2164	5369	1412	2 m.10.	CB 2 an.27.	
6	2165	5370	1413	3	A 3	
7	2166	5371	1414	4	G 4 Concilium	548
					Constantiense inchoatur,& annis tribus perficitur.	
8	2167	5372	1415	5	F 5	
9	2168	5373	1416	1 Vacat sedes an.	ED 6	
10	2169	5374	1417	2 2.m.6.	C 7	
11	2170	5375	1418	1 Martinus.5.an.13.	B 8	549
12	2171	5376	1419	2 m.3.	A 9	
13	2172	5377	1420	3	GF 10	
14	2173	5378	1421	4	E 11	
15	2174	5379	1422	5	D 12	550
1	2175	5380	1423	6	C 13	

T A B V L A E

Indi- tiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
2	2176	5381	1424	7	BA 14	
3	2177	5382	1425	8	G 15	
4	2178	5383	1426	9	F 16	551
5	2179	5384	1427	10	E 17	
6	2180	5385	1428	11	DC 18	
7	2181	5386	1429	12	B 19	
8	2182	5387	1430	13	A 20	552
9	2183	5388	1431	1 Eugenius 4.an.16.	G 21	
10	2184	5389	1432	2	FE 22	
11	2185	5390	1433	3	D 23	
12	2186	5391	1434	4	C 24	
13	2187	5392	1435	5	B 25	553
14	2188	5393	1436	6	AG 26	
15	2189	5394	1437	7	F 27	
1	2190	5395	1438	8	E 1 Albertus 2.ā.2	
Concilium Basiliense.						
Concilium Florentinum.						
2	2191	5396	1439	9	D 2	
3	2192	5397	1440	10	CB 1 Fredericus 3.	554
4	2193	5398	1441	11	A 2 an.47.	
5	2194	5399	1442	12	G 3	
6	2195	5400	1443	13	F 4	
7	2196	5401	1444	14	ED 5	555
8	2197	5402	1445	15	C 6	
9	2198	5403	1446	16	B 7	
10	2199	5404	1447	1 Nicolaus 5.an.8.	A 8	
11	2200	5405	1448	2	GF 9	556
12	2201	5406	1449	3	E 10	
13	2202	5407	1450	4	D 11	
14	2203	5408	1451	5	G 12	
15	2204	5409	1452	6	BA 13	557
1	2205	5410	1453	7	G 14	Constātino
2	2206	5411	1454	8	F 15	polis capi-
3	2207	5412	1455	1 Calistus 3.an.3.m.3.	E 16	tur a Turcis.
4	2208	5413	1456	2	DC 17	Victoria
Christianorum contra Turcas 8. idus Augusti.						558
5	2209	5414	1457	3	B 18	

Indi- tiões.	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym piades
6	2210	5415	1458	4	A 19	559
7	2211	5416	1459	1 Pius.2.an.6	G 20	
8	2212	5417	1460	2	FE 21	
9	2213	5418	1461	3	D 22	
10	2214	5419	1462	4	C 23	560
11	2215	5420	1463	5	B 24	
12	2216	5421	1464	6	AG 25	
13	2217	5422	1465	1 Paulus 2.an.6.m.10.	F 26	
14	2218	5423	1466	2	E 26	561
15	2219	5424	1467	3	D 27	
1	2220	5425	1468	4	CB 28	
2	2221	5426	1469	5	A 29	
3	2222	5427	1470	6	G 30	562
4	2223	5428	1471	1 Xyltus 4.an.12.	F 31	
5	2224	5429	1472	2	ED 32	
6	2225	5430	1473	3	C 33	
7	2226	5431	1474	4	B 34	563
8	2227	5432	1475	5	A 35	
9	2228	5433	1476	6	GF 36	
10	2229	5434	1477	7	E 37	
11	2230	5435	1478	8	D 38	564
12	2231	5436	1479	9	C 39	
13	2232	5437	1480	10	BA 40	
14	2233	5438	1481	11	G 41	
15	2234	5439	1482	12	F 42	565
1	2235	5440	1483	13	E 43	
2	2236	5441	1484	1 Innocentius 8.	DC 44	
3	2237	5442	1485	2 an.7.m.11.	B 45	
4	2238	5443	1486	3	A 46	566
5	2239	5444	1487	4	G 47	
6	2240	5445	1488	5	FE 1 Maximilianus	
7	2241	5446	1489	6	D 2 an.33.	
8	2242	5447	1490	7	C 3	567
9	2243	5448	1491	8	B 4	
10	2244	5449	1492	1 Alexander.6.an.	AG 5	
11	2245	5450	1493	2 II	F 6	
12	2246	5451	1494	3	E 7	568

T A B V L A E

Indi- tiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
13	2247	5452	1495	4	D 9	
14	2248	5453	1496	5	CB 10	
15	2249	5454	1497	6	A 11	
1	2250	5455	1498	7	G 12	569
2	2251	5456	1499	8	F 13	
3	2252	5457	1500	9	ED 14	
4	2253	5458	1501	10	C 15	
5	2254	5459	1502	11 Pius 3.d.17.	B 16	570
6	2255	5460	1503	1 Iulius 2.an.10.	A 17	Ordo mini-
7	2256	5461	1504	2	GF 18	morum con-
8	2257	5462	1505	3	E 19	firmatur.
9	2258	5463	1506	4	D 20	571
10	2259	5464	1507	5	G 21	
11	2260	5465	1508	6	BA 22	
12	2261	5466	1509	7	G 23	
13	2262	5467	1510	8	F 24	572
14	2263	5468	1511	9	E 25	
15	2264	5469	1512	10	DC 26	Concilium
Lateranense inchoatur & annis quinque perdurat.						
1	2265	5470	1513	1 Leo 10. an.8.m.8.	B 27	
2	2266	5471	1514	2	A 28	573
3	2267	5472	1515	3	G 29	
4	2268	5473	1516	4	FE 30	
5	2269	5474	1517	5	D 31	
6	2270	5475	1518	6	C 32	574
7	2271	5476	1519	7	B 33	
8	2272	5477	1520	8	AG 1	Carolus 5.an.
9	2273	5478	1521	9	F 2	
10	2274	5479	1522	1 Adrianus 6.ā.1.m.8.	E 3	Rhodus capi 575
tur a Turcis completo anno domini. 1522.						
11	2275	5480	1523	2	D 4	
12	2276	5481	1524	1 Clemens 7.an.	CB 5	
13	2277	5482	1525	2 10.m.10.	A 6	
14	2278	5483	1526	3	G 7	76
15	2279	5484	1527	4	F 8	Roma capitur
ad Hispanis atque Germanis mense Maio.						
1	2280	5485	1528	5	ED 9	

Indi- tiões.	Anni. vrbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olym- piades
2	2281	5486	1529	6	C 10	
3	2282	5487	1530	7	B 11	577
4	2283	5488	1531	8	A 12	
5	2284	5489	1532	9	GF 13	
6	2285	5490	1533	10	E 14	
7	2286	5491	1534	11	D 15	578
8	2287	5492	1535	1 Paulus 3 an 15	C 16	Carolus Im- perator in Aphrica Tunetum expugnauit.
9	2288	5493	1536	2	BA 17	
10	2289	5494	1537	3	G 18	Pontifex cū Carolo Cæsare & Rege Gallorum apud Nicæam conuentum habuit.
11	2290	5495	1538	4	F 19	579
12	2291	5496	1539	5	E 20	Cōgregatio Clericorum Regularium societatis Iesu.
13	2292	5497	1540	6	DC 21	
14	2293	5498	1541	7	B 22	Carolus, & Pontifex Lucae Hetruriæ urbs congregiuntur. Concilium Generale Tridenti indictum. Solimanusq; Vngariam uastat.
15	2294	5499	1542	8	A 23	580
16	2295	5500	1543	9	G 24	Bellum in Getmania contra Lutheranos.
17	2296	5501	1544	10	FE 25	
18	2297	5502	1545	11	D 26	Concilium Tridentinum inchoatum.
19	2298	5503	1546	12	C 27	581
20	2299	5504	1547	13	B 28	Concilium Tridentinum Bononiæ translatum.
21	2300	5505	1548	14	AG 29	
22	2301	5506	1549	15	F 30	(sem.
23	2302	5507	1550	1 Iulius 3.an. 5.m.2.	E 31	Bellū Parmen 582
24	2303	5508	1551	2 d.16.	D 32	Concilium Generale iterum Tridenti reuocatur.
25	2304	5509	1552	3	CB 33	
26	2305	5510	1553	4	A 34	Bellum inter 583 Cæsarem, & Mauritium & Saxonem opibus Henrici Regis Francorum sublenatum. Catholicaque Religio Anglis restituta.

Indi- tiões.	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		
12	2306	5511	1554	5	G	35	Bellum in Hetruria contra Senenses.
13	2307	5512	1555	1	Marcellus	2.d.21.	F 36
14	2308	5513	1556	1	Paulus	4.ã.4.m.2.	ED 37 Bellum in- ter Pontificem, & Hispanorum regem.
15	2309	5514	1557	2			C 38 Diluuium in multis ciuitatibus Italiae. Carolus Imperio se abdicat.
1	2310	5515	1558	3			B 1 Ferdinandus primus an.7.
2	2311	5516	1559	4			A 2
3	2312	5517	1560	5			GF 3 Ferdinandus confirmatur a Pio quarto Pont. Max.
4	2313	5518	1561	1	Pius 4. Medices.	ã.6	E 4 Origo Belli Ciuilis in Galliarum Regnis ob Religionem oritur.
5	2314	5519	1562	2			D 5 Concilium denuo reuocatum, & in anno futurum absoluitur 25. sessioni- bus celebratis ab eius inditione 28. anno.
6	2315	5520	1563	3			C 6
7	2316	5521	1564	4			BA 7 Bella plusquã hostilia in Galiarum Regnum ob religione excitata.
8	2317	5522	1565	5			G 1 Maximilianus 2. Imper. adhuc uiuit. Solimanus melitam infestat. Solimanus Vngariam cum suis Turcis infestat. & Zighetum expugnat; ubi mortuus est.
9	2318	5523	1566	1	Pius 5. an.7. m.3.		F 2
10	2319	5524	1567	2			E 3
11	2320	5525	1568	3			DC 4
12	2321	5526	1569	4			B 5
13	2322	5527	1570	5			A 6 Bellum inter Venetos & Turcas excitatur.
14	2323	5528	1571	6			G 7 Selinus Turca rum Rex ab Venetiis, Hispanis, & Pontifice superatur in finum Corynthiacum apud Chinados.
15	2324	5529	1572	7			FE 8
1	2325	5530	1573	1	Gregorius an.		D 9
2	2326	5531	1574	2			C 10 Turcæ Gule
3	2327	5532	1575	3			B 11 tã expugna- runt.

584

585

586

587

588

CANONES IN TABVLAM PERPETVAM

temporum & festorum mobilium.

Abulam perpetuam temporum & festorum mobilium post emendationes temporum nuper edidimus: ut per eam facile reperiamus ea, quæ gesta narrantur etiam certo die. Quare per columnas proprias digessimus aureum numerum: epactam, cyclum solare, literam dominicalem, Paschæ solemnitate, & annos à natiuitate domini. Omisimus tamen breuitatis causa concurrentes clauas festorum mobilium & regulares, quæ ad institutum parum pertinent. Prima igitur columna tabulæ, ut in superscriptione annotatur continet aureum numerum, qui est cyclus lunaris decem nouennalis ad inueniendas lunæ congressiones cum Sole. Hi decem & nouem numeri aurei Vulgo dicti, describuntur. 19. literis alphabeti ab A. usque ad .T. in martyrologio, sed alibi annotantur numeris arithmeti- cis. Numerus autem quotus cycli decem nouennalis hoc pacto cognoscitur. Annis Christi domini oblatis iunge unitatem. quia, ut Dionysio abbati Romano placet, Christus natus est in calce anni primi decem nouennalis cycli. Productum diuide per .19. & facta diuisione, siquid residui fuerit, pro quote cycli decem nouennalis teneto. Si nihil, complementum totius cycli sumito.

Secunda columna epacta ostendit. Continet enim epacta. 1. dies qui superexcrescunt in anno communi solari supra. 12. Lunæ congressiones cum Sole. Series autem & numerus epactarum talis est. Anno primo cycli decem nouennalis epactæ numerantur. 1. Secundo anno superad ditis. 11. resultant. 22. Tertio uero quoniam adiunctis. 11. fiunt. 33. superantes integra lunationem abiectis. 30. remanent. 3. & sic deinceps, 11. semper adiectis, ut ex hac formula colligi potest.

TABELLA EPACTARVM.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29

Aurei numeri. uel Epactæ.

Etiam epactæ quouis anno facile hoc modo inueniri possunt. Consydera anni Christi oblatis aureum numerum: quem multiplica per 11. & productum partire per 30. & quod residuum fuerit habeto pro epactis anni

propositi. Iulius Cæsar principium aurei numeri calendis Ianuarii mutari constituit. Epactæ uero iuxta morem uulgi mutantur calendis Martii. Si scire uolueris quot dies habeat Luna. accipe numerum epactæ anni tui: cui numero superadde tot unitates quot calēdæ fuerint à Martio inclusive usq; ad mēsem, cuius Lunam quæris, & rursus adiunge tot unitates, quot dies habes illius mensis. Quot ergo simul iunctas unitates collegeris, tot erūt dies Lunæ. & si. 30 excesserint, tūc illis abiectis, numerus qui superfuerit, diē Lunæ indicabit. Tertia columna cyclum solare demonstrat. Vocatur autem cyclus solaris spatium. 28 annorum solarium, hoc est orbis uel circulus solaris, non quod Sol in eodem spatio temporis peragat cursum zodiaci, sed quoniam in 28. annis ad sua debita redeunt principia omnes uarietates quæ ex litera solari, hoc est dominicali, & bissexto contingere possunt. Ratio. 28. annorum hæc est. Cum enim dies hebdomadæ sint septem & bissexti tantummodo quarto anno cotingant, si per quatuor septem multiplicauerimus emerget numerus annorum. 28. in quibus omnes uarietates quæ per literam dominicalem & bisseptimum accidere possunt. in pristinam redibunt formam: & bisseptimus per omnes ferias currit. Si uero scire cupis quotus sit annus cycli solaris: annis domini adde 9. & numerum collectum partire per. 28. Si nihil remanserit, accipe ultimum numerum cycli solaris, hoc est. 28. pro quoto. Si aliquid residuum fuerint: id ostendit tibi numerum cycli solaris.

Quarta columna continet literam dominicalem: quæ quotannis mutatur ex gemina causa. Prima est quoniam annus solaris communis. 365. continet dies: quos si per septem diuiseris, uidebis in quotiente. 52. hebdomadas & diem unum residuum. Cum igitur feriarum elementa sint septem .f. a. b. c. d. e. f. g. quibus crebra repetitione omnes complemus & numeramus hebdomadas; tandem unus erit dies residuus: propter quem in Romano calendario. A. litera in anni principio calendis Ianuarii: & eadem .A. litera in fine die ultima Decēbris inscribitur. Quare necesse erit anno completo literam dominicalem mutari. Inde etiam palàm est easdem literas retrograde numerari. Secunda huius mutationis causa ex anno bissextili oritur. Annus enim solaris. C. Iulii Cæsaris ex. 365. diebus & sex horis

Tabella cycli solaris cum literis dominicalibus.

1	g	f
2	e	
3	d	
4	c	
5	b	a
6	g	
7	f	
8	e	
9	d	c
10	a	
11	b	
12	g	
13	f	e
14	d	
15	c	
16	b	
17	a	g
18	f	
19	e	
20	d	
21	c	b
22	a	
23	g	
24	f	
25	e	d
26	c	
27	b	
28	a	

horis conflatur: quæ annuatim collectæ in quarto anno diem constituunt. Is sexto calendas Martii. hoc est die. 24 Februarij in litera F. repetita intercalatur, & ex consecutione sic literæ dominicalis immutatio, Inuento igitur numero cycli solaris per tabellam: litera dominicalis manifestabitur. In prima nanq; columnula inquire numerum cycli solaris per doctrinam prius datam inuentum: cui è directo in alia columnula est litera dominicalis. Quæ si unica fuerit annum communem indicabit: si duplex, bissextilem. Prior litera usque ad festum sancti Mathiæ commoda erit: posterior, reliquæ parti anni aptabitur.

Quinta columna demonstrat paschalem solennitatē die dominica celebrandam iuxta ritum ecclesiæ iandiu seruatum secundum supputationem Dionysii Abbatis. Ex hoc festo paschali facile quisque per se ipsum reperire potest reliqua festa mobilia sibi correspondentia hoc modo A. dominica paschali si retrograde in calendario sex hebdomadas numeraueris, deducaris in dominicam quadragesimæ. A qua si tres computaueris, dominicam septuagesimæ offendes. Memento tamen, ut in anno bissextili Februario uiginti nouem dies tribuas: & in posterioribus eius diebus (ut negotium postulat) ad posteriorem literam dominicalem transeundum esse. Præterea à die Paschæ, supputa. 5. hebdomadas: & incidet dominicam Rogationum, & in duas in pentecosten.

In reliquis uero colūnis descripsimus annos domini ita quod in sexta sint anni domini à principio tabulæ successiue usque in finem eius: & rursus in septima ab initio ad calcem tabulæ. Similiter in octaua & nona: quibus addi poterunt columnę annorum domini in perpetuū. Incepimus autem in sexta columna ante natiuitatem domini annis .44. Quo tempore Iulius Cæsar calendarium suum quod anno præcedenti correxerat seruandum per totum orbe promulgauit, ut attestatur Macrobius primo Saturnaliorum libro. Tabulam autem ipsam perpetuam protraximus per annos quingentos trigintaduos hac de causa: quoniam cyclus magnus annorum .532. componitur ex cyclo solari multiplicato in cyclum lunarem decemnouennalem. Si enim multiplicauerimus annos 28. per annos .19. prouenient anni 532. Post quot annos necesse est redire diuersitates omnes ex his cyclis contingentes. Nam cum diuersitates ex Luna. 14. procedentes dependeant ex cyclo lunari decemnouenali: & uarietates ex bissexto, & litera dominicali prouenientes dependeant ex cyclo solari: si anni cycli lunaris multiplicē

tur per annos cycli solaris: redibunt post tot annos ex multiplicatione prouenientes, omnes diuersitates ex discrepantia cyclorum contingentes. & quia celebratio pasche iuxta obseruationem ecclesie inicitur eisdem cyclis, necesse est pascha secundum hunc cyclum magnum semper reuerti post annos .532. ad eundem terminum. & sic uoluitur eodem cyclo in perpetuum.

Hanc tabulam annorum .532. ut attestatur dominus Paulus episcopus Forosempronienfis libro 6. primæ partis suæ Paulinæ: & dominus Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione .37. B. antea descripsit Prosper Aquitanicus, episcopus Rheginus tempore pontifice Leonis primi anno domini .456. Deinde Victorinus Lemonicensis paulo post eadem tempora Rursus etiam Dionysius abbas Romanus cognomento exiguus similem tabulam instituit anno domini .532. & inseruit eam in libro suo, quem paschalem appellamus. Antoninus etiam Dulciatus Florentinus ordinis Eremitarum sancti Augustini eandem tabulam digessit ab anno domini 1501. sumens exordium. Sed quoniam in eorū tabulis manifestus inuenitur error in anno natiuitatis domini & passionis eius: & in bissextis superfluis iuxta natiuitatem Christi antea & postea: propterea coacti sumus eorum errores emendare, ut pura ueritas inueniatur. Sed antequam id faciamus, oportet nos prius tabellam de ordinatione literarum dominicalium & annorum bissextium, quæ contingit tempore Augusti Cæsaris annotare. ne contingat eo tempore in computationibus error. Emandauit nanque Iulius Cæsar calendarium anno .45. ante Christi natiuitatem litera dominicali existente. B. ut probatur ex tabulis Astronomicis quòd eo anno calendis Ianuarii fuerit interlunium, sicut Cæsar ibidem annotauit unitatem cycli sui lunaris: quæ congressionem luminarium primam fuisse ostendit eo die, quæ fuit in sabbato. Anno uero sequenti. s. 44. ante Christi ortum, promulgauit illud existente litera dominicali A. Iussitque sacerdotibus, ut omni quarto anno diem unum intercalarent. Sed eodem anno Cæsare in senatu interfecto: sacerdotes iussionem Cæsaris non impleuerunt ad unguem sicut præceperat. Nam. ut dicit Solinus in libro de mirabilibus mundi: emendato calendario per Iulium Cæsare uitium admissum est per sacerdotes. Nam cum præceptum esset anno quarto, ut intercalarent unum diem: & oporteret anno quarto intercalarunt non desinente. Sicque per annos sex & triginta cum nouem dies tantum intercalari debuissent, duodecim intercalati sunt. Quod deprehensum Augustus

reformaui: iussitque annos duodecim sine intercalatione decurrere: ut tres illi dies qui ultra nouem necessarios temere fuerant intercalati, hoc modo possent repensari. Ex qua disciplina omnium postea temporum fundata ratio est. Hæc Solinus. Idem affirmat Macrobius in primo Saturnaliorum libro. Sacerdotes ergo de triennio in triennium annum bissextilem celebrarunt, cum deberant hoc facere de quadriennio in quadriennium. Propter quod Augustus coactus est post 36. annos à promulgato calendario: spatium duodecim annorum tres dies bissextiles omittere. s. ab anno octauo ante Christi ortum usque ad quartum eius annum integrum. Et sic anno quinto Christi litera dominicalis restituta est ad locum proprium iuxta ordinem à Iulio traditum. postea semper usque ad præsens tempus congruus literarum dominicalium & bissextorum ordo seruatus est. Annos ergo trigintasex peruersi usus, & annos duodecim emédationis descripsimus in sequenti tabella cū literis dominicalibus, & annis ante Christi natiuitatē & post eius ortum.

A
B
C
D
E
F
G
H
I
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
V
X
Y
Z

Incipit error

In hoc libro describitur magna et diligenter tractata de
 rebus dominicalibus & bissextilibus ordinibus
 suis. Quis ordinem correspondens ad se sequentem
 hunc. Insuper etiam in eadem tabula prædicta
 notantur litterarum dominicalium & bissextorum
 cum numeris. Quibus præfixa sunt litteræ
 per se ipsas proprias præfixas ad hanc

sequitur tabula magna & per se tempore
 anni & festorum mobilium

				C A N O N E S		
A	44	E	26	B	8	Anni 12. emēdatio
G	43	D	25	A	7	nis absq; intercala-
FE	42	CB	24	G	6	tione.
D	41	A	23	F	5	
C	40	G	22	E	4	
BA	39	FE	21	D	3	
G	38	D	20	C	2	
F	37	C	19	B	1	Incarnatio Christi.
ED	36	BA	18	A	1	Primus annus à na-
C	35	G	17	G	2	tiuitate Christi, siue
B	34	F	16	F	3	à calendis Ianuarij.
AG	33	ED	15	E	4	
F	32	C	14	D	5	
E	31	B	13	C	6	
DC	30	AG	12	B	7	
B	29	F	11	AG	8	
A	28	E	01	F	9	
GF	27	DC	9	E	10	

Hucusq; error.

In sequenti uero tabula magna descripsimus ordinē literarum dominicalium & biffextorum iuxta ordinationem Cæsaris. Qui ordo deferuit correspondentibus annis sequentibus. Inseruimus etiam in eadem tabula prædictam de ordinationem literarum dominicalium, & biffextorum cum emendatione Augusti spatio annorum 48. in columna superaddita propinqua paschæ in principio tabulæ.

Sequitur tabula magna & perpetua temporum & festorum mobilium.

FESTORVM MOBILIVM.

Aur. nūs.	Ep̄a cta	Cycl ⁹ Sola- ris ord.	Lra dñi ord.	Lra dom. deord.	Pascha Refur- rect.	Anni Ch̄m.	Anni dñi deinceps
15	15	22	A	A	2 April.	44	489 1021 1553
16	26	23	G	G	25 Mar.	43	490 1022 1554
17	7	24	F	F E	14 A.	42	491 1023 1555
18	18	25	E D	D	5 A.	41	492 1024 1556
19	0	26	B	C	18 A.	40	493 1025 1557
1	11	27	C	B A	10 A.	39	494 1026 1558
2	22	28	A	G	26 M.	38	495 1027 1559
3	3	1	G F	E	14 A.	37	496 1028 1560
4	14	2	E	E D	6 A.	36	497 1029 1561
5	25	3	D	C	29 M.	35	498 1030 1562
6	6	4	C	B	11 A.	34	499 1031 1563
7	17	5	B A	A G	2 A.	33	500 1032 1564
8	28	6	G	F	22 A.	32	501 1033 1565
9	9	7	F	E	14 A.	31	502 1034 1566
10	20	8	E	D C	30 M.	30	503 1035 1567
11	1	9	D C	B	18 A.	29	504 1036 1568
12	12	10	B	A	10 A.	28	505 1037 1569
13	23	11	A	G F	26 M.	27	506 1038 1570
14	4	12	G	E	15 A.	26	507 1039 1571
15	15	13	F E	D	6 A.	25	508 1040 1572
16	26	14	D	C B	22 M.	24	509 1041 1573
17	7	15	C	A	11 A.	23	510 1042 1574
18	18	16	B	G	3 A.	22	511 1043 1575
19	0	17	A G	F E	22 A.	21	512 1044 1576
1	11	18	F	D	7 A.	20	513 1045 1577
2	22	19	E	C	30 M.	19	514 1046 1578
3	3	20	D	B A	19 A.	18	515 1047 1579
4	14	21	C B	G	3 A.	17	516 1048 1580
5	25	22	A	F	26 M.	16	517 1049 1581
6	6	23	G	E D	15 A.	15	518 1050 1582
7	17	24	F	C	31 M.	14	519 1051 1583
8	28	25	E D	B	19 A.	13	520 1052 1584
9	9	26	C	A G	11 A.	12	521 1053 1585
10	20	27	B	F	3 A.	11	522 1054 1586
11	1	28	A	E	16 A.	10	523 1055 1587

CANONES

Aur. nus.	Eda. eta	Cyc. Soia	Lra dñi.	Lra do.	Pascha Resur- rectio	Anni ante Chrm & post	Anni dñi post nati- uitatem	
12	12	1	G F D C	7 A.	9	524	1056	1588
13	23	2	E B	30 M.	8	525	1057	1589
14	4	3	D A	19 A.	7	526	1058	1590
15	15	4	C G	4 A.	6	527	1059	1591
16	26	5	B A F	26 M.	5	528	1060	1592
17	7	6	G E	15 A.	4	529	1061	1593
18	18	7	F D	31 M.	3	530	1062	1594
19	0	8	E C	20 A.	2	531	1063	1595
1	11	9	D C B	11 A.	1	532	1064	1596
2	22	10	B A	27 M.	1	533	1065	1597
3	3	11	A G	16 A.	2	534	1066	1598
4	14	12	G F	8 A.	3	535	1067	1599
5	25	13	F E	23 M.	4	536	1068	1600
6	6	14	D	12 A.	5	537	1069	1601
7	17	15	C	4 A.	6	538	1070	1602
8	28	16	B	24 A.	7	539	1071	1603
9	9	17	A G	8 A.	8	540	1072	1604
10	20	18	F	31 M.	9	541	1073	1605
11	1	19	E	20 A.	10	542	1074	1606
12	12	20	D	5 A.	11	543	1075	1607
13	23	21	C B	27 M.	12	544	1076	1608
14	4	22	A	16 A.	13	545	1077	1609
15	15	23	G	8 A.	14	546	1078	1610
16	26	24	F	24 M.	15	547	1079	1611
17	7	25	E D	12 A.	16	548	1080	1612
18	18	26	C	4 A.	17	549	1081	1613
19	0	27	B	24 A.	18	550	1082	1614
1	11	28	A	9 A.	19	551	1083	1615
2	22	1	G F	31 M.	20	552	1084	1616
3	3	2	E	20 A.	21	553	1085	1617
4	14	3	D	5 A.	22	554	1086	1618
5	25	4	C	28 M.	23	555	1087	1619
6	6	5	B A	16 A.	24	556	1088	1620
7	17	6	G	1 A.	25	557	1089	1621
8	28	7	F	21 A.	26	558	1090	1622

Conceptio Christi.

Primus an-
nus ab ei-
us natiui-
tate.

Aur. Epā. Cycl. Lite. Pascha Anni à natiuitate dōmini.
 nūs cā Sola. dom. Resur.

9	9	8	E	13A.	27	559	1091	1623
10	20	9	DC	28M.	28	560	1092	1624
11	1	10	B	17A.	29	561	1093	1625
12	11	11	A	9A.	30	562	1094	1626
13	23	12	G	25M.	31	563	1095	1627
14	4	13	FE	13A.	32	564	1096	1628
15	15	14	D	5A.	33	565	1097	1629
16	26	15	C	28M.	34	566	1098	1630
17	7	16	B	10A.	35	567	1099	1631
18	18	17	AG	11A.	36	568	1100	1632
19	0	18	F	21A.	37	569	1101	1633
1	11	19	E	6A.	38	570	1102	1634
2	22	20	D	29M.	39	571	1103	1635
3	3	21	CB	17A.	40	572	1104	1636
4	14	22	A	9A.	41	573	1105	1637
5	25	23	G	25M.	42	574	1106	1638
6	6	24	F	14A.	43	575	1107	1639
7	17	25	ED	5A.	44	576	1108	1640
8	28	26	C	25A.	45	577	1109	1641
9	9	27	B	10A.	46	578	1110	1642
10	20	28	A	2A.	47	579	1111	1643
11	1	1	GF	21A.	48	580	1112	1644
12	12	2	E	6A.	49	581	1113	1645
13	23	3	D	29M.	50	582	1114	1646
14	4	4	C	18A.	51	583	1115	1647
15	15	5	BA	2A.	52	584	1116	1648
16	26	6	G	25M.	53	585	1117	1649
17	7	7	F	14A.	54	586	1118	1650
18	18	8	E	30M.	55	587	1119	1651
19	0	9	DC	18A.	56	588	1120	1652
1	11	10	B	10A.	57	589	1121	1653
2	22	11	A	26M.	58	590	1122	1654
3	3	12	G	15A.	59	591	1123	1655
4	14	13	FE	6A.	60	592	1124	1656
5	25	14	D	29M.	61	593	1125	1657
6	6	15	C	11A.	62	594	1126	1658

Paffio
Chi
stian.

33.

Aur. Ep̄a Cyclus Litera Pascha Anni à natiuitate domini
 nūs et̄a Solaris dñicalis Resurrect.

7	17	16	B	3	A.	63	595	1127	1659
8	28	17	A G	22	A.	64	596	1128	1660
9	9	18	F	14	A.	65	597	1129	1661
10	20	19	E	30	M.	66	598	1130	1662
11	1	20	D	19	A.	67	599	1131	1663
12	12	21	C B	10	A.	68	600	1132	1664
13	23	22	A	26	M.	69	601	1133	1665
14	4	23	G	15	A.	70	602	1134	1666
15	15	24	F	7	A.	71	603	1135	1667
16	26	25	E D	22	M.	72	604	1136	1668
17	7	26	C	11	A.	73	605	1137	1669
18	18	27	B	3	A.	74	606	1138	1670
19	0	28	A	23	A.	75	607	1139	1671
1	11	1	G F	7	A.	76	608	1140	1672
2	22	2	E	30	M.	77	609	1141	1673
3	3	3	D	19	A.	78	610	1142	1674
4	14	4	C	4	A.	79	611	1143	1675
5	25	5	B A	26	M.	80	612	1144	1676
6	6	6	G	15	A.	81	613	1145	1677
7	17	7	F	3	M.	82	614	1146	1678
8	28	8	E	20	A.	83	615	1147	1679
9	9	9	D C	11	A.	84	616	1148	1680
10	20	10	B	3	A.	85	617	1149	1681
11	1	11	A	16	A.	86	618	1150	1682
12	12	12	G	8	A.	87	619	1151	1683
13	23	13	F E	30	M.	88	620	1152	1684
14	4	14	D	19	A.	89	621	1153	1685
15	15	15	C	7	A.	90	622	1154	1686
16	26	16	B	27	M.	91	623	1155	1687
17	7	17	A G	15	A.	92	624	1156	1688
18	18	18	F	3	M.	93	625	1157	1689
19	0	19	E	20	A.	94	626	1158	1690
1	11	20	D	12	A.	95	627	1159	1691
2	22	21	C B	27	M.	96	628	1160	1692
3	3	22	A	16	A.	97	629	1161	1693
4	14	23	G	8	A.	98	630	1162	1694

Aur. nūs.	Epā. cta	Cycl. Lite Sola.dom.	Pasca Refu.	Anni a natiuitate domini.
5	25	24 F	24M.	99 631 1163 1695
6	6	25 E D	12A.	100 632 1164 1696
7	17	26 C	4 A.	101 633 1165 1697
8	28	27 B	24A.	102 634 1166 1698
9	9	28 A	9 A.	103 635 1167 1699
10	20	1 G F	31M.	104 636 1168 1700
11	1	2 E	20A.	105 637 1169 1701
12	12	3 D	5 A.	106 638 1170 1702
13	23	4 C	28M.	107 639 1171 1703
14	4	5 B A	16A.	108 640 1172 1704
15	15	6 G	8 A.	109 641 1173 1705
16	26	7 F	24M.	110 642 1174 1706
17	7	8 E	13A.	111 643 1175 1707
18	18	9 D C	4 A.	112 644 1176 1708
19	0	10 B	24A.	113 645 1177 1709
1	11	11 A	9 A.	114 646 1178 1710
2	22	12 G	1 A.	115 647 1179 1711
3	3	13 F E	20A.	116 648 1180 1712
4	14	14 D	5 A.	117 649 1181 1713
5	25	15 C	28M.	118 650 1182 1714
6	6	16 B	17A.	119 651 1183 1715
7	17	17 A G	1 A.	120 652 1184 1716
8	28	18 F	21A.	121 653 1185 1717
9	9	19 E	13A.	122 654 1186 1718
10	20	20 D	29M.	123 655 1187 1719
11	1	21 C B	17A.	124 656 1188 1720
12	12	22 A	9 A.	125 657 1189 1721
13	23	23 G	25M.	126 658 1190 1722
14	4	24 F	14A.	127 659 1191 1723
15	15	25 E D	5 A.	128 660 1192 1724
16	26	26 C	28M.	129 661 1193 1725
17	7	27 B	10A.	130 662 1194 1726
18	18	28 A	2 A.	131 663 1195 1727
19	0	1 G F	21A.	132 664 1196 1728
1	11	2 E	6 A.	133 665 1197 1729
3	22	3 D	29M.	134 666 1198 1730

				C A N O N I C A S P O T A N T				
Aur. nus.	Epa. eta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca resur.	Anni a natiuitate domini.			
3	3	4	C	18A.	135	667	1199	1731
4	14	5	BA	9A.	136	668	1200	1732
5	25	6	G	25M.	137	669	1201	1733
6	6	7	F	14A.	138	670	1202	1734
7	17	8	E	6A.	139	671	1203	1735
8	28	9	DC	25A.	140	672	1204	1736
9	9	10	B	10A.	141	673	1205	1737
10	20	11	A	2A.	142	674	1206	1738
11	1	12	G	22A.	143	675	1207	1739
12	12	13	FE	6A.	144	676	1208	1740
13	23	14	D	29M.	145	677	1209	1741
14	4	15	C	18A.	146	678	1210	1742
15	15	16	B	3A.	147	679	1211	1743
16	26	17	AG	25M.	148	680	1212	1744
17	7	18	F	14A.	149	681	1213	1745
18	18	19	E	30M.	150	682	1214	1746
19	0	20	D	19A.	151	683	1215	1747
1	11	21	CB	10A.	152	684	1216	1748
2	22	22	A	26M.	153	685	1217	1749
3	3	23	G	15A.	154	686	1218	1750
4	14	24	FI	7A.	155	687	1219	1751
5	25	25	ED	29M.	156	688	1220	1752
6	6	26	C	11A.	157	689	1221	1753
7	17	27	B	3A.	158	690	1222	1754
8	28	28	A	23A.	159	691	1223	1755
9	9	1	GF	14A.	160	692	1224	1756
10	20	2	E	30M.	161	693	1225	1757
11	1	3	D	19A.	162	694	1226	1758
12	12	4	C	11A.	163	695	1227	1759
13	23	5	BA	26M.	164	696	1228	1760
14	4	6	G	15A.	165	697	1229	1761
15	15	7	F	7A.	166	698	1230	1762
16	26	8	E	23M.	167	699	1231	1763
17	7	9	DC	11A.	168	700	1232	1764
18	18	10	B	3A.	169	701	1233	1765
19	0	11	A	23A.	170	702	1234	1766

FESTORVM MOBILIVM.

An. nūs	Epa. cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pascha Resur.	Ann. à natiuitate domini.			
1	11	12	G	8 A.	171	703	1235	1767
2	22	13	F E	30 M.	172	704	1236	1768
3	3	14	D	19 A.	173	705	1237	1769
4	14	15	C	4 A.	174	706	1238	1770
5	25	16	B	27 M.	175	707	1239	1771
6	6	17	A G	15 A.	176	708	1240	1772
7	17	18	F	31 M.	177	709	1241	1773
8	28	19	E	20 A.	178	710	1242	1774
9	9	20	D	12 A.	179	711	1243	1775
10	20	21	C B	3 A.	180	712	1244	1776
11	1	22	A	19 A.	181	713	1245	1777
12	12	23	G	8 A.	182	714	1246	1778
13	23	24	F	31 M.	183	715	1247	1779
14	4	25	E D	16 A.	184	716	1248	1780
15	15	26	C	4 A.	185	717	1249	1781
16	26	27	B	27 M.	186	718	1250	1782
17	7	28	A	16 A.	187	719	1251	1783
18	18	1	G F	31 M.	188	720	1252	1784
19	0	2	E	20 A.	189	721	1253	1785
1	11	3	D	12 A.	190	722	1254	1786
2	22	4	C	28 M.	191	723	1255	1787
3	3	5	B A	16 A.	192	724	1256	1788
4	14	6	G	8 A.	193	725	1257	1789
5	25	7	F	24 M.	194	726	1258	1790
6	6	8	E	13 A.	195	727	1259	1791
7	17	9	D G	4 A.	196	728	1260	1792
8	28	10	B	24 A.	197	729	1261	1793
9	9	11	A	9 A.	198	730	1262	1794
10	20	12	G	1 A.	199	731	1263	1795
11	1	13	F E	20 A.	200	732	1264	1796
12	12	14	D	5 A.	201	733	1265	1797
13	23	15	C	28 M.	202	734	1266	1798
14	4	16	B	17 A.	203	735	1267	1799
15	15	17	A G	8 A.	204	736	1268	1800
16	26	18	F	24 M.	205	737	1269	1801
17	7	19	E	13 A.	206	738	1270	1802

CANONES

Aur. nūs.	Epa. Sta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca resur.	Anni a natiuitate domini.			
18	18	20	D	5 A.	207	739	1271	1803
19	0	21	CB	24A.	208	740	1272	1804
1	11	22	A	9 A.	209	741	1273	1805
2	22	23	G	1 A.	210	742	1274	1806
3	3	24	F	14A.	211	743	1275	1807
4	14	25	ED	5 A.	212	744	1276	1808
5	25	26	C	28M.	213	745	1277	1809
6	6	27	B	17A.	214	746	1278	1810
7	17	28	A	2 A.	215	747	1279	1811
8	28	1	GF	21A.	216	748	1280	1812
9	9	2	E	13A.	217	749	1281	1813
10	20	3	D	29M.	218	750	1282	1814
11	12	4	C	18A.	219	751	1283	1815
12	1	5	BA	9 A.	220	752	1284	1816
13	23	6	G	25M.	221	753	1285	1817
14	4	7	F	14A.	222	754	1286	1818
15	14	8	E	6 A.	223	755	1287	1819
16	26	9	DC	28M.	224	756	1288	1820
17	7	10	B	10A.	225	757	1289	1821
18	16	11	A	2 A.	226	758	1290	1822
19	0	12	G	22A.	227	759	1291	1823
1	11	13	FE	6 A.	228	760	1292	1824
2	22	14	D	29M.	229	761	1293	1825
3	13	15	C	18A.	230	762	1294	1826
4	14	16	B	3 A.	231	763	1295	1827
5	25	17	AG	25M.	232	764	1296	1828
6	6	18	F	14A.	233	765	1297	1829
7	17	19	E	6 A.	234	766	1298	1830
8	28	20	D	19A.	235	767	1299	1831
9	9	21	CB	10A.	236	768	1300	1832
10	20	22	A	2 A.	237	769	1301	1833
11	1	23	G	22A.	238	770	1302	1834
12	12	24	F	7 A.	239	771	1303	1835
13	23	25	ED	29M.	240	772	1304	1836
14	14	26	C	18A.	241	773	1305	1837
15	15	27	B	3 A.	242	774	1306	1838

Aur. nūs	Epa- ta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pascha Resur.	Anni à natiuitate domini.			
16	26	28	A	26M.	243	775	1307	1839
17	7	1	GF	14A.	244	776	1308	1840
18	18	2	E	30M.	245	777	1309	1841
19	0	3	D	19A.	246	778	1310	1842
1	11	4	C	11A.	247	779	1311	1843
2	22	5	BA	26M.	248	780	1312	1844
3	3	6	G	15A.	249	781	1313	1845
4	14	7	F	7 A.	250	782	1314	1846
5	25	8	E	23M.	251	783	1315	1847
6	6	9	DC	11A.	252	784	1316	1848
7	17	10	B	2 A.	253	785	1317	1849
8	28	11	A	23A.	254	786	1318	1850
9	9	12	G	8 A.	255	787	1319	1851
10	20	13	FE	30M.	256	788	1320	1852
11	1	14	D	19A.	257	789	1321	1853
12	12	15	C	11A.	258	790	1322	1854
13	23	16	B	27M.	259	791	1323	1855
14	4	17	AG	15A.	260	792	1324	1856
15	15	18	F	7 A.	261	793	1325	1857
16	26	19	E	23M.	262	794	1326	1858
17	7	20	D	12A.	263	795	1327	1859
18	18	21	CB	3 A.	264	796	1328	1860
19	0	22	A	23A.	265	797	1329	1861
1	11	23	G	8 A.	266	798	1330	1862
2	22	24	F	31M.	267	799	1331	1863
3	3	25	ED	19A.	268	800	1332	1864
4	14	26	C	4 A.	269	801	1333	1865
5	25	27	B	27M.	270	802	1334	1866
6	6	28	A	16A.	271	803	1335	1867
7	17	1	GF	31M.	272	804	1336	1868
8	28	2	E	20A.	273	805	1337	1869
9	9	3	D	12A.	274	806	1338	1870
10	20	4	C	28M.	275	807	1339	1871
11	1	5	BA	16A.	276	808	1340	1872
12	12	6	G	8 A.	277	809	1341	1873
13	23	7	F	31M.	278	810	1342	1874

Io. Lucidus.

T

CANONES

Aur. Epa- Cycl. Lite. Pasca. Anni a natiuitate domini.
nūs. cta Sola. dom. Refur.

14	4	8	E	13A.	279	811	1343	1875
15	15	9	DC	4A.	280	812	1344	1876
16	26	10	B	27M.	281	813	1345	1877
17	7	11	A	16A.	282	814	1346	1878
18	18	12	G	1A.	283	815	1347	1879
19	0	13	FE	20A.	284	816	1348	1880
1	11	14	D	12A.	285	817	1349	1881
2	22	15	C	28M.	286	818	1350	1882
3	3	16	B	17A.	287	819	1351	1883
4	14	17	AG	8A.	288	820	1352	1884
5	25	18	F	24M.	289	821	1353	1885
6	6	19	E	13A.	290	822	1354	1886
7	17	20	D	5A.	291	823	1355	1887
8	28	21	CB	24A.	292	824	1356	1888
9	9	22	A	9A.	293	825	1357	1889
10	20	23	G	1A.	294	826	1358	1890
11	1	24	F	21A.	295	827	1359	1891
12	12	25	ED	5A.	296	828	1360	1892
13	23	26	C	28M.	297	829	1361	1893
14	4	27	B	17A.	298	830	1362	1894
15	15	28	A	2A.	299	821	1363	1895
16	26	1	GF	24M.	300	832	1364	1896
17	7	2	E	13A.	301	833	1365	1897
18	18	3	D	5A.	302	834	1366	1898
19	0	4	C	18A.	303	835	1367	1899
1	11	5	BA	9A.	304	836	1368	1900
2	22	6	G	1A.	305	837	1369	1901
3	3	7	F	14A.	306	838	1370	1902
4	14	8	E	6A.	307	239	1371	1903
5	25	9	DC	28M.	308	840	1372	1904
6	6	10	B	17A.	309	841	1373	1905
7	17	11	A	2A.	310	842	1374	1906
8	28	12	G	22A.	311	843	1375	1907
9	9	13	FE	13A.	312	844	1376	1908
10	20	14	D	29M.	313	845	1377	1909
11	1	15	C	18A.	314	846	1378	1910

Hic Anus
correspō-
det crea-
tioni mū-
di secūdū
hebraicā
veritatē
hoc est an-
te Christi
natiuita-
tē annis.
3900

Aur. nūs.	Epa. cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca refur.	Anni a natiuitate domini.				
12	12	16	B	10A.	315	847	1379	1911	
13	23	17	AG	25M.	316	848	1380	1912	
14	4	18	F	14A.	317	849	1381	1913	
15	15	19	E	6A.	318	850	1382	1914	
16	26	20	D	22M.	319	851	1383	1915	
17	7	21	CB	10A.	320	852	1384	1916	
18	18	22	A	2A.	321	853	1385	1917	
19	0	23	G	22A.	322	854	1386	1918	Concilia
1	11	24	F	7A.	323	855	1387	1919	Nicenum
2	22	25	ED	29M.	324	856	1388	1920	an. domi.
3	3	26	C	18A.	325	857	1389	1921	322. Aure
4	14	27		3A.	326	858	1390	1922	us nūs ca
5	25	28	A	26M.	327	859	1391	1923	lendario
6	6	1	GF	14A.	328	860	1392	1924	infigitur
7	17	2	E	6A.	329	861	1393	1925	anno se.
8	28	3	D	19A.	330	862	1394	1926	queuti. E
9	9	4	C	11A.	331	863	1395	1927	323.
10	20	5	BA	2A.	332	864	1396	1928	
11	1	6	G	22A.	333	865	1397	1929	
12	12	7	F	7A.	334	866	1398	1930	
13	23	8	E	30M.	335	867	1399	1931	
14	4	9	DC	18A.	336	868	1400	1932	
15	15	10	B	3A.	337	869	1401	1933	
16	26	11	A	26M.	338	870	1402	1934	
17	7	12	G	15A.	339	871	1403	1935	
18	18	13	FE	30M.	340	872	1404	1936	
19	0	14	D	19A.	341	873	1405	1937	
1	11	15	C	11A.	342	874	1406	1938	
2	22	16	B	27M.	343	875	1407	1939	
3	3	17	AG	15A.	344	876	1408	1940	
4	14	18	F	7A.	345	877	1409	1941	
5	25	19	E	23M.	346	878	1410	1942	
6	6	20	D	12A.	347	879	1411	1943	
7	17	21	CB	3A.	348	880	1412	1944	
8	28	22	A	23A.	349	881	1413	1945	
9	9	23	G	8A.	350	882	1414	1946	

CANONES

Aur. nūs	Epā. cta	Cycl. Sola.	Litera dom.	Pascha Refur.	Anni à natiuitate domini.			
10	20	24	F	31M.	351	883	1415	1947
11	1	25	ED	19.A	352	884	1416	1948
12	12	26	C	11A.	353	885	1417	1949
13	23	27	B	27M.	354	886	1418	1950
14	4	28	A	16A.	355	887	1419	1951
15	15	1	GF	7 A.	356	888	1420	1952
16	26	2	E	23M.	357	889	1421	1953
17	7	3	D	12A.	358	890	1422	1954
18	18	4	C	4 A.	359	891	1423	1955
19	0	5	BA	23A.	360	892	1424	1956
1	11	6	G	8 A.	361	893	1425	1957
2	22	7	F	31M.	362	894	1426	1958
3	3	8	E	20A.	363	895	1427	1959
4	14	9	DC	4 A.	364	896	1428	1960
5	25	10	B	27M.	365	897	1429	1961
6	6	11	A	16A.	366	898	1430	1962
7	17	12	G	10A.	367	899	1431	1963
8	28	13	FE	2 A.	368	900	1432	1964
9	9	14	D	12A.	369	901	1433	1965
10	20	15	C	28M.	370	902	1434	1966
11	1	16	B	17A.	371	903	1435	1967
12	12	17	AG	8 A.	372	904	1436	1968
13	23	18	F	31M.	373	905	1437	1969
14	4	19	E	13A.	374	906	1438	1970
15	15	20	D	5 A.	375	907	1439	1971
16	26	21	CB	27M.	376	908	1440	1972
17	7	22	A	16A.	377	909	1441	1973
18	18	23	G	1 A.	378	910	1442	1974
19	0	24	F	21A.	379	911	1443	1975
1	11	25	ED	12A.	380	912	1444	1976
2	22	26	C	28M.	381	913	1445	1977
3	3	27	B	17A.	382	914	1446	1978
4	14	28	A	9 A.	383	915	2447	1979
5	25	1	GF	24M.	384	916	1448	1980
6	6	2	E	13A.	385	917	1449	1981
7	17	3	D	5 A.	386	918	1450	1982

FESTORVM MOBILIVM.

Aur. nūs	Epa. &ta	Cycl. Sola.	Litera dom.	Pascha Refur.	Anni à natiuitate domini.			
8	28	4	C	25 A.	387	919	1451	1983
9	9	5	BA	9 A.	388	920	1452	1984
10	20	6	G	1 A.	389	921	1453	1985
11	1	7	F	21 A.	390	922	1454	1986
12	12	8	E	6 A.	391	923	1455	1987
13	23	9	DC	28 M.	392	924	1456	1988
14	4	10	B	17 A.	393	925	1457	1989
15	15	11	A	2 A.	394	926	1458	1990
16	26	12	G	25 M.	395	927	1459	1991
17	7	13	FE	13 A.	396	928	1460	1992
18	18	14	D	5 A.	397	929	1461	1993
19	0	15	C	18 A.	398	930	1462	1994
1	11	16	B	10 A.	399	931	1463	1995
2	22	17	AG	1 A.	400	932	1464	1996
3	3	18	F	14 A.	401	933	1465	1997
4	14	19	E	6 A.	402	934	1466	1998
5	25	20	D	29 M.	403	935	1467	1999
6	6	21	CB	17 A.	404	936	1468	2000
7	17	22	A	2 A.	405	937	1469	2001
8	28	23	C	22 A.	406	938	1470	2002
9	9	24	F	14 A.	407	939	1471	2003
10	20	25	ED	29 M.	408	940	1472	2004
11	1	26	C	18 A.	409	941	1473	2005
12	12	27	B	10 A.	410	942	1474	2006
13	23	28	A	26 M.	411	943	1475	2007
14	4	1	GF	14 A.	412	944	1476	2008
15	15	2	E	6 A.	413	945	1477	2009
16	26	3	D	22 M.	414	946	1478	2010
17	7	4	C	11 A.	415	947	1479	2011
18	18	5	BA	2 A.	416	948	1480	2012
19	0	6	G	22 A.	417	949	1481	2013
1	11	7	F	7 A.	418	950	1482	2014
2	22	8	E	30 M.	419	951	1483	2015
3	3	9	DC	18 A.	420	952	1484	2016
4	14	10	B	3 A.	421	953	1485	2017
5	25	11	A	26 M.	422	954	1486	2018

CANONES

Aur. nūs.	Epa. cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca. Refur.	Annia	natiuitate	domini.
6	6	12	G	15A.	423	955	1487 2019
7	17	13	FE	6 A.	424	956	1488 2020
8	28	14	D	19A.	425	957	1489 2021
9	9	15	C	11A.	426	958	1490 2022
10	20	16	B	3 A.	427	959	1491 2023
11	1	17	AG	22A.	428	960	1492 2024
12	12	18	F	7 A.	429	961	1493 2025
13	23	19	E	30M.	430	962	1494 2026
14	4	20	D	19A.	431	963	1495 2027
15	15	21	CB	3 A.	432	964	1496 2028
16	26	22	A	26M.	433	965	1497 2029
17	7	23	G	15A.	434	966	1498 2030
18	18	24	F	31M.	435	967	1499 2031
19	0	25	ED	19A.	436	968	1500 2032
1	11	26	C	11A.	437	969	1501 2033
2	22	27	B	27M.	438	970	1502 2034
3	3	28	A	16A.	439	971	1503 2035
4	14	1	GF	7 A.	440	972	1504 2036
5	25	2	E	23M.	441	973	1505 2037
6	6	3	D	12A.	442	974	1506 2038
7	17	4	C	4 A.	443	975	1507 2039
8	28	5	BA	23A.	444	976	1508 2040
9	9	6	G	8 A.	445	977	1509 2041
10	20	7	F	31M.	446	978	1510 2042
11	1	8	E	20A.	447	979	1511 2043
12	12	9	DC	11A.	448	980	1512 2044
13	23	10	B	27M.	449	981	1513 2045
14	4	11	A	16A.	450	982	1514 2046
15	15	12	G	8 A.	451	983	1515 2047
16	26	13	FE	23M.	452	984	1516 2048
17	7	14	D	12A.	453	985	1517 2049
18	18	15	C	4 A.	454	986	1518 2050
19	0	16	B	24A.	455	987	1519 2051
1	11	17	AG	8 A.	456	988	1520 2052
2	22	18	F	31M.	457	989	1521 2053
3	3	19	E	20A.	458	990	1522 2054

Aur. nūs.	Epa. cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Pasca resur.	Anni a natiuitate domini.
4	14	20	D	5 A. 459	991 1523 2055
5	25	21	CB	27M. 460	992 1524 2056
6	6	22	A	16A. 461	993 1525 2057
7	17	23	G	1 A. 462	994 1526 2058
8	28	24	F	21A. 463	995 1527 2059
9	9	25	ED	12A. 464	996 1528 2060
10	20	26	C	28M. 465	997 1529 2061
11	1	27	B	17A. 466	998 1530 2062
12	12	28	A	9 A. 467	999 1531 2063
13	23	1	GF	31M. 468	1000 1532 2064
14	4	2	E	13A. 469	1001 1533 2065
15	15	3	D	5 A. 470	1002 1534 2066
16	26	4	C	28M. 471	1003 1535 2067
17	7	5	BA	16A. 472	1004 1536 2068
18	18	6	G	1 A. 473	1005 1537 2069
19	0	7	F	21A. 474	1006 1538 2070
1	11	8	E	6 A. 475	1007 1539 2071
2	22	9	DC	28M. 476	1008 1540 2072
3	3	10	B	17A. 477	1009 1541 2073
4	14	11	A	9 A. 478	1010 1542 2074
5	25	12	G	25M. 479	1011 1543 2075
6	6	13	FE	13A. 480	1012 1544 2076
7	17	14	D	5 A. 481	1013 1545 2077
8	28	15	C	25A. 482	1014 1546 2078
9	9	16	B	10A. 483	1015 1547 2079
10	20	17	AG	1 A. 484	1016 1548 2080
11	1	18	F	21A. 485	1017 1549 2081
12	12	19	E	6 A. 486	1018 1550 2082
13	23	20	D	29M. 487	1019 1551 2083
14	4	21	CB	17A. 488	1020 1552 2084

Finis magnæ tabulæ.

T iiii

Post tabulæ finem iterum atque iterum anni domini resumendi sunt; & reducendi per columnas alias ad initium, & perducendi ad finem per circuitum in perpetuum: nisi forte fiat per ecclesiam emendatio collapsi calēdarii. Tunc. n. necesse esset aliam tabulā edere. Sed quoniā potest contingere scriptoris error in annotatione diei Paschæ in præcedenti tabula: ideo alios modos inueniendi pascha nunc describemus: quorū primus talis est. Require in calendario aureum numerum anni propositi post nonas Martii, hoc est post septimū eius diem, ubi annotatur festum sancti Thomæ Aquinatis: & ab eo aureo numero currente enumera tres literas dominicales illius anni, & in tertia litera dominicali erit pascha. In anno uero bissextili assume secundam literam, & si litera dominicalis contingat esse e regione aurei numeri, nihilominus computetur pro prima litera dominicali.

Alius modus nuper describitur in calendario per aureum numerum nigrum superadditum rubro, cuius initium est e regione diei 21. Martii in festo sancti Benedicti abbatis, ubi annotatur litera C. Tunc semper litera dominicalis immediate post aureum numerū anni propositi ostendet pascha. Si autem litera dominicalis fuerit e regione dicti aurei numeri omittatur, & in sequenti dominicali litera pascha celebrabitur.

Alium penè similem modum docet nos Ioannes de monte Regio in suo calēdario ad inueniendum pascha cum cæteris festis mobilibus. Accipe literam dominicalem anni propositi, quæ sit sub aureo numero eo anno currente: & tunc pascha celebrabitur eo die qui ei e directo à dextris annotatur. Si tamen litera dominicalis è directo aurei numeri appareat ea non erit cōueniens nuntia festi paschalis: sed ad sequentem proxime descendendum est. In anno autē bissextili Septuagesima & dies cinerum per priorem literam dominicalem accipi debent: reliqua uero omnia per posteriorem. Fallit tamen regula in Septuagesima solum: in annis. 532. aureo numero currente octo in anno bissextili. DC. sicut patet in annis domini. 140. 672. 1204. 1736. Tunc Septuagesima est die 22. Februarij.

Sequitur tabula.

Aur. Lra Septua Feſ.4. Paſcha Aſcen Pente Corpus Dñicæ
nūs dñi geſima cinerū reſur. ſio dñi coſte Chri poſt pē
16 calis tecoſtē

	D	18	Ian. 4	Feb. 22	Mar. 30	Apr. 10	Maij. 21	Maii 28
5	E	19	5	23	1	Maii 11	22	28
13	F	20	6	24	2	12	23	28
2	G	21	7	25	3	13	24	28
	A	22	8	26	4	14	25	28
10	B	23	9	27	5	15	26	27
	C	24	10	28	6	16	27	27
18	D	25	11	29	7	17	28	27
7	E	26	12	30	8	18	29	27
	F	27	13	31	9	19	30	27
15	G	28	14	1 April. 10	20	31	27	27
4	A	29	15	2	11	21	1 Iunii 27	27
	B	30	16	3	12	22	2	26
12	C	31	17	4	13	23	3	26
1	D	1 Feb. 18	5	14	24	4	26	26
	E	2	19	6	15	25	5	26
9	F	3	20	7	16	26	6	26
	G	4	21	8	17	27	7	26
17	A	5	22	9	18	28	8	26
6	B	6	23	10	19	29	9	25
	C	7	24	11	20	30	10	25
14	D	8	25	12	21	31	11	25
3	E	9	26	13	22	1 Iun.	12	25
	F	10	27	14	23	2	13	25
11	G	11	28	15	24	3	14	25
	A	12	1 Mar. 16	25	4	15	25	25
19	B	13	2	17	26	5	16	24
8	C	14	3	18	27	6	17	24
	D	15	4	19	28	7	18	24
	E	16	5	20	29	8	19	24
	F	17	6	21	30	9	20	24
	G	18	7	22	31	10	21	24
	A	19	8	23	1 Iun. 11	22	22	24
	B	20	9	24	2	12	23	23
	C	21	10	25	3	13	24	33
	D	22						

Anni domini	Dies iuxta usum ecclesiæ	paschales iuxta decreta patrū	Dierum differentia	
1525	16 Apr.	9 Apr.	7	<p>Quoniam æquinoctia, & nouilunia non habent firmas sedes in calendario: sed continue eas anticipant ideo cōtingit deordinatio in celebratione paschæ. Quare operæpratiū est quōdam futuros annos exarare, quib⁹ uera paschalis ratio discrepat à prisca illa supputatione Dyonifica: quā adhuc ecclesia uniuersalis autoritate sua tolerat. Quod manifestū erit in hac tabula: in cuius prima colūna descripsimus anos domini: in secunda diē paschalē iuxta usum ecclesiæ: in tertia iuxta decreta patrum: in quarta uero siue inter utrosq; differentiā: siue inuicem cōuenientiā. Hæc ex calēdario Ioannis Stoflerini propositione. 39.</p>
1526	1 Apr.	1 Apr.	0	
1527	21 Apr.	24 Mar.	28	
1528	12 Apr.	5 Apr.	7	
1529	22 Mar.	28 Mar.	0	
1530	17 Apr.	20 Mar.	28	
1531	9 Apr.	2 Apr.	7	
1532	31 Mar.	24 Mar.	7	
1533	13 Apr.	13 Apr.	0	
1534	5 Apr.	5 Apr.	0	
1535	28 Mar.	21 Mar.	7	
1536	16 Apr.	9 Apr.	7	
1537	1 Apr.	1 Apr.	0	
1538	21 Apr.	17 Mar.	35	
1539	6 Apr.	6 Apr.	0	
1540	28 Mar.	28 Mar.	0	
1541	17 Apr.	13 Mar.	35	
1542	9 Apr.	2 Apr.	7	
1543	25 Mar.	25 Mar.	0	
1544	13 Apr.	13 Apr.	0	
1545	5 Apr.	29 Mar.	7	
1546	25 Apr.	21 Mar.	35	
1547	10 Apr.	10 Apr.	0	
1548	1 Apr.	25 Mar.	7	
1549	21 Apr.	17 Mar.	35	
1550	6 Apr.	6 Apr.	0	
1551	29 Mar.	29 Mar.	0	
1552	17 Apr.	13 Mar.	35	
1553	2 Apr.	2 Apr.	0	
1554	25 Mar.	25 Mar.	0	
1555	14 Apr.	7 Apr.	7	
1556	5 Apr.	29 Mar.	7	
1557	18 Apr.	21 Mar.	28	
1558	10 Apr.	10 Apr.	0	
1559	26 Mar.	26 Mar.	0	
1560	14 Apr.	17 Mar.	28	

Anni domini	Dies iuxta ecclesiam	Paschales iuxta patrū	Dierum differētia
1561	6 Apr.	6 Apr.	0
1562	29 Mar.	22 Mar.	7
1563	11 Apr.	11 Apr.	0
1564	2 Apr.	2 Apr.	0
1565	23 Apr.	18 Mar.	35
1566	14 Apr.	7 Apr.	7
1567	30 Mar.	30 Mar.	0
1568	18 Apr.	14 Mar.	35
1569	10 Apr.	3 Apr.	7
1570	26 Mar.	26 Mar.	0
1571	15 Apr.	18 Mar.	28
1572	6 Apr.	30 Mar.	7
1573	22 Mar.	22 Mar.	0
1574	11 Apr.	11 Apr.	0
1575	3 Apr.	27 Mar.	7
1576	22 Apr.	18 Mar.	35
1577	7 Apr.	7 Apr.	0
1578	30 Mar.	30 Mar.	0
1579	19 Apr.	15 Mar.	35
1480	3 Apr.	3 Apr.	0
1581	26 Mar.	26 Mar.	0
1582	15 Apr.	8 Apr.	7
1583	31 Mar.	31 Mar.	0
1484	19 Apr.	22 Mar.	28
1585	11 Apr.	11 Apr.	0

De cyclo inditionali:

Cyclus inditionalis continet tria lustra, id est tria quinquennia, hoc est. 15. annos solares iuxta consuetudinem Romanorum: qui sibi subiectis populis per uniuersum penè orbem tributa soluenda indicebant. Natus est autem Christus in primo lustro Romanæ inditionis post peractum tertium annum prædictæ inditionis: cum exiit edictum à Cæsare Augusto, ut describeretur uniuersus orbis sicut ex Euangelio patet. Nam Augustus Cæsar inditiones instituit Olympiade. 194. anno eius primo incipiente. 8. calendas

Octobris, hoc est die. 24. Septembris, uidelicet quando anni Olym-
 piadum sumunt initium. Si ergo annis domini tres præcedentes ad-
 dideris, & omnes, collectos in. 15. partiaris quoties poteris: nume-
 rus, qui tibi superfuerit indicabit annum inditionis. Si uero nihil
 remanserit annus ultimus scilicet, 15. inditionis erit. Huius cycli
 partes hodie literis pontificum, & tabellionum instrumentis inse-
 runtur ad fidem temporum roborandā hac tamen differentia quod
 tabelliones imperiali authoritate utentes, inditiones mutant 8. ca-
 lēdas Octobris, ut Augustus imperator instituit. Notarij uero sum-
 mi pontificis, ut se magis conforment annis domini; mutant eas.
 8. calendas Ianuarij, quando natus est dominus. Hunc autem cy-
 clum inditionalem non descripsimus in tabula magna superiori:
 quoniam numerus quindenarius non plene completur in. 532. an-
 nis, ex quibus constat præscripta tabula: sed terminatur uel in. 525
 uel in. 540, ut patet si prædictos numeros per. 15. partiaris. Ut au-
 tem facile in retroactis temporibus, & futuris, numerus inditionis
 quolibet anno reperiatur: annotauimus tabellam numerorum. 15.
 inditionalium: cui subiunximus tabulam annorum domini præte-
 ritorum ac futurorum eorum tantummodo, quando occurrit pri-
 mus numerus cycli inditionalis, ex quibus facillime intermedij
 numeri, qui annis relictis ordinate correspondent, reperientur.
 Nam annis domini tribus adiunctis sequitur primum numerum
 fuisse anno Christi. 13. Deinde 15. superadditis numeris eundem
 primum numerum sequitur fuisse anno Christi. 28. & sic deinceps,
 ut patet in tabula sequenti.

Tabella numerorum inditionalium.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

Tabula annorum domini.

13	313	613	913	1213	1513	1813	2113	2413
28	328	628	928	1228	1528	1828	2128	2428
43	343	643	943	1243	1543	1843	2143	2443
58	358	658	958	1258	1558	1858	2158	2458
73	373	673	973	1273	1573	1873	2173	2473
88	388	688	988	1288	1588	1888	2188	2488
103	403	703	1003	1303	1603	1903	2203	2503
118	418	718	1018	1318	1618	1918	2218	2518
133	433	733	1033	1333	1633	1933	2233	2533
148	448	748	1048	1348	1648	1948	2248	2548
163	463	763	1063	1363	1663	1963	2263	2563
178	478	778	1078	1378	1678	1978	2278	2578
193	493	793	1093	1393	1693	1993	2293	2593
208	508	808	1108	1408	1708	2008	2308	2608
223	523	823	1123	1423	1723	2023	2323	2623
238	538	838	1138	1438	1738	2038	2338	2638
253	553	853	1153	1453	1753	2053	2353	2653
268	568	868	1168	1468	1768	2068	2368	2668
283	583	883	1183	1483	1783	2083	2383	2683
298	598	898	1198	1498	1798	2098	2398	2698

De mensibus anni Iudæorum.

Annus communis apud Hebræos continet menses lunares duodecim: annus uero embolismicus, tredecim. Duplex autem est anni principium apud eos, uidelicet in æquinoctio uernali & in autumnali. Sed ordo mensium ab æquinoctio uernali sumit initium dicente domino per Moysen Exo. 12. Mensis iste scilicet æquinoctij uernalis uobis principium mensium: primus erit in mensibus anni. Primus ergo mensis uocatur Nisam: qui olim correspondebat nostro Aprili: nunc uero propter anticipationem æquinoctij concurrat cum Martio. Huius mensis die 15. Iudæi phase hoc est pascha celebrant: quæ & azimorum solennitas nuncupatur septem diebus continuis incipiendo in uespera, id est à Solis occasu diei quattordecimi, in quo paschalem agnum cum azimis & lactucis agrestibus comedebant.

373
Secundus mensis uocatur Ihar in quo nullum præcipuum festum celebratur. Dicitur etiam Zio. 3. Regum. 6.

Tertius mensis uocatur Siuam: cuius sexta dies per celebris est in memoriam legis datæ: & dicitur Pentecostes: siue septem hebdomadarum festum pro eo quòd semper quinquagesimo die post septem hebdomadas celebratur.

Quartus mensis dicitur Temus: cuius decima septima obseruatur ieiunium fractionis tabularum legis, quando Moyse de monte Synai descendens propter idolatriam in uituli adoratione tabulas fregit.

Quintus dicitur Hau: cuius nona die obseruatur ieiunium desolationis Hierusalem: quo die incensum fuit templum primum à Rege Caldæorum Nabuchodonosore: deinde à Tito, sicut historiographi omnes hebræi testantur. Vnde pro eo quòd apud Iosephum libro septimo de bello Iudaico capite. 14. legitur templum concrematum fuisse die decimo mensis Augusti: in hebræo legitur id factum fuisse die. 9. mensis Hau: eodem die, quo prius à Rege Caldæorum incensum fuerat.

Sextus mensis uocatur Helul: in quo nulla præcipua festa celebratur. Septimus mensis qui olim respondebat Octobri: nunc autem Septembri: nuncupatur Tisri: & incipit à lunatione æquinoctij autumnalis. Hic à mense Nisam est septimus, ut patet Numeri. 29. Cuius prima dies celebris est: & uocatur festum tubarum siue buccine in memoriam liberationis Isaach ab immolatione: & ideo die illa clangebat in cornibus pecorum, quia aries immolatus pro eo inter fructeta cornibus inhærebat, ut dicitur Genesis 22. Decima huius mensis dies est festum expiationis: quod est celeberrimum in memoriam beneficij suscepti, quo Deus indulget eis peccatum idolatriæ in uituli fabricatione commissum. Die. 15. eiusdem mensis est festum scenophegiæ, hoc est tabernaculorum: quod septem diebus continuatur in commemorationem diuinæ protectionis in deserto, ubi in tabernaculis habitabant. Dies prima est celeberrima. Septima autem tabernaculorum dies: quæ est uigesima prima eiusdem mensis, uocatur festum ramorum in memoriam captionis Hierico. quæ prima fuit ciuitas ab eis subiugata & destructa. Die. 22. mensis Tisri celebratur festum coetus & collectæ, in quo colligebantur pecuniæ pro sacrificijs. Sed præter hæc festa legalia: tertia die eiusdem mensis celebratur ieiunium Godoliæ, de quo scribitur Hieremiæ 41.

Octauus mensis appellatur Marchasuan, in quo nulla legis festa celebrantur.

Nonus mensis dicitur Chisleu: in quo etiam nulla legis festa obseruantur. Sed uigesima quinta eius die celebratur festum Enceniorum: quod post legem datam institutum fuit in commemorationem dedicationis noui altaris in templo à Iuda Machabæo instaurati post contaminationem à Rege Antiocho sanctuario illatam, ut scribitur. 1. Machab. 4. Legitur in sacra scriptura de triplici dedicatione templi. Prima fuit post primam ædificationem templi: quæ facta fuit à Salomone decima die mensis Tisri in festo expiationis: qui mensis nunc nostro Septembri correspondet, ut habetur. 3. Reg. 8. Secunda templi dedicatio facta fuit sub Zorobabel reedificato templo post reditum ex Babylone: quæ facta fuit de mense Martij tempore uernali. Tertiæ dedicatio templi facta fuit à Iuda Machabæo: qui post purgationem templi contaminati per Antiochum Epiphanem: denuo consecrauit ipsum. Hanc templi dedicationem obseruant Iudæi. 25. huius mensis: qui hac tempestate. Nouembri respondet: Sed tempore Christi Decembri respondebat. Vnde dicitur Ioannis. 10. Facta sunt Encenia in Hierosolymis & Hyems erat.

Decimus mensis uocatur Teuet, in quo nullum celebratur legale festum: Sed decima eius obseruatur ieiunium, die quo Nabuchodonosor Hierusalem primum obsedit. De hoc decimo mense scribitur Hester.

Vndecimus mensis uocatur Seuet; in quo nullum præcipuum festum celebratur.

Duodecimus mensis dicitur Adar, ut habet Hester. 3. Cuius decima die obseruatur ieiunium Hester; quod fortis siue urnæ ieiunium uocant: quia in eo per præces Hester suspensus fuit Aman Iudæorum hostis cum decem filijs suis: & omnes Iudæorum hostes interfecti sunt usq; ad. 75. millia occisorum. Quarto decimo uero diæ à nece cessauerunt. Quem constituerunt esse solemne, ut in eo omni tempore deinceps uocarent gaudio atq; conuiujs, ut patet Hester 9. ubi hic mensis dicitur duodecimus scilicet à mense Nisan. Quinq; ex mensibus prædictis semper sunt pleni, hoc est triginta diebus integrati. uidelicet Nisan, Siuam, Hau, Tisri, Seuet. Et quinq; eorum semper sunt deficientes, noue, & uiginti duntaxat diebus constantes uidelicet Hiar. Temus, Helul, Teuet, Adar. In anno uero embolismico duo obseruantur menses sub nomine

Adar. Primus semper est plenus : alter semper est deficiens . Reliqui uero duo menses, uidelicet Marchasuan: & Chisleu aliquando sunt pleni, aliquando deficientes : nonnunquam secundum ordinem iuxta numerum dierum intercalatorum in eis uel subtractorum . Nam dies quicumq; anno adduntur, aut subtrahuntur, his duntaxat duobus mensibus, aut inseruntur aut auferuntur. Et quoties uterq; eorum triginta dierum numero integratur, toties dicitur annus plenus : Quod si uigintinouem duntaxat diebus constiterint, dicitur annus deficiens . Sed cum Marchasuan dies uigintinouem. & Chisleu dies triginta habuerit, dicitur annus ordinatus siue mediocris . Qui si communis fuerit: constabit diebus. 354. Quod si embolismicus extiterit, integrabitur diebus. 384. Si annus plenus extiterit, abundabit die uno. Si mancus fuerit, deficiet die uno.

Sequitur calendarium Romanum cum aureo numero consueto, sed emendo, & cœlesti motui conformi pro annis trecentis ab anno domini. 1500.

Non est quærenda hic ratio embolismorum quia lunationes ad unguem respondent motui cœlesti.

Ianuarius

Februatius M

19	1	A	Calendæ
8	2	b	4 No.
16	3	c	3 No.
16	4	d	pridie No.
5	5	e	Nonæ
13	6	f	8 Idus
2	7	g	7 Idus
10	8	A	6 Idus
18	9	b	5 Idus
7	10	c	4 Idus
15	11	d	3 Idus
4	12	e	pridie Idus
12	13	f	Idus
1	14	g	19 Cal.
9	15	A	18 Cal.
17	16	b	17 Cal.
6	17	c	16 Cal.
14	18	d	15 Cal.
3	19	e	14 Cal.
11	20	f	13 Cal.
19	21	g	12 Cal.
8	22	A	11 Cal.
16	23	b	10 Cal.
5	24	c	9 Cal.
13	25	d	8 Cal.
2	26	e	7 Cal.
10	27	f	6 Cal.
18	28	g	5 Cal.
7	29	A	4 Cal.
15	30	b	3 Cal.
4	31	c	pridie Cal.

8	1	d	Calendæ
16	2	e	4 No.
5	3	f	3 No.
13	4	g	pridie No.
2	5	A	Nonæ
10	6	b	8 Idus
18	7	c	7 Idus
7	8	d	6 Idus
15	9	e	5 Idus
4	10	f	4 Idus
12	11	g	3 Idus
1	12	A	pridie Idus
9	13	b	Idibus
17	14	c	16 Cal.
6	15	d	15 Cal.
14	16	e	14 Cal.
3	17	f	13 Cal.
11	18	g	12 Cal.
19	19	A	11 Cal.
8	20	b	10 Cal.
16	21	c	9 Cal.
5	22	d	8 Cal.
13	23	e	7 Cal.
2	24	f	6 Cal.
10	25	g	5 Cal.
18	26	A	4 Cal.
7	27	b	3 Cal.
15	28	c	pridie Cal.
4	29	d	Cal.
12	30	e	Cal.
1	31	f	Cal.

Martius

Aprilis

19	d	Calendæ
8	e	6 No.
3	f	5 No.
16	g	4 No.
5	A	3 No.
6	b	pridie No.
13	c	Nonæ
2	d	8 Idus
9	e	7 Idus
10	f	6 Idus
18	g	5 Idus
11	A	4 Idus
7	b	3 Idus
14	c	pridie Idus
15	d	Idus
4	e	17 Cal.
17	f	16 Cal.
12	g	15 Cal.
1	A	14 Cal.
20	b	13 Cal.
9	c	12 Cal.
17	d	11 Cal.
23	e	10 Cal.
6	f	9 Cal.
25	g	8 Cal.
14	A	7 Cal.
3	b	6 Cal.
28	c	5 Cal.
11	d	4 Cal.
19	e	3 Cal.
31	f	pridie Cal.

8	g	Calendæ
16	A	4 No.
5	b	3 No.
4	c	pridie No.
13	d	Nonæ.
6	e	8 Idus
2	f	7 Idus
10	g	6 Idus
9	A	5 Idus
18	b	4 Idus
7	c	3 Idus
12	d	pridie Idus
15	e	Idus
4	f	18 Cal.
15	g	17 Cal.
12	A	16 Cal.
17	b	15 Cal.
1	c	14 Cal.
9	d	13 Cal.
20	e	12 Cal.
17	f	11 Cal.
6	g	10 Cal.
23	A	9 Cal.
14	b	8 Cal.
3	c	7 Cal.
26	d	6 Cal.
11	e	5 Cal.
28	f	4 Cal.
19	g	3 Cal.
8	A	pridie Cal.

Maius

	1	b	Calendæ
16	2	c	6 ^a No.
5	3	d	5 ^a Nos
	4	e	4 ^a No.
13	5	f	3 ^a No.
2	6	g	pridie No.
	7	A	Nonæ
10	8	b	8 ^a Idus
18	9	c	7 ^a Idus
	10	d	6 ^a Idus
7	11	e	5 ^a Idus
	12	f	4 ^a Idus
15	13	g	3 ^a Idus
4	14	A	pridie Idus
	15	b	Idus
12	16	c	17 Cal.
1	17	d	16 Cal.
	18	e	15 Cal.
9	19	f	14 Cal.
17	20	g	13 Cal.
	21	A	12 Cal.
6	22	b	11 Cal.
	23	c	10 Cal.
14	24	d	9 Cal.
3	25	e	8 Cal.
	26	f	7 Cal.
11	27	g	6 Cal.
19	28	A	5 Cal.
	29	b	4 Cal.
8	30	c	3 Cal.
16	31	d	pridie Cal.

Iunius

	1	e	Calendæ
	2	f	4 ^a No.
13	3	g	3 ^a Nos
	4	A	pridie No.
2	5	b	Nonæ.
10	6	c	8 ^a Idus
	7	d	7 ^a Idus
18	8	e	6 ^a Idus
7	9	f	5 ^a Idus
	10	g	4 ^a Idus
15	11	A	3 ^a Idus
4	12	b	pridie Idus
	13	c	Idus
12	14	d	18 Cal.
	15	e	17 Cal.
1	16	f	16 Cal.
9	17	g	15 Cal.
	18	A	14 Cal.
17	19	b	13 Cal.
6	20	c	12 Cal.
	21	d	11 Cal.
14	22	e	10 Cal.
3	23	f	9 Cal.
	24	g	8 Cal.
11	25	A	7 Cal.
	26	b	6 Cal.
19	27	c	5 Cal.
8	28	d	4 Cal.
	29	e	3 Cal.
16	30	f	pridie Cal.

Julius

Augustus

5	10	g	Calendæ
10	2	A	6 No.
13	3	b	5 No.
2	4	c	4 No.
5	5	d	3 No.
10	6	e	pridie No.
18	7	f	Nonæ
8	8	g	8 Idus
7	9	A	7 Idus
10	10	b	6 Idus
15	11	c	5 Idus
4	12	d	4 Idus
13	13	e	3 Idus
12	14	f	pridie Idus
10	15	g	2 Idus
10	16	A	17 Cal.
9	17	b	16 Cal.
17	18	c	15 Cal.
10	19	d	14 Cal.
6	20	e	13 Cal.
10	21	f	12 Cal.
14	22	g	11 Cal.
3	23	A	10 Cal.
10	24	b	9 Cal.
11	25	c	8 Cal.
19	26	d	7 Cal.
10	27	e	6 Cal.
8	28	f	5 Cal.
16	29	g	4 Cal.
5	30	A	3 Cal.
31	31	b	pridie Cal.

13	10	c	Calendæ
10	20	d	4 No.
20	30	e	3 No.
10	40	f	pridie No.
10	50	g	Nonæ.
18	60	A	8 Idus
7	70	b	7 Idus
10	80	c	6 Idus
15	90	d	5 Idus
4	100	e	4 Idus
10	110	f	3 Idus
12	120	g	pridie Idus
10	130	A	Idus
1	140	b	19 Cal.
9	150	c	18 Cal.
10	160	d	17 Cal.
17	170	e	16 Cal.
6	180	f	15 Cal.
10	190	g	14 Cal.
14	200	A	13 Cal.
3	210	b	12 Cal.
10	220	c	11 Cal.
11	230	d	10 Cal.
10	240	e	9 Cal.
19	250	f	8 Cal.
8	260	g	7 Cal.
10	270	A	6 Cal.
16	280	b	5 Cal.
15	290	c	4 Cal.
10	300	d	3 Cal.
13	310	e	pridie Cal.

September

2	1	f	Calendæ
10	2	g	4 No.
10	3	A	3 No.
18	4	b	pridie No.
	5	c	Nonæ
7	6	d	8 Idus
	7	e	7 Idus
15	8	f	6 Idus
4	9	g	5 Idus
	10	A	4 Idus
12	11	b	3 Idus
1	12	c	pridie Idus
	13	d	Idus
9	14	e	18 Cal.
17	15	f	17 Cal.
	16	g	16 Cal.
6	17	A	15 Cal.
	18	b	14 Cal.
14	19	c	13 Cal.
3	20	d	12 Cal.
	21	e	11 Cal.
11	22	f	10 Cal.
19	23	g	9 Cal.
	24	A	8 Cal.
8	25	b	7 Cal.
16	26	c	6 Cal.
5	27	d	5 Cal.
	28	e	4 Cal.
13	29	f	3 Cal.
	30	g	pridie Cal.

October

2	1	A	Calendæ
10	2	b	6 No.
	3	c	5 No.
18	4	d	4 No.
7	5	e	3 No.
	6	f	pridie No.
15	7	g	Nonæ.
4	8	A	8 Idus
	9	b	7 Idus
12	10	c	6 Idus
	11	d	5 Idus
1	12	e	4 Idus
9	13	f	3 Idus
	14	g	pridie Idus
17	15	A	Idus
6	16	b	17 Cal.
	17	c	16 Cal.
14	18	d	15 Cal.
3	19	e	14 Cal.
	20	f	13 Cal.
11	21	g	12 Cal.
	22	A	11 Gal.
19	23	b	10 Cal.
8	24	c	9 Cal.
	25	d	8 Cal.
16	26	e	7 Cal.
5	27	f	6 Cal.
	28	g	5 Cal.
13	29	A	4 Cal.
	30	b	3 Cal.
2	31	c	pridie Cal.

November

10	1	d	Calendæ
18	2	e	4 No.
	3	f	3 No.
7	4	g	pridie No.
	5	A	Nonæ
15	6	b	8 Idus
4	7	c	7 Idus
	8	d	6 Idus
12	9	e	5 Idus
1	10	f	4 Idus
	11	g	3 Idus
9	12	A	pridie Idus
17	13	b	Idus
	14	c	18 Cal.
6	15	d	17 Cal.
	16	e	16 Cal.
14	17	f	15 Cal.
3	18	g	14 Cal.
	19	A	13 Cal.
11	20	b	12 Cal.
19	21	c	11 Cal.
	22	d	10 Cal.
8	23	e	9 Cal.
16	24	f	8 Cal.
5	25	g	7 Cal.
	26	A	6 Cal.
13	27	b	5 Cal.
	28	c	4 Cal.
2	29	d	3 Cal.
10	30	e	pridie Cal.

December

	1	f	Calendæ
18	2	g	4 No.
7	3	A	3 No.
	4	b	pridie No.
15	5	c	Nonæ.
4	6	d	8 Idus
	7	e	7 Idus
12	8	f	6 Idus
	9	g	5 Idus
1	10	A	4 Idus
9	11	b	3 Idus
	12	c	pridie Idus
17	13	d	Idus
6	14	e	19 Cal.
	15	f	18 Cal.
14	16	g	17 Cal.
3	17	A	16 Cal.
	18	b	15 Cal.
11	19	c	14 Cal.
	20	d	13 Cal.
19	21	e	12 Cal.
8	22	f	11 Cal.
	23	g	10 Cal.
16	24	A	9 Cal.
5	25	b	8 Cal.
	26	c	7 Cal.
13	27	d	6 Cal.
	28	e	5 Cal.
2	29	f	4 Cal.
10	30	g	3 Cal.
	31	A	pridie Cal.

Supputatio æquinoctij uernalis.

Nunc describemus æquinoctia uernalia pro primo mense & paschali norma competentia iuxta supputationem ex tabulis Alphonsinis deductam per singulos annos usque ad annum. 1600. Deinde per uicenos annos: ac tandem per centenos usque ad annum. 4000. numerum annorum colligemus, ut sequens docet descriptio.

Anni dñi Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiū.
dies hor. min. sec.

1500	10	7	2	40
1501	10	12	51	56
1502	10	18	41	12
1503	10	0	30	28
1504	10	6	19	44
1505	10	12	9	0
1506	10	17	58	16
1507	10	23	47	32
1508	10	5	36	48
1509	10	11	26	4
1510	10	17	15	20
1511	10	23	4	36
1512	10	4	53	52
1513	10	10	43	8
1514	10	16	32	24
1515	10	22	21	40
1516	10	4	10	56
1517	10	10	0	12
1518	10	15	49	38
1519	10	21	38	44
1520	10	3	28	0
1521	10	9	17	16
1522	10	15	6	32
1523	10	20	55	48
1524	10	2	45	4
1525	10	8	34	20
1526	10	14	23	36

Anni dñi Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiū.
dies hor. min. sec.

1527	10	20	12	52
1528	10	2	2	8
1529	10	7	51	24
1530	10	13	40	40
1531	10	19	29	56
1532	10	1	19	12
1533	10	7	8	28
1534	10	12	57	44
1535	10	18	47	0
1536	10	0	36	16
1537	10	6	25	32
1538	10	12	14	48
1539	10	18	4	4
1540	9	23	53	20
1541	10	5	42	36
1542	10	11	31	52
1543	10	17	21	8
1544	9	23	19	24
1545	10	4	59	40
1546	10	10	48	56
1547	10	16	38	12
1548	9	22	27	28
1549	10	4	16	44
1550	10	10	6	0
1551	10	15	55	16
1552	9	21	44	32
1553	10	3	33	48

V
iiii

Anni Dies Martij in quibus
dñi contingit æquinoctiũ.

dies hor. min. sec.

1554	10	9	23	4
1555	10	15	12	20
1556	9	21	1	36
1557	10	2	50	52
1558	10	8	40	8
1559	10	14	29	24
1560	9	20	18	40
1561	10	2	7	56
1562	10	7	57	12
1563	10	13	46	28
1564	9	19	35	44
1565	10	1	25	0
1566	10	7	14	16
1567	10	13	3	32
1568	9	18	52	48
1569	10	0	42	4
1570	10	6	31	20
1571	10	12	20	36
1572	9	18	9	52
1573	9	23	59	8
1574	10	5	48	24
1575	10	11	37	40
1576	9	17	26	56
1577	9	23	16	12
1578	10	5	5	28
1579	10	10	54	44
1580	9	16	44	0
1581	9	22	33	16
1582	10	4	22	32
1583	10	10	11	48
1584	9	16	1	4
1585	9	21	50	20
1586	10	3	39	6
1587	10	9	28	52
1588	9	15	18	8
1589	9	21	7	24

Anni Dies Martij in quibus
dñi contingit æquinoctiũ.

dies hor. min. sec.

1590	10	2	56	40
1591	10	8	45	56
1592	9	14	35	12
1593	9	20	24	28
1594	10	2	13	44
1595	10	8	3	0
1596	9	13	52	16
1597	9	19	41	32
1598	10	1	30	48
1599	10	7	20	4
1600	9	13	9	20
1620	9	9	34	40
1640	9	6	0	0
1660	9	2	25	20
1680	8	22	50	40
1700	8	19	16	0
1720	8	15	41	20
1740	8	12	6	40
1760	8	8	32	0
1780	8	4	58	20
1800	8	1	22	40
1820	7	21	48	0
1840	7	18	13	20
1860	7	14	38	40
1880	7	11	4	0
1900	7	7	29	20
1920	7	3	54	40
1940	7	0	20	0
1960	6	20	45	20
1980	6	17	10	40
2000	6	13	36	0
2020	6	10	1	20
2040	6	6	26	40
2060	6	2	52	0
2080	5	23	17	20
2100	5	19	42	40

Anni Dies Martij, in quibus dñi contingit æquinoctiũ.					Anni Dies Martij, in quibus dñi contingit equinoctiũ.				
dies	hor.	min.	sec.		dies	hor.	min.	sec.	
2120	5	16	8	0	2680	1	11	57	20
2140	5	12	33	20	2700	1	8	22	40
2160	5	8	58	40	2720	1	4	48	0
2180	5	5	24	0	2740	1	1	13	20
2200	5	1	49	20	2760	29	21	38	40
2210	4	22	14	40	2780	29	18	4	0
2240	4	18	40	0	2800	29	14	29	20
2260	4	15	5	20	2820	29	10	54	40
2280	4	11	30	40	2840	29	7	20	0
2300	4	7	56	0	2860	29	3	45	20
2320	4	4	21	20	2880	29	0	10	40
2340	4	0	46	40	2900	28	20	36	0
2360	3	21	12	0	2920	28	17	1	20
2380	3	17	37	20	2940	28	13	26	40
2400	3	14	2	40	2960	28	9	52	0
2420	3	10	28	0	2980	28	6	17	20
2440	3	6	53	20	3000	28	2	42	40
2460	3	3	18	40	3100	27	8	49	0
2480	2	23	44	0	3200	26	14	56	20
2500	2	20	9	20	3300	25	21	2	40
2520	2	16	34	0	3400	25	3	9	0
2540	2	13	0	40	3500	24	9	16	20
2560	2	9	25	20	3600	23	15	22	40
2580	2	5	50	40	3700	22	21	29	0
2600	2	2	16	0	3800	22	3	36	20
2620	1	22	41	20	3900	21	9	42	40
2640	1	19	6	40	4000	20	15	49	0
2660	1	15	32	0					

Ex descriptione iam facta : manifestũ est quomodo inueniri possit dies, in quo sit æquinoctium quolibet anno incipiendo ab anno salutis. 1500. usq; ad annum quater millesimum. Quòd si annum tuum non inueneris in tabula annorum, facile ex anno minori propinquiori introitum Solis in æquinoctium comperies. Nam singulis annis nõ biffextilibus postergat Sol ingressum suum in æquinoctium per horas. 5. minuta. 49. secunda. 16. & quolibet anno in-

tercalari propter bissextū receptum, anticipat sedē suam respectu bissexti præteriti per minuta. 42. secūda. 56. Patet ergo quo die calendarii Romani, poni debet æquinoctiū vernale: quod primi mensis definitionem & paschæ rationem ingreditur. Nam hac tēpestate cōuenienter locari potest die. 10. Martii, quia vt plurimum in eo contingit. Et nox illa, quę sequitur diem decimum Martii hac tēpestate est horarū duodecim. Quamobrem dies vndecimus Martii erit idoneus pro paschæ celebratione, si ætas lunę consenserit. Ex qua computatione Alphonsina patet quod quibusq; centum trigintaduobus annis, æquinoctia atque solstitia anticipant sedes suas ad diē vnum: licet Albategni hoc ponat quibusq; centū sex annis.

De æquinoctio autumnali.

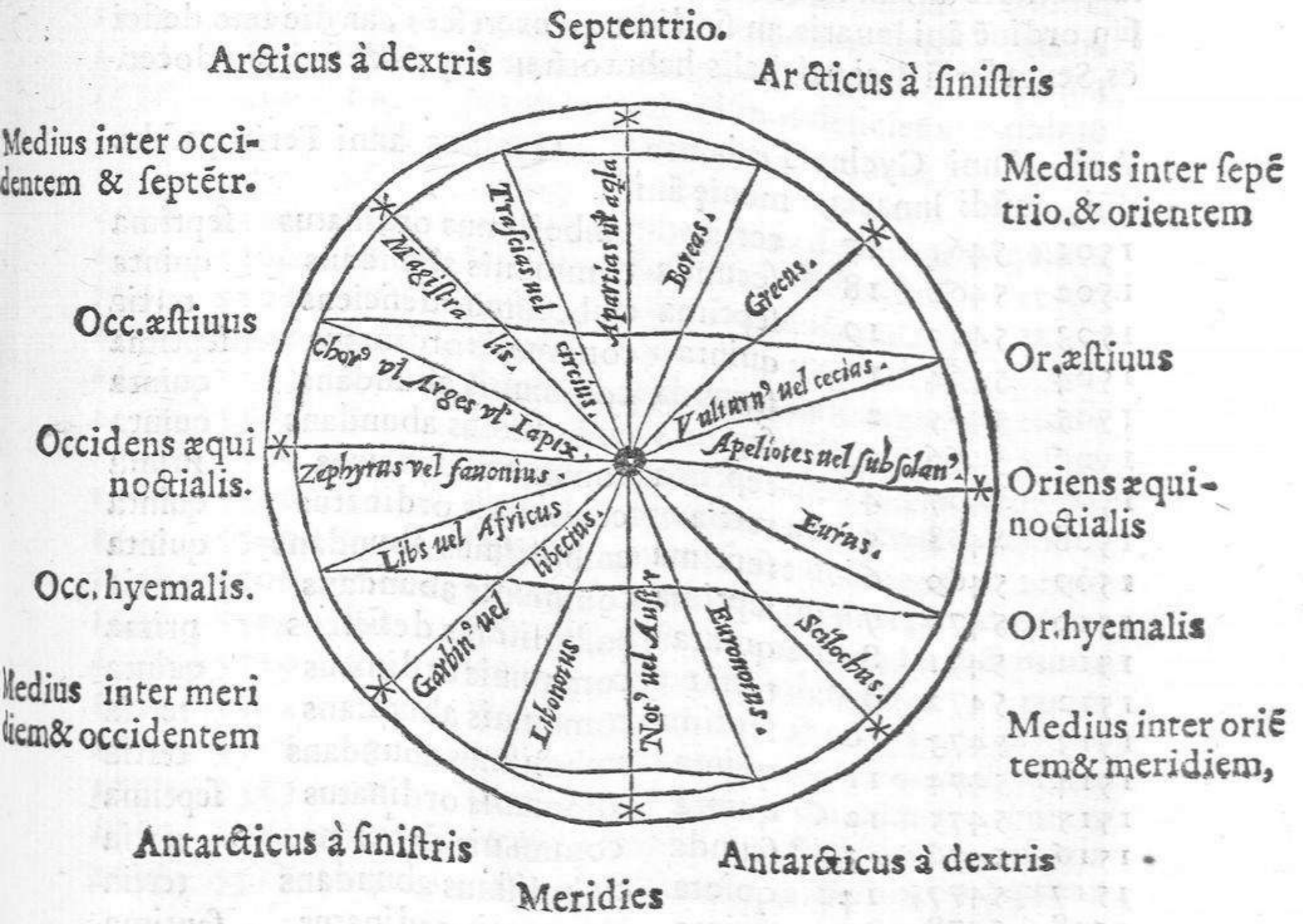
H Abito de æquinoctio uernali: erit etiam in promptu æquinoctium autumnale. Semper enim æquali interuallo distant videlicet per dies. 187. horas .0. minuta. 26. exempli gratia. Si Sol ingressus fuerit æquinoctium uernale die decima Martij in meridie: ingredietur eodem anno æquinoctium autumnale die. 13. Septembris ad. 26. minuta post meridiē. Et si Sol ingressus fuerit æquinoctiū uernale die undecima Martij in meridie: ingredietur æquinoctium autumnale eodem anno die. 14. Septembris post meridiē minutis. 26. Sicq; in cæteris. Cum ergo Sol pertranseat totum zodiacum in diebus. 365. cum quadrante ferè sequitur quod tardius pertranseat vnā medietatem zodiaci quā aliam in diebus nouem propter ecentricum. Nam à principio Arietis ad principium Libræ propter intermediam augem peragit cursum suum diebus. 187. A capite uero Libræ ad caput Arietis propter oppositionem augis cursum peragit diebus. 178.

Additio extraordinaria de uentis cæli.

Enti cæli. 16. distinguntur: quorum quatuor sunt cardinales & principales à quatuor cæli plagis procedentes. Nam in oriente æquinoctiali est uentus Apeliotes uel Subsolanus. In occidente æquinoctiali est Zephyrus uel Fauonius. In Septentrione Apartias uel Aquilo. In Meridie Notus uel Auster. Quatuor etiā alij sunt precipui: qui medij sunt per æquidistantiā inter prædictos quatuor. Nā inter oriētem & Meridiē

est Scilochus. Inter meridiem & occidentem est Garb inus uel Libeccius, Inter occidentem & septentrionem est uentus magistralis. Inter septentrionem & orientem est Græcus. Octo uero inter omnes prædictos inferuntur: quorū duo sunt ex parte orientali: unus uidelicet à dextris orientalis æquinoctialis in orientali æstiuo: qui dicitur Vulturnus uel Cecias. Alter à sinistris in orientali hyemali: qui dicitur Eurus. Duo uero similiter per oppositum. Nam in occidentali hyemali est Libs uel Africus. In occidentali æstiuo est Corus, uel Argestes siue Iapix. Duo autem sunt septentrionales Vnus à dextris septentrionis, qui dicitur Trascias uel Circius. Alter à sinistris, uidelicet Boreas. Et hi duo sunt in circulo arctico in polo zodiaci. Duo uero similiter per oppositum in circulo antarctico. A dextris quidem Euronotus: à sinistris uero Libonotus: ut apparet in sequenti effigie.

De cyclo magno continente annos. 247. per quem Hebræi
hac tempestate pascha suam inquirunt.

Via iuxta supputationes Gamalielis hebræi, lunationes omnes redeunt post tredecim cyclos lunares ad eandem feriam & horam ferè, in qua prius factæ fuerunt: ideo Iudei tabulam constituerunt ad inueniendū pascha eorum & omnia legis festa numero annorū. 247. quoniā post. 247. annos oīa festa legis redeunt eodē modo sicut prius celebrata fuerūt. sicut pascha nostrū iuxta canones ab ecclesia hætenus obseruatos redit semper post annos. 532. eodem modo sicut celebratū fuit. In hac igitur tabula prima colūnula ad sinistram continet annos dñi Secūda annos à creatione mūdi secūdū hebraicā ueritatē, licet ipsi Hebræi minuāt annos ducētos tpe nostro. Tertia aureū numerū cycli lunaris: quē Hebræi obseruāt. Quarta feriā, qua annus secūdū Hebræos incipiet in neomania mēsis Tisri hoc est septimi. Quinta qualitātē āni an sit cōis uel embolismicus: & an sit mediocris: & s̄m ordinē āni lunaris, an sit die uno excrecēs, an die uno deficiēs. Sexta feriā diei paschalis hebræorū, ut sequēs descriptio docet.

Ani dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaria	Feria neomeniē āni	Qualitas anni	Feria paschæ
1501	5461	17	tertia	embolismus ordinatus	septima
1502	5462	18	secunda	communis abundans	quinta
1503	5463	19	septima	embolismus deficiens	tertia
1504	5464	1	quinta	communis ordinatus	septima
1505	5465	2	secunda	communis abundans	quinta
1506	5466	3	septima	embolismus abundans	quinta
1507	5467	4	septima	communis deficiens	prima
1508	5468	5	tertia	communis ordinatus	quinta
1509	5469	6	septima	embolismus abundans	quinta
1510	5470	7	septima	communis abundans	tertia
1511	5471	8	quinta	embolismus deficiens	prima
1512	5472	9	tertia	communis ordinatus	quinta
1513	5473	10	septima	communis abundans	tertia
1514	5474	11	quinta	embolismus abundans	tertia
1515	5475	12	quinta	communis ordinatus	septima
1516	5476	13	secunda	communis deficiens	tertia
1517	5477	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1518	5478	15	quinta	communis ordinatus	septima

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neo- meniaē anni.	Qualitas anni	Feria	paschæ
1519	5479	16	secunda	communis abundans	?	quinta
1520	5480	17	septima	embolismus deficiens	?	tertia
1521	5481	18	quinta	communis ordinatus	?	septima
1522	5482	19	secunda	embolismus abundans	?	septima
1523	5483	1	secunda	communis deficiens	?	tertia
1524	5484	2	quinta	communis ordinatus	?	septima
1525	5485	3	secunda	embolismus abundans	?	septima
1526	5486	4	secunda	communis abundans	?	quinta
1527	5487	5	septima	communis deficiens	?	prima
1528	5488	6	tertia	embolismus ordinatus	?	septima
1529	5489	7	secunda	communis abundans	?	quinta
1530	5490	8	septima	embolismus deficiens	?	tertia
1531	5491	9	quinta	communis abundans	?	prima
1532	5492	10	tertia	communis ordinatus	?	quinta
1533	5493	11	septima	embolismus abundans	?	quinta
1534	5494	12	septima	communis abundans	?	tertia
1535	5495	13	quinta	communis ordinatus	?	septima
1536	5496	14	secunda	embolismus deficiens	?	quinta
1537	5497	15	septima	communis abundans	?	tertia
1538	5498	16	quinta	communis mediocris	?	septima
1539	5499	17	secunda	embolismus deficiens	?	quinta
1540	5500	18	septima	communis abundans	?	tertia
1541	5501	19	quinta	embolismus abundans	?	tertia
1542	5502	1	quinta	communis mediocris	?	septima
1543	5503	2	secunda	communis deficiens	?	tertia
1544	5504	3	quinta	embolismus abundans	?	tertia
1545	5505	4	quinta	communis mediocris	?	septima
1546	5506	5	secunda	communis abundans	?	quinta
1547	5507	6	septima	embolismus deficiens	?	tertia
1548	5508	7	quinta	communis mediocris	?	septima
1549	5509	8	secunda	embolismus abundans	?	septima
1550	5510	9	secunda	communis deficiens	?	tertia
1551	5511	10	quinta	communis abundans	?	prima
1552	5512	11	tertia	embolismus mediocris	?	septima
1553	5513	12	secunda	communis abundans	?	quinta
1554	5514	13	septima	communis deficiens	?	prima
1555	5515	14	tertia	embolismus mediocris	?	septima

Anni dñi	Anni mudi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ ani	Qualitas anni.	Feria paschæ
1556	5516	15	secunda	communis abundans	quinta
1557	5517	16	septima	communis abundans	tertia
1558	5518	17	quinta	embolismus deficiens	prima
1559	5519	18	tertia	communis mediocris	quinta
1560	5520	19	septima	embolismus abundans	quinta
1561	5521	1	septima	communis abundans	tertia
1562	5522	2	quinta	communis mediocris	septima
1563	5523	3	secunda	embolismus deficiens	quinta
1564	5524	4	septima	communis abundans	tertia
1565	5525	5	quinta	communis mediocris	septima
1566	5526	6	secunda	embolismus deficiens	quinta
1567	5527	7	septima	communis abundans	tertia
1568	5528	8	quinta	embolismus abundans	tertia
1569	5529	9	quinta	communis mediocris	septima
1570	5530	10	secunda	communis deficiens	tert.a
1571	5531	11	quinta	embolismus abundans	tertia
1572	5532	12	quinta	communis mediocris	septima
1573	5533	13	secunda	communis abundans	quinta
1574	5534	14	septima	embolismus deficiens	tertia
1575	5535	15	quinta	communis mediocris	septima
1576	5536	16	secunda	communis abundans	quinta
1577	5537	17	septima	embolismus abundans	quinta
1578	5538	18	septima	communis deficiens	prima
1579	5539	19	tertia	embolismus mediocris	septima
1580	5540	1	secunda	communis abundans	quinta
1581	5541	2	septima	communis abundans	tertia
1582	5542	3	quinta	embolismus deficiens	prima
1583	5543	4	tertia	communis mediocris	quinta
1584	5544	5	septima	communis abundans	tertia
1585	5545	6	quinta	embolismus deficiens	prima
1586	5546	7	tertia	communis mediocris	quinta
1587	5547	8	septima	embolismus abundans	quinta
1588	5548	9	septima	communis abundans	tertia
1589	5549	10	quinta	comunis mediocris	septima
1590	5550	11	secunda	embolismus deficiens	quinta
1591	5551	12	septima	communis abundans	tertia
1592	5552	13	quinta	communis mediocris	septima

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neo- meniaē āni	Qualitas anni	Feria pasche
1593	5553	14	secunda	embolismus abundans	septima
1594	5554	15	secunda	communis deficiens	tertia
1595	5555	16	quinta	communis mediocris	septima
1596	5556	17	secunda	embolismus abundans	septima
1597	5557	18	secunda	communis abundans	quinta
1598	5558	19	septima	embolismus deficiens	tertia
1599	5559	1	quinta	communis mediocris	septima
1600	5560	2	secunda	communis abundans	quinta
1601	5561	3	septima	embolismus deficiens	tertia
1602	5562	4	quinta	communis mediocris	septima
1603	5563	5	secunda	communis abundans	quinta
1604	5564	6	septima	embolismus abundans	quinta
1605	5565	7	septima	communis deficiens	prima
1606	5566	8	tertia	embolismus ordinatus	septima
1607	5567	9	secunda	communis abundans	quinta
1608	5568	10	septima	communis abundans	tertia
1609	5569	11	quinta	embolismus deficiens	prima
1610	5570	12	tertia	communis ordinatus	quinta
1611	5571	13	septima	communis abundans	tertia
1612	5572	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1613	5573	15	quinta	communis ordinatus	septima
1614	5574	16	secunda	communis deficiens	tertia
1615	5575	17	quinta	embolismus abundans	tertia
1616	5576	18	quinta	communis ordinatus	septima
1617	5577	19	secunda	embolismus deficiens	quinta
1618	5578	1	septima	communis abundans	tertia
1619	5579	2	quinta	communis ordinatus	septima
1620	5580	3	secunda	embolismus abundans	septima
1621	5581	4	secunda	communis deficiens	tertia
1622	5582	5	quinta	communis abundans	prima
1623	5583	6	tertia	embolismus ordinatus	septima
1624	5584	7	secunda	communis abundans	quinta
1625	5585	8	septima	embolismus deficiens	tertia
1626	5586	9	quinta	communis ordinatus	septima
1627	5587	10	secunda	communis abundans	quinta
1628	5588	11	septima	embolismus deficiens	tertia
1629	5589	12	quinta	communis abundans	prima

Anni dñi	Anni mūdi	Ciclus lunaris	Feria neo- meniaē āni	Qualitas anni.	Feria pasche
1630	5590	13	tertia	communis ordinatus	quinta
1631	5591	14	septima	embolismus abundans	quinta
1632	5592	15	septima	communis abundans	tertia
1633	5593	16	quinta	communis ordinatus	septima
1634	5594	17	secunda	embolismus deficiens	quinta
1635	5595	18	septima	communis abundans	tertia
1636	5596	19	quinta	embolismus deficiens	prima
1637	5597	1	tertia	communis ordinatus	quinta
1638	5598	2	septima	communis abundans	tertia
1639	5599	3	quinta	embolismus abundans	tertia
1640	5600	4	quinta	communis ordinatus	septima
1641	5601	5	secunda	communis deficiens	tertia
1642	5602	6	quinta	embolismus abundans	tertia
1643	5603	7	quinta	communis mediocris	septima
1644	5604	8	secunda	embolismus deficiens	quinta
1645	5605	9	septima	communis abundans	tertia
1646	5606	10	quinta	communis mediocris	septima
1647	5607	11	secunda	embolismus abundans	septima
1648	5608	12	secunda	communis deficiens	tertia
1649	5609	13	quinta	communis abundans	prima
1650	5610	14	tertia	embolismus mediocris	septima
1651	5611	15	secunda	communis abundans	quinta
1652	5612	16	septima	communis deficiens	prima
1653	5613	17	tertia	embolismus mediocris	septima
1654	5614	18	secunda	communis abundans	quinta
1655	5615	19	septima	embolismus abundans	quinta
1656	5616	1	septima	communis deficiens	prima
1657	5617	2	tertia	communis mediocris	quinta
1658	5618	3	septima	embolismus abundans	quinta
1659	5619	4	septima	communis abundans	tertia
1660	5620	5	quinta	communis mediocris	septima
1661	5621	6	secunda	embolismus deficiens	quinta
1662	5622	7	septima	communis abundans	tertia
1663	5623	8	quinta	embolismus deficiens	prima
1664	5624	9	tertia	communis mediocris	quinta
1665	5625	10	septima	communis abundans	tertia
1666	5626	11	quinta	embolismus abundans	tertia

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neo- meniaē āni	Qualitas anni	Feria paschaē
1667	5627	12	quinta	communis mediocris	septima
1668	5628	13	secunda	communis deficiens	tertia
1669	5629	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1670	5630	15	quinta	communis mediocris	septima
1671	5631	16	secunda	communis abundans	quinta
1672	5632	17	septima	embolismus deficiens	tertia
1673	5633	18	quinta	communis mediocris	septima
1674	5634	19	secunda	embolismus abundans	septima
1675	5635	1	secunda	communis abundans	quinta
1676	5636	2	septima	communis deficiens	prima
1677	5637	3	tertia	embolismus mediocris	septima
1678	5638	4	secunda	communis abundans	quinta
1679	5639	5	septima	communis abundans	tertia
1680	5640	6	quinta	embolismus deficiens	prima
1681	5641	7	tertia	communis mediocris	quinta
1682	5642	8	septima	embolismus abundans	quinta
1683	5643	9	septima	communis deficiens	prima
1684	5644	10	tertia	communis mediocris	quinta
1685	5645	11	septima	embolismus abundans	quinta
1686	5646	12	septima	communis abundans	tertia
1687	5647	13	quinta	communis mediocris	septima
1688	5648	14	secunda	embolismus deficiens	quinta
1689	5649	15	septima	communis abundans	tertia
1690	5650	16	quinta	communis mediocris	septima
1691	5651	17	secunda	embolismus abundans	septima
1692	5652	18	secunda	communis deficiens	tertia
1693	5653	19	quinta	embolismus abundans	tertia
1694	5654	1	quinta	communis mediocris	septima
1695	5655	2	secunda	communis abundans	quinta
1696	5656	3	septima	embolismus abundans	tertia
1697	5657	4	quinta	communis mediocris	septima
1698	5658	5	secunda	communis abundans	quinta
1699	5659	6	septima	embolismus deficiens	tertia
1700	5660	7	quinta	communis abundans	prima
1701	5661	8	tertia	embolismus mediocris	septima
1702	5662	9	secunda	communis abundans	quinta
1703	5663	10	septima	communis deficiens	prima

nni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neo- meniaē ani	Qualitas anni	Feria paschæ
1704	5664	11	tertia	embolismus mediocris	septima
1705	5665	12	secunda	communis abundans	quinta
1706	5666	13	septima	communis abundans	tertia
1707	5667	14	quinta	embolismus deficiens	prima
1708	5668	15	tertia	communis mediocris	quinta
1709	5669	16	septima	communis plenus	tertia
1710	5670	17	quinta	embolismus plenus	tertia
1711	5671	18	quinta	communis mediocris	septima
1712	5672	19	secunda	embolismus deficiens	quinta
1713	5673	1	septima	communis plenus	tertia
1714	5674	2	quinta	communis mediocris	septima
1715	5665	3	secunda	embolismus deficiens	quinta
1716	5676	4	septima	communis plenus	tertia
1717	5677	5	quinta	communis mediocris	septima
1718	5678	6	secunda	communis plenus	septima
1719	5679	7	secunda	communis deficiens	tertia
1720	5680	8	quinta	embolismus plenus	tertia
1721	5681	9	quinta	communis mediocris	septima
1722	5682	10	secunda	communis plenus	quinta
1723	5683	11	septima	embolismus deficiens	tertia
1724	5684	12	quinta	communis mediocris	septima
1725	5685	13	secunda	communis plenus	quinta
1726	5686	14	septima	embolismus deficiens	tertia
1727	5687	15	quinta	communis abundans	prima
1728	5688	16	tertia	communis mediocris	quinta
1729	5689	17	septima	embolismus abundans	quinta
1730	5690	18	septima	communis deficiens	prima
1731	5691	19	tertia	embolismus mdiocris	septima
1732	5692	1	secunda	communis abundans	quinta
1733	5693	2	septima	communis abundans	tertia
1734	5694	3	quinta	embolismus deficiens	prima
1735	5695	4	tertia	communis mediocris	
1736	5696	5	septima	communis abundans	
1737	5697	6	quinta	embolismus abundans	
1738	5698	7	quinta	communis mediocris	
1739	5699	8	secunda	embolismus deficiens	
1740	5700	9	septima	communis abundans	

Anni dñi	Anni mudi	Cyclus lunaris	Feria neo menia ani	Qualitas anni
1741	5701	10	quinta	communis mediocris
1742	5702	11	secunda	embolismus deficiens
1743	5703	12	septima	communis abundans
1744	5704	13	quinta	communis mediocris
1745	5705	14	secunda	embolismus abundans
1746	5706	15	secunda	communis deficiens
1747	5707	16	quinta	communis abundans.

Deuolutis autem annis prædictis. 247. redeundum est ad principium tabulæ & sic deinceps in perpetuum.

X ii

Tabula capitum sequentis opusculi.

- De tempore uitæ & mortis Christi. c. 1.
De anno & calendario. c. 2.
De initio annorum. domini. c. 3.
De uarietate mensium. c. 4.
De cyclo lunari decennouennali. c. 5.
De cyclo solari ex litera dominicali & bissexto proueniente. c. 6.
De tempore Olympiadum. c. 7.
De annis imperatorum Romanorum tempore Christi computatis
ab vrbe condita. c. 8.
Solutio quæstionis. c. 9.
Noua opinio erronea. c. 10.
Solutio rationum deficientium. c. 11.
Totius uitæ Christi verum tempus. c. 12.
Obiectio & responsio. c. 13.

Tabula iuxta literas Alphabeti.

- Annus & calendarium. c. 2.
Anni exordium. c. 2. D.
Annorum domini initium. c. 3.
Baptismus Christi. c. 12. C.
Bissextus. c. 6.
Calendarium triplex. c. 2.
Christi uitæ & mortis tempus. c. 1.
Cronographi non errauerunt. c. 11.
Cyclus lunaris. c. 5.
Cyclus solaris. c. 6. A.
Dies passionis Christi. c. 9.
Dionysij abbatis error. c. 3.
Duodennis Christus in templo. c. 12. B.
Eclipsis anni domini. 17. c. 11. B.
Erronea opinio. c. 10.
Emendatio calendarij. c. 2.
Feria quando cœpit correctio calendari. c. 6. B.
Græci quando incipiunt annum. c. 7.
Herodes tempore natiuitatis Christi. c. 12. A.

- Imperatorum trium Romanorum. anni. c. 8. B.**
Inditiones Romanae. c. 7.
Initium anni. c. 2.
Initium annorum domini. c. 3.
Intercalatio. c. 2. D.
Iudæorum obiectiones. c. 9.
Iulius Cæsar. c. 8.
Literæ dominicales. c. 6.
Lunaris cyclus. c. 5.
Luna quintadecima. c. 5.
Lunationes passionis Christi. c. 9.
Mensium uarietas. c. 4.
Menses cum cyclo Iulii. c. 5.
Noua opinio erronea. c. 10.
Octavianus Augustus. c. 8.
Olympiades. c. 7.
Opinio erronea. c. 10.
Oraculum fictitium. c. 11. D.
Passionis Christi dies. c. 9.
Pascha duplex apud Iudæos. c. 9. F.
Quæstionis solutio. c. 9.
Resurrectionis Christi tertius dies. c. 9. G.
Roma quo tempore condita. c. 8. A.
Solaris cyclus. c. 6. A.
Solis defectio prodigiosa. c. 11. B.
Tempus uitæ & mortis Christi. c. 1.
Tabula uerax. c. 6. C.
Tabula erronea. c. 6. D.
Tabula temporum. c. 9. E.
Tiberius Cæsar. c. 8.
Vitæ Christi tempus. c. 12.

DE VERO DIE PASSIONIS CHRISTI AC TEMPORE
totius uitæ ipsius, opusculum editum per Ioannem
Lucidum natione Gallum.

PROOEMIUM.

Quæstio est inter duos iuvenes eruditos, alterum clericum, alterum uero laicum: quo anno, quo mense, quoue die Dominus ac Saluator noster in cruce passus fuerit: & consequenter de totius uitæ Christi tempore differuerunt. Laicus assererat Christum passum esse anno ab incarnatione sua trigesimoquarto expleto: & ab ortu suo trigesimoquarto currente per tres menses. 8. calendas Aprilis hoc est die. 25. Martii eodem. s. die, quo & conceptus fuerat. Clericus uero affirmabat ipsum passum anno præcedenti, uidelicet à conceptione sua expleto anno. 33. decemq; diebus: & à natiuitate sua trigesimotertio currēte per tres menses ac dies decē. 3. nonas Aprilis hoc est die. 3. eiusdem mensis. Vterq; sententiam suam auctoritatibus ac rationibus roborare nitebatur. Cumq; alter alteri post multā disceptationē nullo modo cedere uellet: in hoc unā cōueniunt, ut recursum haberent ad seniores ueritatis censorem. Itaque uno animo super hoc sententiam meam requirentes: promiserunt se uelle acquiescere iudicio ac censuræ determinationis meæ. Auditis igitur utriusq; rationibus: quid super hac re tenendū esset pro captu ingenii mei, ipsis audientibus censui: & ipsis rogantibus, ut cæteris hæc ueritas manifestari possit, quæ prius uerbis coram eis explicauerā, rursus in scriptis redegi in hoc breui opusculo de uero die passionis Christi, ac totius uitæ ipsius tēpore. Difficilis profecto & ardua quæstio necdum per ecclesiā determinata: propterea quicquid scripsi in hoc opusculo & in ceteris meis editionibus & cōmentariis totum humiliter subiicio determinationi sanctæ Romanæ ecclesiæ: cum sim ueritatis non ostentationis amator. Non potest autem solui hæc ardua, sed utilis quæstio, nisi per doctrinam sacræ paginæ & Astronomicam disciplinam ac temporum descriptionem. Cum igitur expositores sacri eloquii, necnon & Astronomi, atq; Chronographi inter se diuersa & quandoq; opposita sentiant, sicut in aliarum scientiarū authoribus accidere solet. in quibus uaria & sæpe contraria ipsi authores inuicem opinantur: hinc est quòd in decisione huius quæstionis difficultas non modica super additur: & præcipue quoniā cū ueritas queritur, necesse est, ut

quidam authores in suis quibusdam opinionibus non recte consideratis, neque ualida ratione probatis, quandoque improbentur. Quae de re quorundam animi offenduntur, eo quod nimio ipsis doctoribus afficiantur amore. Sed ratio ueritatis cuiuslibet hominis auctoritati praeponenda est: cum & Aristoteles dicat Amicus Plato, & amicus Socrates: sed magis amica ueritas. Licet autem primo aspectu questio haec terrorē nobis ingerat: si autem diligenter consideremus euangelica dicta necnon Solis & Lunae motum ac temporum descriptionem perscrutemur. Dei adiutorio non multo labore huius rei ueritatē ualida probatione reperiemus. Sed prius quaedam hypotheses praesupponendae sunt: ex quibus ueritas temporis uitae & mortis Christi manifesta ratione comprobata penitus elucescet.

Prima hypothesis de tempore uitae & mortis Christi. Cap. I.

Prima hypothesis est de tempore uitae & mortis Christi, quod habetur ex euangelica ueritate declarata iuxta usum & diu approbatam consuetudinē ecclesiae: cui super omnia penitus adherendū est. Christi namque ortus ab Euangelistis describitur fuisse Caesare Augusto imperate Romae, eo. s. tempore, quo eius edicto primo describebatur uniuersus orbis, ut scribitur Luc. 2. Atque in Iudaea regnate Herode primo alienigena ablato regno à Iudaeis iuxta prophetiā Iacob qui ait Gen. 49. Non auferetur sceptrū de Iuda & dux de femore eius: donec ueniat qui mittendus est, sicut describitur Matth. 2. c. Cum natus esset Iesus in diebus Herodis regis & c. Baptismus quoque Christi Luc. 3. enarratur fuisse anno 15. imperii Tiberii Caesaris, & tunc ipse Iesus, ut ibi dicitur, erat incipiens quasi annorum 30. Passio uero eius & mors ab Euangelistis describitur fuisse die sequenti postquam comederat agnum paschalem iuxta legis praecipitum, quia uenerat legem adimplere, ut scribitur Matth. 5. Praecipitur enim Exodi. 12. ut comedatur agnus paschalis luna. 14. primi mensis ad uesperam; & idem confirmatur Leuit. 23. Vbi luna. 14. dicitur dies. 14. primi mensis: & dicebatur prima dies azimorum, quoniam per totam hebdomadam comedebant azima: & tunc prima die azimorum ad uesperam, Christus agnum paschalem cum azimis & lactucis agrestibus comedit. Dicitur enim Matth. 26. Prima autem die azimorum accesserunt discipuli ad Iesum dicentes Vbi uis paremus tibi comedere pascha? Et Luc. 22. dicitur. Venit

autem dies azimorum, in qua necesse: erat occidi pascha: & misit Petrus & Ioanē dicēs. Euntes parate nobis pascha, ut māducemus &c. Tunc autem erat luna. 14. Nam dicit Chrysoftomas. Primam azimorum eam diē uocant, quæ ante azima erat. Consueuerunt enim à uespera semper dies enumerare: & eius mentionē facere in uespera, cuius pascha erat immolandum. Quinta enim sabbati discipuli ad Christum accesserunt: quam hac primam azimorum, id est ante azima uocat, tempus designans quo discipuli accesserunt ad Iesum. hæc ille. Et hoc idē confirmatur per usum ecclesiæ quæ cœnā domini celebrat feria. 5. uidelicet pridie quā pateretur. Et tunc fuit eclipsis illa mirabilis à sexta usq; ad nonam: quā etiā uidit Dionysius Areopagita in Aegypto: qui in epistola ad Polycarpū dicit eā contigisse in plenilunio. Quod autē fuerit feria. 6. patet ex Euangelistis, qui dicunt eum passum in parasceue ante sabbatū, quæ est feria. 6. id est dies ueneris. Nam dicitur Marci. 15. Quia erat parasceue, quod est ante sabbatū: uenit Ioseph &c. Dies autem quæ præcedit sabbatum, est feria. 6. hinc est quod ecclesia celebrat Christi passionem die ueneris post cœnam dominicam. Nec est dicendū quod Christus comederit agnū luna. 13. ut putāt Græci: qui asserūt Christū anticipasse pascha, & comedisse agnū cum pane fermentato, & in eo cōsecrasse: quia hoc esset contra legem, quæ præcipit, ut agnus cū azimis comedatur luna. 14. Christus autē nunquā fuit legi cōtrarius, ut dicit Chrysoft. Quod autē nō anticipauerit pascha, probatur etiā ex uerbis Marci. 14. dicentis. Primo die azimorum quādo pascha immolabāt uidelicet s̄m legē: quæ præcipit, ut comedat agnus cū azimis primo die azimorū luna. 14. ad uesperā. Nec obstat quod dicit Ioānis 13. Ante diē festum paschæ cœnā fecisse quia dies festus & solēnis erat die sequēti post agni comestionē. s. luna. 15. Nā dicit Leuit. 23. Mense primo. 14. die mēsis ad uesperum phase dñi est: & 15. die mēsis huius solēnitas azimorū dñi est. Sed utrū Iudæi tūc fecerint pascha iuxta legis edictū: an iuxta traditionem seniorū: in solutione qōnis inferius declarabimus. Post mortē Christi cum transisset sabbatum, prima sabbati, hoc est tertia die à morte sua dñs resurrexit à mortuis die Solis, quæ est dies dominica. Quapropter ecclesia semper celebrat pascha resurrectionis die dñica. Hæc omnia prædicta tāquā uera firmiter tenēda sunt: & oīa quæ ipsis aduersantur tanquā falsa reprobanda, etiā si dicantur ab authoribus magna authoritate præditis, quoniā Euangelica ueritas usu ecclesiæ declarata omni humanæ authoritati præponitur.

omnibus e *Secunda hypothesis de anno & calendario. Cap. 2.*

Secunda hypothesis est de anno & calendario. Etsi teste Plinio lib. 18. Dierum anni propè inextricabilis ratio est: Romani tamen siue Latini iuxta triplicem anni obseruationem, triplex ediderunt calendarium, ut refert Ioanes Scofflerinus in suo calendario propositione. 34. sub litteris CC. Quod ostēdit ex dictis Macrobij in primo Saturnaliorum libro, & Solini in libro de mirabilibus mundi.

A Primum ergo calendarium edidit Romulus, qui teste Varrone. Romam condidit, primus Romanorum rex: & annum Macrobio & Solino testibus trecentis quatuor diebus compleuit: ac suo calendario decem mēses inscripsit. Dicit enim macrobius. Anni certus modus apud solos semper Aegyptios fuit, aliarum gentium dispari numero, pari errore nutabat. Et ut contentus sim referendo paucarum morem regionum: Archades annum suum tribus mēsis explicabant: Acharnanes sex: Græci reliqui trecentis quinquaginta quatuor diebus annum proprium computabant. Non igitur mirum in hac uarietate Romanos quoq; olim authore Romulo annum suum decem habuisse mensibus ordinatum: quia annus à Martio iucipiebat & conficiebatur diebus. 304. ut sex quidē menses. 1. Aprilis, Iunius, Sextilis, September, Nouember, December tricenum esset dierum: Quatuor uero, Marcius, Maius, Quintilis, October tricenis & singulis expedirentur. Hæc fuit Romuli ordinatio: qui primum anni mēsem genitori suo Marti dicauit. Quem mensem anni primum fuisse uel ex hoc maxime probatur, quòd ab ipso Quintilis quintus est: & deinceps pro numero reliqui nominabantur, hæc ille. Idem confirmat Solinus dicens Romani in initio annum decē mēsis cōputabant à Martio auspicientes &c. Et Ouidius primo Fastorum ait.

Tempora digereret cum conditor urbis, in anno

Constituit menses quinque bis esse suo.

B Secundum calendarium edidit Numa Pompilius secundus Romanorum rex. Nam annus Romuli continens. 304. dies erat adeo diminuens & concisus, quòd non æquabatur uere anni solaris quantitati: sed ab eo deficiebat in duobus mensibus. Nam spatium. 24. annorum quibus talis obseruatio uiguit superati sunt anni solares quatuor annis Romuleis constitutis ex mensibus decē. Er hinc emergebat inordinata annorum & mensium confusio. Sed, ut ait

Macrobius secutus Numa quantum sub cælo rudi & senulo adhuc impolito solo ingenio magistro cōprehēdere potuit: uel q̄a Græcorū obseruatione forsitan instructus est. 50. dies addidit, ut. 354. dies quibus duodecim lunæ cursus confici credidit, annus extenderetur Hæc ille. Sic igitur calendariū lunaræ duo decim mēsiū cōposuit Hi mēses erāt perfecti alternatim diebus. 30 & 29 iuxta ipsius Lunæ motum respectu Solis: quæ à coniunctione eius cū Sole usq; ad sequentem coitum absomit. 29. dies cum dimidio posthabitis minutiis horariis. Et quia dies in calendario partiri non possunt, ut dies naturalis duntaxat duodecim horas haberet, attribuit Numa uni mensi. 30. dies: alteri .29. De quibus. 12. mensibus Numæ ait Ouidius in primo Fastorum.

At Numa nec Ianum, nec auitas præterit umbras.

Mensibus antiquis addidit ille duos,

Paulo post authore Macrobio, Numa in honorem imparis numeri secretū hoc & ante Pythagorā parturiente natura: unū adiecit diē quem Ianuario dedit, ut tam in anno q̄ in mēsibus singulis præter unū Februariū impar numerus seruaretur. Nā qui a. 12 mēses si singuli aut pari aut impari numero partirētur consumationē parē facerent, unus pari numero institutus, unius amputationē imparē fecit. Ianuarius igitur, Aprilis Iunius, Sextilis, Septēber, Nouember, December: undetricenis censebantur diebus Martius uero Maius Quintilis, & October dies tricenos singulos possidebāt. Sed solus Februarius uiginti & octo retinuit dies quasi inferis & diminutio & par numerus conueniret. Et subiūgit idē Macrobius Cum ergo Romani ex hac distributione Pompilij ad Lunę cursum sicut Græci annum proprium computarent: necessario & intercalare mēsem instituerunt more Græcorum. Nam & Græci cum animaduertēt temere se. 354. diebus ordinasse annum: quoniā apparet de Solis cursu: qui. 365. diebus & quadrante Zodiacum conficit, deesse anno suo undecim dies & quadrantē, intercalares statuta ratione cōmenti sunt, ita ut octauo quoq; anno 90. dies ex quibus tres menses tricenū dierū cōposuerunt: intercalarēt. Id Græci fecerunt qm̄ erat operosum atq; difficile omnibus annis undecim dies & quadrantem intercalare. Itaq; maluerunt hunc numerum octies multiplicare: & 90. dies, qui nascuntur, si quadrans cum diebus undecim octies cōponatur, inferere in tres menses, ut diximus, distribuendos hæc ille. Idem etiam affirmat Solinus dicens. Græci ergo singulis annis. 11 dies & quadrantē detrahebant: eosq; octies multi

plicatos in annum nouū referuabant, ut contractus nonagenarius numerus in menses tres per tricenos dies fundaretur: qui anno nouo restituti efficiebant dies. 444. quos *ἐμβολισμῶς*, uel *ὑπερβολικῶς* nominabant. Hæc Solinus. Insuper adiungit Macrobius. Hunc ergo ordinem Romanis quoq; imitari placuit: sed frustra: quippe fugit eos diem vnum, sicut supra admonuimus, additum à se ad Græcum numerum in honorem imparis numeri. Ea re per octennium conuenire numerus atq; ordo nō poterat. Sed nōdum hoc errore comperto per 8. annos nonaginta quasi superfluendos Græcorū exemplo computabant dies: alternisq; annis binos vicenos, alternis ternos vicenosq; intercalantes expensabant intercalationibus quatuor. Sed octauo quoq; āno intercalatores octo affluebāt dies ex singulis: quibus uertentis anni numerum apud Romanos super Græcos abūdasse iam diximus. Hoc quoq; errore iam cognito hæc species emendationis inducta est. Tertio quoq; octennio ita intercalandos dispensabant dies, ut nō nonaginta, sed sexaginta ex intercalarent compensatis 24. diebus pro illis, qui per totidem annos supra Græcorum numerum creuerant. Omni autem intercalationi mensis Februarius deputatus est: quoniā is vltimus anni erat. Quod etiam ipsum de Græcorum imitatione faciebant. Nam & illi vltimo anni sui mensi, superfluos inferebant dies, ut refert Glauippus: qui de sacris Atheniensium scripsit. Verum una re à Græcis differebant. Nam illi confecto vltimo mense. Romani non confecto Februario: sed post uigesimum & tertium diem intercalabant terminalibus scilicet iam peractis. Deinde reliquos Februarii mensis dies: qui erant quinq;, post intercalationē subiungebant (credo) uetere religionis suæ more, ut Februarium omnino Martius sequeretur. Hæc Macrobius. Alia etiam re differebant Romani à Græcis quoniam vltimus mensis anni apud Græcos non erat in fine Hyemis ante principium ueris, sicut apud Romanos: sed erat in fine æstatis ante principium autumnii: quo tempore Græci initium anni sumebant, ut infra patebit.

G Tertium calendarium nostræ institutioni accommodum C. Iulius Cæsar dictator composuit ad anni solaris quantitatem, eo quòd Astronomiæ peritissimus atq; diligentissimus esset, ut affirmat Iulius Firmicus. Nam postquam Cæsar Alexandriam Aegypti applicuit, ab Aegyptiis (testibus Appiano & Macrobio) uerā anni quantitatem didicit: Romamq; reuersus, & maximum (Suetonio asserente) pontificatum adeptus, conuersus ad ordinandum reip. statum

fastos correxit, iam pridē uitio pontificum per intercalandi licentiam adeo turbatos, ut neq; messium feriæ æstate: neq; uindemiarū autumno competerent. Annumq; ad cursum Solis accommodauit: ut trecentorū sexagintaquinq; dierum esset: & intercalario mense sublato, unus dies quarto quoq; anno intercalaretur. Huius etiam erroris & fluctuationis causam, & eius correctionem Macrobius & Solinus indicant. Dicit enim Macrobius. Verum fuit tempus cum propter superstitionem intercalatio omnis omissa est. Nonnunquā uero per gratiam sacerdotum, qui publicanis proferri uel imminui consulto anni dies uolebant modo auctio, modo retractio dierum proueniebant: & sub specie obseruationis emergebat maior confusionis occasio. Sed postea C. Cæsar, omnem hanc inconstantiam tēporum vagam adhuc & incertam in ordinem statutæ diffinitionis coegit: adnitēte sibi Marco Flauio scriba: qui scriptos dies singulos ita ad dictatorem retulit: ut & ordo eorū inueniri facillime possit: & inuento certus status perseueraret. Ergo C. Cæsar exordium nouæ ordinarionis initurus, dies omnes, qui confusionem adhuc poterant facere, consumpsit. Eaq; re factum est. ut annus confusionis ultimus in. 444. dies protenderetur. Post hoc imitatus Aegyptios solos diuinarum rerum omnium conscios, ad numerum Solis, qui diebus. 365. & quadrante cursum conficit, annum dirigere contēdit. Et infra. Iulius ergo Cæsar decē dies obseruationi veteri super adiecit, ut annum trecenti & sexagintaquinq; dies, quibus Sol lustrat Zodiacū, efficerent. Et ne quadrans deesset: statuit, ut quarto quoq; anno sacerdotes, qui curabant mensibus ac diebus, unū intercalarent diē eo, s. mense ac loco, quo etiam apud uetēres mensis intercalabatur, id est ante quinq; ultimos Februarii mēsis dies idq; bissexatū censuit nominandū & postea subiungit. Sic annū ciuilem Cæsar habitis ad Lunā dimensionibus cōstitutū edicto palām posito publicauit. Ex his uerbis Macrobiū liquido colligit q̄ anteq̄ Cæsar calendariū emēdasset, præcessit annus confusionis continēs dies. 444. qui sunt menses. 15. iuxta modū intercalationis Aegyptiorū: qui octauo quoq; anno trstituebāt dies. 90. nouo anno. De hoc anno confusionis dicit Suetonius in uita Cæsaris. Quo autem magis in posterū è calēdis Ianuariis nobis tēporū ratio cōgrueret inter. Nouembrē ac Decēbrē mēsem interiecit duos alios: Fuitq; is annus, quo hæc constituebātur. 15. mensiū cum intercalario mēse qui ex, consuetudine in eū annū inciderat. hæc ille. Sed in hoc Solinus errauit dicens, quòd Cæsar uidens anni inconstantiam &c.

ut certum statū præteritus acciperet error : dies uiginti & unum, & quadrātem simul intercidit. Non enim oportebat intercidere dies 21. ad hanc emendationem: sed adiungere tres menses, ut recte dicit Suetonius, & Macrobius. Nec potuit intercidi eo anno quadrans, cū non possit hoc fieri nisi in annis quatuor. Post annū confusionis secutus est annus correctionis & emendationis contiuens dies. 365. cum ipse Macrobius postquam de anno confusionis dixerat, subiungat. Post hoc imitatus Aegyptios ad numerum Solis qui diebus. 365. & quadrante cursum conficit, annum dirigere contendit. Et hunc annum incepit à Prima lunatione post solstitium hyemale calendis Ianuarii. Post annū emédationis secutus est etiā annus cōmunis dierum. 365. per promulgationē à Cæsare factam, cum dicat Macrobius: Annum ciuilem Cæsar habitis ad lunam dimensionibus constitutum, edicto palam posito publicauit: & potest dici annus promulgationis uel publicationis: quoniā hæc publicatio saltem per annum protracta est: quia subito non potuit publicari apud multos populos Romano imperio subiectos, nisi spatio unius anni. Hoc autem anno publicationis, qui fuit sequens post emendationem, in senatu Cæsar occisus est idibus Martii, hoc est post correctionem calendarii anno uno mensibus duobus cum dimidio transactis, Post Cæsaris mortem sacerdotes inconsulte errorem alium induxerunt: quē postea emendauit Octavianus Augustus. Dicit enim Macrobius. Et hucusq; error stare potuisset, ni sacerdotes sibi errorē nouum ex ipsa emendatione fecissent. Nam cum oporteret diem, qui ex quadrantibus fit quarto quoq; anno confecto ante quam quintus inciperet, intercalare: illi quarto non peracto, sed incipiente intercalabant. hic error sex & triginta annis permansit. Quibus annis intercalati sunt dies duodecim cum debuerint intercalari nouem. Sed hunc quoq; errorem sero deprehensum correxit Augustus: qui annos duodecim sine intercalari die transigi iussit: ut illi tres dies, qui per annos triginta & sex uitio sacerdotalis festinationis excreuerāt, sequētibus annis duodecim nullo die intercalato deuorarentur. Post hoc unum diem secundum ordinationem Cæsaris quarto quoq; anno intercalari iussit, & omnē hunc ordinem æreæ tabulæ ad æternam custodiam incisione mandauit. hæc ille. Idem affirmat Solinus dicens. Et tunc quoq; uitium admissum est per sacerdotes: Nam cum præceptū esset anno quarto, ut intercalarent unum diem: & oporteret confecto anno quarto id obseruari antequam quintus auspicaretur: illi incipiente quarto

intercalarunt non desinente. Sic per annos sex & triginta cum nouē dies tantummodo sufficere debuissent, duodecim sunt intercalati. Quod deprehensum Augustus reformauit iussitq; annos. 12. sine intercalatiōe decurrere; ut tres illi dies qui ultra nouē necessarios, temere fuerant intercalati: hoc modo possent repēfari. Ex qua disciplina omnium postea temporū fundata ratio est. hæc Solinus. Edidit ergo Iulius Cæsar calendarium quod Iulianum nūcupatur in duodenas menses partitum tribuens Ianuario dies. 31. Februario. 29. Martio. 31. Aprili. 30. Maio. 31. Iunio. 30. Quintili. 31. Sextili. 30. Septembri. 30. Octobri. 31. Nouembri. 30. & Decembri. 31. & incepit annum à Ianuario: Quintilis mensis Macrobio authore in honorem Iulij Cæsaris dictatoris legem ferente M. Antonio Marci filio consule, Iulius est appellatus, quòd hoc mense ad quartum idus Quintilis procreatus sit. Sextilis inde dictus est Augustus ab Octauiano Augusto ob auctam ab eo rempu. ex senatus consulto: cuius uerba subiecit Macrobius dicens. Cum imperator Cæsar Augustus mense Sextili, & primum consulatum inierit: & triumphos tres intulerit in urbē: & ex Ianiculo legiones deductæ secutæq; sint eius auspicia ac fide m: & Aegyptus hoc mense in potestatem populi Romani redacta sit, finisq; hoc mense bellis ciuilibus impositus sit: atq; ob has causas hic mensis huic imperio felicissimus sit ac fuerit: placere senatui, ut hic mensis Augustus appelletur. hæc ille. Idem etiam dicit Cæforinus libro de die natali capite de mēsibus, ubi dicit. Mensis Quintilis Iulius cognominatus est C. Cæsare. 5. & M. Antonio consulibus anno Iuliano secundo. Qui autem Sextilis fuerat C. Marco Censorino: C. Asinio Gallo consulibus in Augusti honorem dictus est Augustus anno Augustio uigesimo hæc ille. Huic mensi Augusto tunc additus est dies unus à Februario detractus, ut unum & tricenos complecteretur: ne Augustus Iulio inferior uideretur: & ita Februario mutilato: octo & uiceni dūtaxat dies relictī sunt in anno cōmuni. hæc igitur fuit anni & mēsium ratio à Romanis tempore Octauij Monarchæ ante Christi aduentum instituta, & usq; ad nostra tempora custodita, ut affirmat Ioannes Stoffler. in suo calendario propositione. 34.

D Anni autem exordium apud diuersas nationes differenter sumitur. Nam Romulus. ut dictum est, à Martio annū iucepit tempore ueris. Hæbrei etiam habent anni principium in lunatione propinquiore ipsi uernali æquinoctio, quando de Aegypto exierunt. Nam dicitur Exodi. 12. Mensis iste uobis principium mensium, primus

erit in mēſibus anni. Aegyptij uero & Græci anni exordiū ſumunt iuxta æquinoctium autūni. Nam Aegyptij à Septembri: Græci ab Octobri anni principium habent, ut Alphonſus in ſuis tabulis Annotat. Sed Iulius Cæſar anni principiū ſumpſit à luna prima poſt ſolſtitium hyemale: quæ fuit calēdis Ianuarij anno ante Chriſtum quadrageſimo quinto, ut recte computat dñs Paulus epiſcopus Forſempronienſis in ſua Paulina: & dñs Ioannes Stofflerinus in ſuo calendario propoſitione. 34. ut plenius infra patebit.

Tertia hypotheſis de initio annorum domini. Cao. 3.

Tertia hypotheſis eſt de initio annorū domini: in quibꝰ computandis quo ad initiū plures authores inter ſe differunt. Quidam enim ſumūt annos domini à ſua incarnatione, quando conceptus eſt; Quidam à natiuitate, cū de utero matris egreſſus eſt. Quidam à circuncifione domini calēdis Ianuarij octauo natiuitatis die. Et quidam à Chriſti paſſione. Qui omnes modi comprobari poſſunt ſeruata tamen conuenienti cōputatione, ut mox declarabimus. Sed inter omnes hos modos conuenientiſſimus eſt, ut ſumatur initium annorū domini ab eius natiuitate: quoniam anni uitę alicuius hominis non à ſua conceptione, ſed à natiuitate ſumuntur. Hunc modum ſeruat eccleſia Romana annos incipiens à natiuitate domini, non à conceptione ipſius. Nam eo tempore per eccleſiam accipitur principium annorū domini: quo & ſingulis annis per eā annus mutatur: Sed per eccleſiam fit anni mutatio non in conceptione Chriſti, ſed in eius natiuitate. Ergo tunc anni domini ſumunt initium. Quod autem eccleſia mutet annum in natiuitate domini, & non in conceptione, patet per acta concilij Conſtātiēſis in quibus deſcribitur, quod electio pōtificis Martini. 5. facta eſt die Iouis infeſto ſancti Martini undecima Nouembris die: anno à natiuitate domini. 1417. inditione decima: & facta eſt coronatio eius die dominica uigeſima prima ſupradicti menſis Nouembris. Deinde iuxta finem menſis Decēbris immediate ſequētis facta eſt cōgregatio prædicti cōcilij poſt Chriſti natiuitatem in feſto Innocentium: & iam mutatus eſt annus, & inditio, cum ibi dicatur. Anno à natiuitate domini. 1418. inditione. 11. die uero martis. 28. mēſis Decembris &c. ſicut legimus in exemplari manu notarij ſcripto in ipſo concilio. Quod autem nō mutetur annus in annuntiatione dominica, quando Chriſtus eſt

conceptus, patet ex secunda & tertia sessione post inchoationē dicti concilij in pontificatu Ioannis. 23. Nam idem annus à natiuitate domini describitur in secunda sessione celebrata calendis Martij: & in tertia sessione cōgregata 8. calendas Aprilis, hoc est die 25. eiusdē mensis Martii in annuntiatione dominica, quādo cōceptus est Christus. Ibi enim sic legitur de secūda sessione. Anno à natiuitate domini. 1415. pontificatu quo supra. s. Ioannis. 23. die uero prima mensis Martii &c. Tertia uero sessio ibi describitur die lunæ 25. mensis Martii supradicti in die annuntiationis dominicæ: & tamen ibidem non mutatur annus: sed sequitur idem annis. 1415. Hoc idem etiam patet in bulla indictionis iubilæi pro futuro anno domini. 1525. per Clementem. 7. in qua inseruntur plures bullæ prædecessorum eius ab anno domini. 1300. tempore Bonifacii. 8. & deinceps: & omnes describuntur per annos à natiuitate domini Et specialiter ibi ponitur determinatio iubilæi de. 25. annis in annos. 25. per Paulum. 2. & confirmatio & executio eius per Xyxtum 4. ubi indicitur Iubilæus pro anno domini. 1475. incipiēdo à primis uesperis uigiliæ natiuitatis dñi nostri Iesu Christi anni. 1474. Vnde manifeste patet, quòd in uigilia natiuitatis domini tunc fuit ultimus dies anni domini. 1474. & in die natiuitatis fuit primus dies anni domini. 1475. Sed in eadem bulla Clementis. 7. occurrit dubitatio merito ponderanda cum in fine eiusdem bulle dicatur. Datum Romæ apud sanctum Petrum anno incarnationis dominicæ. 1524. calendis Mai: & tamen in trāsumpto eiusdem bullæ per episcopū Vigorniensem auditorē camerę apostolicę generalē sic in calce scribitur. Datum Romæ in ædibus nostræ solitæ residentie sub anno à natiuitate domini. 1524. die uero decimo mensis Iunii. Tabellio Papæ præsentem annum nominat incarnationis. 1524. & alius tabellio episcopi auditoris camerę apostolicę eundem annum denominat à natiuitate: & sic inter se dissonare uidentur: tamen una conueniunt. Causa ergo huius apparentis dissonantie requirenda est Antiquiores tabelliones iuxta morem diu seruatum in curia Romana describebant annos à natiuitate domini: & sic modo etiam describunt in omnibus, quæ per pontificem in curia Romana fiunt: Sed in bullis papalibus antiquitus non describebatur annus domini: sed tantum annus pro tempore existentis pontificis. At recentiores in bullis tantummodo pontificalibus inceperunt etiam annotare annos incarnationis dominicæ. Dicit enim dominus Paulus episcopus Forosempronienfis libro. 13.

secundæ partis Paulinæ suæ, quòd præfidente Eugenio 4. adhortante Blondo Forliuensi pōtificij collegij à secretis notario in bullis atq; rescriptis pontificalibus, annorum hæc à Christi incarnatione supputatio scribi primum cœpit. & infra. Sed notarii annos à natiuitate computare cōsueuerunt. hæc ille. Vnde patet Blondum huius diuersitatis causam fuisse. Qui tamen in hoc deceptus est, quia putauit annos domini numerando per ecclesiam ab incarnatione ipsius, ex eo quòd Dionysius abbas Romanus primam supputationem olim fecerat à primo anno incarnationis dominicæ in sua tabula. Sed idem Dionysius in annis dominicæ incarnationis errauit, licet ordo ipsius tabulæ scilicet quingētorum triginta duorum annorum bene digestus sit. Dicit enim Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione. 37. sub litera. T. Animaduertendum est quòd hic Dionysius ecclesiæ totius erroris ansam præbuit, & causam præstitit: primo in eo, etsi diuino zelo accensus, ut impiissimi Diocletiani, à quo prius anni supputabantur memoria deleretur & aboleretur: Christianæque salutis exordium elucesceret, induxit temporum supputationem ab anno incarnationis uerbi dei sumendam: in quibus tamen annis numerandis ipsum errasse à compluribus probatur. De quo Sigebertus monachus natione Gallicus in Chronica sic scriptum reliquit, In cyclo magno Dionysij reprehensibile videtur, quòd in annis dominicæ incarnationis ei inconsiderate præscriptis discordat à ueritate Euangelij in anno dominicæ passionis. Et idem Dionysius posuit natiuitatē Christi uigesimalimo anno tardius quàm debuisset. Quare Rhenerius egregius supputator cyclum, aut tabulam Dionysii dicit esse fallacem & erroris plenam hæc ibidem Etiam dominus Paulus episcopus Forosempronien. in secunda parte Paulinæ lib. 13. c. 6. dicit ipsum similiter errasse, & erroris causam aliis dedisse: & affirmat eum errasse in duobus annis: in quibus tamen non errauit: quia dicit eum assumpsisse annos Augusti à nece Cæsaris: sed non sic accepit: sed à primo consulatu vel triumuiratu anno secundo post Cæsaris mortem. Sed nos dicimus ipsum Dionysium errasse in uno tantum anno: quia fecit bissextum anno quarto domini: cum tamē ibi annotandus non esset, ut inferius demonstrabimus. Et hoc non cognouit dominus Paulus: quia in eūdem errorem & ipse incidit. Non est ergo mirum, si Blondus in computationibus annorum ab incarnatione errauit, quia ducem erroneū secutus est. Omnes, qui Dionysium imitati sunt, errauerunt, ut Campanus in libro de Com-

puto maiori: Paulus episcopus Forosempronien. ut patet in secunda parte suæ Paulinæ lib. 4. & quamplures alii. Aliam euidentissimam rationem adducam ad probandum quòd per ecclesiam anni enumerentur à natiuitate domini postquã descripsero inferius cyclũ lunarem & literas dominicales: quoniam ea ratio ex ipsis ueritatẽ habet: & tunc uidebimus quòd anni ab incarnatione sumpti post quartum Christi annum idem sunt cum annis à natiuitate computatis propter superfluum bissextum anno 4. domini inconsulte annotatum, quo unus minuitur annus: non tamen hoc accidit ante quartũ annũ domini, ut certius inferius patebit. Vnde & in rescriptis p̄tificialibus idem annus à natiuitate ex dicta inordinatione in eis dicitur annus incarnationis. Quidam uero recte computant annos ab incarnatione domini addentes annis à natiuitate ipsius computatis per ecclesiam. f. nouem menses: quibus fuit in utero uirginis ante natiuitatem, ut recte computant Pisani: qui hoc anno à natiuitate domini. 1524. post uigesimam quartam diẽ Martii sunt in anno ab incarnatione domini. 1525. & sic annotant in suis literis & codicibus. Sed in hoc errant Florentini & Seneses, qui annos ab incarnatione postponunt annis à natiuitate eo quòd annos domini enumerare incipiãt cõpleto primo anno à conceptione iam nato Christo per tres menses. Conueniunt tamẽ cum ecclesia post 24. diem Martii: non tamen antea tribus mensibus. Dicunt tamen aliqui, quòd antiquitus conueniebant cum Pisanis: sed postmodũ cum uellent conuenire cũ ecclesia, & nõ auderent immutare principium anni à, 25. Martii sicut semper antea consueuerant: inciderunt in hanc deordinationem, ut partim cum Pisanis & partim cũ ecclesia conuenire uellent: nec tamen plene cum ecclesia, neq; cũ Pisanis conueniunt, ut omnibus manifestum est. Ceteræ nationes extra Italiã cõmuniter cum ecclesia conueniunt, Romani uero annos domini à calendis Ianuarii incipiunt. 8. die à Christi natiuitate & conueniunt cum ecclesia excepta prima hebdomada natiuitatis eius. Et hunc modum tenent recentiores Astronomi: qui annos domini ad Ianuarium reduxerunt: ut Ioannes de monte Regio, & Ioannes Stofflerinus in suis calendariis, & plures alii. Vnde & dñs Paulus lib. 4. secundæ partis Paulinæ dicit. Astrologi nostri temporis, qui Romanorum more annorum supputationẽ reduxerunt ad Ianuarium: & radices motuum statuerunt ad initium Ianuarii primi anni natiuitatis Christi: incipiunt primum natiuitatis annum ab. 8. die natiuitatis eiusdem, non computantes illos septem dies à

natali domini usq; ad Ianuarium interceptos: quod ex hoc manifeste patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Christi inuenire uolunt: retrocedunt per dies. 7. à radicibus planetarum in tabulis annotatis. Et hunc computandi modum obseruant non solum Astrologi: sed etiam Theologi: in Christiana religione probati: Petrus de Aliaco, Nicolaus Cusanus, Rogerius Bacho; & generaliter omnes, qui loca planetarum in hora natiuitatis Christi indagarunt hæc ille. Facilius autem reducuntur ad calendarium Romanum, uide licet ad calendas Ianuarii anni a natiuitate domini, quàm ab ea parum distant. scilicet per solam hebdomadam quæ anni ab incarnatione: quia multo magis ab ea remoti sunt: ideo melius est enumerare annos à natiuitate domini: uel à calendis Ianuarii quàm ab incarnatione Christi. Si uero ab incarnatione enumerentur: superaddendi sunt, ut diximus nouem menses præcedentes natiuitatem: uel nouem menses cum hebdomada, si anni incarnationis reducantur ad calendas Ianuarii: Aliter contingeret in computationibus error. Paucissimi autem doctores antiqui, ut Hieronymus, & Isidorus, & quidam alii, qui antiquitus scribebant annos domini in cereis paschalibus. enumerant annos à passione domini includentes annum trigessimum tertium suæ passionis & amputantes præcedentes. 32. annos ante passionem & ita conueniunt cum cæteris. Nam historici, qui computant annos à natiuitate Christi, dicunt Ioannem Euangelistam obiisse anno centesimo à natiuitate dñi cum iam Traianus accepisset imperium. Hieronymus uero & Isidorus dicunt eundem Ioannem ad dñm migrasse anno. 68. à passione dñi auferentes præcedentes. 32. annos. Qui si addantur prædictis annis. 68. conficiunt annos centum. Antonius uero Dulciatus in libro de festis mobilibus, licet incipiat annos à passione dñi: non tamen præscidit annos præcedentes passionem: sed errori errorem addidit: quoniam anno, quo Christus est natus annotauit passionem dñi: & natiuitatem eius scripsit antea per annos. 33. quando currebat annus imperii Augusti nonus: quod est absurdum contra omnes Cronographos & contra supputationes Astronomicas.

Quarta hypothesis de uarietate mensium. Cap. 4.

Quarta hypothesis est de uarietate mensium. Nam aliqui sunt menses mobiles, aliqui fixi & stabiles. Hebræi enim habent menses: lunares ac mobiles: ita quod prima dies conjunctionis Lunæ cum Sole sit prima dies mensis eorum. Similiter habent menses mobiles Græci, Persæ, & Caldæi, atq; Ara

bes. Romani uero habent mēses firmos & stabiles in calēdario de-
scriptos. Hunc est q̄ primus mēsis Hebræorū, qui dicitur Nisan, cū
Martio & cum Aprili an calendario Romano concurrat iuxta lunę
cursum. Et luna. 15. mensis Nisan quādoq; occurrit in Martio quā-
doq; in Aprili: sicut in ecclesia patet, quę celebrat pascha dñi Do-
minica prima post. 14. lunam primi mēsis, aliquādo in Martio ali-
quando in Aprili. Hęc dixerim, quoniam Christi passio potest an-
notari uno mense apud Hebręos, & altero apud Romanos.

Quinta hypothesis de cyclo lunari decennouennali. Cap. 5.

Quinta hypothesis est de cyclo lunari decēnouēnali, quē
nos aureum numerū dicimus. Alexandrini enim adinue-
nerunt numerum annorum 19. ad reperiēda nouilunia.
Necnon & Iulius Cæsar adnitente M. Flauio scriba, ut
Macrobio placet: & Sofigene Astrologicę sciētia perito adhibito,
ut Plinius affirmat: cyclum lunarem decēnouēnalem coscripsit an-
no suo solari, quem Iulianū appellamus, maxime cōgruentem: ue-
quo sic loquitur Ioannes Stoffler. in suo calendario, propositione
34. sub literis Hh. Cum ego inquit anno gratiæ. 1489. legatum in
Francia orientali agerem, adii splendidissimum baronē Philippū
de Vuinsperg antiquitatum amatorē: qui mihi uetustissimum quē-
dam obtulit librum: in quo inter alia propè innumera offendi cō-
mentarios in cyclum diui Iulii Cæsaris, inq; eius calendariū ortū
& occasum stellarum: quibus significabatur Cæsarem suum cyclum
incepisse à prima coniunctione luminariū secūdū mediū cursum
post hibernū solstitiū: eāq; in primū diē Ianuarii caputq; anni in-
cidisse. Quare Cæsar è directo huius diei pro aureo numero nota-
uit unitatē: à qua reliquas lunationes supputās, Solis & Lunę con-
uētiones in suo calēdario cōmemoratis uiris M. Flauio & Sofige-
ne opem ferētibus passim, prout negociū postulabat, adnotauit. In-
feruit autem in eo numerū 19. annorum: quem uulgus aureum nu-
merum uocat. Putauit autem Ioannes Stoffler. Iulium Cæsarem in-
cepisse diem à media nocte iuxta morem Romanorum. Sed aliqui
dicunt eum incepisse diem à meridie, quo ad computationes die-
rū Lunę eo quòd Astrologicā computationem didicerit in Alexā-
dria, ubi Astronomi dies computabant à meridie, ut cæteri Astro-
logi faciūt. In sacris tamen publicis & officiis magistratum & cæ-
teris negociis Romani à media nocte diem accipiebant auctore
Cēlorino. Alii uero putāt Cæsarem diē accepisse ab occasu Solis:

& inde consuetudo in Italia inoleuerit, quod in horologiis fiat initium diei à Solis occubitu. Subiungit autem ibidem Ioānes Stoffler, & ait. His animaduersis uolui harum rerum periculum subire. Quare ad tempora Iulii Cæsaris me contulit, & compluribus numeris incassum exaratis, tandē anno. 45. ante Christi incarnationem ex tabulis mihi usu habitis, reperi cōgressum luminarium prima die Ianuarii horis. 18. min. 44. secund. 55. à media nocte computādis ad meridianum ferè urbis Romæ. Iuxta uero Astrologicā usitatam computationem die prima Ianuarii horis. 6. min. 44. secund. 55. à meridie numerandis. Sequens autem lunarium coniunctio fuit die. 31. Ianuarii horis. 7. min. 28. secund. 58. post noctis mediū, & secūdū Astrologos die. 30. Ianuarii hor. 19. min. 28. secund. 58. post meridiem. Cæsar igitur cyclum compositurus ordinauit primam lunationem dierum tricenorum: quare è regione primi & trigesimi diei Ianuarii unitatem annotauit: & sequentem nouem & uicenis diebus absoluit: & iterum sequentem tricenis: & pro hac formula reliquas omnes lunationes digessit, nō omissa tamen ratione embolismorum. hæc ille. Eandē lunationem calendis Ianuarii computat etiam dominus Paulus episcopus in 12. lib. secundæ partis Paulinæ dicens. Comperimus primam lunationem factam anno 45. ante Christi natiuitatem iuxta usitatam computationem die 1. Ianua. ho. 7. mi. 6. sec. 35. post meridiem. Veram autē coniunctionem factam inueni hor. 1. mi. 50. post mediam noctem eiusdem diei. s. inter diem Veneris & Sabbatum. hæc ille. Nec te moueat & perturbet quòd Ioannes Stoffler. dicat prædictam luminariū coniunctionem factam esse anno 45. ante Christi incarnationem: & dominus Paulus dicat eam factam 45. anno ante Christi natiuitatem: quia utrumq; uerum est cū incarnatio & natiuitas Christi eodem anno fuerint incipiendo annum a calendis Ianuarii. Si enim accipias annum inclusive, in quo cōceptus & natus est Christus: & retrocedas usq; ad coniunctionem luminarium factam calendis Ianuarii tempore Iulii Cæsaris, reperies annos 45. nã. 45. uicibus calendæ Ianuarii ante Christi incarnationem & natiuitatem reuolutæ sunt. & tunc inuenta est luna prima calendis Ianuarii tempore Cæsaris. A qua luminarium coniunctione ad Christi conceptum fuerunt anni 44. & ferè tres menses: & usq; ad eius ortū fuerunt anni 45. hebdomada minus. Octauo autem die natiuitatis Christi enumeratur annus primus natiuitatis eius, qui erat annus 46. a correctione calendarii per Cæsarem. Cæterum meminisse cō

venit: ut dicit Ioannes Stoffler. ibidem quod numeri Cycli Iulii Cæ-
 faris calendario inscripti denotant accensionem lunæ factam fuis-
 se eo die, cui obiicitur: nec non lunam dici primam eodem die, quæ
 admodum supputatio indicat. Neque obliuisci oportet, quod cyclus
 Iulianus post tempore Cæsaris in aliqua parte mutatus est ob mu-
 tilationem mensis Februarii: qui tempore institutionis calēdarii
 Cæsaris in anno communi. 29. dies habuit. Postea quemadmodum
 supra exposuimus duntaxat. 28. seruauit: hæc ille. Tempore autem
 natiuitatis & mortis Christi in anno communi Februarius. 28. di-
 es continebat: quoniam idem mensis Februarius in anno cōmuni
 habuit, 29. dies usq; ad annum Augusti uigesimum: quo tempore
 mensi sextili, qui tunc dictus est Augustus, additus est unus dies à
 Februario acceptus. Dicit enim Censorinus. Qui autem sextilis mē-
 sis fuerat C. Marco Censorino & C. Asinio consulibus in Augusti
 honorem, dictus est Augustus anno Augustio uigesimo, hæc ille.
 Christus uero post hoc tempus natus est. Nunc autem subiungam
 quatuor primos menses calendarii Romani cum cyclo Iulii Cæsa-
 ris dictatoris nostro instituto satisficientes: quos describit Ioan-
 nes Stoffler. propositione 34. & d. Paulus libro secundo primæ
 partis suæ Paulinæ.

PASSIONIS CHRISTI.

172

Quatuor primi menses calendarii Romani cū cyclo Iulii Cæsaris.

Cyc.	Nūc-	Literæ	Januarius
luna-	rus	feria-	
ris	dierū	rum	
1	1	A	Calendis
	2	B	4 No
9	3	C	3 No.
	4	D	Pridie No.
17	5	E	Nonis
6	6	F	8 Idus
	7	G	7 Idus
14	8	A	6 Idus
3	9	B	5 Idus
	10	C	4 Idus
11	11	D	3 Idus
	12	E	Pridie Idus
19	13	F	Idibus
8	14	G	19 Cal.
	15	A	18 Cal.
16	16	B	17 Cal.
5	17	C	16 Cal.
	18	D	15 Cal.
13	19	E	14 Cal.
2	20	F	13 Cal.
	21	G	12 Cal.
10	22	A	11 Cal.
	23	B	10 Cal.
18	24	C	9 Cal.
7	25	D	8 Cal.
	26	E	7 Cal.
15	27	F	6 Cal.
4	28	G	5 Cal.
	29	A	4 Cal.
12	30	B	3 Cal.
1	31	C	Pridie Cal.

Cyc.	Nūc-	Literæ	Februarius
luna-	rus	feria-	
ris	dierū	rum	
9	1	D	Calendis
	2	E	4 No.
17	3	F	3 No.
6	4	G	Pridie No.
	5	A	Nonis
14	6	B	8 Idus
3	7	C	7 Idus
	8	D	6 Idus
11	9	E	5 Idus
	10	F	4 Idus
19	11	G	3 Idus
8	12	A	Pridie Idus
	13	B	Idibus
16	14	C	16 Cal.
5	15	D	15 Cal.
	16	E	14 Cal.
13	17	F	13 Cal.
2	18	G	12 Cal.
	19	A	11 Cal.
10	20	B	10 Cal.
	21	C	9 Cal.
18	22	D	8 Cal.
7	23	E	7 Cal.
	24	F	6 Cal.
15	25	G	5 Cal.
4	26	A	4 Cal.
	27	B	3 Cal.
12	28	C	Pridie Cal.

DE VERO DIE

Cycl.	Nūe	Literæ	luna-	rus	feria	Martius
ris	dierū	rum				
1	1	D				Calendis
	2	E	6		No.	
9	3	F	5		No.	
	4	G	4		No.	
17	5	A	3		No.	
6	6	B			Pridie	No
	7	C			Nonis	
14	8	D	8		Idus	
3	9	E	7		Idus	
	10	F	6		Idus	
11	11	G	5		Idus	
	12	A	4		Idus	
19	13	B	3		Idus	
8	14	C			Pridie	Idus
	15	D			Idibus	
16	16	E	17		Cal.	
5	17	F	16		Cal.	
	18	G	15		Cal.	
13	19	A	14		Cal.	
2	20	B	13		Cal.	
	21	C	12		Cal.	
10	22	D	11		Cal.	
	23	E	10		Cal.	
18	24	F	9		Cal.	
7	25	G	8		Cal.	
	26	A	7		Cal.	
15	27	B	6		Cal.	
4	28	C	5		Cal.	
	29	D	4		Cal.	
12	30	E	3		Cal.	
1	31	F			Pridie	Cal.

Cycl.	Nūe	Literæ	luna-	rus	feria	Aprilis
ris	dierū	rum				
	9	G				Calendis
	2	A	4		No.	
17	3	B	3		No.	
6	4	C			Pridie	No.
	5	D			Nonis	
14	6	E	8		Idus	
3	7	F	7		Idus	
	8	G	6		Idus	
11	9	A	5		Idus	
	10	B	4		Idus	
19	11	C	3		Idus	
8	12	D			Pridie	Idus
	13	E			Idibus	
16	14	F	18		Cal.	
5	15	G	17		Cal.	
	16	A	16		Cal.	
13	17	B	15		Cal.	
2	18	C	14		Cal.	
	19	D	13		Cal.	
10	20	E	12		Cal.	
	21	F	11		Cal.	
18	22	G	10		Cal.	
7	23	A	9		Cal.	
	24	B	8		Cal.	
15	25	C	7		Cal.	
4	26	D	6		Cal.	
	27	E	5		Cal.	
12	28	F	4		Cal.	
	29	G	3		Cal.	
30		A			Pridie	Cal.

Cyclus lunaris disponitur in calendario per additionem. 8 numerorum: & si excedant numerum. 19. proiicitur ipse numerus, 19. & annotatur qui remanet hoc ordine. Cū proiicitur numerus 19. numerus minor, q̄ inde remanet, annotatur immediate diei sequēti Si uero numerus additus est maior, quod cōtingit, qñ non excedit numerū. 19. tunc in annotatione intermittitur unus dies uacuus, sicut patet in calēdario p̄cedenti: ubi ponitur calēdis Ianuarii numerus. 1. cui si addant. 8. fiūt nouē: qui annotant̄ intermisso uno die, tertio diei. Si ad. 9. addātur. 8. fiūt. 17. qui intermisso uno die annotant̄ diei quinto. Si ad. 17. addant. 8. fiunt. 25. à q̄bus si subtrahant̄ 19. remanēt. 6. qui immediate annotātur diei sexto tanq̄ numeri minores, & sic deinceps: & licet aureus numerus tm̄mō indicet cōiunctionē luminariū: tm̄ ex ipso ē accipitur eorū oppositio hoc pacto A cōiunctione nāq; luminariū vsq; ad oppositionē secūdū mediū motū, ut ait Ioānes Stoffler. p̄positione. 35. sub litera. e. semp sunt dies integri. 14 ho. 18. mi. 22. Idē ē dicit d. Paulus lib. 14. secundæ partis. c. 3. Quare si à die coniunctionis numerationem inceperis, erit ferè semper oppositio luminarium die. 16. à die coniunctionis Vulgus quoq; diem oppositionis nominat lunam. 15. hæc ille. Si ergo uolueris inuenire lunationes āno passionis dñi: adde annis uitæ Christi annos. 45. p̄cedentes eius natiuitatem. & partire totum quoties poteris per. 19 & numerus annorū qui remanet ostēdet aureum numerū illius anni: quo require in calendario lunā primam & inde quintādecimam eo modo quo dictū est: & reperies quod q̄ris sicut specialiter inferius dicemus. Animaduertēdum est autē quod aureus num. non pōt in calēdario habere fixam & p̄petuā sedē, sed cōtinue paulatim suā sedē anticipat. Nā ut p̄bat Ioānes Stoffler in suo calēdario p̄positione. 37. sub litera. I. crescit eiusmodi anticipatio in ānis solaribus. 304. ferè ad diē unū, hoc est ad horas 23. mi. 28. secūd. 52. Et ideo aureus numerus Iulii Cæsaris t̄pe cōciliū Niceni: quod celebrari cœpit anno dñi. 322. anticipauerat sedē p̄ unam diē & paulo amplius. & iō patres in eodē cōcilio cōgregati aliū cyclum lunarē instituerunt: & annotauerunt eū per unū diē ante à cyclo Iulii quantū. s. anticipauerat incipiētes ab unitate anno dñi. 323. & adhuc annotatur calendariis, q̄bus nunc utimur. hic cyclus t̄pe nostro iā anticipauit fere per dies quatuor. Nā ab anno dñi. 323. quo institutus est iste cyclus usq; ad annū p̄sentem. 1524 fluxerunt anni mille ducenti & unus, ex quo patet q̄ ab illo tempore iam anticipauit per dies ferè quatuor, & à correctione calēdarii

per Iulium: cyclus ipſius in annis. 1569. iam anticipauit per. 5. dies & paulo plus. Si aut per aureum numerum annotatū in calēdariis noſtris uolumus inuenire lunationes tempore Chriſti, oportet ut poſtponatur per unum diem, & oſtendet lunationes eodem modo, ſicut aureus numerus Cæſaris. Si uero per eundem aureum numerum noſtrū uolumus inuenire lunationes noſtri temporis, oportet ut requiramus eas anticipatas per dies quatuor.

*Sexta hypotheſis de cyclo ſolari ex litera dominicali & biſſexto
proueniente. Cap. 6.*

A Extā hypotheſis eſt de cyclo ſolari ex litera dominicali & biſſexto pueniēte. Dies hebdomadæ diſtinguntur ſm numerum. 7. planetarum: & in calendario Romano unicuique dierū hebdomadæ annotantur pro caractere una ex primis ſeptē literis alphabeti. Illa ergo litera, quæ deſeruit diei dominicæ, dicitur litera dominicalis uel ſolaris. Huius autē literæ dominicalis quotānis mutatio fit ex gemina cauſa, ut Ioānes Stoffler. dicit in ſuo calēdario propoſitione ſecunda, prima eſt, quoniā annus ſolaris cōmunis. 365. continet dies: quos ſi per. 7. diuiferis, uidebis in quotiente. 52. hebdomadas & diem unum reſiduum. Cum igitur feriarum elementa ſint. 7. ſcilicet a b c d e f g. quibus crebra repetitione omnes complemus & numeramus hebdomadas: tandē unus erit dies reſiduus: propter quem in Romano calendario. A. litera in anni principio calēdis Ianuarii: & eadem. A. litera in fine. ultimo die Decembris inferitur. Quare neceſſe erit anno cōpleto literā dominicalem mutari. Inde etiam palām eſt eaſdem literas retrograde numerari. Secunda huius mutationis cauſa ex anno biſſextili oritur. Annus enim ſolaris C. Iulii Cæſaris ex. 365. diebus & 6. horis conflatur, quæ annuatim collectæ in. 4. anno. diem conſtituunt. Is. 6. calēdas Martii hoc eſt die. 24. Februarii in feſto ſancti Mathiæ apoſtoli in litera. F. repetita intercalatur: & ex cōſecutione fit literæ dominicalis immutatio, Hinc cyclo ſolaris originē habet. Nā ut ibidē ait Ioānes Stoffler. cyclo ſolaris uocatur ſpatium 28. annorum ſolarium. Cyclo à Græco κύκλος: quod latine ſonat orbis, aut circulus. Solaris autem à Sole non quia Sol in eo ſpatio temporis cōpleat curſum ſuum, orbem ſigniferi aut circulum propriū permeādo: ſed ideo quia in. 28. annis ad ſua debita redeunt principia omnes uarietates, quæ ex litera ſolari, hoc eſt dominicali ex biſſexto

ac concurrentibus contingere possunt Rō uero. 28. Tabella cy-
annorum hæc est. Nā cum dies hebdomadæ sint .7. cli solaris cū
& bissexti tmmodo. 4. anno. cōtingant, si per 4. septē literis domi
multiplicauerimus, emerget numerus annotum. 28. nicalibus.

in quibus oēs uarietates, quæ per literam domina-
lem, bissextum & cōcurrentes accidere possunt, in pri-
stinam redibunt formā: & bissextus per omnes currit
ferias, ut patet in sequenti tabella.

	1	G F
	2	E
	3	D
	4	C
B	5	B A
	6	G
	7	F
	8	E
	9	D C
	10	B
	11	A
	12	G
	13	F E
	14	D
	15	C
	16	B
	17	A G
	18	F
	19	E
	20	D
	21	C B
	22	A
	23	G
	24	F
	25	E D
	26	C
	27	B
	28	A

Licet autem Romani prisca nō usi fuerint feriis septi-
manarum: sed distinxerunt annos per menses, & dies
per calendas, nonas, & idus, nichilominus retrocedē-
do ab anno præsentis iuxta consuetudinem christiani
populi: qui ferias & hebdomadas obseruat, inquire-
mus à qua feria Cæsar primum annum solarem ince-
pit, uidelicet anno 45. ante Christū, ut superius ostē-
dimus & probabimus in præcedenti hypothese. Nam
præcedenti anno domini. 1524 bissextili currunt lite-
ræ. C. B. Addantur ergo annis domini prædictis præ-
cedentes anni. 45 à correctione calēdarii per Iulium
Cæsarem ad Christum: & consurget numerus anno-
rum. 1569. partiaris omnes istos simul collectos in.
28. quoties poteris: & inuenies in eis. 56. uicibus im-
pletum esse numerū. 28. cycli solaris ex literis domi-
nicalibus & unus dies inde remanebit, qui ē dies cor-
rectionis calēdarii. Vnde si hoc anno habemus lras
dominicales. C. B. necesse est, ut in eodē anno corre-
ctionis calēdarii retrocedēdo inueniamus similiter
annum bissextilē. C. B. Sed qm̄ ille annus non potuit
esse bissextilis, sed cōmunis ex eo q̄ præcesserit eū an-
nus confusionis in quo consumpti sunt oēs dies sup-
flui; necesse est ut litera. C. includatur in eodem anno
confusionis. 26. die Decembris, & sic ultimo die De-
cembris fuit feria. 6. & calēdis Ianuarii in exordio an-
ni correctionis fuit sabbatum: qm̄ tūc mutata est lra dñicalis, quæ
fuit B. & cū B annōteē secundæ diei Ianuarii, patet q̄ eo anno ca-
lendis Ianuarii, ubi annotatur lra A fuerit sabbatum Hoc ēt proba-
tur ex tabulis Alphonsinis quod. s. tūc fuerit congressio luminariū
calēdis Ianuarii in sabbato, ut affirmat. d. Paul⁹ ep̄s. Ex obseruatio-
nibus Ptolemæi, & ex aliis tabulis idem p̄batur. Nā, ut diximus in

præcedenti quinta hypothefi, Ioānes Stoffler. inuenit hanc lumina-
 rium cōiunctionem ante Christū anno 45. die prima Ianuarii ho-
 ra 6. min. 44. sec. 55. à meridie numerandis uidelicet post Solis oc-
 cubitum: & dominus Paulus episcopus dicit in 12. lib. secundæ par-
 tis c. 3. comperimus hanc lunationem factam fuisse anno 45. ante
 Christi natiuitatem iuxta usitatā cōputationē die 1. Ianu ho. 7. mi.
 6. sec. 35. post meridiē, cum. s. iam Sol ipse occiderit. Veram autē
 coniunctionem factam inueni ho. 1. min. 50. post mediam noctem
 eiusdem diei. s. inter diem ueneris & sabbatum. Vnde patet q̄ in-
 cipientibus diē ab occasu Solis: hęc lunatio secundū mediū motū
 fuit in principio sabbati. Incipientibus uero diē à media nocte se-
 cundum uerū motum fuit etiā in principio sabbati Siue ergo Cæ-
 sar acceperit diem à media nocte: siue secundum alios ab occasu
 Solis: certum est Cæsarem hanc lunationem annotasse diei, qui suc-
 cessit occasui Solis, uel mediæ nocti. Et licet in supputationibus tē-
 porū obseruētur motus medii, qui sunt uniformes: potius quā ue-
 ri motus, qui sunt diuersi: tamen quia tunc Cæsar instituit initium
 emendationis temporū, congruū fuit, ut solū in tali exordio obser-
 uaret uerā lunationē, si diē incepit à media nocte: obseruatis dein-
 cept in sequētibus, mediis lunationibus. Si uero incepit ab occasu
 Solis, nulla dubitatio est, quin hęc lunatio etiā secundū mediū mo-
 tū pertineat ad sabbatū cū fuerit post Solis occubitū. Nūc uero ad
 sequētes literas dominicales & annos bissextiles trāseamus. Præce-
 pit nāq; Cæsar sacerdotibus postquā emendauerat calendariū, ut
 anno 4. cōpleto intercalarēt unū diē 6. calend. Martii, ut in secūda
 hypothefi superius probauimus ex authoritate Macrobiani & Solini
 & ipsi anno 4. nō peracto, sed incipiēte intercalarūt Vnde ipsa pri-
 ma intercalatio à sacerdotibus facta est anno 4 incipiēte à corre-
 ctione calēdarii: qui erat annus tertius a promulgatione ipsius: &
 sic inde ipsi sacerdotes cōnumerantes annos a promulgatione ca-
 lēdarii successiue de anno tertio in tertium cōtra iussionē Cæsaris
 intercalarūt spatio 36 annorū. s. ab ipsa promulgatione calēdarii:
 quā præcesserat annus correctionis. Sed postea hoc emendauit Au-
 gustus: qui iussit annos 12. sine intercalatione decurrere: quorū 8.
 præcesserunt Christi natiuitatē: & quatuor subsequuti sunt. Vnde &
 quarto anno a natiuitate Christi: non fuit bissextus: sed anno octa-
 uo sequenti cum iā literæ dominicales ad locū suū post quartum
 Christi annum redierunt iuxta Cæsaris ordinationem. Vt autem
 hoc apertius pateat propterea subsequētē tabulam descripsimus.

Tabula uerax iuxta uerba Macrobiani & Solini

Anni à correctio- ne calendarii cū li- teris dñicalibus.	Anni correct.		Anni cor.	Anni chrī		
1	B	28	B A	55	10	E
2	A	29	G	56	11	D
3	G	30	F	57	12	C B
4	F E	31	E D	58	13	A
5	D	32	C	59	14	G
6	C	33	B	60	15	F
7	B A	34	A G	61	16	E D
8	G	35	F	62	17	C
9	F	36	E	63	18	B
10	E D	37	D C	64	19	A
11	C	38	B	65	20	G F
12	B	39	A	66	21	E
13	A G	40	G	67	22	D
14	F	41	F	68	23	C
15	E	42	E	69	24	B A
16	D C	43	D	70	25	G
17	B	44	C	71	26	F
18	A	45	B	72	27	E
19	G F	46	A	73	28	D C
20	E	47	G	74	29	B
21	D	48	F	75	30	A
22	C B	49	E hucusq;	76	31	G
23	A	50	D emēdatio	77	32	F E
24	G	51	C	78	33	D Passio
25	F E	52	B	79	34	C Chri
26	D	53	A G	80	35	B
27	C	54	F	81	36	A G

Anni à natiuitate dñi

Ex hac tabula digesta s̄m uerba Macrobiani & Solini patet q̄d annus conceptionis Christi fuit anno. 45. à correctione calendarii: & in fine illius anni natus est Christus die. 25. Decembris eadē litera dominicali B adhuc per septem dies currente. Vnde octauo die à natiuitate Christi, scilicet calendis Ianuarii mutata est litera uidelicet A. quæ deseruit anno primo Christi in computatione sumpta à ca

lendis Ianuarii. Hic primus annus à natiuitate Christi fuit. 46. à
 correctione calendarii per Iulium Cæsarem. Vnde manifestum est
 ex hac euidentissima ratione, quod anni domini secundum usum ecclesie com-
 putantur ab eius natiuitate, qui reducuntur ad calendias Ianuarii
 immediate sequentis ablatis precedentibus diebus septem. Cogit
 me ueritas nunc amici mei errorem detegere. Amicus meus dominus
 Paulus episcopus Forosempronienensis: sed magis amica ueritas. De-
 scribit namque idem dominus Paulus tabulam literarum dominicali-
 um & bissextorum ante Christum & tempore Christi in. 12. libro secun-
 dae partis suae Paulinae: quam aliter digessisset, si diligentius uerba
 Macrobiani & Solini considerasset. Ex dictis & probatis facile possu-
 mus eius tabulae nonnullos errores pandere. In primis enim anno
 primo correctionis calendarii non annotat literam. B. sed addit su-
 periorē literam. C. uno. scilicet anno tabulae adiecto. Quare descri-
 bit conceptionem Christi anno à correctione calendarii. 46. Co-
 actus est autem ad hanc literam. C. quia plus unum bissextum ponit
 anno. 4. Christi. Ex quo bissexto deficiebat sibi annus unus, quem eo
 modo restaurauit. Opinatus est ergo fuisse feriam sextam calendias
 Ianuarii, quoniam Iulius Cæsar calendarium emendauit, ut ipse
 attestatur se hoc computasse ex observationibus Ptolemæi, licet asse-
 rat iuxta tabulas Alphonsinas tunc fuisse sabbatum. Sed si consyde-
 rauerimus observationes Ptolemæi in codicibus non uitiatis: quas
 imitatus est Alphonsus, absque dubio reperiemus tunc fuisse sabba-
 tum, ut superius iam declarauimus: non solum ex computatione
 Astronomica, sed etiam ex computatione literarum dominicali-
 um retrocedendo ab hoc tempore ad illud. Et quoniam uno errore dato
 plures inde sequuntur: ideo ipse alium errorem addidit, quia primū
 bissextum factum errore sacerdotum assignat anno tertio incipiente
 à correctione calendarii: quod est contra sententiam Macrobiani & So-
 lini: qui fideliter rem gestam describentes dicunt sacerdotes primū
 bissextum fecisse anno quarto incipiente. Sic itaque inde omnes bisse-
 xti de triennio in triennium ab eo non describuntur in sua tabula eo
 anno, quo à sacerdotibus facta est intercalatio. Ex hoc ergo erro-
 neo fundamento cogitur enumerare annos domini à sua conceptione
 contra usum diu seruatum per ecclesiam Romanam & contra præ-
 dictam euidentem rationem à nobis inductam. Deinde ponit an-
 no Christi quarto bissextum: quem nos tunc non fuisse ex conue-
 nienti computatione monstrauimus. Nam ex quo sacerdotes quar-
 to anno incipiente à correctione calendarii iuxta sententiam Solini

& Macrobiū primam intercalationem fecerūt: deinde intercalationes de triēnio in triēnium obseruarunt: patet quod ultima eorū in debita intercalatio quæ fuit duodecima peruenit usq; ad annū. 37. à correctione: qui fuit. 36. à promulgatione calēdarii. Inde ergo secuti sunt anni. 12. absq; intercalatione: quorū. 8. præcesserunt Christi natiuitatem & 4. subsecuti sunt ideo quarto anno à Christi natiuitate non fuit bissextus. Sed dominus Paulus anno quarto Christi, qui est. 49. à correctione calendarii, annotat bissextum in literis F.E. & sic minuit annum, quem in prima litera. C. ante. B. in sua tabula in principio superaddiderat: ex eo quod putabat Cæsarē correctionē calendarii calēdis Ianuarii à feria sexta non à sabbato incepisse. Quod totum ex imaginatione sua adinuenit mente sua cōfingens nouum errorem sacerdotum. Licet autem sacerdotes ex in debita intercalatione per triginta sex annos errauerint. tamē post emendationem factam per Augustum, qui absq; intercalatione ire iussit annos. 12. nullum alium errorem fecerunt. Sed dñs Paulus in. 12. libro. secundæ partis suæ Paulinæ absq; authore proprio sensu confingit, ut diximus, alium errorem sacerdotum post annos. 12. absq; intercalatione peractos. Affirmat enim Iulium Cæsarem instituisse primum annum solarem communem & quartum bissextilem: sed sacerdotes, quibus intercalandi potestas commissa fuerat, errorem in intercalando cōmisisse: Quem cū Augustus animaduertet, iussit. 12. annos sine intercalatione decurrere, ut cyclū Cæsaris in integrum restitueret. Sed tūc per sacerdotes error fuit cōmissus facientes annum quadragesimum nonum bissextilem: quem iuxta decretum Iulii Cæsaris debebāt facere communem. Fuit enim hic annus primus post illos. 12. annos sine intercalatione transmisos: Quo factum fuit, ut cyclus Iulii ab Augusto in integrum restitutus denuo per incuriam, immo per negligētiam sacerdotum fuit interruptus. hæc ille ad uerbū. Sed licet uerum sit quod dicit de errore sacerdotum post emendationem Iulii Cæsaris: tamen fictitiū & falsum est quod adiungit de ipsorum alio errore post emendationē Augusti: & est contra ea quæ dicit Solinus & Macrobius: Qui manifeste ostendunt post emendationē Augusti sacerdotes nullum alium errorem fecisse. Nam post emendatum calendarium per Augustum dicit Solinus. Ex qua disciplina omnium postea temporū fundata ratio est. Et Macrobius multo euidentius dicit. Post hoc unum diem s̄m ordinationem Cæsaris quarto quoq; anno intercalari iussit Augustus: & omnem hunc ordinem æræ tabulæ ad æter

nam custodiam incisione mandauit. Hæc Macrobius. Manifestum est ergo quod post emédationē Augusti, nullus alius error fuit sacerdotum. Itaq; anno à correctione calédatii quadragesimonono, qui fuit annus domini quartus: non fuit intercalatio, quam ibi in debite annotat dominus Paulus. Sed fuit postmodum intercalatio anno quinquagesimotertio, uidelicet anno Christi octauo, ut nos annotauimus. Quia ergo dominus Paulus anno quarto Christi superfluum bissextum facit: quo subtrahitur annus quem in principio tabulæ addiderat, ex hoc sequitur quod trāseat à sua computatione facta ab incarnatione, & cōuertatur ad nostram computationem ecclesiasticam factam à natiuitate: statim post quartum annum à natiuitate Christi reductis iam literis dominicalibus ad ordinem per Cæsarem institutum, cum scilicet sequitur litera. D. anno quinto natiuitatis Christi. Et ab eo anno & deinceps anni, quos ipse describit ab incarnatione: uere à natiuitate sumuntur: & conueniunt nobiscum in annis à natiuitate, siue à calendis Ianuarii sumptis, quando mutatur litera dominicalis. Hæc ergo est illa ratio euentissima ad probandum annos domini à natiuitate sumi debere, quam superius promissimus in hypothesi tertia. Ut autem quæ dixi manifestius pateant, dñi Pauli tabulam erroneam subiungam.

Tabula erronea ex libro 12. secundæ partis Paulinæ.

Anni à correctione calendarii cum literis dominicalibus

1	C	28	B	55	10	E
2	B	29	A	56	11	D
3	A G	30	GF	57	12	C B
4	F	31	E	58	13	A
5	E	32	D	59	14	G
6	D C	33	CB	60	15	F
7	B	34	A	61	16	E D
8	A	35	G	62	17	C
9	G F	36	FE	63	18	B
10	E	37	D	64	19	A
11	D	38	C	65	20	G F
12	C B	39	B	66	21	E
13	A	40	A	67	22	D
14	G	41	G	68	23	C
15	F E	42	F	69	24	B A
16	D	43	E	70	25	G
17	C	44	D	71	26	F
18	B A	45	C	72	27	E
19	G	46	B	73	28	D C
20	F	47	A	74	29	B
21	E D	48	G	75	30	A
22	C	49	FE	76	31	G
23	B	50	D	77	32	F E
24	A G	51	C	78	33	D
25	F	52	B	79	34	C
26	E	53	AG	80	35	B
27	D C	54	F	81	36	A G

Anni dōmini

Hæc igitur tabula eius continet, ut diximus, plures errores: quos nunc per epilogum repetimus. Primus error est: quia superaddit author unam literam scilicet. C. & ex consequenti unum annum contra rationem dictam. Alius error est, quia non quarto anno à correctione calendarii primum bissextum deordinationis sacerdotum ponit: sed tertio ab addita litera. C. Qui tamen est secundus à litera. B. cuius annus fuit primus emendationis calendarii: & inde omnes bissexti eius non servant ordinem facta deordinatione

in principio. Demum annotat bissextum anno. 4. Christi: qui superfluit: sed tñ illo posito fit reductio ad uerã computationem sumptã à Christi natiuitate secūdũ usum cõem ecclesiã. Sicut qñq; bonus dormitat Homerus: sic & iste dñs Paul⁹ in p̄dictis, & in aliquibus aliis dormitauit: & in quibusdam sibi ipsi uidetur cõtradicare. Nã in hac tabula nullum ponit bissextum annis nouem ante Christũ: & tamẽ in libro. M. secundæ partis dicit annum ante natiuitatem Christi fuisse bissextilem: & annum. 5. & .9. nisi forte hoc intellexerit quod tũc fuisset bissextus, nisi sacerdotes in errorẽ indebite intercalãdo incidissẽt. In annis etiã bissextilibus errauit Dionysi⁹ abbas Romanus in sua tabula: quia ponit annum ante Christi incarnationem bissextilem in literis. D. C. & annum similiter quartum domini bissextilem in literis. F. E. & consequenter errauit in anno passionis Christi. Recte tamen ponit literam. B. Anno incarnationis dominicæ.

Septima hypothesis de tempore Olympiadum.

Cap. 7.

Septima hypothesis est de tempore Olympiadum. Cum Græci tempora supputent per Olympiades: quæ instituto nostro deseruiũt: inquirẽdum est unde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quãdo sumpserunt initium p̄dictæ Olympiades. & quo tempore ipsarum anni exordiãtur. Sicut ait Eusebius & Isidor⁹ in. 5. etym. Olympia ludĩ erãt, qui in honorem Iouis Olympii apud Pisam & Elidem Græcię oppida celebrabãtur, hoc est gymniciũ certamen, quod quinto quoq; anno fieri solebat. Sed. quoniã, ut ait Eusebius, in gymnico certamine uictore primo existente Chorebo Helinẽse: Helii agũt quinquẽnale certamen quotuor annis in medio expletis, in quibus principes anni constituebãtur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis siue Hemonis primus instituit Olympiadem ex quatuor annis ad ordinem temporum digerẽdum. Vnde Olympias dicta apud Græcos quatuor annorum continet spatium: ut etiam Solinus, Eusebius, Africanus, Flegon, & alii plures attestantur. Et exinde Græci tempora ab Olympiadibus cõputate cœperunt ita numerantes Olympiadis primæ aut secundæ aut ceterisimã anno primo, uel secũdo, uel tertio, siue quarto. Cõstant fanẽ. ut ait Eusebius, Aeschyli Atheniẽsium iudicis secundo anno primam Olympiadem actam simul cũ gymnico certamine. quæ incepit integris annis septingentis se-

ptuagintaquinque; ac tribus mensibus ante Christi natiuitatem, ut Eusebius in libro de temporibus annotat. Anni autem Olympiadum apud Græcos incipiunt ab æquinoctio autumnali: quod probatur ratione simul & anthoritate. Nam eo anni tempore initium habent ipsi anni Olympiadum: quo annus ipse apud Græcos habet exordium: cum Olympiades ab ipsis Græcis institutę sint ad ueram annorum distinctionem ut certitudo rerum gestarum per determinata tempora plenius habeatur. Dicit enim Africanus in tertio annalium libro. Usque ad Olympiades nihil exploratum in historia Græcorum inuenitur sed omnia confusis conscripta temporibus sunt. Post Olympiades uero, quoniam quadriennio diligentissime omnia notabantur, nulla penitus confusio temporum fit, hæc ille. Sed apud Græcos anni principium est in æquinoctio autumnali, uel propè ipsum æquinoctium. Nam Alphonsus in tabulis describit menses Græcorum ad annos Alexandri magni regis ab Octobri incipientes. Et Rogerius Bacho in epistola ad Clementem 5. dicit Græcos anni exordium sumere à lunatione Octobris. Et hic primus mensis apud Græcos, ut dicit Alphonsus, uocatur Tisrim: qui mensis partim, sed raro, currebat cum Septembri in calendario Romano: & partim sæpissime cum Octobri. Huius causa erat: quoniam Græci habent menses mobiles sicut Hebræi, & non menses fixos & stabiles, ut Romani. Et sumunt anni principium à lunatione propinquiore æquinoctio autumnali: quod ut plurimum accidebat in Octobri: licet etiam quandoque iuxta finem Septembris. Tunc ergo incipiebant anni Olympiadum. In fine autem anni eorum: scilicet in menses Septembris fiebat mensiū intercalatio, ut refert Glaucippus: & tunc fiebat agon gymnicus, quo nudi ludebant. Pindarus autem dicit eiusmodi ludicra ab undecima ad 16. diem, hoc est quinque diebus perdurasse. Et agone gymnico peracto in fine æstatis: incipiente mox autumno, erat eis principium anni simul & Olympiadum. Quod autem prædicti ludi fierent eo tempore quo dictum est, manifeste ostendit Titus Liuius: qui in septimo libro tertię decadis ait. Olympiæ ludicrum ea æstate futurum erat: quod maximo cœtu Græciæ celebraretur. hæc ille. Cū ergo dicit: ea æstate: non de principio & medio: sed de fine æstatis loquitur, ut dictum est. Idem affirmat Censorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, ubi dicit. hic annus uelut index & titulus quidam est Vlprii & Pontiani consulatus ab Olympiade prima, millesimus est & quartus decimus ex diebus duntaxat æstiuis,

quibus agone Olympiacus celebratur. hæc ille. Et quoniam Octavianus Augustus iuxta finem æstatis mense Augusto de Alexandria Aegypti triumphauit propè id tempus, quo fiebat gymnicum certamen: postmodum etiã ipse Romæ instituit eodem tempore ludos & certamina secundum ritum Græcorum. Nam completo quarto anno Olympiadis: & incipiente primo Olympiadis, sicut in Eusebio de temporibus annotatur, Augustus gladiatorum ludum & nauale certamen exhibuit. Tunc etiam instituit inditiones tributorum, uidelicet anno tertio ante Christi natiuitatem in autumni principio. Vnde & tabelliones ad inueniendum anni inditionem in publicis instrumentis inserendam, quæ tribus lustris preficitur, idest 15. annis addunt annis domini tres annos: & partiuntur uniuersam annorum summam in 15. quoties possunt: & numerus qui inde remanet, indicat anni currentis inditionem, ut etiam Gulielmus Durantus affirmat in rationali diuinorum officiorum. Hæc inditio tributorum & census licet facta fuerit primo anno Olympiadis 194. tamen executioni mandari cœpit anno sequenti. Propterea Eusebius anno secundo dictæ Olympiadis hæc scribit. Edicente Cæsare ex senatus consultu Quirinus siue Cyrinus in Iudæam missus, census hominum possessionesque describit. Quod & conuenit euangelio Lucæ secundo ubi dicitur. Exiit edictum à Cæsare Augusto, ut describeretur uniuersus orbis. Hęc descriptio prima facta est à præfide Syriæ Cyrino. & anno quarto dictæ Olympiadis: dum adhuc fieret solutio census, Christus iuxta solstitium hyemale natus est. Augustus ergo ut conformis in hoc esset Græcis in principio annorum Olympiadum, posuit firmam sedem inditionum uidelicet octauo calendas Octobris, hoc est uigesimo quinto die Septembris in ipso autumnali æquinoctio, ne accideret in computationibus error. Nam, ut dicit Ioannes Stoffler. in suo calendario, propositione tricesima quarta sub literis. Nn. prisci quarta & uigesima die Septembris æquinoctium autumnale collocauerunt. hæc ille. Quare tabelliones imperiali authoritate fungentes mutant inditiones die uigesimo quarto Septembris. Et ideo periti computatores temporum ab eo die incipiunt annos Olympiadum tanquam à firma & stabili sede. Tabelliones uero pontificali authoritate pollentes in curia Romani pontificis mutant inditiones ulterius per tres menses: scilicet in die natiuitatis domini, quoniam anni Christi mutantur, ut patet in actis concilii Constantiensis, in quibus mutat annus domini & inditio simul in die natiuitatis Christi. Hoc autem fecit pontifex

ut simul cōcordaret annos domini & inditiones. Hinc arbitror authorem supplementi chronicarum fuisse deceptum: qui absq; ratione & authore ullo dicit annos Olympiadū in hyemali solstitio incipere, quia forte considerauit inditiones pontificales & nō imperiales, uel fallacia deceptus est: quoniam authores Græci in fine sui anni dicunt fieri gymniciū certamen: & ipse non accepit finē anni Græcorum in calce ęstatis, ut ipsi ponunt: sed in fine anni Romanorum iuxta solstitium hyemale: ac trāsiuit à fine anni Græcorum ad finem anni Romanorū. Ab imperialibus ergo inditionibus & non à pōtificialibus: & ab æquinoctio autumnali non à solstitio hyemali, anni Olimpiadum sumunt initium. Non est mirandum si plures authores Græci non dicant quo mense inceperunt anni Olympiadum: quoniam hoc apud eos erat notissimum, quòd eo tempore inceperint quo eis anni erat exordium.

Octaua hypothesis de annis Imperatorum Romanorum tempore Christi si computatis ab urbe condita. Cap. 8.

Octaua hypothesis est de annis Imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab urbe condita. Quoniā anni Christi in euangelio computātur per tempora Romanorū Imperatorum: ideo necessariū est nobis eorū notitiam habere per computationem annorum tam Olympiadum quā urbis cōditæ. Sed prius oportet agnoscere quo tempore Roma condita fuerit. Romanæ urbi, quam Romulus cōdidit, ipse & nomen imposuit ut M. Varro, Titus Liuius, & Sallustius affirmāt. Tempus uero quo Romana urbs condita est, describitur ab Eutropio, qui ait Romulus cū inter pastores latrocinaretur, decē & octo annos natus urbem exiguam in Palatino monte constituit. 12. calendas Maias Olympiadis sextæ. Idem affirmat Orosius. Currebat quidem tunc quartus annus sextæ Olympiadis. Dionysius autem Halicarnasseus describit eam conditā anno primo septimæ Olympiadis, & similiter Solinus. Nec tamē Dionysius & Solinus plurimū differunt ab Eutropio & Orosio: sed simul aliquo modo cōueniunt quia idē primus ānus cōditæ urbis ferè dimidius fuit in fine sextæ, & penè dimidius in principio septimæ Olympiadis: quoniā Roma cōdita est medio uere die. 20. Aprilis: Olympiadū uero anni incipiunt iuxta autumnī æquinoctiū. Itaq; pars anni illius fuit in fine p̄cedentis Olympiadis, & in principio subsequēntis. Romani uero

quos Orosius & Eutropius imitatur, ex publica fide annaliū Romanorū incipiunt primū annum conditæ urbis, à 4. anno sextæ Olympiadis. Quod probatur ex hoc, quod imperantibus Romæ duobus Philippis patre videlicet & filio anno dñi ducētesimo quadregesimo octauo: millesimus annus Romanæ urbis fuit. & tunc, ut ait Póponius Lætus eorū anno secūdo ingēti pompa magnoq; sumptu & apparatu, seculares ludi anno s. millesimo ab urbe cōdita. i. 2. calēdas Maii celebrati sunt. Ab anno aut. 4. sextæ Olympiadis usq; ad annum. 3. Olympiadis 256. cum fuit annus secundus p̄dictorū imperatorū sunt Olympiades. 250. quæ cōtinent annos mille. Et ab urbe condita usq; ad Christi natiuitatē, ut ait Paulus Orosius fuerunt anni 753. Quos si coniunxeris annis dñi. 248. quo tempore fuit annus millesimus urbis; similiter cōficiēs millenariū numerum. Idē confirmatur ex uerbis Censorini: qui authorem Varronē imitatus ait in libro de die natali, capite de annis Romanis. De Olympiadū tpe fuit aliquā inter authores dissensio in sex septēue tātūmodo annis uersata. Sed hoc quodcūq; caliginus Varro discussit: & p̄cætera sua sagacitate nunc diuersarū ciuitatū conferens tempora: nunc defectus eorumq; interualla retro dinumerans eruit uerū, lucēq; ostendit, per quā numerus certus non annorū modo, sed & dierū perspici possit. Secūdū quā rōnē, nisi fallor, hic annus cuius uelut index & titulus quidā est Vlp̄ii & Pontiani cōsulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartusdecimus ex diebus duntaxat æstiuis: quibus agon Olympiacus celebratur. A Roma autem condita non gentesimus nonagesimus primus. & quidē ex palilibus unde urbis anni numerantur. hæc ille Si ergo ab annis. 1014. ex prima Olympiade acceptis: minuas annos. 23. hoc est Olympiades sex uno anno minus ante urbē conditam: residui erūt anni cōditæ urbis. 991 ut recte cōputat Censorinus ab anno. 4. sextæ Olympiades. Et ideo potius tenendū est Romā conditam propè finē sextæ Olympiadis

B q̄ iuxta principiū septimæ. Nunc uero describendi sunt anni imperatorum tēpore uite Christi per annos Olympiadū & urbis conditæ: qm̄ Christus natus est sub Cæsare Augusto, & passus est sub Tiberio successore ipsius. Quot annis imperauerit Augustus, licet diuersis modis describant Chronographi & historici, tamen una cōueniunt, si diligenter inspiciātur. Nam alii sumunt initium imperii eius à nece Iulii Cæsaris, alii à Aprimo eius consulatu uel à triūuiratu, alii ab Aegypto subiugata, alii uero à Monarchia Augusti. Et ideo prius dicendum est, quo anno Iulius Cæsar occisus est. Eu-

tropius scripsit Iulium Cæsarem interemptum fuisse anno ab urbe
 condita septingentesimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta
 finem anni septingentesimi noni occisus est. Nam conspiratione
 Bruti & Cassii idibus Martii hoc est die 15. mensis eiusdem gla-
 diis cõfossus interiit sexto & quinquagesimo ætatis anno authore
 Suetonio Et cõpletus est idem annus conditæ urbis septingente-
 simus nonus die 20. Aprilis immediate sequentis, quãdo sumitur
 initium annorum ab urbe condita: ac de illo anno deficiebat unus
B mensis & dies quinq;, ut ex computatione patet. Præcedenti autẽ
 anno ipse Cæsar emendauerat calendarium, ut supra dictum est.
 Quod etiam ipse Cæsar fuerit interemptus anno ab urbe condita
 709. confirmari potest per scripta C. Iulii Solini: qui ab urbe condi-
 ta usque ad consulatum Hircii & C. Pansa, computat annos 710.
 Nam post occisum Cæsarem idibus Martiis, statim fasces suscepe-
 runt Antonius & Dolabella & inde sequentibus calendis Ianuarii
 fuerunt consules Hircius & Pansa anno scilicet ab urbe condita:
 710 Imperavit autem Iulius Cæsar post dictaturã initã tribus an-
 nis & septẽ mensibus secundũ Iosephum & Egisippũ. Nam anno
 ab urbe condita 706. inchoato, & anno primo penè cõpleto Olym-
 piadis 183. dictaturam iniiit: & anno urbis conditæ 709 atque an-
 no 4. prædictæ Olympiadis periit. Licet autem Eusebius in libro
 de temporibus annotet imperio eius annos quatuor & menses 7.
 nõ propter hoc tãto tẽpore imperavit: quoniã idẽ Eusebius adiũ-
 git imperio eius duos ferè annos uacantis imperii post cædẽ Cæ-
 saris: antequã Octavianus cõsulatũ & triumuiratũ acciperet: à quo
 tempore Eusebius & deinceps enumerat annos imperii Augusti.
 Consuevit enim Eusebius interregni annos præcedenti regi adii-
 cere: quod & fecit primo regi Romulo. Nam licet ille regnasset an-
 nos 37. tamen ipse annotat regno eius annos 38. superaddens ei
 annũ uacãtem inter mortẽ Romuli & primum annum Numæ Põ-
 pilii. Tempore autem necis Iulii Cæsaris, Octavius agebat annum
 18. ut placet Suetonio, Lucio Floro, & Eutropio. Erat autem ferè
 in dimidio anni decimi octavi: quoniam authore Suetonio natus
 est Octavius die 23. Septembris, & a Septembri ad Martium est
 anni dimidium. Quod autem post mortem Cæsaris fuerint ferè
 duo anni uacantis imperii facile probatur ex Appiano Alexandri-
 no diligentissimo ciuiliũ bellorum scriptore: Qui dici. Octauũ
 Augustum defuncto Cæsare paucarum uirium extitisse. Nam post
 Cæsarem interemptum sequentibus postea Calendis Ianuarii,

Hircius & Pansa consules fuerunt. Quibus occisis: inde subsequen-
 tibus calendis Ianuarii primum consulatum cum Quinto Pedio
 sibi coherede uolenter assumpsit. Dicit enim Suetonius. Consula-
 tum uigesimo ætatis anno inuasit. Inceperat autem uigesimalium an-
 num per tres menses & hebdomadam, scilicet quantum est à die 23.
 Septembris, quando natus est usq; ad calendas Ianuarii, cum acce-
 pit primum consulatum. Sic ergo intercesserunt à morte Cæsaris
 ad primum Octauii cōsulatum duo anni, uidelicet minus duobus
 mensibus cum dimidio, scilicet quantum est à calendis Ianuarii ad
 15. diem Martii quando Cæsar occisus est Paulo post primum con-
 sulatum Octavianus triumuiratum adeptus est cum M. Antonio:
 & M. Lepido. Si ergo anni Augusti enumerentur à cæde Cæsaris, a
 quo fuerat heres institutus, fuerunt anni 58. menses. 5. dies 4. uide-
 licet ab anno. 18. ætatis suæ in dimidio currente usq; ad ipsius obi-
 tum, qui authore Suetonio fuit. 19. die Augusti septuagesimo & se-
 xto ætatis anno; de cuius ætatis anno ultimo deficiebāt dies trigin-
 taquatuor, uidelicet quantum est à die. 19. Augusti, quando obiit,
 usq; ad diem. 23. Septembris tunc sequentis, quando natus fuerat.
 Et ita cōputat Cornelius Tacitus: qui dicit ipsū imperasse annos
 58. licet de mēsibus & diebus taceat. Et sicut Eusebius illos ferè du-
 os annos uacantes attribuit Cæsari; ita uersa uice Cronelius Tacit-
 us eosdem adiungit Augusto. Sed melius enumerantur anni pro-
 prii imperii eius à primo consulatu: uel à triumuiratu, ut Sueton-
 ius, Eutropius, & Eusebius computant. Sicq; à primo consulatu
 ad obitum suum imperauit annos quinquaginta sex menses septem
 dies 19. quoniam primum consulatum accepit calendis Ianuarii
 anno. 20. ætatis suæ inchoato per tres menses & hebdomadam; &
 obiit die. 19. Augusti 76. ætatis anno minus diebus. 34. Si uero cō-
 putentur eius anni ab Aegypto subiugata postquam à triumuiratu
 penè transierant anni. 12. ut Græci enumerāt à mense Augusti: tūc
 fuerunt imperii eius anni ferè. 45. Si autem à monarchia eius post
 duos annos & paucos menses postquā subiugauerat Aegyptū, quā-
 do monarchiā assumpsit, ut ait Censorinus calendis Ianuarii, quā-
 uis, ut ipse dicit, & ante diem. 16. calendas Februarii Iulii Cæsaris
 diui filius Imperator Augustus sententia Numatii Planci à senatu
 ceterisq; ciuibus appellatus est; tūc anni monarchiæ ipsius fuerunt
 quadragintatres, sed non integri. Obiit autem Augustus anno ab
 vrbe condita. 767. & anno secundo penè completo Olympiadis
 198. die. 19. Augusti, per mensem & paucis diebus ante initiū ter-

tii anni prædictæ Olympiadis. Dicit enim Eutropius lib. 7. Anno ab urbe condita. 767. ipse Augustus rem. p. beatissimam Tiberio successoris reliquit. Qui priuignus ei: mox gener: postremo adoptiuus filius fuerat. Idem confirmat Orosius. Mortuo igitur Augusto, successit ei idem Tiberius: & imperii eiusdem anni à morte Augusti enumeratur; quia mox à populo Romano tâquã imperii hæres Imperator appellatus est; licet aliquãdiu distulerit exequi rei. p. gubernationem. Obiit autem Tiberius, ut Suetonio placet, octauo & septuagesimo ætatis anno tertio & uigesimo imperii. 17. calendas Aprilis, hoc est: die. 16. Martii. his præsuppositis soluamus nodum propositæ quæstionis.

*Solutio quæstionis.**Cap. 9.*

A Propositam quæstionem de anno, mense, & die passionis & mortis Christi primo determinabimus. Deinde uitæ ipsius nonnulla tempora digeremus. Demum soluemus siquid obiectum fuerit in oppositum. Quantum pertinet ad tempus passionis Christi duo firmiter tenenda sunt ex euãgelica doctrina iuxta usum ecclesiæ, ut superius diximus in prima hypothesis, uidelicet quod Christus mortem passus est luna. 15. primi mensis & quot tunc erat feria sexta, quam diem ueneris dicimus. Quæ duo inquirenda sunt per lunationes & per ordinem literarum dominicalium. Ad reperiendam ergo lunam. 15. primi mensis recurrendum est ad cyclum lunarem. 19. annorum. 1. aureum numerum Iulii Cæsaris: qui ostendit lunam primam: & ex consequenti per datam regulam superius cognosci potest luna. 15. secundum medium cursum, ut erat in usu apud Hebræos. Tunc autem iste cyclus. 19. annorum Iulii Cæsaris cum institutus fuerit circa tempora Christi: deseruit ad inueniendam lunam. 15. primi mensis: quando passus est dominus. Et quoniam (ut supra dictum est) ipse Iulius ante natiuitatem Christi annis 45. correxit calendarium: & tunc annotauit unitatem aurei numeri calendis Ianuarii: si uolumus scire quotus fuerit aureus numerus Cæsaris tempore passionis Christi. addamus prædictos. 45. annos præcedentes Christi natiuitatem: annis uitæ Christi: & inueniemus quod anno. 33. uitæ Christi cõsurget numerus annorum. 78. Partiamur ergo totum collectum in. 19. annos quoties possumus, & reperiemus quot quater uicibus aureus numerus perfecit cyclum suum. Nam decem & nouem anni quater ducti fiunt. 76. Itaque si ascẽ

damus usq; ad numerum. 78 remanebunt nobis de aureo numero secundo. Ergo anno domini. 33. iuxta cyclum lunarem Iulii Cæsaris fuit aureus numerus. 2. & sequenti anno domini uidelicet. 34. fuit aureus numerus. 3. Iulius autem in suo calendario, ut superius patet in hypothesi quinta, annotauit aureum numerum binarium die. 20. Martii: & aureum numerū. 3. die nona eiusdem mēsis: quia sic ordo aurei numeri requirebat, ut superius dictū est. Anno ergo domini 34. quando fuit aureus numerus. 3. luna. prima mensis primi fuit die. 9. Martii: & ideo luna. 15. fuit die. 23. eiusdē. Non ergo potuit esse luna. 15. die. 25. Martii. sed tunc fuit luna. 17. ergo tunc non est passus Christus, cum iuxta euangelium luna. 15. passus fuerit. Anno uero præcedenti uidelicet. 33. uitę Christi, quando fuit aureus numerus Cæsaris. 2. luna prima mensis primi fuit die. 20. Martii: & ideo luna. 15. fuit die. 3. Aprilis Has etiam lunationes inuenire possumus per aureum numerum descriptum in calendariis quibus tempore nostro utimur si fiat in eo aliqua reformatio. Fuit enim hic aureus numerus annotatus in calendario tempore concilij Niceni, antequam per unum diem à cyclo Iulii Cæsaris quoniam iam per unum diem sedem suam anticipauerat. Et ideo si posterius per unum diem reducatur, ostendit lunationes eodem modo sicut cyclus Iulii Cæsaris. Quoniam autem anno domini. 323. in concilio Niceno aureus numerus unus annotatus est: inuenitur dictus aureus numerus, si ab eo tempore partiantur anni domini per. 19. uel per additionē unius anni ad annos à natiuitate domini & partitionē in. 19. Quare inuenimus anno Christi. 33. dictum aureum numerum fuisse. 15. & sequenti. s. 34. anno fuisse. 16. Accipe ergo calendarium, quod modo est in usu, & reperies aureum numerū. 15 signatum die. 19. Martii, & ideo per datam regulam sequenti die. s. 20. eiusdem fuit coniunctio luminarium. Aureum uero numerum 16. reperies annotatum die. 8 Martii: & ideo sequenti die. s. 9. eiusdem fuit luna prima Et sic iste aureus numerus ita reformatus conuenit cum aureo numero Iulii Cæsaris: & eodē modo per illum luna. 15. reperitur. Easdem lunationes inuenire possumus per cyclos lunares, quibus utuntur Hebræi, & per alias tabulas astronomicas, ut mox subiūgemus, cum docuerimus inuenire feriam. 6. passionis Christi per literas dominicales. Ad reperiendā ergo eādē feriā sextā passionis domini recurrēdū est ad literas dominicales retrocedendo à præsentī anno ad annum passionis Christi. Et, si recte cōputaueris, inuenies anno. 33. Christi fuisse literam. D. & anno. 34.

litera. C. Quod facile sic fieri potest. Hoc anno domini 1524. sunt duæ literæ dominicales. C. B. propter bissextum. Require tabellam cycli solaris cum literis dominicalibus in hypothesi 6. & inuenies è directo literarum. C. B. cyclum solarem 21. retrocede partiendo cyclum solarē per 28. quoties poteris, & reperies anno Christi 33. cyclum solarem 14 è directo literæ dominicalis. D. & anno sequēti cyclum solarē 15. è directo literæ. C. ergo anno domini 33. fuit litera dominicalis. D. & anno domini 34. C. Quando ergo currit litera dominicalis. C. tunc dies 25. Martii est feria quinta, hoc est dies Iouis, quia ibi signatur litera. G. quæ est quinta à litera. C. Nō ergo eo die passus est Christus, quia non fuit crucifixus die Iouis feria quinta, sed die ueneris feria sexta. Passus est autem præcedēti anno uidelicet 33. à natiuitate eius, quādo fuit litera dominicalis. D. nec tunc passus est die 25. Martii: sed die 3. Aprilis, ubi signatur litera. B. quæ tunc fuit feria sexta cū. B. sit litera 6. à dominicali litera. D. Itaq; Christus inde surrexit die 5. Aprilis, ubi signatur litera D. quæ tunc fuit litera dominicalis: quoniam die dominico, qui est dies Solis, Christus à passione sua tertia die resurrexit à mortuis.

B Sed nunc reuertamur ad prædictas lunationes iuxta computationē hebraicam & astronomicam: & diem rursus inquiramus, in qua passus est Dominus, Has ergo lunationes paschales annorum Domini 33. & 34. computat dominus Paulus episcopus libro 7. secundæ partis per cyclum lunarem Hebræorum: & licet nominet eosdē annos ab incarnatione Domini: tamē uere sunt à natiuitate eius scilicet post quartum annum Domini, ut superius probauimus in sexta hypothesi, & sic tempore passionis Christi non discrepat à cōsuetâ computatione ecclesiæ, quæ computat annos ab eius natiuitate. Dicit ergo in eodē libro septimo secundæ partis. Anno incarnationis uerbi die 34. currente 15. paschalis mensis luna iuxta medium cursum, quo Hebræi utuntur ad ciuitatem sanctam Hierusalem fuit die 23. Martii quæ fuit dies Martis. Nam anno prædicto Cyclus lunaris quo Hebræi utuntur fuit. 13. quare necesse est annum communem fuisse duodecim duntaxat lunationum: cuius primi mensis nouiluniū secundū medium motum ad ciuitatē sanctam Hierusalē fuit in nocte sequente octauā diem Martii hora 11. min 1. secund. 5. Eiusq; oppositio, quam 15. paschalem uocāt, fuit die 23. Martii hora quinta minu. 23. secund. 7. Cumque cyclus solaris huius anni fuerit 15. necesse est literam dominicalem fuisse. C. & quia indirecto 23. diei in Martii in Romano calendario signatur E. sequitur

23. diem Martij fuisse diem Martis. Quamobrem necesse est. 15. lunam paschalem fuisse. 23. Martij die martis. Idem cōtinget si ad ueros planetarum motus, supputationem nostram reduxerimus. Fuit nanq; uera luminarium primi mensis coniunctio diebus æquatis ad meridianum ciuitatis sanctæ Hierusalem die. 8. Martii completa hora. 19 min. 21. die Martis. Vera quoque oppositio & .15. paschalis mensis fuit die. 23. Martij hora sexta min. 59. die martis post Solis occasum. In libro autem nono secundæ partis dominus Paulus Ait. Annus domini trigessimusquartus nō est cōueniens passioni Christi, quia pascha fuit die martis. Et in libro quarto secundæ partis dicit. Venerabilis Beda, & eius sequaces opinati sunt Dominum in humanis uixisse annos trigintatres cum tribus mēsis ut pater in libro suo de temporibus capite quadragesimoseptimo &c. & subdit. Hæc uenerabilis Bedæ fuit opinio quā & doctores nō nulli iuniores sunt imitati. Neminem tamen unquam inuenire potui, qui supputatione aliqua hanc opinionem quadraret: immo neque ipse Beda sibiip̄i satis constare uidetur. hæc ille. Quantum uero ad diem mensis passionis Christi pertinet, idem dominus Paulus libro quinto secundæ partis dicit. Tertullianus, Ioannes Chrysostomus, Cyrillus, Augustinus, & Beda dicunt Christum passum esse octauo calendas Aprilis Beda uero circa hoc titubauit referēs ad decem calendas Aprilis. Idem ascribitur Hieronymo in martyrologio: licet incertum sit, an Hieronymo uel Hysuardo, uel ab alio scriptum sit: quādoquidem reliqua, quæ in libro impresso subnectuntur neq; à Hieronymo, neq; ab Hysuardo scripta dignoscantur: sed ab hominibus nostri temporis addita constant. Hæc ille. Nos autē dicimus absq; ulla dubitatione, q̄ neq; Hieronimus neque Hysuardus in martyrologio scripsit Christū passum octauo calēdas Aprilis: quoniā in martyrologijs antiquis & manu scriptis: nec non & in impressis Venetijs octauo calendas Aprilis nulla fit mentio die passionis Christi. Sed nostro tempore quidam ex Canonicis cathedralis ecclesiæ Florentinæ hoc ibidem adiecit, & plura alia, quæ non sunt in antiquis codicibus. Et hoc martyrologium cum his additionibus nos uidimus & legimus: in cuius fine ponitur nomen authoris, hæc superaddentis: & ipsum codicem impressum esse Florentiæ ibidem describitur. Licet autem Tertullianus, Ioannes Chrysostomus, Cyrillus, & Augustinus opinentur Christum passum esse octauo calendas Aprilis: tamen eorū opinio, falsa comprobatur eo quod sit contra euāgelicā ueritatē, quæ affir-

mat Christum passum luna 15. primi mensis, feria sexta. Sed nunquam tempore Christi die 25. Martii fuit feria sexta & luna simul 15. Dicit enim dominus Paulus lib. 8. secundæ partis Paulinæ suæ, Secundum computationem hebraicam à trigésimo anno Christi ad quadragésimum nunquam inuenitur luna 15. octauo calendas Aprilis feria sexta, & libro 9. secundæ partis computatis omnibus lunationibus tempore uitæ Christi & ulterius per plures annos aperte dicit. A primo anno natiuitatis Christi usque ad sexagesimum annum nunquam accidit pascha Iudæorū 8. calendas Aprilis die ueneris. hæc ille. Albertus tamen Magnus in expositione epistolæ Dionysii Areopagitæ ad Polycarpum conatur probare Christum passum anno uitæ suæ 34. octauo calendas Aprilis per calculum Astrologicum. Sed quoniam eius cōputatio continet intolerabiles errores contra omnes computationes Astrologicas, et contra ueritatem euangelicam, ut dominus Paulus lib. 5. secundæ partis ostendit: ideo nos dicimus eum in hac cōputatione deceptum esse mendosis tabulis: licet quidam putent ipsam expositionem epistolarum Dionysii non esse Alberti Magni, sed alterius authoris sub eius nomine. Sed siue ipse, siue alius eandem computationem fecerit: manifeste patet ipsam esse erroneam: quoniam non recte computat iuxta tabulas Astronomicas: & eo etiam anno 34. uitæ Christi die 25. Martii, nec fuit luna 15. nec feria sexta, ut iam apertissime probauimus. Lunationem uero paschalem anni domini 33. iuxta cyclum lunarem Hebræorum, idem dominus Paulus lib. 7. secunde partis ita describit. Anno incarnationis uerbi dei 33. uertente, paschalis mēsis oppositio: quam 15. lunam uocant iuxta medium cursum: quo Hebræi utuntur ad ciuitatem sanctam Hierusalem. fuit die 3. Aprilis, quæ fuit dies ueneris. Nā anno 33. uertente cyclus lunaris quo Hebræi utuntur fuit 12. Quāobrem necesse est annum fuisse communem duodecim duntaxat lunationum: Cuius uernalis et primi mensis interlunium iuxta Astrologicam supputationem ad ciuitatem sanctam Hierusalem fuit die 19. Martii hora 2. min. 12. sec 28. Eiusque plenilunium fuit die 2. Aprilis computat, hoc est die tertia currente hora 20. min 34. secund. 30. Et quoniam cyclus solaris fuit 14. necesse est literam dominicalem extitisse. D. Cum ergo in Romano calendario die 3. Aprilis annotetur litera. B. sequitur tertiam diem Aprilis fuisse diem ueneris. Quare necesse est 15. lunam fuisse 3. die Aprilis die ueneris. Idem quoque continget, si ad uerum motum luminarium supputationem nostram redigere uelimus. Fuit namque uera luminarium pri-

mi mensis coniunctio die 19. Martij hora 2. min 31. die Iouis:
 Vera quoq; oppositio die 3 Aprilis hora 6. min 8. die ueneris in
 occasu Solis. Hic tamen aduertendum est Rogerium Bachon: Ioā-
 nem de Muris, & Paulum Burgēsem opinatos fuisse tunc Christum
 passum esse. hæc illę. Sed idem Rogerius Bachon in re principali re-
 cte dicit: sed tm̄ in accessoria errauit. Sic enim dicit in epistola ad
 Clemētē 5. Dominus passus est anno 33. ab eius incarnatione, hoc
 est anno 32. iuxta ueram eius ætatem. Quo anno litera domina-
 lis fuit. D. et die. Aprilis fuit oppositio luminarium. Licet enim
 Bachon rec̄te describat annum mensē & diē passionis Christi:
 tamen errauit in enumerādis annis uitæ eius: quoniā sequitur Dio-
 nysium abbatē: qui anno. 4. Christi ponit superflue bissextum &
 ex consequēti diminuit annum à uita Christi. Et ideo falso Bachō
 putauit Christum tempore passionis trigesimum secūdam annum
 agere: cum tamen uere ageret trigesimum tertium. Ioannes de Mu-
 ris fuit eiusdem opinionis cum Bachone, quia sic scripsit. Fuerūt ui-
 tæ Christi anni solares 31. & dies centum hoc est tres menses cum
 decem diebus. Hic etiam licet rec̄te describat annū mensē & diē
 passionis Christi: in ætate tamen eius errauit, eo q̄ fecit bissextum
 anno 4. Christi: quo remoto fuerūt uere anni uitæ Christi 32. men-
 ses tres & dies decem. Paulus quoq; Burgensis non conuenit prædi-
 ctis de numero annorum uitæ Christi: sed eum passum eē describit
 in supplemēto super Matthæum anno 33. uitæ suæ die 3. Aprilis,
 ut etiā testatur dominus Paulus lib 5. secundæ partis Paulinę suæ.
 Idem dominus Paulus in 4 libro secundæ partis ait. Apollinaris
 Laodicensis episcopus, beatus Augustinus, Victorinus Lemonicen-
 sis, Magister historiarum in Scholastica historia: Nicolaus de Lyra,
 & Marianus Scotus: omnes isti dixerunt dominum crucifixum fuis-
 se anno ætatis suæ 33. currente: hoc est 32. completo cum tribus
 mensibus. hæc ille. De hoc anno passionis Christi dicit idem domi-
 nus Paulus libro 9. secundæ partis. Annus domini 33. currēs pro
 dominica passione satis idoneus uideretur, nisi extra mēsem Marti-
 um obseruatus fuisset. hæc ille. Sed dominus Paulus timuit ubi ti-
 mendum non erat: quoniam ecclesia non affirmat Christū passum
 in Mense Martio iuxta calendarium Romanum: licet hoc publica
 uulgi opinione feratur. Sufficit enim ut dicamus Christum passum
 esse in lunatione Martij: licet pars eiusdē lunationis fuerit in Mar-
 tio & pars in Aprili: Cuius imitationem sequitur ecclesia: quæ pa-
 scha celebrat prima dominica post .i. 4. lunā primi mēsis idest Mar

tij. Vnde quandoq; celebrat pascha in Martio quandoq; in Aprili
 & tamen illa est lunatio Martii. Christus ergo passus est iuxta com-
 putationem mensium Hebræorum & non Romanorum. Hæbræi
 enim ut in quarta hypothese diximus, habent menses lunares mobi-
 les. Christus ergo passus est die 15. primi mensis Nisam iuxta He-
 bræos, quando erat lunatio mensis Martii apud Romanos. Vnde
 euangelistæ tãquam Hæbræi morẽ Hebræũ sequentes describunt
 Christum passum esse luna 15. primi mensis hoc est die 15. mensis
 Nisam nihil dicentes de mense Aprilis, quia non sequebantur tũc
 Romanum calendarium. Sed astronomi hanc lunationem compu-
 tantes reperiũt eius oppositiones hoc est lunã 15. fuisse die 3. Apri-
 lis iuxta Romanum calendarium. Ex computationibus igitur præ-
 dictis concludimus Christũ passum esse anno 33. uitæ suæ inchoa-
 to per tres menses & dies decem. Nam uixit annos 32. menses tres
 dies decem. Et ab incarnatione sua ad eius mortem fluxerunt anni
 D pleni 33. adiunctis decem diebus. Hanc ueritatem etiam probare
 possumus per Olympiades & per annos ab urbe condita: Nec non
 & per annos Imperatorum Romanorum, qui fuerunt tẽpore Chri-
 sti. Passus est enim Christus anno quarto Olympiadis 202. ut Euse-
 bius affirmat. Hic annus quartus dictæ Olympiadis erat indimi-
 dio: quoniam anni Olympiadum incipiunt ab æquinoctio autum-
 nali, ut superius dictum est in hypothese septima, & Christus passus
 est circa æquinoctium uernale: inter quæ æquinoctia est anni dimi-
 dium. Tunc fuit illa Solis miranda eclipsis, quam describunt euan-
 gelistæ factam esse per uniuersam terram. De qua, ut Eusebius dicit
 in libro de temporibus, Phlegõ Olympiadarum egregius supputa-
 tor in 14. libro ita dicit Quarto autem anno 202. Olympiadis
 magna & excellẽs inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio
 Solis est facta. Dies hora sexta ita in tenebrosam noctem uersus, ut
 stellæ cælo uisæ sint. Tunc currebat annus 18. Tiberii Cæsaris, ut
 Eusebius & Eutropius testantur. Et quoniam anni Tiberii à morte
 Augusti sumuntur: qui obiit authore Suetonio die 19. mensis Au-
 gusti: ideo de illo anno 18. iam transierant septem menses & paulo
 plus, uidelicet quãtum est ab eo tempore ad mortem Christi Tũc
 etiam erat annus urbis conditæ 784. propè finem quantum scilicet
 est à morte Christi ad diem 20. Aprilis, quando urbs condita est.
 Natus est aut Dominus anno ab urbe condita 752. ut placet Oro-
 sio: & in illo ultimo anno 752. deficiebant ferè quatuor menses sci-
 licet quantum est à die 25. Decembris, quando natus est Dominus:

ad diem 20. Aprilis, quando incipiunt anni conditæ urbis. Tunc inceperat quartus annus 194. Olympiadis per tres menses, scilicet quantum est à die 24. Septembris: quando Olympiadum anni sumunt initium ad 25. Decembris, quâdo natus est Dominus: ut patet ex computatione conditæ urbis deducta à mense septimo anni quarti sextæ Olympiadis, quando urbs condita est, per annos 752. usq; ad Christi ortû. Et tunc erat annus 42. imperij Augusti, ut Eusebius, Orosius, Eutropius, & Paulus diaconus affirmant sumentes annos imperii eius à primo consulatu uel à triumuiratu. Qui annus quadragesimus secundus erat iuxta finem uidelicet propè ante calendas Ianuarii, quâdo Octavianus accepit primum consulatû: Dicit enim Orosius libro septimo Augusti Cæsaris posteaq; imperaret emenso propemodum anno 42. natus est Christus. hæc ille. Itaq; prius nouem mensibus conceptus est Christus iuxta principium 42. anni Augusti. Et tunc erat tertius annus in dimidio 194. Olympiadis. Ab hoc anno tertio in dimidio existente prædictæ Olympiadis 194. quando conceptus est Christus tempore ueris usq; ad annum quartû in medio existentem Olympiadis 202. quâdo iuxta æquinoctiû uernale mortuus est Christus: fluxerunt Olympiades 8. & unus annus, in quibus continetur anni trigintatres penitus completi. Et ab anno quarto Olympiadis 194. inchoato per tres menses, quando est Christus; usq; ad quartum annum Olympiadis. 202. inchoatum per sex menses, quando mortuus est: sunt Olympiades 8. cum tribus mensibus: in quibus continentur anni trigintaduo, & menses tres. Ergo tot annos uixit in carne Dominus. Sed inquirendum est quare Eusebius in libro de temporibus annotat Christi natiuitatem anno tertio Olympiadis 194. Dicimus q; in tabulis descriptis per lineas distinguentes annos qñq; nõ ponuntur præcise anni rerum gestarum correspondentes annis Olympiadum, uel urbis conditæ: uel Imperatorum ppter diuersa annorum principia: quoniam Olympiades incipiunt in autumno: anni conditæ urbis in uere: anni uero Imperatorum, quando sumunt imperiû. Ipse ergo Eusebius retulit natiuitatē Christi ad annum Augusti 42. Et qm̄ annum 42. qñ conceptus & natus est Christus annotauit in 3. anno prædictæ Olympiadis, in eodem etiã anno posuit Christi natiuitatem: quia in eodē anno ciuili Christus cōceptus, & natus est. Melius tñ annotatur Christi natiuitas anno 4. prædictæ Olympiadis: quoniam concepto eius fuit anno 3. in dimidio existente, & post nouem menses natus est anno 4. inchoato per tres menses

ut pro-

ut probatum est Considerandum est etiam q̄ Eusebius in libro de temporibus, ut patet in codicibus manu scriptis: nō annotavit specialiter annos domini: sed q̄ui librum impressioni dedit: annos domini signavit incipiens ab incarnatione: & ideo incepit per unum annum antea uidelicet anno 3. Olympiadis 194. Annus autem primus à natiuitate Christi iuxta usum ecclesiæ: annotāus est anno quarto eiusdem Olympiadis. Insuper aduertendū est, quod in libro Eusebii anno quarto Olympiadis 202. quando passus est dominus, annotatur annus 19. Tiberii Cæsaris: cum debuerit ibi annotari annus eius 18. quo anno ipse Eusebius in eodem libro affirmat ipsum passum. Et ideo hic error non est ascribendus Eusebio, quia sibi ipsi cōtrarius esset: sed scriptori uel impressori, qui primū annum Tiberii annotauit statim post annos quinquaginta sex imperii Augusti anno secundo Olympiadis 198. Sed quoniam Augustus imperauit annos quinquaginta sex & septem menses ac dies 19. à primo cōsulatu eius. ideo annotare debuerat primum annum Tiberii anno sequenti scilicet anno tertio dictæ Olympiadis quando currebat annus domini 16. sicut recte computat beatus Antoninus. qui prima parte suę chronicæ titulo 6. c. 21. §. j. dicit. Cœpit autem imperare Tiberius anno à natiuitate domini 16. hæc ille. Inde sequitur quod anno quarto Olympiadis 202. recte annotetur annus 18. Imperii Tiberii. Sic ergo emendanda & describenda est tabula Eusebii: ut patet in tabula sequenti: in qua etiam describentur anni ab urbe condita.

DE VERO DIE

Anni im- perato.	Anni Añ Christú	Anni urbis	Anni im- perato.	Anni añ Christú	Anni urbis
	Olympias.	183.	25	18	735
1	Iulius 47	706	26	17	736
2	Cæsar 46	707	27	16	737
3	impavit 45	708	Olympias	191	
4	an. 3. m. 7. 44	709	28	15	738
	Olympias	184	29	14	739
	Vacat imperiũ 43	710	30	13	740
1	Octavia- 42	711	31	12	741
2	nus años 41	712	Olympias	192	
3	56. m. 7. 40	713	32	11	742
	Olympias	185	33	10	743
4	39	714	34	9	744
5	38	715	35	8	745
6	37	716	Olympias	193	
7	36	717	36	7	746
	Olympias	186	37	6	747
8	35	718	38	5	748
9	34	719	39	4	749
10	33	720	Olympias	194	
11	32	721	40	3	750
	Olympias	187	41	2	751
12	31	722	42	1	752
13	30	723	43	1 An. a na. dñi	753
14	29	724	Olympias	195	
15	28	725	44	2	754
	Olympias	188	45	3	755
16	27	726	46	4	756
17	26	727	47	5	757
18	25	728	Olympias	196	
19	24	729	48	6	758
	Olympias	189	49	7	759
20	23	730	50	8	760
21	22	731	51	9	761
22	21	732	Olympias	197	
23	20	733	52	10	762
	Olympias	190	53	11	763
24	19	734	54	12	764

PASSIONIS CHRISTI.

186

Anni imperato.	Anni à nati. dñi	Anni urbis	Anni imperato.	Anni à nati. dñi	Anni urbis
55	13	765	8	23	775
Olympias	198		9	24	776
56	14	766	10	25	777
57	15	767	Olympias	201	
1. Tiberius	16	768	11	26	778
2	17	769	12	27	779
Olympias	199		13	28	780
3	18	770	14	29	781
4	19	771	Olympias	203	
5	20	772	15	30	782
6	21	773	16	31	783
Olympias	200		17	32	784
7	22	774	18	33	785

Passio Christi

F Ex prædictis manifestum est Christum passum esse anno. 33. vitæ suæ currente feria sexta luna. 15. primi mensis in pascha Iudæorū. Sed nobis obiiciunt ipsi Iudæi, q̄ Christus nō fuerit occisus in die festo paschæ Iudæorū, si die. 3. Aprilis feria sexta mortuus est: quoniam eo anno Iudæi celebrarūt pascha die sequēti scilicet. 4. Aprilis die sabbati, ut probat dominus Paulus in 8. libro secundæ partis capite 4. conclusionē 4. & libro 9. secundæ partis. c. 3. conclusionē quarta. Nam Iudæi asserunt post secūdā templi ædificationē nunquā celebrasse pascha feria sexta ex traditione patrum. Et adducunt authoritatē Gamalielis discipuli Christi; & Pauli præceptoris: ad cuius pedes apostolus ipse se legē & prophetas didicisse fateatur. Qui in libro, quē de Solis & Lunæ motibus anniq; ratione cōscripsit, sic dicit. Statuerunt doctores & patres nostri Neomenias & festa in tempore conueniente, ne sabbati honor minuatur, aut alia præcepta uiolentur. Statuerunt itaq; Neomeniam nunquā feria prima, feria quarta uel sexta, posse contingere. Festum expiationis nunquā feria prima, feria tertianeq; feria sexta Pascha uero nunquā feria secunda: feria quarta neq; feria sexta obseruari posse. hæc ille. Hoc itaq; argumento procaciter Iudæi contendunt Christum saluatorem haudquaquam ab eis die ueneris in festo paschæ crucifigi potuisse. Ad hoc facile respondemus per distinctionē ex Iudæis acceptam. Constat nāq; ex scriptis Hebræorum duplex pascha fuisse, antiquum & nouum, ut refert dominus Paulus libro tertio secundæ

partis propè liberi finem: Antiquum pascha Iudæi legitimum uocant: quia in lege a Moyse Exodi. 12. Leuit. 23. & Numeri 9. mandatum legitur: ubi præcipitur pascha inchoari debere die. 14. primi mensis ad uesperam: sic quæ annus & mensis quilibet, ipso nouilunii die exordium sumat. Sed nouum pascha iudiciale uocant: quia à iudicibus & doctoribus per epicheiam quandam & legis moderatione in secunda templi instauratione institutum fuit: quia licuit ob certas causas Neomeniam anni & mensium obseruari non semper ipso die nouilunii, sed aliquando ad diem sequentem: nonnunquam ad duos dies transferri: ne expiationis festum sabbato continuaretur: aut festum palmarum & densarum frondium in sabbato accideret: & per hoc sabbati honor minueretur: aut festa uiolarentur. Christus ergo prænosens se moriturum eo die, quo multitudo filiorum Israel agnum paschalem iuxta Iudicum normam immolaret: pridie antequam moreretur cum discipulis discubuit: & uetus ac legitimum & uerum pascha obseruauit: & agnum paschalem cum azimis comedit, die & luna 14. primi mensis, que fuit feria quinta quando secundum legem Moyse pascha fieri debuit. Sed Iudæi iuxta indicium normam in secunda templi instauratione editam, pascha sequenti die fecerunt habentes respectum ad festa sequentia, ut dictum est. Christus ergo sciens hæc Iudæorum festa per suam passionem delenda esse: non curauit propter obseruationem ipsorum Neomeniam mensis Nisan: & pascha transferre ad diem sequentem: sed uerum & legitimum pascha celebrauit: ut & ipse legem seruaret. & sequenti die immolatio eius in cruce, responderet immolationi agni à multitudine immolati. Non ergo Christus anticipauit comedere agnum paschalem luna 13. ut Græci dicunt: sed illum comedit luna 14. feria 5. ad uesperam: & Iudæi trāstulerunt esum agni ad lunam 15. feria 6. ad uesperam: & celebrarunt pascha luna 16 in sabbato, ut dictum est. Quod ergo doctores catholici dicunt dñm crucifixum fuisse die ueneris in festo pascha Iudæorū: intelligi debet de festo paschæ legitimo iuxta legis edictum: à Christo & discipulis legitime obseruato. Quod autem Iudæi autumant festum paschæ ipsorū nunquam die ueneris posse accidere: intelligi debet de festo paschæ obseruato per normam uel regulam à iudicibus ipsorum traditam in secunda templi instauratione editam: quemadmodum uulgus & populi multitudo & pharisæi tunc obseruabant. Vnde Iudæi ut dicitur Io. 18. non introierunt prætorium Pilati ne contaminarentur: sed manducarent pascha, hoc est agnum paschalem: quem scili

cet comederunt iuxta traditiones seniorū feria sexta ad uesperā:
 & die sequēti celebrarunt pascha & sabbatum simul. Vnde Ioānis
 19. dicitur. Erat enim magnus dies ille sabbati, quia in eo concurre
 bant duo festa scilicet pascha & sabbatum. Sed quoties euangelistę
 mentionem faciunt de pascha à Christo & discipulis eius obserua
 to: manifeste significant Christū pridie quàm pateretur agnum pa
 schalem cum discipulis iuxta legis mādatum prima die azimorū
 comedisse: & sequenti die crucifixū esse in ipso festo paschæ iuxta
 legis mandatum: & tunc erat uigilia paschæ iuxta Iudæorum obser
 uationem Hęc plene describit & luculenter exponit Paulus episco
 pus Burgensis ex Iudaismo ad Christi fidem conuersus in additio
 nibus ad postillam Nicolai de Lyra Matthe. 26. cap. Passus est er
 go Dominus feria sexta & resurrexit inde tertia die, uidelicet feria
 G prima, quæ nunc dicitur dies dominica. Et licet non fuerint tres di
 es integri mortis Christi: sufficit tamen ut per sinecdochen intelli
 gantur, ut exponit Augustinus: Hieronymus: & Beda Si enim inte
 gri ponantur tres dies, Christus non surrexisset tertia die, sed quar
 ta. Nos autem in symbolo confitemur, quod Christus tertia die resurre
 xit à mortuis. Et ideo dominus Paulus in primo libro secundæ par
 tis Paulinæ frustra nititur probare Christum mortuum fuisse tri
 duo integro: nisi forte ut satisficiat ut cūq; Iudæis calumniantibus
 & dicentibus quod non est cōprobata ueritas mortis Christi iuxta re
 gulas medicorum: qui dicunt infirmum defunctum non minus se
 ptuaginta duabus horis hoc est tribus integris diebus cōprobari
 posse uere mortuū esse. Sed ipsis Iudæis responderi potest aliter iu
 xta rei ueritatem quod sufficientissime probata est mors Christi in ho
 ris triginta sex: quoniam ipse Christus mortuus est non ex infirmi
 tate quæ extasim faciat: sed morte uiolenter illata Nam tot & tan
 tis flagellis & plagis percussus & uulneratū est corpus eius: quod etiā
 ipso eodem die, quo passus est, omnibus manifestum fuit ipsum ue
 re mortuum esse, propter quod milites non fregerunt ei crura, quia
 uiderunt & cognouerunt eum iam obiisse: nec de hoc ullus dubita
 bat. Impossibile est enim naturaliter corpus humanum ita flagella
 tum & uulneratum sicut fuit corpus Christi perdurare posse in uita
 per triginta sex horas. Christus autē expirauit hora nona: & tribus
 horis feriæ sextæ in morte fuit: deinde 24. sabbati: & nouem feriæ
 primæ, quia credimus Christum surrexisse hora noctis primę feriæ
 nona propè diluculum iuxta illud ps 56 Exurge psalteriū & citha
 ra: exurgam diluculo. Cōcludamus ergo & dicamus Christum pas

sum esse anno 33. uitæ suæ die 3. Aprilis : & die 5. eiusdem mensis à mortuis resurrexit.

Noua opinio erronea.

Cap. 10.

Ed nouam opinionē de die passionis Christi nup̄ adiuuenit dominus Paulus ep̄s Forosempronien̄sis: qui licet in sua Paulina plurima recte computauerit tanq̄ peritissimus astrologus: in hac tm̄ ipsum errasse probare possumus saluo semper eius honore: ac seruata erga eū amicitia & charitate, qua semper eum dileximus tanq̄ uirum doctum & prælatū optimū. Nec ipsum nobis propter hoc succēseri arbitramur, si eius errorem emendamus: quoniam ipse humiliter se aliorum correctioni subiecit, dum in secunda parte suæ Paulinæ in eius exordio hæc uerba scripsit Si aliquid fortasse minus probatum aut piarum aurium offensum dixero id nunc resignando obelisco deleri, & pro nō dicto haberi cupio: singula mea scripta & dicta doctorum uirorum iudicio examinanda corrigendaq̄; summittēs: id solū ratus habiturus quod ipsorum iudicio approbatū fuerit, hæc ille. Ipse ergo opinatus est Christū passum esse anno bissextili literis dominicalibus currētibus. A. G. quo anno ab omnibus ponit̄ annus Domini 36. non q̄ ipse dixerit ipsum uixisse usq; ad annū 36. Sed q̄ annus, qui cōmuniter ponitur 36. fuerit annus Christi 34. & sic eius mortem & annos uitæ ipsius præcedentes annotat posterius per duos ānos iuxta suam opinionem: sed iuxta ueram computationem ecclesiæ quam superius declarauimus: annotat eos posterius per tres annos Nam ab anno 33. quando Christum passum esse ostendimus, usq; ad annum 36. quo ipse dicit Christū passum tres anni uere numerantur, ad hanc autem suam nouam opinionem probādā ex duobus mouetur, scilicet ex lunatione primi mēsis prædicti anni 36. & ex annis domini, quos putat à chronographis non recte descriptos per aliam lunationem & eclipsim à se cōputatam. Dicit enim quoad lunationem paschalem primi mensis anni prædicti in libro 7. secundæ partis, Anno incarnationis Domini 36. currente paschalis mensis oppositio: quam 15. lunā uocant s̄m medium cursum, quo Hebræi utuntur ad ciuitatē sanctam Hierusalem fuit in nocte sequēte trigesimam diem Martii, quæ fuit dies ueneris. Nam anno 36. currente fuit nouilunium quintadecima die Martii hora 17. min. 22. secund. 21. & eius pleniluniū fuit die 30. Martii hora 11. min. 44. secund. 23 Et quia cyclus solaris fuit 17. necesse est annum fuis

se bissextilem in literis, A. G. Cū ergo in Romano calendario, ē di-
recto diei 30. Martii signetur litera. E. ideo tunc fuit feria sexta &c.
Idem quoq; continget, si ueros luminarium motus animaduertere
uelimus. Fuit nanq; uera coniunctio die 16. Martii hora 7. min. 9.
in nocte sequente diem ueneris. Vera quoq; oppositio fuit die. 30.
Martii hora 5. min 51. die ueneris in occasu Solis. hæc ille. Ex an-
nis quoq; Domini, quos putat à Chronographis non recte descri-
ptos, per aliam lunationem & eclipsim à se computatam suam opi-
nionem roborare nititur. Dicit enim Eusebium & omnes Chrono-
graphos in computandis annis Domini errasse: & tamen ipse iacit
fundamentum suę opinionis super quodam dicto Eusebii Chrono-
graphi. Id autem dictum Eusebii tale est, cum describit mortem Au-
gusti. Defectio Solis facta ē: & Augustus 76. ætatis suæ anno Athel-
læ in Cāpania moritur. Inquisiuit autem dominus Paulus quo an-
no Domini prædicta eclipsis fuerit: & inuenit eā anno Domini 17.
in quo annotatur secundus annus Tiberii Cæsaris: & cum crederet
eam factā esse sex mensibus ante mortem Augusti: ideo dicit Chro-
nographos in duobus annis errasse. De prædicta autem eclipsi sic
scribit in sua Paulina libro 13. secundę partis Anno Domini Sal-
uatoris iuxta cōsuetam supputationem decimo septimo: maximā
Solis eclipsim factam inuenimus, in qua totus Sol Romæ & in plu-
ribus Italiae regionibus uisus fuit obscurari die Februarii decima
quinta, hora ferè meridiana in 26. gradu Aquarii Sole domum re-
giam possidente. Cumq; Sol ad oppositum loci eclipsati peruenif-
set, uidelicet ad 26. gradum Leonis eodē die expirauit Augustus
Sueton in Tranquillo authore 14. calendas Septembris, qui est di-
es 19. mensis Iulii: qui nunc Augustus nuncupatur. hæc ille. Et
ut opinionem suam magis roboraret in libro decimo secundę par-
tis dicit sibi fuisse oraculo desuper ostensum Chronographos in
computandis annis Domini errasse in duobus annis. Hæ sunt ra-
tiones quibus opinionem suam defendere conatur. Quæ quidem
rationes facillime soluantur & improbantur, si diligenter inspiciā-
tur & examinentur.

Solutio rationum deficientium.

Cap. II.

A Rimo ergo quantum ad lunationem primi mēsis in an-
no Domini 36. dicimus dominum Paulum in ipsius cō-
putatione defecisse, eo q̄ discordet à cōputatione cycli
lunaris Iulii Cæsaris: cuius cyclo probat̄ eo anno lunā

15. primi mēsis fuisse 31 Martii die in sabbato. Nam si annis Domini 36. addas annos 45. qui sunt anni inter correctionem calendarii & natiuitatem Christi : consurgent anni 81. Quos si partiaris in 19. reperies numerum decēnouennale Iulii quater uicibus reuolutum. & remanebūt tibi 5. pro aureo numero anni Domini 36. Inquire calendarium Iulii Cæsaris superius descriptum in hypothesi quinta. Et reperies aureum numerum 5 signatū è directo diei 17. Martii Sed quoniā ille annus fuit bissextilis : & Februario additus est unus dies: ideo præcedēti scilicet 16. die Martii fuit luna prima Ergo per regulam datam superius de inuentione lunæ 15. ab ipsa coniunctione in hypothesi quinta eodem mense luna 15. fuit die 31 Martii die sabbati . Idem reperies, si computaueris eandē lunationem per cyclum lunarem Hebræorum . Vnde satis miramur quod cum dñs Paulus cæteras lunationes maxima cum diligētia computauerit : in ista tamen ex nō recta consyderatione defecerit. Et quidē ex eius uerbis potest cognosci defectus illius. Nam dicit expresse ipsam lunam 15. fuisse nocte sequente trigessimam diem Martii. Ergo fuit die 31. eiusdem mensis s̄m Hebræos: qui computāt dies ab occasu Solis. Vnde coniunctio eiusdem lunationis fuit die 16. Martii non solum iuxta cyclum Iulii, sed etiam Hebræorum ; non die 15 ut ponit dominus Paulus . Qui anticipauit per unum diem in hac lunatione, ut suam opinionem tueretur. Veruntamen coniunctionē recte posuit die 16. Martii. Et licet sic errauerit in septimo libro secundæ partis: tamen in octauo libro secundæ partis ca. 4. ipse probat, iuxta doctrinam Gamagielis Hebræi, Iudæorum pascha tunc celebratum fuisse die 31 Martii . Vbi adiungit & dicit . Et quoniam oppositio luminarium mēsis Nisam ad Romanum calendarium reducta facta fuit in nocte sequēte trigessimam diē Martii, quæ fuit dies: ueneris sequitur de necessitate, phase Iudæorum trigesima prima Martii die sabbati celebratū fuisse hæc ille. Ex quibus uerbis ipse detegit suum errorem in libro septimo descriptū. Adhuc etiam dicimus quod si luna 15. fuisset die 30. Martii post decimam octauam horam Hebræorum more. ut dicit Paulus Borgenfis, & cōfirmat dominus Paulus Foro semproñ pertinuisset ad diem sequentem. s. 31. multo magis ex quo luna 15. prædicta facta est in nocte sequente trigessimā diem Martii. Cum ergo illo anno luna 15. primi mensis fuerit uere & secūdū usum Hebraicū die 31 Martii die sabbati, patet quod illa oppositio luminariū non est conueniens passioni Christi, qui passus est feria sexta non sabbato . Quantum

uero ad eclipsim anni Domini 17. In mēse Februario; dicimus eum recte ipsam computasse: quia uere fuit anno Christi 17. & tunc curabat annus 4. propè medium Olympiadis 198. & ab urbe condita erat annus 768. propè finem: sed ipsum errasse dicimus quātum ad hoc, q̄ hanc eclipsim ipse dicit esse factam anno ultimo Cæsaris Augusti, cum fuerit anno secundo Tiberii Cæsaris, uidelicet secundo anno post Augusti mortem. Quod ex eius uerbis recta ratione prolatis probare possumus: & per computationem Astronomicā: & per annos Imperatorum: & per annos Olympiadum, & urbis cōditæ. ipse enim dominus Paulus ex Astronomica supputatiōe: & similiter Ioannes Stofflerinus probauerunt Iuliū Cæsarem emēdasse calendarium anno 45. ante Christi natiuitatem iuxta descriptionem Chronographorum usu habitam. Probauit etiam idem dominus Paulus prædictā eclipsim fuisse anno Christi 17. secūdū eandē computationem. Si autem annis 45. ante Christi natiuitatem addas annos 17 post eius ortum: consurget numerus annorum 62. Ergo à correctione calendarii ad prædictum annum Domini, quo ipsa eclipsis accidit. enumerātur anni 62. Videamus modo annos uitæ Augusti. Ipse enim Augustus authore Suetonio: quē dominus Paulus sequitur obiit anno 76. ætatis suæ. Et in morte Iulii Cæsaris Octauianus agebat annum 18. Occisus est autem Cæsar anno secundo à correctione calendarii. Ergo anno correctionis eiusdē Octauianus agebat annum 17. & iam de ipso anno trāsegerat tres menses scilicet quantum est à die 23. Septembris, quādo natus est ad calendas Ianuarii, quādo correctio calendarii cœpta est: & ante correctionem calendarii trāsierant 16. anni uitæ Octauiani. Addamus ergo 16. annos uitæ Octauiani ante correctionem calendarii annis 62. qui fuerunt ab ipsa correctione ad prædictam eclipsim factam anno Domini 17. & cōsurget numerus annorum 78. Ergo sequerent̄, q̄ si Augustus obiisset post ipsam eclipsim, uixisset, annos 78. quod est falsum. quia ipse uixit annos tātummodo 76. ut Suetonius, Eusebius & ipse dominus Paulus affirmant. Ergo Augustus obiit biennio ante ipsam eclipsim: & tunc erat annus 2. Tiberii, ut recte supputant Chronographi. Non ergo ipsi Chronographi anticipauerunt annos Domini per duos annos: sed ipse dominus Paulus duobus annis postergauit eos contra ea, quæ ipse prius recte dixerat. Cū ergo ipsa eclipsis fuerit per duos annos post Augusti obitum: non poterat eius mortem designare, ut falso cōputat dominus Paulus, qui dicit ante ipsius mortem eā accidisse. Et sic ut defendat

& saluet unum dictum parui momenti Eusebii ante mortem Augusti describentis ipsam eclipsim: destruit omnem computationem annorum Domini magni ponderis: nō solum ipsius Eusebii: sed etiā omnium aliorū Chronographorū cōtra rectam rōnem. Inordinate enim ageret si quis ut saluaret in horto arborem sterilem: incidere ret omnes alias fructiteras. Secundum autē rectā rationem dicendū est in hoc minimo Eusebiū errasse: & in cæteris maximis recte scripsisse. & nullum inde sequitur inconueniēs. Is autem error Eusebii ex eo processisse uidetur: quoniam eclipsim prodigiosam quam debuerat annotare post mortem Iulii Cæsaris: descripsit iuxta obitū Augusti, qui ei successit ob temporis uicinitatē. Nam de eclipsi Cæsaris nihil post eius obitū annotauit. De qua tamen loquitur Virgilius primo Georgicorum iuxta finem dicens.

Sol tibi signa dabit & c. & subdit.

Ille etiā extincto miseratus Cæsare Romanus:

Cum caput obscura nitidum ferrugine textit:

Impiaq; eternam timuerunt secula noctem.

Et Plutarchus ubi de prodigiis post extinctum Cæsare meminit, inquit. Solis p̄terea lumē caligine obsessū: totoq; nāq; illius anni spatio pallens globus & sine splendore oriens, imbecillē ac tenuē ex se calorem emittebat & c. Plinius itē lib. 2 c. 3. ait. Fiunt prodigiosi & longiores Solis, defectus qualis occiso dictatore Cæsare, & Antonio bello totius penē anni pallore continuo. Appianus quoq; libro quarto scribit multa prodigia signaq; perhorrenda Romæ uisa esse post Cæsaris cædem. Ex quibus uerbis patet illā Solis immutationē fuisse prodigiosā. Suetonius autē nihil scribit de eclipsi post cædem Cæsaris: sed nec etiam describit defectum Solis fuisse ante obitum Augusti. In uita etiam Tiberii de nulla eclipsi meminit: sed hoc tantum insinuat dicens. Expulit Mathematicos Tiberius: sed deprecantibus ac se artem desituros promittentibus ueniam dedit hæc ille. Hoc autem fecisse cōstat, quoniam infortunia, quæ ex eclipsi uel motu cœlestium prædicebant, quandoq; non eueniebant: & propterea eos tanq̄ supersticiosos expellere uoluit. Iulius Firmicus Astrologiæ gnaros appellat Mathematicos. Sicut ergo eclipsis post Cæsaris cædem, non protendebat eius mortem. sic etiam eclipsis, quæ fuit post obitum Augusti per duos annos, nō fuit signum obitus eius nec etiam designauit mortem Tiberii, quāuis acciderit Sole domum regiam possidente: iuxta sententiam domini Pauli: quoniam ipse Tiberius non modo sex menses post ipsam eclipsim

uixit: sed annos plusquam uiginti. Insuper probare possumus Chronographos non errasse: ex annis Olympiadum & urbis conditæ: quoniam dominus Paulus non negat annos Olympiadum & urbis conditæ à Chronographis fuisse recte descriptos: sed annos Domini & Imperatorum affirmat male annotatos ab eis biennii anticipatione. Nam utitur præcipue testimonio Censorini: qui computat annos Imperatorum Romanorum per annos Olympiadum & urbis conditæ. Dicit enim ipse dominus Paulus in 13. libro secundæ partis capite 5. Censorinus tanquam controuersiarum conciliator, & errorum censor, uarias ac diuersas annorum & temporum supputationes exponit Hoc authore Censorino, quem ipse pro se citat, ostendimus ex annis Olympiadum & urbis conditæ per eum descriptis Chronographos non errasse in annis duobus: sed recte annos descripsisse. Dicit enim idem Censorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, ut supra eum citauimus in hypothesi octaua Hic annus cuius uelut index & titulus quidam est Vlprii & Pontiani consulatus ab Olympiade prima millesimus est & quartus decimus ex diebus duntaxat æstiuis, quibus agone Olympiacus celebratur. A Roma autem condita nongentesimus nonagesimus primus: & quidem ex Palilibus, unde urbis anni numerantur. hæc ille. Sumit ergo Censorinus pro titulo & indice annum consulatus Vlprii & Pontiani, qui est ab Olympiade prima millesimus & quartus decimus: qui est secundus annus Olympiadis 254 Nam anni mille quatordecim continentur in Olympiadibus 253. & dimidia Olympiade, quæ est ducentesimaquinquagesimaquarta anno eiusdem secundo. Hic est annus secundum Eusebium & alios Chronographos ab incarnatione Christi ducentesimus quadragesimus à natiuitate uero eius iuxta usum ecclesiæ ducentesimus trigessimus nonus. Tunc currebat annus 991. ab urbe condita, ut hic dicit Censorinus, hoc est ab anno quarto sextæ Olympiadis ex Palilibus id est ex die 20. Aprilis, quando Roma cœpit ædificari. Si ergo retrocedamus ab hoc anno ad cædem Cæsaris, reperimus eam factam esse anno 44. ante Christi natiuitatem: qui erat quartus annus Olympiadis 183. & annus ab urbe condita 709. ut supra patet in tabula temporum: Et reperiemus Christum natum anno quarto Olympiadis 194. qui erat annus conditæ urbis 752. & annus 42. fere completus Augusti, à primo eius consulatu uel triumuiratu. Inueniemus etiam eclipsim illam, de qua diximus, fuisse anno Domini 17. & anno secundo Tiberii: qui erat annus 4. Olympiadis 198

& annus ab urbe condita 768. Cognoscemus & Christum passum esse anno quarto Olympiadis 202. qui erat annus urbis conditæ 784. propè finem: & annus 18. Tiberii Cæsaris, ut prædicta tabula continetur. Non est mirum si dominus Paulus in hac computatione defecerit: quoniam usus est libro Censorini impresso mendoso in quibusdam numeris in eo quod sequitur in uerbis eius. Nam cum computasset annos à prima Olympiade & ab urbe condita sumens pro titulo & indice annum consolatus Vlprii & Pontiani: eosdem computat per annos Iulianos & Augustios dicens, ut habetur in textu impresso, quem adducit dominus Paulus. Eorum uero annorum, quibus Iulianis nomen est, ducentessimus octuagesimus tertius: sed ex die calendarium Ianuarii: unde Iulius Cæsar anni à se constituti fecit principium. Ad eorum qui uocantur anni Augustorū ducentessimus sexagesimus quintus: perinde à calendis Ianuariis: quamuis & ante diem sextum decimum calendas Februarii Imperator Cæsar sententia Munacii L. Planci à senatu ceterisque ciuibus Augustus est appellatus. Sed Aegyptii quòd biennio ante in potestatem ditionemque populi Romani uenerint, hunc Augustorum annum uocant ducentessimum sexagesimum septimum. hæc ibidem. In textu uero manu scripto & emendato, ubi textus impressus habet annum Augustanum ducentessimum sexagesimum quintum, scriptum reperiemus annum ducentessimum sexagesimum septimum, & ubi in textu impresso habetur annus ducentessimus sexagesimus septimus secundū Aegyptios: in textu manu scripto emendato scriptū est annus 369. Mendositate textus impressi, quē secutus est dominus Paulus, hac ratione per ueram computationem sic ostēdimus. Manifestum est ex probatione dñi Pauli epi & Ioannis Stofflerini Iulium emendasse calendarium anno 45. ante Christi natiuitatem iuxta consuetam annorū Domini cōputationem per Chronographos descriptam. Si ergo addas prædictos annos 45. annis dñi 239. quo anno Censorinus sumit titulum & indicem suæ cōputationis: cōsurgit numerus annorū 284. Ergo ab anno correctionis calendarii usque ad prædictū annū Dñi 239. fuerunt anni 284. Censorinus uero dicit eum annū esse. 283. Ideo ipse Censorinus nō incipit annos Iulianos ab anno correctionis calendarii: quod fuit 45. annus ante Christi natiuitatem: sed ab anno sequenti. scilicet promulgationis calendarii: qui fuit annus 44. ante quē Christus nasceretur. Idem annus promulgationis fuit annus necis Cæsaris: qui fuit interfectus anno secundo à correctione calendarii inchoato per duos menses & dimidium:

quia fuit occisus die 15. Martii. Ergo Censorinus accepit annos Iulianos à præcedentibus calendis Ianuarii necis ipsius, qui fuit annus publicationis & promulgationis calendarii, ut dictum est. A nece autem Cæsaris incipiendo à præcedentibus calendis Ianuarii usq; ad monarchiam Octauiani fuerunt anni 16 uidelicet duo anni interregni: duodecim anni triumuiratus usq; ad subiugatam Aegyptum: & duo anni usque ad eius monarchiam: qui simul fiunt anni 16. Si autem ab annis Iulianis 283. subtrahas annos 16. erit annus prædictus Augustanus 267. ut scribitur in libris emendatis manu scriptis. Si uero subtrahas ab eis annos 14. quia biennio antea fuit subiugata Aegyptus: erit annus iuxta Aegyptios 269. ut scriptum est in emendato codice. Cum ergo dominus Paulus deceptus esset mendoso codice impresso, & non considerasset ueram computationem a se factam iuxta consuetam annorum Domini supputationem de emendatione calendarii per Iulium Cæsarem anno 45. ante Christi ortum: non est mirum ipsum in hoc errasse. Dicimus ergo quod licet Eusebius in aliquo defecerit: non tamen per eum facta est deordinatio in annis Domini: nec anticipauit eos per biennium, ut affirmat dominus Paulus: quoniam non accepit annos imperij Augusti a cede Cæsaris, sed posterius per duos annos. Nam ut concludit dominus Paulus libro 13. secundæ partis: oraculo 13. Eusebius incepit primum annum imperij Augusti à primo eius consulatu, uel ab initio triumuiratus. Et ideo duos annos præcedentes in terregni, quos annumerat Iulio: non adiecit Augusto, ut alibi falso putauit dominus Paulus sibi ipsi contraria scribens. Itaque ab inchoato anno imperij Octauiani à primo eius consulatu cõuenienti supputatione Christus natus est anno Cæsaris Augusti 42. qui tamen erat 44. a nece Cæsaris secundum computationem Cornelii Taciti. Et mortuus est anno imperij Tiberii 18. anno quarto Olympiadis 202. Non ergo Eusebius cum aliis Chronographis errauit in annis Domini, nec biennio anticipauit eos. Sed ipse dominus Paulus plurimum errauit in postergatione annorum Domini: quoniam deordinat & confundit annos Christi extrahens ipsos ab annis cõuenientibus Olympiadum & urbis conditæ recte computatis. Nam ex eo quod dicit passionem Domini fuisse eo anno, quo nos ponimus annum Christi 36. sequitur quod tunc fuerit annus 3. Olympiadis 203. & tunc non fuisset illa mirabilis & supernaturalis eclipsis passionis Christi: quam etiam ethnici narrant fuisse anno quarto Olympiadis 202. Ex eius etiam opinione sequitur deordinatio annorum

hebdomadum Danielis: de quibus nō est modo dicēdum, quoniā de ipsis alibi scripsimus. Sequeretur etiam deordinatio in enumeratione, annorum Domini iuxta usum ecclesie: & quod plus est, sequeretur Christum passum esse in sabbato contra doctrinam euangelicā ut probatum est. Plura etiam alia incouenientia ex sua positione sequerentur, quæ breuitatis causa præterimus. Dum ergo ipse putauit per suam nouam adinventionem enodasse difficultatem de die passionis Domini: magis ac magis eā nodis fortioribus inuoluit.

D Cum autem cognosceret dominus Paulus suas rationes & cōputationes non esse sufficientes ad probandum suam opinionem: conuertit se ad somnium uel imaginariam uisionem, dum affirmat sibi de super oraculo demonstratū omnes Chronographos in annis Domini in duobus annis errasse. Si hoc fuisset diuinum oraculum: & reuelatio prophetica: utiq; adhibēda ei esset fides. Sed authore Paulo apostolo non omni spiritui credēdum est, sed probādi sunt ipsi spiritus utrum ex Deo sint. Quòd autem eius oraculum non fuerit diuina reuelatione factum: sed potius humana adinuētionē confictū ultra id quod continet intolerabilem errorem contra euangelicā ueritatem, etiam hac ratione probari potest: quoniam reuelatio diuina menti prophetæ ueritatem certam, non dubiam opinionē insinuat. Hoc autem eius oraculum non fecit eum certū, sed sub dubitate & opinione reliquit: cum opinio nō habeat certitudinem: sed adhereat uni parti oppositorum cum formidine alterius. ut ex eius uerbis post libri sui finem in totius operis per orationē suā manifeste probari potest. Dicit enim ibidem. Hortor etiam lectore: quin immo rogatum eum uelim: ut hæc scripta mea solita protestatione accipiat, nō tāquā ppositiones aut cōclusiones, quia nihil asserere ut affirmare intendo, sed tāquā quæstiones, & problemata, & quasi libamenta quædam, quibus ingenui animi ad inuētionem diei passionis Christi, stimulo ueritatis indagandæ, incitari, prouocari, & instigari possint. Vt enim diuus inquit Hieronymus, non è diffinito asserimus quæcūq; scribimus: sed ea lectoris arbitrio derelinquimus: Sic & nos hæc scripsimus, ut præstemus diligentiam perquirendi potius q̄ affirmādi temeritatē. hæc ille. Ex quibus uerbis patet, q̄ non ex reuelatione diuina: sed ex humana adinuētionē locutus est, quēadmodum loquuntur oratores & poetæ: qui uarias adinventiones & similitudines cōfingunt ut facilius persuadeāt quod uerū putant humana æstimatione. Vnde & iudicio sapientum ipse: dñs Paulus in hoc imitatus est Ciceronē: qui in libro de Rep. apte cō

fingit somnium Scipionis, ut suis dictis tanquam diuino spiritu placis
 maior fides adhibeatur. Quod quidem somnium eleganter Macro-
 bius exponit referens illud potius ad ingenium Tullii aptissime con-
 fingentis: quam ad somnii ueritatem. Quis non uideat quanto ingenio
 dominus Paulus libro 10. secundæ partis adaptauerit sibi uisionem
 illam amplam: quam confirmare nititur uno & quinquaginta oracu-
 lis humanis, etiam ex libris Gentilium à libro 10, secundæ partis
 usque in finem totius operis? In quibus oraculis plura sunt quæ facile
 improbari possunt: quoniam in eis aliqua sunt sibi inuicem aduersantia &
 contraria: alia quæ non plene concludunt rei propositum: alia quæ fal-
 sum continent: uel errore authorum uel etiam uitio scriptorū: alia quæ
 potius fundantur in adaptatione humana quam in rei ueritate: Quæ om-
 nia emendatione indigerent: sed nos breuitati studentes nunc ea omit-
 timus. Quilibet autem lector ex eis, quæ superius probauimus, pote-
 rit in eis cognoscere quæ sint emendatione digna. Gratias tamen agimus
 domino Paulo, qui suo laborioso opere cui diu insudauit dedit: no-
 bis occasionem indagandi & reperiendi ueritatem, non uirtute no-
 stri ingenii, sed speciali auxilio Dei: à quo bona cuncta procedunt.
 Probationes autem nostras in scriptis redegimus non in sigillatio-
 nem tanti præfulis: sed amore ueritatis, quam summe diligimus, in
 totius ecclesiæ Christi ædificationem. Et quoniam ipse præsul do-
 minus Paulus amator est ueritatis, ut nobis certissimum est: inspe-
 cta ueritate assensum præbebit rationibus ipsam ueritatem comprobantibus:
 quoniam ipse in totius operis sui peroratione dicit. Si cen-
 sores mei aliam uiam indagandi diem passionis Domini magis ido-
 neam docuerint: nullum mihi cum Chronographis certamen resta-
 bit hæc ille. Cum igitur aliam uiam magis probabilem iam osten-
 derimus: utique cessare debet eius certamen contra Chronographos.
 Siquis autem melius inuenerit, proferat in lucem: & nos ueritati
 probabiliori cedemus. Ad rem nostram reuertentes concludamus
 propositum. Cum ergo luna 15. primi mensis anni Domini 36. quæ
 fuit in sabbato non conueniat passioni Christi, quia mortuus est
 non sabbato, sed feria sexta, & ex tali opinione tot & tanta absurda
 contra ueritatem sequuntur: censemus reprobendam esse talem as-
 sertionem. Peius errauit Marianus Scotus, qui reduxit passionem
 Christi ad annum Domini 12. ponens eius natiuitatem antea: ex
 qua positione multo plura inconuenientia sequuntur. Quare con-
 cludimus Christum uere passum anno uitæ suæ 33. ut iam ad ple-
 num Deo inspirante probauimus.

A

E die mortis Christi iam uberrime diximus. Nunc restat ut breuiter dicamus aliqua de totius uitæ illius tēpore. Et quoniā satis diximus de ipsius cōceptione & natiuitate quo ad tempus Cæsaris Augusti: ideo aliquid dicendum est, quo ad tēpus Herodis regis: cuius diebus natus est Dominus. Philo hebræus in Breuiario temporū Herodis tempora nobis insinuat. Nā ibidem describit oēs reges & Duces ac Pontifices Hebræorū, & quot annos præfuerint in regimine. Ultimū. n. dicit præfuisse Hyrcanum annis 34. Quo capto à Parthis, ut ibi scribitur relicta uxore ac filia & eius fratre Aristobolo: mox Herodes iubēte senatu Romano inuitis Hebræis regnū tyrannicum iniit sumpta sibi uxore filia Hyrcani capti à Parthis: Et declarato filio eiusdē Hyrcani Aristobolo Pōtifice, ut Iudæorū animos ad se inclinaret. Sustulit autē ex filia Hyrcani sibi uxore filios duos. Sed cū anno 26. tyrannici regni sui, Herodes reuersū socerū Hyrcanū aduerteret more prisco regis salutari ad Hebræis: illū sibi focerum, focerūq; atq; filiam sibi uxorem: & duos ex ea susceptos liberos & Aristobolū interemit: biennioq; post Hebræos multis calamitatibus afflixit. Anno uero 30. principatus sui tyrannici, Zanedrim ex domo David deleuit: & Annaleum quēdam atq; Zanedrim ex Profelitis suffecit: qui nimium in lege uidebātur eruditi. Tum & Salomen sororem suam & uirum eius de tribu Iuda: itemq; proprium filium, quem ex uxore eiusdē tribus susceperat, interfecit: q̄ diceretur iam in lege promissus Christus natus. Fessi tandem Hebræi: ultro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt iurantes in fide ipsius ac posterorū sese permāsueros. Regnauit hic primus Herodes Ascalonita tyrannico principatu annis trigintauno: & legitimo sex. Hæc Philo Hebræus ad uerbum. Hic igitur primus Herodes alienigena tyrannico simul & legitimo principatu regnauit annos 37. ut etiam Eusebius & cæteri omnes communiter attestantur. Primus autem annus regni sui tyrannici ab Eusebio annotatur simul cum anno 11. Octauiani Augusti: & annus 32. qui fuit primus ānus eius legitimi principatus, ab eodem annotatur cum anno quadragesimo secūdo Cæsaris Augusti, quando conceptus & natus est Christus. Dum autē regnaret tyrannico regno: nondum ablatum erat regnum à Iudæis: sed statim eo tempore quo ipsi Hebræi fessi ultro ipsi ac eius posteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipsius ac posterorum se se permansuros. Et tunc ablato regno a Iudæis adimpleta est prophetia.

Iacob

Jacob dicētis Geñ 49. Non auferetur sceptrum de Iuda & dux de femore eius, donec ueniat qui mittēdus est. Nā statim ablato Hebræorum regno, conceptus & natus est Christus in diebus Herodis Regis anno scilicet primo sui legitimi principatus. Et quoniā anno, quo cōceptus est, fuit litera dominicalis. B. ut superius computauimus patet ipsum cōceptū esse feria 6. qm̄ die 25. Martii qñ conceptus est, assignetur in calēdario Romano litera G. quæ est sexta à litera, B. quæ tunc fuit dominicalis. Patet etiā ipsum natū esse die dominica: qm̄ die 25. sequētis Decēbris, qñ natus est, an notatur litera B. quæ tūc fuit litera dominicalis. Calendis autē Ianuarij sequētibus uidelicet octauo die natiuitatis eius mutata est litera dñicalis & fuit. A. quæ in calēdario annotat̄ calendis Ianuarii: ideo circūcisus est die dominica. Magi autē obtulerūt ei munerata feria 6. qm̄ in die Epiphaniæ signatur litera. F. quæ est 6. ab A. litera tūc dominicali, Præsentatus est autē in tēplo quadagesimo die à sua natiuitate feria 5. Nā in die purificationis Mariæ die 2. Februarii signatur litera. E. q̄ tūc fuit feria 5. Annus autē cōceptionis & natiuitatis Christi nō fuit a correctione calendarij 46. ut in sua tabula literarum, dñicaliū dominus Paulus annotat addēs cōtra rationē in principio tabulæ unā literam: s. C. ut supra diximus sed fuit annus 45 ut nos annotauimus ratione suprius dicta. Quapropter eo anno, quo cōceptus est Dominus nouiluniū primi mēsis fuit die 25. Martii: quo die cōceptus est Christus, scilicet in ipsa Neomenia. Nam anno 45. à correctione calendarij fuit cyclus lunaris Cæsaris 7. qui numerus annotatur in calendario Iuliano die 25. Martii. Conuenientissime autē Christus cōceptus est in uētre materno die coniunctionis Lunæ cum Sole: quoniā Christus uerus iustitiæ Sol, tunc Lunæ hoc est Mariæ uirgini genitrici eius coniunctus est per carnis assumptionē. Sed quoniā dominus Paulus annotat Christi conceptionem anno 46. a correctione calendarij contra rationem & contra seipsum, quia recte prius a correctione ad Christum quadragintaquinque annos cōputauerat: ideo etiā errauit in annotatione ipsius lunationis. Nam in septimo libro secundæ partis dicit anno incarnationis dominicæ interluniū primi mensis secūdū mediū motū fuisse die 12. Martii cōpleta cum horis 23. min. 28. secund. 20 Sed hæc lunatio fuit anno primo natiuitatis Christi hoc est post eius natiuitatē: cuius interluniū iuxta cyclum Cæsaris fuit die 14. Martii cum e directo eius assignetur in calēdario Iuliano cyclus lunaris 8. In mense autem Decembri,

quādo natus est Dominus, iuxta cyclum Cæsaris interlunium fuit die. 15. eiusdem mēsis: ubi signatur cyclus Cæsaris 7. Ergo Dominus natus est luna decima eiusdem mensis uidelicet die 25. octauo scilicet calendas Ianuarij. Sed iuxta computationem domini Pauli tunc fuisset luna 11. quoniā anticipat lunationes per unum diē: eo q̄ putauerit ante Christi incarnationem fuisse bissextum: nō tamen fuit, ut superius probatum est: ideo non erat necesse anticipare lunationes per unum diem. Inter duos autē terminos uitæ Christi hoc est inter natiuitatem eius & mortē, solus euāgelista Lucas duo tantum tempora eius describit, scilicet annum duodecimum, quando remansit in templo: & annum trigessimum quādo baptizatus est. Christus cum parentibus ascēdit in templū in die festo paschæ cum esset annorū 12. hoc est dum ageret annum duodecimū, ut exponit Glossa & Ambrosius: Non enim compleuerat annū duodecimum, quia sic ageret annū tertiumdecimum: sed iam transierant de anno duodecimo tres menses: quia pascha fiebat iuxta æq̄ noctium uernale: & Christus natus fuerat iuxta solstitium hyemale præcedens. Ille annus fuit bissextilis, in literis. C: B. & luna 15. primi mensis, in qua celebratur pascha Iudæorum, fuit die 26. Martij die sabbati, ut patet per cyclum lunarem Cæsaris: qui illo anno fuit 19. & annotaturè directo diei. 13. sed propter bissextū interluniū fuit die præcedēti, scilicet 12. in sabbato. Baptismus Christi fuit transacto eius anno 29. & inchoato trigesimo. die 6. Ianuarii. Sic enim dicitur Lucæ 3. Anno 15. imperij Tiberij Cæsaris: ipse Iesus quando baptizatus est, erat incipiens quasi annorum 30. Prædicauit autem Saluator mūdi tribus annis, ut testatur martyr Ignatius in epistola ad Trallianos prima. Eusebius etiam in libro de tēporibus idē affirmat. Post baptismū autē eius: & postquā fuerat in deserto 40. diebus, inde prædicare cœpit. Et si diligenter cōputauerimus a baptismo Christi, hoc est ab 8. idus Ianuarii ad eius passionem, quæ fuit 3. nonas Aprilis: reperiemus intercesse tres annos, & fere totidē menses. Cū enim Christus, ut superioribus probatum est, passus sit annos 4. Olympiadis 202. eodem anno in dimidia parte & paulo plus elapso. Et anno Tiberij 18. de quo iam transierant septē menses cum dimidio: si retrocedamus p̄ tres annos & totidem menses: reperiemus Christum baptizatū anno primo Olympiadis 202. inchoato per tres menses & paulo amplius. Eratq; tunc annus Tiberij 15. inchoatus per quatuor menses & dimidium. Cum igitur Dominus, ut probatū est, passus sit anno 33.

uitæ suæ inchoato per tres mēses manifestum est q̄ qñ baptismū accepit, impleuerat 29. annū. & inceperat trigessimū per dies 13. s. quātum est à die 25. Decēbris qñ natus est: ad diem 6. Ianuarii qñ baptismum suscepit. Hoc autē recte cōfirmat dñs Paulus libro 4. secundæ partis dicens. Quod anno trigessimum incipiente Christus baptizatus est Lucas euāgelista insinuare uidetur scribēs Iesum dum baptizaretur extitisset quasi annorū 30. uolēs significare eū tunc incepisse annum trigessimum: cuius uerba hæc sunt. Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum 30. Neq; hæc dictio quasi hoc loco significat idem quod ferè, ut arbitratus est magister Petrus de Riuo: sed significat idē q̄ tāquā. In Græco nāq; habetur ὡσεὶ, quod significat tāquā. Neq; hæc dictio quasi conluit aut referrī debet ad hāc dictionem incipiens. Non enim esset oratio congrua, q̄ Iesus erat quasi incipiēs annorū 30. sed referrī debet ad ea; quæ subduntur. s. 30. annorum, ut sensus sit. Iesus cū baptizaretur, erat quasi. hoc est tāquā annorū 30. incipiēs quidē annū trigessimum. Quæ omnia in Græco significantius exprimuntur: ubi sic legitur καὶ αὐτὸς ἦν ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχώμενος αὐν, hoc est. Et ipse Iesus erat tanquam annorum triginta incipiens quidem. Constat nanque translationem nostram è Græco esse traductam. Idem sensit Hieronymus super Ezechielem. c. 1. sic inquit. Illud quoq; intelligendū est q̄ in trigesimo ætatis suæ anno Dominus ad baptismū uenerit. Idem sentit Apollinaris. Idem & Beda in cōmentariis Lucæ: & Petrus Cōmestor in scholastica historia. Hæc dominus Paulus ibidē. Martyr & Ignatius in epistola ad Trallianos prima dicit. Triginta annos agens Dominus baptizatus est. Nō enim dicit triginta annis peractis: sed 30. annos agēs qm̄ actu agebat trigessimum annū. Neq; ab hoc dissentit Erasmus in annotationibus in Lucā iuxta aliquos textus. Ioannes autē Chrysostronus & Albertus Magnus, quia tenēt Christū passum anno 34. uitæ suæ currēte, coguntur dicere Christum baptizatum anno 30. cōpleto: & inchoato. 31. per 13. dies. Sed qm̄ iam probauimus Christum nō fuisse passum anno 34. eo q̄ luna 15. primi mensis tunc fuerit die martis nō die ueneris: ideo reprobendam dicimus hāc opinionem de tēpore baptismi Christi, ut pote contra euangelicam ueritatē: & dicimus Christum baptizatum inchoato anno 30. ut probatum est. Quia ergo Christus post superatas tentationes in deserto: deinceps publice prædicauit annis tribus: in quibus iuxta euāgeliū fit mētio de pascha Iudæorū qñ prædicabat Dominus in templo in ciuitate Hie

rusalem: ideo horū annorū paschalia tēpora describenda cense-
mus. Iuxta cōputationem dñi Pauli in 7. libro secūdaē partis anno
Domini trigesimo, paschalis mensis oppositio quam quintam deci-
mā lunā uocāt secundū mediū cursum, quo Hebræi utūtur ad ciui-
tatē sanctā Hierusalē fuit sexta Aprilis die Iouis hora 5. min. 24.
secund. 37. Et qm̄ cyclus solaris fuit 11. cōsequēs est annum fuisse
cōmunem: & literam dominicalē fuisse. A. quare Christus feria 6.
baptizatus est. Anno uero Domini 31. luna 15. paschalis mensis
fuit diē 26. Martii & litera dominicalis. G. quæ tūc fuit dies lunæ.
Anno autem Domini 32. luna 15. paschalis mensis fuit die 13.
Aprilis die dominica, quoniā fuit annus bissextilis in literis F. E.
cum eodem die 13 signetur in calendario litera. E. quæ fuit domi-
nicalis. Secūdum uero cyclum lunarem Cæsaris omnes prædictæ
oppositioes luminarium postergantur per unum diem. Anno ue-
ro Domini 33 luna 15. paschalis mensis fuit die 3. Aprilis feria 6.
quia litera dominicalis fuit. D. In qua oppositioe simul conuenit
computatio domini Pauli cum cyclo lunari Cæsaris. Anno autem
mortis Christi currebat annus 19. Herodis Tetrarchæ .

*Obiectio & responsio .**Cap. 13.*

A Biicit nobis laicus & ait. Rationes adductæ, licet mihi
plurimū satisfecerint: attamē quiescere nequeo, nisi mi-
hi de die passionis Christi, nodū soluas: q̄ mihi inexpli-
cabilis esse uideť. Plures antiq̄ doctores tã Græci quã
latini magnæ authoritatis, doctrinæ, ac sanctitatis uitæ uiri dix-
erūt Christū passū esse 8. calendas Aprilis: & in scriptis hoc relique-
runt. Nā Tertullianus hoc scripsit in libro contra Iudæos: Chryso-
stomus in sermone Ioannis Baptistæ: Augustinus lib. 8. de ciuitate
Dei c. ultimo: & in 4. libro de Trinitate c. 5. Cyrillus quoq; ep̄s Ale-
xandrinus in epistola ad synodum Carthaginēsem sic ait. Eodem
die Christus cōcep̄us est in utero & mortuus in cruce: dū in sexta
feria mortuus est Adā in anima per peccatum in paradiso: eodem
die Christus obiit in cruce. hęc ille. Hos antiquos imitati sunt re-
cētiores, ut Albertus Magnus, & quidā alii. Cū igitur isto doctores
fuerint maximæ authoritatis, nō uiderur eis contradicendū: & cū
fuerint profundissimæ scientiæ, non est eis resistendū tãquã si ipsi
in hoc errauerint: & cum fuerint perfectissimę sanctitatis, non est
credibile, ut eos Deus in hoc errare permiserit. Tanto etiam robo

re firmata est hæc opinio, & rãtum inualuit, ut omnes cõmuniter te-
 neant Christum passum die 25. Martij: & extra mensem Martij pe-
 nẽ nullus fatetur Christum passum, ita ut omnes dies ueneris, men-
 sis Martii in magna sint ueneratione apud omnes Christicolas. Ad
 hoc inq̃ facilis est responsio ex prædictis. Super omnia enim uincit
 ueritas, ut dicitur 3. Esdræ 3. & ideo omnibus anteponendam esse
 dicimus. Est autem Deus uerax: omnis autem homo mendax, ut di-
 citur Ro. 3. Cũ ergo prædicti doctores tãquã homines dixerint ali-
 quid quod opponitur euãgelicę ueritati, uti superius probauimus:
 ideo quantum ad hoc spectat, eorũ sententia refellenda est & app̃
 hẽdẽda ueritas euãgelica. Et licet ipsi fuerint magnę authoritatis
 apud homines; tamen authoritas diuinę scripturę omni humanę
 authoritati proponitur: & omnis humana authoritas minima est
 comparata diuinę celsitudini. Dicit enim Augustinus 2. sup̃ Geñ.
 ad literam. Maior est huius scripturę authoritas quã omnis huma-
 ni ingenij p̃spicacitas. Licet etiam ipsi profundã sciẽtiã possede-
 rint: in quãdam tamen falsa ex nõ sufficienti cõsyderatione huma-
 no sensu, ut moris est hominum, inciderunt. Solũ hoc authoribus
 diuinę scripturę competit, ut in suis scriptis ab ecclesia cõproba-
 tis, nulla falsitas inueniatur. Dicit enim Augustinus in epistola ad
 Fortunatum. Neq; quorumlibet disputationes quãuis catholicorũ
 & laudatorum hominum ueluti scripturas canonicas habere debe-
 mus: ut nobis non liceat salua honorificentia quę illis debetur ho-
 minibus, aliquid in eorum scriptis improbare atq; respuere: si for-
 te inuenerimus q̃ aliter senserint quã ueritas habet diuino adiuto-
 rio uel ab alijs intellecta uel à nobis. Licet etiã prædicti doctores
 sanctitate uitę præfulserint. Deus tamẽ p̃misit eos in aliquẽ errorẽ
 incidere: tum ad eorũ humilitatem conseruandam; tũ etiam ut di-
 stinguãtur authores diuinę & canonicę scripturę, qui speciali mo-
 tu spiritus sancti scripserũt: ab eis, q̃ licet adiutorio diuino libros
 ediderint: aliqua tamẽ in eis humão spiritu inseruerũt. Dicit enim
 Augustinus de scriptis suis loquens in prologo lib. 3. de Trinita.
 Noli meis literis quasi canonicis scripturis deseruire: sed in illis &
 quę nõ credebas, cũ inueneris, incũctãter crede: in istis autẽ quod
 certũ habemus nisi certũ intellexeris: noli firmum tenere. hæc ille:
 Cognouit Augustinus etiã se in multis errasse: & ideo librũ retra-
 ctationũ cõposuit. Et Hieronymus in explanatione sup̃ Isaiã pro-
 phetã ca. 19. seipsum correxit, cũ ait. Melius reor proprium errorẽ
 reprehendere: quam dum erubesco, imperitiã cõfiteri in errore

persistere, hæc ille Considerandum est autem quod sacri doctores non
 nulla scribunt ex leui opinione; quædam uero ex graui assertionem,
 Ex leui quidem opinione, cum non probant quæ dicunt: sed simpli-
 citer referunt quæ uulgo feruntur. Ex graui uero assertionem cū effi-
 caciter probant quæ tenēda proponunt. Chrysoſtomus ergo & Au-
 gustinus & prædicti reliqui doctores locuti sunt de tempore baptif-
 mi, & passionis Christi ex opinione simplici, ut uulgo ferebatur: quod
 patet ex hoc, quod non probauerunt dicta sua per computationes con-
 gruas. Nam, ut dicit Ioannes Stofflerinus, antiqui doctores postpo-
 nebant scientiam Astronomicam, & uacabant aliis doctrinis magis
 utilibus: que eo tempore plurimum erant ecclesiæ dei necessariæ.
 Vnde Augustinus super psalmum decimum cum proponeret quæ-
 stionem de Luna utrum illuminetur à Sole, relinquit eam indetermi-
 natam tanquam difficilem & parum utilem, dicens ibidem. In istis ob-
 scuritatibus magis negociosis quàm fructuosis exercere animum, aut non
 libet, aut non uacat, aut animus ipse non ualet. Quia ergo antiqui
 doctores non uacabant Astronomicæ disciplinæ, quæ tradit mo-
 tum cœlestium corporum: & ex consequenti ordinem temporum,
 quia tempus est numerus motus primi mobilis, ut ait Aristoteles:
 ideo non computabant diligenter ordinem ipsorum temporum: qua-
 re quandoque errabant. Et quoniam erant uiri scientia præstantes ac
 magnæ authoritatis, eos imitati sunt plures recentiores authores
 absque alia supputationis consideratione: ideo non est mirum, si etiã
 ipsi in eundem errorem inciderunt. Nam qui sequitur errantem, ne-
 cesse est ut etiam ipse in errorem cadat. Inter antiquos autem docto-
 res Tertullianus Iulius, Africanus, & Lactantius Firmianus cæte-
 ris grauius errauerunt: quia ipsi scripserunt Christum passum an-
 no 15. Tiberii Cæsaris, cū secundum euangeliū Lucæ eo anno Chri-
 stus fuerit baptizatus: & cum prædicauerit inde tribus annis: impos-
 sibile est, ut passus fuerit anno Tiberii 15. sed. 18. ut Eusebius & Eu-
 tropius affirmant. Cyrillus autem, ut uulgo ferebatur, dicit Christum
 passum eo die quo & conceptus est, uidelicet feria sexta Quod uerum
 esse comprobari potest, si referatur ipsa feria sexta ad diem hebdoma-
 de non ad diem mensis. Nam sicut feria sexta homo peccauit eo sci-
 licet die quo & conditus est: ita Christus eadē feria sexta conceptus
 est & simili feria sexta passus est: non tamen eodem die mensis: quia
 conceptus est feria sexta die 25. Martii: & passus est feria sexta, die 3.
 Aprilis. Sed uulgus ampliauit hoc dictum, ut intelligatur non solum
 de feria hebdomadæ: sed etiã de die mensis: quod est erroneum: &

iuxta hanc ampliacionem scripserūt Chrysoſtomus & Auguſtinus. Quòd autem vulgo fertur Chriſtum paſſum in mēſe Martii : ita uerum eſſe poteſt: q̄ ipſe paſſus eſt luna 15 primi menſis Niſan apud Hebręos: qui primus menſis apud Romanos dicitur Martius iuxta institutionem Romuli: Qui mēſis eſt primus à Quintili & Sextili & cæteris: & tunc fuit lunatio menſis Martii. Sed ſi requiramus quod die menſis paſſus fuerit iuxta Romanum calendarium à Iulio Cęſare cõſtitutum dicimus ipſum paſſum eſſe die 3. Aprilis: & tunc erat iuxta Hebręos luna & die 15. mēſis Niſan: quę erat oppoſitio luminarium menſis Martii, ut ſæpe iam diximus. Euangeliftę uero nihil dicunt de mēſibus calēdari Romani: quia tunc eccleſia Chriſti utebatur mēſibus iuxta Hebręos, ſicut & Chriſtus uſus eſt. Sed poſt Chriſti reſurrectionē & aſcenſionem in cœlum: chriſtiani, qui Romę degabant, paulatim cœperunt uti calendario Romano. Deinde in cõcilio Niceno Romanum calendariũ ſecuti ſunt: & præcipue poſtea cum Dionyſius Romanus Abbas ei aſcripſit aureũ numerum: qui adhuc in eodem calēdario, quo utimur, annotatur. Laudamus ergo eos qui Martii ſextas ferias uenerātur & colunt in honorē & memoriam paſſionis Chriſti, eo q̄ ipſe paſſus fuerit feria ſexta martialis & uernalis lunationis. Hortamur etiã omnes fideles ut ſingulas ſextas ferias per totum annum in memoriam paſſionis Chriſti celebrent, eo q̄ feria ſexta paſſus fuerit: & ſua paſſione deleuerit peccatum primi hominis quod ſexto die à creatione mundi commiſerat.

B His dictis protulit laicus codicē, in quo dixit deſcriptas eſſe reuelationes cuiuſdam religioſi uiri, in quibus cõtinebatur Chriſtũ baptizatum fuiſſe anno 30. tranſacto & paſſum anno 34. uitę ſuę corrente. Nolui ſtatim ad hæc reſpondere: ſed poſt aliquos dies perlecto libro, eidem laico præſente ſacerdote ita reſpondi. Legi inquã codicem hunc: & in eo inueni doctrinam nouam nõ conformē doctrinæ catholicorũ doctorũ. In eo eſt reperi ſtili diuerſitatē ac ſi à duobus authoribus uno idiota, altero erudito editus eſſet. Aut ergo primus author libri huius illuſione diabolica ſeducus eſt: quod tamē affirmare nõ audeo: aut potius ab alio additione aliqua uitiatuſ eſt liber. Tũc ipſe ſacerdos ait. Publice fertur ipſum librũ perueniſſe ad manus cuiuſdam præſulis eruditi: quem ego ipſe noui: & nuper audiui eum Romę defunctum: qui putauit ſua doctrina poſſe emendare, & uberius ac ſubtilius declarare ipſum librũ. Cui ſuperaddidit quædam uera, & nonnulla falſa: quæ tamen putauerat eſſe uera. At ego eius uerbis acquieſcens continuo ſubiunxi. Inter

alia falsa ibi describitur Martem proprio motu cursum suum peragere in sex annis: qui tamen uix duobus annis eum perficit: ut patet per tabulas astronomicas, quæ continent certitudinē experimentalem circa motus astrorum. Similiter ibi dicitur cursum Iouis perfici 13. annis: qui tamen peragitur annis 12. Plura etiam alia ibi false leguntur, quæ facile improbari possunt. Ex nostris etiam probationibus supra inductis patet esse falsum quod ibi scribitur de tempore baptismi & passionis Christi. Cum ergo spiritus ueritatis semper doceat ueritatem & nunquam à ueritate discedat, oportet dicere huiusmodi falsa uel à spiritu malo delata: uel potius ab homine, ut asseris adiuncta. His declaratis & solutis obiectionibus: laicus cessit affirmans se penitus conuictum: ac de uero tempore passionis & totius uitæ Christi ad plenum sibi satisfactum esse dixit. Quare summo Deo gratias agamus qui hanc ueritatē suo munere nobis manifestare dignatus est ad fidei catholicæ ueritatem comprobendam in communem fidelium utilitatem: ac Domini Saluatoris gloriam, qui est uerus Deus benedictus in secula.

Explicit opusculum de uero die passionis Christi,

ac tempore totius uitæ ipsius.

EPITOMA EMENDATIONIS CALENDARIJ:

Romani pascha rite celebrando per Ioannem

Lucidum natione Gallum.

Proœmium.

Post disputationem de uero die passiois Christi ac totius uitæ ipsius tempore: mox rogauerunt me quidam ueritatis amatores, ut opusculum ederem de reformatione lapsi calendarij pro uera paschæ celebratione. Quorum petitioni primo quidem nõ acquieui: sed ipsos monui ut legerent primã partem Paulinæ de recta paschæ celebratione, quam edidit dominus Paulus Germanus de Middelburgo episcopus Forosempromiensis: in qua uberrime de huiusmodi retractat. Insuper cohortatus sum eos, ut præcipue legerent calendarium uenerandi sacerdotis domini Ioannis Stofflerini Iustingensis, uiri solerti ingenio ac ratiois iudicio præditi: nec nõ & in omni penè doctrina eru

ditissimi. Cum autem ipsi rursus instarent dicentes prolixitatem eorum esse legentibus onerosam: respondi eosdem authores etiam breues tractatus de hac re scripsisse. Nam idem prænominatus episcopus Paulus scripsit epistolâ de huiusmodi correctione Leoni decimo Pontifici: & prædictus sacerdos Ioânes propositiones descripsit ad Lateranense Concilium tempore eiusdem Leonis. x. adhuc extant propositiones 13. de eadem correctione collectæ ex multis disceptationibus habitis per dominos ad hoc deputatos in prædicto Concilio: ex quibus ad plenû potest rei ueritas inueniri: & uix prædictis aliquid addi potest. Itaque superfluû esse censeo aliud opusculum de huiusmodi re scribere. At unus ex eis ingenio acutissimus obtulit mihi librum sic inueniens. Si legeris codicem hunc, reperiens in eo quædam quæ à prædictis descripta nō sunt: ex quibus cognosces opportunum esse ut breue opusculum etiam tu ipse conficias. Legi librum cuius author est Albategnius Arabs uir sermone grauis & ingenio solers: qui obseruationes Ptolemæi Astronomi recto examine ponderans: eas in certiore rei ueritate magna diligentiare duxit. Idem Albategnius direxit computationes suas post Ptolemæum annis 743. & ante Alphonsum Regem annis 350. Nec peruenit eius liber ad Alphonsum, quia nondum ex Arabica lingua in latinam uersus fuerat. Postea enim traduxit eum Plato Tiburtinus: nec dum impressioni traditus est liber: & ipsius paucissima exemplaria reperiuntur. Vnum tamen eius exemplar peruenit ad manus Ioannis de monte Regio, ut ex eius Epitomate in Almagestû Ptolemæi perspicuum est. Utinam librum eundem legissent dominus Paulus episcopus Forosempronensis. & dominus Ioannes Stofflerinus astronomi peritissimi: ex quo utiq; certiorē doctrinam astronomicam accepissent. Eum tamen rarissime citant; uel, ut puto, ex auditu aliorum, uel potius ex lectione epitomatis Ioannis de monte Regio. Quoniam ergo in eodem libro reperi quædam præcipua pro emendatione calendarii plurimum necessaria: ideo non solum precibus amicorû. sed etiam eius doctrinæ ueritate coactus sum epitoma describere de ipsa emendatione calendarii pro recta celebratione paschalis solenitatis: quæ apud Christi fideles **eximia & excellens super alias festiuitates esse comprobatur.**

Remendare collapsum calendarium Romanum & inuenire pascha recte non possumus: nisi prius cognoscamus uerā anni quantitatem ex motu Solis: & eius uernum æquinoctium: ac lunationem uerni temporis iuxta quā paschæ solennitas per ecclesiā celebrari præcipitur iuxta illud ecclesiastici 43. A luna signum diei festi. Ex his enim duobus magnis luminari bus cœli, mensuratum omne tempus in annis, diebus, ac mē sibus. Ex motu quippe Solis raptu primi mobilis dies mēsuratur: ex mo tu uero eius proprio metitur annus. Secundum autē Hiparchū & Ptolemæū, annus est reuolutio solaris motus à primo puncto æqui noctij uel solstitij usq; ad idem punctū: licet aliter dixerit Thebit: qui affirmat annum esse reditum Solis ab aliquo puncto ecliptice mobilis in idem siue reuersionem Solis ab aliqua stella fixa ad ean dem. ut antiquiores olim dixerant. Difficile est autem ueram anni quantitatem cognoscere, ut ait Ioannes de monte Regio in epito mate super Almagestum Ptolemæi libro tertio propositione secun da, & propter instrumentorum fallaciam: & propter motum trepi dationis siue accessus & recessus: nisi post multorum annorum spa tium: quanto q; inter duas obseruationes, maius temporis spatium intercedit, tanto ueracius hæc anni quantitas reperis poterit. Re censeamus modo quatuor authorū opiniones circa hoc: & quam ex eis, probamus ueriores, illam sectemur. Iulius quippe Cæsar ante Christum annis 45. Calippum & Alexandrinos imitatus, Roma nis instituit annum solare constare ex diebus 365. & quarta diei hoc est sex horis. Si autem hæc quantitas anni Iuliani ueritatem ha buisset ita q; hic annus continuisset præcise & expunctim sex horas ultra dies. 365. nunquam æquinoctia anticipassent sedes suas: sed firmas & perpetuas in calendario sedes obtinuissent: quia quolibet quarto annos dies unus ex quatuor quadrātibus conflatus per bis sextum præcise intercalatus, nullam æquinoctiorum euariationem admisisset: quare ratione æquinoctij nullus error in paschæ cele bratione contigisset. Sed oppositum reperitur quòd quātitas anni Iulij non ad unguem conuenit cū Solis annua reuolutione: hoc est cum tempore quod Sol à principio Arietis per duodena signa trā siens in id consumit. Statuit nanq; Cæsar in sua prima calendarij institutione æquinoctium uernum octauo calēdas Aprilis, ut affir

mat Columella de agricultura libro duodecimo cap. 2. Idem dicit Plinius, Macrobius, Ioannes Chrysoftomus, Paulus de Migdelburgio, Ioānes Stofflerinus, & plures alij authores: licet Ouidius in tertio de Fastis dicat ipsum statuisse sequenti die. Sed utrūque verum est, quoniam æquinoctium tangit duos dies ex reservatione horarum in quartū annum bissexilem. Anno enim bissexili tunc erat æquinoctium die, 25. Martij: sed anno ante bissexilem æquinoctium tangebatur diem 26 eiusdem mensis. Tempore autem nostro, hoc est anno Domini 1525, æquinoctium anticipavit per quindecim dies: & sedem habet nūc sexto uel quinto Idus Martij, hoc est decima uel undecima die ipsius Martij. Vnde omnibus palam est quantitatem anni Iuliani excedere & maiorem esse uera quantitate anni quæ ex cœlesti Solis motu integratur.

2 Ptolemæus uero Alexandrinus, qui fuit anno Domini 132, dictione tertia Almagesti de quantitate anni elicienda, definiuit annum per motum Solis ab æquinoctiali, donec ad eundem redeat: & hunc reperit continere dies 365. cum quarta unius, minus trecentesima parte diei, hoc est minutis 4. secundis 48. Quantitas itaque anni Ptolemæi complectitur dies 365. horas quinque; minuta 55. secunda 12. & minor est anno Iuliano min 4. secund. 48. Secundum hanc Ptolemæi supputationem in annis mille quingentis ab emendatione calendarij per Cæsarem, anticipasset æquinoctium tantummodo quinque diebus: & nos uidemus nunc iam anticipasse diebus quindecim. Hæc ergo anni quantitas cœlesti quantitati solari non conuenit.

3 Alphonsus uero Romanorum & Castellæ Rex, qui æram suam annotauit anno Domini 1251. anni quantitatem eliciens, asserit anni solaris quantitatem, continere dies 365. hor. 5. mi 49. secund. 16. & est differentia minus à sex horis in min. 10. secund. 44. Quæ aggregata per annos. 134. conficiunt ferè diem unum: hoc est horas 23. min. 58. secund. 16. Secundum hanc supputationem, prædicta quindecim dierum anticipatio compleretur in annis duobus milibus decem. Itaque hæc anni Alphonsini quantitas cœlesti quantitati solari non quadrat: quoniam ab anno quadragesimo quinto ante Christi ortum, quādo Cæsar statuit æquinoctium uernale die 25. Martij usque ad annum Domini 1525. in quo nunc sumus, non intercesserunt plusquam anni 1570. & tamen anticipavit æquinoctium quindecim ferè diebus.

4 Albategni autem in libro de motibus stellarum ca. 27. 52. & 53.

post Ptolemæum 743. annis, ut ibidem ipse testatur, dixit annum solarem continere dies 365. horas 5. min. 46. & duas quintas unius minuti id est secunda 24. & est differentia minus à sex horis in cetera sexta parte diei uidelicet in 13. minutis & tribus quintis unius minuti, id est secundis 36. ita ut unus dies cōstituatur in 106. annis. Ergo iuxta hanc supputationem, æquinoctium anticipat per unum diem omni anno centesimo sexto. Hæc autem anni quantitas cœlesti quantitati solari maxime cōuenit. Nam sic æquinoctiū quindecim diebus anticipat in annis 1590. quod probamus impletum tempore nostro. Nam ab anno quadragesimo quinto ante Christi ortum, quando Cæsar statuit æquinoctium die 25. Martij usq; ad annum nostrum 1525. sunt anni 1570. & hunc ad uiginti annos hoc est anno Domini 1545. quando complebuntur 1590. anni ab emendato Iuliano calendario, uidebimus æquinoctium esse decima die Martij, ut apparet in tabula libri decimi primæ partis Paulinæ. Hæc ergo experientia longi temporis patet computationem Albategni esse uerissimam: & ideo ipsam ab omnibus tenendam esse censemus. Cognouit Ioannes Stofflerinus annum Alphonsinum non plene conuenire motui solari, ut ipse testatur in suo calēdario propositione trigesima octaua in calce ipsius. Ideoq; ipse dicit iuxta propriam opinionem in annis 120. fieri anticipationem unius diei, ut patet ibidem propositione trigesima nona. D. Qui si legisset librum Albategni de motibus stellarum, quem citauimus & legimus, utiq; secutus esset eius opinionem: quæ ad amissum motui solari respōdet, uti iam probauimus. Quidam uero putant in annis tantūmodo centum fieri anticipationem unius diei: quam hætenus neglectam esse nouimus. De qua centesima neglecta loquitur Dantes in poemate suo paradisi cantu. 27.

De motu lunæ & cyclo eius.

Cap. 2.

Nunc de motu Lunæ & cyclo eius dicendū est. Motus Lunæ proprius ab uno puncto alicuius signi progrediēs & transiens per 12. signa zodiaci ac perueniēs ad idem punctum s̄m æqualem suum cursum iuxta Alphonsinam supputationem perficitur diebus. 27. horas 7. min 44. secund. ferè 5. Sed ab una congressione Lunæ cum Sole ad alteram quælibet lunatio iuxta medium motum eius, continet dies. 29. horas 12. min.

44. secunda 3. tertia 3. Ad inueniendas has luminarium coniunctiones. Alexandrini statuerunt numerum decēnouennalem, quem nos aureum numerum dicimus adhuc annotatum in calendariis nostris. Qui tempore concilii Niceni anno Domini 323. ostendebat interlunia è directo diei cui obiicitur. sed propter imbecillitatē eius modo lunam quintam ostendit eo quòd in annis 304. luminarium congressione anticipant sedes suas per unum ferè diē. Nam in quolibet cyclo lunari id est in singulis 19. annis reuolutiones Lunæ anticipant totidem Solis reuolutiones hora prima min. 28. secun 3. ex eo quòd 19 anni lunares cum suis septem embolismis tantundem sunt breuiores 19. annis. solaribus cum suis quatuor biffextis & 18. horis. Qui defectus computatus deinde in 16. cyclis qui faciunt 304. annos, ascēdit fere ad unam diem naturalem hoc est ad horas 23. min. 28. secun. 52. Aliquibus tamen astrologis placet huiusmodi anticipationem unius diei fieri in annis 262. eo quòd in annis 1572. iam anticipauit per sex dies ab emendatione calēdarii per Cēsarem. Hinc est quòd aureus numerus nō potest habere firmam & fixam sedem in calendario. Quare ad inueniendum lunationes recurrendum est ad tabulas astronomicas. Sed quoniā haftenus id factum non est: tam ex anticipatione æquinoctii: quam etiam lunationum: sequitur quod nos celebramus pascha ulterius quandoque per hebdomadam unam: quandoque per quatuor, & aliquando per quinque. & nisi obuietur huic transgressioni processu longioris temporis fiet pascha æstiuo tempore.

De forma corrigendi æquinoctium uernum. Cap. 3.

Formam & modum corrigendi calendarium primo quoad æquinoctium uerum, quod est anni principium, nūc oportet ostendere. In concilio Niceno anno Domini 323. statuerunt patres æquinoctium ueris sicut in cælo inuenerunt, uidelicet die 21. Martii nunc uero per anticipationē undecim dierum id esse cognoscimus die 10. Martii. Ad emendationem autem æquinoctii duplex forma & modus adhiberi potest. Prima forma est, ut maneat in sede sua, qua nostro tempore inuenitur. Secūda ut reducatur in suam ueterem sedem. Prima igitur forma est, ut scilicet figatur æquinoctium ad dies decimum & undecimum Martii, quibus hac nostra tempestate contingit. Versatur. n. & notatur intra limites duorū horū dierum: quare hi ambo & nō

unus pro sede æquinoctii sunt constituendi. Hanc formã Petrus de
 Aliaco Cameracensis Cardinalis in Constantiensis Synodo Germa-
 niæ obseruandam magnopere suavit: & Ioanni 23. si non papatui
 cessisset utiq; persuasisset. Quæ etiã fermè palcet domino Paulo de
 Middelburgo ep̃o Forosemprou. Est quidem facilis nullam uulgo
 perturbationem, offendiculum, aut nouitatem inducens neq; tabu-
 lis astronomicis difficultatem quãpiam ingerēs. Sic enim fecerūt
 sancti patres in cōcilio Niceno æquinoctium statuentes, quẽadmo-
 dum id in cœlo esse nouerunt. Obiectiones autem contra hanc for-
 mam & earum solutiones breuitatis causa omitto: sed tu eas legere
 poteris in calendario Ioannis Stofflerini propositione 39. sub lite-
 ris. F. G. nec non & in prima parte Paulinæ. Secunda forma figendi
 æquinoctii fieri potest. ut reducatur in sedē ueterem determinatã
 in concilio Niceno uidelicet 21. die Martii per omissionē undecim
 dierū, quibus ab eo tempore iam anticipauit. Et habet hæc forma
 plures species: de quibus tres duntaxat in medium proferemus Pri-
 ma est, ut de aliquo anni mēse demãtur undecim dies: siue in prin-
 cipio mensis: siue in medio: siue in fine. Hæc forma fuit fermè Nico-
 lai Cufani Cardinalis: & Hermanni Zoestii in concilio Basiliensi.
 Obiectiones contra hanc formam & earum solutiones lege in calen-
 dario Ioannis Stofflerini propositione 39. I. nec non & in prima.
 parte Paulinæ. Secunda species huius formæ facilior est: nec popu-
 los turbabit, si in undecim mensibus de quolibet mēse subtrahatur
 unus dies incipiendo à Martio & sic post annum in sequēti Martio
 reductum erit æquinoctium ad Martii 21. diem Tertia species hu-
 ius formæ est ut intermittãtur dies 11. bissextiles in annis 44. qui
 fiant omnes communes, ex quibus consumerentur illi undecim di-
 es sicut fecit Augustus. ut refert Solinus, & Macrobius. Nam cum
 Iulius Cæsar post emendatum à se calendariū iussisset sacerdotibus,
 ut quolibet anno quarto intercalarent unum diem: illi anno tertio
 intercalarunt per annos 36. quo tempore cum debuissent intercala-
 ri nouem dies, duodecim intercalati sunt. Quem errorem deprehē-
 tum Augustus reformauit: iussitq; duodecim annos sine intercala-
 tione decurrere: ut tres illi dies, qui ultra nouē necessarios temere
 fuerant intercalati, hoc modo possent repensari. Obiectiones cōtra
 hanc formam & earum solutiones reperies in calendario Ioannis
 Stofflerini propositione 39. in literis. M. N. posset etiã reduci æqui-
 noctium uernale ad diem 17. Martii per subtractionem septem die-
 rum: & sic nulla esset alteratio in literis dominicalibus: & nunquam

tunc septuagesima eueniret ante octauam Epiphaniæ. Hanc uiam tanquam cōmodissimam approbauerūt patres in concilio Basiliensi statuentes, ut adueniente anno Domini 1440. ex mēse Octobri septem dies in computatione calendarii subtraherētur: quod tamē seruatum non est. Siue ergo statuatur æquinoctium die 10 siue die 17. uel 21. Martii: ad figendum æquinoctium stabile, ne in futurum accidat eius anticipatio hæc regula seruanda est per edictum pontificale: ut in omni centesimo sexto anno iuxta obseruationes Albategni intermittatur unus dies bissextilis & fiant octo simul anni communes. Sed quoniam annus 106. nō est ad intercalationē idoneus: sed annus 104. uel 108. ideo intermittatur dies intercalaris una uice anno 104. & altera uice anno 108. & sic deinceps alternatim. Sed quoniam difficile foret populis prædictos numeros mente retinere: saltem intermittatur dies bissextilis in quolibet anno centesimo. quando Romæ celebratur sollennis & maximi Iubilei centesimus annus, quod esset memoriale perpetuum omnibus etiam idiotis commune. Et sic euitabimus futurum defectum excepta particula sex annorum, quæ in annis 1800. multiplicata redderet unū diem qui tunc anno 1800. intermittendus non esset. Si tamen uerum est, ut quidam asserunt, anticipari æquinoctium uno die præcise in omni anno centesimo: nulla deordinatio futuro tempore accideret per intermissionem unius diei in quolibet anno centesimo sed stabile ac fixum statueretur æquinoctium.

De forma corrigendi cyclum lunarem. Cap. 4.

Posito igitur æquinoctio uernali in aliquo prædictorū dierum Martii, cognosci potest quæ sit lunatio primi mensis, quando pascha Domini celebrādum est. Illa enim est lunatio primi mensis, ut Ioannes de monte Regio & alii attestātur, cuius initium aut medium est in ipso æquinoctio uerno: uel initium uicinius eidem æquinoctio, siue præcedat, siue sequatur. Vnde omnis 14. luna, quæ cadit in ipso die æquinoctii uernalis uel proxime post ipsum æquinoctium ostendit, tunc pascha Iudæorum secundū legē Mosaicā. Sed ne ritū Iudaicū in omnibus imitemur & pascha Domini sēper celebremus die dñica, qua Christus à mortuis resurrexit: statutū est in concilio Niceno, deinde in Alexandrino, Antiocheno, Hierosolymitano, & aliis pluribus, ut pascha Domini celebretur à Christi fidelibus die dñica proxima post lunam

14. primi mensis. Ad inueniendam igitur ætatem lunæ, in concilio Niceno ascriptus est numerus decemnouennalis Alexandrinus in calendario Romano. Sed quoniam, ut diximus, lunationes in annis 304. uel secundum alios 262. anticipant ferè per unum diem: & iam anticiparunt tempore nostro per quinque ferè dies ab ipso concilio: ideo ille aureus numerus non ostendit congressiones luminarium sicut ostendebat eo tempore, quo ascriptus est calendario. Quare ad reformationem huius cycli exigeretur, ut omni anno 304. uel secundum alios. 262. intermitteretur unus dies bissextilis: uel antè per unum diem aureus numerus annotaretur. Sed quoniam conseruatio æquinoctii prædicta, qua omni centesimo anno, dies bissextilis ommitteretur, impediret istam cycli conseruationem: & hæc cycli conseruatio illam æquinoctii turbaret, necesse esset singulis annis 304. uel. 262. iterum cyclum reparare per sapientes Theologos & Astronomos. Vel posset fieri tabula secundum astronomicam supputationem per mille annos uel ultra pro sola 14. luna paschali, quæ scribatur in principio calendarii. Hanc tabulam digessit dominus Paulus in 12. libro primæ partis suæ Paulinæ per annos mille quingentos. Aliam breuiorem descripsit Ioannes Stofflerinus in suo calendario propositione 39. F. e. Seruatis igitur omnibus prædictis documentis, deinceps nullius defectus in paschali celebratione sequeretur: & præcipue si oppositiones luminarium computarentur non secundum mediū motum: sed iuxta uerū cursum, ut placet Ioanni Stofflerino: quia tunc rectius pascha celebraretur. Hoc tamen totum pendet ex arbitrio & approbatione summi Pontificis & concilii uniuersalis ecclesiæ: quia quod omnes tangit ab omnibus approbari debet.

FINIS.

Series litterarum.

ab ABCDEFGHIKLMNOPQRSTVXYZ Aa Bb.

Quaterniones omnes, præter b duernionem.

V E N E T I I S, Apud Iuntas.

M D L X X V.